

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_190241

UNIVERSAL
LIBRARY

کتاب العهد الجديد یعنی انجیل خداوند و نجات دهندهٔ ما عیسی مسیح

که از زبان اصلی یونانی از سر نو ترجمه شد و بنفقهٔ جماعت معین

برای انتشار کتب مقدسه در جمیع امم یعنی برتش

و فورن بیل سوسائتی در دار الخلافه لندن منتشر

کردید و در مطبع خواجه دروغلن در بلدهٔ

لپسیای محمیه حلیهٔ طبع پوشید

بتاریخ ۱۸۸۲

مسیحیه

۱۰
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

New Testament in Persian. Revised by Rev. Robert Bruce, D.D.

فهرستِ عهدِ جدید

از صفحه ۲ تا ۸۹	کتاب انجیل متی
از صفحه ۹۰ تا ۱۴۶	کتاب انجیل مرقس
از صفحه ۱۴۷ تا ۲۴۰	کتاب انجیل لوقا
از صفحه ۲۴۱ تا ۳۰۸	کتاب انجیل یوحنا
از صفحه ۳۰۹ تا ۳۹۴	کتاب اعمال رسولان
از صفحه ۳۹۵ تا ۴۲۹	رساله پولس برومانیان
از صفحه ۴۳۰ تا ۴۶۲	رساله اول بقرنتیان
از صفحه ۴۶۳ تا ۴۸۴	رساله دوم بقرنتیان
از صفحه ۴۸۵ تا ۴۹۶	رساله پولس رسول به غلاطیان
از صفحه ۴۹۷ تا ۵۰۸	رساله پولس رسول بأفسسیان
از صفحه ۵۰۹ تا ۵۱۷	رساله پولس رسول بفیلیپیان
از صفحه ۵۱۸ تا ۵۲۵	رساله پولس رسول به کولسیان
از صفحه ۵۲۶ تا ۵۳۳	رساله اول پولس رسول به تسالونیکیان
از صفحه ۵۳۴ تا ۵۳۷	رساله دوم پولس رسول به تسالونیکیان
از صفحه ۵۳۸ تا ۵۴۶	رساله اول پولس رسول به تیموتاؤس

از صفحه ۵۴۷ تا ۵۵۲	رساله دوم پولس رسول به تیموتاؤس
از صفحه ۵۵۴ تا ۵۵۷	رساله پولس رسول به تیتُس
از صفحه ۵۵۸ تا ۵۵۹	رساله پولس رسول به فلیمون
از صفحه ۵۶۰ تا ۵۸۵	رساله عبرانیان
از صفحه ۵۸۶ تا ۵۹۴	رساله یعقوب
از صفحه ۵۹۵ تا ۶۰۴	رساله اول پطرس رسول
از صفحه ۶۰۵ تا ۶۱۰	رساله دوم پطرس رسول
از صفحه ۶۱۱ تا ۶۲۰	رساله اول یوحنا رسول
از صفحه ۶۲۰ تا ۶۲۱	رساله دوم یوحنا رسول
از صفحه ۶۲۱ تا ۶۲۲	رساله سوم یوحنا رسول
از صفحه ۶۲۳ تا ۶۳۵	رساله یهودا
از صفحه ۶۳۶ تا ۶۶۶	و کتاب مکاشفه یوحنا رسول

انجيل مٿي

انجیل مٹی

(باب اول نسب نامہ مسیح)

- ۱ کتاب نسب نامہ عیسیٰ مسیح ابن داود ابن ابراہیم ۱
- ۲ ابراہیم پدر ۲
- ۳ اسحق بود و اسحق پدر یعقوب و یعقوب پدر یہودا و برادران او ۳
- ۴ یہودا پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۴
- ۵ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۵
- ۶ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۶
- ۷ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۷
- ۸ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۸
- ۹ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۹
- ۱۰ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۱۰
- ۱۱ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۱۱
- ۱۲ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۱۲
- ۱۳ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۱۳
- ۱۴ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۱۴
- ۱۵ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۱۵
- ۱۶ یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ و یسارہ پدر یسارہ ۱۶

۱۷ یوسف شوهر مریم که عیسیٰ مسیح از او متولد شد ۵ پس تمام طبقات از ابراهیم تا داود چهارده طبقه است و از داود تا جلالی بابل چهارده طبقه و از جلالی بابل تا مسیح چهارده طبقه ۵

(ولادت عیسی مسیح)

۱۸ اما ولادت عیسی مسیح چنین بود که چون مادرش مریم پیوسف نامزد شده بود قبل از آنکه باهم آیند او را از روح القدس حامل یافتند ۵ و شوهرش یوسف چونکه مرد صالح بود و نخواست او را عبرت نماید ۱۹ پس اراده نمود او را به پنهانی رها کند ۵ اما چون او بر این امور متفکر بود ۲۰ ناگاه فرشته خداوند در خواب بروی ظاهر شده گفت ای یوسف پسر داود از گرفتن زن خویش مریم مترس زیرا که آنچه در روی قرار گرفته است از روح القدس است ۵ همانا پسری آورد و نام او را عیسی ۲۱ مینهی زیرا که او امت خویش را از گناهان نشان خواهد رها نید ۵ و این همه ۲۲ برای آن واقع شد تا تمام کرد د کلامیکه خداوند بزبان پیغمبر گفت ۵ که اینک با کره آبتن شده پسری آورد و میخوانند نام او را عیسا نوئیل ۲۳ که تفسیرش این است خدا با ما ۵ پس چون یوسف از خواب بیدار ۲۴ شد آنچه فرشته خداوند بدو گفته بود بعمل آورد و زن خویش را گرفت ۵ و تا پسر نخستین خود را نه ز آید او را شناخت و او را عیسی نام نهاد ۲۵

(باب دوم رسیدن مجوسیان شرقی و پرستش نمودن ایشان مسیح را)

۱ و چون عیسی در ایام هیرودیس پادشاه در بیت لحم یهودیه تولد یافت

۲ ناکاه مجوسی چند از مشرق باورشلم آمده گفتند ۱ کجاست آن مولود
 که پادشاه یهود است زیرا که ستاره او را در مشرق دیده ایم و برای
 ۳ پرستش او آمده ایم ۲ اما هیرودیس پادشاه چون این را شنید
 ۴ مضطرب شد و تمام اورشلیم با وی ۳ پس همه رؤساء کهنه و کاتبان
 ۵ قوم را جمع کرده از ایشان پرسید که مسیح کجا باید متولد شود ۴ بدو
 ۶ گفتند در بیت لحم یهودیه زیرا که از پیغمبر چنین مکتوب است ۵ و تو
 ای بیت لحم در زمین یهودا از سایر سرداران یهودا هرگز کوچکتر
 ۷ نیستی زیرا که از تو پیشوائی به ظهور خواهد آمد که قوم من اسرائیل
 ۸ را رعایت نماید ۶ آنکاه هیرودیس مجوسیان را در خلوت خوانده
 ۹ وقت ظهور ستاره را از ایشان تحقیق کرد ۷ پس ایشان را به بیت لحم روانه
 ۱۰ نموده گفت بروید و از احوال آن طفل بتدقیق تَحْضُ کنید و چون
 ۱۱ یافتید مرا خبر دهید تا من نیز آمده اورا پرستش نمایم ۸ چون سخن
 پادشاه را شنیدند روان شدند که ناکاه آن ستاره که در مشرق
 دیده بودند پیش ایشان میرفت تا فوق آنجا که طفل بود رسیده
 ۱۰ بایستاد ۹ و چون ستاره را دیدند بی نهایت شاد و خوشحال گشتند ۱۰
 ۱۱ و بخانه در آمده طفل را با مادرش مریم یافتند و بروی در افتاده اورا
 پرستش کردند و ذخائر خود را گشوده هدایای طیلا و کندر و مرمر بوی
 ۱۲ گذرانیدند ۱۱ و چون در خواب وحی بدیشان در رسید که بنزد
 هیرودیس باز گشت نکند پس از راه دیگر بوطن خویش
مراجعت کردند ۱۲

۱۳ (حکایت فرار بمصر و قتل اطفال بیت لحم)

و چون ایشان روانه شدند ناگاه فرشته خداوند در خواب پیوسف
 ظاهر شده گفت برخیز و طفل و مادرش را برداشته بمصر فرار کن و در
 آنجا باش تا بتو خبر دهم زیرا که هیرودیس طفل را جستجو کند تا او را
 ۱۴ هلاک نماید ۵ پس شبانگاه برخاسته طفل و مادر او را برداشته بسوی
 مصر روانه شد ۵ و تا وفات هیرودیس در آنجا ماند تا کلامیکه خداوند
 ۱۵ بزبان پیغمبر گفت تمام گردد که از مصر پسر خود را خواندم ۵ چون
 هیرودیس دید که مجوسیان او را سخریه نمودند بسیار غضبناک شده
 فرستاد و جمیع اطفال را که در بیت لحم و تمام نواحی آن بودند از دو
 ۱۶ ساله و کمتر موافق وقتیکه از مجوسیان تحقیق نموده بود بقتل رسانید ۵
 ۱۷ آنگاه تمام شد کلامیکه بزبان ارمیای نبی گفته بود ۵ آوازی در راه
 شنیده شد گریه و زاری و ماتم عظیم که راحیل برای فرزندان خود
 ۱۸ گریه میکند و تسلی نمی پذیرد زیرا که نیستند ۵ اما چون هیرودیس
 وفات یافت ناگاه فرشته خداوند در مصر پیوسف در خواب ظاهر
 ۲۰ شده گفت ۵ برخیز و طفل و مادرش را برداشته بزمین اسرائیل روانه
 ۲۱ شو زیرا آنانی که قصد جان طفل داشتند فوت شدند ۵ پس برخاسته
 ۲۲ طفل و مادر او را برداشت و به ارض اسرائیل آمد ۵ اما چون شنید
 که آزار کلاؤس بجای پدر خود هیرودیس بر یهودیه پادشاهی میکنید
 از رفتن بدان سمت ترسید و در خواب وحی یافته بنواحی جلیل

انصراف نمود و آمده به بلدهٔ مسمی به ناصره ساکن شد تا آنچه بزبان انبیا گفته بود تمام شود که بناصری معروف خواهد شد

(باب سیم در ظهور یحیی تعمید دهنده و تعمید یافتن مسیح از دست او)

- ۱ و در آن ایام یحیی تعمید دهنده در بیابان یهودیه ظاهر شد و موعظه
- ۲ کرده میگفت توبه کنید زیرا ملکوت آسمان نزدیکست زیرا
- ۳ همین است آنکه اشعیای نبی از او خبر داده میکوید صدای ندآکنندهٔ
- ۴ در بیابان که راه خداوند را مهیاسازید و طرق او را راست نمائید و این
- ۵ یحیی لباس از پشم شتر میداشت و کمربند چرمی بر کمر و خوراک او از
- ۶ ملخ و عسل بری میبود در این وقت اورشلیم و تمام یهودیه و جمیع
- ۷ حوالی اردن نزد او بیرون می آمدند و بکناهان خود اعتراف کرده
- ۸ در اردن از وی تعمید مییافتند پس چون بسیاری از فریسیان
- ۹ و صدد و قیان را دید که بجهت تعمید وی می آیند بدیشان گفت ای افعی
- ۱۰ زادگان که شمارا اعلام کرد که از غضب آینده بگریزید اکنون ثمرهٔ
- ۱۱ شایستهٔ توبه بیاورید و این سخن را بخاطر خود راه مدهید که پدر ما
- ابراهیم است که بشما میگوید خدا قادر است که از این سنگها فرزندان
- برای ابراهیم برانگیزاند و الحال تیشه بر ریشه درختان گذارده
- شده است پس هر شجره که ثمرهٔ نیکو نیاورد بریده و در آتش افکنده
- شود من شمارا به آب تعمید میدهم بجهت توبه لکن او که بعد از
- من میآید از من توانا تر است که لایق برداشتن نعلین او نیستم او شمارا

۱۲ بروح القدس و آتش تعمید خواهد داد و او غربال خود را در دست
 دارد و خرمن خود را نیکو پاک کرده کندم خویش را در انبار ذخیره
 ۱۳ نماید ولی گاه را در آتشی که خاموشی نمی پذیرد خواهد سوزانید و آنکاه
 ۱۴ عیسی از جلیل به اُردُن نزد یحیی آمد تا از او تعمید یابد و اما یحیی
 او را منع نموده گفت من احتیاج دارم که از تو تعمید یابم و تو نزد من
 ۱۵ میائی و عیسی در جواب وی گفت آلاں بگذار زیرا که ما را همچنین
 مناسب است تا تمام عدالت را بکمال رسانیم پس او را وا گذاشت و
 ۱۶ اما عیسی چون تعمید یافت فوراً از آب برآمد که در ساعت آسمان
 بروی کشاده شد و روح خدا را دید که مثل کبوتری نزول کرده
 بروی میآید و ناگاه خطابی از آسمان در رسید که اینست پسر حبیب
 ۱۷ من که از او خوشنودم

(باب چهارم در چهل روز روزه داشتن مسیح و تجربه کردن ابلیس او را)

۱ آنکاه عیسی بدست روح به بیابان برده شد تا ابلیس او را تجربه
 ۲ نماید و چون چهل شبانه روز روزه داشت آخر کر سنه کردید و
 ۳ پس تجربه کننده نزد او آمده گفت اگر پسر خدائی بکوتای این سنگها
 ۴ نان شود و در جواب گفت مکتوب است انسان نه محض به نان
 ۵ زیست میکند بلکه بهر کلمه که از دهان خدا صادر گردد و آنکاه
 ۶ ابلیس او را بشهر مقدس برد و بر کنکره هیکل قرار داده و بوی
 گفت اگر پسر خدائی خود را بر انداز که مکتوب است فرشتگان

خود را در بارهٔ توفیرمان دهد تا تو را بدستهای خود بگیرند مبادا پایت
 بسنکی خورد ۷ عیسی ویرا گفت باز مکتوب است خداوند خدای
 خود را تجربه مکن ۸ پس ابلیس او را بکوهی بسیار بلند برد و همه
 ممالک جهان و مجد آنها را بدو نشان داد ۹ گفت اگر افتاده مرا
 پرستش نمائی همانا این همه را بتو بخشم ۱۰ آنگاه عیسی ویرا گفت دور
 شوای شیطان که مکتوب است خداوند خدای خود را عبادت نما
 و غیر او را پرستش مکن ۱۱ در ساعت ابلیس او را رها کرد و اینک
 فرشتگان آمده او را پرستاری می نمودند ۱۲

(بعثت عیسی خداوند و دعوت شمعون و اندریاس و یوحنا و یعقوب)
 و چون عیسی شنید که یحیی گرفتار شده است بجلیل روانه شد ۱۳
 و ناصره را ترک کرده آمد و بکفرناحوم بکنارهٔ دریا در حدود زبولون
 و نفتالیم ساکن شد ۱۴ تا تمام کرد آنچه بزبان اشعیای نبی گفته شد ۱۵
 زمین زبولون و ارض نفتالیم راه دریا آنطرف اُردُن جلیل امتهای قومی
 که در ظلمت ساکن بودند نوری عظیم دیدند و بر نشینندگان دیار
 و ظل موت نوری تابید ۱۶ از آن هنگام عیسی بموعظه شروع کرد
 و گفت توبه کنید زیر ملکوت آسمان نزدیک است ۱۷ و چون عیسی
 بکنارهٔ دریای جلیل میخرامید دو برادر یعنی شمعون معروف به
 پطرس و برادرش اندریاس را دید که دامی در دریا میاندازند که
 صیاد بودند ۱۸ بدیشان گفت از عقب من آید تا شما را صیادان مردم

۲۰ کردانم در ساعت دامهارا کذارده از عقب اور روانه شدند و چون
 ۲۱ از آنجا گذشت دو برادر دیگر یعنی یعقوب پسر زبیدی و برادرش
 یوحنا را دید که در کشتی با پدر خویش زبیدی دامهای خود را اصلاح
 ۲۲ میکنند ایشان را نیز دعوت نمود در حال کشتی و پدر خود را ترک
 کرده از عقب اوروان شدند

(در سفر جلیل و موعظه انجیل و شفا دادن مرضی)

۲۳ وعیسی در تمام جلیل میکشت و ذر کنایس ایشان تعلیم داده به بشارت
 ملکوت موعظه همی نمود و هر مرض و هر درد قوم را شفا میداد
 ۲۴ و اسم او در تمام سوریه شهرت یافت و جمیع مریضانی که با انواع امراض
 و دردها مبتلا بودند و دیوانگان و مصروعان و مفلوجان را نزد او
 آوردند و ایشان را شفا بخشید و گروهی بسیار از جلیل و دیکاپولس
 ۲۵ و اورشلیم و یهودیه و آنطرف اردن متابعت او میکردند

(باب پنجم موعظه در کوه)

۱ پس آن گروه را دیده بر فراز کوه آمد و وقتی که او بنشست شاگردانش نزد
 ۲ او حاضر شدند و آنگاه لب خود را کشوده ایشان را تعلیم داد و گفت

(قسم اول در تعریف سیرت شاگردان مسیح و برکات و درجات ایشان)

۳ خوشا حال مسکینان در رُوح که ملکوت آسمان از آن ایشان است
 ۴ خوشا حال ماتمیان که ایشان تسلی خواهند یافت
 ۵ خوشا حال

- ۶ حلیمان که ایشان وارث زمین خواهند شد ۵ خوشا حال کرسنکان
- ۷ و تشنکان عدالت که ایشان سیر خواهند شد ۵ خوشا حال رحم
- ۸ کنندگان که برایشان رحم کرده خواهد شد ۵ خوشا حال پاک دلان
- ۹ که ایشان خدا را خواهند دید ۵ خوشا حال صلح کنندگان که ایشان
- ۱۰ پسران خدا خوانده خواهند شد ۵ خوشا حال زحمت کشان برای
- ۱۱ عدالت که ملکوت آسمان از آن ایشان است ۵ خوشحال باشید
- چون شما را فحش گویند و زحمت رسانند و بخاطر من هر سخن بدی
- ۱۲ بر شما کاذبانه گویند ۵ خوش باشید و شادی عظیم نمایم که اجر شما
- در آسمان عظیم است زیرا که بهمین طور انبیاء را قبل از شما زحمت
- ۱۳ می رسانیدند ۵ شما نمک جهانید هرگاه نمک فاسد گردد بکدام چیز
- باز نمکین شود دیگر مصرفی ندارد جز آنکه بیرون افکنده پایمال
- ۱۴ مردم شود ۵ شما نور عالمید شهری که بر کوهی بنا شود نتوان پنهان
- ۱۵ کرد ۵ و چراغ رانی افروزند تا آنرا زیر پیمانه نهند بلکه تا بر چراغدان
- گذارند آنگاه بهمه کسانی که در خانه باشند روشنائی می بخشد ۵
- ۱۶ همچنین بگذارید نور شما بر مردم بتابد تا اعمال نیکوی شما را دیده پدر
- شما را که در آسمان است تعجید نمایند ۵

(قسم دوم در نسبت میان انجیل مسیح و تورات موسی)

- ۱۷ کمان مبرید که آمده ام تا تورات یا صحف الانبیاء را باطل سازم از بهر
- ۱۸ ابطال فی بلکه بهجة تکمیل آمده ام ۵ که هر آینه بشما میگویم تا آسمان

وزمین زایل نشود همزه یا نقطه از توراه هرگز زایل نکرد تا همه
 واقع نشود ۱۹ پس هر که یکی از این احکام کوچکترین را بشکند و بمردم
 چنین تعلیم دهد در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود اما هر که بعمل
 آورد و تعلیم نماید او در ملکوت آسمان بزرگ خوانده خواهد شد ۲۰ که
 بشما میگویم تا عدالت شما بر عدالت کاتبان و فریسیان افزون نشود
 بملکوت آسمان هرگز داخل نشوید ۲۱ شنیده اید که باولین گفته شده بود
 قتل مکن و هر که قتل کند سزاوار حکم شود ۲۲ لیکن من بشما میگویم
 هر که برادر خود بی سبب خشم گیرد مستوجب حکم باشد و هر کس
 برادر خود را قتل نکند مستوجب قصاص باشد و هر که احمق گوید
 مستحق آتش جهنم بود ۲۳ پس هر که هدیه خود را بقربانگاه بپری و آنجا
 بخاطر آید که برادرت بر تو حقی دارد ۲۴ هدیه خود را پیش قربانگاه
 و اگذار و رفته اول با برادرت صلح نما و بعد آمده هدیه خود را بگذران ۲۵
 بامدعی خود مادامیکه باوی در راه هستی صلح کن مبادا مدعی توراه
 بقاضی سپارد و قاضی توراه بدروغ تسلیم کند و در زندان افکنده شوی ۲۶
 هر آینه بتو میگویم هرگز از آنجا بیرون نخواهی آمد تا فلس آخر را ادا
 نکنی ۲۷ شنیده اید که باولین گفته شده بود زنا مکن ۲۸ لیکن من بشما
 میگویم هر کس بزنی نظر شهوت اندازد هماندم در دل خود با او زنا
 کرده است ۲۹ پس اگر چشم راستت توراه بلغزند قلعهش کن و از خود
 دور انداز که توراه پترا نیست عضوی از اعضایت تباه کردد از آنکه
 تمام بدنیت در جهنم افکنده شود ۳۰ و اگر دست راستت توراه بلغزند

- قطعش کن و از خود دور انداز که ترا مفید تر آنست عضوی از
 ۳۲ اعضای تو نباشد و کلّ جسدت در دوزخ افکنده نشود و گفته شده
 ۳۳ است هر که از زن خود مفارقت جوید طلاق نامه بدو بدهد و لیکن
 من بشما میگویم هر کس بغیر علّت زنا زن خود را از خود جدا کند
 باعث زنا کردن او می باشد و هر که زن مطلقه را نکاح کند زنا
 ۳۴ کرده باشد و باز شنیده اید که با ولین گفته شده بود که قسم دروغ بخور
 بلکه قسمهای خود را بخند او ند و فاکن و لیکن من بشما میگویم هر کس
 ۳۵ سو کند بخورید نه با آسمان که عرش خداست و نه بزمین که پای انداز
 ۳۶ اوست و نه با وِرشلم که شهر پادشاه عظیم است و نه بسر خود قسم یاد
 ۳۷ کن زیرا که موئی را سفید یا سیاه نمیتوانی کرد و بلکه مکالمه شما بلی بلی
 ۳۸ فی نی باید زیرا که زیاده بر این از شیر است و شنیده اید که گفته شده بود
 ۳۹ چشمی بچشمی و دندان بدندان و لیکن من بشما میگویم که با شیر
 مقاومت نکنید بلکه هر که بر خساره راست تو طپانچه زند دیگر را نیز
 ۴۰ بسوی او بگردان و اگر کسی خواهد با تو دعوی کند و پیراهنت را
 ۴۱ بگیرد قبای خود را نیز بدو واگذار و هرگاه کسی مجبوراً تو را یک میل
 ۴۲ راه ببرد و میل همراه او برو و هر کس از تو سوءآل کند بدو بخش و از
 ۴۳ کسی که قرض از تو خواهد روی مگردان و شنیده اید که گفته شده بود
 ۴۴ همسایه خود را محبت کن و با دشمن خود عداوت نما اما من بشما
 میگویم که دشمنان خود را محبت کنید و برای لعن کنندگان خود
 برکت بطلبید و با آنانی که از شما نفرت کنند احسان کنید و بهر کس

- ۴۵ که بشما فحش دهد و زحمت رساند دعای خیر کنید و تا پدر خود را
که در آسمان است پسران شوید زیرا که آفتاب خود را بر بدن
۴۶ و نیکان طالع میسازد و باران بر عادلان و ظالمان میساراند زیرا
هرگاه محبت کنید آنانی را که شمارا محبت مینمایند چه اجر دارید آیا
۴۷ باج گیران چنین نمیکنند و هرگاه برادران خود را فقط سلام گوید
۴۸ چه فضیلت دارید آیا باج گیران چنین نمیکنند پس شما کامل
باشید چنانکه پدر شما که در آسمانست کامل است

(باب ششم)

- (قسم سیم در قدغن از ریاکاری و تعلیم در صدقه و عبادت و روزه)
۱ ز بهار اعمال نیکوی خود را پیش مردم بجایمیاورید تا آنها را به بینند
۲ و الا نزد پدر خود که در آسمان است اجری ندارید پس چون
صدقه دهی پیش خود در گزنا منواز چنانکه ریاکاران در کنایس
و بازارها میکنند تا نزد مردم اکرام یابند هر آینه بشما میگویم اجر خود را
۳ یافته اند بلکه تو چون صدقه دهی دست چپ تو از آنچه دست
۴ راست کند مطلع نشود تا صدقه تو در نهان باشد و پدر نهان بین
۵ تو تو را آشکارا اجر خواهد داد و چون عبادت کنی مانند ریاکاران
مباش زیرا که خوش دارند که در کنایس و زوایای کوچه ها ایستاده
ناز گذارند تا مردم ایشان را به بینند هر آینه بشما میگویم اجر خود را
۶ تحصیل نموده اند لیکن تو چون عبادت کنی بحجّه خود در آی

و در را بسته پدر خود را که در خفا است عبادت نما و پدر نهان بین
 تو تورا آشکارا جزا خواهد داد ۷ و چون عبادت کنی دمانند امته
 تکرار کلمات باطل مکنید زیرا که ایشان گمان میبرند که بسبب زیاد
 گفتن مستجاب میشود ۸ پس مثل ایشان مباشید زیرا که پدر شما حاجات
 شمار امید اندیش از آنکه از او سوءآل کنید ۹ پس برینطور شما دعا
 کنید ای پدر ما که در آسمانی نام تو مقدس باد ۱۰ ملکوت تو بیاید اراده
 تو چنانکه در آسمان است بر زمین نیز کرده شود ۱۱ نان کفاف ما را
 امروز بمانده ۱۲ و قرضهای ما را بخش چنانکه ما نیز قرضداران
 خود را میبخشیم ۱۳ و ما را در آزمایش میاور بلکه از شیر ما را راهائی
 ده زیرا ملکوت و قدرت و جلال تا ابد الابد از آن تست آمین ۱۴ زیرا
 هرگاه تقصیرات مردم را بدیشان بخشید پدر آسمانی شما را نیز خواهد
 آمرزید ۱۵ اما اگر تقصیرات مردم را بخشید همانا پدر شما هم تقصیرات
 شما را نیامرزد ۱۶ اما چون روزه دارید مانند ریاکاران روی ترش
 مسازید زیرا که صورت خویش را تغییر میدهند تا در نظر مردم
 روزه دار نمایند هر آینه شما میگویم اجر خود را یافته اند ۱۷ لیکن تو چون
 روزه داری سر خود را تدھین کن و چهره خود را بشوی ۱۸ تا در نظر
 مردم روزه دار نمائی بلکه در حضور پدرت که در نهان است
 و پدر نهان بین تو آشکارا ترا جزا خواهد داد ۱۹

(قسم چهارم در اجتناب از طمع و نوکل بر خدا)

کنجها برای خود بر زمین نیند و زید جائیکه بید و زنگ زیان میرساند

- ۲۰ و دزدان نقب و غارت می نمایند ۰ بلکه کنجها بجمه خود در آسمان
 بیند و زید جائیکه بید و زنک زیان نمیرساند و دزدان نقب و غارت
 نمی نمایند ۰ زیرا که هر جا کنج شما است دل شما نیز در آنجا می باشد ۰
 ۲۱ چراغ بدن چشمست پس هرگاه چشمت بسیط باشد تمام بدن
 روشن بود ۰ اما اگر چشم تو فاسد است تمام جسدت تاریک
 ۲۲ می باشد پس اگر نوری که در تست ظلمت باشد چه ظلمت عظیمی
 است ۰ هیچکس دو آقا را خدمت نمیتواند کرد زیرا یا از یکی نفرت
 دارد و یا دیگری محبت و یا یکی میخسپد و دیگری را حقیر می شمارد محال
 ۲۳ است که خدا و مومنان را خدمت کنید ۰ بنا برین بشما میگویم از بهر
 نفس خویش اندیشه مکنید که چه بخورید یا چه بپاشامید و نه برای
 بدن خود که چه بپوشید آیا نفس از خوراک و بدن از پوشاک افضل
 ۲۴ نیست ۰ مرغان هوا را نظر کنید که نه میکارند و نه می دروند و نه در
 انبارها ذخیره میکنند و پدر آسمانی شما آنها را میپروراند آیا شما از
 آنها بمراتب افضل نیستید ۰ و کیست از شما که بتفکر بتواند ذراعی بر
 ۲۵ قامت خود افزاید ۰ و برای لباس چرامی اندیشید در سوسنهای
 چمن تا مل کنید چه گونه نمو میکنند نه محنت میکشند و نه ریسند ۰
 ۲۶ لیکن بشما میگویم سلیمان هم با همه جلال خود چون یکی از آنها
 آراسته نشد ۰ پس اگر خدا علف صحرا را که امروز هست و فردا در
 ۲۷ تنور افکنده میشود چنین بپاراید ای کم ایمانان آیا نه شمارا از طریق
 ۲۸ اولی ۰ پس اندیشه مکنید و مگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه
 ۲۹

۳۲ پوشبم ۵ زیرا که در طلب جمیع این چیزها متما میباشند اما
 ۳۳ پدر آسمانی شما میداند که بدن همه چیز احتیاج دارید ۵ لیکن اول
 ملکوت خدا و عدالت او را بطلبید که این همه بشما مزید خواهد شد ۵
 ۳۴ پس در اندیشه فردا مباشید که فردا اندیشه خود را خواهد کرد
 بدی امروز برای امروز کافیست

(باب هفتم قشم پنجم در حکم و نصیحت)

۱ حکم مکید تا بر شما حکم نشود ۵ زیرا بدان طریق که حکم کنید بر شما
 ۲ نیز حکم خواهد شد و بدان پیمانه که پیمائید برای شما خواهند پیمود ۵
 ۳ و چونست که خس را در چشم برادر خود می بینی و چوپکه در دیده
 ۴ خود داری نمیبایی ۵ یا چگونه به برادر خود میگوئی اجازت ده تا
 ۵ خس را از چشمت بیرون کنم و اینک چوب در چشم توهست ۵ ای
 ریاکار اول چوب را از چشم خود بیرون کن آنکه نیک خواهی دید
 ۶ تا خس را از دیده برادرت برآوری ۵ آنچه مقدس است بسکان
 مدهید و نه مرواریدهای خود را پیش کرازان اندازید مباد آنهارا
 ۷ پایمال کنند و برگشته شمارا بدرند ۵ سؤال کنید که بشما داده خواهد شد
 بطلبید که خواهید یافت بگویید که برای شما باز کرده خواهد شد ۵
 ۸ هر که سؤال کند یابد و کسیکه بطلبد دریافت کند و هر که بگوید
 ۹ برای او کشاده خواهد شد ۵ و کدام آدمی است از شما که پسرش نانی
 ۱۰ از او خواهد سنکی بد و دهد ۵ یا اگر ماهی خواهد ماری بد و بخشد ۵

۱۱ پس هرگاه شما که شریرید دادن بخششهای نیکو را با ولاد خود میدانید
 چه قدر زیاده پدر شما که در آسمان است چیزهای نیکو خواهد بخشید
 ۱۲ با آنانی که از او سؤال میکنند. لهذا آنچه خواهید که مردم بشما کنند شما
 نیز بدیشان همچنان کنید که اینست تورا و صحف الانبیاء.

۱۳ (خاتمه موعظه در تمیز میان طریق هلاکت و طریق حیات)

به در تنگ در آید زیر آ که فرا خست آن در و وسیع است آن طریق
 ۱۴ که مؤدّی بهلاکت است و داخلین در آن بسیارند. زیرا تنگ است
 آن در و صعب است آن طریقی که مؤدّی بحیات است و یابندگان
 آن کم اند. اما از انبیاء کذب به احتراز کنید که بلباس میشها نزد شما
 ۱۵ می آیند ولی در باطن گُرکان درنده میباشند. ایشانرا از میوه های
 ایشار. خواهید شناخت زیرا که انکور را از خار و انجیر را از خس
 ۱۶ نمی چینند. همچنین هر درخت نیکو میوه نیکومی آورد و درخت بد
 ۱۸ میوه بد میاورد. نمیتواند درخت خوب میوه بد آورد و نه درخت
 ۱۹ بد میوه نیکو آورد. هر درختی که میوه نیکو نیاورد بریده و در آتش
 ۲۰ افکنده شود. لهذا از میوه های ایشان ایشانرا خواهید شناخت. نه هر
 ۲۱ کس که مرا خداوند ا خداوند ا گوید داخل ملکوت آسمان گردد مگر
 ۲۲ آنکه اراده پدر مرا که در آسمانست بجا آورد. بسا در آن روز مرا
 خواهند گفت خداوند ا خداوند ا یا بنام تو نبوت ننمودیم و باسم تو
 ۲۳ دیوها اخراج نکردیم و بنام تو معجزات بسیار ظاهر نساختم. آنگاه

بایشان خواهم گفت که هرگز شمارا نشناختم ای بدکاران از من دور
 شوید ۲۴ پس هر که این کلمات مرا بشنود و آنها را بجا آورد و ابرمردی
 دانا تشبیه میکنم که خانه خود را بر سنگ بنا کرد ۲۵ و باران باریده
 سیلابها روان گردید و بادهای وزیده بدانخانه زور آورده آنرا
 منهدم نساخت زیرا که بر سنگ بنا شده بود ۲۶ و هر که این کلمات مرا
 شنیده بآنها عمل نکرد بمردی نادان ماند که خانه خود را بر ریگ
 بنا نهاد ۲۷ و باران باریده سیلابها جاری شد و بادهای وزیده بدانخانه
 زور آورد و منهدم گردید و انهدام آن عظیم بود ۲۸ و چون عیسی
 این سخنرا ختم کرد آن گروه از تعلیم او در حیرت افتادند ۲۹ زیرا که
 ایشانرا چون صاحب اقتدار تعلیم میداد و نه مثل کاتبان

(باب هشتم شفا دادن ابرص)

۱ و چون او از کوه بزیر آمد گروهی بسیار از عقب او روان شدند ۱
 ۲ ناگاه ابرصی آمد و او را پرستش نموده گفت خداوند! اگر بخواهی
 ۳ میتوانی مرا طاهر سازی ۳ عیسی دست آورده او را لمس نمود و گفت
 ۴ من خواهم طاهر شو که فوراً ابرص او طاهر گشت ۴ عیسی بدو گفت
 زنهار کسی را اطلاع ندهی بلکه رفته خود را بکاهن بنا و آن هدیه را
 که موسی فرمود بکذران تا بجهت ایشان شهادتی باشد ۵

(شفا دادن خادم یوزباشی)

۵ و چون عیسی وارد کفرناحوم شد یوزباشی نزد وی آمد و بدو التماس

- نمودہ ۶ گفت خداوند ا خادم من مفلوج در خانه خوابیدہ بشدت
متألّم است ۷ عیسیٰ بد و گفت من آمدہ اورا شفا میدہم ۸ یوز باشی
در جواب گفت خداوند الایق آن نہم کہ زیر سقف من آئی بلکہ
فقط کلمہٴ بکو تا خادم من صحت یابد ۹ زیرا کہ من نیز مردی ہستم
زیر حکم دیکری و سپاہیان زیر حکم خود دارم چون بیکی گویم برو
میرود و بدیکری بپامیاید و بغلام خود فلان کار را بکن میکند ۱۰
عیسیٰ چون این سخن را شنید متعجب شدہ بہمراہان خود گفت
ہر آئینہ بشما میگویم کہ چنین ایمانی در اسرائیل ہم نیافتہ ام ۱۱ و شما
میگویم کہ بسا از مشرق و مغرب آمدہ در ملکوت آسمان با ابراہیم
واسحق و یعقوب خواهند نشست ۱۲ اما پسران ملکوت بیرون افکنندہ
خواهند شد در ظلمت خارجی جائیکہ کریہ و فشار دندان باشد ۱۳
پس عیسیٰ بہ یوز باشی گفت برو فوق ایمانت تو را عطا شود در
ساعت خادم او صحت یافت ۱۴

(صحت دادن ب مادر زن پطرس و چند نفر دیگر)

- و چون عیسیٰ بخانہٴ پطرس آمد مادر زنش را دید کہ تب کردہ
خوابیدہ است ۱۴ پس دست او را لمس کرد و آن تب او را رها کرد
و برخاستہ بخدمت گذاری ایشان مشغول گشت ۱۵ اما چون شام
شد بسیاری از دیوانگان را بنزد او آوردند و محض بہ کلمہٴ ارواح را
بیرون کرد و ہمہ مریضان را شفا بخشید ۱۶ تا سخنی کہ بزبان اشعیای

نبی گفته بود تمام کرد که او ضعفهای ما را گرفت و مرضهای ما را برداشت ⑤

(در سفر دریاچه جلیل و اطاعت باد و دریا اورا)

۱۸

چون عیسی جمعی کثیر دور خود مشاهده نمود فرمان داد تا بکناره
دیگر روند ⑤ آنگاه کاتبی پیش آمده بدو گفت استاد اهرجاروی
تورا متابعت کنم ⑤ عیسی بدو گفت رو باهان را سوراخها و مرغان
هوارا آشیانها است لیکن پسرانسان را جای آرامیدن سر نیست ⑤
و دیگری از شاگردانش بدو گفت خداوند اول ما را رخصت ده تا
رفته پدر خود را دفن کنم ⑤ عیسی ویرا گفت مرا متابعت کن و بگذار
که مُردگان مُردگان خود را دفن کنند ⑤ چون بکشتی سوار شد
شاگردانش از عقب او آمدند ⑤ ناگاه اضطراب عظیمی در دریا
پدید آمد بحدّیکه امواج کشتی را فرو می گرفت و او در خواب بود ⑤
پس شاگردان پیش آمده او را پیدا کرده گفتند خداوند ما را
دریاب که هلاک میشویم ⑤ بدیشان گفت ای کم ایمانان چرا ترسانید
آنگاه برخاسته بادها و دریا را تویخ کرد که آرامی کامل پدید آمد ⑤
اما آن اشخاص تعجب نموده گفتند این چه طور مرد است که بادها
و دریا نیز او را اطاعت میکنند ⑤

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

(شفا دادن دودِ یوانه و هلاکت کرازان)

و چون بدان کناره در زمین جرجسیان رسید دو شخص دیوانه از قبرها

۲۸

بیرون شده بدو بر خوردند و بجدی تند خوی بودند که هیچکس از
 آن راه نتوانستی عبور کند در ساعت فریادکنان گفتند یا عیسی ابن
 ۳۹ الله مارا با توجه کارم کرد اینجا آمده تا ما را قبل از وقت عذاب کنی
 و کله کرا از بسیار دور از ایشان میچرید دیوها از وی استد عا نموده
 ۳۰ گفتند هرگاه مارا بیرون کنی در کله کرا از آن مارا بفرست ایشانرا
 ۳۱ گفت بروید در حال بیرون شده داخل کله کرا از آن کردیدند که
 فی الفور تمام آن کرا از آن بلندی بدریا جسته در آب هلاک شدند
 ۳۲ اما شبانان کریمه بشهر شدند و تمام آن حادثه و ماجرای دیوانکان
 ۳۳ را شهرت دادند و اینک تمام شهر با استقبال عیسی بیرون آمده
 ۳۴ چون او را دیدند التماس نمودند که از حدود ایشان بیرون رود

(باب نهم در شفا دادن مفلوج)

پس بکشتی سوار شده عبور کرد و بشهر خویش آمد ناکاه
 ۱ مفلوجی را بر بستر خوابانیده نزد وی آوردند چون عیسی ایمان
 ایشانرا دید مفلوج را گفت ای فرزند خاطر جمع دار که کنا هانت
 ۲ آمرزیده شد آنکاه بعضی از کاتبان با خود گفتند این شخص کفر
 ۳ میگوید عیسی خیالات ایشانرا درک نموده گفت از هر چه
 ۴ خیالات فاسد بخاطر خود راه میدهد زیرا کدام سہلتر است
 ۵ گفتن اینکه کنا هان تو آمرزیده شد یا گفتن آنکه برخاسته بخرام
 ۶ لیکن تا بدانید که پسر انسانرا قدرت آمرزیدن کنا هان بر روی

زمین است آنکاه مفلوح را کفت برخیز و بستر خود را برداشته
 بخانه خود روانه شو. در حال برخاسته بخانه خود رفت و آن
 گروه چون این عمل را دیدند متعجب شده خدائی را که این نوع
 قدرت بمردم عطا فرمود تعجید نمودند.

(دعوت مثنی باج کیر)

چون عیسی از آنجا گذشت مردی رامسسی مثنی به باج گاه نشسته دید
 بدو کفت مرا متابعت کن در حال برخاسته از عقب وی روان
 شد و چون او در خانه غذا خوردن نشسته بود اتفاقاً جمعی از
 باج کیران و کناهکاران آمده با عیسی و شاگردانش بنشستند
 فریسیان چون دیدند بشاگردان او کفتند چرا استاد شما با باج
 خواهان و کناهکاران غذا میخورد عیسی چون شنید کفت نه
 تن درستان بلکه مریضان احتیاج بطیب دارند لکن رفته اینرا
 دریافت کنید که رحمت میخوام نه قربانی زیرا نیامده ام تا عاقلانرا
 بلکه کناهکاران را بتوبه دعوت نمایم

(استفهام تلامذ یحیی در باب روزه)

آنکاه شاگردان یحیی نزد وی آمده کفتند چونست که ما و فریسیان
 روزه بسیار میداریم لکن شاگردان تو روزه نمیدارند عیسی
 بدیشان کفت آیا پسران خانه عروسی مادامیکه داماد با ایشانست
 می توانند ماتم کنند نی بلکه ایامی می آید که داماد از ایشان گرفته

۱۶ شود در آن هنگام روزه خواهند داشت ۵ و هیچکس بر جامه کهنه
پاره از پارچه نو وصله نمیکند زیرا که آن وصله از جامه جدا میگردد
۱۷ و دریدگی بدتر میشود ۵ و شراب نورادر مشکهای کهنه نمیریزند و الا
مشکها دریده شده شراب ریخته و مشکها تباه گردد بلکه شراب نورادر
در مشکهای نو میریزند تا هر دو محفوظ باشد ۵

(زننده کردن دختر یا یروس و شفا دادن مریضه را در راه)

۱۸ او هنوز این سخنان را بدیشان میگفت که ناگاه رئیس آمد و او را
پرستش نموده گفت اکنون دختر من مرده است لکن بیا و دست
۱۹ خود را بروی گذار که زیست خواهد کرد ۵ پس عیسی باتفاق
۲۰ شاگردان خود برخاسته از عقب او روان شد ۵ و اینک زنی که
مدت دوازده سال بمرض استحاضه مبتلا میبود از عقب او آمده
۲۱ دامن ردای او را لمس نمود ۵ که با خود گفته بود اگر محض قبایش را
۲۲ لمس کنم هر آینه شفا یابم ۵ عیسی برگشته نظر بروی انداخته گفت
ای دختر خاطر جمع باش که ایمانت تو را شفا داده است در ساعت
آن زن رستکار گردید ۵ و چون عیسی بخانه رئیس درآمد نوحه کران
۲۳ و گروهی از شورش کنندگان را دیده ۵ بدیشان گفت راه دهید زیرا
۲۴ دختر مرده بلکه در خواب است ایشان بروی سخریه کردند ۵ اما چون
آن گروه را بیرون کرد داخل شده دست آن دختر را گرفت که در
۲۵ ساعت برخاست ۵ و اینکار در تمام آن مرز و بوم شهرت یافت
۲۶

(پنا ساختن دو نفر کور و بیرون نمودن دیو از دیوانه کنگ)

- ۲۷ و چون عیسی از آن مکان میرفت دو کور فریاد کنان در عقب او
- ۲۸ افتاده گفتند پسرداودا بر ما ترحم کن و چون بخانه درآمد آن دو
- کور نزد او آمدند عیسی بدیشان گفت آیا ایمان دارید که من قدرت
- ۲۹ این عمل دارم گفتندش بلی خداوند است در ساعت چشمان ایشان را
- ۳۰ لمس کرده گفت برو فوق ایمانتان بشما بشود در حال چشمانشان باز
- ۳۱ شد عیسی ایشان را بتأکید فرمود که زنهار کسی اطلاع نیابد اما ایشان
- ۳۲ بیرون رفته او را در تمام آن نواحی شهرت دادند و هنکا میکه
- ۳۳ ایشان بیرون میرفتند ناگاه کنگ دیوانه را نزد او آوردند و چون
- دیو را بیرون کرد کنگ گویا کردید و همه در تعجب شده گفتند
- ۳۴ در اسرائیل چنین امر هرگز مشاهده نشده بود لیکن فریسیان
- گفتند بواسطه رئیس دیوها دیوها را بیرون میکند

(ترحم نمودن مسیح بر پریشانی قوم و فرستادن دوازده رسول)

- ۳۵ و عیسی در همه شهرها و دهات گشته در کنایس ایشان تعلیم داده
- به بشارت ملکوت موعظه مینمود و هر مرض و رنج مردم را شفا
- ۳۶ میداد و چون جمعی کثیر دید دلش بر ایشان بسوخت زیرا که
- ۳۷ مانند کوسفندگان بی شبان پریشان حال و دور افتاده بودند آنگاه
- بشاگردان خود گفت حصاد فراوانست لیکن عمه کم پس از
- صاحب حصاد است دعا نماید تا عمه در حصاد خود بفرستد

(باب دهم)

- ۱ و دوازده شاگرد خود را طلبیده ایشانرا بر اخراج ارواح پلیده
 ۲ و شفا دادن هر مرضی ورنجی قوّت داد ۵ و اسامی دوازده رسول
 اینست اوّل شمعون معروف به پطرس و برادرش اندریاس
 ۳ یعقوب ابن زبّدی و برادرش یوحنا ۵ فیلیپس و برتولما توما و مثنیٰ
 ۴ باجگیر یعقوب ابن حلفی و لّبی معروف به تدی ۵ شمعون قانونی
 و یهودا یسخریوطی که او را تسلیم نمود ۵

(وصیّت و نصیحت مسیح بدوازده رسول)

- ۵ ابن دوازده را عیسی فرستاده بدیشان وصیّت کرده گفت از راه
 ۶ امّتها مروید و در بلدی از سامریان مشوید ۵ بلکه نزد کوسفندان
 ۷ کم شده آل اسرائیل بروید ۵ و در اثنای راه موعظه کنان گوئید
 ۸ که ملکوت آسمان نزدیک است ۵ بیمار انرا شفا دهید ابرصانرا
 طاهر سازید مردکانرا زنده کنید دیوها را بیرون نمائید مفت یافته اید
 ۹ مفت بدهید ۵ طلا یا نقره یا مس در کمرهای خود ذخیره مکنید ۵
 ۱۰ وجهه سفر توشه دان یا دو پیراهن یا کفشها یا عصا برندارید زیرا که
 ۱۱ مزدور مستحقّ خوراک خود است ۵ و در هر شهری یا قریه که برسید
 پیرسید که در آنجا که لیاقت در ادّ پس در آنجا بمانید تا بیرون
 ۱۲ روید ۵ و چون بخانه در آئید بر آن سلام نمائید ۵ پس اگر خانه
 ۱۳ لایق باشد سلام شما بر آن واقع شود و اگر نالایق بود سلام شما بشما

- ۱۴ راجع گردد و هر که شمارا قبول نکند یا بسخن شما گوش ندهد
- ۱۵ از آنخانه یا شهر بیرون شده خاک از پاهای خود برافشانید و هر آینه
- بشما میگوید که در روز جزا حالت سدوم و غموره از حال آن شهر
- ۱۶ سهلتر خواهد بود و هان من شمارا مانند میشها در میان کرکان
- ۱۷ میفرستم پس مثل ماران دانا و چون کبوتران ساده باشید و اما از
- مردم بر حذر باشید زیرا که شمارا بمجالس تسلیم خواهند کرد و در
- ۱۸ کنایس خود شمارا تازیانه خواهند زد و در حضور حکام و سلاطین
- ۱۹ شمارا بخاطر من خواهند برد تا برایشان و بر امتها شهادتی شود و اما
- چون شمارا تسلیم کنند اندیشه مکنید که چگونه یا چه بگوئید زیرا که
- ۲۰ در همان ساعت بشما عطا خواهد شد که چه باید گفت و زیرا گوینده
- ۲۱ شما نیستید بلکه روح پدر شما در شما گویان است و برادر برادر را
- و پدر فرزندان را بمرک تسلیم خواهند کرد و فرزندان بر والدین خود
- ۲۲ برخاسته ایشانرا بقتل خواهند رسانید و بهجه اسم من جمیع مردم
- از شما نفرت خواهند کرد لیکن هر که تا با آخر صبر کند نجات یابد و
- ۲۳ و وقتی که در یک شهر بر شما جفا کنند بدیگری فرار کنید زیرا هر آینه
- بشما میگویم از همه شهرهای اسرائیل نخواهید پرداخت تا پسر انسان
- ۲۴ آید و شاگرد از معلم خود افضل نیست و نه غلام از آقای برتر و
- ۲۵ کافیت شاگرد را که چون استاد خویش گردد و غلام چون آقای
- خود پس اگر صاحب خانه را بعلزبول خواندند چه قدر زیادت
- ۲۶ اهل خانه اش را و لهذا از ایشان بهم مکنید زیرا چیزی مستور نیست

۲۷ که مکشوف نکردد و نه مجهول که معلوم نشود ۵ آنچه در تاریکی شما
 میگویم در روشنائی بگوئید و آنچه در کوش شنوید بر بامها موعظه
 ۲۸ کنید ۵ و از قاتلان جسم که قادر بر کشتن روح نیند بهم مکنید بلکه
 از او بترسید که قادر است بر هلاک کردن روح و جسم را نیز
 ۲۹ در جهنم ۵ آید و کجشک بفسی فروخته نمیشود و حال آنکه یکی از
 آنها جز بجهنم پدر شما بزمین نمی افتد ۵ لیکن همه موبهای سر شما نیز
 ۳۰ شمرده شده است ۵ پس ترسان باشید زیر شما از کجشکان بسیار
 ۳۱ افضل هستید ۵ پس هر که مرا پیش مردم اقرار کند من نیز
 ۳۲ در حضور پدر خود که در آسمانست او را اقرار کنم ۵ اما هر که مرا
 پیش مردم انکار نمود من هم در حضور پدر خود که در آسمانست
 ۳۳ او را انکار خواهم نمود ۵ گمان مبرید که آمده ام تا سلام بر زمین
 بگذارم نیامده ام تا سلام بگذارم بلکه شمشیر ۵ زیرا که آمده ام تا
 ۳۴ مرد را از پدر خود و دختر را از مادر خویش و عروس را از مادر
 شوهرش جدا سازم ۵ و دشمنان شخص اهل خانه او میباشند ۵
 ۳۵ و هر که پدر یا مادر را بیش از من دوست دارد لایق من نباشد و هر که
 ۳۶ پسر یا دختر را از من زیاده دوست دارد لایق من نباشد ۵ و هر که
 ۳۷ صلیب خود را بر نداشته از عقب من نیاید لایق من نباشد ۵ هر که
 ۳۸ جان خود را دریابد آنرا هلاک سازد و هر که جان خود را بخاطر من
 ۳۹ هلاک کرد آنرا خواهد دریافت ۵ هر که شمارا قبول کند مرا قبول
 ۴۰ کرده و کسیکه مرا قبول کرده فرستنده مرا قبول کرده باشد ۵

۴۱ و آنکه نبی را با اسم نبی بپذیرد اجرت نبی یابد و هر که عادل را با اسم
 ۴۲ عادل بپذیرد مزد عادل را خواهد یافت و هر که یکی از این
 ضعار را کاسه از آب سرد محض بنام شاگردی نوشاند هر آینه بشما
 میگویم اجر خود را ضایع نسازد

(باب یازدهم در پیغام یحیی از زندان و تعلم مسیح در حق وی)

۱ و چون عیسی ابن وصیت را بادوا زده شاگرد خود با تمام رسانید
 از آنجا روانه شد تا در شهرهای ایشان تعلم دهد و موعظه نماید و
 ۲ و چون یحیی در زندان اعمال مسیح را شنید دو نفر از شاگردان خود
 ۳ را فرستاده و بدو گفت آیا آن آینده تویی یا منتظر دیگری باشیم و
 ۴ عیسی در جواب ایشان گفت بروید و یحیی را از آنچه شنیده و دیده
 ۵ اید اطلاع دهید که کوران بینا میکردند و لنگان بر رفتار می آیند
 و ابرصان طاهر و کران شنوا و مردکان زنده می شوند و فقیران
 ۶ بشارت می شنوند و خوشحال کسیکه در من نلغزد و چون ایشان
 ۷ می رفتند عیسی با آنجماعت درباره یحیی آغاز سخن کرد که بجهت
 دیدن چه چیز به بیابان رفته بودید آیائی را که از باد در جنبش
 ۸ است بلکه بجهت دیدن چه چیز بیرون شدید آیا مردی که لباس
 فاخر در بردارد اینک آنانی که رخت فاخر میپوشند در قصرهای
 ۹ سلاطین میباشند لیکن بجهت دیدن چه چیز بیرون شتافتید
 ۱۰ آیا نبی را بلی بشما میگویم از نبی افضلی زیرا هانست آنکه در

باره او مکتوب است اینک من رسول خود را پیش روی تو میفرستم تا
 راه تو را پیش تو مهیا سازد. هراینه بشما میگویم که از اولاد زنان
 بزرگتری از یحیی تعمید دهنده برنخاست لیکن کوچکتز در ملکوت
 آسمان از وی بزرگتر است. و از ایام یحیی تعمید دهنده تا الان
 ملکوت آسمان مجبور میشود و جباران آنرا بزور میربایند. زیرا جمیع
 انبیا و توراتا یحیی اخبار مینمودند. و اگر خواهید قبول کنید
 همانست الیاس که باید پدید آید. هر که گوش شنوا دارد بشنود. لیکن
 این طائفه را بچه چیز تشبیه نمایم اطفالی را مانند که در کوچها نشسته
 رفیقان خویش را صدا زده. میگویند برای شانی نواختن رقص نکردید
 نوحه کری کردیم سینه نزدید. زیرا که یحیی آمده نه میخورد و نمی
 میگویند دیو دارد. پسر انسان آمد که میخورد و مینوشد میگویند
 اینک مردی پر خور و میکسار و دوست باجگیران و کناهکاران
 است لیکن حکمت از فرزندان خود تصدیق کرده شده است.
 آنکاه شروع بلامت نمود بر آن شهرهاییکه اکثر از معجزات وی در آنها
 ظاهر شد زیرا که توبه نکرده بودند. وای بر توای خور زین اف بر تو
 ای بیت صیدا زیرا اگر معجزاتی که در شما ظاهر گشت در صور
 و صیدون ظاهر شدی هراینه مدتی در پلاس و خاکستر توبه
 نمودندی. لیکن بشما میگویم که در یوم دین حالات صور و صیدون
 از شما سہلتر خواهد بود. و توای کفر ناحوم که تا بفلک سرافراشته
 بجهنم سرنکون خواهی شد که هرگاه معجزاتی که در تو پدید آمد در

- ۲۴ سدوم ظاهر کشتی هراینه تا امروز باقی مماند ۵ لیکن بشما میگویم که
 ۲۵ در یوم دین مکافات ارض سدوم از تو سهلتر خواهد بود ۵ در
 آنوقت عیسی توجه نموده گفت ای پدر مالک آسمان و زمین تورا
 ستایش میکنم که این امور را از دانا یان و خردمندان پنهان داشتی
 ۲۶ و بکودکان مکشوف فرمودی ۵ بلی ای پدر زیرا که همچنین منظور
 ۲۷ نظر تو بود ۵ پدر همه چیز را بمن سپرده است و کسی پسر را نمی شناسد
 بجز پدر و نه پدر را هیچکس میشناسد غیر از پسر و کسی که پسر بخواد
 ۲۸ بدو مکشوف سازد ۵ بیاید نزد من ای تمام زحمت کشان و کران
 ۲۹ باران تا من شمارا راحت بخشم ۵ یوغ مرا بر خود گیرید و از من تعلیم
 یابید زیرا که حلیم و افتاده دل میباشم و در نفوس خود آرامی خواهید
 ۳۰ یافت ۵ زیرا که یوغ من خفیف است و بار من سبک

(باب دوازدهم در باب روز سبت)

- ۱ در آن زمان عیسی در روز سبتی از میان گشت زارها میگذشت
 و شاکردانش چون کرسنه بودند بچیدن و خوردن خوشه ها آغاز
 ۲ کردند ۵ اما فریسیان دیده بدو گفتند اینک شاکردان تو عملی
 ۳ میکنند که کردن آن در سبت جایز نیست ۵ ایشانرا گفت مکر
 ۴ نخوانده اید آنچه داود و رفیقانش کردند و قیتکه کرسنه بودند ۵ چه
 طور بخانه خدا در آمده نانهای تقدّمه را خورد که خوردن آن براو
 ۵ و رفیقانش حلال نبود بلکه بر کاهنان فقط ۵ یا در تورا نخوانده اید

که در روزهای سبت گنه در هیکل سبت را حرمت نیدارند
 و بی گناهند ۶ لیکن بشما میگویم که در اینجا شخصی بزرگتر از هیکل
 است ۷ و اگر این معنی را درک میکردید که رحمت من خواهم نه قربانی
 بیکناها را مذمت نمی نمودید ۸ زیرا که پسر انسان مالک روز سبت
 نیراست ۹ و از آنجا رفته بکنیسه ایشان در آمد ۱۰ که ناگاه شخص
 دست خشکی حاضر بود پس از وی پرسیده گفتند آیا در روز سبت
 شفا دادن جایز است یا نه تا مدعی او شوند ۱۱ وی بایشان گفت
 کیست از شما که کوسفندی داشته باشد و هرگاه در روز سبت بحفره
 افتد او را نخواهد گرفت و بیرون آورد ۱۲ پس چه قدر انسان از کوسفند
 افضلست بنا برین ۱۳ در سبت هائیکوی کردن رواست ۱۴ آنکه ان
 مرد را گفت دست خود را دراز کن پس دراز کرده مانند دیگری
 صحیح کردید ۱۵ اما فریسیان بیرون رفته بر او شورا نمودند که چه
 طور او را هلاک کنند ۱۶ عیسی این را درک نموده از آنجا روانه شد
 و گروهی بسیار از عقب او آمد پس جمیع ایشان را شفا بخشید ۱۷
 و ایشان را قدغن فرمود که او را شهرت ندهند ۱۸ تا تمام کرد
 کلامیکه بزبان اشعیای نبی گفته شد ۱۹ اینک غلام من که او را
 برگزیدم و حبیب من که خاطر من از وی خورسند است روح خود را
 بروی خواهم هاد تا انصاف را بر امتها ظاهر سازد ۲۰ نزاع و فغان
 نخواهد کرد و کسی آواز او را در کوچه ها نخواهد شنید ۲۱ نی خورد
 شده را نخواهد شکست و فتیلهٔ نیم سوخته را خاموش نخواهد کرد

۲۱ کرد تا آنکه انصاف را بنصرت بر آورد و بنام او امتها امید خواهند داشت

(در بیرون کردن دیوار دیوانه کور و کنک و افزودن عداوت

فریسیان و ذکر کفر بروح القدس)

۲۲ آنکه دیوانه کور و کنک را نزد او آوردند و او را شفا داد چنانکه آن

۲۳ کور و کنک کوپا و بینا شد و تمام آن گروه در حیرت افتاده گفتند

۲۴ آیا این شخص پسر داود نیست لیکن فریسیان شنیده گفتند

۲۵ این شخص دیوها را بیرون نمیکند مگر بیاری بعلزبول رئیس دیوها

عیسی خیالات ایشان را درک نموده بدیشان گفت هر مملکتی که بر خود

متفرق گردد ویران شود و هر شهری یا خانه که بر خود متفرق گردد بر

۲۶ قرار نماند لهذا اگر شیطان شیطان را بیرون کند هر آینه بخلاف

۲۷ خود متفرق گشت پس چگونه سلطنتش پایدار ماند و اگر من

بوساطت بعلزبول دیوها را بیرون میکنم پسران شما آنها را بیاری که

۲۸ بیرون میکنند از اینجهه ایشان بر شما دوری خواهند کرد لیکن

هر گاه من بروح خدا دیوها را اخراج میکنم هر آینه ملکوت خدا بر

۲۹ شما رسیده است و چگونه کسی بتواند در خانه شخصی زور آورد در

آید و اسباب او را غارت کند مگر آنکه اول آن زور آور را به بندد

۳۰ و پس خانه او را تاراج کند هر که با من نیست بر خلاف منست

۳۱ و هر که با من جمع نکند پراکنده سازد ازین روی شما را میکویم

هر نوع گناه و کفر از انسان آمرزیده میشود لیکن کفر بروح القدس

۳۲ از انسان عفو نخواهد شد ۵ و هر که برخلاف پسر انسان سخنی گوید
 آمرزیده شود اما کسی که برخلاف روح القدس گفت در این عالم و
 ۳۳ در عالم آینده هرگز آمرزیده نخواهد شد ۵ یا درخت رانیکو
 کردانید و میوه اش را نیکو یا درخت را فاسد سازید و میوه اش را فاسد
 ۳۴ زیرا که درخت از میوه اش شناخته میشود ۵ ای افعی زادگان چگونه
 میتوانید سخن نیکو گفت و حال آنکه بد هستید زیرا که زبان از زیادتئ
 ۳۵ دل سخن میکوید ۵ مرد نیکو از خزانه نیکوی دل خود چیزهای
 خوب برمی آورد و مرد بد از خزانه بد چیزهای بد بیرون می آورد ۵
 ۳۶ لیکن بشما میگویم که هر سخنی باطل که مردم گویند حساب آنرا در روز
 مکافات خواهند داد ۵ زیرا که از سخنان خود عادل شمرده خواهی
 ۳۸ شد و از سخنهاى خود ملزم خواهی گشت ۵ آنکه بعضی از کاتبان
 و فریسیان در جواب او گفتند ای استاد میخواهیم از تو آیتی بینیم ۵
 ۳۹ در جواب ایشان گفت فرقه شریر و زنا کار آیتی میطلبند و آیتی
 ۴۰ بدیشان عطا نشود جز آیت یونس نبی ۵ زیرا همچنانکه یونس سه
 شبانه روز در شکم ماهی ماند پسر انسان نیز سه شبانه روز در شکم زمین
 ۴۱ خواهد بود ۵ مردمان نینوا در روز جزا با این طایفه برخاسته ایشانرا ملزم
 خواهند ساخت از آنکه بموعظه یونس توبه کردند و اینک بزرگتری
 ۴۲ از یونس در اینجا است ۵ ملکه جنوب در روز مکافات با این فرقه
 برخاسته ایشانرا ملزم خواهند ساخت زیرا که از اقصای زمین آمد تا
 حکمت سلیمانرا بشنود و اینک شخصی اعظم از سلیمان در اینجا

است ۴۳ و وقتی که روح پلید از آدمی بیرون آید در طلب راحت
 بجایهای خشک گردش میکند و نمی یابد ۴۴ پس میگوید بجانۀ خود
 که از آن بیرون آمدم مراجعت کنم و چون آید آنرا خالی و جاروب
 شده و آراسته می بیند ۴۵ آنگاه میرود و هفت روح دیگر بدتر از خود
 برداشته میآورد و داخل کشته ساکن آنها میشوند و انجام آن شخص
 بدتر از آغازش میشود همچنین خواهد شد باین فرقه شریر ۴۶

(رسیدن مادر و برادران مسیح و فرمایش خداوند در حق ایشان)
 او با آنجماعت هنوز در مکالمه میبود که ناگاه مادر و برادرانش در
 طلب گفتگوی وی بیرون ایستادند ۴۷ شخصی ویرا گفت اینک مادر
 تو و برادرانت بیرون ایستاده میخواهند با تو سخنی گویند ۴۸ در جواب
 مخاطب گفت کیست مادر من و برادرانم که ۴۹ و دست خود را
 بسوی شاگردان خود دراز کرده گفت اینانند مادر من و برادرانم زیرا
 هر کس که اراده پدر مرا که در آسمانست بجا آورد همان برادرو
 خواهر و مادر منست

(باب سیزدهم شامل هفت امثال)

۱ و در همان روز عیسی از خانه بدر شده بکنارۀ دریانشست ۱
 و گروهی بسیار بروی جمع آمدند بقسمیکه او بکشتی سوار شده قرار
 گرفت و تمامی آن گروه بر ساحل ایستادند ۲ و معانی بسیار بملها برای
 ایشان گفت ۳

(اولاً مثل برزگر)

- ۴ وقتی برزگری بجهت زراعت کردن بیرونشد و چون تخم میپاشید
 ۵ قدری در راه افتاد و مرغان آمده آنها را بخوردند و بعضی بر سنکلاخ
 افتاده جائیکه خاک زیاد داشت بزودی سبز شد چونکه زمین عمق
 ۶ نداشت و چون آفتاب برآمد بسوخت و چون ریشه نداشت
 ۷ خشکید و بعضی در میان خارها ریخته شد و خارها نمو کرده آنها را
 ۸ خفه نمود و برخی در زمین نیکو کشته شده بار آورد بعضی صد
 ۹ و بعضی شصت و بعضی سی و هر که کوش شنوا دارد بشنود و آنگاه
 ۱۰ ساگرداش آمده بوی گفتند از چه جهت با اینها بمثلها سخن میرانی
 در جواب ایشان گفت شناختن اسرار ملکوت آسمان بشما عطا
 ۱۱ شده است لیکن بدیشان عطا نشده زیرا هر که دارد بدو
 داده شود و افزونی یابد اما کسیکه ندارد آنچه دارد هم از او گرفته
 ۱۲ شود از اینجهت با اینها بمثل سخن میکویم که نکرانند و غی بینند
 ۱۳ و شنوا هستند و نمیشنوند و غی فهمند و در حق ایشان تمام میشود
 نبوت اشعیاء که میکوید بسمع خواهید شنید و نخواهید فهمید
 ۱۴ و نظر کرده خواهید نکر پست و نخواهید دید زیرا که قلب این قوم
 سنکین شد و بکوشها بسنکینی شنیده اند و چشمان خود را برهم
 نهادند مبادا بدیدها به بینند و بکوشها بشنوند و بدلهایا بفهمند و رجوع
 ۱۵ کنند و من ایشانرا سفاهدم لیکن خوشا حال چشمان شما که می بینند

- ۱۷ وکوشهای شما که میشوند @ زیرا که هر آینه بشما میگویم بسا انبیاء
و عادلان خواستند که آنچه شما می بینید به بینند و ندیدند و آنچه
۱۸ می شنوید بشنوند و نشنیدند @ پس شما مثل برزگر را بشنوید @ کسیکه
۱۹ کلمه ملکوت را شنیده درک نکرد شیر می آید و آنچه در دل او
۲۰ کشته شده است میر باید همانست آنکه در راه کاشته شده است @
و آنکه بر سنکلاخ ریخته شد اوست که کلام را شنیده فی الفور
۲۱ بخوشنودی قبول میکند @ اوریشه در خود ندارد بلکه فانی است
و هرگاه سختی یا صدمه بسبب کلام بر او وارد آید در ساعت لغزش
۲۲ میخورد @ و آنکه در میان خارها ریخته شد آنستکه کلام را بشنود
۲۳ و اندیشه اینجهان و غرور دولت کلام را خفه کند که بی ثمر می گردد @
و آنکه در زمین نیکو کشته شد آنستکه کلام را شنیده ادراک میکند
و بار آور شده بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی ثمر می آورد @

(دوم مثل کرکاس مزرعه)

- ۲۴ و مثلی دیگر بجهت ایشان آورده گفت ملکوت آسمان مردی را ماند که
۲۵ تخم نیکو در زمین خود کشت @ و چون مردم در خواب بودند
۲۶ دشمنش آمده در میان کدم کرکاس ریخته برفت @ و وقتی که کدم
۲۷ روییده خوشه بر آورد کرکاس نیز ظاهر شد @ پس ملازمان
صاحب خانه آمده بوی عرض کردند ای آقا مگر تخم نیکو در زمین
۲۸ خویش نکشته پس از کجا کرکاس بهم رسانید @ ایشانرا فرمود اینکار

دشمن است عرض کردند آیا میخواهی برویم آنها را برچینیم ۲۹
 نی مبادا وقت چیدن کرکاس کندم را با آنها برکنید ۳۰ بگذارید هر
 دو تا وقت حصاد باهم نمو کنند و در موسم حصاد در و کرانرا میگویم
 که اول کرکاسها را جمع کرده آنها را برای سوختن دستها به بندید
 اما کند مرا در انبار من ذخیره کنید ۱

(سیم مثل دانه خردلی)

بار دیگر مثلی برای ایشان زده گفت ملکوت آسمان مثل دانه خردلی ۳۱
 است که شخصی گرفته در مزرعه خویش بکشت ۱ و هر چند از سایر
 دانه ها کوچکتر است ولی چون نمو کند بزرگترین بقول است
 و درختی میشود چنانکه مرغان هوا آمده در شاخهایش آشیانه
 میگیرند ۲

(چهارم مثل خمیر مایه)

و ایضاً مثلی برای ایشان گفت که ملکوت آسمان خمیر مایه را ماند ۳۲
 که زنی آنرا گرفته در سه کیل خمیر پنهان کرد تا تمام مخمر کشت ۱
 همه آیین معانی را عیسی با آن گروه بمثلها باز گفت و بدون مثل بدیشان
 هیچ نکفت ۲ تا تمام کرد کلامیکه بزبان نبی گفته شد دهان خود را
 با مثال باز میگویم و بچیزهای مکنون از بنای عالم تنطق میکنم ۳

(شرح مثل کرکاس)

آنگاه عیسی آن گروه را مرخص کرده داخل خانه کشت و شاکردانش ۳۴

- ۳۷ نزد وی آمده گفتند مثل کرکاس مزرعه را بجهت ما شرح فرما ۵ در
- ۳۸ جواب ایشان گفت آنکه بذرنیکو میکارد پسر انسانست ۵ اما
- مزرعه ایجهانست و تخم نیکو ابناء ملکوت و کرکاسها پسران شیرینند ۵
- ۳۹ و دشمنی که آنها را کاشت ابلیس است و موسم حصاد عاقبت اینعالم
- ۴۰ و دروندگان فرشتگانند ۵ پس همچنان که کرکاسها را جمع کرده در
- ۴۱ آتش میسوزانند همانطور خواهد شد در عاقبت اینعالم ۵ که پسر
- انسان ملائکه خود را فرستاده همه لغزش دهندگان و بدکاران را
- ۴۲ جمع خواهند کرد ۵ و ایشان را به تنور آتش خواهند انداخت جائیکه
- ۴۳ کریه و فشار دندان بود ۵ آنکه عادلان در ملکوت پدر خود مثل
- آفتاب درخشان خواهند شد هر که گوش شنوا دارد بشنود ۵

(پنجم مثل کنج مکنون)

- ۴۴ و ملکوت آسمان کنجی را ماند مخفی شده در زمین که شخصی آنرا یافته
- پنهان نمود و از خوشی آن رفته آنچه داشت فروخت و آنزمین را خرید ۵

(ششم مثل مروارید)

- ۴۵ باز ملکوت آسمان تا حیرا ماند که جویای مرواریدهای خوب
- ۴۶ باشد ۵ و چون مرواریدی کرانها یافت رفت و ما میملک خود را
- فروخته آنرا خرید ۵

(هفتم مثل دام ماهی گیری)

- ۴۷ ایضاً ملکوت آسمان مثل دامیست که بدریا افکنند و از هر جنسی

۴۸ بدان در آید و چون پر شود بکناره اش کشند و نشسته خوبهارادر
 ۴۹ ظروف جمع کنند و بدهارادوراندازند و بدین طور خواهد شد
 در آخر این عالم فرشتگان بیرون آمده طالحین را از میان صالحین
 جدا کرده و ایشانرا در تنور آتش خواهند انداخت جائیکه گریه
 ۵۰ و فشار دندان میباشد و عیسی ایشانرا گفت آیا همه این امور را
 ۵۱ فهمیده اید گفتندش بلی خداوند و ایشان گفت بنابراین هر
 کاتبی که در ملکوت آسمان تعلیم یافته است مثل صاحب خانه
 است که از خزانه خویش چیزهای نو و کهنه بیرون آورد

(در تعلیم دادن در ناصره و رد شدن از اهل موطن خود)

۵۳ و چون عیسی این امثال را با تمام رسانید از آن موضع کوچ کرده و
 ۵۴ بوطن خویش آمده ایشانرا در کنیسه ایشان تعلیم داد بقسمیکه
 متعجب شده گفتند از کجا این شخص چنین حکمت و معجزات بهم
 ۵۵ رسانید و آیا این پسر نجار میباشد و آیا مادرش مسماة بمریم
 ۵۶ نیست و برادرانش یعقوب و یوسف و شمعون و یهوذا و همه
 ۵۷ خواهرانش نزد ما نباشند پس این همه را از کجا بهم رسانید و در باره
 او لغزش خوردند لیکن عیسی بدیشان گفت نبی بیحرمت نباشد
 ۵۸ مگر در وطن و خانه خویش و بسبب بی ایمانی ایشان چندان معجزه
 در آنجا ظاهر نساخت

(باب چهاردهم)

- اضطراب هیرودیس از شنیدن شهرت مسیح و حکایت شهادت یحیی
 ۱ در آن هنگام هیرودیس تیترا رخ چون شهرت عیسی را شنید
 ۲ بخادمان خود گفت این است یحیی تعمید دهنده که از مردگان
 ۳ برخاست و ازینجه معجزات از او صادر میگردد زیرا که هیرودیس
 یحیی را گرفته در بند نهاده و در زندان انداخته بود بخاطر هیرودیا
 ۴ زن برادر خود فیلیپس چونکه یحیی بدو همیگفت نگاه داشتن
 ۵ وی بر تو حلال نیست و وقتیکه قصد قتل او کرد از مردم ترسید
 ۶ که اورا نبی میدانستند اما چون بزم مولد هیرودیس را میاراستند
 دختر هیرودیا در مجلس رقص کرده هیرودیس را شاد نمود
 ۷ ازین رو قسم خورده وعده داد که آنچه خواهد بدو بدهد و او از
 ۸ ترغیب مادر خود گفت که سر یحیی تعمید دهنده را الآن در طبقی
 ۹ بمن عنایت فرما آنگاه پادشاه برنجید لیکن بجهت پاس قسم و خاطر
 ۱۰ همنشینان فرمود که بدهند و فرستاده سر یحیی را در زندان از
 ۱۱ تن جدا کرد و آن را در طشتی کذارده بدختر تسلیم نمودند و نزد
 ۱۲ مادر خود برد پس شاگردانش آمده جسد او را برداشته بخاک
 سپردند و رفته عیسی را اطلاع دادند

(ذکر سه معجزه)

- ۱۳ و چون عیسی این را شنید بکشتی سوار شده از آنجا بویرانه بخلوت

رفت و چون مردم شنیدند از شهرها براه خشکی از عقب وی
 روان شدند ۱۴ پس عیسی بیرون آمده گروهی بسیار دیده برایشان
 رحم فرمود و بهاران ایشانرا شفا داد ۱۵ و در وقت عصر شاگردانش
 نزد وی آمده گفتند این موضع ویرانه است و وقت الآن گذشته
 پس اینکروه را مرخص فرما تا بداهات رفته بجهت خود غذا بخرند ۱۶
 عیسی ایشانرا گفت احتیاج برفتن ندارند شما ایشانرا غذا دهید ۱۷
 بدو گفتند در اینجا نداریم جز پنج نان و دو ماهی ۱۸ گفت آنها را اینجا
 بنزد من بیاورید ۱۹ و بدانجماعت فرمود تا بر سبزه نشستند و پنج نان
 و دو ماهی را گرفته بسوی آسمان نکرسته برکت داد و نانرا پاره کرده
 بشاکردان سپرد و شاگردان بدانجماعت ۲۰ و همه خورده سیر
 شدند و از پارهای باقی مانده دوازده سبد پر کرده برداشتند ۲۱
 و خورندگان سوای زنان و اطفال قریب به پنج هزار نفر بودند ۲۲
 بیدرنک عیسی شاگردان خودرا اصرار نمود تا بکشتی سوار شده
 پیش از وی بکناره دیگر روان شدند تا آنکروه را رخصت دهد ۲۳
 و چون مردم را منصرف نمود بخلوت برای عبادت بر فراز کوهی
 برآمد و وقت شام در آنجا تنها بود ۲۴ اما کشتی در آنوقت در میان
 دریا بسبب باد مخالف که میوزید با موج گرفتار بود ۲۵ و در پاس
 چهارم از شب عیسی بر دریا خرامیده بسوی ایشان روان گردید ۲۶
 اما چون شاگردان او را بر دریا خرامان دیدند مضطرب شده ۲۷
 گفتند که خیالی است و از خوف فریاد زدند ۲۸ بی تأمل عیسی ایشانرا

خطاب کرده گفت خاطر جمع دارید من ترسان مباشید ۲۸
 پطرس در جواب او گفت خداوند اگر توئی مرا بفرما تا بروی آب ۲۹
 نزد تو آیم ۳۰ گفت پیا در ساعت پطرس از کشتی فرو رفته بر روی
 آب روان شد تا نزد عیسی آید ۳۱ لیکن چون باد شدید را نظاره
 کرد ترسان گشت و مشرف بغرق شده فریاد برآورده گفت
 خداوند مرا دریاب ۳۲ عیسی بیدرنک دست آورده او را بگرفت
 و گفت ای کم ایمان چرا شک آوردی ۳۳ و چون بکشتی سوار شدند
 باد ساکن گردید ۳۴ پس اهل کشتی آمده او را پرستش کرده گفتند
 فی الحقیقه پسر خدا هستی ۳۵

(چند معجزه در ملک جنیسه)

آنکاه عبور کرده بزمین جنیسه آمدند ۳۴ و اهل آن موضع او را ۳۵
 شناخته بهمی آن نواحی فرستاده همه بیماران را نزد او آوردند ۳۶
 و از او اجازت خواستند تا محض دامن ردایش را لمس کنند و هر که ۳۷
 لمس کرد صحت کامل یافت

(باب پانزدهم قدغن مسیح از باطل ساختن احکام الهیه بتقلید مردم)
 آنکاه کاتبان و فریسیان اورشلیم نزد عیسی آمدند ۱ گفتند ۲ چونستکه
 شاگردان تو از تقلید مشایخ تجاوز مینمایند زیرا هرگاه نان میخورند
 دست خود را نمی شویند ۳ در جواب ایشان گفت شما نیز بتقلید
 خویش از وصیت الهی چرا تجاوز میکنید ۴ زیرا که خدا وصیت

فرمود که مادر و پدر خود را حرمت دار و هر که پدر یا مادر را دشنام
 دهد البته هلاک گردد. لیکن شما میگویید هر که پدر یا مادر خود را
 ۵ گوید آنچه از من بتو نفع رسد هدیه است. و پدر یا مادر خود را
 ۶ من بعد احترام نمی نماید پس بتقلید خود وصیت خدا را باطل
 نموده اید. ای ریاکاران اشعیاء درباره شما نیکو نبوت نموده است
 ۷ که گفت. این قوم بزبانهای خود بمن تقرب مجویند و بلبهای
 ۸ خویش مرا تعجید مینمایند لیکن دلشان از من دور است. پس
 عبادت مرا عبث میکنند زیرا که وصایای مردم را بمنزله فرایض
 ۹ تعلم میدهند. و آنجماعت را خوانده بدیشان گفت گوش داده
 ۱۰ بفهمید. نه آنچه بدهان فرو میرود انسانرا نجس میسازد بلکه آنچه
 ۱۱ از دهان بیرون میآید انسانرا نجس میگرداند. آنگاه شاگردان
 وی آمده گفتند آیا میدانی که فریسیان چون اینسخن را شنیدند
 ۱۲ مکر و هش داشتند. در جواب گفت هر نهالی که پدر آسمانی من
 ۱۳ نکشته باشد کده شود. ایشانرا واکذارید کوران راه نمایان کوراند
 ۱۴ و هرگاه کور کور را راه نهد و در چاه افتند. پطرس در
 ۱۵ جواب او گفت این مثل را برای ما شرح فرما. عیسی گفت آیا شما
 ۱۶ نیز تا بحال بی ادراک هستید. یا هنوز نیافته اید که آنچه از دهان فرو
 ۱۷ میرود داخل شکم میگردد و در مبرز افکنده میشود. لیکن آنچه
 ۱۸ از دهان برآید از دل صادر میگردد و این چیزها است که انسانرا
 ۱۹ نجس میسازد. زیرا که از دل برمیآید خیالات بد و قتلها و زناها

۲۰ و فستقا و دزدیها و شهادات دروغ و کفرها ۰ اینها است که انسانرا نجس میسازد لیکن خوردن بدستهای ناشسته انسانرا نجس نمیکرداند ۰

(شفادادن دختر زن کنعانی)

۲۱ پس عیسی از آنجا بیرون نشده بدیار صور و صیدون رفت ۰ ناگاه زنی ۲۲ کنعانیّه از آنحد و دیرون آمده فریاد کنان ویرا گفت خداوند ا
۲۳ پسردا و دبر من رحم کن ۰ که دختر من سخت دیوانه است ۰ هیچ
جوابش نداد تا شاگردان او پیش آمده خواهش نمودند که او را
۲۴ مرخص فرمای که در عقب ما شورش میکند ۰ در جواب گفت
۲۵ فرستاده نشده ام مگر بجهت کوسقندان کم شده آل اسرائیل ۰ پس
۲۶ آن زن آمده او را پرستش کرده گفت خداوند امرا یاری کن ۰ در
جواب گفت که نان فرزندان را گرفتن و نزد سگان انداختن جایز
۲۷ نیست ۰ عرض کرد بلی خداوند ازیرا که سگان نیز از پاره های افتاده
۲۸ سفره آقایان خویش میخورند ۰ آنگاه عیسی در جواب او گفت
ای زن ایمان تو عظیم است تو را بر حسب خواهش تو بشود که در
همان ساعت دخترش شفا یافت ۰

(سپر کردن چهار هزار نفر بهفت نان)

۲۹ عیسی از آنجا حرکت کرده بکناره دریای جلیل آمد و بر فراز کوه بر
۳۰ آمده آنجا بنشست ۰ و گروهی بسیار لنکان و کوران و کنکان و شلان
و جمعی از دیگران را با خود برداشته نزدا و آمدند و ایشانرا بر پاهای

عیسی افکند و ایشانرا شفا داد ۳۱ بقسمیکه آنجماعت چون کنکانرا
 گویا و شلانیانند درست و لنکانرا خرامان و کورانرا ایننادیدند متعجب
 شده خدای اسرائیل را تعجید کردند ۳۲ عیسی شاگردان خود را پیش
 طلبیده گفت مرا برای جماعت دل بسوخت زیرا که الحال سه روز
 است که با من میباشند و چیزی خوراکی ندارند و نمیخواهم ایشانرا
 کرسنه بر گردانم مبادا در راه ضعف بکنند ۳۳ شاگردانش با و گفتند
 از کجا در بیابان مارا آنقدر نان باشد که چنین انبوه را سیر کند ۳۴
 عیسی ایشانرا گفت چندانان دارید گفتند هفت نان و قدری از
 ماهیان کوچک ۳۵ پس مردم را فرمود تا بر زمین بنشینند ۳۶ و آن
 هفت نان و ماهیانرا گرفته شکر نمود و پاره کرده بشاگردان خود داد
 و شاگردان با آنجماعت ۳۷ و تمامی خورده سیر شدند و از خورده
 های باقی مانده هفت زنبیل پر برداشتند ۳۸ و عدد خورندگان
 ۳۹ سوای زنان و اطفال چهار هزار بود ۴۰ پس آن گروه را رخصت
 داده بکشتی سوار شده بمجدود مجدل آمد

(باب شانزدهم خواستن فریسیان و صدوقیان آیتی از آسمان)

۱ آنکه فریسیان و صدوقیان نزد آو آمده از روی امتحان خواستند
 ۲ که آیتی آسمانی برای ایشان ظاهر سازد ۳ ایشانرا جواب داد که در وقت
 عصر میگوید هوا خوش خواهد بود که آسمان سرخ است ۴
 و صبحگاهان میگوید امروز هوا بد خواهد شد که آسمان سرخ و گرفته ۵

است ای ریاکاران صورت آسمانرا تمیز میدهید اما علامات از من را
تمیز نمیتوانید داد ۴ فرقه شریر زنا کار آیتی میطلبند و آیتی بدیشان
عطا نخواهد شد جز آیت یونس نبی پس ایشانرا رها کرده روانه شد ۵

(تنبیه بر احتیاط از خمیرمایه فریسیان)

۵ و شاگردانش چون بدان طرف رفتند فراموش کردند که نان بردارند ۶
عیسی ایشانرا گفت آگاه باشید که از خمیرمایه فریسیان و صدوقیان
۷ احتیاط کنید ۸ پس ایشان در خود قیاس نموده گفتند از آنست که نان
برنداشته ایم ۹ عیسی این را درک نموده بدیشان گفت ای سست
ایمانان چرا در خود قیاس میکنید از آنجه که نان نیاورده اید ۱۰ آیا هنوز
نهمیده اید و یاد دنیا ورده آن پنج نان و پنج هزار نفر و چند سبد یرا که
۱۱ برداشتید ۱۲ و نه آن هفت نان و چهار هزار نفر و چند زنبیلی را که
برداشتید ۱۳ پس چنانهمیده اید که درباره نان نکفتم که از خمیرمایه
فریسیان و صدوقیان احتیاط کنید ۱۴ آنکاه دریافتند که نه از
خمیرمایه نان بلکه از تعلیم فریسیان و صدوقیان حکم با احتیاط
فرموده است ۱۵

(اعتراف بطرس به مسیح بودن عیسی)

۱۳ و هنگامیکه عیسی بنواحی قیصریه فیلیپس آمد از شاگردان خود
۱۴ پرسیده گفت مردم مرا که پسران اسم چه شخص میگویند ۱۵ گفتند
بعضی یحیی تعمید دهنده و بعضی الیاس و بعضی ارمیا یا یکی از انبیاء ۱۶

- ۱۵ ایشانرا گفت شما مرا که میدانید ۵ شمعون پطرس در جواب گفت
 ۱۶ که توئی مسیح پسر خدای زنده ۵ عیسی در جواب وی گفت مبارك
 هستی توای شمعون ابن یونا که جسم و خون این را بر تو کشف نکرده
 ۱۸ بلکه پدر من که در آسمانست ۵ و من نیز تو را میگویم که توئی پطرس
 و برین صخره کلیسای خود را بنا میکنم و ابواب جهنم بر آن استیلا
 ۱۹ نخواهد یافت ۵ و کلیدهای ملکوت آسمان را بتو میسپارم و آنچه بر زمین
 ببندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین کشائی در آسمان کشاده
 ۲۰ شود ۵ آنکاه شاگردان خود را قدغن فرمود که بهیچکس نکویند
 که او مسیح است ۵

- (اطلاع دادن خداوند از شهادت خود و تنبیه فرمودن پطرس را)
 ۲۱ و از آن زمان عیسی بشاگردان خود خبر دادن آغاز کرد بدینکه
 رفتن او باورشلیم و زحمت بسیار کشیدن از مشایخ و روساء کهنه
 ۲۲ و کاتبان و کشته شدن و در روز سیم برخاستن ضرور است ۵
 و پطرس او را گرفته شروع کرد بمنع نمودن و گفت حاشا از توای
 خداوند که ابن بر تو هرگز واقع نشود ۵ اما او بر کشته پطرس را
 گفت دور شو از من ای شیطان که باعث لغزش من میباشی زیرا که
 ۲۴ نه امور الهی را بلکه امور انسانی را تفکر میکنی ۵ آنکاه عیسی بتلامیذ
 خود گفت اگر کسی خواهد متابعت من کند باید خود را انکار
 ۲۵ کرده و صلیب خود را برداشته از عقب من آید ۵ زیرا هر کس

۲۶ بخواد جان خود را برهاند آنرا هلاک سازد اما هر که جان خود را
 بخاطر من هلاک کند آنرا در یابد ۵ زیرا که شخص را چه سود دارد که
 تمام دنیا را ببرد و جان خود را ببازد یا اینکه آدمی چه چیز را فدای
 ۲۷ جان خود خواهد ساخت ۵ زیرا که پسرانسان خواهد آمد در
 جلال پدر خویش با اتفاق ملائکه خود و در آنوقت هر کسیرا موافق
 ۲۸ اعمالش جزا خواهد داد ۵ هر آینه بشما میگویم که بعضی در اینجا
 حاضرند که ذائقهٔ موت را نخواهند چشید تا پسرانسان را به بینند
 که در ملکوت خود میآید

(باب هفدهم در تغییر هیئت مسیح)

۴ و بعد از شش روز عیسی پطرس و یعقوب و برادرش یوحنا را
 ۲ برداشته ایشانرا در خلوت بکوهی بلند برد ۵ و در نظرایشان هیئت
 او متغیر گشت و چهره اش چون خورشید درخشنده و جامه اش
 ۳ چون نور سفید گردید ۵ که ناگاه موسی و الیاس برایشان ظاهر شده
 ۴ با او گفتگو میکردند ۵ اما پطرس بعیسی متوجه شده گفت که
 خداوند بودن مادر اینجانی که است اگر بخواهی سه سایبان در اینجا
 بسازیم یکی برای تو و یکی بجهت موسی و دیگری مرا الیاس را ۵
 ۵ و هنوز سخن بر زبانش بود که ناگاه ابری درخشنده برایشان سایه
 افکند و اینک آوازی از ابر در رسید که اینست پسر حبیب من که
 ۴ از وی خوشنودم سخن او را بشنوید ۵ و چون شاگردان این را

- ۷ شنیدند بروی در افتاده بی نهایت ترسان شدند ۵ عیسی نزدیک
 ۸ آمده ایشانرا لمس نمود و گفت برخیزید و ترسان مباشید ۵ و چشمان
 ۹ خود را کشوده هیچکس راجز عیسی فقط ندیدند ۵ و چون ایشان
 از کوه بزمی آمدند عیسی ایشانرا قدغن فرمود که زهارا بن رویار
 ۱۰ بکسی باز نکوبید تا پسرانسان از مردگان برخیزد ۵ شاگردانش از او
 پرسیده گفتند پس کاتبان چرا میگویند که میباید اول الیاس آید ۵
 ۱۱ او در جواب گفت البته الیاس میآید و تمام چیزها را اصلاح خواهد
 ۱۲ نمود ۵ لیکن بشما میگویم که الحال الیاس آمده است و او را نشناختند
 بلکه آنچه خواستند با وی کردند بهمانطور پسرانسان نیز از ایشان
 ۱۳ زحمت خواهد دید ۵ آنکاه شاگردان یافتند که در باره یحیی تعمید
 ۱۴ دهنده بدیشان سخن میگفت ۵ و چون بنزد جماعت رسیدند
 ۱۵ شخصی پیش آمده نزد وی زانوزده عرض کرد ۵ خداوند ابر پسر
 من رحم کن که مصروع و بشدت متالم است چنانکه بارها در آتش
 ۱۶ و مکرراً در آب میافتد ۵ و او را نزد تلامیذ تو آوردم نتوانستند او را
 ۱۷ شفادهند ۵ عیسی در جواب فرمود ای فرقه بی ایمان کج رفتار تا
 ۱۸ بکی با سما باشم و تا چند متحمل شما کردم او را نزد من آورید ۵ عیسی
 او را نهیب داده دیوازوی پیرو نشد در ساعت طفل شفا یافت ۵
 ۱۹ پس شاگردان نزد عیسی آمده در خلوت از او پرسیدند چرا ما
 ۲۰ نتوانستیم او را بیرون کنیم ۵ عیسی ایشانرا گفت بسبب بی ایمانی
 شما زیرا که هر آینه شما میگویم اگر ایمانی بقدر دانه خردلی میداشتید

بدینکوه می‌گفتید از اینجا بدانجا منتقل شوالته منتقل میشد و هیچ
امری بر شما محال نبود. لیکن این جنس بیرون نیاید جز
بدعا و روزه.

(اخبار دوم از موت و قیامت خود)

و چون ایشان در جلیل می‌گشتند عیسی بدیشان گفت پسرانسان
بدست مردم تسلیم کرده خواهد شد. و او را خواهند کشت و در
روز سیم خواهد برخاست پس بسیار محزون شدند.

(ذکر خواستن جزیه بیت الله از مسیح و گرفتن چهار درهم از دهان ماهی)
و چون ایشان وارد کفرناحوم شدند محصلان دو درهم نزد پطرس
آمده گفتند آیا استاد شما دو درهم را میدهد. گفت بلی و چون بخانه
در آمد عیسی براو سبقت نموده گفت ای شمعون چه گمان داری
پادشاهان چهار از چه کسان عشر و جزیه می‌گیرند از فرزندان
خویش یا از بیکانگان. پطرس بوی گفت از بیکانگان عیسی
بدو فرمود پس یقیناً پسران آزادند. لیکن مبادا که ایشانرا برنجانیم
بکناره دریا رفته قلابی بیندازد و اول ماهی که بیرون می‌آید گرفته
و دهانش را باز کرده مبلغ چهار درهم خواهی یافت آنرا برداشته پیر
من و خود بدیشان بده.

(باب هجدهم در تعریف درجه اعلی در ملکوت آسمان)

در همان ساعت شاگردان نزد عیسی آمده گفتند چه کس در ملکوت

۲ آسمان بزرگتر است ۵ آنکاه عیسی طفلی طلب نموده در میان
 ۳ ایشان برپا داشت ۵ و گفت هر آینه بشما میگویم تا انابت نکنید و مثل
 طفل کوچک نشوید هرگز داخل ملکوت آسمان نخواهید شد ۵
 ۴ پس هر که مثل این بچهٔ کوچک خود را فروتن سازد همان در
 ۵ ملکوت آسمان بزرگتر است ۵ و کسی که چنین طفلی را با سم من
 ۶ قبول کند مرا پذیرفته است ۵ و هر که یکی از این صغار را که بمن ایمان
 دارند لغزش دهد او را بهتر بود که سنگ آبی بر گردش او بخته
 ۷ در قعر دریا غرق شده باشد ۵ وای برای اینجهان بسبب لغزشها زیرا که
 لابد است از وقوع لغزشها لیکن وای بر کسی که سبب لغزش باشد ۵
 ۸ پس اگر دستت یا پایت تو را بلغزند آنرا قطع کرده از خود دور انداز
 که تو را بهتر است که لنگ یا شل داخل حیات شوی از آنکه
 با دودست یا دو پا در نار جاودانی افکنده شوی ۵ و اگر چشمت تو را
 لغزش دهد آنرا قطع کرده از خود دور انداز که تو را بهتر است بایک
 چشم وارد حیات شوی از اینکه باد و چشم در آتش جهنم افکنده
 ۱۰ شوی ۵ زهار یکی از این صغار را حقیر شمارد زیرا شمارا میگویم که
 ملائکهٔ ایشان دایماً در آسمان مشاهده میکنند روی پدر مرا که در
 ۱۱ آسمانست ۵ زیرا که پسرانسان آمده است تا کم شده را نجات بخشد ۵
 ۱۲ شما چه گمان میبرید اگر کسی را صد کوسفند باشد و یکی از آنها کم شود
 آیا آن نود و نه را بکوهسار نیکذارد و بختجوی آن کم شده نمیرود ۵
 ۱۳ و اگر اتفاقاً آنرا دریا بدهر آینه بشما میگویم بر آن یکی بیشتر شادی

۱۴ میکند از آن نود و نه که کم نشده اند ۵ هم چنین اراده پدر شما که در آسمانست این نیست که یکی از این کو چکان هلاک گردد ۵

(در طریق رفع دعوات میان برادران و تجویز کلیسا دران)

۱۵ و اگر برادرت بتو گناه کرده باشد برو و او را تنبیه کن میان خود و او در خلوت هرگاه سخن تو را گوش گرفت برادر خود را دریافتی ۵
۱۶ و اگر نشنود یک یاد و نفر دیگر با خود بردار تا از زبان دو یاسه شاهد هر سخنی ثابت شود ۵ و اگر سخن ایشان را رد کند بکلیسا بگو و اگر کلیسا را قبول نکند در نزد تو مثل خارجی یا باج گیر باشد ۵ هر آینه شما میگوییم آنچه بر زمین بندید در آسمان بسته شده باشد و آنچه بر زمین کشاید در آسمان کشوده شده باشد ۵ باز شما میگوییم هرگاه دو نفر از شما در زمین متفق شدند در باره چیزی که بخواهند هر آینه از جانب پدر من که در آسمانست برای ایشان کرده خواهد شد ۵ زیرا جائیکه دو یاسه نفر با هم جمع شوند آنجا در میان ایشان حاضر ۵

(سؤال پطرس در باب آمرزش برادر خود و مثل نوکر بیرحم)

۲۱ آنگاه پطرس نزد او آمده گفت خداوند اچند مرتبه برادر من بن خطا ورزد میباید او را آمرزید آیا تا هفت مرتبه ۵ عیسی بدو گفت تو را نمیگویم تا هفت مرتبه بلکه تا هفت در هفتاد مرتبه ۵ از آنجه ملکوت آسمان پادشاهی را ماند که با غلامان خود اراده محاسبه داشت ۵ و چون شروع بحساب نمود شخصی را نزد او آوردند که ده هزار قنطار باو

۳۵ بده کار بود و چون چیزی نداشت که ادا نماید آفایش امر کرد که
 او را بازن و فرزندان و تمام مایملک او فروخته طلب را وصول
 ۳۶ کنند پس آن غلام رو بزمین نهاده او را پرستش نمود و گفت ای
 ۳۷ آقا مرا مهلت ده تا همه را بتو ادا کنم آنگاه آقای آن غلام بروی
 ۳۸ ترحم نموده او را رها کرد و قرض او را بخشید لیکن چون آن غلام
 بیرون شد یکی از همقطاران خود را یافت که از او صد دینار طلب
 داشت او را بگرفت و کلایش را فشرده گفت طلب مرا ادا کن
 ۳۹ پس آن همقطار بر پاهای او افتاده التماس نموده گفت مرا مهلت ده
 تا همه بتو رد کنم اما او قبول نکرد بلکه رفته او را در زندان انداخت
 ۴۰ تا قرض را ادا کند چون همقطاران وی این وقایع را دیدند بسیار
 ۴۱ غمگین شده رفتند و آنچه شده بود با آقای خود باز گفتند آنگاه
 مولایش او را طلبیده گفت ای غلام شریر آیا تمام آن قرض را محض
 ۴۲ بخواهش تو بتو بخشیدم پس آیا تو را نیز لازم نبود که بر همقطار
 ۴۳ خود رحم کنی چنانکه من بر تو کردم پس مولای او در غضب شده
 ۴۴ او را بچالادان سپرد تا تمام قرض را بدهد بهمین طور پدر آسمانی من
 ۴۵ نیز با شما عمل خواهد نمود اگر هر یکی از شما برادر خود را از دل بخشد

(باب نوزدهم در طلاق)

و چون عیسی این کلمات را با تمام رسانید از جلیل روانه شده بحدود
 ۱ یهودیه از آن طرف اردن آمد و گروهی بسیار از عقب او آمد و ایشانرا
 ۲

- ۳ در آنجا شفا بخشید ۵ پس فریسی چند نزد او آمده گفتند آیا جایز
 ۴ است مرد زن خود را بر علّی طلاق دهد ۵ در جواب ایشان گفت
 ۵ مکر خوانده اید که خالق در ابتداء ایشان را مرد و زن آفرید ۵ و گفت
 از اینجه مرد پدر و مادر خود را را کرده بزن خویش پیوندد و هر دو
 ۶ یک تن شوند ۵ بنا برین من بعد دو نیستند بلکه یک تن هستند
 ۷ پس آنچه را خدا پیوست انسان جدا سازد ۵ بوی گفتند پس از هر چه
 ۸ موسی امر فرمود که زن را طلاق دهند و جدا کنند ۵ ایشان را
 گفت موسی بسبب سنکدلی شما شمارا اجازت داد که زنان خود را
 ۹ طلاق دهید لیکن از ابتداء چنین نبود ۵ و شما میگویم هر که زن
 خود را بغیر علّی طلاق دهد و دیگر را نکاح کند زانی است
 ۱۰ و هر که زن مطلقه را نکاح کند زنا کند ۵ شاگردانش بد و گفتند اگر
 ۱۱ حکم شوهر با زن چنین باشد نکاح نکردن بهتر است ۵ ایشان را فرمود
 تمامی خلق اینکلام را نمی پذیرند مگر بکسانی که عطا شده است ۵
 ۱۲ زیرا که خصی ها میباشند که از شکم مادر چنین متولد شدند و خصی
 چند هستند که از مردم خصی شده اند و خصی ها میباشند که بجه
 ملکوت خدا خود را خصی نموده اند آنکه توفیق قبول دارد بپذیرد ۵

(در مبارکت یحکان)

- ۱۳ آنکه چند بجه کوچک را نزد او آوردند تا دستهای خود را بر ایشان
 ۱۴ نهاده دعا فرماید اما شاگردان ایشان را نهیب دادند ۵ عیسی گفت بجه

های کوچک را بگذارید و از آمدن نزد من ایشانرا منع مکنید زیرا
 ۱۵ ملکوت آسمان از مثل اینهاست و دستهای خود را بر ایشان گذارده
 از آنجا روانه شد

(سؤال رئیس دولت مند و جواب آن)

۱۶ نگاه شخصی آمده ویرا گفت ای استاد نیکو چه عمل نیکو کنم تا
 ۱۷ حیات جاودانی یابم ویرا گفت از چه سبب مرا نیکو گفتی و حال
 آنکه کسی نیکو نیست جز خدای واحد لیکن اگر بخواهی داخل
 ۱۸ حیات شوی احکام مرا نگاه دار بدو گفت کدام احکام عیسی
 ۱۹ فرمود قتل مکن زنا مکن دزدی مکن شهادت دروغ مده و پدر
 و مادر خود را حرمت دار و همسایه خود را مثل نفس خود دوست
 ۲۰ دار جوان ویرا گفت کل اینها را از طفولیت نگاه داشته ام دیگر
 ۲۱ مرا چه ناقص است عیسی بدو گفت اگر بخواهی کامل شوی رفته
 مایملک خود را بفروش و بفقراء بده و در آسمان کنجی خواهی داشت
 ۲۲ و آمده مرا متابعت نما چون جوان این سخن را شنید دل تنگ
 ۲۳ شده برفت زیرا که مال بسیار داشت عیسی بتلا میزد خود گفت
 هر آینه بشما میگویم که شخص دولت مند ملکوت آسمان بدشواری
 ۲۴ داخل میشود و باز شما را میگویم که گذشتن شتر از سوراخ سوزن
 ۲۵ آسانتر است از دخول غنی در ملکوت خدا شاگردان چون
 شنیدند بغایت متحیر گشته گفتند پس که میتواند نجات یابد

- ۲۶ عیسی متوجهٔ ایشان شده گفت نزد انسان این محالست لیکن نزد
 ۲۷ خدا همه چیز ممکن ① آنگاه پطرس در جواب گفت اینک ما تمام
 چیزها را ترک کرده تو را متابعت میکنیم پس ما را چه خواهد بود ②
 ۲۸ عیسی ایشانرا گفت هر آینه بشما میگویم شما که مرا متابعت نموده اید در
 معاد وقتی که پسر انسان بر کرسی جلال خود نشیند شما نیز بد و ازده
 ۲۹ کرسی نشسته برد و ازده سبط اسرائیل داوری خواهید نمود ③ و هر که
 بخاطر اسم من خانه ها یا برادران یا خواهران یا پدر یا مادر یا زن یا
 فرزندان یا زمینها را ترک کرد صد چندان خواهد یافت و وارث
 ۳۰ حیات ابدی خواهد گشت ④ لیکن بسا اولین که آخرین میگردند و
 آخرین اولین

(باب بیستم مثل عملۀ تاکستان)

- ۱ زیرا که ملکوت آسمان صاحب خانه را مانند که با مدادان بیرون
 ۲ رفت تا بجهت تاکستان خود عملۀ اجرت نماید ① پس با عملۀ
 ۳ روزی یک دینار قراردادۀ ایشانرا بتاکستان خود فرستاد ② و قریب
 بساعت سیم بیرون رفته بعضی دیگر را در بازار بیکار ایستاده دید ③
 ۴ ایشانرا نیز گفت شما هم بتاکستان شوید و آنچه حق شماست بشما میدهم
 ۵ پس رفتند ④ باز قریب بساعت ششم و نهم رفته هم چنین کرد ⑤
 ۶ و قریب بساعت یازدهم رفته چند نفر دیگر را ایستاده یافت ایشانرا
 ۷ گفت از هر چه تمام روز در اینجا بیکار ایستاده اید ⑥ گفتندش هچکس

۸ مارا اجرت نکرد بدیشان فرمود شما نیز بتا کستان بروید و حق خویش را
 خواهید یافت ۹ و چون وقت شام رسید صاحب تا کستان بناظر
 خود فرمود مزدوران را طلبیده از آخرین گرفته تا اولین مزد ایشانرا ادا
 ۹ کن ۱۰ پس اصحاب یازده ساعت آمده هرنفری دیناری یافتند ۱۱
 و اولین آمده کمان بردند که بیشتر خواهند یافت ولی ایشان نیز هرنفری
 ۱۱ دیناری یافتند ۱۲ اما چون گرفتند بصاحب خانه شکایت نموده ۱۳
 گفتند که این آخرین یک ساعت کار کردند و ایشانرا باما که محمّل
 سختی و حرارت روز گردیده ایم مساوی ساخته ۱۴ در جواب یکی از
 ایشان فرمود ای رفیق بر تو ظلمی نکرده ام مگر بدیناری بامن
 ۱۴ قرار ندادی ۱۵ حق خود را گرفته برو میخوام بدین آخری مثل
 ۱۵ تودهم ۱۶ آیا مرا جایز نیست که از مال خود آنچه خواهم بکنم مگر
 چشم تو بد است از آنرو که من نیکو هستم ۱۷ بنابراین اولین آخرین
 و آخرین اولین خواهند شد زیرا که خوانده شد کان بسیارند و
 بر کرید کان کم ۱۸

(در سفر اورشلیم و اخبار دیگر از زحمات خود)

۱۷ و چون عیسی باورشلیم میرفت دوازده شاگرد خود را در اثنای راه
 ۱۸ بخلوت طلبیده بدیشان گفت ۱۹ اینک بسوی اورشلیم میرویم و پسر
 انسان بروساء گهنه و کاتبان تسلیم کرده خواهد شد و حکم قتل
 ۱۹ او را خواهند داد ۲۰ و او را به امتهای خواهند سپرد تا او را استهزاء

کنند و تازیانه زنند و مصلوب نمایند و در روز سیم خواهد
برخواست ①

(سؤال مادر دو پسر زبدي)

- ۲۰ آنگاه مادر دو پسر زبدي با پسران خود نزد وی آمده و پرستش
- ۲۱ نموده از او چیزی درخواست کرد ① بدو گفت چه خواهش داری
- عرض کرد فرماتا این دو پسر من در ملکوت توییکی بردست راست
- ۲۲ و دیگری بردست چپ تو بنشینند ① عیسی در جواب گفت
- نمیدانید چه میخواهید آیا میتوانید از آن کاسه که من مینوشم بنوشید
- ۲۳ و تعمیدیکه من مییابم بپاید بدو گفتند میتوانم ① ایشانرا گفت البته
- از کاسه من خواهید نوشید و تعمیدیکه من مییابم خواهید یافت
- لیکن نشستن بدست راست و چپ من از آن من نیست که بدهم
- ۲۴ مگر بکسانی که از جانب پدرم برای ایشان مهیاشده است ① اما چون ده
- ۲۵ شاگرد شنیدند بر آن دو برادر بدل رنجیدند ① عیسی ایشانرا پیش
- طلبیده گفت آگاهید که حکام امتهابرا بایشن سروری میکنند و رؤسا بر
- ۲۶ ایشان مسلطند ① لیکن در میان شما چنین نخواهد بود بلکه هر که در
- ۲۷ میان شما میخواهد بزرگ گردد خادم شما باشد ① و هر که میخواهد
- ۲۸ در میان شما مقدم بود غلام شما باشد ① چنانکه پسر انسان نیامد
- تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری
- فدا سازد ①

(پنائی بخشیدن به دو مرد کور)

۲۹ و هنگامیکه از اریحا بیرون می‌رفتند گروهی بسیار از عقب او
 ۳۰ می‌آمدند. که ناکاه دو مرد کور کنار راه نشسته چون شنیدند که
 عیسی در کذاست فریاد کنان گفتند خداوند افسرداود بر ما
 ۳۱ ترحم کن. و هر چند خلق ایشانرا نهیب دادند که خاموش شوند
 بیشتر فریاد کنان می‌گفتند خداوند افسرداود بر ما ترحم فرما.
 ۳۲ پس عیسی ایستاده باواز بلند گفت چه میخواهید برای شما کنم.
 ۳۳ بوی عرض کردند خداوند اینک که چشمان ما باز گردد. پس عیسی
 ۳۴ ترحم نموده چشمان ایشانرا لمس نمود در ساعت پناگشته از عقب
 او روان شدند

(باب بیست و یکم ورود مسیح باورشلم با حشمت و شکوه)

۱ و چون نزدیک باورشلم رسیده وارد بیت فاجی نزد کوه زیتون
 ۲ شدند آنکاه عیسی دونفر از شاگردان خود را فرستاده بدیشان گفت
 بروید در این قریه که پیش روی شماست که در حال الاغی باکره اش
 ۳ بسته خواهید یافت آنهارا باز کرده نزد من آورید. و هرگاه کسی بشما
 سخنی گوید بگوئید خداوند بدینها احتیاج دارد که فی الفور آنهارا
 ۴ خواهد فرستاد. و این همه واقع شد تا سخنی که نبی گفت تمام شود.
 ۵ که دختر صهیون را کوئید اینک پادشاه تو نزد تو می‌آید با فروتنی
 ۶ و سواره بر حمار و بر گره الاغ. پس شاگردان رفته آنچه عیسی بدیشان

- ۷ امر فرمود بعمل آوردند و الاغ را با گره آوردند و رخت خود را
 ۸ بر آنها انداخته و او را بر آنها سوار نمودند و گروهی بسیار از رخت خود راه
 رافرش کردند و بعضی از درختان شاخها بریده در راه میکستردند
 ۹ و جمعی از پیش و پس او رفته فریاد کنان میکفتند هوشیعیانای پسر
 داود ا مبارک کسیکه با اسم خداوند میآید هوشیعیان را در اعلی علیین
 ۱۰ و چون وارد اورشلیم شد تمام شهر با شوب آمده میکفتند این
 ۱۱ کیست و آن گروه گفتند اینست عیسی نبی از ناصره جلیل

(طاهر ساختن هیکل)

- ۱۲ پس عیسی داخل هیکل خدا گشته جمیع کسانی که در هیکل خرید و
 فروش میکردند بیرون نمود و تختهای صرافان و کرسیهای کبوتر
 ۱۳ فروشان را و از کون ساخت و ایشان را گفت مکتوب است که
 خانه من خانه صلوات نامیده میشود لیکن شما مغاره دزدان
 ۱۴ ساخته اید و کوران و شلان در هیکل نزد او آمدند و ایشان را شفا
 ۱۵ بخشید اما روساء کهنه و کاتبان چون عجائبی که از او صادر میکشت
 و کودکان را که در هیکل با فریاد میکفتند هوشیعیانای پسر داود مشاهده
 ۱۶ نمودند غضبناک گشته بوی گفتند نیشنوی آنچه اینها میکویند
 عیسی بدیشان گفت بلی مگر خوانده اید اینکه از دهان کودکان و شیر
 ۱۷ خوارگان حمد را مهیا ساختی پس ایشان را و اکذارده از شهر
 بسوی بیت عنیارفته در آنجا شب را بسر برد

(نفرین کردن درخت انجیری میوه را)

۱۸ بامدادان چون بشهر مراجعت میکرد کرسنه شد و درکنارهٔ راه
 ۱۹ یکدرخت انجیر دیده چون نزد آن آمد جز برك بر آن هیچ نیافت
 پس آنرا گفت از این بعد میوه تا بابد بر تو نشود که در ساعت درخت
 ۲۰ انجیر خشکید چون شاگردانش این را دیدند متعجب شده
 ۲۱ گفتند چه بسیار زود درخت انجیر خشک شد عیسی در جواب
 ایشان گفتند هر آینه بشما میگویم اگر ایمان میداشتید و شک
 ننمودید نه همین را که بدرخت انجیر شد میکردید بلکه هرگاه
 ۲۲ بدینکوه می گفتید منتقل شده بدریا افکنده شو چنین میشد و هر
 آنچه با ایمان بدعا طلب کنید خواهید یافت

(سؤال رساء از اقتدار مسیح)

۲۳ و چون بهیکل درآمده تعلیم میداد رساء کهنه و مشایخ قوم نزد
 او آمده گفتند بچه اقتدار این اعمال را مینمائی و کیست که این اقتدار را
 ۲۴ بتو داده است عیسی در جواب ایشان گفت من نیز از شما سخن
 میپرسم اگر آنرا بمن گوئید من هم بشما گویم که این اعمال را بچه اقتدار
 ۲۵ مینمایم تعمید یحیی از کجا بود از آسمان یا از انسان ایشان با خود تفکر
 کردند که اگر گوئیم از آسمان بود هر آینه گوید پس چرا بوی ایمان
 ۲۶ نیاوردید و چون گوئیم از انسان بود هر آینه از مردم میترسم زیرا
 ۲۷ همه یحیی را نبی میدانند پس در جواب عیسی گفتند نمیدانیم بدیشان

۲۸ گفت من هم شمارا نمیگویم که بچه افتد از این کارها را میکنم ۵ لیکن
 چه گمان دارید شخصی را دو پسر بود نزد نخستین آمده گفت ای فرزند
 ۲۹ امروز بناگستان من رفته بکار مشغول شو ۵ در جواب گفت نخواهم
 ۳۰ رفت اما بعد پشیمان گشته برفت ۵ و بدو مین نیز همچنین گفت در
 ۳۱ جواب گفت من میروم ای آقا ولی نرفت ۵ کدام یک از این دو
 خواهش پدر را بجا آورد گفتند اولی عیسی بدیشان فرمود هر آینه
 شما میگویم که باج گیران و فاحشه ها قبل از شما داخل ملکوت خدا
 ۳۲ میگردند ۵ زانرو که یحیی از راه عدالت نزد شما آمد و بدو نگر و دید
 اما باج خواهان و فاحشه ها بدو ایمان آوردند و شما چون دیدید آخر هم
 پشیمان نشدید تا بدو بگروید ۵

(مثل تاگستان و دهقانان)

۳۳ و مثلی دیگر بشنوید صاحب خانه بود که تاگستانی غرس نموده
 خطیره کردش کشید و چرخستی در آن کند و برجی بنا نمود پس
 ۳۴ آنرا بد دهقانان سپرده عازم سفر شد ۵ و چون موسم میوه نزد بک
 شد ملازمان خود را نزد دهقانان فرستاد تا میوه های باغ را بردارند ۵
 ۳۵ اما دهقانان ملازمانش را گرفته یکی رازند و دیگری را گشتند و سیمی را
 ۳۶ سنکار نمودند ۵ باز ملازمان دیگر بیشتر از اولین فرستاده بدیشان
 ۳۷ نیز بهمان طور سلوک نمودند ۵ بالاخره پسر خود را نزد ایشان فرستاده
 ۳۸ گفت پسر مرا حرمت خواهند داشت ۵ اما دهقانان چون پسر را

دیدند با خود گفتند این وارث است بیائید او را بکشیم تا میراثش را
 ببریم ۴۰ آنکه او را گرفته بیرون تا کستان افکنده کشتند ۴۱ پس چون
 صاحب تا کستان آید بان دهقانان چه خواهد کرد ۴۲ گفتند البته آن
 بدکاران را بسختی هلاک خواهد کرد و باغ را بباغبانان دیگر خواهد
 سپرد که میوه‌هایش را در موسم بد و تسلیم نمایند ۴۳ عیسی بدیشان
 گفت مکر در کتب هرگز نخوانده اید اینکه سنگی را که معمارانش رد
 نمودند همان سر زایه شد این از جانب خداوند آمد و در نظر ما
 عجیب است ۴۴ از اینجه شمارا میگویم که ملکوت خدا از شما گرفته
 شده به امتی که میوه‌اش را بیاورند عطا خواهد شد ۴۵ و هر که بر آن
 سنگ افتد منکسر شود و اگر بر کسی افتد نرمش سازد ۴۶ و چون رؤساء
 گهند و فریسیان امثالش را شنیدند در یافتند که درباره ایشان
 میگوید ۴۷ و چون خواستند او را گرفتار کنند از مردم بهم کردند زیرا که
 اورانی میدانستند

(باب بیست و دوم مثل عروسی پسر پادشاه)

۱ و عیسی توجّه نموده باز مثلها ایشانرا خطاب کرده گفت ۲ ملکوت
 آسمان پادشاهی را ماند که برای پسر خویش عروسی کرد ۳ و غلامان
 خود را فرستاد تا موعودین را بعروسی طلب کنند و نخواستند بپایند ۴
 باز غلامان دیگر روانه نموده فرمود موعودین را بگویند که اینک
 خوان خود را حاضر ساخته ام و کاوان و پرواریها کشته و همه چیز

- ۵ مهیاشده است بعروسی بیایید و ولی ایشان بی اعتنائی نموده راه خود را
گرفتند یکی بمرعه خود و دیگری بتجارت خویش رفت و
۶ و دیگریان غلامان او را گرفته دشنام داده کشتند و پادشاه چون
۷ شنید غضب نموده لشکریان خود را فرستاده آن قاتلان را بقتل
رسانید و شهر ایشانرا بسوخت و آنکاه غلامان خود را فرمود
۸ عروسی حاضر است لیکن موعود ہیں لیاقت نداشتند و الآن
۹ بشوارع عامه بروید و هر که را بیاید بعروسی بطلبید و پس آن
غلامان بسر راه رفته نیک و بد هر که را یافتند جمع کردند
۱۱ چنانکه خانه عروسی از مجلسیان مملو گشت و آنکاه پادشاه بیچه
دیدن اهل مجلس داخل شده شخصی را در آنجا دید که جامه عروسی
۱۲ در بر ندارد و بدو گفت ای عزیز چه طور در اینجا آمدی و حال
۱۳ آنکه جامه عروسی در بر نداری او خاموش شد و آنکاه پادشاه
خادمان خود را فرمود این شخص را دست و پا بسته بردارید و در
۱۴ ظلمت خارجی اندازید جائیکه کریه و فشار دندان باشد و زیر آکه
طلبیدگان بسیارند و برگزیدگان کم

(تجربه نمودن فریسیان مسیح را در باب جزیه)

- ۱۵ پس فریسیان رفته شوری نمودند که چه طور او را در گفتگو گرفتار
۱۶ سازند و شاگردان خود را با هیرو دیان نزدوی فرستاده گفتند
استاد امید داریم که صادق هستی و طریق خدا را برستی تعلیم مینمائی

- ۱۷ و از کسی باک نداری زیر که بظاهر خلق نمینگری © پس بمابکورای
 ۱۸ تو چیست آیا جزیه دادن بقیصر رواست یا نه © عیسی شرارت
 ۱۹ ایشانرا درک کرده گفت ای ریاکاران چرا مرا تجربه میکنید © سکه
 ۲۰ جزیه را بمن بنماید ایشان دیناری نزد وی آوردند © بدیشان گفت
 ۲۱ این صورت ورقم از آن کیست © بدو گفتند از آن قیصر بدیشان
 ۲۲ گفت مال قیصر را بقیصر ادا کنید و مال خدا را بخدا © ایشان شنیده
 متعجب شدند و او را واگذارده بر رفتند ©

(سؤال صد و قیان در باب قیامت)

- ۲۳ و در همان روز صد و قیان که منکر قیامت هستند نزد او آمده سؤال
 ۲۴ نموده © گفتند ای استاد موسی گفت اگر کسی بی اولاد بمیرد میباید
 ۲۵ برادرش زن او را نکاح کند تا نسلی برای برادر خود پیدا نماید © باری
 در میان ماهنت برادر بودند که اول زنی گرفته بمرد و چون اولادی
 ۲۶ نداشت زن را به برادر خود باز گذارد © و همچنین دومین و سومین
 ۲۷ تا هفتمین © و آخر از همه آن زن نیز مرد © پس در قیامت زن
 ۲۸ کدام یک از آن هفت خواهد بود زیرا که همه او را داشتند © عیسی
 در جواب ایشان گفت همراه هسیتد از این رو که کتاب و قدرت خدا را
 ۲۹ در نیافته اید © زیرا که در قیامت نه نکاح میکنند و نه نکاح کرده
 ۳۰ میشوند بلکه کمثل ملائکه خدا در آسمان میباشند © اما در باره
 ۳۱ قیامت مردگان آیا خوانده اید کلامی را که خدا بشما گفته است ©

۳۲ من هستم خدای ابراهیم و خدای اسحق و خدای یعقوب خدا خدای
 ۳۳ مردگان نیست بلکه خدای زندگانست ۵ و آنکروه چون شنیدند
 از تعلیم وی متحیر شدند ۵

(در حکم اعظم از احکام الهی)

۳۴ اما چون فریسیان شنیدند که صدوقیان را مجاب نموده است باهم
 ۳۵ جمع شدند ۵ یکی از ایشان که فقیه بود از وی بطریق امتحان سؤال
 ۳۶ کرده گفت ۵ ای استاد کدام حکم در شریعت بزرگتر است ۵ عیسی
 ۳۷ ویرا گفت اینکه خداوند خدای خود را همه دل و تمام نفس و جمیع
 ۳۸ خیال خود محبت نما ۵ اینست حکم اول و اعظم ۵ و دوم مثل
 ۳۹ آنست یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما ۵ بدین دو حکم تمام
 ۴۰ نوراۃ و صحف الانبیاء معلق است ۵

(سؤال خداوند از فریسیان درباره مسیح)

۴۱ و چون فریسیان جمع بودند عیسی از ایشان پرسیده ۵ گفت در
 ۴۲ باب مسیح چه گمان میبرید او پسر کیست بد و گفتند پسر داود ۵
 ۴۳ ایشانرا گفت پس چه طور داود در روح او را خداوند میخواند
 ۴۴ چنانکه میگوید ۵ خداوند خداوند مرا گفت بدست راست من
 ۴۵ بنشین تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم ۵ پس هرگاه داود او را
 ۴۶ خداوند میخواند چگونه پسرش میباشد ۵ و هیچکس قدرت
 جواب وی هرگز نداشت و نه کسی از آنروز دیگر جرات سؤال
 کردن از او نمود

(باب بیست و سیم حکم خداوند در باب فریسیان و کاتبان)

- ۱ آنگاه عیسی آنجماعت و تلامیذ خود را خطاب کرده ۱ گفت
 ۲ کاتبان و فریسیان بر کرسی موسی نشسته اند ۲ پس آنچه بشما گویند نگاه
 ۳ دارید و بجا آورید لیکن مثل اعمال ایشان مکیند زیرا میگویند
 ۴ و نمیکنند ۳ زیرا بارهای کران و دشوار میبندند و بردوش مردم می نهند
 ۵ و خود نمیخواهند آنها را بیک آنکشت حرکت دهند ۴ و همه کارهای
 ۶ خود را میکنند تا مردم ایشان را به بینند حامیل خود را عریض و دامنه‌های
 ۷ قبای خود را پهن میسازند ۵ و بالانشتن در ضیافتها و کرسیهای
 ۸ صدر در کنایس را دوست میدارند ۶ و تعظیم در کوچها و اینکه مردم
 ۹ ایشان را سیدی سیدی بخوانند ۷ لیکن شما سیدی خوانده مشوید زیرا
 ۱۰ استاد شما یکیست یعنی مسیح و جمیع شما برادرانید ۸ و هیچکس را بر
 ۱۱ زمین پدر خود بخوانید زیرا پدر شما یکیست که در آسمانست ۹
 ۱۲ و هادی خوانده مشوید زیرا هادی شما یکی است یعنی مسیح ۱۰ و هر که
 ۱۳ از شما بزرگتر باشد خادم شما بود ۱۱ و هر که خود را بلند کند پست
 ۱۴ گردد و هر که خود را فروتنی دهد سرافراز گردد ۱۲ و ای بر شما ای
 کاتبان و فریسیان ریاکار که در ملکوت آسمان را بروی مردم می بندید
 زیرا خود داخل آن نمیشوید و داخل شوندگان را از دخول مانع
 میشوید ۱۳ و ای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار که خانه‌های پیوه
 زنان را می بلعید و از روی ریا نماز را طویل میکیند از آنرو عذاب

- ۱۵ شدیدتر خواهید یافت ۵ وای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار
که برو مجرّامی گردید تا مریدی پیدا کنید و چون پیدا شد او را
۱۶ دو مرتبه پست تراز خود ابن الحجیم میسازید ۵ وای بر شما ای ره‌نایان
کور که می‌گوئید هر که بهیکل قسم خورد باکی نیست لیکن هر که
۱۷ بطلای هیکل قسم خورد باید وفا کند ۵ ای نادانان و ناینایان آیا
۱۸ کدام افضل است طلا یا هیکلی که طلا را مقدّس میسازد ۵ و هر که
بمذبح قسم خورد باکی نیست لیکن هر که به هدیه که بر آنست قسم
۱۹ خورد باید ادا کند ۵ ای جهّال و کوران کدام افضل است هدیه
۲۰ یا مذبح که هدیه را تقدیس مینماید ۵ پس هر که بمذبح قسم خورد بآن
۲۱ و بهر چه بر روی آنست قسم خورده است ۵ و هر که بهیکل قسم
۲۲ خورد بآن و به او که در آن ساکنست قسم خورده است ۵ و هر که
با آسمان قسم خورد بکرسی خدا و به او که بر آن نشسته است قسم خورده
۲۳ باشد ۵ وای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار که نعناع و شبت
وزیره را عشر میدید و اعظم احکام شریعت یعنی عدالت و رحمت
و ایمان را ترک کرده اید میبایست آنها را بجا آورده اینها را نیز ترک
۲۴ نکرده باشید ۵ ای ره‌نایان کور که پشه را صافی میکیند و شتر را فرو
۲۵ میبرید ۵ وای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار از آنرو که بیرون
پیاله و بشقاب را پاک مینمایند و درون آنها مملوّ از جبر و ظلم است ۵
۲۶ ای فریسی کور اوّل درون پیاله و بشقاب را طاهر ساز تا بروش نیز
۲۷ طاهر شود ۵ وای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار که چون قبور

سفید شده میباشید که از بیرون نیکو مینماید لیکن درون آنها از
 ۲۸ استخوان های اموات و سایر نجاسات پر است و همچنین شمایز
 ظاهراً ب مردم عادل مینمایند لیکن باطناً از ریاکاری و شرارت مملو
 ۲۹ هستید و ای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار که قبرهای انبیاء را
 ۳۰ بنام میکنند و مدفنهای صادقین را زینت میدهید و میکوئید
 اگر در ایام اجداد خود میبودیم در ریختن خون انبیاء با ایشان
 ۳۱ شریک نمیشدیم و پس بر خود شهادت میدهید که فرزندان قاتلان
 ۳۲ پیغمبرانید و پس شما پیمانۀ پدران خود را البریز کنید و ای ماران
 ۳۳ وافی زادگان چگونه از عذاب جهنم فرار خواهید کرد و لهذا الحال
 ۳۴ انبیاء و حکماء و کاتبان نزد شما میفرستم و بعضی را خواهید کشت و بدار
 خواهید کشید و بعضی را در کنایس خود تازیانه زده از شهر بشهر
 ۳۵ خواهید راند و تا بر شما آید همه خونهای صادقان که بر زمین
 ریخته شد از خون هاییل صدِّیق تا خون زکریّا ابن برخیا که او را در
 ۳۶ میان هیکل و مذبح کشتید و هر آینه شما میگوییم که این همه بر این
 ۳۷ طایفه خواهد آمد و ای اورشلیم و اورشلیم قاتل انبیاء و سنکسار کننده
 مرسلین خود چند مرتبه خواستم فرزندان تو را جمع کنم چون
 مرغی که جوجهای خود را زیر بال خود جمع میکند و نخواستید
 ۳۸ اینک خانه شما برای شما ویران گذارده میشود و زیرا شما میگوییم
 ۳۹ ازین پس مرا نخواهید دید تا بکوئید مبارک او که میآید بنام
 خداوند

(باب بیست و چهارم اخبار مسیح از مراجعت خود و یوم معاد)

- ۱ پس عیسی از هیکل بیرون شده برفت و شاگردانش پیش آمدند
- ۲ تا عمارات هیکل را بدو نشان دهند و عیسی ایشانرا گفت آیاهمه این چیزها را نمی بینید هر آینه بشما میگویم در اینجا سنگی برسنگی گذارده
- ۳ نخواهد شد که بزیر افکنده نشود و چون بکوه زیتون نشسته بود شاگردانش در خلوت نزد وی آمده گفتند بآبکو که این امور کی
- ۴ واقع میشود و نشان آمدنت و انقضای عالم چیست و عیسی در جواب ایشان گفت ز بهار کسی شمارا کمراه نکند و ز آنرو که بسا بنام
- ۵ من آمده خواهند گفت که من مسیح و بسیاریرا کمراه خواهند کرد و جنگها و اخبار جنگها را خواهید شنید ز بهار مضطرب شوید که
- ۶ وقوع این همه لازمست لیکن انتهای هنوز نیست و زیرا که قومی با قومی و مملکتی با مملکتی مقاومت خواهند نمود و فحطیها و وباها
- ۸ و زلزلهها در جایها پدید آید اما همه اینها آغاز دردهای زه است و آنکاه شمارا بمصیبت سپرده خواهند گشت و جمیع امتها بجهت اسم من
- ۱۰ از شما نفرت کنند و در آن زمان بسیاری لغزش خورده یکدیگر را تسلیم کنند و از یکدیگر نفرت گیرند و بسا انبیاء کذب ظاهر شده
- ۱۲ بسیاریرا کمراه کنند و بجهت افزونی کناه محبت بسیاری سرد خواهد شد و لیکن هر که تا به انتهای صبر کند نجات یابد و باین
- ۱۴ بشارت ملکوت در تمام عالم موعظه خواهد شد تا بر جمیع امتها

۴۵ شهادتی شود آنگاه انتهاء خواهد رسید © پس چون مکروه ویرانی
 که بزبان دانیال نبی گفته شد در مقام مقدس برپا شده بینید هر که
 ۴۶ خواند دریافت کند © آنکه هر که در یهودیه باشد بکوهستان بگریزد ©
 ۴۷ و هر که بر بام باشد بجهت برداشتن چیزی از خانه بزیرنیاید © و هر که
 ۴۸ در مزرعه است بجهت برداشتن رخت خود برنگردد © لیکن وای بر
 ۴۹ آبستان و شیر دهندگان در آن ایام © پس دعا کنید تا فرار شما در
 ۵۰ زمستان یا در سبت نشود © زیرا که در آن زمان چنان میصبت عظیمی
 ۵۱ ظاهر شود که از ابتداء عالم تا کنون نشده و نخواهد شد © و اگر آن
 ایام کوتاه نشدی هیچ بشری نجات نیافتی لیکن بخاطر برگزیدگان
 ۵۲ آن روزها کوتاه خواهد شد © آنکه اگر کسی بشما گوید اینک مسیح
 ۵۳ در اینجا یا در آنجا است باور مکنید © زیرا که مسیحان کاذب و انبیاء
 ۵۴ کذب ظاهر شده علامات و معجزات عظیمه چنان خواهند نمود که
 اگر ممکن بودی برگزیدگان را نیز همراه گردندی © اینک شمارا پیش
 ۵۵ خبر دادم © پس اگر شمارا گویند اینک در صحرا است بیرون مروید
 ۵۶ یا آنکه در خلوت است باور مکنید © زیرا که چنانکه برق از مشرق ساطع
 شده تا بمغرب ظاهر میشود ظهور پسرانسان نیز چنین خواهد شد ©
 ۵۷ و هر جا که مرداری باشد که کسان در آنجا جمع شوند © و فوراً بعد از
 ۵۸ میصبت آن ایام آفتاب تاریک گردد و ماه نور خود را نهد و
 ۵۹ ستارگان از آسمان فرو ریزند و قوای افلاک متزلزل گردد © آنکه
 ۶۰ علامت پسرانسان در آسمان پدید گردد و در آنوقت جمیع

- طوایف زمین سینه زنی کنند و پسرانسان را بینند که برابرهای آسمان
 ۳۱ باقوت و جلال عظم میآید و فرشتگان خود را با صور بلند آواز
 فرستاده برکزیدگان او را از بادهای اربعه از کران تا بکران فلک
 ۳۲ فراهم خواهند آورد و پس از درخت انجیر مثلش را فرا گیرند که چون
 شاخه اش نازک شده برکها میآورد میفهمید که تابستان نزدیکست و
 ۳۳ همچنین شمانیز چون اینهمه را بینید بفهمید که نزدیک بلکه برادر
 ۳۴ است و هرآینه بشما میگویم این طایفه نکذرنند تا این همه واقع
 ۳۵ نشود و آسمان و زمین زایل میشود لیکن کلمات من هرگز زایل
 ۳۶ نشود اما از آنروز و ساعت هیچکس اطلاع ندارد حتی ملانکه
 ۳۷ آسمان جز پدر من و بس و لیکن چنانکه آیام نوح بود ظهور پسرانسان
 ۳۸ نیز چنان خواهد بود زیرا همچنانکه در آیام قبل از طوفان میخوردند و
 میآسمان میدند و نکاح میکردند و منکوحه میشدند تا روزی که نوح
 ۳۹ داخل کشتی گشت و ونفهمیدند تا طوفان آمده همه را ببرد همچنین
 ۴۰ ظهور پسرانسان نیز خواهد بود و آنکه دو نفر که در مزرعه میباشند
 ۴۱ یکی گرفته و دیگری واگذارده شود و دوزن که دستاس میکنند
 ۴۲ یکی گرفته و دیگری رها شود پس بیدار باشید زیرا که نمیدانید در
 ۴۳ کدام ساعت خداوند شما میآید لیکن این را بدانید که اگر صاحب
 خانه میدانست در چه پاس از شب دزد میآید بیدار میماند و نمیکذاشت
 ۴۴ که بخانه اش نقب کند لهذا شما نیز آماده باشید زیرا در ساعتی
 ۴۵ که گمان نبرید پسرانسان میآید پس آن غلام امین و دانا کیست

که آفایش اورا براهل خانه خود بکارد تا ایشانرا در وقت معین
 خوراک دهد ۴۶ خوشا حال آن غلامیکه چون آفایش آید اورا در
 چنین کار مشغول یابد ۴۷ هرآینه بشما میگویم که اورا بر تمام مایملک
 خود بکارد ۴۸ لیکن هرگاه آن غلام شریر با خود گوید که آقای من در
 آمدن تأخیر مینماید ۴۹ و شروع کند بزدن همقطاران خود و خوردن
 و نوشیدن بامی کساران ۵۰ هرآینه آقای آن غلام آید در روزی که
 منتظر نباشد و در ساعتیکه نداند ۵۱ و اورا دیواره کرده نصیبش را با
 ریاکاران قرار دهد در مکانیکه کریه و فشار دندان خواهد بود

(باب بیست و پنجم در مثل ده با کره)

در آن زمان ملکوت آسمان مثل ده با کره خواهد بود که مشعلهای
 خود را برداشته با استقبال داماد بیرون رفتند ۱ و از ایشان پنج دانا
 و پنج نادان بودند ۲ اما نادانان مشعلهای خود را برداشته هیچ روغن
 با خود نبردند ۳ لیکن دانایان روغن در ظروف خود با مشعلهای
 خویش برداشتند ۴ و چون آمدن داماد بطول انجامید همه پینکی
 زده خفتند ۵ و در نصف شب صدائی بلند شد که اینک داماد
 میآید با استقبال وی بشتابید ۶ پس تمامی دوشیزگان برخاسته
 مشعلهای خود را اصلاح نمودند ۷ و نادانان دانا یانرا گفتند از
 روغن خود بدهید که مشعلهای ما خاموش میشود ۸ اما دانایان
 در جواب گفتند نمیشود مبادا ما و شمارا کفاف ندهد بلکه نزد روغن

۱۰. فروشان رفته برای خویش بخريد و در حینی که ایشان بجهت خرید
ميرفتند داماد برسيد و آنانی که حاضر بودند باوی بعروسی داخل
۱۱. شده در بسته کرديد و بعد از آن دختران ديگر نیز آمده گفتند
۱۲. خداوند خداوند ابرای ما باز کن و در جواب گفت هر آينه شما
۱۳. ميگويم شمارا نميشناسم پس بيدار باشيد زيرا که آنروز وساعتی را
که پسرانسان ميآيد نميدانيد و

(مثل قنطارها)

۱۴. زيرا چنانکه مردی عازم سفر شده غلامان خود را طليد و اموال
۱۵. خود را بدیشان سپرد و يکيرا پنج قنطار و ديکرا دو و سيمی را يک
۱۶. داد هر يکرا بحسب استعدادش و بيدرنک متوجه سفر شد پس
آنکه پنج قنطار يافته بود رفته و با آنها تجارت نموده پنج قنطار ديکرا سود
۱۷. کرد و همچنين صاحب دو قنطار نيز دو قنطار ديکرا سود گرفت و
۱۸. اما آنکه يک قنطار گرفته بود رفته زمين را کند و نقد آقای خود را
۱۹. پنهان نمود و بعد از مدت مدید آقای آن غلامان آمده از ایشان
۲۰. حساب خواست پس آنکه پنج قنطار يافته بود پيش آمده پنج قنطار
ديکرا آورده گفت خداوند اين پنج قنطار بمن سپردی اينک پنج قنطار
۲۱. ديکرا بر آنها افزودم آقای او بوی گفت آفرين ای غلام نيک متدين
بر چيزهای اندک امين بودی ترا بر چيزهای بسيار خواهم کماشت
۲۲. بشادی خداوند خود داخل شو و صاحب دو قنطار نيز آمده

گفت ای آقا دو قنطار تسلیم من نمودی اینک دو قنطار دیگر بر آنها
 سود یافته ام ۲۳ آقایش ویرا گفت آفرین ای غلام نیک متدین بر
 چیزهای کم امین بودی بر چیزهای بسیارت میکارم در خوشی خداوند
 خود داخل شو ۲۴ پس آنکه یک قنطار گرفته بود پیش آمده گفت ای
 آقا چون ترا میشناختم که مرد درشت خوئی میباشی از جایکه
 نکاشته میدروی و از جایکه نیفشانده جمع میکنی ۲۵ پس ترسان
 شده رفتم و قنطار ترا زیر زمین نهفتم اینک مال تو موجود است ۲۶
 آقایش در جواب وی فرمود ای غلام شیر بر بکاره دانسته که از جایکه
 نکشته ام میدروم و از مکانیکه نپاشیده ام جمع میکنم ۲۷ از همین جهة
 تو را میبایست تقدیرا بصرافان بدهی تا وقتی که بیایم مال خود را با
 سود بیایم ۲۸ الحال آن قنطار را از او گرفته بصاحب ده قنطار بدهید ۲۹
 زیرا هر که دارد داده شود و افزونی یا بد و از آنکه ندارد آنچه دارد نیز
 گرفته شود ۳۰ و آن غلام بی نفع را در ظلمت خارجی اندازید جایکه
 کریه و فشار دندان خواهد بود ۳۱

(در حساب روز حشر)

اما چون پسرانسان در جلال خود با تفاق جمیع ملائکه مفدّس
 خویش آید آنکه بر کُسی جلال خود خواهد نشست ۳۲ و جمیع امتها
 در حضور او جمع شوند و آنها را از همدیگر جدا میکند بقسمیکه
 شبانی میشمارا از بزهها جدا میکند ۳۳ و میشمارا بر دست راست و بزهها را

۳۴	برچپ خود قرار دهد ۵ آنکاه پادشاه باصحاب یمین کوید پیا آیدای
۳۵	برکت یافتگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم برای شما آماده شده است بمیراث گیرید ۵ زیرا چون گرسنه بودم مرا طعام
۳۶	دادید ۵ تشنه بودم سیرابم نمودید غریب بودم مهمانیم کردید ۵
۳۷	عریان بودم مرا پوشانیدید مریض بودم عیادت کردید در حبس
۳۸	بودم دیدن من آمدید ۵ آنکاه عادلان پیاسخ کویندای خداوند کی گرسنه ات دیدیم تا طعامت دهیم یا تشنه ات یافتیم تا سیرابت نمائیم ۵
۳۹	یا کی تور اغریب یافتیم تا مهمانی کنیم یا عریان تا پوشانیم ۵ و کی تور
۴۰	مریض یا محبوس یافته عیادت کردیم ۵ پادشاه ایشان را در جواب
۴۱	کوید هر آینه بشما میگویم آنچه بیکى از این برادران کوچک ترین من
۴۲	کردید بمن کرده اید ۵ پس اصحاب شما را کویدای ملعونان از من
	دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلس و فرشتگان او مهیاشده
۴۳	است ۵ زیرا گرسنه بودم مرا خوراک ندادید تشنه بودم مرا آب
۴۴	ندادید ۵ غریب بودم مهمانیم نکردید عریان بودم پوشاکم ندادید
۴۵	مریض و محبوس بودم عیادت نمودید ۵ پس ایشان نیز پیاسخ گویند
	ای خداوند کی تور اگر سینه یا تشنه یا غریب یا برهنه یا مریض یا محبوس
۴۶	دیده خدمتت نکردیم ۵ آنکاه در جواب ایشان کوید هر آینه
۴۷	بشما میگویم آنچه بیکى از این کوچکان نکرده بمن نکرده اید ۵
	و ایشان در عذاب جاودانی خواهند رفت اما عادلان در حیات
	جاودانی

(باب بیست و ششم اخبار مسیح از نزدیک شدن زحمات خود و شورای

روسائی یهود بر قتل خداوند)

- و چون عیسی همه این سخنان را با تمام رسانید بتلا میزد خود گفت ①
 میدانید که بعد از دور و روز عید فصح است که پسر انسان تسلیم کرده ②
 میشود تا مصلوب گردد ③ آنکاه رؤساء کهنه و کاتبان و مشایخ قوم ④
 در دیوانخانه رئیس کهنه که قیافا نام داشت جمع شده ⑤ شورا نمودند ⑥
 تا عیسی را بجایله گرفتار ساخته بقتل رسانند ⑦ اما گفتند نه در وقت ⑧
 عید مبادا آشوبی در قوم برپا شود ⑨

(تد هین کردن سر مسیح را در بیت عنیا)

- و هنگامیکه عیسی در بیت عنیا در خانه شمعون ابرص شد ① زنی ②
 با شیشهٔ عطر کرانها نزد او آمده چون بنشست بر سر وی ریخت ③
 اما شاگردانش این را دیده غضب نموده گفتند چرا این اسراف شد ④
 زیرا که ممکن بود این عطر بقیمت کران فروخته و بفقراء داده شود ⑤
 عیسی این را درك کرده بدیشان گفت چرا بدین زن زحمت میدهد ⑥
 زیرا که کار نیکو بامن کرده است ⑦ زیرا که فقرا را همیشه نزد خود دارید ⑧
 اما مرا همیشه ندارید ⑨ و این زن که این عطر را بر بدنم مالید بحجهٔ دفن ⑩
 من کرده است ⑪ هر آینه بشما میگویم هر جائیکه در تمام عالم بدین ⑫
 بشارت موعظه کنند کار این زن نیز بحجهٔ یاد کاری او مذکور شود ⑬

- (معاهده رؤسای کهنه با یهودای اسخریوطی در تسلیم نمودن مسیح)
- ۱۴ آنگاه یکی از آن دوازده که یهودای اسخریوطی مسمی بود نزد رؤسای
- ۱۵ کهنه رفته و گفت مرا چند خواهید داد تا او را بشما تسلیم کنم ایشان سی
- ۱۶ پاره نقره باوی قرار دادند و از آنوقت در صد فرصت شد تا
- او را بدیشان سپارد
- (تدارك دیدن برای عید فصیح و تعیین نمودن مسیح عشاء ربانی را)
- ۱۷ پس در روز اول عید فطیر شاگردان نزد عیسی آمده گفتند کجا
- ۱۸ میخواهی فصیح را آماده کنیم تا تناول فرمائی و گفت بشهر نزد فلانکس
- رفته بدو گوئید استاد میگوید وقت من نزدیک شد و فصیح را در خانه
- ۱۹ تو باشا گردان خود صرف مینمایم شاگردان چنانکه عیسی ایشانرا
- ۲۰ امر فرمود کردند و فصیح را مپیاساختند چون وقت شام رسید با آن
- ۲۱ دوازده بنشست و وقتی که ایشان غذا میخوردند گفت هر آینه شما
- ۲۲ میکویم که یکی از شما مرا تسلیم میکند پس بغایت غمگین شده هریک
- ۲۳ از ایشان بوی سخن آغاز کردند که خداوند آیا من آمم در جواب
- گفت آنکه دست بامن در قاب فر و بردها نکس مرا تسلیم نماید
- ۲۴ هر آینه پسرانسان بهمانطور که درباره او مکتوبست رحلت میکند
- لیکن وای بر آنکس که پسرانسان بدست او تسلیم شود آن شخص را
- ۲۵ بهتر بودی که تولد نیافتی و یهودا که تسلیم کننده وی بود بجواب
- ۲۶ گفت ای استاد آیا من آمم بوی فرمود تو خود گفتی و چون ایشان

غذا میخوردند عیسی نان را گرفته برکت داد و پاره کرده بشاکردان
 داد و گفت بکسیرید و بخورید اینست بدن من و پیاله را گرفته
 شکر نمود و بدیشان داده گفت همه شما ازین بنوشید زیرا که اینست
 خون من در عهد جدید که در راه بسیاری بجهت آمرزش گناهان
 ریخته میشود اما بشما میگویم که بعد ازین از شیرۀ انکور دیگر ننوشم
 تا روزیکه آنا را بشما در ملکوت پدر خود تازه آشام پس تسبیح
 خواندند و بسوی کوه زیتون روانه شدند آنکاه عیسی بدیشان
 گفت همه شما امشب در بارۀ من لغرش میخورید چنانکه مکتوبست
 که شبانرا میزنم و کوسفندان کله پراکنده میشوند لیکن بعد از
 برخاستنم پیش از شما بجلیل خواهم رفت پطرس در جواب وی
 گفت هرگاه تمامی در بارۀ تو لغزش خورند من هرگز نخورم عیسی
 بوی گفت هر آینه بتو میگویم که در همین شب قبل از بانک زدن
 خروس سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد پطرس بوی گفت هرگاه
 مردم با تو لازم شود هرگز ترا انکار نکنم و سایر تلامیذ نیز همچنان گفتند

(اضطراب و حزن مسیح در باغ جتسپانی)

آنکاه عیسی با ایشان بموضعی که مسمی به جتسیمانی بود رسیده
 بشاکردان خود گفت در اینجا بنشینید تا من رفته در آنجا دعا کنم
 و پطرس و دو پسر زبید را برداشته حالت غم و شدت الم اورارخ
 نمود پس بدیشان گفت نفس من از غایت الم مشرف بموت شد

- ۳۹ در اینجا مانده بامن بیدار باشید ۵ پس قدری پیش رفته بروی در
افتاد و در دعا گفت ای پدر من اگر ممکن باشد این پیاله از من
۴۰ بگذرد لیکن نه بخواهش من بلکه بارادهٔ تو ۵ و نزد شاگردان خود
آمده ایشان را در خواب یافت و به بطرس گفت آیا همچنین نمی
۴۱ توانستید یک ساعت بامن بیدار باشید ۵ بیدار باشید و دعا کنید تا در
۴۲ معرض آزمایش نیفتید روح را غیبت لیکن جسم ناتوان ۵ و بار دیگر
رفته باز دعا نموده گفت ای پدر من اگر ممکن نباشد که این پیاله
۴۳ بدون نوشیدن از من بگذرد آنچه ارادهٔ تست بشود ۵ و آمده باز
۴۴ ایشان را در خواب یافت زیرا که چشمان ایشان سنگین شده بود ۵ پس
۴۵ ایشان را ترک کرده رفت و باز بهمان کلام دعا کرد ۵ آنگاه نزد شاگردان
آمده بدیشان گفت مابقی را بخوائید و استراحت کنید الحال ساعت
۴۶ رسیده است که پسرانسان بدست عاصیان تسلیم شود ۵ برخیزید
برویم اینک تسلیم کنندهٔ من نزدیکست ۵

(تسلیم شدن و گرفتاری مسیح)

- ۴۷ و هنوز سخن می گفت که ناگاه یهودا که یکی از آن دوازده بود با جمعی
۴۸ کثیر با شمشیرها و چوبها از جانب رؤساء کهنه و مشایخ قوم آمدند ۵
و تسلیم کنندهٔ او بدیشان نشانی داده گفته بود هر که را بوسه زنم همان
۴۹ است او را محکم بگیرید ۵ در ساعت نزد عیسی آمده گفت سلام
۵۰ یاسیدی و او را بوسید ۵ عیسی ویرا گفت ای رفیق از هر چه آمدی

۵۱ آنکاه پیش آمده دست بر عیسی انداخته اورا گرفتند و ناگاه یکی از
 همراهان عیسی دست آورده شمشیر خود را از غلاف کشیده بر غلام
 ۵۲ رئیس کهنه زده کوشش را از تن جدا کرد و آنکاه عیسی ویرا گفت
 شمشیر خود را غلاف کن زیرا هر که شمشیر گیرد بشمشیر هلاک
 ۵۳ گردد و آیا کمان میبری که نمیتوانم الحال از پدر خود درخواست کنم
 ۵۴ که زیاده از دو وزده فوج از ملائکه برای من حاضر سازد لیکن در
 ۵۵ این صورت کتب چگونه تمام گردد که همچنین میبایست بشود در
 آن ساعت با نکره گفت گانه بردزد بجهت گرفتن من با تیغها و چوبها
 بیرون آمدید هر روز با شما در هیکل نشسته تعلیم میدادم و مرا
 نکرفتید لیکن این همه شد تا کتب انبیاء تمام شود در آن وقت جمیع
 ۵۶ شاگردان اورا واکذارده بگریختند

(امتحان مسیح در حضور قیافا رئیس کهنه)

۵۷ و آنانی که عیسی را گرفته بودند اورا نزد قیافا رئیس کهنه جائیکه
 ۵۸ کاتبان و مشایخ جمع بودند بردند اما پطرس از دور در عقب او
 آمده بخانه رئیس کهنه در آمده با ملازمان بنشست تا انجام کار را
 ۵۹ به بیند پس رؤسای کهنه و مشایخ و تمامی اهل شوری طلب شهادت
 ۶۰ دروغ بر عیسی میکردند تا اورا بقتل رسانند لیکن نیافتند با آنکه
 ۶۱ چند شاهد کاذب پیش آمدند هیچ نیافتند اخرا دو نفر آمده و
 گفتند این شخص گفت میتوانم هیکل خدا را خراب کنم و در سه روزش

۹۲ بنا نمایم ۵ پس رئیس کهنه بر خاسته بدو گفت هیچ جواب نیدهی
 ۹۳ چیست که اینها بر تو شهادت میدهند ۵ اما عیسی خاموش ماند تا
 آنکه رئیس کهنه روی بوی کرده گفت تو را بخدای حقی قسم میدهم
 ۹۴ مرا بکوی که تو مسیح پسر خدا هستی یا نه ۵ عیسی بوی گفت تو گفتی
 و نیز شمارا میگویم بعد از این پسران را خواهید دید که بر مین
 ۹۵ قدرت نشسته برابرهای آسمان میآید ۵ در ساعت رئیس کهنه جامه
 خود را چاک زده گفت کفر گفت دیگر ما را چه حاجت بشهود است
 ۹۶ الحال کفرش را شنیدید ۵ چه مصلحت می بینید در جواب گفتند
 ۹۷ مستوجب قتل است ۵ آنکاه آب دهان بر رویش انداخته او را
 ۹۸ سیلی و طپانچه میزدند ۵ و میگفتند ای مسیح بمانبوت کن کیست که
 تو را زده است ۵

(در انکار نمودن پطرس خداوند را سه بار)

۹۹ اما پطرس در ایوان بیرون نشسته بود که ناگاه کنیزی نزد وی آمده
 ۷۰ گفت تو هم با عیسی جلیلی بودی ۵ او رو بر و همه انکار نموده گفت
 ۷۱ نمیدانم چه میگوئی ۵ و چون بد هلیز بیرون رفت کنیزی دیگر او را دیده
 ۷۲ بجای این گفت این شخص نیز از رفقای عیسی ناصری است ۵ باز قسم
 ۷۳ خورده انکار نمود که این مرد را نمیشناسم ۵ بعد از چند بے آنایکه
 ایستاده بودند پیش آمده پطرس را گفتند البتہ تو هم از اینها هستی که
 ۷۴ لهجه توبرتود لالت مینماید ۵ پس آغاز لعن کردن و قسم خوردن

۷۰ نمود که این شخص را نمی شناسم که در ساعت خروس بانگ زده آنگاه
 پطرس سخن عیسی را بیاد آورد که گفته بود قبل از بانگ زدن خروس
 سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد پس بیرون رفته زار زار بگریست

(باب بیست و هفتم)

امتحان مسیح در حضور پنیطیوس پیلطس و هلاکت یهودای اسیریوطی)
 ۱ صبحگاهان تمامی رؤسای کهنه و مشایخ قوم بر عیسی شوری کردند
 ۲ که او را هلاک سازند ۳ پس او را بند نهاده بردند و به پنیطیوس
 ۴ پیلطس والی تسلیم نمودند ۵ در آن هنگام چون یهودای تسلیم
 ۶ کننده اودید که بر او فتوی دادند پشیمان شده سی پاره نقره را بر رؤسای
 ۷ کهنه و مشایخ رد کرده ۸ گفت کناه کردم که خون بپکنا هیرا تسلیم
 ۹ نمودم گفتند ما را چه خود دانی ۱۰ پس آن نقره را در هیکل انداخته
 ۱۱ روانه شد و رفته خود را خفه نمود ۱۲ اما رؤسای کهنه نقره را برداشته
 ۱۳ گفتند انداختن این در بیت المال جایز نیست که خون بها است ۱۴
 ۱۵ پس شوری نموده با مبلغ مزرعه کوزه کر را بهجه مقبره غرباء
 ۱۶ خریدند ۱۷ از آنجه آن مزرعه تا امروز بحقل الدم مشهور است ۱۸
 ۱۹ آنگاه سخنی که بزبان ارمیای نبی گفته شد تمام گشت که سی پاره نقره را
 ۲۰ برداشتند بهای آن قیمت کرده شده که بعضی از بنی اسرائیل بر او
 ۲۱ قیمت گذاردند ۲۲ و آنهارا بهجه مزرعه کوزه کردادند چنانکه
 ۲۳ خداوند بن فرمود ۲۴ اما عیسی در حضور والی ایستاده بود پس والی

- از او پرسیده گفت آیا تو پادشاه یهودی عیسی بدو گفت تو می‌گویی ۱۲
- و چون رؤسای کهنه و مشایخ از او شکایت میکردند هیچ جواب ۱۳
- نمیداد ۱۴ پس پپلاطس ویرا گفت نیشنوی چه قدر بر تو شهادت ۱۵
- میدهند ۱۶ اما در جواب وی یک کلمه هم نکفت بقسمیکه والی ۱۷
- بسیار متعجب شد ۱۸ و در هر عیدی رسم والی این بود که یک زندانی ۱۹
- هر که را میخواستند برای جماعت آزاد میکرد ۲۰ و در آنوقت زندانی ۲۱
- مشهور داشتند برآباناام ۲۲ پس چون مردم جمع شدند پپلاطس ۲۳
- ایشانرا گفت که را میخواهید برای شما آزاد کنم برآبایا عیسی مشهور ۲۴
- بمسیح ۲۵ زیرا که دانست او را از حسد تسلیم کرده بودند ۲۶ چون برمسند ۲۷
- نشسته بود زنش نزد او فرستاده گفت با این مرد عادل تو را کاری ۲۸
- نباشد زیرا که امروز در خواب درباره او زحمت بسیار بردم ۲۹
- اما رؤسای کهنه و مشایخ ترغیب قوم بر این نمودند که برآبارا بخواهند ۳۰
- و عیسی را هلاک سازند ۳۱ پس والی بدیشان متوجه شده گفت ۳۲
- کدام یک از این دو نفر را میخواهید بجهت شما رها کنم گفتند برآبارا ۳۳
- پپلاطس بدیشان گفت پس با عیسی مشهور بمسیح چه کنم جمیعاً ۳۴
- گفتند مصلوب شود ۳۵ والی گفت چرا چه بدی کرده است ایشان ۳۶
- بیشتر فریاد زده گفتند مصلوب شود ۳۷ چون پپلاطس دید که ثمری ۳۸
- ندارد بلکه آشوب زیاده میکرد دآب طلبیده پیش مردم دست ۳۹
- خود را شسته گفت من بری هستم از خون این شخص عادل شما به ۴۰
- بینید ۴۱ تمام قوم در جواب گفتند خون او بر ما و فرزندان ما باد ۴۲

آنکاه برابار برای ایشان آزاد کرد و عیسی را تا زیانه زده سپرد تا اورا ۲۶
مصلوب کنند ۵

(ذکر استہزاء سپاہیان بر مسیح و صلیب نمودن خداوند)

آنکاه سپاہیان والی عیسی را بدیوانخانہ بردہ تمامی فوج را کردوی ۲۷
فراہم آوردند ۵ و اورا عریان ساختہ لباس قرمز بدو پوشانیدند ۵ ۲۸
و تاجی از خار بافتہ بر سرش گذاردند و نی بدست راست اودادند ۲۹
و پیش وی زانو زده استہزاء کنان اورا می گفتند سلام ای پادشاہ
یہود ۵ و آب دهن بروی افکندہ نی را گرفتہ بر سرش میزدند ۵ و بعد ۳۰
از استہزاء آن لباس را از وی کندہ جامہ خودش را پوشانیدند و اورا ۳۱
بجہت مصلوب نمودن بیرون بردند ۵ و چون بیرون میرفتند شخصی ۳۲
قیروانی شمعون نام را یافتہ اورا بجہت بردن صلیب مجبور کردند ۵
و چون بموضع کہ یحییٰ یعنی کاسہ سرمسمی بود رسیدند ۵ سرکہ ۳۳
مہزوج بمر بجہت نوشیدن بدودادند چون چشیدنخواست کہ ۳۴
بنوشد ۵ پس اورا مصلوب نمودہ رخت اورا تقسیم نمودند و بر آنها ۳۵
قرعہ انداختند تا آنچه بزبان نمی گفتہ شد تمام شود کہ رخت مرادر
میان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعہ انداختند ۵ و در آنجا ۳۶
بحراست او نشستند ۵ و تقصیرنامہ اورا نوشتہ بالای سرش آویختند ۳۷
کہ اینست عیسی پادشاہ یہود ۵ آنکاه دودزدیکی بردست راست ۳۸
و دیگری برچپش باوی مصلوب شدند ۵ و راہ گذران سرہای ۳۹

- ۴۰ خود را جنبانیده کفر کوپان @ می گفتند ای کسی که هیکل را خراب
 میکنی و در سه روز آن را می سازی خود را نجات ده اگر پسر خدائی از
 ۴۱ صلیب فرود بیا @ همچنین روستاء کَنَه با کاتبان و مشایخ استهزاء
 ۴۲ کنان می گفتند @ دیگران را نجات داد اما نمیتواند خود را برهاند اگر
 پادشاه اسرائیل است اکنون از صلیب فرود آید تا بدو ایمان آوریم @
 ۴۳ برخدا تو گُل نمود اکنون او را نجات دهد اگر بدو رغبت دارد زیرا
 ۴۴ گفت پسر خدا هستم @ و همچنین آند و دزد نیز که با وی مصلوب
 ۴۵ شدند او را دشنام میدادند @ و از ساعت ششم تا ساعت نهم تاریکی
 ۴۶ تمام زمین را فرو گرفت @ و نزدیک ساعت نهم عیسی با آواز بلند صدا
 ۴۷ زده گفت ایلی ایلی لَمَّا شَبَقْتَنی یعنی الهی الهی مرا چرا ترک کردی @ اما
 بعضی از حاضرین چون این را شنیدند گفتند که او الیاس را میخواند @
 ۴۸ در ساعت یکی از آن میان دوان دوان رفته اسفنجی را گرفت و آنرا
 ۴۹ پراز سر که کرده بر سرنی گذارد و بدو نوشانید @ و دیگران گفتند
 ۵۰ بگذار تا ببینیم الیاس می آید او را برهاند @ عیسی باز با آواز بلند صیحه
 ۵۱ زده رُوح را تسلیم نمود @ که ناگاه پرده هیکل از سرتاپا دوپاره شد
 ۵۲ و زمین متزلزل و سنگها شکافته @ و قبرها کشاده شد و بسیاری از
 ۵۳ بدنهای مقدسین که آرمیده بودند برخاستند @ و بعد از برخاستن
 ۵۴ وی از قبور برآمده بشهر مقدس رفتند و بر بسیاری ظاهر شدند @ اما
 یوز باشی و رفقاییش که عیسی را حراست میکردند چون زلزله و این
 وقایع را دیدند بی نهایت ترسان شده گفتند فی الواقع این شخص پسر

- ۵۵ خدا بود و در آنجا زنان بسیاری که از جلیل در عقب عیسی آمده
 ۵۶ بودند تا او را خدمت کنند از دور نظاره می کردند که از آنجمله مریم
 مجدلیه بود و مریم مادر یعقوب و یوشاء و مادر پسران زبدي

(ذکر دفن کردن مسیح)

- ۵۷ اما چون وقت عصر رسید شخصی دولت مند از اهل رامه یوسف نام
 ۵۸ که او نیز از شاگردان عیسی بود آمد و نزد پلاطس رفته جسد
 ۵۹ عیسی را خواست آنگاه پلاطس فرمان داد که داده شود پس
 ۶۰ یوسف جسد را برداشته آنرا در کتانی پاك پیچیده و او را در قبری
 نو که برای خود از سنگ تراشیده بود گذارد و سنگی بزرگ بر سر آن
 ۶۱ غلطانیده گرفت و مریم مجدلیه و مریم دیگر در آنجا در مقابل قبر
 نشسته بودند

(ذکر حراست قبر خداوند)

- ۶۲ و در فردای آن روز که بعد از روز تپیه بود رؤسای کهنه و فریسیان نزد
 ۶۳ پلاطس جمع شده گفتند ای آقا ما را یاد است که آن کمره کننده
 ۶۴ وقتی که زنده بود گفت بعد از سه روز بر میخیزم پس بفرما تا سه روز
 قبر را حراست کند مبادا شاگردانش در شب آمده او را برو بایند
 ۶۵ و به مردم گویند که از مردگان برخاسته است و کمره ای آخر از اول
 بدتر شود پلاطس بدیشان فرمود شما کشیکچیان دارید بروید
 ۶۶ چنانکه دانید حراست کنید پس رفتند و سنگ را مختوم ساخته
 قبر را با حراسان محافظت نمودند

(باب بیست و هشتم در ذکر قیامت مسیح و ظاهر شدن بزنان)

- ۱ و بعد از سبت هنگام فجر روز اول هفته مریم مجدلیه و مریم دیگر بجهت
- ۲ دیدن قبر آمدند ۵ که ناگاه زلزله عظیم حادث شد از آن رو که فرشته
- خداوند از آسمان نزول کرده آمد و سنگ را از در قبر غلطانیده
- ۳ بر آن بنشست ۵ و صورت او مثل برق و لباسش چون برف سفید
- ۴ بود ۵ و از ترس او حراسان بلرزه در آمده مثل مرده گردیدند ۵ اما
- ۵ فرشته بزنان متوجه شده گفت شما ترسان مباشید میدانم که عیسی
- ۶ مصلو برامی طلبید ۵ در اینجا نیست زیرا که بحسب فرموده خود
- بر خاسته است پیش بپایید تا جائیکه خداوند خفته بود ملاحظه
- ۷ کنید ۵ و بزودی رفته شاگردانش را خبر دهید که از مردگان
- بر خاسته است اینک پیش از شما بجلیل میرود در آنجا او را خواهید
- ۸ دید اینک شمارا گفتم ۵ پس از قبر با ترس و خوشی عظیم بزودی
- ۹ روانه شده رفتند تا شاگردان او را اطلاع دهند ۵ و در هنگامیکه بجهت
- اخبار تلامیذ او میرفتند ناگاه عیسی بدیشان بر خورده گفت سلام
- بر شما باد پس پیش آمده بقدمهای او چسپیده او را پرستش کردند ۵
- ۱۰ آنگاه عیسی بدیشان گفت بهم مکنید رفته برادرانم را بگوئید که
- بجلیل بروند که در آنجا مرا خواهند دید ۵

(ذکر رشوت دادن یهود حراسان را تا قیامت مسیح را مخفی دارند)

- ۱۱ و چون ایشان میرفتند ناگاه بعضی از کشیکچیان بشهر شده رؤسای

۱۲ کهنه را از همه این وقایع مطلع ساختند ۱ ایشان با مشایخ جمع شده
 ۱۳ شوری نمودند و نفره بسیار بسپاهیان داده ۲ گفتند بگوئید که شبانگاه
 ۱۴ شاگردانش آمده وقتی که مادر خواب بودیم او را ربودند ۳ و هرگاه
 این سخن گوش زد و الی شود همانا او را بر گردانیم و شمارا مطمئن
 ۱۵ سازیم ۴ ایشان پول را گرفته چنانکه تعلیم یافتند کردند و این سخن تا
 امروز میان یهود منتشر است ۵

(ذکر ظهور مسیح بر شاگردان خود در جلی از جبال جلیل)

۱۶ اما یازده رسول بجلیل بر کوهی که عیسی ایشانرا نشان داده بود
 ۱۷ رفتند ۵ و چون او را دیدند پرستش نمودند لیکن بعضی شک
 ۱۸ کردند ۶ پس عیسی پیش آمده بدیشان خطاب کرده گفت تمامی
 ۱۹ اقتدار در آسمان و بر زمین بمن داده شد ۷ پس رفته همه امتها را
 شاگرد سازید و ایشانرا باسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید ۸
 ۲۰ و ایشانرا تعلیم دهید که همه اموری که بشما وصیت نمودم حفظ کنند
 و اینک من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما میباشم آمین

انجيل مرقس

(باب اول در ذکر موعظه و تعمید یحیی)

- ۱ ابتدا انجیل عیسی مسیح پسر خدا ۱ چنانکه مکتوبست در صحف
- ۲ انبیاء اینک رسول خود را پیش روی تو میفرستم تا راه تو را پیش تو
- ۳ مهیاسازد ۳ صدای ندا کننده در بیابان که راه خداوند را مهیاسازد
- ۴ و طرق او را راست نماید ۴ یحیی در بیابان تعمید همی داد و بجهت
- ۵ آمرزش گناهان بتعمید تو به موعظه مینمود ۵ و تمامی مرز و بوم
- ۶ یهودیه و جمیع سکنه اورشلیم نزد وی بیرون شدند و بگناهان
- ۷ خود معترف شده در رود اردن از او تعمید می یافتند ۷ و یحیی را
- ۸ لباس از پشم شتر و کمربند چرمی بر کمر میبند و خوراک وی از ملخ
- ۹ و غسل بری ۹ و موعظه کنان میگفت که بعد از من کسی توانا تر از من
- ۱۰ میآید که لایق آن نیستم که خم شده دوال نعلین او را باز کنم ۱۰ من
- ۱۱ شمارا به آب تعمید دادم لیکن او شمارا بروح القدس تعمید
- ۱۲ خواهد داد ۱۲ و در آن ایام عیسی از ناصره جلیل آمده در اردن
- ۱۳ از یحیی تعمید یافت ۱۳ و چون از آب برآمد در ساعت دید آسمان را
- ۱۴ شکافته و روح را که مانند کبوتری بروی نازل میشود ۱۴ و آوازی
- ۱۵ از آسمان در رسید که تو پسر حبیب من هستی که از تو خوشنودم ۱۵

(ذکر تجربه کردن شیطان مسیح را)

۱۲ پس بیدرنک روح ویرابه بیابان برد ۱ و مدت چهل روز در صحرا
۱۳ بود و شیطان او را تجربه میکرد و با وحوش بسر میبرد و ملائکه او را
پرستاری مینمودند ۲

(ذکر موعظه مسیح در جلیل و دعوت پطرس و اندریاس و یعقوب و یوحنا)

۱۴ و بعد از گرفتاری یحیی عیسی بجلیل آمده به بشارت ملکوت خدا
۱۵ موعظه کرده ۳ میگفت وقت تمام شده و ملکوت خدا نزدیکست
۱۶ پس توبه کنید و با انجیل ایمان بیاورید ۴ و چون بکناره دریای جلیل
میکشت سمعون و برادرش اندریاس را دید که دامی در دریای
۱۷ اندازند زیرا که صیاد بودند ۵ عیسی ایشانرا گفت از عقب من
۱۸ آئید که شما را صیاد مردم گردانم ۶ بی تامل دامهای خود را گذارده
۱۹ از پی او روان شدند ۷ و از آنجا قدری پیشتر رفته یعقوب پسر زبدي
و برادرش یوحنا را دید که در کشتی دامهای خود را اصلاح میکنند ۸
۲۰ در حال ایشانرا دعوت نمود پس پدر خود زبدي را با مزدوران در
کشتی گذارده از عقب وی روانه شدند ۹

(ذکر شفا دادن دیوانه در کفرناحوم)

۲۱ و چون وارد کفرناحوم شدند بی تامل در روز سبت بکنیسه در

- ۲۲ آمده بتعلیم دادن شروع کرد ۵ بقسمیکه از تعلیم وی حیران شدند
- ۲۳ زیرا که ایشانرا مقتدرانه تعلیم میدادنه مانند کاتبان ۵ و بود در کیسه
- ۲۴ ایشان شخصیکه روحی پلید داشت ناکاه صیحه زنان ۵ گفت ای عیسی
- ناصری ما را با توجه کار است آیا برای هلاک ما آمدی تو را میشناسم
- ۲۵ کیستی ای قدّوس الله ۵ عیسی بوی نهیب داده گفت خاموش
- ۲۶ شو و از او در آی ۵ در ساعب آن روح خبیث او را مصروع نمود
- ۲۷ و با آواز بلند صدازده از او بیرون آمد ۵ و همه متعجب شدند
- بجدیکه از همدیگر سؤال کرده گفتند این چیست و این چه تعلیم
- تازه است که ارواح پلید را با اقتدار امر میکند و اطاعتش مینمایند ۵
- ۲۸ واسم او فوراً در تمامی مرز و بوم جلیل شهرت یافت ۵

(ذکر شفادادن مادر زن شمعون و چند مریض دیگر)

- ۲۹ و از کیسه بیرون آمده فوراً بایعقوب و یوحنا بخانه شمعون
- ۳۰ و اندریاس در آمد ۵ و مادر زن شمعون تب کرده خوابیده بود
- ۳۱ در ساعت ویرا از حالت او خبر دادند ۵ پس نزدیک شده دست
- او را گرفته برخیزانیدش که همانوقت تب از او زایل شده بخدمت
- ۳۲ گذاری ایشان مشغول کشت ۵ شامگاه چون آفتاب بمغرب شد
- ۳۳ جمیع مریضان و مجانین را پیش او آوردند ۵ و تمام شهر بر در خانه
- ۳۴ ازدحام نمودند ۵ و بسا کسانی را که بانواع امراض مبتلا بودند شفاداد
- و دیوهای بسیار را بیرون کرده نکذارد که دیوها حرف زنند زیرا که

۳۵ اورا شناختند ۵ بامدادان قبل از صبح برخاسته بیرون رفت
 ۳۶ و بویرا نه رسیده در آنجا بدعا مشغول شد ۵ شمعون و رفقاییش در
 ۳۷ پی او شتافتند ۵ چون او را دریافتند گفتند همه تو را میطلبند ۵
 ۳۸ بدیشان گفت بدهات مجاور هم برویم تا در آنها نیز موعظه کنم زیرا که
 ۳۹ بجهت اینکار بیرون آمدم ۵ پس در تمام جلیل در کنایس ایشان وعظ
 مینمود و دیوهارا اخراج میکرد ۵

(ذکر طاهر ساختن ابرصی)

۴۰ و ابرصی پیش وی آمده استدعا کرد و زانو زده بدو گفت اگر بخواهی
 ۴۱ میتوانی مرا طاهر سازی ۵ عیسی ترحم نموده دست خود را دراز کرد
 ۴۲ و او را لمس نموده گفت میخواهم طاهر شو ۵ و چون سخن گفت فی
 ۴۳ الفور برص از او زایل شده پاک گشت ۵ و او را قدغن کرد و فوراً
 ۴۴ مرخص فرموده ۵ گفت زنهار کسی را مطلع مساز بلکه رفته خود را
 بکاهن بنما و آنچه موسی فرموده بجهت تطهیر خود بکذران تا برای ایشان
 ۴۵ شهادتی بشود ۵ لیکن بیرون رفته آغاز کرد بموعظه نمودن و شهرت
 دادن این امر بقسمیکه بعد از آن او نتوانست آشکارا بشهر در آید بلکه
 در ویرانه های بیرون بسر میبرد و مردم از همه اطراف نزد وی میآمدند

(باب دوم حکایت شفا دادن مفلوجی)

و بعد از چندی باز وارد کفرناحوم شده چون شهرت یافت که در
 خانه است ۵ بی درنگ جمعی از دحام نمودند بقسمیکه بیرون در

۳ نیز کجایش نداشت و برای ایشان کلام را بیان میکرد که ناگاه بعضی
 ۴ نزد وی آمده مفلوجی را بدست چهار نفر داشته آوردند و چون
 بسبب جمعیت نتوانستند نزد او برسند طاق جائی را که او بود
 باز کرده و شکافته تختی را که بر آن مفلوج خفته بود بزرگداشتند
 ۵ عیسی چون ایمان ایشانرا مشاهده نمود مفلوج را گفت ای فرزند
 ۶ کنهان تو آمرزیده شد لیکن بعضی از کاتبان که در آنجا نشسته
 ۷ بودند در دل خود تفکر نمودند که چرا این شخص چنین کفر میگوید
 ۸ غیر از خدای واحد کیست که بتواند کنهان را بیا مرزد در ساعت
 عیسی در روح خود ادراک نموده که با خود چنین فکر میکند
 بدیشان گفت از هر چه این خیالات را بخاطر خود راه میدهد
 ۹ کدام سهلتر است مفلوج را گفتن کنهان تو آمرزیده شد یا گفتن
 ۱۰ برخیز و بستر خود را برداشته بخرام لیکن تا بدانید که پسرانسانرا
 استطاعت آمرزیدن کنهان بر روی زمین هست مفلوج را گفت
 ۱۱ تو را میگویم برخیز و بستر خود را برداشته بخانه خود برو او بر خاست
 ۱۲ و بی تأمل بستر خود را برداشته پیش روی همه روانه شد بطوریکه
 همگی حیران شده خدا را تسبیح نموده گفتند مثل این امر هرگز
 ندیده بودیم

(ذکر دعوت لاوی)

۱۳ و باز بکناره دریا رفت و تمام آن گروه نزد او آمده ایشانرا تعلیم میداد
 ۱۴ و هنگامیکه میرفت لاوی ابن حلفی را بر باج گاه نشسته دید بدو گفت

از عقب من بیا پس برخاسته در عقب وی شتافت و وقتی که او در
 خانه وی نشست بود بسیاری از باج گیران و کناهکاران با عیسی
 و شاگردانش نشستند زیرا بسیار بودند و پیروی او میکردند و چون
 کاتبان و فریسیان او را دیدند که با باج خواهان و عاصیان میخورد
 بتلامیذا و گفتند چرا با باج گیران و عاصیان اکل و شرب مینماید
 عیسی چون این را شنید بدیشان گفت تندرستان احتیاج بطیب
 ندارند بلکه مریضان و من نیامدم تا عادلان را بلکه تا عاصیان را
 بتوبه دعوت کنم

(مکالمه با تلامیذ یحیی و فریسیان در باب روزه)

و شاگردان یحیی و فریسیان روزه میداشتند پس آمده بد و گفتند
 چونست که شاگردان یحیی و تلامیذ فریسیان روزه میدارند و شاگردان
 تو روزه نمیدارند عیسی بدیشان گفت آیا ممکن است پسران
 خانه عروسی مادامیکه داماد با ایشان است روزه بدارند زمانیکه
 داماد را با خود دارند نمیتوانند روزه دار باشند لیکن ایامی میآید
 که داماد از ایشان گرفته شود در آن ایام روزه خواهند داشت
 و هیچکس بر جامه کهنه پاره از پارچه نو وصله نمیکند و الا آن وصله
 نواز آن کهنه جدا میکرد و دورید کی بدتر می شود و کسی شراب
 نورا در مشکهای کهنه نمیریزد و کرنه آن شراب نو مشکها را بدرد
 و شراب ریخته مشکها تلف میکرد بلکه شراب تازه را در مشکهای
 نو باید ریخت

(ذکر چیدن خوشهای گندم در روز سبت)

- ۲۳ و چنان افتاد که روز سبتی از میان مزارع میکذشت و شاگردانش
- ۲۴ هنگامیکه میرفتند بچیدن خوشه ها شروع کردند و فریسیان بدو
- گفتند اینک چرا در روز سبت مرتکب عملی میباشند که روانیست و
- ۲۵ او بدیشان گفت مگر هرگز نخوانده اید که داود چه کرد چون او
- ۲۶ و رفقایش محتاج و گرسنه شدند و چگونه در ایام آبیا تار رئیس کهنه
- بخانه خدا در آمده نانهای تقدّمه را خورده که خوردن آن جز بکاهنان
- ۲۷ روانیست و برفقای خود نیز داد و بدیشان گفت سبت بجهت
- ۲۸ انسان مقرر شده انسان برای سبت و بنابراین پسرانسان مالک
- سبت نیز است

(باب سیم ذکر صحت دادن مرد دست خشک را در سبت)

- ۱ و باز بکیسه در آمده در آنجا مرد دست خشکی بود و مراقب
- ۲ وی بودند که شاید او را در سبت شفا دهد تا مدعی او کردند و پس
- ۳ بدان مرد دست خشک گفت در میان بایست و بدیشان گفت
- ۴ آیا در روز سبت کدام جایز است نیکویی کردن یا بدی جانرا نجات
- ۵ دادن یا هلاک کردن ایشان خاموش ماندند و پس چشمان خود بر
- ایشان با غضب گردانیده زیرا که از سنکدلی ایشان محزون بود بآنبرد
- گفت دست خود را دراز کن پس دراز کرده دستش مانند دست

دیکر صحیح گشت ۶ در ساعت فریسیان بیرون رفته با هیرودیان در
بارهٔ او شوری نمودند که چه طور او را هلاک کند ۷

(ذکر شفا دادن مرضای بسیار و اخراج دیوها بر کنارهٔ دریای جلیل)

و عیسی باشاگردانش بسوی دریا آمد و گروهی بسیار از جلیل بعقب ۷
او روان شدند ۸ و از یهودیه و از اورشلیم و آدومیّه و آنطرف اُردُن ۸
و از حوالی صور و صیدون نیز جمعی بزرگ چون اعمال او را شنیدند
نزدوی آمدند ۹ و بشاگردان خود فرمود تا زورقی بجهت او نگاه دارند
بسبب جمعیت تا بروی از دحام ننمایند ۱۰ زیرا که بسیار پیرا صحت
میداد بقسمیکه هر که صاحب دردی بود بر او هجوم میآورد تا او را لمس
نماید ۱۱ و ارواح پلید چون او را دیدند پیش او بروی درافتادند
و فریاد گنان میکردند که تو پسر خدا هستی ۱۲ و ایشان را بتاءکید بسیار
فرمود که او را شهرت ندهند ۱۳

(ذکر انتخاب دو از ده رسول)

پس بر فراز کوهی برآمده هر که را خواست بنزد خود طلبیده ایشان ۱۳
نزد او آمدند ۱۴ و دو از ده نفر را مقرر فرمود تا همراه او باشند و تا ایشان را
بجهت وعظ نمودن بفرستد ۱۵ و ایشان را قوت باشد که مریشان را
شفا دهند و دیوها را بیرون کنند ۱۶ و شمعون را پطرس نام نهاد ۱۷
یعقوب پسر زبدي و یوحنا برادر یعقوب این هر دو را یوانر جِسْ ۱۷
یعنی پسران رعده نام گذارد ۱۸ و اندریاس و فیلیپس و برتولما و متی و توما ۱۸

ويعقوب ابن حلفى وتدي وشمعون قانوى و يهوذاى اخريوطى
که اورا تسليم کرد

(ذکر کمان بردن خویشان مسیح درباره وی که بخود شده است
و تهمت کاتبان براو که دیودارد)

- ۲۰ و چون بخانه درآمدند باز جمعی فراهم آمدند بطوریکه ایشان
۲۱ فرصت نان خوردن هم نکردند و خویشان او چون شنیدند
بیرون آمدند تا او را گرفتار سازند زیرا که گفتند بخود شده است
۲۲ و کاتبانی که از اورشلیم آمده بودند گفتند که بعزبول دارد و به یاری
۲۳ رئیس دیوها دیوها را اخراج میکند پس ایشان را پیش طلیده
مثلها زده بدیشان گفت چه طور میتواند شیطان شیطان را بیرون
۲۴ کد و اگر مملکتی برخلاف خود منقسم شود آن سلطنت نتواند
۲۵ پایدار ماند و هرگاه خانه بضد خویش منقسم شد آن خانه نمیتواند
۲۶ استقامت داشته باشد و اگر شیطان بانفس خود مقاومت نماید و
۲۷ منقسم شود او نمیتواند قائم ماند بلکه هلاک میکند و هیچکس
نیتواند بخانه مردی زور آورد درآمده اسباب او را غارت نماید جز
آنکه اول آن زور آور را ببندد و بعد از آن خانه او را تاراج میکند
۲۸ هر آینه بشما میگویم که همه کاهان از بنی آدم آمرزیده میشوند و هر قسم
۲۹ کفر که گفته باشند لیکن هر که بروح القدس کفر کوید تا بابد
۳۰ آمرزیده نشود بلکه مستحق عذاب جاودانی بود زیرا که می گفتند

- ۳۱ روح پلید دارد ۵ پس برادران و مادر او آمدند و بیرون ایستاده
 ۳۲ فرستادند تا او را طلب کنند ۵ آنگاه جماعت گرداوشته بودند و بوی
 ۳۳ گفتند اینک مادرت و برادرانت بیرون تو را میطلبند ۵ در جواب
 ۳۴ ایشان گفت کیست مادر من و برادرانم که ۵ پس بر آنانیکه کردوی
 ۳۵ نشسته بودند نظرا فکنده گفت اینانند مادر و برادرانم ۵ زیرا هر که
 اراده خدا را بجا آورد همان برادر و خواهر و مادر من باشد

(باب چهارم امثال برزکرو غیره)

- ۱ و باز بکناره دریا تعلیم دادن گرفت و جمعی کثیر نزد او جمع
 شدند بطوریکه بکشتی سوار شده بر دریا قرار گرفت و تمامی آنجماعت
 ۲ بر ساحل دریا حاضر بودند ۵ پس ایشانرا بمثلها چیزهای بسیاری
 ۳ آموخت و در تعلیم خود بدیشان گفت ۵ کوش گیرید اینک
 ۴ برزکری بجهت تخم پاشی بیرون رفت ۵ و چون تخم میپاشید قدری
 ۵ بر راه ریخته شده مرغان هوا آمده آنها را برچیدند ۵ و پاره بر سنکلاخ
 پاشیده شد در جائیکه خاک بسیار نبود پس بزودی روئید چونکه
 ۶ زمین عمق نداشت ۵ و چون آفتاب بر آمد سوخته شد و از آن
 ۷ روکه ریشه نداشت خشکید ۵ و قدری در میان خارها ریخته شد و
 ۸ خارها نمو کرده آنها خفه نمود که ثمری نیاورد ۵ و مابقی در زمین
 نیکو افتاد و حاصل پیدا نمود که روئید و نمو کرد و بار آورد بعضی سی
 ۹ بعضی شصت و بعضی صد ۵ پس گفت هر که کوش شنوا دارد

- ۱۰ بشنود و چون بخلوت شد رفقای او با آن دوازده شرح این مثل را از
 ۱۱ او پرسیدند و بایشان گفت بشما دانستن سر ملکوت خدا عطا شده
 ۱۲ اما بخارجیان همه چیز بمثلها میشود و تا نگران شده بنکرد و نه
 بینند و شنوا شده بشنوند و نه فهمند مبادا رجوع کرده گناهان ایشان
 ۱۳ آمرزیده شود و بدیشان گفت آیا این مثل را فهمیده اید پس
 ۱۴ چگونه سایر امثال را خواهید فهمید و بر زر کلام را میکارند
 ۱۵ و اینانند بکنار راه جائیکه کلام کشته میشود و چون شنیدند فوراً
 ۱۶ شیطان آمده کلام کشته شده در قلوب ایشان را میر باید و ایضاً
 کشته شده در سنکلاخ کسانی میباشد که چون کلام را بشنوند در
 ۱۷ حال آنرا بخوشی قبول کنند و لکن ریشه در خود ندارند بلکه فانی
 میباشد و چون صدمه یا زحمتی بسبب کلام روی دهد در ساعت
 ۱۸ لغزش میخورند و پاشیده شده در خارها آنانی میباشد که چون
 ۱۹ کلام را شنوند اندیشه های دنیوی و غرور دولت و هوس چیزهای
 ۲۰ دیگر داخل شده کلام را خفه میکند و بی ثمر میگردد و کشته
 شده در زمین نیکو آنانند که چون کلام را شنوند آنرا می پذیرند و ثمر
 ۲۱ می آورند بعضی سی و بعضی شصت و بعضی صد و پس بدیشان
 ۲۲ گفت آیا چراغ را می آورند تا زیر پیمانه یا تختی و نه بر چراغ دان
 ۲۳ گذارند زیرا که چیزی نهانی نیست که آشکارانگردد و هیچ چیز
 ۲۴ مخفی نشود مگر تا بظهور آید هر که گوش شنوا دارد بشنود
 و بدیشان گفت با خبر باشید که چه میشنوید زیرا الهرمیزانی که وزن

کنید بشما پیموده شود بلکه از برای شما که میشنوید افزون خواهد
 ۲۵ کشت. زیرا هر که دارد بدو داده شود و از هر که ندارد آنچه نیز دارد
 ۲۶ گرفته شود. و گفت همچنین ملکوت خدا مانند کسیست که تخم بر
 ۲۷ زمین بيفشانند. و شب و روز بخوابد و برخیزد و تخم بروید و نمو کند
 ۲۸ چگونه اونداند. زیرا که زمین بذات خود ثمر میآورد اول علف
 ۲۹ بعد خوشه پس از آن دانه کامل در خوشه. و چون ثمر رسید
 فوراً داس را بکار میبرد زیرا که وقت حصاد رسیده است.
 ۳۰ و گفت بچه چیز ملکوت خدا را تشبیه کنم و برای آن چه مثل بزنم.
 ۳۱ مثل دانه خرد لیست که وقتی که آنرا بر زمین کارند کوچکترین
 ۳۲ تخمهای ارضی باشد. لیکن چون کشته شد میروید و اعظم از جمیع
 بقول میگردد و شاخهای بزرگ میآورد چنانکه مرغان هوا زیر سایه اش
 ۳۳ میتوانند آشیانه گیرند. و بمثلهای بسیار مانند اینها بقدریکه
 استطاعت شنیدن داشتند کلام را بدیشان بیان می فرمود.
 ۳۴ و بدون مثل بدیشان سخنی نگفت لیکن در خلوت تمام معانی را با
 تلامیذ خود شرح مینمود.

(معجزه ساکن نمودن باد و دریا)

۳۵ و در همان روز وقت شام بدیشان گفت بکناره دیگر عبور کنیم. پس
 ۳۶ چون آن گروه را رخصت دادند او را همان طوریکه در کشتی بود بر
 ۳۷ داشتند و چند زورق دیگر نیز همراه او بود که ناگاه طوفانی عظیم از باد

۳۸ پدید آمد و اموال بر سفینه میخورد بقسمی که پرمیکشت ۵ و او در مؤخر
 کشتی بر بالش خفته بود پس او را بیدار کرده گفتند ای استاد آیا تورا
 ۳۹ باکی نیست که هلاک شویم ۵ در ساعت برخاسته با دراهم داد
 و بدریا گفت ساکن شو و خاموش باش که باد ساکن شده آرامی
 ۴۰ کامل پدید آمد ۵ و ایشان را گفت از هر چه چنین ترسانید و چونست
 ۴۱ که ایمان ندارید ۵ پس بی نهایت ترسان شده به یکدیگر گفتند این
 کیست که باد و دریا هم او را اطاعت میکنند

• (باب پنجم در شن دادن دیوانه در جدره)

۱ پس بان کناره دریا تا بسرزمین جدریان آمدند ۵ و چون از
 ۲ کشتی بیرون آمد فی الفور شخصی که روح پلید داشت از قبور بیرون
 ۳ شده بدو برخورد ۵ که در قبور ساکن میبود و هیچکس بزنجیرها هم
 ۴ نمیتوانست او را بند نماید ۵ زیرا که بارها او را بکند ها و زنجیرها بسته
 بودند و زنجیرها را کسینجه و کند ها را شکسته بود و احدی نمیتوانست
 ۵ او را رام نماید ۵ و پیوسته شب و روز در کوهها و قبرها فریاد میزد
 ۶ و خود را بسنگها مجروح میساخت ۵ چون عیسی را از دور مشاهده
 ۷ نمود دوان دوان آمده او را سجده کرد ۵ و با آواز بلند صیحه زده گفت
 ای عیسی پسر خدا ایتعالی مرا با توجه کار است تو را بخدا قسم میدهم که
 ۸ مرا عذاب نسازی ۵ زیرا بدو گفته بود ای روح پلید از این شخص
 ۹ بیرون بیا ۵ پس از او پرسید اسم تو چیست بوی گفت نام من لجئون

- ۱۰ است زیرا که بسیاریم ۵ پس بدو التماس بسیار نمود که ایشانرا از آن سر
 ۱۱ زمین بیرون نکند ۵ و در حوالی آن کوهها کله کرازی بسیاری میچرید ۵
 ۱۲ و همه دیوها از وی خواهش نموده گفتند ما را بکرازها بفرست تا در
 ۱۳ آنها داخل شویم ۵ فوراً عیسی ایشانرا اجازت داد پس آن ارواح
 خبیث بیرون شده بخوکان داخل گشتند و آن کله از بلندی بدریا
 ۱۴ جست و قریب بدو هزار بودند که در آب خفه شدند ۵ و خوبانان
 فرار کرده در شهر و مزارع خبر میدادند و مردم بهجه تماشای آن ماجرا
 ۱۵ بیرون شتافتند ۵ و چون نزد عیسی رسیده آن دیوانه را که لجنون
 داشته بود دیدند که نشسته و لباس پوشیده و عاقل گشته است
 ۱۶ بترسیدند ۵ و آنانیکه دیده بودند سرگذشت دیوانه و کرازان را
 ۱۷ بدیشان باز گفتند ۵ پس شروع بالتماس نمودند که از حدود ایشان
 ۱۸ روانه شود ۵ و چون بکشتی سوار شد آنکه دیوانه بود از وی استدعا
 ۱۹ نمود که با وی باشد ۵ اما عیسی ویرا اجازت نداد بلکه بدو گفت
 بخانه نزد خویشان خود برو و ایشانرا خبر ده از آنچه خداوند باتو کرده
 ۲۰ و چگونه بتو رحم نموده است ۵ پس روانه شده در دیکاپولس با آنچه
 عیسی با وی کرده بود موعظه کردن آغاز نمود که همه مردم متعجب
 شدند ۵

(ذکر برخیزانیدن دختر یایرس و شفا دادن زنی مستحیض)

- ۲۱ و چون عیسی باز با آنطرف در کشتی عبور نمود مردم بسیار بروی جمع
 ۲۲ گشتند و بر کانه دریا بود ۵ که ناگاه یکی از رؤسای کنیسه یایرس

- ۲۳ نام آمد و چون او را بدید برپا پایش افتاده ۵ بدو التماس بسیار نموده
گفت نفس دخترک من بنزع آمده بیا و بر او دست گذار تا شفا یافته
- ۲۴ زیست کند ۵ پس با او روان شده خلق بسیاری نیز از پی او افتاده
- ۲۵ بروی از دحام مینمودند ۵ آنکاه زنی که از مدت دوازده سال
با ستحاضه مبتلا میبود ۵ و زحمت بسیار از اطبای متعدده دیده
- ۲۶ و آنچه داشت صرف نموده فائده نیافت بلکه بدتر میشد ۵ چون خبر
عیسی را بشنید میان آنکروه از عقب وی آمده ردای او را لمس
- ۲۸ نمود ۵ زیرا که گفته بود اگر لباس و پیراهم لمس کنم هر آینه شفا یابم ۵
- ۲۹ در ساعت چشمه خون او خشک شده در تن خود فهم کرد که از
آن بلا صحت یافته است ۵ فی الفور عیسی از خود دانست که قوتی از
- ۳۰ او صادر گشته پس در آنجماعت روی بر گردانیده گفت کیست که
لباس مرا لمس نمود ۵ شاگردانش بدو گفتند می بینی که مردم بر تو
- ۳۱ از دحام مینانید و میگوئی کیست مرا لمس نمود ۵ پس کردا کرد خود
- ۳۳ مینگریست تا آن زن را که اینکار کرده به بیند ۵ آن زن چون دانست
که بوی چه واقع شده ترسان و لرزان آمد و نزد او بروی در افتاده
- ۳۴ حقیقت امر را بالتام بوی باز گفت ۵ بوی گفت ای دختر ایمانت تورا
- ۳۵ شفا داده است بسلامتی برو و از بلای خویش رستگار باش ۵ او
هنوز سخن میگفت که بعضی از خانه رئیس کنیسه آمده گفتند دخترت
- ۳۶ فوت شده دیگر برای چه استاد را زحمت میدهی ۵ عیسی چون
سخنی که گفته بودند شنید در ساعت بر رئیس کنیسه گفت مترس

٣٧ ایمان آوروس ⑤ و جز پطرس و یعقوب و یوحنا برادر یعقوب
 ٣٨ هیچکس را اجازه نداد که از عقب او برود ⑤ پس چون بخانه رئیس
 کنیسه رسیدند جمعی شوریده دید که کریه و نوحه بسیار مینمودند ⑤
 ٣٩ پس داخل شده بدیشان گفت چرا غوغا و کریه میکنید دختر نمرده
 ٤٠ بلکه در خوابست ⑤ بروی سخریه کردند لیکن همه را بیرون کرده
 پدر و مادر دختر را بار فیقان خویش برداشته بجاییکه دختر خوابیده
 ٤١ بود داخل شد ⑤ پس دست دختر را گرفته بوی گفت طلیتا قومی
 ٤٢ که معنی اینست ای دختر تورامیکویم برخیز ⑤ در ساعت دختر بر
 خاسته خرامید که دوازده ساله بود ایشان نهایت متعجب شدند ⑤
 ٤٣ پس ایشانرا بتاکید بسیار فرمود کسی از این امر مطلع نشود و گفت تا
 خوراکی بدو دهند

(باب ششم در رد کردن اهل ناسره مسیح را)

١ پس از آنجا روان شده بوطن خویش آمد و شاگردانش از عقب
 ٢ او آمدند ⑤ چون روز سبت رسید در کنیسه تعلیم دادن آغاز نمود
 و بسیاری چون شنیدند حیران شده گفتند از کجا بدین شخص این چیزها
 بهم رسید و این چه حکمت است که بدو عطا شد که چنین معجزات
 ٣ از دست او صادر میگردد ⑤ مگر این نیست نجار پسر مریم و برادر
 یعقوب و یوشا و هودا و شمعون و خواهران او اینجا نزد ما نمیشاند
 ٤ و از اولغزش خورند ⑤ عیسی ایشانرا گفت نبی ⑤ بجزمت نباشد

٥ جز در وطن خود و میان خویشان و در خانه خود و در آنجا هیچ
 معجزه نتوانست نمود جز اینکه دستهای خود را بر چند مریض نهاده
 ٦ ایشانرا شفاداد و از بی ایمانی ایشان متعجب شده در دهات آن
 حوالی گشته تعلیم همیداد

(ذکر رسالت دوازده رسول)

٧ پس آن دوازده را پیش خوانده شروع کرد بفرستادن ایشان جفت
 ٨ جفت و ایشانرا بر ارواح پلید اقتدار داد و ایشانرا قدغن فرمود که
 جز عصای فقط هیچ چیز بجهت راه برند آری نه توشه دان و نه نان و نه
 ٩ پول در کمر بند خود بلکه موزه در پا کنید و دو قبادر بر نکنید
 ١٠ و بدیشان گفت در هر جا داخل خانه شوید در آن بمانید تا از آن جا
 ١١ کوچ کنید و هر جا که شمارا قبول نکنند و بسخن شما گوش نگیرند از
 آن مکان بدر شده خاک پایهای خود را بیفشانید تا بر آله شهادتی گردد
 هر آینه بشما میگویم حالت سدوم و غموره در روز جزا از آن شهر
 ١٢ سهلتر خواهد بود پس روانه شده موعظه کردند که توبه کنند
 ١٣ و بسیار دیوها را بیرون کردند و مریضان کثیر را روغن مالیده
 شفادادند

(ذکر شهادت یحیی)

١٤ و هیرودیس پادشاه شنید زیرا که اسم او شهرت یافته بود و گفت که
 یحیی تعمید دهنده از مردکان برخاسه است و از اینجهت معجزات از او

- ١٥ بظهور میآید ⑤ اما بعضی گفتند که الیاس است و بعضی گفتند که
 ١٦ نبی است یا چون یکی از انبیاء ⑤ اما هیرودیس چون شنید گفت این
 همان یحیی است که من سرش را از تن جدا کردم که از مردگان
 ١٧ برخاسته است ⑤ زیرا که هیرودیس فرستاده یحیی را گرفتار نموده او را
 در زندان بست بخاطر هیرودیا زن برادر او فیلیس که او را در نکاح
 ١٨ خویش آورده بود ⑤ از آنجهه که یحیی به هیرودیس گفته بود نگاه
 ١٩ داشتن زن برادرت بر توروانیست ⑤ پس هیرودیا از او کینه داشته
 ٢٠ میخواست او را بقتل رساند اما نمیتوانست ⑤ زیرا که هیرودیس از
 یحیی میترسید چونکه او را مرد عادل و مقدس میدانست و رعایتش
 مینمود و هرگاه از او میشنید بسیار بعمل میآورد و بخوشی سخن او را
 ٢١ اصعاع مینمود ⑤ اما چون هنگام فرصت رسید که هیرودیس در روز
 تولید خود امرارای خود و سرتیبان و رؤسای جلیل راضیافت نمود ⑤
 ٢٢ و دختر هیرودیا به مجلس درآمد و رقص کرد و هیرودیس و اهل مجلس
 را شاد نمود پادشاه بدان دختر فرمود آنچه خواهی از من بطلب تا بتو
 ٢٣ دهم ⑤ و از برای او قسم خورد که آنچه از من خواهی حتی نصف ملک
 ٢٤ خود هر آینه بتو عطا کنم ⑤ او بیرون رفته بمادر خود گفت چه بطلبم
 ٢٥ گفت سر یحیی تعمید دهنده را ⑤ در ساعت بحضور ملک درآمد
 خواهش نموده گفت میخوام که الآن سر یحیی تعمید دهنده را در
 ٢٦ طبقی بمن عنایت فرمائی ⑤ ملک بشدت محزون گشت لیکن بجهه پاس
 ٢٧ قسم و خاطر اهل مجلس نخواست او را محروم نماید ⑤ بی درنگ ملک

جلا دی فرستاده فرمود تا سرش را بیاورد و او بزندان رفته سر
 ۲۸ او را از تن جدا ساخته و بر طبقی آورده بدان دختر داد و دختر آنرا
 ۲۹ بمادر خود سپرد چون شاگردانش شنیدند آمدند و لعش او را
 برداشته بقبر سپردند

(حکایت رجوع رسولان و خوراندن پنجمزار نفر به پنج نان)

۳۰ و رسولان نزد عیسی جمع شده بآنچه کرده و تعلم داده بودند او را
 ۳۱ مطلع ساختند بدیشان گفت شما بخلوت بجای ویران بیایید و
 اندکی استراحت نمایند زیرا آمد و رفت چنان بود که فرصت نان
 خوردن نیز نکرده بودند پس به تنهایی در کشتی بموضعی ویران رفتند
 ۳۲ و مردم ایشانرا روان دیده بسیاری او را شناختند و از جمیع شهر
 ۳۳ ها بر خشکی بدان سوشتا فتند و از ایشان سبقت جسته نزد وی
 ۳۴ جمع شدند عیسی بیرون آمده گروهی بسیار دیده برایشان ترحم
 فرمود زیرا که چون کوسفندان بی شبان بودند و بسیار به ایشان
 ۳۵ تعلم دادن گرفت و چون اکثر از روز سپری گشت شاگردانش
 نزد وی آمده گفتند این مکان ویرانه است و وقت منقضی شده
 ۳۶ اینهارا رخصت ده تا به اراضی و دهات این نواحی رفته نان بحجه خود
 ۳۷ بخرند که هیچ خوراکی ندارند در جواب ایشان گفت شما ایشانرا
 غذا دهید و بپراگفتند مگر رفته دو بیست دینار نان بخریم تا اینهارا
 ۳۸ طعام دهیم بدیشان گفت چند نان دارید رفته تحقیق کنید پس در

یافت کرده گفتند پنج نان و دو ماهی ۵ آنکاه ایشانرا فرمود که همه
 ۴۰ را دسته دسته بر سبزه بنشانید ۵ پس صف صف صد و پنجاه
 ۴۱ پنجاه نشستند ۵ و آن پنج نان و دو ماهی را گرفته بسوی آسمان نکرسته
 برکت داد و نانرا پاره نموده بشاکردان خود بسپرد تا پیش آنها بگذارند
 ۴۲ و آن دو ماهی را بر تمام آنها تقسیم نمود ۵ پس جمیعاً خورده سیر
 ۴۳ شدند ۵ و از خورد های نان و ماهی دوازده سبد پر کرده برداشتند ۵
 ۴۴ و خورندگان نان قریب به پنج هزار مرد بودند ۵

(ذکر خرامان شدن بردر یا وساکن فرمودن باد و آب را)

۴۵ فی الفور شاگردان خود را الحاح فرمود که بکشتی سوار شده پیش از
 اوبیت صیدا عبور کنند تا خود آن جماعت را مرخص فرماید ۵
 ۴۶ و چون ایشانرا مرخص نمود بجهت عبادت بفراز کوهی برآمد ۵ و چون
 ۴۷ شام شد کشتی در میان دریارسید و او تنها بر خشکی بود ۵ و ایشان را
 در راندن کشتی خسته دید زیرا که باد مخالف برایشان میوزید پس
 نزدیک پاس چهارم از شب بردر یا خرامان شده بنزد ایشان آمد
 ۴۸ و خواست از ایشان بگذرد ۵ اما چون او را بردر یا خرامان دیدند
 تصور نمودند که این خیالی است پس فریاد برآوردند ۵ زیرا که همه
 ۵۰ او را دیده مضطرب شدند پس بیدرنک بدیشان خطاب کرده
 ۵۱ گفت خاطر جمع دارید من هستم ترسان مباشید ۵ و تا نزد ایشان
 بکشتی سوار شد باد ساکن گردید چنانکه نهایت در خود متحیر و متعجب

۵۲ شدند ۵ زیرا که معجزه نادر ادرک نکرده بودند که دل ایشان
سخت بود ۵

(ذکر چند معجزه که در ارض جنیسارت بظهور آمد)

۵۳ پس از دریا گذشته بسرزمین جنیسارت آمده لشکر انداختند ۵
۵۴ و چون از کشتی پیرو نشدند مردم در حال او را شناختند ۵ و در همه
۵۵ آن نواحی بشتاب می‌گشتند و بیماران را بر تخته ها نهاده هر جا که
۵۶ میشنیدند که او در آن جا است می‌آوردند ۵ و هر جائیکه بد هات یا
شهرها یا اراضی میرفت مریضان را بر راه می‌گذاردند و از او خواهش
مینمودند که محض دامن ردای او را لمس کنند و هر که آن را لمس
میکرد شفای یافت

(باب هفتم تنبیه بر اینکه نجاست از خوراک نیست بلکه از درون دل)

۱ و فریسیان و بعضی کاتبان از اورشلیم آمده نزد او جمع شدند ۵
۲ چون بعضی از شاگردان او را دیدند که با دستهای ناپاک یعنی نا
۳ شسته نان می‌خورند ملامت نمودند ۵ زیرا که فریسیان و همه یهود
تمسک بتقلید مشایخ نموده تا دست‌ها را بدقت نشویند غذا نمی‌خورند ۵
۴ و چون از بازارها آیند تا غسل نکنند چیزی نمی‌خورند و بسیار رسوم
دیگر هست که نگاه میدارند چون شستن پیاله‌ها و آفتابه‌ها و ظروف
۵ مس و کرسیها ۵ پس فریسیان و کاتبان از او پرسیدند چونست که
شاگردان تو بتقلید مشایخ سلوک نمی‌نمایند بلکه بدست‌های ناپاک

- ۶ نان میخورند. در جواب ایشان گفت نیکو اخبار نمود اشعیاء دربارهٔ
 شما ای ریاکاران چنانکه مکتوب است این قوم بله‌های خود مرا
 ۷ حرمت میدارند لیکن دلشان از من دور است. پس مرا عبث
 عبادت مینمایند زیرا که رسوم انسانی را بجای فرایض تعلم میدهند.
 ۸ زیرا حکم خدا را ترك کرده تقلید انسانرا نگاه میدارید چون شستن
 ۹ آفتابه‌ها و پیاله‌ها و چنین رسوم دیگر بسیار بعمل می‌آورید. پس
 بدیشان گفت که حکم خدا را نیکو باطل ساخته‌اید تا تقلید خود را
 ۱۰ محکم بدارید. از این جهت که موسی گفت پدر و مادر خود را حرمت
 ۱۱ دار و هر که پدر یا مادر را دشنام دهد البته هلاک گردد. لیکن شما
 میگوئید که هرگاه شخصی به پدر یا مادر خود گوید آنچه از من نفع‌یابی
 ۱۲ قربان یعنی پیشکش است. و بعد از این او را اجازت نمی‌دهید که
 ۱۳ پدر یا مادر خود را هیچ خدمت کند. پس کلام خدا را بتقلیدی
 که خود جاری ساخته‌اید باطل می‌سازید و کارهای مثل این بسیار
 ۱۴ بجای می‌آورید. پس آنجماعت را پیش خوانده بدیشان گفت همه
 ۱۵ بمن گوش دهید و فهم کنید. هیچ چیز نیست که از بیرون آدم
 داخل او گشته بتواند او را نجس سازد بلکه آنچه از درونش صادر
 ۱۶ شود آنست که آدم را ناپاک می‌سازد. هر که گوش شنوا دارد بشنود.
 ۱۷ و چون از نزد جماعت بخانه درآمد شاگردانش معنی مثل را از او
 ۱۸ اشتفسار کردند. بدیشان گفت مگر شما نیز همچین بی‌فهم هستید
 و نمیدانید که آنچه از بیرون داخل آدم میشود نمیتواند او را ناپاک

۱۹ سازد ۵ زیرا که داخل دلش نمیشود بلکه بشکم میرود و خارج میشود
 ۲۰ بمزبله که این پاك ميكند همه خواراك را ۵ و گفت آنچه از آدم بیرون
 ۲۱ آید آنست که انسان را پاك ميسازد ۵ زیرا که از درون دل انسان صادر
 ۲۲ میشود خیالات بد و زنا و فسق و قتل و دزدی ۵ و طمع و خبابت
 و مکر و شهوت پرستی و چشم بد و کفر و غرور و جهالت ۵ تمامی
 ۲۳ این چیزهای بد از درون صادر میگردند و آدم را ناپاك
 میگرداند ۵

(حکایت شفادادن دختر زن فینیقیه صوریه)

۲۴ پس از آنجا برخاسته بحوالی صور و صیدون رفته بخانه درآمد
 ۲۵ و خواست که هیچکس مطلع نشود لیکن نتوانست مخفی بماند ۵ از
 آنرو که زنی که دختر ك وی روح پلید داشت چون خبر او شنید فوراً
 ۲۶ آمده بر پایهای او افتاد ۵ و اوزن یونانی از اهل فینیقیه صوریه بود
 ۲۷ پس از وی استدعانمود که دیورا از دخترش بیرون کند ۵ عیسی
 ویرا گفت بگذار اول فرزندان سیر شوند که نان فرزندانرا گرفتن
 ۲۸ و پیش سکان انداختن نیکو نیست ۵ آن زن در جواب وی گفت
 بلی خداوند ازیرا که سکان نیز پس خوردهای فرزندانرا از زیر سفره
 ۲۹ میخورند ۵ ویرا گفت بجهت این سخن برو که دیورا دخترت بیرون نشد ۵
 ۳۰ پس چون بخانه خود رفت دیورا بیرون شده و دختر را بر بستر
 خوابیده یافت ۵

(حکایت شفا دادن شخصی گروکنک را)

- ۳۱ و باز از نواحی صور و صیدون روانه شده از وسط حدود دیکاپولس
 ۳۲ بدریای جلیل آمد. آنگاه گریز آه که لکننت زبان داشت نزد وی
 ۳۳ آورده التماس کردند که دست بر او گذارد. پس او را از میان جماعت
 بخلوت برده آنکشتان خود را در گوشهای او گذاشت و آب دهن
 ۳۴ انداخته زبانش را لمس نمود. و بسوی آسمان نگریسته آهی کشید و بدو
 ۳۵ گفت اَفْتَحْ یعنی باز شو. در ساعت گوشهای او گشاده و عقده زبانش
 ۳۶ حل شده بدرستی تکلم نمود. پس ایشان را قدغن فرمود که هیچکس را
 هطّلع ن سازند لیکن چندانکه بیشتر ایشان را قدغن نمود زیادتر او را
 ۳۷ شهرت دادند. و نهایت متحیر گشته می گفتند همه کارها را نیکو کرده
 است که آنرا شنوا و کنکا نرا کو یا میگرداند

(باب هشتم ذکر سیر کردنیدن چهار هزار نفر بهفت نان)

- ۱ و در آن ایام باز جمعیت بسیار شده و خوراکی نداشتند عیسی
 ۲ شاگردان خود را پیش طلبیده به ایشان گفت. برای نکرده دلم بسوخت
 ۳ که الان سه روز است که بامن میباشند و هیچ طعام ندارند. و هرگاه
 ایشانرا گرسنه بجانهای خود برگردانم هر آینه در راه ضعف کنند زیرا که
 ۴ بعضی از ایشان از دور آمده اند. شاگردانش ویرا جواب دادند از کجا
 ۵ کسی میتواند اینهارا درین صحرا از نان سیر گرداند. از ایشان پرسید
 ۶ چند نان دارید گفتند هفت. پس جماعت را فرمود تا بر زمین

بنشینند و آن هفت نان را گرفته شکر نمود و پاره کرده بشاکردان
 خود داد تا پیش مردم گذارند پس نزد آن گروه نهادند و چند ماهی
 کوچک نیز داشتند آنها را نیز برکت داده فرمود پیش ایشان نهند
 پس خورده سیر شدند و هفت زنبیل پر از پارهای باقی مانده بر
 داشتند و عدد خورندگان قریب چهار هزار بود پس ایشانرا
 مرخص فرمود

(ذکر خواستن آیتی آسمانی از خداوند)

و بی درنگ بشاکردان بکشتی سوار شده بنواحی دَلْمَانُوتَه آمد
 و فریسیان بیرون آمده با وی بمباحثه شروع کردند و از راه امتحان
 آیتی آسمانی از او خواستند و او از دل آهی کشیده گفت از برای چه
 اینفرقه آیتی میخواهند هر آینه شما میکویم آیتی بدین فرقه عطا
 خواهد شد پس ایشانرا گذارده باز بکشتی سوار شده بکناره دیگر
 عبور نمود

(تنبيه بر اجتناب از خمیرمایه فریسی و هیرودیس)

و فراموش کردند که نان بردارند و با خود در کشتی جز یک نان
 نداشتند و آنکه ایشانرا قدغن فرمود که با خبر باشید و از خمیرمایه
 فریسی و خمیرمایه هیرودیس احتیاط کنید ایشان با خود
 اندیشیده گفتند از آنست که نان نداریم عیسی فهم کرده بدیشان
 گفت چرا فکر میکنید از آنجه که نان ندارید آیا هنوز نفهمیده و درک

- ۱۸ نکرده اید و تا حال دل شما سنگین است ۵ آیا چشم داشته نمی بینید
 ۱۹ و کوش داشته نمی شنوید و بیاد ندارند ۵ وقتی که پنج نان را برای
 پنجم زار نفر پاره کردم چند سبد از پارها برداشتید بد و گفتند دوازده ۵
 ۲۰ و وقتی که هفت نان را بجهت چهار هزار کس پس چند زنبیل پر از ریزها
 ۲۱ بردشتید گفتند ش هفت ۵ پس بدیشان گفت چرا نمی فهمید ۵

(ذکر شفا دادن شخصی کور در بیت صیدا)

- ۲۲ چون به بیت صیدا آمد شخصی کور را نزد او آوردند و التماس نمودند
 ۲۳ که او را لمس نماید ۵ پس دست آن کور را گرفته او را از قریه بیرون
 برد و آب دهان بر چشمان او افکنده و دست بر او گذارده از او پرسید
 ۲۴ که چیزی می بینی ۵ او بالا نکرسته گفت مردمان را خرامان چون
 ۲۵ درختهای بینم ۵ پس باردیگر دستهای خود را بر چشمان او گذارده
 ۲۶ او را فرمود تا بالا نکرست و صحیح گشته همه چیز را بخوبی دید ۵ پس
 او را بخانه اش فرستاده گفت داخل ده مشو و هیچکس را در
 آن جا خبر مده ۵

(اخبار نمودن مسیح از موت و قیامت خود)

- ۲۷ و عیسی با شاگردان خود بد هات قیصریه فیلیس رفت و در راه
 ۲۸ از شاگردانش پرسیده گفت که مردم مرا که میدانند ۵ جواب
 دادند که یحیی تعمید دهنده و بعضی الیاس و بعضی یکی از انبیاء ۵
 ۲۹ او از ایشان پرسید شما مرا که میدانید پطرس در جواب او گفت تو

- ۳۰ مسیح هستی ۵ پس ایشانرا فرمود که هیچکس را از او مطلع نسازند ۵
- ۳۱ آنگاه ایشانرا تعلیم دادن آغاز کرد که لازمست پسرانسان بسیار زحمت کشد و از مشایخ و رؤسای کهنه و کاتبان رد شود و کشته شده
- ۳۲ بعد از سه روز بر خیزد ۵ و چون ابن کلام را علانیه فرمود پطرس
- ۳۳ او را گرفته بمنع کردن شروع نمود ۵ اما او برگشته بشاگردان خود
- ۳۴ نکرسته پطرس را نپیچ داد و گفت ای شیطان از من دور شو زیرا
- امور الهی را اندیشه نمیکنی بلکه چیزهای انسانی را ۵ پس مردم را
- بشاگردان خود خوانده گفت هر که خواهد از عقب من آید
- خویشتن را انکار کند و صلیب خود را برداشته مرا متابعت نماید ۵
- ۳۵ زیرا هر کس خواهد جان خود را نجات دهد آنرا هلاک سازد و هر که
- ۳۶ جان خود را بجهت من و انجیل برباد دهد آنرا برهاند ۵ زیرا که
- شخص را چه سود دارد هرگاه تمام دنیا را ببرد و نفس خود را ببازد ۵
- ۳۷ یا آنکه آدمی چه چیز را بعوض جان خود بدهد ۵ زیرا هر که در
- ۳۸ اینفرقه زنا کار و خطا کار از من و کلمات من شرمند شود پسرانسان
- نیز وقتی که باملائکه مقدس در جلال پدر خویش آید از او شرمند
- خواهد کردید

(باب نهم)

- ۱ و بدیشان گفت هر آینه شما میگویم بعضی از استادان در اینجا
- میباشند که ذائقه موت را نخواهند چشید تا ملکوت خدا را که
- بقدرت میآید نه بینند ۵

(حکایت تغییر هیئت خداوند)

- ۲ و بعد از شش روز عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشته ایشان را
تنها بر فراز کوهی بخلوت برد و هیئتش در نظر ایشان متغیر گشت ⑤
- ۳ و لباس او در خشان و چون برف بغایت سفید گردید خیا آنچه هیچ
کازری بر روی ارض نمیتواند چنان سفید نماید ⑥ و الیاس باموسی
۴ بر ایشان ظاهر شده با عیسی گفت و گو میکردند ⑦ پس پطرس
ملتفت شده به عیسی گفت ای استاد بودن ما در اینجا نیکو است
پس سه سایبان خواهیم ساخت یکی برای تو و دیگری برای موسی
و سیمی مرا الیاس را ⑧ از آن رو که نمیدانست چه بگوید چون که هراسان
۵ بودند ⑨ ناگاه ابری بر ایشان سایه انداخت و آوازی از ابر در رسید
۶ که اینست پسر حبیب من از او بشنوید ⑩ در ساعت کردا کرد
خود نکرسته جز عیسی تنها با خود هیچکس را ندیدند ⑪ و چون از
کوه به فرود میآمدند ایشان را قد غن فرمود که از آنچه دیده بودند
۷ کسی را مطلع نسازند تا پسرانسان از مردگان برخیزد ⑫ و این سخن را در
خاطر خود نگاه داشته از یکدیگر سؤال میکردند که برخاستن از
۸ مردگان چه باشد ⑬ پس از او استفسار کرده گفتند چرا کاتبان
۹ میکنند که الیاس باید اول بیاید ⑭ در جواب ایشان گفت که
الیاس البته اول میآید و همه چیز را اصلاح مینماید و چگونه در
۱۰ باره پسرانسان مکتوبست که میباید زحمت بسیار کشد و حقیر

۱۳ شمرده شود ۵ لیکن بشما میگویم که الیاس هم آمد و باوی کردند آنچه خواستند چنانچه در حق وی نوشته شد ۵

(شفادادن شخص دیوانه)

۱۴ پس چون نزد شاگردان خود رسید جمعی کثیر کرد ایشان دید
 ۱۵ و بعضی از کاتبان را که با ایشان مباحثه میکردند ۵ در ساعت نامی خلق
 چون او را بدیدند در حریت افتادند و دوان دوان آمده او را سلام
 ۱۶ دادند ۵ آنکاه از کاتبان پرسید که با اینها چه مباحثه دارید ۵ یکی از
 ۱۷ آن میان در جواب گفت ای استاد پسر خود را نزد تو آوردم که روح
 ۱۸ کتک دارد ۵ و هر جا که او را بگیرد میاندازدش چنانچه کف برآورده
 دند آنها بهم میساید و خشک میکرد پس شاگردان تو را گفتم که او را
 ۱۹ بیرون کنند نتوانستند ۵ ایشان را جواب فرمود ای فرقه بی ایمان تا کی
 ۲۰ باشما باشم و تا چه حد متحمل شما شوم او را نزد من آورید ۵ پس او را نزد
 وی آوردند چون او را دید فوراً آن روح او را مصروع کرد تا بر زمین
 ۲۱ افتاده کف بر آورد و غلطان شد ۵ از پدر وی پرسید چند وقت است
 ۲۲ که او را اینخالت است گفت از طفولیت ۵ و بارها او را در آتش و در
 آب انداخت تا او را هلاک کند حال اگر میتوانی بما ترحم کرده ما را
 ۲۳ مدد فرما ۵ عیسی ویرا گفت اگر میتوانی ایمان آوری مؤمن راهمه
 ۲۴ چیز ممکن است ۵ در ساعت پدر طفل فریاد بر آورده گریه کنان
 ۲۵ گفت ایمان میآورم ای خداوند بی ایمانی مرا امداد فرما ۵ چون عیسی

دید که گروهی کرد او بشتاب میآیند روح پلید را نهب داده بدو
فرمود ای روح کُنک و کَرَمَن ترا حکم میکنم از او در آیی و دیگر داخل
او مشو ۲۶ پس صبحه زده بشدت مضروب و عیش نموده بیرون آمد و مانند
مرده کشت چنانکه بسیاری گفتند که فوت شد ۲۷ اما عیسی دستش را
گرفته برخیزانیدش که بر پا ایستاد ۲۸ و چون بخانه درآمد شاگردانش
در خلوت از او پرسیدند چرا ما نتوانستیم او را بیرون کنیم ۲۹ ایشان را
گفت این جنس بهیچ وجه بیرون نیرود جز بدعا و روزه ۳۰

(اخبار از زحمات و مردن و قیامت خود)

و از آنجا روان شده در جلیل می‌گشتند و نمیخواست کسی او را بشناسد ۳۰
زیرا که شاگردان خود را اعلام فرموده میگفت پسر انسان بدست
مردم تسلیم میشود و او را خواهند کشت و بعد از مقتول شدن روز سیم
خواهد برخاست ۳۱ اما این سخن را درک نکردند و نرسیدند که از او
پرسند ۳۲

(نصیحت در فروتنی)

و وارد کفرناحوم شده چون بخانه درآمد از ایشان پرسید که در
بین راه بایک دیگر چه مباحثه میکردید ۳۳ خاموش ماندند از آنجا
که در راه بایکدیگر گفتگو میکردند در اینکه کیست بزرگتر ۳۴ پس
نشسته آن دوازده را طلبیده بدیشان گفت هر که میخواهد مقدم
باشد مؤخر و غلام همه بود ۳۵ پس طفلی برداشته در میان ایشان
۳۶

- ۳۷ برپا نمود و او را در آغوش کشیده بایشان گفت ۵ هر که یکی از این
 کودکان را با سم من قبول کند مرا قبول کرده است و هر که مرا پذیرفت
 ۳۸ نه مرا بلکه فرستنده مرا پذیرفته باشد ۵ آنکه یوحنا ملتفت شده
 بد و گفت ای استاد شخصی را دیدیم که بنام تودیوها بیرون میکرد
 و متابعت ما نمینمود و چون متابعت ما نمیکرد او را مانعت نمودیم ۵
 ۳۹ عیسی گفت او را منع مکنید زیرا هیچکس نیست که معجزه بنام من
 ۴۰ بنماید و بتواند بزودی در حق من بدگوید ۵ زیرا هر که مخالف ما
 ۴۱ نباشد از ما است ۵ و هر که شمارا از این رو که از آن مسیح هستید
 کاسه آب با سم من بنوشاند هر آینه بشما میگویم اجر خود را ضایع
 ۴۲ نخواهد کرد ۵ و هر که یکی از این کودکان را که بمن ایمان آورند لغزش
 دهد او را بهتر است که سنگ آبیائی بر گردش او بخته در دریا
 ۴۳ افکنده شود ۵ پس هرگاه دستت تور را بلغزاند آنرا ببر زیرا تور را بهتر
 است که شل داخل حیات شوی از اینکه باد و دست وارد جهنم کردی
 ۴۴ در آتشی که خاموشی نپذیرد ۵ جائیکه کرم ایشان نمیرد و آتش خاموشی
 ۴۵ نپذیرد ۵ و هرگاه پایت تور را بلغزاند قطعش کن زیرا ترا مفید تر است
 که لنگ داخل حیات شوی از آنکه باد و پایت را بجهنم افکنده شوی در
 ۴۶ آتشی که خاموشی نپذیرد ۵ آنجائیکه کرم ایشان نمیرد و آتش خاموش
 ۴۷ نشود ۵ و هرگاه چشم تو را لغزش دهد قلعهش کن زیرا تور را بهتر
 است بایک چشم داخل ملکوت خدا شوی از آنکه باد و چشم در
 ۴۸ آتش جهنم انداخته شوی ۵ جائیکه کرم ایشان نمیرد و آتش خاموشی .

نیابد. زیرا هر کس با تش نمکین خواهد شد و هر قربانی بنمک نمکین
 ۴۹ می‌گردد. نمک نیکو است لیکن هر گاه نمک فاسد گردد بچه
 ۵۰ چیز آنرا اصلاح میکنید پس در خود نمک بدارید و بایکدیگر
 صلح نمایید

(باب دهم در باب نکاح و طلاق)

۱ و از آنجا بر خاسته از آن طرف اُردُن بنواحی یهودیه آمد و گروهی
 باز نزد وی جمع شدند و بر حسب عادت خود باز بدیشان تعلیم
 ۲ میداد. آنگاه فریسیان پیش آمده از روی امتحان از او سؤال نمودند
 ۳ که آیا مرد را طلاق دادن زن خویش جایز است. در جواب ایشان
 ۴ گفت موسی شمارا چه فرموده است. گفتند موسی اجازت داد که
 ۵ طلاق نامه بنویسند و رها کنند. عیسی در جواب ایشان گفت بسبب
 ۶ سنکدلی شما این حکم را برای شما نوشت. لیکن از ابتدای خلقت
 ۷ خدا ایشان را مرد و زن آفرید. از آنجه باید مرد پدر و مادر خود را ترک
 ۸ کرده بازن خویش به پیوندد. و این دو یک تن خواهند بود چنانکه
 ۹ از آن پس دو نیستند بلکه یک جسد. پس آنچه خدا پیوست انسان
 ۱۰ آنرا جدا نکند. و در خانه باز ساگردانش از این مقدمه از وی استفسار
 ۱۱ نمودند. بدیشان گفت هر که زن خود را طلاق دهد و دیگری را نکاح
 ۱۲ کند بر حق وی زنا کرده باشد. و اگر زن از شوهر خود جدا شود
 و منکوحه دیگری گردد مرتکب زنا شود.

(برکت دادن بچه‌های کوچک را)

- ۱۳ و بچه‌های کوچک نزد او آوردند تا ایشانرا لمس نماید اما شاگردان
 ۱۴ آوردند که انرا منع کردند ۵ چون عیسی این را بدید خشم نموده بدیشان
 گفت بگذارید که بچه‌های کوچک نزد من آیند و ایشانرا منع مشوید که
 ۱۵ ملکوت خدا از امثال اینها است ۵ هر آینه بشما میگویم هر که ملکوت
 ۱۶ خدا را مثل بچه کوچک قبول نکند داخل آن نشود ۵ پس ایشانرا
 در آغوش کشید و دست برایشان نهاده برکت داد ۵

(سؤال شخص غنی در باب حیات جاودانی و جواب خداوند)

- ۱۷ چون براه میرفت شخصی دوان دوان آمده پیش اوزانوزده سؤال
 ۱۸ نمود که ای استاد نیکو چه کنم تا وارث حیات جاودانی شوم ۵ عیسی
 بدو گفت چرا مرا نیکو گفتی و حال آنکه کسی نیکو نیست جز خدا
 ۱۹ فقط ۵ احکام را میدانی زنا مکن قتل مکن دزدی مکن شهادت
 ۲۰ دروغ مده دغا بازی مکن پدر و مادر خود را حرمت دار ۵ در جواب
 ۲۱ وی گفت ای استاد این همه را از طفولیت نگاهداشتم ۵ عیسی بوی
 نگریسته او را محبت ورزید و گفت تو را یک چیز باقی است برو و آنچه
 داری بفروش و بفقره بده که در آسمان کنجی خواهی یافت و بباصلیب را
 ۲۲ برداشته مرا متابعت کن ۵ لیکن اواز این سخن ترش روی و محزون گشته
 ۲۳ روان کردید که اموال بسیار داشت ۵ آنکاه عیسی کردا کرد خود
 نگریسته بشاگردان خود گفت چه دشوار است که توانگران داخل

- ۲۴ ملکوت خدا شوند ۵ چون شاکردانش از سخنان او در حیرت افتادند
عیسی باز توجه نموده بدیشان گفت ای فرزندان چه دشوار است
۲۵ دخول آنانی که بهال و اموال توکل دارند در ملکوت خدا ۵ سهلتر
است که شتر بسوراخ سوزن درآید از اینکه شخصی دولت مند بملکوت
۲۶ خدا داخل شود ۵ ایشان بغایت متحیر گشته بایکدیگر می گفتند پس
۲۷ که میتواند نجات یابد ۵ عیسی بایشان نظر کرده گفت نزد انسان
محالست لیکن نزد خدا نیست زیرا که همه چیز نزد خدا ممکنست ۵
۲۸ پطرس بدو گفتن گرفت اینک ما همه چیز را ترك کرده تورا پیروی
۲۹ کرده ایم ۵ عیسی جواب فرمود هر آینه بشما میگویم کسی نیست که
خانه یا برادران یا خواهران یا پدر یا مادر یا زن یا اولاد یا املاک را بجهت
۳۰ من وانحیل ترك کند ۵ جز اینکه الحال در این زمان صد چندان یابد
از خانه ها و برادران و خواهران و مادران و فرزندان و املاک بازحات
۳۱ و در عالم آینده حیات جاودانی را ۵ اما بسا اولین که آخرین میکردند
و آخرین اولین ۵

(اخبار خداوند از زحمات و موت و قیامت خود)

- ۳۲ و چون در راه بسوی اورشلیم میرفتند و عیسی در جلو ایشان میخامد
در حیرت افتادند و چون از عقب او میرفتند ترس برایشان مستولی
شد آنکاه آن دوازده را باز بکناری کشیده شروع کرد باطلاع دادن
۳۳ بایشان از آنچه بروی وارد شدنی بود ۵ که اینک با اورشلیم میرویم

و پسرانسان بدست رؤسای کهنه و کاتبان تسلیم شود و بروی فتوای
 قتل دهند و او را به امتهاسپارند و بروی سخریه نموده تازیانه اش
 زنند و آب دهن بروی افکنده او را خواهند کشت و روز سیم خواهد
 برخاست

(سؤال دوپسرزیدی)

آنکاه یعقوب و یوحنا دوپسرزیدی نزدوی آمده گفتند ای استاد
 میخواستیم آنچه از تو سؤال کنیم برای ما بکنی و ایشانرا گفت چه میخواهید
 برای شما بکنم گفتند بما عطا فرما که یکی بطرف راست و دیگری
 بر چپ تو در جلال تو بنشینم عیسی ایشانرا گفت نمی فهمید
 آنچه میخواهید آیا میتوانید آن پیاله را که من مینوشم بنوشید و تعمیدی
 را که من می پذیرم بپذیرید و برا گفتند میتوانم عیسی بدیشان
 گفت پیاله را که من مینوشم خواهید آشامید و تعمید یکه من
 میپذیرم خواهید پذیرفت لیکن نشستن بدست راست و چپ
 من از ان من نیست که بدم جز با آنیکه از بهرا ایشان میپاشده
 است و آن ده نفر چون شنیدند بر یعقوب و یوحنا خشم گرفتند
 عیسی ایشانرا خوانده بایشان گفت میدانید که آنانیکه حکام امتهاس
 شمرده میشوند برایشان ریاست میکنند و بزرگانشان برایشان مسلط
 اند لیکن در میان شما چنین نخواهد بود بلکه هر که خواهد در میان
 شما بزرگ شود خادم شما باشد و هر که خواهد مقدم بر شما شود غلام

همه باشد ۴۵ زیرا که پسر انسان نیز نیامده تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاران کند ۴۶

(بینا ساختن بارتیماؤس اعمی)

۴۶ و وارد اریحا شدند و وقتی که او باشا کردان خود و جمعی کثیر از اریحا بیرون میرفت بارتیماؤس کور پسر تیماؤس بر کناره راه نشسته کدائی میکرد ۴۷ چون شنید که عیسی ناصریست فریاد کردن گرفت و گفت ای عیسی ابن داود بر من ترحم کن ۴۸ و چند آنکه بسیاری او را نهیب دادند که خاموش شود زیاد تر فریاد برآورد که پسر داود ادا بر من ترحم فرما ۴۹ پس عیسی ایستاده فرمود تا او را بخوانند آنکاه آن کور را خوانده بدو گفتند خاطر جمع دار بر خیز که تو را میخواند ۵۰ در ساعت ردای خود را دور انداخته بر پا جست و نزد عیسی آمد ۵۱ عیسی بوی التفات نموده گفت چه میخواهی از بهر تو نمایم کور بدو گفت یاسیدی آنکه بینائی یابم ۵۲ عیسی بدو گفت برو که ایمانت تو را شفا داده است در ساعت بینا گشته در عقب عیسی در راه روانه شد

(باب یازدهم ورود مسیح باورشلم باجاه و حشمت)

۱ و چون نزدیک باورشلم به بیت فاجی و بیت عنیا بر کوه زیتون رسیدند و نفر از شاگردان خود را فرستاده ۲ بدیشان گفت بدین قریه که پیش روی شماست بروید و چون وارد آن شدید در ساعت کره الاغی را بسته خواهید یافت که تا بحال هیچکس بر آن سوار نشده

- ۳ آنرا باز کرده بپاوريد و هرگاه کسی بشما گوید چرا چنین میکنید
 ۴ کویید خداوند بدین احتیاج دارد بی تامل آنرا باینجا خواهد
 ۵ فرستاد پس رفته کره بیرون دروازه در شارع عام بسته یافتند
 ۶ و آنرا باز میکردند که بعضی از حاضرین بدیشان گفتند چه
 ۷ کار دارید که کره را باز میکنید آن دونفر چنانکه عیسی فرموده
 بود بدیشان گفتند پس ایشانرا رخصت دادند آنگاه کره را بنزد
 عیسی آورده رخت خود را بر آن افکندند تا بر آن سوار شد
 ۸ و بسیاری رختهای خود و بعضی شاخها از درختان بریده بر راه
 ۹ کسترانیدند و آنانی که پیش و پس میرفتند فریاد کان میکفتند
 ۱۰ هوشیعا نامبارک باد کسیکه بنام خداوند میآید مبارک باد ملکوت
 پدر ما داد که میآید باسم خداوند هوشیعا نام در اعلی علین
 ۱۱ و عیسی وارد اورشلیم شده بهیکل در آمد و همه چیز ملاحظه نمود
 چون وقت شام شد با آن دوازده به بیت عنیافت

(ذکر خشک کردن شجره انجیر و پاک کردن هیكل)

- ۱۲ بامدادان چون از بیت عنیا بیرون میآمدند کرسنه شد ناکاه
 ۱۳ درخت انجیری که برک داشت از دور دیده آمد تا شاید چیزی بر آن
 بیابد اما چون نزد آن رسید جز برک بر آن هیچ نیافت زیرا که موسم
 ۱۴ انجیر نرسیده بود پس عیسی توجه نموده بدان فرمود از این پس
 ۱۵ ناپابد هیچکس از تو میوه نخواهد خورد و شاگردانش شنیدند پس

وارد اورشلیم شدند و چون عیسی داخل هیکل گشت شروع کرد به اخراج آنانیکه در هیکل خرید و فروش میکردند و تختهای صرافان و کرسیهای کبوتر فروشان را و از کون ساخت و نکذاشت ۱۹ که کسی با ظرفی از میان هیکل بگذرد و تعلم داده گفت آیا مکتوب نیست که خانه من خانه عبادت تمامی امتها نامیده خواهد شد اما شما آنرا مغاره دزدان ساخته اید و چون رؤسای کهنه و کاتبان این راشنیدند در صدد آن شدند که او را چه طور هلاک سازند زیرا که از وی ترسیدند چونکه همه مردم از تعلم وی متحیر میبودند و چون ۱۹ شام شد از شهر بیرون رفت و صبحگاهان در اثنای راه درخت انجیر را از ریشه خشک یافتند و پطرس بخاطر آورده و پراگشت ای ۲۱ استاد اینک درخت انجیری که نفرینش کردی خشک شد و عیسی ۲۲ در جواب ایشان گفت بخدا ایمان آورید زیرا که هر آینه بشما میگویم هر که بدینکوه کوید منتقل شده بدیرا افکنده شود و در دل خود شک نداشته باشد بلکه یقین دارد که آنچه کوید میشود هر آینه ۲۳ هر آنچه کوید بدو عطا شود و بنابر این بشما میگویم آنچه در عبادت سؤال میکنید یقین بدانید که آنرا یافته اید و بشما عطا خواهد شد و وقتیکه بنماز بایستید هرگاه کسی بشما خطا کرده باشد او را ببخشید ۲۵ تا آنکه پدر شما نیز که در آسمانست خطایای شما را معاف دارد و اما هرگاه شما ببخشید پدر شما نیز که در آسمانست نقصیرات شما را ۲۶ نخواهد بخشید و

(سؤال مشایخ یهود از اقتدار مسیح)

- ۲۷ و باز باورشلم آمدند و هنکا میکه او در هیکل میخرامید رؤسای
- ۲۸ گنه و کاتبان و مشایخ نزد وی آمده گفتندش بچه اقتدار اینکارهارا
- میکنی و کیست که اینقدرت را بتوداده است تا این اعمال را بجا آری
- ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت من از شما نیز سخنی میپرسم مرا جواب
- ۳۰ دهید تا من هم بشما گویم بچه اقتدار اینکارهارا میکم تعمید یحیی از
- ۳۱ آسمان بود یا از انسان مرا جواب گوئید در دلهای خود تفکر نموده
- گفتند اگر کوئیم از آسمان بود هر آینه کوید پس چرا بدو ایمان
- ۳۲ نیاوردید و اگر کوئیم از انسان بود از خلق بهم داشتند از آنجا که همه
- ۳۳ یحیی را پیغمبر برحق میدانستند پس در جواب عیسی گفتند
- نمیدانیم عیسی بدیشان جواب فرمود من هم شمارا نمیگویم که بکدام
- اقتدار این کارهارا بجا میآورم

(باب دوازدهم مثل تا کستان و باغبانان)

- ۱ پس بمثلها بایشان آغاز سخن نمود که شخصی تا کستانی غرس نموده
- حصاری کردش کشید و چرخشتی بساخت و برجی بنا کرده آنرا به
- ۲ دهقانان سپرد و سفر کرد و در موسم ملازمی نزد دهقانان فرستاد تا
- ۳ از میوه باغ از باغبانان بگیرد اما ایشان او را گرفته زدند و تهی دست
- ۴ روانه اش کردند باز ملازمی دیگر نزد ایشان روانه نمود او را نیز
- ۵ سنکسار کرده سر او را شکستند و محرمت کرده بر گردانیدندش پس

یک نفر دیگر فرستاده او را نیز کشتند و بسا دیگران را که بعضی رازدند
 و بعضی را بقتل رسانیدند ۶ و بالاخره یک پسر حبيب خود را
 باقی داشت او را نزد ایشان فرستاده گفت پسر مرا حرمت خواهند
 داشت ۷ لیکن دهقانان با خود گفتند این وارث است بیایید او را
 بکشیم تا میراث از آن ما گردد ۸ پس او را گرفته مقتول ساختند و او را
 بیرون از تاجکستان افکندند ۹ پس صاحب تاجکستان چه خواهد کرد
 او خواهد آمد و آن باغبانان را هلاک ساخته باغ را بدیگران خواهد
 سپرد ۱۰ آیا این نوشته را خوانده اید سنکی که معمارانش رد کردند
 همان سرزایه کردید ۱۱ این از جانب خداوند شد و در نظر ما عجیب
 است ۱۲ آنکاه خواستند او را گرفتار سازند اما از خلق میترسیدند
 زیرا که میدانستند که این مثل را برای ایشان آورد پس او را واگذارده
 برفتند ۱۳

(امتحان مسیح در باب جزیه دادن بقیصر)

و چند نفر از فریسیان و هیرودیان را نزد وی فرستادند تا او را بسنجی
 بدام آورند ۱۴ ایشان آمده بدو گفتند ای استاد ما را یقین است که تو
 راست گویی و از کسی باک نداری چونکه بظاهر مردم نمینگری بلکه
 طریق خدا را بر استی تعلیم مینمایی جزیه دادن بقیصر جایز است یا نه
 بدیم یا نه ۱۵ او را کارهای ایشان را درک کرده بدیشان گفت چرا مرا
 ۱۶ امتحان میکنید دیناری نزد من آرید تا آنرا به بینم ۱۷ چون آنرا حاضر
 کردند بدیشان گفت این صورت و رقم از آن کیست و برآ گفتند از

۱۷ قیصر عیسی ایشانرا جواب فرمود آنچه از قیصر است بقیصر رد کنید و آنچه از خدا بخدا و از او متعجب شدند

(سؤال صدوقیان در باب قیامت)

- ۱۸ و صدوقیان که منکر قیامت هستند نزد وی آمده از او سؤال نموده
- ۱۹ گفتند ای استاد موسی بمانوشست که هرگاه برادر کسی بمیرد و زنی باز
- ۲۰ گذاشته اولادی نداشته باشد برادرش زن او را بگیرد تا از بهر برادر
- ۲۱ خود نسلی پیدا نماید پس هفت برادر بودند که نخستین زنی گرفته
- ۲۲ بمرد و اولادی نکذاشت پس ثانی او را گرفته هم بی اولاد فوت شد
- ۲۳ و همچنین سیمی تا آنکه آن هفت او را گرفتند و اولادی نه گذاشتند
- ۲۴ و بعد از همه زن نیز فوت شد پس در قیامت چون برخیزند زن
- ۲۵ کدام یک از ایشان خواهد بود از آنجه که هر یکی از آن هفت او را
- ۲۶ بزنی گرفته بودند عیسی در جواب ایشان گفت آیا همراه نیستید
- ۲۷ از آنرو که کتب و قدرت خدا را نمیدانید زیرا هنکا میکه از مردگان
- برخیزند نه نکاح میکنند و نه منکوحه میگردند بلکه مانند ملائکه
- ۲۸ در آسمان میباشند اما در باب مردگان که بر میخیزند در کتاب
- موسی نخوانده اید در ذکر بوته چگونه خدا او را خطاب کرده گفت
- ۲۹ که منم خدای ابراهیم و خدای اسحق و خدای یعقوب و او خدای
- مردگان نیست بلکه خدای زندگان است پس شما بسیار کمراه
- شده اید

(بیان حکم اعظم از احکام الهی)

- ۲۸ و یکی از کاتبان چون مباحثه ایشانرا شنیده دید که ایشانرا جواب
 ۲۹ نیکو داد پیش آمده از او پرسید که اول همه احکام کدامست؟ عیسی
 اورا جواب داد که اول همه احکام اینست که بشنوای اسرائیل خداوند
 ۳۰ خدای ما خداوند واحد است؟ و خداوند خدای خود را بتمامی
 دل و تمامی جان و تمامی خاطر و تمامی قوت خود محبت کن که اول
 ۳۱ از احکام اینست؟ و دوم مثل اولست که همسایه خود را چون نفس
 ۳۲ خود محبت کن بزرگتر از این دو حکمی نیست؟ کاتب ویرا گفت
 آفرین ای استاد نیکو گفتی زیرا که خدا واحد است و سوای او دیگری
 ۳۳ نیست؟ و او را بتمامی دل و تمامی فهم و تمامی نفس و تمامی قوت محبت
 نمودن و همسایه خود را مثل خود محبت نمودن از همه قربانیهای
 ۳۴ سوختنی و هدایا افضل است؟ چون عیسی بدید که عاقلانه
 جواب داد بوی گفت از ملکوت خدا دور نیستی و بعد از آن
 هیچکس جرات نکرد که از او سؤال کند؟

(مجاب نمودن مسیح فریسیان را)

- ۳۵ و هنگامیکه عیسی در هیكل تعلیم میداد مجاوبت نموده گفت
 ۳۶ چگونه کاتبان میگویند که مسیح پسر داود است؟ و حال آنکه
 خود داود در روح القدس میگوید که خداوند بخداوند من گفت
 بر طرف راست من بنشین تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم؟

۳۷ خود د او د او را خداوند میخواند پس چگونه او را پسر میباشد و عوام
 ۳۸ الناس کلام او را خوشنود یے میشوندند ۵ پس در تعلیم خود گفت
 از کاتبان احتیاط کنید که خرامیدن در لباس دراز و تعظیمهای در
 ۳۹ بازارها ۵ و کرسیهای اول در کنایس و جا پهای صدر در رضیافتها را
 ۴۰ دوست میدارند ۵ اینان که خانههای بیوه زنان را می بلعند و نماز را بر یا
 طول میدهند عقوبت شدیدتر خواهند یافت ۵

(ذکر دوفلس بیوه زن)

۴۱ و عیسی در مقابل بیت المال نشسته نظاره میکرد که مردم بچه وضع
 پول به بیت المال میاندازند و بسیاری از دولت مند ان بسیار می
 ۴۲ انداختند ۵ آنکاه بیوه زنی فقیر آمده دوفلس که یکشاهی باشد
 ۴۳ انداخت ۵ پس شاگردان خود را پیش خواند بایشان گفت هراینه
 بشما میگویم این بیوه زن مسکین از همه آنانی که در خزانه انداختند
 ۴۴ بیشتر داد ۵ زیرا که همه ایشان از زیادتیی خود دادند لیکن این زن از
 حاجتمندی خود آنچه داشت یعنی تمام معیشت خود را انداخت

(باب سیزدهم اخبار مسیح از مراجعت خود و یوم معاد)

۱ و چون او از هیکل بیرون میرفت یکی از شاگردانش بدو گفت
 ۲ ای استاد ملاحظه فرما چه نوع سنگها و چه عمارتها است ۵ عیسی
 در جواب وی گفت آیا این عمارات عظیمه را مینگری بدانکه
 سنگی بر سنگی گذارده نخواهد شد مگر آنکه بزیر افکنده شود ۵

- ۳ و چون او بر کوه زیتون مقابل هیکل نشسته بود پطرس و یعقوب
 ۴ و یوحنا و اندریاس سرّاً از وی پرسیدند ۵ که ما را خبر بده که این
 ۵ امور کی واقع میشود و علامت نزدیک شدن این امور چیست ۶ آنکاه
 عیسی در جواب ایشان سخن آغاز کرد که زنهار کسی شمارا همراه
 ۶ نکند ۷ زیرا که بسیاری بنام من آمده خواهند گفت که من هستم
 ۷ و بسیار مرا اغوا خواهند نمود ۸ اما چون جنگها و اخبار جنگها را
 بشنوید مضطرب مشوید زیرا که وقوع این حوادث ضرور است
 ۸ لیکن آنها هنوز نیست ۹ زیرا که امتی بر امتی و مملکتی بر مملکتی
 خواهند برخاست و زلزلهها در جاها حادث میشود و قحطیها و اغتشاشها
 ۹ پدید می آید ۱۰ و اینها ابتدای دردهای زه میباشد لیکن شما از برای
 خود احتیاط کنید زیرا که شمارا بشورها خواهند سپرد و در کنایس
 تازیانها خواهند زد و شمارا پیش حکام و سلاطین بخاطر من حاضر
 ۱۰ خواهند کرد تا بر ایشان شهادتی شود ۱۱ و لازمست که اول بر تمام امتها
 ۱۱ انجیل موعظه شود ۱۲ و چون شمارا گرفته تسلیم کنند میندیشید که
 چه بگوئید و متفکر مباشید بلکه آنچه در آن ساعت بشما عطا شود
 ۱۲ آنرا گوئید زیرا که کویده شما نیستید بلکه روح القدس است ۱۳ آنکاه
 برادر برادر را و پدر فرزند را بهلاکت خواهند سپرد و فرزندان
 ۱۳ بر والدین خود برخاسته ایشانرا بقتل خواهند رسانید ۱۴ و تمام خلق
 بمجهه اسم من شمارا دشمن خواهند داشت اما هر که تا آخر صبر کند همان
 نجات یابد ۱۵ پس چون مکروه ویرانی که بزبان دانیال نبی گفته شد ۱۶

- در جائیکه نمیباید بر پابینید آنکه میخواند بفهمد آنکاه آنانیکه در
 ۱۵ یهودیه میباشند بکوهستان فرار کنند و هر که بر بام باشد بزیر نیاید
 ۱۶ و بخانه داخل نشود تا چیزی از آن ببرد و آنکه در مزرعه است بر
 ۱۷ نکرده تا رخت خود را بردارد اما وای بر آستان و شیر دهندگان
 ۱۸ در آن ایام و دعا کنید که فرار شما در زمستان نشود زیرا که در آن
 ۱۹ ایام چنان مصیبتی میشود که از ابتدای خلقتی که خدا آفرید تا کنون
 ۲۰ نشده و نخواهد شد و اگر خداوند آن روزها را کوتاه نکردی هیچ
 بشری نجات نیافتی لیکن بجهت برگزیدگانی که انتخاب نموده است آن
 ۲۱ ایام را کوتاه ساخت پس هرگاه کسی بشما گوید الحال مسیح در فلان
 ۲۲ یا فلان مکانست باور مکنید زانرو که مسیحان دروغ و انبیای کذب
 ظاهر شده آیات و معجزات از ایشان صادر خواهد شد بقسمیکه اگر
 ۲۳ ممکن بودی برگزیدگان را هم همراه نمودندی لیکن شما بر حذر
 ۲۴ باشید اینک از همه امور شمارا پیش خبر دادم و در آن روزهای
 بعد از آن مصیبت خورشید تاریک گردد و ماه نور خود را باز گیرد
 ۲۵ و ستارگان از آسمان فرو ریزند و قوای افلاک متزلزل خواهد گشت
 ۲۶ آنکاه پسران را ببینند که با قدرت و جلال عظیمی برابر میآید
 ۲۷ در آن وقت ملائکه خود را فرستاده برگزیدگان خود را از جهات
 اربعه از انتهای ارض تا باقصای فلک فراهم خواهد آورد

(مثل درخت انجیر)

- ۲۸ الحال از درخت انجیر مثلش را فرا گیرید که چون شاخه اش نازک شده

۲۹ برك میاورد میدانید که تابستان نزدیکست ۵ همچنین شما نیز چون
 ۳۰ اینچیزها را واقع بینید بدانید که نزدیک بلکه برد راست ۵ هرآینه شما
 ۳۱ میگویم این فرقه نکذرنند تا جمیع این حوادث واقع نشود ۵ آسمان
 ۳۲ وزمین زایل میشود لیکن کلمات من هرگز زایل نشود ۵ ولی از آنروز
 وساعت غیر از پدر احدی اطلاع ندارد نه فرشتگان در آسمان و نه
 ۳۳ پسرهم ۵ پس بر حذر رویدار شده دعا کنید زیرا که نمیدانید که آنوقت
 ۳۴ کی میشود ۵ مثل کسی عازم سفر شده خانه خود را واگذارد و ملازمان
 خود را بر آن گذاشته هر یکی را بشغلی خاص مقرر نماید و در بانرا امر
 ۳۵ فرماید که بیدار بماند ۵ بدینطور بیدار باشید زیرا نمیدانید که در چه
 وقت صاحب خانه میآید در شام یا نصف شب یا بانگ خروس یا
 ۳۴ صبح ۵ مبادا ناگهان آمده شمارا خفته یابد ۵ اما آنچه شما میگویم همه
 ۳۷ میگویم بیدار باشید

(باب چهاردهم)

ذکر شورای یهود برای هلاک مسیح و تدهین نمودن مریم مسیحرا

۱ و بعد از دو روز عید فصح و فطیر بود که رؤسای کهنه و کاتبان
 ۲ مترصد بودند که بچه حيله او را دستگیر کرده بقتل رسانند ۵ لیکن
 ۳ میگفتند نه در عید مبادا در قوم اغتشاشی پدید آید ۵ و هنگامیکه
 او در بیت عنیادار خانه شمعون ابرص بود و بغذای نشست زنی با
 شیشه از عطر کرانها از سنبل خالص آمده شیشه را شکسته بر سروی

- ۴ ریخت و بعضی در خود خشم نموده گفتند چرا این عطر تلف شد
 ۵ زیرا ممکن بود این عطر زیاد تر از سیصد دینار فروخته بفقراء داده
 ۶ شود و آن زن را سرزنش نمودند اما عیسی گفت او را واگذارید از
 برای چه او را زحمت میدهد که با من کاری نیکو کرده است
 ۷ زیرا که فقرا را همیشه با خود دارید و هرگاه بخواهید میتوانید با ایشان
 ۸ احسان کنید لیکن مرا با خود دایم ندارید آنچه در قوه او بود کرد
 ۹ زیرا که جسد مرا بجهت دفن پیش تدهین کرد هر آینه بشما میگویم در
 هر جائی از تمام عالم که بدن انجیل موعظه شود آنچه این زن کرد نیز
 ۱۰ بجهت یاد کاری وی مذکور خواهد شد پس یهودای اسخریوطی که
 یکی از آن دوازده بود بنزد رؤساء کهنه رفت تا او را بدیشان تسلیم
 ۱۱ کند ایشان سخن او را شنیده شاد شده بدو وعده کردند که نقدی
 بدو بدهند و او در صد فرصت موافق برای گرفتاری او برآمد

(ذکر تهیه عید فصح و تعیین عشاء ربانی)

- ۱۲ و روز اول از عید فطیر که در آن فصح را ذبح میکردند شاگردانش
 ۱۳ بوی گفتند کجا میخواهی برویم تدارک بینم تا فصح را تناول نمائی پس
 دونفر از تلامذ خود را فرستاده بدیشان گفت بشهر بروید و شخصی
 ۱۴ با سبوی آب بشما خواهد برخورد از عقب وی بروید و هر جائیکه
 در آید صاحب خانه را گوید استاد میگوید مهمانخانه کجا است تا
 ۱۵ فصح را با شما گردان خود آنجا صرف کنم و او بالاخانه بزرگ بفروش

۱۶ و آماده بشما نشان میدهد آنجا از پهر ماتدارک ببینید و شاگردانش
 روان گردیدند و بشهر شده چنانکه او فرموده بود یافتند و فصیح را
 ۱۷ آماده ساختند و شامگاهان با آن دوازده آمد و چون نشسته
 ۱۸ غذا میخوردند عیسی گفت هر آینه بشما میگویم که یکی از شما که با من
 ۱۹ طعام میخورد مرا تسلیم خواهد کرد و ایشان غمگین گشته یکیک
 ۲۰ گفتن گرفتند که آیا من آنم و دیگری که آیا من هستم و در جواب
 ایشان گفت یکی از این دوازده که با من دست در قاف فرو برد و
 ۲۱ بدرستی که پسرانسان بطوریکه درباره او مکتوب است رحلت
 میکند لیکن وای بر آن کسیکه پسرانسان بواسطه او تسلیم شود او را
 ۲۲ بهتر میبود که تولد نیافتی و چون غذا میخوردند عیسی ناآرا گرفته
 برکت داد و پاره کرده بدیشان داد و گفت بکیرید و بخورید که این
 ۲۳ جسد منست و پیاله را گرفته شکر نموده بایشان داد و همه از آن
 ۲۴ آشامیدند و بدیشان گفت اینست خون من از عهد جدید که
 ۲۵ در راه بسیاری ریخته میشود و هر آینه بشما میگویم بعد از این از
 عصیرانکور نخورم تا آن روزیکه در ملکوت خدا آنرا تازه بنوشم
 ۲۶ و پس از خواندن تسبیح بسوی کوه زیتون بیرون شدند و عیسی
 ۲۷ ایشانرا گفت هانا همه شما امشب در من لغزش خورید زیرا مکتوب
 است شبانرا میزنم و کوسفندان پراکنده خواهند شد و اما بعد از بر
 ۲۸ خاستنم پیش از شما بجلیل خواهم رفت و پطرس بوی گفت هرگاه
 ۲۹ همه لغزش خورند من هرگز نخورم و عیسی ویرا گفت هر آینه بتو
 ۳۰

میکویم که امروز در همین شب قبل از آنکه خروس دو مرتبه بانگ زندتوسه مرتبه مرا انکار خواهی نمود. لیکن او بتأکید زیاد ترمیکفت هرگاه مردم با تو لازم افتد تو را هرگز انکار نکنم و دیگران نیز همچنان گفتند.

(ذکر تالم مسیح در باغ جتسیمانی)

و چون بموضعیکه جتسیمانی نام داشت رسیدند بشاگردان خود گفت ۳۲
 در اینجا بنشینید تا دعا کنم. و پطرس و یعقوب و یوحنا را همراه برداشته ۳۳
 مضطرب و دلتنک گردید. و بدیشان گفت نفس من از حزن ۳۴
 مشرف بر موت شد اینجا بمانید و بیدار باشید. و قدری بیشتر رفته ۳۵
 بروی بر زمین افتاد و دعا کرد تا اگر ممکن باشد آن ساعت از او ۳۶
 بگذرد. پس گفت یا ابا پدر همه چیز نزد تو ممکن است این پپاله را ۳۷
 از من بگذران لیکن نه بخواش من بلکه با راده تو. پس چون آمد
 ایشان را در خواب دیده پطرس را گفت ای شمعون در خواب هستی
 آیا نمیتوانستی یک ساعت بیدار باشی. بیدار باشید و دعا کنید نادر ۳۸
 آزمایش نیفتد روح البته را غیبت لیکن جسم ناتوان. و باز رفته ۳۹
 بهمان کلام دعا نمود. و نیز برگشته ایشان را خفته یافت زیرا که چشمان ۴۰
 ایشان سنگین شده بودند و ندانستند او را چه جواب دهند. و مرتبه سیم ۴۱
 آمده بدیشان گفت مابقی را بخوابید و استراحت کنید کافیت
 ساعت رسیده است اینک پسرانسان بدستهای کناهکاران تسلیم ۴۲
 میشود. برخیزید برویم که اکنون تسلیم کننده من نزدیکست.

(ذکر گرفتاری مسیح)

- ۴۳ در ساعت وقتی که او هنوز سخن می گفت یهودا که یکی از آن دوازده
بود با گروهی بسیار یا شمشیرها و چوبها از جانب رؤسای کهنه و کاتبان
۴۴ و مشایخ آمدند و تسلیم کننده بدیشان نشانی داده گفته بود هر که را بیوسم
۴۵ همانست او را بگیرد و با حفاظت تمام ببرید و در ساعت آمده
۴۶ گفت یاسیدی یاسیدی و ویرا بوسید و ناگاه دستهای خود را بروی
۴۷ انداخته گرفتندش و یکی از حاضرین شمشیر خود را کشیده بر یکی
۴۸ از غلامان رئیس کهنه زده کوشش را برید و عیسی روی بدیشان
کرده گفت کانه بردزد با شمشیرها و چوبها بجهت گرفتن من بیرون
آمدید و هر روز در نزد شما در هیکل تعلیم میدادم و مرا نکرفتید لیکن
۴۹ لازمست که کتب تمام کردد و آنکاه همه او را واکذارده بگریختند و
۵۰ و یک جوانی با چادری بر بدن برهنه خود پیچیده از عقب او روان
۵۱ گشت چون جوانان او را گرفتند و چادر را کذارده برهنه از دست
۵۲ ایشان گریخت و

(ذکر همت بر مسیح رو برو رئیس کهنه)

- ۵۳ و عیسی را نزد رئیس کهنه بردند و جمیع رؤسای کاهنان و مشایخ
۵۴ و کاتبان بر او جمع گردیدند و پطرس از دور در عقب او میامد تا
بخانه رئیس کهنه در آمده با ملازمان بنشست و نزدیک آتش خود را
۵۵ گرم مینمود و رؤسای کهنه و جمیع اهل شوری در جستجوی

- ۵۶ شهادت بر عیسی بودند تا او را بکشند و هیچ نیافتند ۵ زیرا که هر چند
 بسیاری بروی شهادت دروغ میدادند اما شهادتشان متفق
 ۵۷ نشد ۵ و بعضی برخاسته شهادت دروغ داده گفتند ۵ ما شنیدیم که
 ۵۸ او میگفت من این هیكل ساخته شده بدست را خراب میکنم و در
 سه روز دیگر بر آن ساخته شده بدست بنا میکنم ۵ و درین هم باز شهادت
 ۶۰ های ایشان متفق نشد ۵ پس رئیس گنه از آن میان برخاسته از عیسی
 پرسیده گفت هیچ جواب نمیدهی چه چیز است که اینها در حق تو
 ۶۱ شهادت میدهند ۵ اما ساکت مانده هیچ جواب نداد باز رئیس گنه
 ۶۲ از او سؤال نموده گفت آیا تویی مسیح پسر خدای مبارك ۵ عیسی گفت
 من هستم و پسرانسان را خواهید دید که بر طرف راست قدرت نشسته
 ۶۳ در ابرهای آسمان میآید ۵ آنگاه رئیس گنه جامهای خود را چاك زده
 ۶۴ گفت دیگر چه حاجت بشاهدان داریم ۵ کفر او را شنیدید چه
 مصلحت میدانید پس همه براو حکم کردند که مستوجب قتل است ۵
 ۶۵ و بعضی شروع بهودند بآب دهان بروی انداختن و روی او را
 پوشانیده او را می زدند و میگفتند نبوت کن و ملازمان او را میزدند ۵

(انکار نمودن پطرس مولای خود را)

- ۶۶ و در وقتیکه پطرس در ایوان پائین بود یکی از کنیزان رئیس گنه
 ۶۷ آمد ۵ و پطرس را چون دید که خود را کرم میکند براو نکرسته گفت
 ۶۸ تونیز با عیسی ناصری میبودی ۵ او انکار نموده گفت نمیدانم و نفهمم

که توجه می‌کونی و چون پیرون بدهلز خانه رفت ناکاه خروس
 بانک زد و بار دیگر آن کنیزک اورا دیده بجاضرین گفتن گرفت ۶۹
 که این شخص از آن جمله است و او باز انکار کرد و بعد از زمانی ۷۰
 حاضرین بار دیگر به پطرس گفتند در حقیقت تو از اینها میباشی
 زیرا که جلیلی نیز هستی و لهجه تو چنان است و پس بلعن کردن و قسم ۷۱
 خوردن شروع نمود که آن شخص را که می‌گوئید نمی‌شناسم و ناکاه ۷۲
 خروس مرتبه دیگر بانک زد پس پطرس را بخاطر آمد آنچه عیسی
 بدو گفته بود که قبل از آنکه خروس دو مرتبه بانک زند سه مرتبه
 مرا انکار خواهی نمود و چون این را بخاطر آورد بگریست

(باب پانزدهم بردن مسیح نزد پپلاطس)

۱ بامدادان بی درنگ رؤسای کهنه بامشاخ و کاتبان و تمام اهل شوری
 مشورت نمودند و عیسی را بند نهاده بردند و به پپلاطس تسلیم
 کردند و پپلاطس از او پرسید آیا تو پادشاه یهود هستی در جواب وی ۲
 گفت تو می‌گویی و چون رؤسای کهنه ادعای بسیار براو مینمودند و ۳
 پپلاطس باز از او سؤال کرده گفت هیچ جواب نمیدهی بین که چه ۴
 قدر بر تو شهادت میدهند و اما عیسی باز هیچ جواب نداد چنانکه ۵
 پپلاطس متعجب شد و در هر عیدی یک زندانی هر که را میخواستند ۶
 بجهت ایشان آزاد میکرد و برآبای نامی با شرکائی فتنه خود که در فتنه ۷
 خونریزی کرده بودند در حبس بود و آنکاه مردم صدا زده شروع ۸

- ۹ کردند بخواستن که بر حسب عادت با ایشان عمل نماید ۵ پیلطس
در جواب ایشان گفت آیا میخواهید پادشاه یهود را برای شما آزاد
۱۰ کنم ۵ زیرا یافته بود که رؤسای کهنه او را از راه حسد تسلیم کرده بودند ۵
۱۱ اما رؤسای کهنه مردم را تحریض کرده بودند که بلکه برآب را برای ایشان
۱۲ رها کند ۵ پیلطس باز ایشان را در جواب گفت پس چه میخواهید
۱۳ بکنم با آنکس که پادشاه یهودش میگوید ۵ بار دیگر صدا زدند که
۱۴ او را مصلوب کن ۵ پیلطس بدیشان گفت چرا چه بدی کرده است
ایشان بیشتر فریاد برآوردند که او را مصلوب کن ۵

(ذکر مصلوب ساختن مسیح)

- ۱۵ پس پیلطس چون خواست که مردم را خوشنود گرداند برآب را برای
ایشان آزاد کرد و عیسی را تا زیانه زده تسلیم نمود تا مصلوب شود ۵
۱۶ آنکاه سپاهیان او را بسرای که دارا لولایه است برده تمام فوج را فراهم
۱۷ آوردند ۵ و جامهٔ قرمز بر او پوشانیدند و تاجی از خار بافته بر سرش
۱۸ گذاردند ۵ و او را سلام کردن گرفتند که سلام ای پادشاه یهود ۵
۱۹ و نی بر سر او زدند و آب دهان بر روی انداخته و زانو زده بدو کورنش
۲۰ مینمودند ۵ و چون او را استهزاء کرده بودند لباس قرمز را از وی
کنده جامهٔ خودش را پوشانیدند و او را بیرون بردند تا مصلوبش
۲۱ سازند ۵ و راهکذیرا شمعون نام را از اهل قیروان که از بلوکات
میآمد و پدر اسکندر و رؤفوس بود مجبور ساختند که صلیب او را

- ۲۲ بردارد ۵ پس او را بموضعی که حُجَّتًا نام داشت یعنی محل کاسهٔ
 ۲۳ سر بردند ۵ و شراب مخلوط بمرَبوی دادند تا بنوشد لیکن قبول نکرد ۵
 ۲۴ و چون او را بصلیب کشیدند لباس او را تقسیم نموده قرعه بر آن افکندند
 ۲۵ تا هر کس چه برد ۵ و ساعت سیم بود که او را مصلوب کردند ۵
 ۲۶ و تقصیر نامهٔ وی این نوشته شد پادشاه یهود ۵ و باوی دودزد رایگی
 ۲۷ از دست راست و دیگری از دست چپ مصلوب کردند ۵ پس تمام
 ۲۸ کشت آن نوشته که میگوید از خطا کاران محسوب گشت ۵
 ۲۹ و راهگذریان سر خود را جنبانیده و او را دشنام داده می گفتند هان ای
 ۳۰ کسیکه هیكل را خراب میکنی و در سه روز آن را بنا میکنی ۵ از صلیب
 ۳۱ بزیر آمده خود را برهان ۵ و هم چنین رؤسای کهنه و کاتبان استهزاء
 کنان بایکدیگر می گفتند دیگر آنرا نجات داد و نمیتواند خود را
 ۳۲ نجات دهد ۵ مسیح پادشاه اسرائیل الآن از صلیب نزول کند تا
 مشاهده کرده ایمان آوریم و آنانی که باوی مصلوب شدند او را دشنام
 ۳۳ میدادند ۵ و چون ساعت ششم رسید تا ساعت نهم تاریکی تمام
 ۳۴ زمین را فرو گرفت ۵ و در ساعت نهم عیسی باوازی بلند ندا کرده
 و گفت ایلوی ایلوی لما را شَبَقْتَنی یعنی الهی الهی چرا مرا اِکْذاردی ۵
 ۳۵ که بعضی از حاضرین چون شنیدند گفتند الیاس را میخواند ۵ پس
 ۳۶ شخصی دویده اسفنجی را از سرکه پر کرد و بر سرنی نهاده بدو نوشانید
 و گفت بگذارید به بینم مگر الیاس بیاید تا او را پائین آورد ۵ پس
 ۳۷ عیسی آوازی بلند برآورده جان بداد ۵ آنکه پردهٔ هیكل از سرتا
 ۳۸

۳۹ پاد و پاره شد و چون یوز باشی که مقابل وی ایستاده بود دید که
 بدین طور صد ازده روح را سپرد گفت فی الواقع این مرد پسر خدا
 ۴۰ بود و زنی چند از دور نظر میکردند که از آنجمله مریم مجدلیه بود
 ۴۱ و مریم مادر یعقوب کوچک و مادر یوشا و سالومه که هنگام بودن
 او در جلیل پیروی و خدمت ویرا میکردند و دیگر زنان بسیاری که
 با وی باور سلیم آمده بودند

(ذکر دفن کردن خداوند مسیح)

۴۲ و چون شام شد از آنجمله که روز تیه یعنی روز قبل از سبت بود
 ۴۳ یوسف نامی از اهل رامه که مرد شریف از اعضای شوری بود و نیز
 منتظر ملکوت خدا آمد و جرات کرده نزد پلاطس رفت تا جسد
 ۴۴ عیسی را طلب کند پلاطس تعجب کرد که بدین زودی فوت
 شده باشد پس یوز باشی را طلبیده از او پرسید که آیا چندی گذشته
 ۴۵ وفات نموده است چون از یوز باشی دریافت کرد بدن را یوسف
 ۴۶ ارزانی داشت پس کنانی خریده آنرا از صلیب بزیر آورد و آن
 کنان کفن کرده در قبری که از سنگ تراشیده بود نهاد و سنگی بر
 ۴۷ سر قبر غلطانید و مریم مجدلیه و مریم مادر یوشا دیدند که کجا
 گذاشته شد

(باب شانزدهم ذکر برخاستن مسیح)

پس چون سبت گذشت مریم مجدلیه و مریم مادر یعقوب و سالومه

۲ حنوط خریده آمدند تا او را تدفین کنند و صبح روز یکشنبه را
 ۳ بسیار زود وقت طلوع آفتاب بر سر قبر آمدند و با یکدیگر
 ۴ میگفتند کیست که سنگ را از برای ما از سر قبر بغلطاند چون
 نکر یستند دیدند که سنگ غلطانیده شده است که بسیار بزرگ
 بود و چون بقبر درآمدند جوانی را بر جانب راست نشسته و جامه
 سفید در بر یافته متحیر شدند بدیشان گفت ترسان مباشید
 عیسی ناصری مصلوب را میطلبید او برخاسته است در اینجا نیست
 آن موضعی را که او را نهاده بودند ملاحظه کنید لیکن رفته
 ۷ شاگردان او و پطرس را اطلاع دهید که پیش از شما جلیل میرود او را
 در آنجا خواهید دید چنانکه بشما فرموده بود پس بزودی بیرون
 شده از قبر کریختند که لرزه وحیرت ایشان را فرو گرفت و بکسی هیچ
 نگفتند زیرا که ترسان میبودند

(ذکر ظاهر شدن مسیح بشاگردان و صعود در آسمان)

۹ و صبحگاهان روز اول هفته چون برخاسته بود نخستین بمریم مجدلیه
 ۱۰ که از او هفت دیو بیرون کرده بود ظاهر شد و او رفته اصحاب او را
 ۱۱ که گریه و ماتم میکردند مطلع ساخت و ایشان چون شنیدند که
 ۱۲ زنده گشته و بدو ظاهر شده است باور نکردند و بعد از آن
 بصورت دیگر بدو نفر از ایشان در هنکا میکه بد هات میرفتند
 ۱۳ هویدا کردند ایشان رفته دیگران را خبر دادند لیکن ایشان را نیز

- ۱۴ تصدیق ننمودند و بعد از آن بدان یازده در حالتیکه بغذا نشسته بودند ظاهر شد و ایشان را بسبب بی ایمانی و سخت دلی ایشان توبیخ نمود
- ۱۵ زیرا با آنیکه او را برخاسته دیده بودند تصدیق ننمودند و پس بدیشان گفت بروید در تمام عالم و جمیع خلائق را موعظه کنید و هر که ایمان آورده تعمید یابد نجات یابد و اما هر که ایمان نیاورد بر او حکم خواهد شد و این آیات همراه ایمان داران خواهد بود که بنام من دیوها را بیرون کنند و بزبانهای تازه حرف زنند و مارها را بر دارند و اگر زهر قاتلی را بخورند ضرر بدیشان نرسد و هرگاه دستها بر مریضان گذارند شفا خواهند یافت و خداوند بعد از آنکه بایشان سخن گفته بود بسوی آسمان مرتفع شده بدست راست خدا بنشست و ایشان بیرون رفته در هر جا موعظه میکردند و خداوند امداد ایشان میکرد و با یاتیکه همراه ایشان بود کلام را ثابت میکردانید

انجیل لوقا

(باب اول مقدمه)

از آنجه که بسیاری دست خود را دراز کردند بسوی تالیف
حکایت آن اموری که نزد ما بیقین پیوسته چنانچه آنانی که از ابتداء
نظارگان و خادمان کلام بودند بما رسانیدند من نیز مصححت
چنان دیدم که همه را من البدایه بتدقیق تتبع نموده بترتیب بتو
بنویسم ای تیوفلس عزیز تاصحت آن کلامی که در آن تعلم یافتی
دریابی

(مژده یافتن زکریا از ولادت یحیی)

در ایام هیرودیس پادشاه یهودیه کاهنی زکریا نام از فرقه اییابود که زن
او از دختران هارون و به ایصابت مسمی بود و هر دو در حضور
خدا صالح و بجمع احکام و فرائض خداوند بلاعیب سالک
بودندی و ایشانرا فرزندی نبود زیرا که ایصابت عاقر بود و هر دو
دیرینه سال بودند روزی چون بدرگاه خدا بنوبت فرقه خود
از وظیفه کهنوت می پرداخت حسب عادت کهنوت نوبت او شد
که هیچکس خداوند در آمده بخور بسوزاند و در وقت بخور تمام
جماعت قوم بیرون عبادت میکردند ناگاه فرشته خداوند بطرف

- ۱۲ راست مذبح بخور ایستاده بروی ظاهر گشت ۵ چون زکریّا اورادید
- ۱۳ در حیرت افتاده ترس بر او مستولی شد ۵ فرشته بدو گفت ای زکریّا
- ترسان مباش زیرا که دعای تو مستجاب گردیده است و زوجات
- ۱۴ ایصابت از تو پسری خواهد آورد و اورا یحیی خواهی نامید ۵ و تورا
- خوشی و شادی رخ خواهد نمود و بسیاری از ولادت او مسرور
- ۱۵ خواهند شد ۵ زیرا که در حضور خداوند بزرگ خواهد بود و شراب
- و مسکری نخواهد نوشید و از شکم مادر خود مملو روح القدس
- ۱۶ خواهد بود ۵ و بسیاری از بنی اسرائیل را بسوی خداوند خدای
- ۱۷ ایشان خواهد برگردانید ۵ و او بروح و قدرت الیاس پیش روی وی
- خواهد خرامید تا دل‌های پدران را بطرف پسران و نافرمانان را بحکمت
- ۱۸ عادلان بگرداند تا قومی مستعد را برای خدام میا سازد ۵ زکریّا بفرشته
- گفت این چگونه بدانم و حال آنکه من پیر هستم و زوجه ام دیرینه سال
- ۱۹ است ۵ فرشته در جواب وی گفت من جبرائیل هستم که در
- حضور خدا می ایستم و فرستاده شدم تا با تو سخن گویم و از این امور
- ۲۰ تو را مژده دهم ۵ و الحال کنک شده یارای حرف زدن نخواهی داشت
- تا وقتی که این امور واقع گردد زیرا که سخنهاى مرا که در وقت خود بوقوع
- ۲۱ خواهد پیوست باور نکردی ۵ و جماعت منتظر زکریّا میبودند و از
- ۲۲ طول توقف او در هیکل متعجب ۵ اما چون بیرون آمده نتوانست
- با ایشان حرف زند پس فهم کردند که البته در هیکل رویائی دیده است
- ۲۳ که بسوی ایشان اشارت میکرد و ساکت ماند ۵ و چون ایام خدمت

۲۴ اوبه تمام رسید بخانه خود رفت و بعد از آن روزها زن او ایصابات
 ۲۵ حامل شده مدت پنجاه خود را پنهان نمود و گفت و باینطور خداوند
 بمن عمل نمود در روزهایی که مرا منظور داشت تا آنکه مرا از نظر مردم
 بردارد

(مژده دادن جبرائیل مریم را از ولادت مسیح)

۲۱ و در ماه ششم جبرائیل فرشته از جانب خدا به بلدی از جلیل که
 ۲۷ ناصره نام داشت فرستاده شد و نزد باکرة نامزد مردی مسمی
 ۲۸ به یوسف از خاندان داود و نام آن باکره مریم بود پس فرشته نزد
 او داخل شده گفت سلام رای نعمت رسیده خداوند با تو است
 ۲۹ و تو در میان زنان مبارکی چون او را دید از سخن او مضطرب
 ۳۰ شده متفکر شد که این چه نوع تحیت است فرشته بدو گفت ای
 ۳۱ مریم ترسان مباش زیرا که نزد خدا نعمت یافته و اینک حامل شده
 ۳۲ پسری خواهی آورد و او را عیسی خواهی نامید و او بزرگ خواهد بود
 و به پسر حضرت اعلی مسمی شود و خدای خداوند تخت پدرش
 ۳۳ داود را بدو عطا فرماید و او بر آل یعقوب تا بابد پادشاهی کند
 ۳۴ و سلطنت او را نهایت نخواهد بود مریم بفرشته گفت این چگونه می
 ۳۵ شود و حال آنکه مردی را نشناختم فرشته در جواب وی گفت
 روح القدس بر تو خواهد آمد و قدرت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد
 ۳۶ افکند از آنجه آن مولود مقدس پسر خدا خوانده می شود و اینک
 ایصابات از خویشان تو نیز در پیروی به پسری حامل شده و این ماه

۳۷ ششم است مراوراکه عاقرمی خواندند ۵ زیرا که نزد خدا هیچ امری
 ۳۸ محال نیست ۵ مریم گفت اینک کنیز خداوندم برابر حسب سخن
 تو واقع شود پس فرشته از او غایب شد ۵

(رفتن مریم بخانه ذکر یا)

۳۹ در آن روزها مریم برخاست و به بلدی از کوهستان یهودیه بشتاب
 ۴۰ رفت ۵ و بخانه زکریا در آمده به ایصابات سلام کرد ۵ و چون
 ۴۱ ایصابات سلام مریم را شنید بچه در رحم او ب حرکت آمد و بروح
 ۴۲ القدس مملو شده ۵ با و از بلند صدازده گفت تودرمیان زنان
 ۴۳ مبارک هستی و مبارکست ثمره رحم تو ۵ و از کجا این بمن رسید که
 ۴۴ مادر خداوند من بنزد من آید ۵ که اینک چون آواز سلام تو گوش
 ۴۵ زدم من شد بچه از خوشی در رحم من ب حرکت آمد ۵ و خوشا حال
 او که ایمان آورد زیرا که آنچه از جانب خداوند بوی گفته شد بانجام
 ۴۶ خواهد رسید ۵ پس مریم گفت

(تسبیح مریم)

۴۷ جان من خداوند را تعجید میکند ۵ و روح من برهاننده خود خدا
 ۴۸ بوجد آمد ۵ که نظر رحانیت خود را بر حقارت کنیز خود افکند
 ۴۹ زیرا هان از کنون تمام طبقات مرا خوشحال خواهند خواند ۵ زیرا
 ۵۰ آن قادم بمن کارهای عظیم کرد و نام او قدوس است ۵ و رحمت
 ۵۱ او نسلاً بعد نسل است بر آنانی که از او میترسند ۵ بیا زوی خود قدرت

۵۲ را ظاهر فرمود و متکبران را بخلال دل ایشان پراکند ۵ جباران را از
 ۵۳ تختها بزیرافکند و فروتنان را سرافراز گردانید ۵ کرسنکان را
 ۵۴ بچیزهای نیکو سیر فرمود و دولت‌مندان را تهی دست رد نمود ۵ بنده
 ۵۵ خود اسراییل را یاری کرد بیادکاری رحمانیت خود ۵ چنانکه
 ۵۶ با اجداد ما گفته بود با براهیم و بذریّت او تا ابد آباد ۵ و مریم قریب
 بسه ماه نزد وی ماند پس بخانه خود مراجعت کرد ۵

(ولادت یحیی)

۵۷ اما چون ایصابات را وقت وضع حمل رسید پسری بزاد ۵
 ۵۸ و همسایکان و خویشان او چون شنیدند که خداوند رحمت عظیم
 ۵۹ بروی کرده با او شادی کردند ۵ و واقع شد روز هشتم چون برای
 ۶۰ خننه طفل آمدند که نام پدرش زکریّا را بر او مینهادند ۵ و مادرش
 ۶۱ ملتفت شده گفت نی بلکه به یحیی مسمی شود ۵ بوی گفتند از
 ۶۲ قبیله تو هیچکس مسمی بدین اسم نیست ۵ پس به پدرش اشاره
 ۶۳ کردند که او را چه نام خواهی نهاد ۵ او تخته خواسته بنوشت که نام او
 ۶۴ یحیی است و همه متعجب شدند ۵ در ساعت دهان و زبان او باز
 ۶۵ گشته بحمد خدا متکلم شد ۵ پس بر تمامی همسایکان ایشان خوف
 مستولی گشت و جمیع این وقایع در همه کوهستان یهودیه شهرت
 ۶۶ یافت ۵ و هر که شنید در خاطر خود تفکر نموده گفت این چه نوع
 ۶۷ طفل خواهد بود و دست خداوند با وی بود ۵ و پدرش زکریّا بروح
 القدس مملو شده نبوت نموده گفت ۵

(تسبیح زکریّا)

۶۸ خداوند خدای اسرائیل مبارک باد که از قوم خود تنقّد نموده برای
 ۶۹ ایشان فدائی قرار داد و شاخ نجاتی برای ما برافراشت در خانه بنده
 ۷۰ خود داد و چنانچه گفت بزبان مقدّسین که از بدو عالم انبیای او
 ۷۱ میبودند رهائی از دشمنان ما و از دست آنانیکه نفرت دارند از ما
 ۷۲ تا رحمت بر پدران ما را بجا آورد و عهد مقدّس خود را تذکّر فرماید
 ۷۳ سو کندیکه با پدر ما ابراهیم یاد کرد که ما را توفیق عطا فرماید تا
 ۷۴ از دست دشمنان خود رهائی یافته او را بخوف عبادت کنیم
 ۷۵ در حضور او بقداست و عدالت تمامی عمر خود و توای طفل نبی
 ۷۶ حضرت اعلیٰ خوانده خواهی شد که پیش روی خداوند خواهی
 ۷۷ خرامید تا طرُق او را مپای سازی تا قوم او را معرفت نجات دهی در
 ۷۸ آمرزش گناهان ایشان به احشای رحمت خدای ما که بآن سپیده
 ۷۹ از عالم اعلیٰ از ما تنقّد نمود تا ساکنین در ظلمت و ظلّ موت را
 ۸۰ نور دهد و پاهای ما را بطریق سلام هدایت نماید پس طفل
 نو کرده در روح قوی میکشت و تا روز ظهور او برای اسرائیل در
 بیابان بسر میبرد

(باب دوم ذکر ولادت مسیح)

۱ و در آن ایّام حکمی از او غُسطُس قیصر صادر گشت که تمام ربع
 ۲ مسکون را اسم نویسی کنند و این اسم نویسی اوّل شد هنگامیکه

- کیرینیس والی سوریه بود ۳ پس همه مردم هریک بشهر خود برای اسم نویسی میرفتند ۴ ویوسف نیز از جلیل از بلده ناصره به بهودیّه بشهر داود که بیت لحم نام داشت رفت زیرا که او از خاندان و آل داود بود ۵ ثابت کرد نام او با مریم که نامزد او بود و نزدیک بزاییدن بود ۶ و وقتی که ایشان در آنجا بودند هنگام وضع حمل او رسیده ۷ پسر نخستین خود را زایید و او را در قنداقه پیچیده در آخور خوابانید زیرا که برای ایشان در منزل جای نبود ۸

(مژده دادن فرشتگان شبانانرا از ولادت مسیح)

- و در آن نواحی شبانان چند در صحرا بسر میبردند و شب را پاسبانی گله های خویش میکردند ۹ ناگاه فرشته خداوند برایشان ظاهر شد و کبریائی خداوند بر کرد ایشان جلوه کرد و بغایت ترسان گشتند ۱۰ فرشته ایشانرا گفت بپیم کنید زیرا اینک مژده خوشی عظیم بشما میدهم که برای جمیع قوم میباشد ۱۱ که امروز برای شما در شهر داود نجات دهنده که مسیح خداوند باشد متولد شد ۱۲ و علامت برای شما اینست که طفلی در قنداقه پیچیده و در آخور خوابیده خواهید یافت ۱۳ در همان حال فوجی از لشکر آسمانی با فرشته حاضر شده خدا را تسبیح کنان میکردند ۱۴ خدا را در اعلی علین جلال و بر زمین سلام و در میان مردم رضامندی باد ۱۵ و چون ملائکه از نزد ایشان با آسمان صعود میکردند شبانان بایکدیگر گفتند الآن به بیت لحم

۱۶ بشویم و این واقعه را که خداوند بامکشوف نمود مشاهده نماییم ۵ پس
 ۱۷ بشتاب رفته مریم و یوسف و آن طفل را در آخور خوابیده یافتند ۵
 ۱۸ چون این را دیدند آن سخنی را که درباره طفل بدیشان گفته شده بود
 ۱۹ شهرت دادند ۵ و هر که می شنید تعجب مینمود از آنچه شبانان بدیشان
 ۲۰ گفتند ۵ اما مریم متفکر شده این همه کلمات را در خاطر خود نگاه
 میداشت ۵ و شبانان خدا را تحمید و حمد کنان برکشتند بسبب
 همه آن اموری که دیده و شنیده بودند ۵ مطابق آنچه بایشان گفته
 شده بود ۵

(ذکر اختان مسیح)

۲۱ و چون روز هشتم که وقت ختنه طفل باشد رسید او را مسمی کردند
 به عیسی چنانکه فرشته او را نامیده بود قبل از قرار گرفتن او در رحم ۵

(تطهیر مریم و مسیح و ذکر شمعون و حنا)

۲۲ و چون ایام تطهیر ایشان به حسب شریعت موسی رسید او را باورشلم
 ۲۳ بردند تا بخداوند بکذرانند ۵ چنانکه در شریعت خداوند مکتوب
 است که هر ذکوری که رحم را کشاید مقدس خداوند خوانده شود ۵
 ۲۴ و تا قربانی کذارانند چنانکه در شریعت خداوند مقرر است یعنی
 ۲۵ جفت فاخته یا دو جوجه کبوتر ۵ و آنوقت شخصی شمعون نام در
 اورشلم بود که مرد صالح و متقی و منتظر تسلی اسراییل بود و روح
 ۲۶ القدس بروی بود ۵ که از روح القدس بدو وحی رسیده بود که موترا

۲۷ خواهی دید تا مسیح خداوند را مشاهده نکنی ۵ پس براه نمائی روح
بهیکل در آمد و چون والدین در آوردند آن طفل را یعنی عیسی
۲۸ تا رسوم شرع ترا بجهت او بعمل آورند ۵ او را در آغوش خود
کشیده و خدا را تبارک خوانده گفت ۵

(تسبیح شمعون)

۲۹ الحال ای خداوند بنده خود را رخصت میدهی بسلام بر حسب
۳۰ کلام خود ۵ زیرا که چشمان من نجات تو را دیده است ۵ که آنرا پیش
۳۱ روی جمیع امتها میساختی ۵ نوری که کشف حجاب برای امتها کند
۳۲ و مرقوم تو اسرائیل را جلال بود ۵ و یوسف و مادرش از آنچه در
۳۳ باره او گفته شد تعجب نمودند ۵ پس شمعون ایشان را برکت داده
بمادرش مریم گفت اینک این طفل قرار داده شد برای افتادن
و برخاستن بسیاری از آل اسرائیل و برای آیتی که او را تکذیب
خواهند کرد ۵ و در قلب تو نیز شمشیری فرو خواهد رفت تا افکار
۳۵ قلوب بسیاری مکشوف شود ۵ و زنی نبیه بود حنا نام دختر فنوئیل از
۳۶ سبط اشیر بسیار سالخورده که از زمان بکارت هفت سال با شوهر بسر
برده بود ۵ و قریب هشتاد و چهار سال بود که او بیوه گشته از هیکل
جدا نمیشد بلکه شبانه روز بروزه و مناجات در عبادت مشغول
۳۷ میبود ۵ او در همان ساعت در آمده خدا را شکر مینمود و در باره او
۳۸ همه منتظرین نجات در او و بر شلم تکلم مینمود ۵

(ذکر مراجعت بناصره)

۳۹ و چون تمامی رسوم شریعت خداوند را پایان برده بودند بشهر خود
 ۴۰ ناصره جلیل مراجعت کردند و طفل نموده بروح قوی میکشت
 و از حکمت مملو شده توفیق خدا بروی میبود

(آمدن مسیح باورشلم هنگامیکه دوازده ساله بود)

۴۱ و والدین او هر ساله بجهت عید فصح باورشلم میرفتند و چون
 ۴۲ دوازده ساله شد موافق رسم عید باورشلم آمدند و چون روزها
 ۴۳ را تمام کرده مراجعت میکردند آن طفل یعنی عیسی در اورشلیم توقف
 ۴۴ نمود و یوسف و مادرش نمیدانستند بلکه چون کمان میبردند که
 او در قافله است سفر یکروزه کردند و او را در میان خویشان
 ۴۵ و آشنایان خود میجستند و چون او را نیافتند در طلب او باورشلم
 ۴۶ برگشتند و بعد از سه روز او را در هیکل یافتند که میان معلمان
 ۴۷ نشسته سخن ایشان را می شنود و از ایشان سؤال همیکرد و هر که
 ۴۸ سخن او را میشنید از فهم و جوابهای او متحیر میکشت و چون او را
 دیدند مضطرب شدند پس مادرش بوی گفت ای فرزند چرا با ما
 چنین کرده اینک پدرت و من غمناک گشته تو را جستجو می کردیم
 ۴۹ بایشان گفت از هر چه مرا طلب می کردید مگردانسته اید که باید
 ۵۰ من در امور پدر خود مشغول باشم و لی آن سخنی را که بدیشان گفت
 ۵۱ ادراک نکردند پس بایشان روانه شده بناصره آمد و مطیع ایشان

میبود و مادر او تمام این امور را در خاطر خود نگاه میداشت ⑤
 و عیسی ترقی میکرد در حکمت و قامت و رضامندی نزد ⑥
 خدا و مردم

(باب سیم در ظهور یحیی تعمید دهنده)

و در سال پانزدهم از سلطنت طیباریوس قیصر در وقتیکه ①
 پنطیوس پپلاطس و آلی هودیّه بود و هیرودیس تیتراک جلیل
 و برادرش فیلیپس تیتراک ایطوریّه و دیار تراخونیتس و لیسانیوس
 تیتراک ابلیه ② و حنا و قیافاروسای گهنّه بودند کلام خدا به یحیی بن
 ذکریّا در بیابان نازل شده ③ تمامی حوالی اُردن آمده بتعمید توبه ④
 بجهت آمزش کناهان موعظه میکرد ⑤ چنانچه مکتوب است در
 صحیفه کلمات اشعیای نبی که میکوید صدای نداکننده در بیابان
 که راه خداوند را مهیا سازید و طرق او را راست نمائید ⑥ هر وادی ⑦
 انباشته و هر کوه و تلّ پست و هر کجی راست و هر راه ناهموار صاف
 خواهد شد ⑧ و تمامی بشر نجات خدا را خواهند دید ⑨ آنگاه بآن ⑩
 جماعتی که برای تعمید وی بیرون میآمدند گفت ای افعی زادگان
 که شمار نشان داد که از غضب آینده بگریزید ⑪ پس ثمرات مناسب ⑫
 توبه بیاورید و در خاطر خود این سخن را راه دهید که ابراهیم پدر
 ماست زیرا شما میگوییم خدا قادر است که از این سنگها فرزندان برای
 ابراهیم برانگیزاند ⑬ و الان نیز تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است ⑭

- پس هر درختی که میوه نیکو نیاورد بریده و در آتش افکنده می شود ۱۰
- پس مردم سؤال نموده گفتند چه کنیم ۱۱ در جواب ایشان گفت هر که دو جامه دارد بآنکه ندارد تقسم کند و هر که غذا دارد نیز چنین کند ۱۲
- و باج خواهان نیز برای تعمید وی آمده بدو گفتند ای استاد چه کنیم ۱۳ بدیشان گفت زیاد تر از آنچه مقرر است بگیرید ۱۴ سپاهیان نیز از او پرسیده گفتند ما چه کنیم بایشان گفت بر کسی ظلم مکنید و بر هیچکس افتراء مزیند و بمواجب خود اکتفا کنید ۱۵ و هنگامیکه قوم مترصد می بودند و همه در خاطر خود تفکر مینمودند درباره یحیی که این مسیح است یا نه ۱۶ یحیی همه متوجه شده گفت من شمارا بآب تعمید میدهم لیکن شخصی توانا تر از من میآید که لیاقت آن ندارم که بند نعلین او را باز کنم او شمارا بروح القدس و آتش تعمید خواهد داد ۱۷ او غربال خود را بدست خود دارد و خرمن خویش را پاک کرده کندم را در انبار خود ذخیره خواهد نمود و گاه را در آتشی که خاموشی نمی پذیرد خواهد سوزانید ۱۸ و بنصایح بسیار دیگر قوما بشارت میداد ۱۹ اما هیرودیس تترارک چون از وی توبیخ یافت بسبب هیرودیا زن برادر او فیلیس و سایر بدیهای که هیرودیس کرده بود ۲۰ این را نیز بر همه افزود که یحیی را در زندان حبس نمود ۲۱

(ذکر تعمید یافتن خداوند عیسی)

اما چون تمامی قوم تعمید یافته بودند و عیسی هم تعمید گرفته مشغول ۲۲

بدعا میبود آسمان شکافته شد و روح القدس بهیة جسمانی مانند
 کبوتری بر او نازل شد و آوازی از آسمان در رسید که تو پسر حبیب
 من هستی که بتو خوشنودم

(نسب نامه خداوند عیسی)

و خود عیسی وقتی که شروع کرد قریب بسی ساله بود و حسب
 کمان خلق پسر یوسف بن هالی بن متّات بن لاوی بن ملکی بن
 ینّا بن یوسف بن متّاتیا بن آموس بن ناحوم بن حسّلی بن نجّی
 بن مّات بن متّاتیا بن شمعی بن یوسف بن یهودا بن یوحنا بن
 ریسابن زرو بابل بن سالتیسیل بن نیری بن ملکسی بن اذی بن
 قوسام بن ایلمودام بن عیر بن یوسی بن ایلعاذر بن یورام بن متّات
 بن لاوی بن شمعون بن یهودا بن یوسف بن یونان بن ایلیا قیم
 بن ملیّا بن مینان بن متّاتیا بن ناتان بن داود بن یشی بن عوبید بن
 بو عزّ بن شلمون بن نحشون بن عمیناداب بن ارام بن حصرون
 بن فارص بن یهودا بن یعقوب بن اسحق بن ابراهیم بن تارخ بن
 ناحور بن سروج بن رعوب بن فالج بن عابر بن صالح بن قینان بن
 ارفکشاد بن سام بن نوح بن لامک بن متوشالچ بن خنوخ بن یارد
 بن مهللئیل بن قینان بن انوش بن شیت بن آدم بن الله

(باب چهارم تجربه نمودن ابلیس مسیح را)

اما عیسی مملو از روح القدس بوده از اُردن مراجعت کرده روح

۲ اورا به بیابان برد و مدت چهل روز ابلیس اورا تجربه مینمود
 و در آن ایام چیزی نخورد چون سپری کشت آخراً گرسنه گردید
 ۳ و ابلیس بدو گفت اگر پسر خدا هستی این سنگ را بکوتانان کردد
 ۴ عیسی در جواب وی گفت مکتوب است که انسان محض به نان
 ۵ زیست نمیکند بلکه بهر کلمه خدا پس ابلیس اورا بکوهی بلند برده
 ۶ تمامی ممالک جهان را در لحظه بدو نشان داد و ابلیس بدو گفت
 جمیع این قدرت و حشمت آنها را بتو میدهم زیرا که بمن سپرده شده است
 ۷ و بهر که میخواهم میبخشم پس اگر تو پیش من سجده کنی همه از آن تو
 ۸ کردد عیسی در جواب او گفت از عقب من دور شوای شیطان
 زیرا مکتوب است خداوند خدای خود را پرستش کن و غیر او را
 ۹ عبادت منما پس او را باورشلیم برده بر کنکره هیکل قرار داد و بدو
 ۱۰ گفت اگر پسر خدا هستی خود را از اینجا بپیرانداز زیرا مکتوب
 است که فرشتگان خود را در باره تو حکم فرماید تا تو را محافظت
 ۱۱ کنند و تو را بدست های خود بردارند مبادا پایت بسنگی خورد
 ۱۲ عیسی در جواب وی گفت که گفته شده است خداوند خدای خود
 ۱۳ را تجربه مکن و چون ابلیس جمیع تجربه را با تمام رسانید تا مدتی از
 او جدا شد

(موعظه مسیح در جلیل و رد شدن از اهل ناصره)

۱۴ و عیسی بقرت روح بجلیل برگشت و خبر او در تمامی مرز و بوم شهرت
 ۱۵ یافت و او در کنایس ایشان تعلیم میداد بقسمیکه همه او را تعظیم

- ۱۶ میکردند و به ناصره جائیکه پرورش یافته بود رسید و بحسب دستور
 ۱۷ خود در روز سبت بکنیسه در آمده برای تلاوت برخاست و آنگاه
 صحیفه اشعیاء نبی را بدو دادند و چون کتاب را کشود موضعی را یافت
 ۱۸ که مکتوب است و روح خداوند بر منست زیرا که مرا مسح کرد تا
 فقراء را بشارت دهم و مرا فرستاد تا شکسته دلان را شفا بخشم و اسیران را
 برستکاری و کوران را به بینائی موعظه کنم و تا گوید کانرا آزاد سازم و
 ۱۹ و از سال پسندیده خداوند موعظه کنم پس کتاب را هم پیچیده بملازم
 ۲۰ سپرد و بنشست و چشمان همه اهل کنیسه بروی دوخته میبود و آنگاه
 بدیشان شروع بگفتن کرد که امروز این نوشته در گوشهای شما تمام
 ۲۱ شد و همه بروی شهادت دادند و از سخنان فیض آمیزی که از
 دهانش صادر میشد تعجب نموده گفتند مگر این پسر یوسف نیست و
 ۲۲ بدیشان گفت هر آینه این مثل را بمن خواهید گفت ای طیب خود را
 شفا بده آنچه شنیده ایم که در کفرناحوم از تو صادر شد اینچنانیز در وطن
 ۲۳ خویش بنما و گفت هر آینه شما میگویم که هیچ نبی در وطن خویش
 ۲۴ مقبول نباشد و تحقیق شما را میگویم که بسایوه زنان در اسرائیل
 ۲۵ بودند در ایام الیاس وقتی که آسمان مدت سه سال و شش ماه بسته
 ماند چنانکه قحطی عظیم در تمام ارض پدید آمد و الیاس نزد هیچ
 ۲۶ یکی از ایشان فرستاده نشد مگر نزد بیوه زنی از اهل صرفة صیدون و
 ۲۷ و بسا ابرسان در اسرائیل بودند در ایام الیشع نبی و احدی از ایشان
 ۲۸ طاهر نکشت جز نعان سریانی پس تمام اهل کنیسه چون این سخنان را

۳۹ شنیدند برخشم گشتند و برخاسته او را از شهر بیرون کردند و بر
 ۳۰ قلّه کوهی که قریهٔ ایشان بر آن بنا شده بودند تا او را بزیر افکنند و
 ۳۱ ولی از میان ایشان گذشته برفت و بکفرناحوم شهری از جلیل
 ۳۲ فرود شده در روزهای سبت بتعلیم ایشان همی پرداخت و از تعلیم
 او در حیرت افتادند زیرا که کلام او به اقتدار میبود

(شفادادن دیوانه در کفرناحوم)

۳۳ و در کنیسه مردی بود که روح دیو خبیث داشت و با از بلند فریاد
 ۳۴ کنان میگفت و آه ای عیسی ناصری ما را با توجه کار است ایآ آمده
 ۳۵ تا ما را هلاک سازی تو را میشاسم کیستی ای قدّوس الله و پس عیسی
 او را نهیب داده فرمود خاموش باش و از وی در بیاد ساعت
 دیو او را در میان انداخته از او بیرون شد و هیچ آسیبی بدو نرسانید و
 ۳۶ پس حیرت بر همهٔ ایشان مستولی گشت و یکدیگر را مخاطب ساخته
 گفتند این چه نوع سخن است که این شخص به اقتدار و قدرت ارواح
 ۳۷ پلید را امر میکند و بیرون میآیند و شهرت او در هر موضعی از آن
 حوالی پهن شد

(شفادادن مرضی و موعظه کردن در بلدان جلیل)

۳۸ و از کنیسه برخاسته بخانهٔ شمعون درآمد و مادر زن شمعون را تب
 ۳۹ شدیدی عارض شده بود برای او از وی التماس کردند و پس بر سر
 وی آمده تب را نهیب داده تب از او زایل شد در ساعت برخاسته

- ۴۰ بخد متکذاری ایشان مشغول شد و چون آفتاب غروب میکرد همه آنانیکه اشخاص مبتلا بانواع امراض داشتند ایشان را نزد وی آوردند و بهریکی از ایشان دست گذارده ایشانراشفاداد و دیوها نیز از بسیاری بیرون میرفتند و صبحه زنان میگفتند که تو مسیح پسر خدا هستی ولی ایشانرا قدغن کرده نکذاشت که حرف زنند زیرا که دانستند او مسیح است و چون روز شد روانه شده بمکانی ویران رفت و گروهی کثیر در جستجوی او شده نزدش رسیدند و الحاح مینمودند که از نزد ایشان نرود و ایشان گفت مرا لازمست که شهرهای دیگر نیز بملکوت خدا بشارت دهم زیرا که برای همین کار فرستاده شده ام پس در کنایس جلیل موعظه مینمود

(باب پنجم معجزه صید ماهیان و دعوت پطرس و اندریاس)

(و دو پسر زبیدی)

- ۱ و هنگامیکه گروهی بروی ازدحام مینمودند تا کلام خدا را بشنوند او بکنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود و دو کشتی را در کنار دریاچه ایستاده دید که صیادان از آنها بیرون آمده دامهای خود را شست و شو مینمودند پس یکی از آن دو کشتی که مال شمعون بود سوار شده از او درخواست نمود که از خشکی اندکی براند پس در کشتی نشسته مردم را تعلیم میداد و چون از سخن گفتن فارغ شد شمعون گفت بمیانۀ دریاچه بران و دامهای خود را برای شکار

- ۵ بیند ازید ۵ شمعون در جواب وی گفت ای استاد تمام شب رانج
 ۶ برده چیزی نکر فتم لیکن بحکم تو دام را میاند از ۵ چون چنین
 کردند مقداری کثیر از ماهی صید کردند چنانکه نزدیک بود دام
 ۷ ایشان کسسه شود ۵ و بر فقای خود که در کشتی دیگر بودند اشاره
 کردند که آمده ایشان را امداد کنند پس آمده هر دو کشتی را پر
 ۸ کردند بقسمیکه نزدیک بود غرق شوند ۵ شمعون پطرس چون
 اینرا بدید بر پایهای عیسی افتاده گفت ای خداوند از من دور شو که
 ۹ مردی گناه کارم ۵ زیرا که بسبب صید ماهی که کرده بودند دهشت
 ۱۰ براو و همه رفقای وی مستولی شد ۵ و هم چنین نیز بر بعثوب
 و یوحنا پسران زبدی که شریک شمعون بودند عیسی بشمعون
 ۱۱ گفت مَتَرَس پس از این مردم را صید خواهی کرد ۵ پس چون کشتیها را
 بکنار آوردند همه را ترک کرده از عقب او روان شدند ۵

(شفادادن ابرصی)

- ۱۲ و چون او در شهری از شهرها بود ناگاه مردی پراز برص آمده چون
 عیسی را بدید بروی در افتاد و التماس کرده بوی گفت خداوندا
 ۱۳ اگر خواهی میتوانی مرا طاهر سازی ۵ پس دست آورده او را لمس نمود
 ۱۴ و گفت میخواهم طاهر شو که فوراً برص از او زایل شد ۵ و او را قدغن
 کرد که هیچکس را خبر نمده بلکه رفته خود را بکاهن بنما و هدیه بجهت
 طهارت خود بطوریکه موسی فرمود بکذران تا بجهت ایشان شهادتی

شود ۱۵ لیکن خبر او بیشتر شهرت یافت و گروهی بسیار جمع شدند
تا کلام او را بشنوند و از مرضهای خود شفا یابند ۱۶ و او بپیرانه عزلت
جسته بعبادت مشغول شد ۱۷

(شفادادن مفلوجی)

روزی از روزها واقع شد که او تعلیم میداد و فریسیان و فقها که از
همه بلدان جلیل و یهودیه و اورشلیم آمده نشسته بودند و قوت
خداوند برای شفای ایشان صادر میشد ۱۸ که ناگاه چند نفر شخصی
مفلوج را بر بستری آوردند و میخواستند او را داخل کنند تا پیش
روی وی بگذارند ۱۹ و چون بسبب انبوهی مردم راهی نیافتند که
او را بخانه در آورند بر پشت بام رفته او را با تخت خود از میان سفالها
در وسط مجلس پیش عیسی گذاردند ۲۰ چون ایمان ایشان را ملاحظه
نمود بوی گفت ای مرد کناهان تو آمرزیده شد ۲۱ آنگاه کاتبان و فریسیان
در خاطر خود تفکر نموده گفتند ۲۲ گرفتند این کیست که کفر میکوید
جز خدای واحد که میتواند کناهان را بپایا مرزد ۲۳ عیسی افکار ایشان را
درک نموده در جواب ایشان گفت چرا در خاطر خود تفکر میکنید ۲۴
کدام سهل تر است گفتن اینکه کناهان تو آمرزیده شد یا گفتن اینکه
بر خیز و بخرام ۲۵ لیکن تا بدانید که پسرانسان را استطاعت آمرزیدن
کناهان بر روی زمین هست مفلوج را گفت تو را میکویم برخیز
و بستر خود را برداشته بخانه خود برو ۲۶ در ساعت برخاسته پیش
ایشان آنچه بر آن خوابیده بود برداشت و بخانه خود خدا را حمد کنان

روان شد ۲۶ و حیرت همه را فرو گرفته خدا را انجید مینمودند و خوف
بریشان مستولی شده گفتند امروز عجایب دیدیم ۲۷

(دعوت لاوی)

از آن پس بیرون رفته باج گیری را که لاوی نام داشت بر باجگاه ۲۷
نشسته دید او را گفت از عقب من بیا ۲۸ در حال همه چیز را ترک
کرده برخاست و در عقب وی روان شد ۲۹ و لاوی ضیافتی بزرگ در
خانه خود برای او کرد و جمعی بسیار از باج خواهان و دیگران با
ایشان نشستند ۳۰ اما کاتبان ایشان و فریسیان همه نموده بشاکردان
او گفتند برای چه با باج خواهان و کناهکاران اکل و شرب میکنید ۳۱
عیسی در جواب ایشان گفت تند رستان! احتیاج بطیب ندارند بلکه
مریضان ۳۲ و نیا آمده ام تا عادلان بلکه تا عاصیان را بتوبه بخوانم ۳۳

(ذکر روزه)

پس بوی گفتند از چه سبب شاکردان یحیی روزه بسیار میدارند و نماز ۳۳
میخوانند و هم چنین تلامیذ فریسیان نیز لیکن شاکردان تو اکل و شرب
میکند ۳۴ بدیشان گفت آیا میتوانید پسران خانه عروس را مادامیکه
داماد با ایشان است روزه دار سازید ۳۵ بلکه ایّامی میاید که داماد
از ایشان گرفته شود آنکاه در آن روزها روزه خواهند داشت ۳۶ و مثلی
نیز برای ایشان آورد که هیچ کس پارچه از جامه نو بر جامه کهنه وصله
نمیکند و الا آن نوراپاره کند و وصله که از نو گرفته شد نیز در خور آن

٣٧ کهنه نبود و هیچکس شراب نوراد در مشکهای کهنه نمیزد و الا شراب
 ٣٨ تازه مشکها را پاره میکند و خودش ریخته و مشکها تباه میکردند بلکه
 ٣٩ شراب نوراد در مشکهای نو باید ریخت تا هردو محفوظ بماند و کسی
 نیست که چون شراب کهنه را نوشید فی الفور تازه را طلب کند که
 میکوید کهن بهتر است

(باب ششم ذکر روز سبت)

١ و واقع شد در سبت موسوم بدوم اولین که او از میان کشت زارها
 میگذشت و شاگردانش خوشه ها چیدند و بکف مالیده میخوردند
 ٢ و بعضی از فریسیان بدیشان گفتند چرا کاری میکنید که کردن آن
 ٣ در سبت جایز نیست عیسی در جواب ایشان گفت ای ناخوانده اید
 ٤ آنچه کرد او و در فقایش در وقتیکه کرسنه بودند که چگونه بخانه
 خدا در آمده نان تقدّمه را گرفته بخورد و برفقای خود نیز داد و حال
 آنکه خوردن آن جز بکهنه روان نیست پس بدیشان گفت پسر
 ٥ انسان مالک روز سبت نیز است و در سبت دیگری بکنیسه در
 آمده تعلیم میداد و در آنجا بود مردی که دست راستش خشک بود
 ٦ کاتبان و فریسیان چشم بر او میداشتند که شاید در سبت شفاعت
 ٧ شکایتی بر او یابند او خیالات ایشان را درک نموده بدان مرد دست
 ٨ خشک گفت برخیز و در میان بایست در حال برخاسته بایستاد
 ٩ عیسی بدیشان گفت از شما چیزی میبرسم که در روز سبت کدام
 ١٠ رواست نیکوئی کردن یا بدی رها کردن جانی یا هلاک کردن پس

چشم خود را بر جمیع ایشان گردانیده بدو گفت دست خود را دراز کن او چنان کرد و فوراً دستش مثل دست دیگر صحیح گشت اما ایشان از حماقت مملو گشته بیکدیگر می گفتند که با عیسی چه کنیم

(انتخاب دوازده رسول)

۱۱ و در آن روزها بر فراز کوه برآمد تا عبادت کند و آن شب را در عبادت خدا بضع آورد و چون روز روشن شد شاگردان خود را پیش طلبیده دوازده نفر از ایشان را انتخاب کرده ایشان را بر سولان تسمیه نمود یعنی شمعون که او را پطرس نیز نام نهاد و برادرش اندریاس یعقوب و یوحنا فیلیپس و برتولما متی و توما یعقوب ابن حلفی و شمعون معروف بقیور و یهوذا برادر یعقوب و یهوذا ی اسخریوطی که تسلیم کننده وی بود و با اتفاق ایشان بزیار آمده برجای هموار بایستاد و جمعی از تلامیذ وی و گروهی بزرگ از قوم از تمام یهودیه و اورشلیم و کناره دریای صور و صیدون آمدند تا کلام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند و کسانی که از ارواح پلیده معذب بودند شفا یافتند و تمام آن گروه میخواستند او را لمس کنند زیرا که قوتی از وی صادر شده همه را صحت میبخشید

(موعظه بر کوه)

۲۰ پس نظر خود را بشاگردان خویش افکنده گفت خوشا حال شما ای مساکین که ملکوت خدا از آن شما است خوشا حال شما که اکنون کر سنه اید زیرا که سیر خواهید شد خوشا حال شما که الحال گریانید

- ۳۲ که خواهید خندید ۵ خوشحال شما وقتی که مردم بخاطر پسرانسان
 از شما نفرت گیرند و شما را از خود جدا سازند و دشنام دهند و نام شما را
 ۳۳ چون شریری بیرون کنند ۵ در آن روز شاد باشید و وجد نمائید که
 اینک اجر شما در آسمان عظیم میباشد زیرا که بهمین طور پدران
 ۳۴ ایشان با انبیاء سلوک نمودند ۵ لیکن وای بر شما ای دولتمندان که
 تسلی خود را یافته اید ۵ وای بر شما ای سهرشدگان که کرسنه
 خواهید شد وای بر شما که الآن خندانید زیرا که ماتم و گریه خواهید
 ۳۵ کرد ۵ وای بر شما وقتی که جمیع مردم شما را تحسین کنند که هم چنین
 ۳۶ پدران ایشان با انبیاء کذب کردند ۵ لیکن ای مستمعین شما را
 میگویم دشمنان خود را دوست دارید و با کسانی که از شما نفرت کنند
 ۳۷ احسان کنید ۵ و هر که شما را لعن کند برای او برکت بطلبید و برای
 ۳۸ هر کس که با شما کینه دارد دعا ی خیر کنید ۵ و هر که بر رخ توزند
 دیگری را بسوی او بگردان و کسی که ردای ترا بگیرد قبار نیز از او
 ۳۹ مضایقه مکن ۵ هر که از تو سؤال کند بد ویده و هر که مال تو را گیرد
 ۴۰ از وی بازخواه ۵ و چنانکه میخواهید مردم با شما عمل کنند شما نیز
 ۴۱ بهمانطور با ایشان سلوک نمائید ۵ که اگر محبان خود را محبت نمائید
 شما چه فضل است زیرا که آنها که ارا ن هم محبان خود را محبت
 ۴۲ مینمایند ۵ و اگر احسان کنید با هر که شما احسان کند چه ثواب دارید
 ۴۳ چونکه عاصیان نیز چنین میکنند ۵ و اگر قرض دهید با آنانی که
 ۴۴ امید باز گرفتن از ایشان دارید شما را چه فضل است که کناهکاران

- ۳۵ نیز بکناهاکاران قرض میدهند تا از ایشان عوض گیرند ۵ بلکه دشمنان خود را محبت نمایند و احسان کنید و بدون امید عوض قرض دهید که اجر شما عظیم خواهد بود و پسران حضرت اعلیٰ
- ۳۶ خواهید بود زیرا که او با ناسپاسان و بدکاران مهر بانست ۵ پس
- ۳۷ رحیم باشید چنانکه پدر شما نیز رحیم است ۵ داوری مکنید تا بر شما داوری نشود و حکم مکنید تا بر شما حکم نشود و عفو کنید تا آمرزیده شوید ۵ بد دهید تا بشما داده شود که پیمانۀ نیکوی افشوده و جنبانیده
- ۳۸ و لبریز شده در دامن شما خواهند گذارد زیرا که پیمان پیمانۀ که می
- ۳۹ پیمائید برای شما پیموده خواهد شد ۵ پس برای ایشان مثلی زد که ایا
- ۴۰ میتواند کور کور را راهنمایی کند ایا هردو بکودالی نیافتند ۵ شاگرد از معلم خویش افضل نیست لیکن هر که کامل شده باشد مثل استاد
- ۴۱ خود بود ۵ و چرا خسیرا که در دیدهٔ برادر تو است میبینی و چوبی
- ۴۲ را که در چشم خود داری نمیبایی ۵ و چگونه بتوانی برادر خود را کوئی ای برادر اجازت ده تا خس را از دیدهٔ تو برآورم و چوبی را که در چشم
- ۴۳ خود داری فی بینی ای ریاکار اوّل چو بر از دیدهٔ خود بیرون کن آنگاه نیکو خواهی دید تا خس را از چشم برادر خود برآوری ۵ زیرا
- ۴۴ هیچ درخت نیکو میوهٔ بد بار نمیآورد و نه درخت بد میوهٔ نیکو آورد ۵
- ۴۵ که هر درخت از میوهٔ اش شناخته میشود از خار انجیر را نمیابند و از بوتهٔ انکور رانی چینند ۵ آدم نیکو از خزینۀ خوب دل خود چیز نیکو بر میآورد و شخص شریر از خزینۀ بد دل خویش چیز بد را بیرون

- ۴۶ میآورد زیرا که از زبادت دل زبان سخن میگوید و چون است که مرا
 ۴۷ خداوند خداوند میگوید و آنچه میگویم بعمل نیاورید و هر که
 نزد من آید و سخنان مرا شنود و آنها را بجا آورد شمار نشان میدهم که
 ۴۸ بچه کس مشابهت دارد و مثل شخصی است که خانه می ساخت
 و زمین را کده کود نمود و بنیادش را بر سنگ نهاد پس چون سیلاب
 آمده سیل بر آن خانه زور آورد نتوانست آنرا جنبش دهد زیرا که
 ۴۹ بر سنگ بنا شده بود لیکن هر که شنید و عمل نیاورد چون شخصی
 است که خانه بر روی زمین بی بنیاد بنا کرد که چون سیل بر آن
 صدمه زد فوراً افتاد و انهدام آن خانه عظیم بود

(باب هفتم شفا دادن نوکر یوزباشی)

- ۱ و چون همه سخنان خود را بسمع خلق با تمام رسانید وارد کفرناحوم
 ۲ شد و یوزباشی را غلامی که عزیز او بود مریض و مشرف بر موت
 ۳ بود چون خبر عیسی را شنید بعضی مشایخ یهود را نزد وی فرستاده
 ۴ از او خواهش کرد که آمده غلام او را شفا بخشد ایشان نزد عیسی
 آمده به الحاح بدو التماس کرده گفتند که مستحق است که این
 ۵ احسان را برایش بجا آری زیرا قوم ما را دوست میدارد و خود برای
 ۶ ما کیسه را ساخت پس عیسی با ایشان روانه شد و چون نزدیک
 بخانه رسید یوزباشی چند نفر از دوستان خود را نزد او فرستاده بدو
 گفت خداوند از حمت مکش زیرا لایق آن نیستم که زیر طاق من

- ۷ در آئی و از اینجا است که خود را لایق آن ندانستم که نزد تو آیم بلکه
 ۸ سخنی بگو تا بنده من صحیح شود زیرا که من نیز شخصی هستم زیر حکم
 و لشکر پان زبردست خود دارم چون بیکى گویم برو میرود و بدیگری
 ۹ بیا میاید و بغلام خود اینرا بکن میکند چون عیسی این بشنید
 تعجب نموده بسوی آن جماعتی که از عقب او میآمدند روی گردانیده
 ۱۰ گفت بشما میگویم این چنین ایمانی در اسرائیل هم نیافته ام پس
 فرستادگان بخانه برگشته آنغلام بیمار را صحیح یافتند

(ذکر زنده نمودن پسر بیوه زن نائینی)

- ۱۱ و در روز بعد بشهری مسمی به نائین میرفت و بسیاری از شاگردان
 ۱۲ او و گروهی عظیم همراهش میرفتند چون نزدیک بدر وازه
 شهر رسید ناگاه میتی را که پسر یگانه بیوه زنی بود میبردند و انبوهی
 ۱۳ کثیر از اهل شهر با وی میآمدند چون خداوند او را دید دلش
 ۱۴ براو سوخت و بوی گفت کریان مباش و نزدیک آمده تابوت را
 لمس نمود که حاملان آن بایستادند پس گفت ای جوان تور میگویم
 ۱۵ برخیز در ساعت آن مرده راست بنشست و سخن گفتن آغاز کرد
 ۱۶ و اورا به مادرش سپرد پس خوف همه را فرا گرفت و خدا را تعجید
 کنان می گفتند که نبی بزرگ در میان ما مبعوث شده و خدا از قوم
 ۱۷ خود تفقد نموده است پس این خبر در باره او در تمام یهودیه و جمیع
 آن مرز و بوم منتشر شد

(پیغام یحیی از زندان و جواب مسیح)

- ۱۸ و شاگردان یحیی او را از جمیع این وقایع مطلع ساختند ۱۹ پس یحیی
دو نفر از شاگردان خود را طلبیده نزد عیسی فرستاده عرض نمود
۲۰ آیا تو آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم ۱ آن دو نفر نزد وی
آمده گفتند یحیی تعمید دهنده ما را نزد تو فرستاده میگوید آیا تو
۲۱ آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم ۲ در هان ساعت بسیاریرا از
مرضا و بلا یا ارواح پلیده شفا داد و کوران بسیار را بینائی بخشید ۳
۲۲ عیسی در جواب ایشان گفت بروید و یحیی را از آنچه دیده
و شنیده اید خبر دهید که کوران بینا و لنکان خرامان و ابرصان طاهر
و کُرّان شنوا و مردگان زنده میگردند و بفقر آء مژده داده میشود ۴
۲۳ و خوشحال کسیکه در من لغزش نخورد ۵ و چون فرستادگان
۲۴ یحیی رفته بودند درباره یحیی بد انجماعت آغاز سخن نهاد که برای
دیدن چه چیز بصحرارفته بودید آیینی را که از باد در جنبش است ۶
۲۵ بلکه بجهت دیدن چه بیرون شتافتید یا کسی را که بلباس نازک
آراسته باشد اینک آنانیکه لباس فاخر میپوشند و عیّاشی می کنند
۲۶ در قصرهای سلاطین هستند ۷ پس از بهر نظاره چه رفته بودید
۲۷ ایانبی را بلی بشما میگویم کسی را که از نبی هم افضل است ۸ زیرا که
این است آنکه در حقّ وی مکتوب است اینک من رسول خود را
۲۸ پیش روی تو میفرستم تاراه تور را پیش تو میآسازد ۹ زیرا که شمارامی

- کوم از اولاد زنان نبی بزرگ تراز یحیی تعمید دهنده نیست لیکن
 آنکه در ملکوت خدا کوچک تر است از وی بزرگ تر است و تمام ۲۹
 قوم و باج خواهان چون شنیدند خدا را تنزیه کردند زیرا که تعمید از
 یحیی یافته بودند ۳۰ لیکن فریسیان و فقهاء مشیت خدا را از خود رد
 نمودند زیرا که از وی تعمید نیافته بودند ۳۱ آنکه خداوند گفت
 مردمان این طبقه را بچه تشبیه کنم و مانند چه میباشند ۳۲ اطفال را
 میمانند که در بازار هانشه یکدیگر را صدازده میکنند برای شما
 نواختن رقص نکردید و نوحه کری کردیم کریه نکردید ۳۳ زیرا که یحیی
 تعمید دهنده آمد که نه نان میخورد و نه شراب میاشامید میگوید
 دیو دارد ۳۴ پسرانسان آمد که میخورد و میاشامد میگوید اینک
 مردیست پر خور و باده پرست و دوست باج گیران و کناهکاران ۳۵
 اما حکمت تمام فرزندان خود مصدق میشود

(تدهین کردن زنی پایهای مسیح را در خانه شمعون)

- ویکی از فریسیان از او وعده خواست که با او غذا خورد پس بانه ۳۶
 فریسی در آمده بنشست ۳۷ که ناگاه زنی که در آن شهر کناهکار بود
 چون شنید که در خانه فریسی بغذ انشسته است شیشه از عطر
 آورده ۳۸ در پشت سر او نزد پایهای کریان بایستاد و شروع کرد
 بشستن پایهای او با شک خود و خشکانیدن آنها بموی سر خود
 و پایهای او را بوسیده آنها را بعطر تدهین کرد ۳۹ چون فریسی که از او

و عده خواسته بود این را بدید با خود میگفت که این شخص اگر نبی
 بودی هر آینه دانستی که این کدام و چگونه زن است که او را لمس
 میکند زیرا گناهکاریست ۴۰ عیسی جواب داده بوی گفت ایشمعون
 چیزی دارم که بتو گویم گفت ای استاد بگو ۴۱ گفت طلبکاری را دوده
 کار بود که از یکی پانصد و از دیگری پنجاه دینار طلب داشتی ۴۲ چون
 چیزی نداشتند که ادا کنند هر دو را بخشید بگو کدام یک از آن
 دو او را زیاد تر محبت خواهد نمود ۴۳ شمعون در جواب گفت مظنه
 آنکه او را زیاد تر بخشید بوی گفت نیکو گفتی ۴۴ پس بسوی آن زن
 اشاره نموده بشمعون گفت این زن را منی بخانه تو آمدم آب بجهت
 پاهای من نیاوردی ولی این زن پاهای مرا با شکر شست و بموهای
 سر خود آنها را خشک کرد ۴۵ مرا نبوسیدی لیکن این زن از وقتیکه
 داخل شدم از بوسیدن پاهای من باز نه ایستاد ۴۶ سر مرا بروغن
 مسح نکردی و لاکن او پاهای مرا بعطرت دهین کرد ۴۷ از این جهت بتو
 میگویم گناهان او که بسیار است آمرزیده شد زیرا که محبت بسیار می
 نماید لیکن آنکه آمرزش کمتر یافت محبت کمتر مینماید ۴۸ پس بان
 زن گفت گناهان تو آمرزیده شد ۴۹ و اهل مجلس در خاطر خود تفکر
 آغاز کردند که این کیست که گناهان هم میآمرزد ۵۰ پس بان زن
 گفت ایمانت تو را شفا داده است بسلام روانه شو

(باب هشتم ذکر سیر مسیح برای موعظه)

و واقع شد بعد از آن که او در هر شهری و دهی گشته موعظه مینمود

۲ و بملکوت خدا مرده میداد و آن دوازده باوی می بودند و زنان
چند که از ارواح پلید و مرضها شفا یافته بودند یعنی مریم معروف
۳ بمجدلیه که از او هفت دیو بیرون رفته بود و ویونا زوجه خود را ناظر
هیرو دیس و سوسن و بسیاری از زنان دیگر که در خدمت او اموال
خود را انفاق میکردند

(مثل برزکر)

۴ و چون گروهی بسیار فراهم میشدند و از هر شهر نزد او میآمدند مثلی
۵ آورده گفت که برزکری بجهت تخم کشتن بیرون رفت و وقتی که تخم
میکاشت بعضی بر کناره راه ریخته شد و پایمال شده مرغان هوا آن را
۶ خوردند و پاره برسنکلاخ افتاده چون روئید از آنجهت که رطوبتی
۷ نداشت خشک گردید و قدری در میان خارها افکنده شد که
۸ خارها با آن نمو کرده آنرا خفه نمود و بعضی در زمین نیکو پاشیده
شده روئید و صد چندان ثمر آورد چون این بگفت نداد در داد که
۹ هر که گوش شنوا دارد بشنود پس شاگردانش از او سؤال نموده
گفتند که معنی این مثل چیست گفت شمار معرفت اسرار ملکوت
۱۰ خدا عطا میشود ولیکن دیگران را بواسطه امثال تا نکر بسته نبینند
۱۱ و شنیده درک نکنند اما مثل این است که تخم کلام خدا است
۱۲ و آنانی که در کنار راه هستند کسانی می باشند که چون میشنوند فوراً
ابلیس آمده کلام را از قلوب ایشان میر باید مبادا ایمان آورده نجات
۱۳ یابند و آنانی که برسنکلاخ هستند کسان میباشند که چون کلام را

میشوند آنرا بشادی میپذیرند و اینها ریشه ندارند پس تا مدتی ایمان
 ۱۴ می دارند و در وقت آزمایش مرتد می شوند. اما آنچه در خارا افتاد
 اشخاصی میباشند که چون شنوند میروند و اندیشه های روزگار
 و دولت و لذات آن ایشانرا خفه میکند و هیچ میوه بکمال نمی رسانند.
 ۱۵ اما آنچه در زمین نیکو واقع گشت کسانی میباشند که کلام را بقلب
 ۱۶ راست و نیکو شنیده آنرا نگاه دارند و با صبر ثمر می آورند. و هیچکس
 چراغ را فروخته آنرا زیر ظرفی یا تحتی پنهان نمیکند بلکه بر چراغدان
 ۱۷ می گذارد تا هر که داخل شود روشنی را به بیند. زیرا که چیزی نهان
 ۱۸ نیست که ظاهر نگردد و نه مستور که معلوم و هویدا نشود. پس
 احتیاط نمایند که بجه طور می شنوید زیرا هر که دارد بدو داده خواهد
 شد و از آنکه ندارد آنچه کما هم میبرد که دارد از او گرفته خواهد شد.

(کلام مسیح درباره مادر و خویشان خود)

۱۹ و مادر و برادران او نزد وی آمده بسبب ازدحام خلق نتوانستند
 ۲۰ او را ملاقات کنند. پس او را خبر داده گفتند مادر و برادران
 ۲۱ بیرون ایستاده میخواهند تو را به بینند. در جواب ایشان گفت مادر و
 برادران من اینانند که کلام خدا را شنیده آنرا انجام میآورند.

(ساکت ساختن باد شدید و امواج)

۲۲ روزی از روزها او باتفاق تلامیذ خود بسفینه سوار شده بایشان
 گفت بسوی آن کنار دریاچه عبور بکنیم پس کشتی را راندند.

۲۳ و چون میرفتند خواب اورا در ربود که ناگاه طوفان باد بر دریاچه
 فرود آمد بحدّیکه سفینه از آب پر میشد و ایشان در خطر افتادند ⑤
 ۲۴ پس نزد او آمده اورا بیدار کرده گفتند استاد! استاد! هلاک میشویم پس
 بر خاسته باد و تلاطم آب را نهیب داد تا ساکن گشت و آرامی پدید
 ۲۵ آمد ⑥ پس بایشان گفت ایمان شما کجا است ایشان ترسان و متعجّب
 شده بایک دیگر می گفتند که این چه طور آدمیست که بادها و آب را
 امر میفرماید و اطاعت او میکنند ⑦

(شفادادن دیوانه در ملک جدریان)

۲۶ و بزمین جدریان که مقابل جلیل است رسیدند ⑧ چون بخشی
 ۲۷ فرود آمد ناگاه شخصی از آن شهر که از مدّت مدید دیوها داشتی
 و رخت نبوشیدی و در خانه نماندی بلکه در قبور منزل داشتی دو
 ۲۸ چاروی کردید ⑨ چون عیسی را دید نعره زده پیس او افتاده با و از
 بلند گفت ای عیسی پسر خدا ایتعالی مرا با تو چه کار است بتو التماس
 ۲۹ دارم مرا عذاب ندهی ⑩ زیرا که روح خبیث را امر میفرمود که از آن
 شخص بیرون آید چونکه بارها اورا گرفته بود چنانکه هر چند اورا
 بزنجیرها و کند ها بسته نگاه میداشتند بندها رami کسخت و دیوا اورا
 ۳۰ بصحرا میراند ⑪ عیسی از او پرسیده گفت نام تو چیست گفت لجئون
 ۳۱ زیرا که دیوهای بسیار داخل او شده بودند ⑫ و از او استدعا کرد
 ۳۲ که ایشانرا نفرماید که به هاویه روند ⑬ و در آن نزدیکی کله کراز

بسیار بود که در کوه میچرید از او خواهش نمودند که بدیشان اجازت
 ۳۳ دهد تا در کرازان داخل شوند پس ایشانرا اجازت داد که ناکاه دیوها
 از آن آدم بیرون شده داخل کرازان کشتند که آن کله از بلندی به
 ۳۴ دریاچه جسته خفه شدند چون کرازانان ماجرا را دیدند فرار
 ۳۵ کردند و در شهر و راضی آن شهرت دادند پس مردم بیرون آمده
 تا آن واقعه را به بینند چون نزد عیسی رسیدند و آن آدمی را که از
 او دیوها بیرون رفته بودند دیدند که نزد پایهای عیسی رخت
 ۳۶ پوشیده و عاقل گشته نشسته است ترسیدند و آنانی که این دیده
 بودند ایشان را خبر دادند که آن دیوانه چه طور شفا یافت پس
 ۳۷ تمام خلق مرزوبوم جدریان از او خواهش نمودند که از نزد ایشان
 روانه شود زیرا که خوفی شدید برایشان مستولی شده بود پس او
 ۳۸ بکشتی سوار شد مراجعت نمود اما آن شخصی که دیوها از وی بیرون
 رفته بودند از او درخواست کرد که با وی باشد لیکن عیسی او را روانه
 ۳۹ فرموده گفت بجانۀ خود باز کرد و آنچه خدا با تو کرده است حکایت
 کن پس رفته در تمام شهر موعظه کرد از آنچه عیسی بدو کرده بود

(زنده گردانیدن دختر یایرس و شفا دادن مستحاضه)

۴۰ و چون عیسی مراجعت کرد خلق او را بخوشی پذیرفتند زیرا جمیع
 ۴۱ مردم چشم براه او میداشتند که ناکاه مردی یایرس نام که رئیس
 کنیسه بود پهای عیسی افتاده با و التماس نمود که بجانۀ او بپاید

- ۴۲ زیرا که او را دختریکانه قریب بدوازده ساله بود که مشرف بر موت
 ۴۳ بود و چون میرفت خلق بر او ازدحام مینمودند و ناکاه زنی که مدت
 دوازده سال با ستحاضه مبتلا بود و تمام مایملک خود را صرف اطباء
 ۴۴ نموده و هیچ کس نتوانست او را شفا دهد و از پشت سروی آمده
 دامن ردای او را لمس نمود که در ساعت جریان خورش ایستاد و
 ۴۵ پس عیسی گفت کیست که مرا لمس نمود چون همه انکار کردند
 بطرس و رفقایش گفتند ای استاد مردم هجوم آورده بر تو ازدحام
 ۴۶ میکنند و میگوئی کیست که مرا لمس نمود و عیسی گفت البته کسی
 مرا لمس نموده است زیرا که من درك کردم که قوتی از من بیرون شد و
 ۴۷ چون آن زن دید که نمیتواند پنهان ماند لرزان شده آمد و نزد وی
 افتاده پیش همه مردم باز گفت که بچه سبب او را لمس نمود و چگونه
 ۴۸ فوراً شفا یافت و ویرا گفت ای دختر خاطر جمع دار ایمانت تورا
 ۴۹ شفا داده است بسلام برو و این سخن هنوز بر زبان او بود که
 یکی از خانه رئیس کنیسه آمده بوی گفت دخترت مرد دیگر استاد را
 ۵۰ زحمت مده و چون عیسی این شنید توجه نموده بوی گفت
 ۵۱ ترسان مباش ایمان آور و بس که شفا خواهد یافت و چون داخل
 خانه شد جز بطرس و یوحنا و یعقوب و پدر و مادر دختر هیچکس
 ۵۲ رانکذاشت که باندرون آید و همه برای او گریه و زاری میکردند
 ۵۳ گفت کریان مباشید نه مرده بلکه خفته است و پس باواستهنزآ کردند
 ۵۴ چونکه میدانستند که مرده است و پس او همه را بیرون کرد و دست

- دختر را گرفته صد اзде گفت ای دختر بر خیز و روح او بر کشت ۵۵
و فوراً بر خاست پس عیسی فرمود تا بوی خوراکی دهند و پدر ۵۶
و مادر او حیران شدند پس ایشان را فرمود که هیچ کس را از این ماجرا
خبر ندهند

(باب نهم فرستادن دوازده رسول)

- پس دوازده شاگرد خود را طلبیده بایشان قدرت و اقتدار بر ۱
جميع دیوها و سفادادن امراض عطا فرمود و ایشان را فرستاد تا ۲
بملکوت خدا موعظه کنند و مریضان را صحت بخشند و بدیشان ۳
گفت هیچ چیز بجهت راه بر مدارید نه عصا و نه توشه دان و نه نان
و نه پول و نه برای یک نفر دو جامه و و هر خانه که داخل شوید همانجا ۴
بمانید تا از آن موضع روانه شوید و هر که شمارا نپذیرد و قتی که از آن ۵
شهر بیرون شوید خاک نیز از پایهای خود بپاشید تا برایشان شهادتی
شود پس بیرون شده در دهات میکشند و مرده میدادند و در ۶
هر جا صحت می بخشدند

(اضطراب هیرو دیس از شنیدن شهرت عیسی)

- اما هیرو دیس تترارک چون خبر تمام این وقایع را شنید مضطرب شد ۷
زیرا بعضی می گفتند که یحیی از مردکان برخاسته است و بعضی که ۸
الیاس ظاهر شده و دیگران که یکی از انبیای پیشین برخاسته است
اما هیرو دیس گفت سر یحیی را از تنش من جدا کردم ولی این کیست ۹
که درباره او چنین خبر می شنوم و طالب ملاقات وی می بود

- (مراجعت رسولان و سیر کردن پنج هزار نفر از پنج قرص نان)
- ۱۰ و چون رسولان مراجعت کردند آنچه کرده بودند بد و باز گفتند
- ۱۱ پس ایشانرا برداشته بویرانۀ نزدیک شهری که بیت صیدانام داشت
- بخلوت رفت. اما گروهی بسیار اطلاع یافته در عقب وی شتافتند
- ۱۲ پس ایشانرا پذیرفته ایشان را از ملکوت خدا اعلام مینمود و هر که
- احتیاج به معالجه داشت صحت بخشید. و چون روز روبرو ال نهاد
- آن دوازده نزد وی آمده گفتند مردم را مرخص فرما تا بدعات
- و اراضی اینحوالی رفته شبکه و خوراک برای خویشان پیدا نمایند که در
- ۱۳ این جادر صحرا میباشیم. بدیشان گفت شما ایشانرا غذا دهید گفتند
- ما را جز پنج نان و دو ماهی نیست مگر برویم و بجهة جمیع این گروه
- ۱۴ طعام بخریم. زیرا که قریب به پنجهزار مرد بودند پس بشاکردان خود
- ۱۵ فرمود که ایشانرا پنجاه پنجاه دسته دسته بنشانند. ایشان هم چنین کرده
- ۱۶ همه را نشانیدند. پس آن پنج نان و دو ماهی را گرفته بسوی آسمان
- نکریست و آنها را برکت داده پاره نمود و بشاکردان خود داد تا پیش
- ۱۷ مردم گذارند. پس همه خورده سیر شدند و دوازده سبد را پر از
- پارهای باقی مانده برداشتند.

(اعتراف پطرس بمسیح بودن عیسی و اخبار مسیح از زحمت و موت

و قیامت خود)

۱۸ و هنگامیکه او بتنهائی عبادت مشغول میبود و شاگردانش همراه.

- ۱۹ او بودند از ایشان پرسیده گفت مردم مرا که میلندند در جواب گفتند
یحیی تعمید دهنده و بعضی الیاس و دیگران میگویند که یکی از انبیای
پیشین بر خاسته است ۲۰ بدیشان گفت شما مرا که میدانید پطرس
در جواب گفت مسیح خدا ۲۱ پس از آن ایشان را قدغن بلیغ فرمود
که هیچ کس را از این اطلاع مدهید ۲۲ و گفت لازمست که پسر
انسان زحمت بسیار بیند و از مشایخ و رؤسای کهنه و کاتبان رد شده
کشته شود و روز سیم بر خیزد ۲۳ پس بهمه گفت اگر کسی بخواهد
مرا پیروی کند میباید نفس خود را انکار نموده صلیب خود را هر روز
بردارد و مرا متابعت کند ۲۴ زیرا هر که بخواهد جان خود را خلاصی
دهد آنرا هلاک سازد و هر کس جان خود را بجهت من تلف کرد آنرا نجات
خواهد داد ۲۵ زانرو که چه نفع دارد انسانیرا که تمام جهان را ببرد
و نفس خود را برباد دهد یا آنرا بپازد ۲۶ زیرا هر که از من و کلام من
شرم خورد پسر انسان نیز وقتیکه در جلال خود و جلال پدر و ملکه
مقدس آید از او شرم خواهد داشت ۲۷ لیکن هر آینه بشما میگویم که
بعضی از حاضرین در اینجا هستند که ذائقه موت را نخواهند چشید
تا ملکوت خدا را نه بینند ۲۸

(ذکر تغییر هیأت خداوند)

- ۲۸ و از این کلام قریب به هشت روز گذشته بود که پطرس و یوحنا
و یعقوب را برداشته برفراز کوهی برآمد تا عبادت کند ۲۹ و چون
دعا میکرد هیأت چهره او متغیر گشت و لباس او سفید و درخشان

- ۳۰ کردید که ناکاه دومرد یعنی موسی و الیاس باوی ملاقات کردند
- ۳۱ و بهیات جلالی ظاهر شده تکلم میکردند درباره رحلت او که
- ۳۲ میبایست بزودی در اورشلیم واقع شود اما پطرس و رفقایش را خواب در ربود پس بیدار شده جلال او و آن دومرد را که باوی بودند
- ۳۳ مشاهده نمودند و چون آن دونفر از او جدا میشدند پطرس بعیسی گفت که ای استاد بودن ما در اینجا خوبست پس سه ساییان بسازیم یکی برای تو و یکی برای موسی و دیگری مرا الیاس را زیرا که
- ۳۴ نمیدانست چه میگفت و این سخن هنوز بر زبانش میبود که ناکاه ابری پدیدار شده برایشان سایه افکند و چون داخل ابر میشدند ترسان
- ۳۵ گردیدند آنکاه صدائی از ابر برآمد که این است پسر حبیب من
- ۳۶ او را بشنوید و چون این آواز رسید عیسی را تنها یافتند و ایشان ساکت ماندند و از آنچه دیده بودند هیچ کس را در آن ایام خبر ندادند
- ۳۷ و در روز بعد چون ایشان از کوه بزیر آمدند گروهی عظیم او را استقبال نمودند که ناکاه مردی از آن میان فریادکنان گفت ای استاد
- ۳۸ بتو التماس میکنم که بر پسر من لطف فرمائی زیرا که یگانه من است
- ۳۹ که ناکاه روحی او را میگیرد و دفعه صیحه میزند و کف کرده مصروع میشود و او را فشرده بدشواری رها میکند و از شاگردانت در
- ۴۰ خواست کردم که او را بیرون کنند نتوانستند عیسی در جواب
- ۴۱ گفت ای فرقه بی ایمان کج روش تا کی با شما باشم و متحمل شما کردم
- ۴۲ پسر خود را اینجا بیاور و چون او میآمد دیو او را در یک مصروع نمود

اما عیسی آن روح خبیث را نهیب داده طفل را شفا بخشید و به پدرش سپرد. و همه از عظمت خدا مبهور شدند و وقتی که همه از تمام اعمال عیسی متعجب شدند بشاکردان خود گفت: این سخنان را در گوشهای خود فراموش کنید زیرا که پسرانسان بدستهای مردم تسلیم خواهد شد. ولی این سخنان را درک نکردند و از ایشان مخفی دانسته شد که آنرا نه فهمند و ترسیدند که آنرا از وی استفسار کنند.

(در تواضع و فروتنی)

و در میان ایشان مباحثه شد که کدام یک از ما بزرگتر است. عیسی خیال دل ایشان را ملتفت شده طفلی برداشته او را نزد خود بر پا داشت. و بایشان گفت هر که این طفل را بنام من قبول کند مراقبول کرده باشد و هر که مرا پذیرفته فرستنده مرا پذیرفته باشد زیرا هر که از جمیع شما کوچکتر باشد همان بزرگ خواهد بود. یوحنا جواب داده گفت ای استاد شخصیرا دیدیم که بنام تود یوهارا اخراج می کند او را منع نمودیم از آن رو که پیروی ما نمیکند. عیسی بدو گفت او را ممانعت مکنید زیرا هر که ضد ما نیست از ما است.

(سفر آخر عیسی بسوی اورشلیم)

و چون روزهای صعود او سپری میشد روی خود را بعزم ثابت بسوی اورشلیم نهاد. پس رسولان پیش از خود فرستاده ایشان رفته بیلدی از بلاد سامریان وارد گشتند تا برای او تدارک بینند. اما او را

۵۴ جای ندادند از آن رو که عازم اورشلیم میبود و چون شاگردان او
 یعقوب و یوحنا این را دیدند گفتند ای خداوند ایا میخواهی بگوئیم که
 ۵۵ آتش از آسمان باریده اینها را فرو گیرد چنانکه الیاس نیز کرد و آنگاه
 روی گردانیده بدیشان گفت نمیدانید که شما از کدام نوع روح هستید
 ۵۶ زیرا که پسرانسان نیامده است تا جان مردم را هلاک سازد بلکه تا
 ۵۷ نجات دهد پس بقریه دیگر رفتند و هنگامیکه ایشان میرفتند در
 اثنای راه شخصی بدو گفت خداوند اهرجاروی تورا متابعت کم
 ۵۸ عیسی بوی گفت رو باهان را سوراخها است و مرغان هوا را آشیانها
 ۵۹ لیکن پسرانسان را جای سر نهادن نیست و بدیگری گفت از
 عقب من بیا گفت خداوند اول مرا رخصت ده تا بروم پدر خود را
 ۶۰ دفن کم عیسی ویرا گفت بگذار مردکان مردکان خود را دفن
 ۶۱ کنند اما تو برو و بملکوت خدا موعظه کن و کسی دیگر گفت
 خداوند اورتا پیروی می کم لیکن اول رخصت ده تا اهل خانه خود را
 ۶۲ وداع نمایم عیسی ویرا گفت کسیکه دست را بشخم دراز کرده از
 پشت سر نظر کند شایسته ملکوت خدا نمیشد

(باب دهم ذکر رسالت هفتاد شاگرد)

۱ و بعد از این امور خداوند هفتاد نفر دیگر را نیز تعیین فرموده
 ایشانرا جفت جفت پیش روی خود بهر شهری و موضعی که خود
 ۲ عزیمت آن داشت فرستاد پس بدیشان گفت حصاد بسیار است
 و عمله کم پس از صاحب حصاد درخواست کنید تا عمله ها برای

۳ حصاد خود بیرون ناید. بروید اینک من شمارا چون بره هادر میان
 ۴ کرکان میفرستم. و کیسه و توشه دان و کفشها با خود برمدارید
 ۵ و هیچکس را در راه سلام ننماید. و در هر خانه که داخل شوید اول
 ۶ گوئید سلام برین خانه باد. پس هرگاه ابن السّلم در آن خانه باشد سلام
 ۷ شما بر آن قرار گیرد و الاّ بسوی شمارا جع شود. و در آن خانه توقف
 ۸ ننماید و از آنچه دارند بخورید و بیا شامید زیرا که مزدور مستحق اجرت
 ۹ خود است و از خانه بخانه نقل مکنید. و در هر شهری که رفتید و شمارا
 ۱۰ پذیرفتند از آنچه پیش شما گذارند بخورید. و مریضان آنجا را شفا
 ۱۱ دهید و بدیشان گوئید ملکوت خدا بشما نزدیک شده است. لیکن در
 ۱۲ هر شهری که رفتید و شمارا قبول نکردند بکوچه های آن شهر بیرون شده
 ۱۳ بگوئید. حتی خاکی که از شهر شما برمانشسته است بر شامی افشانیم
 ۱۴ لیکن این بدانید که ملکوت خدا نزدیک شما شده است. و شما
 ۱۵ میگویم که حالت سدوم در آن روز از حالت آن شهر سهلتر خواهد بود.
 ۱۶ وای بر توای خورزین وای بر توای بیت صیدا که اگر معجزاتی که در
 ۱۷ شما ظاهر شد در صور و صیدون ظاهر شدی هر آینه مدتی در پلاس
 ۱۸ و خاکستر نشسته توبه کردندی. لیکن حالت صور و صیدون در
 ۱۹ روز جزا از حال شما آسانتر خواهد بود. و توای کفر ناحوم که
 ۲۰ سر با آسمان افراشته تا بجهنم سرنگون خواهی شد. آنکه شمارا شنود
 ۲۱ مرا شنیده و کسی که شمارا حقیر کند مرا حقیر نموده و هر که مرا حقیر
 ۲۲ شمارا فرستنده مرا حقیر شمرده باشد.

(رجعت هفتادشاگرد)

- ۱۷ پس آن هفتاد نفر با خرمی برگشته گفتند ای خداوند دیوها هم با سم تو
 ۱۸ اطاعت ما میکنند و بدیشان گفت من شیطان را دیدم که چون
 ۱۹ برق از آسمان میافتد و اینک شما را قوت میبخشم که ماران و عقربها
 و تمامی قدرن دشمن را پایمال کنید و چیزی بشما ضرری نرساند و
 ۲۰ ولی از این شادی مکنید که ارواح اطاعت شما میکنند بلکه بیشتر
 ۲۱ شاد باشید که نامهای شما در آسمان مرقوم است و در همان ساعت
 عیسی در روح وجد نموده گفت ای پدر مالک آسمان و زمین تو را
 سپاس میکنم که این امور را از دانا یان و خردمندان مخفی داشتی
 و بر کودکان مکشوف ساختی بلی ای پدر چونکه هم چنین منظور
 ۲۲ نظر تو افتاد و بسوی شاگردان خود توجه نموده گفت همه چیز را
 پدر بمن تفویض فرموده است و هیچکس نمیشناسد که پسر کیست جز
 پدر و نه که پدر کیست غیر از پسر و هر کسی که پسر بخواهد برای او
 ۲۳ مکشوف سازد و در خلوت بشاگردان خود التفات فرموده گفت
 ۲۴ خوشا حال چشمانی که می بینند آنچه شامی بینید زیرا که شما
 میگوییم بسا انبیاء و ملوک میخواستند آنچه شامی بینید بنکرند و ندیدند
 و آنچه شامی شنوید استماع کنند و نکردند و

(سؤال و جواب با فقیه و مثل سامری محسن)

- ۲۵ ناگاه یکی ارفقها بر خاسته از روی امتحان بوی گفت ای استاد چه

- ۳۶ کم تا وارث حیات جاوید کردم ۵ بوی گفت در تورا چه نوشته شده است و چگونه میخوانی ۵ جواب داده گفت اینکه خداوند خدای خود را تمام دل و تمام نفس و تمام قدرت و تمام فکر خود محبت نما و همسایه خود را مثل نفس خود محبت نما ۵ گفت نیکو جواب گفتی چنین بکن که خواهی زیست ۵ لیکن او چون خواست خود را عادل نماید بعیسی گفت همسایه من کیست ۵ عیسی در جواب وی گفت مردی که از اورشلیم بسوی اریحا میرفت بدستهای دزدان افتاد او را برهنه کرده مجروح ساختند و او را نیم مرده واکذارده برفتند ۵ اتفاقاً کاهنی از آنراه آمده چون او را بدید کنار راه گرفته برفت ۵ و همچنین شخصی لاوی نیز از آنجا عبور کرده نزدیک آمد و بر او نکر بسته کنار راه گرفته برفت ۵ لیکن شخصی سامری که مسافر بود نزد وی آمده چون او را بدید دلش بروی بسوخت ۵ پس پیش آمده بر زخمهای او روغن و شراب ریخته آنها را بست و او را بر مرکب خود سوار کرده بکاروانسرا رسانید و خدمت او کرد ۵ با مدادان چون روانه می شد دودینار در آورده بسرای دارداد و بدو گفت این شخص را متوجه شو و آنچه بیش از این خرج کنی در حین مراجعت بتو دهم ۵ پس بنظر تو کدام یک از این سه نفر همسایه بود با آن شخص که بدست دزدان افتاد ۵ گفت آنکه بر او رحمت کرد عیسی ویرا گفت برو تو نیز همچنان کن ۵

(ضیافت نمودن مسیح در خانه مرتاه و مریم)

- ۳۸ و هنگامیکه میرفتند او وارد بلدی شد و زنی مسماة مרתاه او را بخانه خود

- ۳۹ پذیرفت و او را خواهری بود مریم نام که نزد پالهای عیسی نشسته
 ۴۰ کلام او را میشنید اما مرتاه بجهت زیادتی خدمت مضطرب میبود
 پس نزدیک آمده گفت ای خداوند تو را باکی نیست که خواهرم
 ۴۱ مرا واکذارد که تنها خدمت کم او را بفرماتا مرا یاری کند عیسی در
 جواب وی گفت ای مرتاه مرتاه تو در امور بسیار اندیشه و اضطراب
 ۴۲ داری لیکن یک چیز لازمست و مریم آن نصیب خویر اختیار کرد
 که از او گرفته نخواهد شد

(باب یازدهم تعلیم در دعا)

- ۱ و هنکا میکه او در موضعی دعا میکرد چون فارغ شد یکی از
 شاگردانش بوی گفت خداوند ا طریق دعا کردن را با تعلیم نما چنانکه
 ۲ یحیی تلامیذ خود را بیا موخت بدیشان گفت هرگاه دعا کنید گوئید
 ای پدر ما که در آسمانی نام تو مقدس باد ملکوت تو بیا آید اراده تو
 ۳ چنانکه در آسمان است در زمین نیز کرده شود نان کفاف ما را روز
 ۴ بروز بماند و کناهان ما را بخش که ما نیز هر قرض را خود را می بخشیم
 و ما را بمعرض آزمایش در میآور بلکه ما را از شریر خلاصی ده
 ۵ و بدیشان گفت کیست از شما که دوستی داشته باشد و نصف شب
 نزد وی آمده بگوید ای دوست سه قرص نان بمن قرض ده
 ۶ چونکه یکی از دوستان من از سفر بمن وارد شده و چیزی ندارم که
 ۷ پیش او گذارم پس او از اندرون پاسخ گوید مرا زحمت مده که
 الان در بسته است و بچه های من در رخت خواب بامن خفته اند

- ۸ نمیتوانم برخاست تا بتوانان دهم ۵ بشامی گویم هر چند بعلت دوستی
برنخیزد تا بدو دهد لیکن بجهت حاجت خواهد برخاست و آنچه
۹ حاجت دارد بدو خواهد داد ۵ و من بشامی گویم سؤال کنید که بشما
داده خواهد شد بطلبید که خواهید یافت بگویند که برای شما باز
۱۰ کرده خواهد شد ۵ زیرا هر که سؤال کند یابد و هر که بطلبد دریافت
۱۱ کند و هر که گوید برای او باز کرده خواهد شد ۵ و کیست از شما که پدر
باشد و پسرش از او نان خواهد سنکی بدو دهد یا اگر ماهی خواهد
۱۲ بعوض ماهی ماری بدو بخشد ۵ یا اگر تخم مرغی بخواد عقربی بدو
۱۳ عطا کند ۵ پس اگر شما با وجودی که شریر هستید میدانید چیزهای
نیکو را به اولاد خود باید داد چند مرتبه زیادتیر پدر آسمانی شما خواهد
داد روح القدس را بر کسی که از او سؤال کند ۵

(افترا زدن یهود بر خداوند که دیوها را با مداد بعلزبول اخراج میکند)

- ۱۴ و دیوی را که کنک بود بیرون میکرد و چون دیو بیرون شد کنک
۱۵ گویا کردید و مردم تعجب نمودند ۵ لیکن بعضی از ایشان گفتند که
۱۶ دیوها را بیاری بعلزبول رئیس دیوها بیرون میکند ۵ و دیگران از
۱۷ روی امتحان آیتی آسمانی از او طلب نمودند ۵ پس او خیالات ایشانرا
درک کرده بدیشان گفت هر مملکتی که برخلاف خود منقسم شود
تباه شود و خانه که برخانه منقسم شود منهدم گردد ۵ پس شیطان نیز
۱۸ اگر بصد خود منقسم شود سلطنت او چگونه پایدار ماند زیرا میکوبند

- ۱۹ که من با عانت بعز بول دیوهارا اخراج میکنم ۵ پس اگر من دیوهارا
 بوساطت بعز بول اخراج میکنم پسران شما بوساطت که انها را بیرون
 ۲۰ میکنند از اینجا ایشان داوران بر شما باشند ۵ لیکن هرگاه بانگشت
 خدا دیوهارا اخراج میکنم هر آینه ملکوت خدا ناکهان بر شما آمده
 ۲۱ است ۵ وقتی که مرد زور آور سلاح یوشیده خانه خود را حراست
 ۲۲ کند اموال او محفوظ می باشد ۵ اما چون شخصی زوراور تر از او آید
 بر او غلبه یافته تمام سلاح او را که بدان اعتماد داشتی از او میگردو
 ۲۳ اموال او را نفسم میکند ۵ کسیکه بامن نیست برخلاف من است
 ۲۴ و آنکه بامن جمع نمیکند پراکنده میسازد ۵ چون روح پلید از
 انسان بیرون آید بمکانهای بی آب بطلب آرامی گردش میکند
 و چون نیافت میکوید بخانه خود که از آن بیرون آمدم بر میگردم ۵
 ۲۵ پس چون آید آنرا جاروب کرده و آراسته می بیند ۵ آنکاه میرود
 ۲۶ و هفت روح دیگر سریر تر از خود برداشته داخل شده در آنجا ساکن
 میگردد و او آخر آن شخص از او انلش بدتر میشود ۵

(فرمایش مسیح درباره مادر خود)

- ۲۷ چون او این سخنانرا میگفت زنی از آن میان با آواز بلند ویرا گفت
 خوشا حال آن رحمی که تو را حمل کرد و پستانهایی که مکیدی ۵
 ۲۸ لیکن او گفت بلکه خوشا حال آنانی که کلام خدا را میشنوند و آنرا
 حفظ میکنند ۵

(طلب آیت آسمانی از خداوند)

- ۳۹ و هنگامیکه مردم بر او ازدحام می نمودند سخن آغاز کرد که اینان فرقه شریرند که آیتی طلب میکنند و آیتی بدیشان عطا نخواهد شد
- ۳۰ جز آیت یونس پیغمبر^۱ زیرا چنانکه یونس مراهل نینوار آیت
- ۳۱ شد هم چنین پسرانسان نیز مراینفرقه را^۲ ملکه جنوب در یوم دین با مردم اینفرقه برخاسته ایشانرا ملزم خواهد ساخت زیرا که از اقصای زمین آمد تا حکمت سلیمانرا بشنود و اینک در اینجا شخصی بزرگتر
- ۳۲ از سلیمانست^۳ مردم نینوا در یوم دین با این طبقه برخاسته بر ایشان حکم خواهند کرد زیرا که بموعظه یونس توبه کردند و اینک در اینجا
- ۳۳ کسی اعظم از یونس است^۴ و هیچکس چراغ را نمیافروزد تا آنرا در پنهانی یا زیر پیمانه بگذارد بلکه بر چراغدانی تاهرکه داخل شود
- ۳۴ روشنی را ببیند^۵ و چراغ بدن چشم است پس مادامیکه دیده^۶ تو بسیط است تمام جسدت نیز روشن است ولیکن اگر فاسد باشد
- ۳۵ جسدت نیز تاریک بود^۷ پس با حذر باش مباد انوری که در
- ۳۶ تو است ظلمت باشد^۸ بنابراین هرگاه تمام جسم تو منور باشد و ذره^۹ ظلمت نداشته باشد همه اش روشن خواهد بود مثل درو قتی که
- چراغ بتابش خود تورار روشنائی میدهد^{۱۰}

(توبیخ خداوند ریاکاری فریسیان را)

- ۳۷ و هنگامیکه سخن میگفت یکی از فریسیان از او وعده خواست که

- در خانه او چاشت بخورد پس داخل شده بنشست. اما فریسی چون دید که پیش از چاشت دست نشست تعجب نمود. خداوند ویرا گفت همانا شما ای فریسیان بیرون پیاله و بشقاب را طاهر میسازید ولی درون شما مملو از حرص و خبث است. ای احمقان آیا او که بیرون را آفرید اندرون را نیز نیافرید. بلکه از آنچه دارید صدقه دهید که اینک همه چیز برای شما طاهر خواهد گشت. وای بر شما ای فریسیان که ده یک از نعناع و سداب و هر قسم سبز برامید دهید و از داد رسی و از محبت خدا تجا و زمینانید اینهارا میباید بجا آورید و آنها را نیز ترك نکنید. وای بر شما ای فریسیان که صدر کنایس و تعظم در بازارها را دوست میدارید. وای بر شما ای کاتبان و فریسیان ریاکار زیرا که مانند قبور پنهان هستید که مردم بر آنها راه میروند و نمیدانند. آنکاه یکی از فقهاء جواب داده گفت ای معلم بدین سخنان ما را نیز سرزنش میکنی. گفت وای بر شما نیز ای فقهاء که بارهای کران بر مردم مینهد و خود بران بارهایك انكشت خود را نمیکذارید. وای بر شما که مقابر انبیاء را تعمیر میکنید و پدران شما ایشانرا گشتند. پس شهادت میدهید و راضی هستید بکارهای پدران خود از آنجهه که آنها ایشانرا گشتند و شما قبورشان را میسازید. از اینرو حکمت خدا نیز فرموده است که بسوی ایشان انبیاء و رسولان میفرستم و بعضی از ایشانرا خواهید گشت، و بر بعضی جفا خواهید کرد. تا انتقام خون جمیع انبیاء که از بنای عالم ریخته شد ازینطقه گرفته

- شود^{۵۱} از خون هابیل تا خون زکریّا که در میان مذبح و هیكل كشته شد بلی بشما میگویم که ازینفرقه بازخواست خواهد شد^{۵۲} وای بر شما ای فقهاء که کلید معرفت را برداشته اید که خود داخل نمیشوید و داخلانرا هم مانع می شوید^{۵۳} و چون او این سخنان را بدیشان میگفت کاتبان و فریسیان با او بشدت در آویختند و در مطالب بسیار سوالات از او میکردند^{۵۴} و در کمین او میبودند تا نکته از زبان او گرفته مدعی او بشوند^{۵۵}

(باب دوازدهم نصیحت در اجتناب از ریاکاری)

- و در آن میان وقتی که هزاران از خلق جمع شدند بنوعیکه یک^۱ دیگر را پایمال میکردند بشاکردان خود بسخن گفتن شروع کرد اولاً^۲ که از خمیرمایه فریسیان که ریاکاریست احتیاط کنید^۳ زیرا چیزی نرفته نیست که اشکارا نشود و نه مستوری که معلوم نکردد^۴ بنا بر این آنچه در تادیکی گفته اید در روشنائی مسموع خواهد شد و آنچه در خلوتخانه در گوش گفته اید بر پشت بامها نداشتد^۵ لیکن اید وستان^۶ بشما میگویم ترسان مباشید از قاتلان جسم که قدرت ندارند بیشتر از این بکنند^۷ بلکه بشما نشان میدهم که از که باید ترسید از او ترسید که بعد از کشتن قدرت دارد که بجهنم بیفکند بلی بشما میگویم از او ترسید^۸ ایا پنچ کنجشک بد و فلس فروخته نمیشود و حال آنکه یکی از آنها نزد خدا فراموش نمیشود^۹ بلکه مویهای سر شما همه شمرد^{۱۰}

- ۸ شده است پس بیم مکنید زیرا که از چندان کنجشک افضل هستید
- ۹ لیکن بشما میگویم هر که نزد مردم بمن اقرار کند پسر انسان نیز پیش
- ۱۰ ملئکه خدا او را اقرار خواهد کرد اما هر که مرا پیش مردم انکار کند
- ۱۱ نزد فرشتگان خدا انکار کرده خواهد شد و هر که سخنی برخلاف
- پسر انسان گوید آمرزیده شود اما هر که بروح القدس کفر گوید
- ۱۲ آمرزیده نخواهد شد و چون شمارا در کنایس و بنزد حکام و دیوانیان
- برند اندیشه مکنید که چگونه و بچه نوع حجت آورید یا چه گوئید
- ۱۳ زیرا که در همان ساعت روح القدس شمارا خواهد آموخت که چه
- باید گفت

(در اجتناب از طمع)

- ۱۳ و شخصی از انجماعت بوی گفت ای استاد برادر مرا بفرماتا ارث پدر را
- ۱۴ بامن تقسیم کند بوی گفت ای مرد که مرا بر شما دور یا مقسم قرار داده
- ۱۵ است پس بدیشان گفت زنهرا از طمع پرهیزید زیرا اگر چه اموال
- ۱۶ کسی زیاد تر شود حیات او از اموالش نیست و مثلی برای ایشان
- آورده گفت شخصی دولت مند را از املاکش محصول وافر پیدا شد
- ۱۷ پس با خود اندیشیده گفت چکنم که جائیکه محصول خود را انبار کنم
- ۱۸ ندرم پس گفت چنین میکنم انبارهای خود را خراب کرده بزرگتر
- ۱۹ بنا میکنم و در آن تمام حاصل و اموال خود را جمع خواهم کرد و نفس
- خود را میگویم که ایجان اموال فراوان اندوخته شده بجهه چندین
- ۲۰ سال داری الحال بی آرام و باکل و شرب و شادی پرداز خدا ویرا

کفت ای احمق در همین شب جان تو را از تو خواهند گرفت آنکه
 آنچه اندوخته از آن که خواهد بود ۲۱ هم چنین است هر کسی که برای
 خود ذخیره کند و مر خدا را غنی نیست ۲۲
 (در تو کل بخدا)

پس بشاگردان خود گفت از این جهة بشما میگویم که اندیشه نکنید
 بجهة جان خود که چه بخورید و نه برای بدن که چه بپوشید ۲۳ جان
 از خوراک و بدن از پوشاک بهتر است ۲۴ کلا غنا را ملاحظه کنید که
 زراعت و حصاد نه میکنند و کجی یا انباری ندارند و خدا آنها را
 میپروراند مگر شما بچند مرتبه از مرغان افضل نیستید ۲۵ و کیست
 از شما که بفکر بتواند ذراعی بر قامت خود افزایش دهد ۲۶ پس هر گاه برای
 کارهای کوچکتر عاجز هستید چرا برای مابقی میاندیشید ۲۷ سوسنهای
 چمن را بنگرید چگونه نمومیکنند و حال آنکه نه زحمت میکشند و نه
 میریختند اما بشما میگویم که سلیمان با همه جلالش مثل یکی از این
 ها آراسته نبود ۲۸ پس اگر علفی را که امروز در صحرا است و فردا در
 تنور افکنده میشود خدا چنین میآراید چه قدر بیشتر شمارا ای
 سست ایمانان ۲۹ پس شما طالب مباشید که چه بخورید یا چه بپاشید
 مضطرب مشوید ۳۰ زیرا که اتمهای جهان همه این چیزها را میطلبند
 لیکن پدر شما میداند که باین چیزها احتیاج دارید ۳۱ بلکه ملکوت
 خدا را طلب کنید که جمیع این چیزها بشما افزوده خواهد شد ۳۲
 ترسان مباشید ای کله کوچک زیرا که مرضی پدر شما است که

- ۳۳ ملکوت را بشما عطا فرماید ۵ آنچه دارید بفروشید و صدقه دهید
و بسازید کیسه‌هایی که کهنه نشود و کنجی را که تلف نشود در آسمان
- ۳۴ جائیکه دزد نزدیک نیاید و بید نباه نسازد ۵ زیرا جائیکه خزانه
- ۳۵ شما است دل شما نیز در آنجا می‌باشد ۵ کمرهای خود را بسته و چراغ
- ۳۶ های خود را افروخته بدارید ۵ و شما مانند کسانی باشید که انتظار
- آقای خود می‌کشند که چه وقت از عروسی مراجعت کند تا هر وقت
- ۳۷ آید و در را بکوبد بیدرنک برای او باز کنند ۵ خوشحال آن
- غلامان که آقای ایشان چون آید ایشانرا بیدار یابد هر آینه بشما می‌گویم
- که کمر خود را بسته ایشانرا خواهد نشانید و پیش آمده بخد متکذاری
- ۳۸ ایشان اشتغال خواهد فرمود ۵ و اگر در پاس دوم یاسم از شب
- ۳۹ بیاید و ایشانرا چنین یابد خوشحال آن غلامان ۵ اما این بدانید
- که اگر صاحب خانه دانستی که دزد در چه ساعت می‌آید بیدار
- ۴۰ ماندی و نگذاشتی که بخانه‌اش نقب زنند ۵ پس شما نیز مستعد باشید
- ۴۱ زیرا که پسرانسان می‌آید در ساعتیکه گمان نمی‌برید ۵ پطرس بوی
- ۴۲ گفت ای خداوند این مثل را برای ما زدی یا بجهت همه ۵ خداوند
- گفت پس کیست آن ناظر امین دانا که مولای او ویرا بر سائر خدام
- خود کماشته باشد تا آرزو را در وقتش بایشان تقسیم کند ۵
- ۴۳ خوشحال آن غلام که آقایش چون آید او را در چنین کار مشغول
- ۴۴ یابد ۵ هر آینه بشما می‌گویم که او را بر همه ما میلک خود خواهد گذاشت ۵
- ۴۵ لیکن اگر آن غلام بخاطر خود کوید آمدن آقام بطول میانجامد و شروع

- کند بزدن: نوکران و کثیران و اکل و شرب و میکساریدن ۴۶ هر آینه
 مولای آنغلام آید در روزی که منتظر او نباشد و در ساعتیکه او
 نداند و او را دوپاره کرده نصیبش را با خیانت کاران قرار دهد ۴۷ اما
 آنغلامیکه ارادهٔ مولای خویش را دانست و خود را میانساحت تا
 بارادهٔ او عمل نماید تا زیانهٔ بسیار خواهد خورد ۴۸ اما آنکه نادانسته
 کارهای شایستهٔ ضرب کند تا زیانهٔ کم خورد و بهر کسیکه عطا زیاده
 شود از وی مطالبه زیادتر گردد و نزد هر که امانت بیشتر نهند هر آینه
 از او بازخواست زیادتر کنند ۴۹ آمدن تا آتشی در زمین افروزم پس
 چه میخواهم اگر الآن در گرفته است ۵۰ اما مرا نعمید است بیایم و چه
 بسیار در تنگی هستم تا وقتیکه آن بسر آید ۵۱ ای امان میبرد که آمده ام
 تا سلام بر زن بخشم نی بلکه بشما میگویم تفریق را ۵۲ زیرا که بعد ازین
 پنج نفر که در یک خانه باشند دوازده و سه و سه از دو جدا خواهند شد ۵۳
 پدر از پسر و پسر از پدر و مادر از دختر و دختر از مادر و خا رسوا
 عروس و عروس از خا رسو مفارقت خواهند نمود ۵۴

(در علامات ایام آخرت)

- آنکاه باز با جماعت گفت هنگامیکه ابری بینید که از مغرب پدید
 آید بی تأمل میگوید باران می آید و چنین میشود ۵۵ و چون دیدید
 که باد جنوبی میوزد میگوید که ما خواهد شد و میشود ۵۶ ای ریاکاران
 میتوانید صورت زمین و آسمان را تمیز دهید پس چگونه این زمان را

شناسید و چرا از خود بانصاف حکم نمیکنید و هنکامیکه بامدعی
خود نزد حاکم میروی در راه سعی کن که از او برهی مبادا تورا
بمحضور قاضی بکشد و قاضی تورا بسرهنک سپارد و سرهنک تورا
بزند ان افکند و تورا میکویم از آنجا هرگز بیرون نخواهی آمد تا فلس
آخر را ادا نکنی

(باب سیزدهم ذکر قتل جلیلیان و مثل درخت انجیر)
در آنوقت بعضی آمده اورا خبر داند از جلیلیانی که پیلطس
خون ایشانرا با قربانی های ایشان آمیخته بود و عیسی در جواب
ایشان گفت آیا کمان میبرید که این جلیلیان کناه کار تر بودند از
سائرسکنه جلیل ازینرو که چنین زحمات دیدند و نی بلکه شما
میکویم اگر توبه نکنید همه همچنین هلاک خواهید شد و یا آن هیچجه
نفری که در سلوام برج برایشان افتاده ایشانرا هلاک کرد کمان میبرید که
از جمیع مردمان ساکن اورشلیم خطا کار تر بودند و حاشا بلکه شمارا
میکویم که اگر توبه نکنید همه همچنین هلاک خواهید شد و پس این
مثل را آورد که شخصی درخت انجیری در تاکستان خود غرس نمود
و چون آمد تا میوه از آن بجوید چیزی نیافت و پس بباغبان گفت
اینک سه سال است که از این درخت انجیر میوه میطلبم و نمیابم آنرا
ببر چرا زمین را باطل سازد و در جواب وی گفت ای آقا امسال هم
آنرا مهلت ده تا کردش را کنده کود بریزم و پس اگر ثمر آورد (فبه)
والا بعد از آن آنرا ببر

(شفادادن زنی را در روز سبت)

- ۱۰ و روز سبتی در یکی از کنایس تعلیم میداد و اینک زنی که مدت
 ۱۱ هیجده سال روح ضعف داشتی و منحنی شده ابداً نتوانستی راست
 ۱۲ بایستد در آنجا بود و چون عیسی او را دید و پرا خوانده گفت ای زن
 ۱۳ از ضعف خود خلاص شو و دست های خود را بروی گذارد که در
 ۱۴ ساعت راست شده خدا را تمجید نمود و آنکاه رئیس کیسه غضب
 نمود از آنرو که عیسی او را در سبت شفاداد پس ب مردم توجه نموده گفت
 شش روز است که باید کار بکنید در آنها آمده شفا یابیده در
 ۱۵ روز سبت و خداوند در جواب او گفت ای ریاکار آیا هر یکی از شما در
 روز سبت گاویا الاغ خود را از آخور باز کرده بیرون نمیدارد تا سیر آتش
 ۱۶ کند و این زنی که دختر ابراهیم است و شیطان او را مدت هیجده
 سال تا بحال بسته بود نمیبایست او را در روز سبت از این بندرها نمود
 ۱۷ و چون این سخنان بگفت همه مخالفین او خجل شدند و جمیع آن
 گروه شاد شد بسبب همه کارهای بزرگ که از وی صادر میکشت
 ۱۸ پس گفت ملکوت خدا چه چیز را مینماید و آنرا بکدام شیء تشبیه نمایم
 ۱۹ دانه خرد لیرا مانند که شخصی گرفته در بوستان خود کاشت پس روید
 و درخت بزرگ گردید بجدی که مرغان هوا آمده در شاخهایش آشیانه
 ۲۰ گرفتند و باز گفت برای ملکوت خدا چه مثل آورم و خمیر مایه را
 ۲۱ مینماید که زنی گرفته در سه پیمانه آرد پنهان ساخت تا همه مخمر شد

(در جدّ و جهد کردن برای دخول در تنگ)

- ۲۲ و در شهرها و دهات گشته تعلیم میداد و بسوی اورشلیم سفر میکرد که
 ۲۳ شخصی بوی گفت ای خداوند آیا کم هستند که نجات یابند بایشان گفت
 ۲۴ جدّ و جهد کنید تا از در تنگ داخل شوید زیرا که بشما میگویم
 ۲۵ بسیاری طلب دخول میکنند و نخواهند توانست بعد از آن که
 صاحب خانه برخیزد و در را ببندد و شما بیرون ایستاده در را کوبیدن
 آغاز کنید و گوئید خداوند! خداوند! در را برای ما باز کن آنگاه وی
 ۲۶ در جواب خواهد گفت شمارا نمیشناسم که از کجا هستید در آنوقت
 خواهید گفت که در حضور تو خورده و آشامیده ایم و در کوچهای
 ۲۷ ما تعلیم داده باز خواهد گفت بشما میگویم که شمارا نمیشناسم از کجا
 ۲۸ هستید ای همه بدکاران از من دور شوید در آنجا گریه و فشار دندان
 خواهد بود چون ابراهیم و اسحق و یعقوب و جمیع انبیاء را در ملکوت
 ۲۹ خدا بینید و خود را بیرون افکنده یابید و از مشرق و مغرب و شمال
 ۳۰ و جنوب آمده در ملکوت خدا خواهند نشست و اینک آخرین
 هستند که اولین خواهند بود و اولین که آخرین خواهند بود

(در عداوت هیرودیس)

- ۳۱ در همان روز چند نفر از فریسیان آمده بوی گفتند دور شو و از اینجا برو
 ۳۲ زیرا که هیرودیس میخواهد تو را بقتل رساند ایشان را گفت بروید
 و بان رو بآه گوئید اینک امروز و فردا دیوها بیرون میآیند و مریضان

۳۳ راصحت می بخشم و در روز سبم کامل میشوم. لیکن میباید امروز و فردا
 و پس فردا راه روم که محالست نبی بیرون از اورشلیم گشته شود.
 ۳۴ ای اورشلیم اورشلیم قاتل انبیاء و سنگسار کننده مرسلین خود
 چند کثرت خواستم اطفال تو را جمع کنم چنانکه مرغ جوجهای خود را
 زیر بالهای خود میکبرد و نخواستید. اینک خانه شما برای شما خراب
 ۳۵ گذاشته میشود و شما میگویید که مراد یکر نخواهید دید تا وقتی آید که
 گوئید مبارکست او که میآید بنام خداوند.

(باب چهاردهم شفای مستسقی و نصیحت میزبانان و مهمانان)

۱ اتفاقاً روز سبتی بخانه یکی از رؤسای فریسیان برای غذا خوردن در
 ۲ آمده بنشست و ایشان مراقب او میبودند. و اینک شخصی مستسقی
 ۳ پیش او بود. آنکاه عیسی ملتفت شده فقهاء و فریسیان را خطاب
 ۴ کرده گفت آیا در روز سبت شفا دادن جایز است. ایشان ساکت
 ۵ ماندند پس آنمرد را گرفته شفا داد و ورها کرد. و بایشان روی آورده
 گفت کیست از شما که الاغ یا گاوش روز سبت در چاهی افتد و فوراً
 ۶ آنرا بیرون نیاورد. پس در این امور از جواب وی عاجز ماندند.
 ۷ و برای مهمانان مثلی زد چون ملاحظه فرمود که چگونه صدر مجلس را
 ۸ اختیار میکردند پس بایشان گفت. چون کسی تو را بعروسی دعوت
 کند در صدر مجلس منشین مبادا کسی بزرگتر از تو را هم وعده خواسته
 ۹ باشد. پس آنکسیکه از هر دو وعده خواسته بود بیاید و تو را گوید.

- اینکس را جای بده و تو با خجالت روی بصف نعال خواهی نهاد ۱۰
 بلکه چون میهمان کسی باشی رفته در پائین بنشین تا وقتی که میزبان
 آید بتو گوید ای دوست برتر نشین آن گاه تو را در حضور مجلسیان
 عزت خواهد بود ۱۱ زیرا هر که خود را بزرگ سازد ذلیل گردد و هر که
 خویشتن را فرود آورد سرفراز گردد ۱۲ پس بآنکس سیکه از او وعده
 خواسته بود نیز گفت و قتی که چاشت یا شام دهی دوستان یا برادران
 یا خویشان یا همسایگان دولت مند خود را دعوت مکن مباد ایشان
 نیز تو را بخوانند و تو را عوضی داده شود ۱۳ بلکه چون ضیافت کنی
 فقراء و لنکان و شلان و کوران را دعوت کن ۱۴ که نجسته خواهی شد
 زیرا دارند که تو را عوض دهند و در قیامت عادلان بتو جزا عطا
 خواهد شد ۱۵

(مثل ضیافت ملک عظیم)

- آنکاه یکی از مجلسیان چون این سخن را شنید گفت خوشا حال کسی که
 در ملکوت خدا غذا خورد ۱۶ بوی گفت شخصی ضیافتی عظیم
 نمود و بسیار را دعوت فرمود ۱۷ پس چون وقت شام رسید غلام
 خود را فرستاد تا مدعوین را کوید بیا آید که الحال همه چیز
 حاضر است ۱۸ لیکن همه بیک رای عذر خواهی آغاز کردند اولی
 گفت مزرعه خریده ام و ناچار باید بروم آنرا به بینم از تو خواهش
 دارم مرا معذور داری ۱۹ و دیگری گفت پنج جفت کاو خریده ام
 میروم تا آنها را امتحان کنم بتو التماس دارم مرا عفو نمای ۲۰ سیمی گفت زنی

۲۱ گرفته‌ام و از این سبب نمیتوانم بیایم. پس آن غلام آمده مولای خود را
از این امور مطلع ساخت آنکاه صاحب خانه غضب نموده بغلام
خود فرمود به بازارها و کوچه‌های شهر بشتاب و فقراء و لنکان و شلان
۲۲ و کوران را اینجا بیاور. پس غلام گفت ای آقا آنچه فرمودی
۲۳ شد و هنوز جای باقیست. پس آقا بغلام گفت براه‌ها و مرزها
۲۴ بیرون رفته مردم را با لحاح بیاور تا خانه من پُرسود. زیرا بشما میگویم
هیچ یک از آنانیکه دعوت شده بودند شام مرا نخواهند چشید.

(در پند و نصیحت)

۲۵ و هنگامیکه جمعی کثیر همراه او می‌رفتند روی گردانیده بدیشان گفت.
۲۶ اگر کسی نزد من آید و پدر و مادر و زن و اولاد و برادران و خواهران
۲۷ حتی جان خود را نیز دشمن ندارد شاگرد من نمیتواند بود. و هر که
صلیب خود را برداشته از عقب من نیاید نمیتواند تلمیذ من گردد.
۲۸ زیرا اکیست از شما که قصد بنائی برجی داشته باشد و نه اول نشیند
۲۹ تا بر آورد نفقه آن بکند که طاقت اتمامش دارد یا نه. که مبادا چون
۳۰ بنیادش نهاد و قادر بر اتمامش نشد هر که بیند تمسخر کنان گوید. این
۳۱ شخص عمارتی شروع کرده نتوانست با انجامش رساند. یا کدام
پادشاه است که برای مقاتله پادشاه دیگر برود جز اینکه اول نشسته
تأمل نماید که آیا باده هزار سپاه قدرت مقاومت کسی دارد که بایست
۳۲ هزار لشکر بروی می‌آید. و الا چون او هنوز دور است ایچی فرستاده
۳۳ مشروط صلح را از او درخواست کند. پس هم چنین هر یکی از شما که

۳۴ تمام مایملک خود را ترك نکند نمیتواند شاگرد من شود. ۱
 ۳۵ نیکو است ولی هرگاه نمک فاسد شد بچه چیز اصلاح پذیرد نه برای زمین مصرفی دارد و نه بهر مزبله بلکه بیرونش میریزند آنکه گوش شنوا دارد بشنود

(باب پانزدهم مثل کوسفند کم شده)

۱ و چون همه باج خواهان و کنه کاران بنزدش میآمدند تا کلام
 ۲ او را بشنوند فریسیان و کاتبان همه کنان میگفتند این شخص
 ۳ عاصیان را میپذیرد و با ایشان میخورد پس برای ایشان این مثل رازده
 ۴ گفت کیست از شما که صد کوسفند داشته باشد و یکی از آنها کم
 شود که آن نود و نه را در صحرا گذاشته از عقب آن کم شده نرود تا
 ۵ آن را بیابد پس چون آنرا یافت بشادی بردوش خود گذارد
 ۶ و بخانه آمده دوستان و همسایگان خود را بطلبید و بدیشان گوید با
 ۷ من شادی کنید که کوسفند کم شده خود را یافته ام بشما میگویم که
 بر این منوال خوشی در آسمان رخ مینماید بسبب توبه یک کنه کار
 بیشتر از برای نود و نه عادل که احتیاج بتوبه ندارند

(مثل درهم کم شده)

۸ یا کدام زن است که ده درهم داشته باشد هرگاه درهمی کم شود چراغی
 افر و ختنه خانه را جاروب نکند و بدقت تفحص ننماید تا آنرا بیابد
 ۹ و چون یافت دوستان و همسایگان خود را جمع کرده میگوید بامن

۱۰ شادی کنید که درهم کم شده را پیدا کرده ام. همچنین بشما میگویم شادی روی میدهد مگر فرشتگان خدا را برای یک خطاکار که توبه کند.

(مثل پسر مسرف)

۱۱ باز فرمود شخصی را و پسر بود. روزی پسر کوچک پدر خود گفت
۱۲ ای پدر رصد اموالی که باید بمن رسد بمن بده پس ما ملک خود را

برین دو تقسیم کرد. و چندی نگذشت که آن پسر که تر آنچه داشت
۱۳ جمع کرده بملکی بعید کوچ کرد و بعیاشی ناهنجار رأس مال خود را

تلف نمود. و چون تمام را صرف نموده بود قحطی شدید در آن
۱۴ دیار حادث گشت و او محتاج شدن گرفت. پس رفته خود را یکی

از اهالی آن ملک پیوست وی او را باملاك خود فرستاد تا کرازی بانی
کند. و آرزو داشتی که شکم خود را از خرنوبی که خوکان میخوردند
۱۶ سیر کند و هیچکس او را چیزی نداد. آخر بخود آمده گفت چه قدر

از مزدوران پدرم که نان فراوان دارند و من از گرسنگی هلاک میشوم
برخاسته نزد پدر خود میروم و بدو میگویم ای پدر با آسمان و بحضور
۱۸ تو گناه ورزیده ام. و دیگر شایسته آن نسیم که پسر تو خوانده شوم

مرا چون یکی از مزدوران خود بگیر. در ساعت برخاسته بسوی
۲۰ پدر خود متوجه شد اما هنوز دور بود که پدرش او را دیده ترحم

نمود و دوان دوان آمده او را در آغوش خود کشید و بوسید. پسر ویرا
۲۱ گفت ای پدر با آسمان و بحضور تو خطا کرده ام و ازین بعد لایق آن نیم

که پسر تو خوانده شوم. لیکن پدر بغلامان خود گفت جامه بهترین
۲۲

- از خانه آورده بد و بپوشانید و آنکستری بردستش کنید و نعلین بر ۲۳
- پاهایش ۵ و کوساله پروار را آورده ذبح کنید تا بخوریم و شادی ۲۴
- نمائیم ۵ زیرا که این پسر من مرده بود زنده کردید و کم شده بود یافت ۲۵
- شد پس شادی کردن گرفتند ۵ اما پسر بزرگ او در مزرعه بود چون ۲۶
- آمده نزدیک بخانه رسید صدای ساز و رقص را شنید ۵ پس یکی از ۲۷
- نوکران خود را طلبیده پرسید این چیست ۵ بوی عطر کرد برادرت ۲۸
- آمده و پدرت کوساله پروار را ذبح کرده است زیرا که او را صحیح باز ۲۹
- یافت ۵ ولی خشم نموده نخواست بخانه در آید تا پدرش بیرون آمده ۳۰
- با او التماس نمود ۵ در جواب پدر خود گفت اینک چند بن سالها است ۳۱
- که من خدمت تو کرده ام و هرگز از حکم تو تجاوز نورزیده و هرگز ۳۲
- بزغاله بمن ندادی تا باد وستان خود شادی کنم ۵ لیکن چون این ۳۰
- پسرت آمد که دولت تو را با فاحشه ها تلف کرده است برای او ۳۱
- کوساله پرواری را ذبح کرده ۵ بوی گفت ای فرزندان تو دلم بامنی و آنچه ۳۲
- از آن من است مال تست ۵ ولی میبایست شادمانی کرد و مسرور شد ۳۳
- زیرا که این برادر تو مرده بود زنده گشت و کم شده بود یافت کردید

(باب شانزدهم مثل ناظر خائن)

- پس بشاگردان خود گفت شخصی دولت مند را ناظری بود که از ۱
- او نزد وی شکایت بردند که اموال او را تلف می کرد ۵ پس او را طلب ۲
- نموده و پیرا گفت این چیست که درباره توشنیده ام حساب نظارت

- ۳ خود را باز بده که ممکن نیست بعد از این نظارت کنی ۵ ناظر با خود گفت چه کنم که مولایم نظارت را از من بگیرد طاقت زمین کردن ندارم و از کدائی نیز شرم دارم ۵ دانستم چه کنم تا وقتی که از نظارت معزول شوم مردم مرا بخانه خود بپذیرند ۵ پس هریکی از بده کاران آقای خود را طلبیده یکی گفت آقام از تو چند طلب دارد ۵ گفت صد رطل روغن بد و گفت سیاهه خود را بگیر و نشسته پنجاه رطل بزودی بنویس ۵ باز دیگری گفت از تو چه قدر طلب دارد گفت صد کیل کردم ویرا گفت سیاهه خود را بگیر و هشتاد بنویس ۵ پس آقایش ناظر خائن را آفرین گفت که عاقلانه کار کرد زیرا که ابنائی اینجهان در طبقه خویش از ابنائی نور عاقلتر هستند ۵ و من شما را میگویم دوستان برای خود پیدا کنید از مال بی انصافی تا چون فانی گردید شمارا بخانه های جاوید بپذیرند ۵ آنکه در اندک امین باشد در امر بزرگ نیز امین بود و آنکه در قلیل خائن بود در کثیر هم خائن باشد ۵ و هرگاه در مال بی انصافی امین نبودید کیست که بشما مال حقیقی بسپارد ۵ و اگر در مال دیکری دیانت نکردید کیست که مال خاص شما را بشما دهد ۵ هیچ خادم نمیتواند و آقا را خدمت کند زیرا یا از یکی نفرت میکند و با دیکری محبت یا بایکی میپوندد و دیگری را حقیر می شمارد خدا و ما مونا را نمیتوانید خدمت نمائید ۵

(نصیحت در طمع و مثل مرد غنی و ایلعاذر)

- ۱۴ و فریسانی که زردوست بودند همه این سخنان را شنیده او را استهزاء

- ۱۵ نمودند. بایشان گفت شما هستید که خود را پیش مردم عادل
مینمایید لیکن خدا عارف است بقلوب شما زیرا که آنچه نزد انسان
۱۶ مرغوبست پیش خدا مکروه است. تورا و انبیاء تا به یحیی بود
و از آنوقت بشارت بملکوت خدا داده میشود و هر کس بجدّ و جهد
۱۷ داخل آن میکردد. لیکن آسان تر است که آسمان و زمین زایل شود
۱۸ از آنکه نقطه از تورا ساقط گردد. هر که زن خود را طلاق دهد و
دیگری را نکاح کند زانی بُود و هر که زن مطلقه از شوهرش را بنکاح
۱۹ خویش در آورد زنا کرده باشد. شخصی غنی بود که ارغوان
۲۰ و حریر پوشیدی و هر روزه در عیاشی با جلال بسر بردی و فقیری
۲۱ مقروح بود ایلعاذر نام که او را بردگاه او میکشادند و آرزو داشتی
که از پاره هائی که از خوان آن دولت مند میریخت خود را سیر کند
۲۲ بلکه سگان نیز آمده زبان بر زخمهای او میمالیدند. باری آن
فقیر وفات یافت و ملائکه او را با غوش ابراهیم بردند و آن غنی
۲۳ نیز مرد و بخاکش سپردند. پس چشمان خود را در عالم اموات گشوده
خود را در عذاب یافت و ابراهیم را از دور و ایلعاذر را در آغوشش
۲۴ دید. آنکاه با و از بلند گفت ای پدر من ابراهیم بر من ترحم فرمای
و ایلعاذر مرا بفرست تا سرانگشت خود را با آب تر ساخته زبان مرا
۲۵ خنک سازد که درین نار معذبم. ابراهیم گفت ای فرزند بخاطر آرزو
که تو در ایام زندگانی چیزهای نیکوی خود را یافته و هم چنین
ایلعاذر چیزهای بد را لیکن او الحال در تسلی است و تو در

عذاب و علاوه بر این در میان ما و شما ورطه عظیمی است ۲۶
 چنانچه آنانی که میخواهد از اینجا بنزد شما عبور کنند نمیتوانند و نه
 نشینند کان آنجا نزد ما توانند گذشت ۲۷ گفت ای پدر بتو التماس
 دارم که او را بخانه پدرم بفرستی ۲۸ زیرا که مرا پنج برادر است تا ایشانرا
 آگاه سازد مباد ایشان نیز با من مکان عذاب بیایند ۲۹ ابراهیم ویرا
 گفت موسی و انبیاء را دارند سخن ایشانرا بشنوند ۳۰ گفت نه ای پدر
 ما ابراهیم لیکن اگر کسی از مردگان نزد ایشان رود توبه خواهند کرد ۳۱
 ویرا فرمود هرگاه موسی و انبیاء را اصغا نکنند اگر کسی از مردگان نیز
 برخاست هدایت نخواهند یافت

(باب هفدهم در پند و نصیحت)

۱ و شاگردان خود را گفت لابد است از وقوع لغزشها لکن وای
 بر آن کسی که باعث آنها شود ۲ او را بهتر بودی که سنگ آسیائی بر
 کردنش آویخته شود و در دریا افکنده شود از اینکه یکی از این کودکان
 را لغزش دهد ۳ احتراز کن و اگر برادرت بتو خطا ورزد او را تنبیه
 کن و اگر توبه کند عفو اش کن ۴ و هرگاه در روزی هفت گرت
 بتو گناه کند و در روزی هفت مرتبه برگشته بتو گوید توبه میکنم او را
 ببخش ۵ آنگاه رسولان بخداوند گفتند ایمان ما را مزید کن ۶
 خداوند گفت اگر ایمان بقدر دانه خردلی میداشتید با من درخت
 افراغ میکردید که کنده شده در دریا مغروس شود اطاعت شما

- ۷ میکرد. اما کیست از شما که غلامش بشخم کردن یا شبانی مشغول
 ۸ شود و وقتی که از صحرا آید بوی کوید بزودی بیا و بنشین. بلکه آیا
 بد و نیکوید چیزی درست کن تا شام بخورم و کمر خود را بسته مرا
 ۹ خدمت کن تا بخورم و بنوشم و بعد از آن تو بخور و بیا شام. آیا از آن
 غلام منت می کشد از آنکه فرمایشات او را بجا آورد کمان ندارم.
 ۱۰ همچنین شما نیز چون بهر چیزیکه مأمور شده اید عمل کردید گوئید
 که غلامان بی منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود بجا آوردیم.

(شفادادن ده ابرص را)

- ۱۱ و هنگامیکه سفر بسوی اورشلیم میکرد از میانهٔ سامره و جلیل
 ۱۲ میرفت. و چون بقریهٔ داخل میشد ناگاه ده شخص مبروص
 ۱۳ با استقبال او آمدند و از دور ایستاده. با آواز بلند گفتند ای عیسی
 ۱۴ استد ابر ما ترحم فرما. بایشان نظر کرده فرمود رفته خود را بکاهن
 بنماید ایشان چون می رفتند طاهر گشتند. و یکی از ایشان چون
 ۱۵ دید که شفا یافته است باز گشته بصدای بلند خدا را تعجید میکرد.
 ۱۶ و پیش قدم او بروی در افتاده و پیرا شکر کرد و او از اهل سامره بود.
 ۱۷ عیسی ملتفت شده گفت آیاده نفر طاهر نکشند پس آن نه کجا
 ۱۸ شدند. هیچکس یافت نمیشود که برگشته خدا را تعجید کند
 ۱۹ جز این غریب. و بد و گفت برخاسته برو که ایمانت تو را نجات
 داده است.

(سؤال فریسیان و اخبار مسیح از علامات یوم دهن)

- ۲۰ و چون فریسیان از او پرسیدند که ملکوت خدا کی می آید در جواب
 ۲۱ ایشان گفت ملکوت خدا با مراقبت نمی آید ① و نخواهند گفت که در
 فلان یا فلان جا است زیرا که اینک ملکوت خدا در میان شما است ②
 ۲۲ و بشاگردان خود گفت ایّامی می آید که آرزو خواهید داشت که
 ۲۳ روزی از روزهای پسرانسان را ببینید و نخواهید دید ③ و شما خواهند
 گفت اینک در فلان یا فلان جا است مروید و تعاقب آن مکنید ④
 ۲۴ زیرا چون برق که از یک جانب زیر آسمان لامع شده تا جانب دیگر
 زیر آسمان درخشان میشود پسرانسان در نیمه خود همچنین ظهور
 ۲۵ خواهد نمود ⑤ لیکن اوّل لازمست که اوزحمت بسیار ببند و از این
 ۲۶ فرقه مطرود شود ⑥ و چنانکه در ایّام نوح واقع شد همانطور در زمان
 ۲۷ پسرانسان نیز خواهد بود ⑦ که میخوردند و مینوشیدند و زن و شوهر
 میکردند تا روزی که چون نوح داخل کشتی شد طوفان آمده
 ۲۸ همه را هلاک ساخت ⑧ و همچنان که در او ان لوط شد که بخوردن
 و آشامیدن و خرید و فروش و زراعت و عمارت مشغول میبودند ⑨
 ۲۹ تا روزی که چون لوط از سدوم بدر شد آتش و کوه کرد از آسمان بارید
 ۳۰ و جمیع را هلاک ساخت ⑩ بر همین منوال خواهد بود در یومیکه
 ۳۱ پسرانسان ظاهر شود ⑪ در آن روز هر که بر پشت بام باشد و متاع او
 در خانه نزول نکند تا آنها را بردارد و کسیکه در صحرا باشد همچنین

۳۲ برنگردد. زن لوط را بیاد آورد. هر که خواهد جان خود را
 ۳۳ برهاند آنرا هلاک کند و هر که آن را بر باد دهد آنرا خلاص سازد.
 ۳۴ بشما میگویم در آن شب و دوفری که بربیک تخت باشند یکی برداشته
 ۳۵ و دیگری واگذارده می شود. و دوزن که در بیک جادستاس کند
 ۳۶ یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. و دوفری که در
 ۳۷ مزرعه باشند یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. در
 جواب وی گفتند کجا این خداوند گفت در هر جای که لعش باشد در
 آنجا کرکسان جمع خواهند شد

(باب هیجدهم مثل داوری انصاف)

۱ و برای ایشان نیز مثلی آورد بدین مضمون که میباید همیشه دعا کرد
 ۲ و کاهلی نورزید. گفت که در شهری داوری بود که نه ترس از خدا و نه
 ۳ باکی از انسان داشت. و در همان شهر بیوه زنی بود که پیش وی آمده
 ۴ میگفت داد مرا از دشمن بگیر. و تا مدتی بوی اعتناء نداشت و لکن
 بعد از آن با خود گفت هر چند از خدا نمی ترسم و از مردم شرمی ندارم
 ۵ لیکن چون این بیوه زن مرا زحمت میدهد بداد او میرسم مبادا
 ۶ پیوسته آمده مرا برنج آورد. خداوند گفت بشنوید که این داوری
 ۷ انصاف چه میگوید. و آیا خدا مرا برگزید که خود را که شبانروز
 بدو استغاثه می کنند دادرسی نخواهد کرد حالا آنکه برایشان صبور
 ۸ است. بشما میگویم که بزودی دادرسی ایشان خواهد کرد لیکن
 چون پسر انسان آید آیا ایمان را بر زمین خواهد یافت.

(مثل فریسی و باج کیر)

- ۹ و این مثل را آورد برای کسانی که بر خود اعتماد داشتندی که عادل بودند و دیگری آنرا حقیر شمردندی ① که دو نفر یکی فریسی و دیگری باج کیر به یکل رفتند تا عبادت کنند ② آن فریسی ایستاده بدین طور با خود دعا کرد که خدایا تورا شکر میکنم که مثل سایر مردم حریص و ظالم و زنا کار نیستم و نه مثل این باج کیر ③ هر هفته دو مرتبه روزه میدارم و از آنچه دارم عشر میدهم ④ اما آن باج خواه دور ایستاده خواست چشمان خود را بسوی آسمان بلند کند بلکه بسینه خود زده گفت خدایا ترحم فرما بر من گناه کار ⑤ بشما میگویم که این شخص بخانه خود رفت عادل کرده شده بخلاف آن دیگر زیرا هر که خود را برافرازد پست گردد و هر کس خویشان را فروتن سازد سرفرازی یابد ⑥

(برکت دادن اطفال کوچک را)

- ۱۵ پس اطفال را نزد وی آوردند تا دست برایشان گذارد اما شاگردانش چون دیدند ایشان را لهیب دادند ① ولی عیسی ایشان را خوانده گفت بچه هارا و اگذارید تا نزد من آیند و ایشان را مانعت نکنید که ملکوت خدا برای مثل اینها است ② هر آینه بشما میگویم هر که ملکوت خدا را مثل طفل نپذیرد داخل آن نکرده ③

(دشواری دخول اغنیاء در ملکوت خدا)

- ۱۸ و یکی از رؤسا از وی سؤال نموده گفت ای استاد نیکو چکنم تا حیات

- جاوید را وارث کردم ۵ عیسی ویرا گفت از بهر چه مرا نیکو می‌کوی ۲۹
- و حال آنکه هیچکس نیکو نیست جز یکی که خدا باشد ۵ احکام را ۳۰
- میدانی ز نامکن قتل ممکن دزدی مناشهدات دروغ مده و پدر ۳۱
- و مادر خود را محترم دار ۵ گفت جمیع اینها را از طفولیت نگاه ۳۲
- داشته‌ام ۵ عیسی چون این شنید بدو گفت یک چیز دیگر تو را ۳۳
- ناقص است آنچه داری بفروش و بفقراء بده که در آسمان گنجی خواهی ۳۴
- داشت پس آمده مرا متابعت کن ۵ چون این سخن را شنید محزون ۳۵
- گشت زیرا که دولت فراوان داشت ۵ اما عیسی چون او را محزون ۳۶
- دید گفت چه دشوار است که دولت مندان داخل ملکوت خدا ۳۷
- شوند ۵ زیرا گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از دخول ۳۸
- غنی در ملکوت خدا ۵ مستمعین گفتند پس که میتواند نجات یابد ۳۹
- گفت آنچه نزد مردم محالست نزد خدا ممکن است ۵ بطرس ۴۰
- گفت اینک ماهمه چیز را ترك کرده پیروی تو میکنم ۵ بایشان گفت ۴۱
- هر آینه بشما می‌گویم کسی نیست که خانه یا والدین یا زن یا برادران یا ۴۲
- اولاد را بجهة ملکوت خدا ترك کند ۵ جز اینکه در این عالم چند برابر ۳۰
- بیابد و در عالم آینده حیات جاودانی را ۵

(اخبار مسیح از زحمت و مردن و قیامت خود)

- پس آن دوازده را برداشته بایشان گفت اینک باور شلم می‌رویم و آنچه ۳۱
- بزرگان انبیاء دربارهٔ پسرانسان نوشته شد بانجام رسد ۵ زیرا که او را ۳۲

۳۳ بامتها تسلیم میکنند و استهزاء و تحقیر نموده آب دهان بروی
 انداخته و تا زیانه زده او را خواهند کشت و در روز سیم خواهد
 ۳۴ برخاست اما ایشان چیزی از این امور نفهمیدند و این سخن از
 ایشان مخفی داشته شد و آنچه میفرمود درک نکردند

(بینا ساختن شخصی اعمی را)

۳۵ و چون نزدیک اریحار رسید کوری بجهت کدائی بر سر راه نشسته بود
 ۳۶ و چون صدای کروهیرا که میکداشتند شنید پرسید چه چیز است
 ۳۷ گفتندش عیسی ناصری در گذر است در حال فریاد برآورده
 ۳۸ گفت ای عیسی پسرداود بر من ترحم فرما و هر چند آنانیکه پیش
 ۳۹ میرفتند او را نهیب دادند تا خاموش شود او بلند تر فریاد زد که
 ۴۰ پسرداودا بر من ترحم فرما آنکاه عیسی ایستاده فرمود تا او را نزدوی
 ۴۱ بیاورند و چون نزدیک شد از وی پرسیده گفت چه میخواهی
 ۴۲ برایت بکنم عرض کرد ای خداوند تا بیناشوم عیسی بوی گفت
 ۴۳ بیناشو که ایمانت تو را شفا داده است در ساعت بینائی یافته
 خدا را تعجید کنان از عقب او افتاد و جمیع مردم چون این را دیدند
 خدا را تسبیح خواندند

(باب نوزدهم ذکر کرویدن زکی با جکیر بمسیح)

۱ پس وارد اریحاشده از آنجا میگذشت که ناگاه شخصی زکی نام که
 ۲ رئیس باج خواهان و غنی بود خواست عیسی را به بیند که کیست
 ۳

- ۴ و از کثرت خلق نتوانست زیرا که کوتاه قد بود ۵ پس پیش دویده
 بر درخت افراغی برآمد تا او را مشاهده کند چونکه او میخواست
 ۵ از آن راه عبور کند ۶ و چون عیسی بآن مکان رسید بالا نکرسته او را
 دید و گفت ای زکی بشتاب و زیر بیا زیرا که باید امروز در خانه تو بمانم ۷
 پس بسرعت پائین شده او را بخرمی پذیرفت ۸ و همه چون این را
 دیدند همه کمان می گرفتند که در خانه شخصی گناه کار بهمانی رفت ۹
 اما زکی بر پاشده بخداوند گفت الحال ای خداوند نصف مایملک خود را
 بفقراء میدهم و اگر چیزی ناحق از کسی گرفته باشم چهار برابر بدور
 ۹ میکنم ۱۰ عیسی بوی گفت امروز نجات در اینجا نه نازل شد زیرا که این
 شخص هم از آل ابراهیم است ۱۱ زیرا که پسر انسان آمده است تا کم شده
 را بجوید و نجات دهد ۱۲

(مثل ده قنطار)

- ۱۱ و چون ایشان این سخنانرا شنیدند مثلی مزید کرده آورد چونکه
 نزدیک باورشلیم بود و ایشان کمان میبردند که ملکوت خدای
 ۱۲ باید در همان زمان ظهور کند ۱۳ پس گفت شخصی شریف بدیاربعید
 سفر کرد تا ملکی برای خود گرفته مراجعت کند ۱۴ پس ده نفر از
 غلامان خود را طلبیده ده قنطار بایشان سپرده فرمود تجارت کید
 ۱۴ تا باز آیم ۱۵ اما اهالی ولایت او چونکه او را دشمن میداشتند الیچیان
 در عقب او فرستاده گفتند نمیخواهم این شخص بر ما سلطنت کند ۱۶
 و چون ملک را گرفته مراجعت کرد فرمود تا آن غلامان را که بایشان

نقدی سپرده بود حاضر کنند تا بفهمد هر یک چه سود نموده است ①
 ۱۶ پس اوّلی آمده گفت ای آقا قنطار توده قنطار دیگر نفع آورده
 ۱۷ است ② بدو گفت آفرین ای غلام نیکو چونکه بر چیز کم امین بودی
 ۱۸ برده شهر حاکم شو ③ و دیگری آمده گفت ای آقا قنطار پنج قنطار
 ۱۹ سود کرده است ④ او را نیز فرمود بر پنج شهر امارت کن ⑤ و سیمی
 ۲۰ آمده گفت ای آقا اینک قنطار تو موجود است آنرا در پارچه نگاه
 ۲۱ داشته ام ⑥ زیرا که از تو ترسیدم چونکه مرد تند خوئی هستی آنچه را که
 ۲۲ نکذارده بر میداری و از آنچه نگذاشته درو میکنی ⑦ بوی گفت از زبان
 خودت بر تو فتوی میدهم ای غلام شریر دانسته که من مرد تند خوئی
 هستم که برمی دارم آنچه را نکذاشته ام و درو میکنم آنچه را نپاشیده ام ⑧
 ۲۳ پس برای چه نقد مرا نزد صرافان نکذاردی تا چون آیم آنرا بانفع
 ۲۴ دریافت کنم ⑨ پس بحاضرین فرمود قنطار را از این شخص بگیرد
 ۲۵ و بصاحب ده قنطار حواله کنید ⑩ باو گفتند ای خداوند وی ده قنطار
 ۲۶ دارد ⑪ زیرا بشما میگویم هر کس که دارد داده شود و هر که ندارد آنچه
 ۲۷ دارد نیز از او گرفته خواهد شد ⑫ اما آن دشمنان من که نخواستند من
 ۲۸ برایشان حکمرانی نمایم در اینجا حاضر ساخته پیش من بقتل رسانید ⑬
 و چون اینرا گفت پیش رفته متوجه اورشلم گردید ⑭

(ورود مسیح باورشلیم با جاه و حشمت)

۲۹ و چون نزدیک بیت فاجی و بیت عنیا بر کوه مسمی بزیتون رسید

- ۳۰ دو نفر از شاگردان خود فرستاده \odot گفت بآن قریه که پیش روی شماست بروید و چون داخل آن شدید کره الاغی بسته خواهید یافت که هیچ کس بر آن هرگز سوار نشده آنرا باز کرده بیاورید \odot
- ۳۱ و اگر کسی بشما گوید چرا اینرا باز میکنید بوی گوئید خداوند اورا لازم دارد \odot پس فرستاد کان رفته آنچنانکه بدیشان گفته بود یافتند \odot
- ۳۲ و چون کره را باز میکردند مالکانش بایشان گفتند چرا کره را باز میکنید \odot گفتند خداوند اورا لازم دارد \odot پس اورا بنزد عیسی آوردند
- ۳۳ و رخت خود را بر کره افکنده عیسی را سوار کردند \odot و هنگامیکه او میرفت جامهای خود را در راه میگسترند \odot و چون نزدیک بسرازمیر کوه زیتون رسید تمامی شاگردان شادی کرده با آواز بلند خدا را حمد گفتن گرفتند بسبب همه قواییکه از او مشاهده کرده بودند \odot
- ۳۴ و میگفتند مبارك باد آن پادشاهی که میآید بنام خداوند سلام در آسمان
- ۳۵ و مجدداً علی علیین باد \odot آنکاه بعضی از فریسیان از آئینان بدو گفتند ای استاد تلامیذ خود را نهیب نما \odot در جواب ایشان گفت
- ۳۶ بشما میگویم اگر اینها ساکت شوند هر آینه سنگم با صد آیند \odot و چون نزدیک شده شهر را نظاره کرد بر آن کریان گشته \odot گفت اگر تو نیز
- ۳۷ میدانستی هم در این زمان خود آنچه باعث سلام تو میشد لاکن الحال از چشمان تو پنهان گشته است \odot زیرا ایامی بر تو میآید که دشمنانت کرد تو سنگرها سازند و تورا احاطه کرده از هر جانت محاصره ات خواهند نمود \odot و تورا و فرزندان ترا در اندرون تو بر خاک خواهند
- ۳۸
- ۳۹
- ۴۰
- ۴۱
- ۴۲
- ۴۳
- ۴۴

افکند و در تو سنجی بر سنجی نخواهند گذاشت زیرا که ایام تفقد خود را
 ندانستی ۴۵ و چون داخل هیکل شد کسانی را که در آنجا خرید و فروش
 ۴۶ میکردند به بیرون نمودن آغاز کرد ۴۷ و بایشان گفت مکتوب است
 که خانه من بیت الصلوة است لیکن شما آنرا مغاره دزدان ساخته
 اید ۴۷ و هر روز در هیکل تعلم میداد اما رؤسای کهنه و کاتبان و اکابر
 ۴۸ قوم قصد هلاک او میکردند ۴۹ و نیا فتند چه کنند زیرا که تمام قوم بر
 کلام او آویختند

(باب بیستم سؤال فریسیان از اقتدار مسیح)

روزی از آن روزها واقع شد هنگامیکه قوم را در هیکل تعلم و بشارت
 ۱ میداد که رؤساء کهنه و کاتبان با مشایخ آمده ۲ بوی گفتند بما بگو که
 بچه اقتدار این کارها را میکنی و کیست که این بتوداده است ۳
 در جواب ایشان گفت من نیز از شما چیزی میپرسم بن بگوئید ۴
 تعمید یحیی از آسمان بود یا از خلق ۵ ایشان با خود اندیشیده گفتند
 ۶ که اگر کوئیم از آسمان هر آینه کوید چرا با و ایمان نیاوردید ۷ و اگر کوئیم
 از انسان تمامی قوم ما را سنکسار کنند زیرا که یقین میدارند که یحیی نبی
 ۷ است ۸ پس جواب دادند که نمیدانیم از کجا بود ۹ عیسی بایشان
 گفت من نیز شمارا نمیگویم که این کارها را بچه اقتدار بجای آورم ۱۰

(مثل تا کستان و دهقانان)

و این مثل را به مردم گفتن گرفت که شخصی تا کستانی بساخت و به ۱

- ۱۰ دهقانانش سپرده مدت مدیدی سفر کرد و در موسم غلامی نزد
 ۱۱ دهقانان فرستاد تا از میوه باغ بد و سپارند اما باغبانان او را زده تهی
 ۱۲ دست باز کردند و پس غلامی دیگر روانه نمود او را نیز تازیانه زده
 ۱۳ و بجزمت کرده تهی دست پس فرستادند و باز سیمی فرستاد او را
 ۱۴ نیز مجروح ساخته بیرون باغ افکندند و آنکاه صاحب باغ گفت
 چکم پسر حبیب خود را میفرستم شاید چون او را ببینند احترام خواهند
 ۱۵ نمود اما چون دهقانان او را دیدند با خود تفکر کنان گفتند اینوارث
 ۱۶ میباشد بیا آید او را بکشیم تا میراث از آن ما گردد در حال او را از باغ
 ۱۷ بیرون افکنده کشتند پس صاحب تا کستان بدیشان چه خواهد
 ۱۸ کرد خواهد آمد و دهقانان را هلاک کرده باغ را بدیگران خواهد
 ۱۹ سپرد پس مستمعین گفتند خدا نخواسته و ایشان نظر افکنده
 گفت پس معنی این نوشته چیست سنکی که معماران رد کردند همان
 ۲۰ سر ز او پیه شده است و هر که بر آن سنک افتد خورد شود اما
 ۲۱ اگر آن بر کسی بیفتد او را نرم خواهد ساخت و آنکاه رؤسای گنه
 و کاتبان خواستند که در همان ساعت او را گرفتار کنند لیکن از قوم
 بیم داشتند زیرا که دانستند این مثل را در باره ایشان زده بود

(در باب جزیه دادن بقیصیر)

- ۲۰ و مرافب او بوده جواسیس فرستادند که خود را صالح مینمودند
 ۲۱ تا که سخنی از او بچنگ آورده او را بحکم و اقتدار والی بسپارند پس
 از او سؤال نموده گفتند ای استاد میدانم که تو برستی سخن میرانی

و تعلمم میدهی و از کسی رو داری نیکنی بلکه طریق خدا را بصدق
 ۲۲ میآموزی؟ آیا بر ما جایزه است که جزیه بقصیر بدهیم یا نه؟ و چون
 ۲۳ مکر ایشان را درك کرد بدیشان گفت مرا برای چه امتحان میکنید؟
 ۲۴ دیناری بمن نشان دهید صورت و رقمش از کیست در جواب گفتند
 ۲۵ از قیصر است؟ بایشان گفت پش مال قیصر را بقیصر رد کنید و مال
 ۲۶ خدا را بخدا؟ پس چون نتوانستند او را بسخی در نظر مردم ملزم
 سازند از جواب او در عجب شده ساکت ماندند؟

(سؤال صدوقیان در باب قیامت)

و بعضی از صدوقیان که منکر قیامت هستند پیش آمده از وی سؤال
 ۲۷ کرده؟ گفتند ای استاد موسی برای ما نوشته است که اگر کسی را
 ۲۸ برادری که زن داشته باشد بمیرد وی اولاد فوت شود باید برادرش
 آن زن را بگیرد تا برای برادر خود نسلی آورد؟ پس هفت برادر بودند
 ۲۹ که اوّلی زن گرفته اولاد نا آورده فوت شد؟ بعد دومین آن
 ۳۰ زن را گرفته او نیز بی اولاد بمرد؟ پس سیمین او را گرفت و هم چنین تا
 ۳۱ هفتمین و جملگی فرزندان او آورده مردند؟ و بعد از همه آن زن نیز
 ۳۲ وفات یافت؟ پس در قیامت زن کدام يك از ایشان خواهد بود زیرا که
 ۳۳ هر هفت او را داشتند؟ عیسی در جواب ایشان گفت اینای این
 ۳۴ عالم نکاح میکنند و نکاح کرده میشوند؟ لیکن آنانی که مستحق
 ۳۵ رسیدن بآن عالم و قیامت از مردگان شوند نه نکاح میکنند و نه نکاح
 ۳۶ کرده میشوند؟ زیرا ممکن نیست که دیگر بمیرند از آنجهه که مثل

فرشتگان میباشند و پسران خدا آیند چونکه اینای قیامت هستند ۳۷
 و اما در باب قیامت مردگان موسی نیز در ذکر بوته نشان داد چنانکه
 خداوند را خدای ابراهیم و خدای اسحق و خدای یعقوب خواند ۳۸
 و حال آنکه خدای مردگان نیست بلکه خدای زندگانست زیرا ۳۹
 همه مراورازنده هستند ۴۰ پس بعضی از کاتبان در جواب گفتند خدای
 استاد نیکو گفتی ۴۱ و بعد از آن هیچکس جرأت آن نداشت که از
 وی سؤال کند ۴۲

(سؤال خداوند در باب مسیح و داود)

پس بایشان گفت چگونه می گویند که مسیح پسر داود است ۴۱
 و خود داود در کتاب زبور گفت خداوند بخداوند من گفت بدست ۴۲
 راست من بنشین ۴۳ تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم ۴۴ پس چون
 داود او را خداوند میخواند چگونه پسر او میباشد ۴۵ و چون تمامی قوم
 میشنیدند بشاکردان خود گفت ۴۶ پرهیزید از کاتبانی که خرامیدن
 در جامهای دراز را می پسندند و سلام در بازارها و صدر کنایس ۴۷
 و بالانشتن در ضیافتها را دوست میدارند ۴۸ و خانه های بیوه زنان را می
 بلعند و نماز را بر یا کاری طول میدهند اینها عذاب شدیدتر خواهند
 یافت

(باب بیست و یکم ذکر دوفلس بیوه زن)

و نظر کرده دولتمند انیرا دید که هدایای خود را در بیت المال ۱
 میاندازند ۲ و بیوه زنی فقیر را ملاحظه نمود که دوفلس در آنجا

انداخت ۳ پس گفت هر آینه شما میگوییم این بیوه مفلس از جمیع
 آنها بیشتر انداخت ۴ زیرا که همه ایشان از زیادتى خود در هدایای
 خدا انداختند لیکن این زن از احتیاج خود تمام معیشت خویش را
 انداخت ۵

(اخبار از هلاکت اورشلیم و پراکندگی یهودان و علامات

باز آمدن مسیح)

چون بعضی ذکر هیکل میکردند که بسنکهای خوب و هدایا آراسته ۵
 شده است گفت ۶ ایامی میآید که از این چیزهایی که می بینید سنکی
 بر سنکی گذارده نشود که بزیر افکنده نشود ۷ از او سؤال نموده گفتند
 ای استاد پس این امور کی واقع می شود و علامت نزدیک شدن
 این وقایع چیست ۸ گفت احتیاط کنید که کمره نشوید زیرا که بسا
 بنام من آمده خواهند گفت که من هستم و آنوقت نزدیک است پس
 از عقب ایشان مروید ۹ و چون اخبار جنگها و فسادها را بشنوید
 مضطرب مشوید زیرا که وقوع این امور اول ضرور است لیکن اتمام
 در ساعت نیست ۱۰ پس بایشان گفت قومی با قومی و دولتی با دولتی
 مقاومت خواهند کرد ۱۱ و زلزله های عظیم در جاها و قحطیها و باها
 پدید آید و چیزهای هولناک و علامات بزرگ از آسمان ظاهر
 خواهد شد ۱۲ و قبل از این همه بر شما دست اندازی خواهند کرد و جفا
 نموده شما را بکنایس و زندانها خواهند سپرد و در حضور سلاطین

- ۱۳ و حکام بجهت نام من خواهند برد ۵ پس این برای شما شهادت خواهد
- ۱۴ انجامید ۵ پس در دلهای خود قرار دهید که برای حجت آوردن
- ۱۵ بیشتر اندیشه نکنید ۵ زیرا که من بشما زبانی و حکمتی خواهم داد که
- ۱۶ همه خاصمان شما با آن مقاومت و مباحثه نتوانند نمود ۵ و شما را والدین
- و برادران و خویشان و دوستان تسلیم خواهند کرد و بعضی از شما را
- ۱۷ بقتل خواهند رسانید ۵ و جمیع مردم بجهت نام من از شما نفرت خواهند
- ۱۸ گرفت ۵ و لکن موی از سر شما کم نخواهد شد ۵ جانهای خود را بصبر
- ۱۹ دریابید ۵ و وقتی که بینید که اورشلیم بلسکرها محاصره شده است
- ۲۰ آنگاه بدانید که خرابی آن رسیده است ۵ آنگاه هر که در یهودیه باشد
- ۲۱ بکوهستان فرار کند و هر که در شهر باشد بیرون رود و هر که در صحرا
- ۲۲ بود داخل شهر نشود ۵ زیرا که همانست ایام انتقام تا آنچه مکتوب
- ۲۳ است تمام شود ۵ لیکن وای بر آستان و شیر دهندگان در آن ایام
- زیرا که ضیق عظیم بر روی زمین و غضب بر این قوم حادث
- ۲۴ خواهد شد ۵ و بدم شمشیر خواهند افتاد و در میان جمیع امتها اسیر
- خواهند شد و اورشلیم پایمال امتها خواهد شد تا از من امتها بانجام
- ۲۵ رسد ۵ و در آفتاب و ماه و ستارگان علامات پدید خواهد شد
- و بر زمین تنگی و حیرت از برای امتها روی خواهد نمود بسبب شوریدن
- ۲۶ دریا و امواجش ۵ و دلهای مردم ضعف خواهند کرد از خوف
- و انتظار آن وقایعی که بر ربع مسکون ظاهر میشود زیرا که قوات آسمان
- ۲۷ متزلزل خواهد شد ۵ و آنگاه خواهند دید پسرانسان را که برابری سوار

۲۸ شده باقوت و جلال عظیم میآید و چون ابتدای اینمقدمات
 بشود راست شده سرهای خود را بلند کنید از آنجهت که خلاصی شما
 ۲۹ نزدیکست و برای ایشان مثلی گفت که درخت انجیر و سایر درختان را
 ۳۰ ملاحظه نمائید که چون میبینید شکوفه میکند خود میدانید که
 ۳۱ تابستان نزدیک است و هم چنین شما نیز چون این امور را مشاهده
 ۳۲ کنید بدانید که ملکوت خدا قریب شده است و هر آینه شما میگوییم
 ۳۳ که اینفرقه نخواهد گذشت تا جمیع این امور واقع نشود و آسمان
 ۳۴ و زمین زایل میشود لیکن کلام من هرگز زایل نکردد و پس خود را
 حفظ کنید مباد اهلای شما از پر خوری و مستی و واندیشهای دنیوی
 ۳۵ سنکین گردند و آن روز ناکامان بر شما آید و زیرا که مثل دامی بر جمیع
 ۳۶ سگنه تمام روی زمین خواهد افتاد و پس در هر وقت دعاکنان
 بیدار باشید تا شایسته آن شوید که از جمیع این چیزها نیکه بوقوع
 ۳۷ خواهد پیوست نجات یابید و در حضور پسرانسان بایستید و روز
 ها را در هیکل تعلم میداد و شبها بیرون رفته در کوه معروف بزیتون
 ۳۸ بسر میبرد و هر بامداد قوم نزد وی در هیکل میشتافتند تا کلام
 او را بشنوند

(باب بیست و دوم ذکر شورای رؤسای یهود و معاهدت ایشان
 با یهودای اسخریوطی)

۱ و چون عید فطیر که بفتح معروف است نزدیک شد و رؤسای
 ۲

۳ کهنه و کاتبان مترقب میبودند که چگونه او را بقتل رسانند زیرا که از قوم بهم داشتند
 ۴ جمله دوازده رسول بود داخل کشت و او رفته بار و سای کهنه و سرداران سپاه گفتگو کرد که چگونه او را بایشان تسلیم کند
 ۵ ایشان شاد شده با او عهد بستند که نقدی بوی دهند و او قبول کرده در صدد موقعی برآمد که او را در نهانی از مردم بایشان تسلیم کند

(تهیه فصیح و تعیین عشاء ربّانی)

۷ اما چون روز فطیر که در آن میبایست فصیح را ذبح کنند رسید
 ۸ بطرس و یوحنا را فرستاده گفت بروید و فصیح را بجهه ما آماده کنید
 ۹ تا تناول نمائیم بوی گفتند در کجا میخواهی تدرک بینم ایشان را
 ۱۰ گفت اینک هنکا میکه داخل شهر شوید شخصی با سبوی آب بشما بر میخورد بخانه که او در آید از عقب وی بروید و بصاحب خانه گوئید
 ۱۱ استاد تو را میکوید مهمان خانه کجا است تا در آن فصیح را باشاگردان خود بخورم
 ۱۲ او بالا خانه بزرگ و مفروش بشما نشان خواهد داد در آنجا میهای سازید
 ۱۳ پس رفته چنانکه بایشان گفته بود یافتند و فصیح را آماده کردند
 ۱۴ و چون وقت رسید با دوازده رسول بنشست
 ۱۵ و بایشان گفت اشتیاق بینهایت داشتم که پیش از زحمت دیدنم این فصیح را بشما بخورم
 ۱۶ زیرا بشما میگویم آینده از این دیگر نمیخورم تا وقتی که در ملکوت خدا تمام شود
 ۱۷ پس پیاله گرفته شکر نمود

- ۱۸ گفت اینرا بگیری و در میان خود تقسیم کنیدی زیرا شما میگویم که
 ۱۹ از دختر رزقینوشم تا ملکوت خدا نیاید و نا ترا گرفته شکر نمود و پاره
 کرده بایشان داد و گفت این است جسد من که برای شما داده میشود
 ۲۰ اینرا بیاد من بجا آرید و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و گفت
 این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته میشود
 ۲۱ لیکن اینک دست آن کسیکه مرا تسلیم میکند با من در سفره است
 ۲۲ زیرا که پسر انسان بر حسب آنچه مقدر است میرود لیکن وای
 ۲۳ بر آن کسیکه اورا تسلیم کند و آنکاه از یک دیگر تفحص کردن گرفتند
 ۲۴ که کدام یک از ایشان باشد که اینکار کند و در میان ایشان نزاعی
 ۲۵ نیز افتاد که کدام یک از ایشان بزرگتر میباشد و آنکاه بایشان گفت
 سلاطین امتها بر ایشان سروری میکنند و حکام خود را ولی نعمت
 ۲۶ میخوانند لیکن شما چنین مباشید بلکه بزرگتر از شما مثل کوچکتر
 ۲۷ باشد و پیشوا چون خادم زیرا کدام یک بزرگتر است آنکه
 بخدا نشیند یا آنکه خدمت کند آیا نیست آنکه نشسته است لیکن
 ۲۸ من در میان شما چون خادم هستم و شما کسانی میباشید که در امتحان
 ۲۹ های من با من بسر بردید و من ملکوتی برایشما قرار میدهم چنانکه
 ۳۰ پدرم برای من مقرر فرمود و تاد در ملکوت من از خوان من بخورید
 و بنوشید و بر کرسیها نشسته برد و ازده سبط اسرئیل داوری کنید
 ۳۱ پس خداوند گفت ای شمعون شمعون اینک شیطان خواست
 ۳۲ شما را چون گندم غربال کند لیکن من برایتودعا کردم تا ایمانت

- ۳۳ تلف نشود و هنکا میکه توانابت کنی برادران خود را استوار نما @ بوی
- ۳۴ گفت ایخداوند حاضر م که باتو بروم حتی در زندان و در موت @ گفت
- تورا میکویم ای پطرس امروز خروس بانک نژد قبل از آنکه سه مرتبه
- ۳۵ انکار کنی که مرا انیشناسی @ و بایشان گفت هنکا میکه شمارابی کیسه
- و توشه دان و کفش فرستادم بهیچ چیز محتاج شدید گفتند هیچ @
- ۳۶ پس بایشان گفت لیکن الان هر که کیسه دارد آنرا بردارد و هم چنین
- توشه دانرا و کسیکه شمشیری ندارد جامه خود را فروخته آنرا بخرد @
- ۳۷ زیرا بشما میکویم که این نوشته در من میباید نیز بانجام رسد یعنی با کناه
- کاران محسوب شد زیرا هر چه در خصوص من است انفضاء
- ۳۸ دارد @ گفتند ایخداوند اینک دو شمشیر بایشان گفت کافیسست @

(ذکر حزن و تالم مسیح در باغ حنسیانی)

- ۳۹ و بر حسب عادت بیرونشده بکوه زیتون رفت و شاگردانش از
- ۴۰ عقب او رفتند @ و چون بآنوضع رسید بایشان گفت دعا کنید
- ۴۱ تا در معرض امتحان نیفتید @ و او از ایشان بمسافت پرتاب سنگی دور
- ۴۲ شده بزانو در آمد و دعا کرده گفت @ ای پدر اگر بخواهی این پیاله را
- ۴۳ از من بگردان لیکن نه بخواهش من بلکه باراده تو @ و فرشته از آسمان
- ۴۴ براو ظاهر شده او را نفویتی مینمود @ پس بجاهده افتاده بسعی بلیغتر
- دعا کرد چنانکه عرق او مثل قطرات خون بود که بر زمین میزیخت @
- ۴۵ پس از دعا برخاسته نزد شاگردان خود آمده ایشانرا از حزن در

خواب یافت ۵ بایشان گفت بر ایچه در خواب هستید برخاسته
دعا کنید تا در امتحان نیفتید ۵

(در گرفتاری مسیح)

۴۷ و سخن هنوز بر زبانش بود که ناگاه جمعی آمدند و یکی از آن دوازده
که یهودا نام داشت بر دیگران سبقت جستہ نزد عیسی آمد تا اورا
۴۸ ببوسد ۵ و عیسی بدو گفت ای یهودا آیا بیوسه پسر انسان را تسلیم
۴۹ میکنی ۵ رفقایش چون دیدند که چه میشود عرض کردند خداوند ا
بشمشیر بزنیم ۵ و یکی از ایشان غلام رئیس کهنه رازده کوش راست
۵۰ اورا از تن جدا کرد ۵ عیسی متوجه شد گفت تا بدین کنارید و کوش
۵۱ اورا لمس نموده شفاعت داد ۵ پس عیسی بر و ساری کهنه و سرداران سپاه
هیکل و مشایخی که نزد او آمده بودند گفت کانه بردزد باشمشیرها
۵۲ و چو بایرون آمدید ۵ و قتیکه هر روزه در هیکل باشما می بودم
دست بر من دراز نکردید لیکن اینست ساعت شما و اقتدار ظلمت ۵

(امتحان خداوند در سرای رئیس کهنه و انکار پطرس اورا)

۵۴ پس اورا گرفته بردند و بسرای رئیس کهنه آوردند و پطرس از دور از
عقب میآمد ۵ و چون در میان ایوان آتش افروخته کردش می
۵۵ نشستند پطرس در میان ایشان بنشست ۵ آنگاه کنیزی چون اورا
در روشنی آتش نشسته دید بر او چشم دوخته گفت این شخص هم با او
۵۶ میبود ۵ اورا انکار کرده گفت ای زن اورا نمی شناسم ۵ بعد از زمانی
۵۸ مردی دیگر اورا دیده گفت تو هم از اینها هستی پطرس گفت ای مرد من

۵۹ نیستم ۵ و چون تخمیناً یک ساعت گذشت یکی دیگر با تاکید گفت
 ۹۰ بلاشک این شخص از رفقای او است زیرا که جلیلی هم هست ۵ پطرس
 گفت ای مرد نیدانم چه میگوید در همان ساعت که این سخن میگفت
 ۹۱ خروس بانک زد ۵ آنکه خداوند روگردانیده به پطرس نظر افکند
 پس پطرس بخاطر آورد آنکلا میرا که خداوند بوی گفته بود که قبل
 ۹۲ از بانک زدن خروس سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد ۵ پس پطرس
 ۹۳ بیرون رفته زار زار بگریست ۵ و کسانی که عیسی را گرفته بودند او را
 ۹۴ تازیانه زده استهزاء نمودند ۵ و چشم او را بسته طپانچه بر رویش زدند
 ۹۵ و از وی سؤال کرده گفتند نبوت کن که تو رازده است ۵ و بسیار
 ۹۶ کفر دیگری بوی گفتند ۵ و چون روز شد اهل شورای قوم یعنی
 ۹۷ رؤسای کهنه و کاتبان فراهم آمده در مجلس خود او را آورده ۵ گفتند
 اگر تو مسیح هستی بمابگو بایشان گفت اگر بشما گویم مرا تصدیق
 ۹۸ نخواهید کرد ۵ و اگر از شما سؤال کنم جواب ندهید و مرا رها
 ۹۹ نمیکنید ۵ لیکن بعد از این پسر انسان بطرف راست قدرت خدا
 ۷۰ خواهد نشست ۵ همه گفتند پس تو پسر خدا هستی بایشان گفت
 ۷۱ شما میگوئید که من هستم ۵ گفتند دیگر ما را چه حاجت بشهادتست
 که خود از زبانش شنیدیم

(باب بیست و سیم امتحان مسیح در حضور پپلاطس)

۱ پس تمام جماعت ایشان برخاسته او را نزد پپلاطس بردند ۵
 ۲ وشکایت بر او آغاز نموده گفتند این شخص را یافته ایم که قوم را کمراه

میکرد و از جزیه دادن بقیصر منع می نمود و میگفت که خود مسیح
 و پادشاه است ۳ پس پیلاطس از او پرسیده گفت تو پادشاه یهود
 هستی در جواب وی گفت تو میگوئی ۴ آنکه پیلاطس بر رؤسای کهنه
 و جمیع قوم گفت که در این شخص هیچ عیبی نمیابم ۵ ایشان شدت
 نموده گفتند که قوم را می شوراند و تمام یهودیه را از جلیل تا اینجا تعلیم
 میدهد ۶

(فرستادن مسیح نزد هیرودیس)

۶ چون پیلاطس نام جلیل را شنید پرسید که این مرد جلیلی هست ۷
 و چون مطلع شد که از ولایت هیرودیس است او را نزد وی فرستاد
 ۸ چونکه هیرودیس در آن ایام در اورشلیم بود ۹ اما هیرودیس چون
 عیسی را دید بغایت شاد گردید زیرا که مدت مدیدی بود میخواست
 او را به بیند چونکه شهرت او را بسیار شنیده بود و مترقب میبود که
 معجزه از او بیند ۱۰ پس چیزهای بسیار از وی پرسید لیکن او بوی هیچ
 جواب نداد ۱۱ و رؤسای کهنه و کاتبان حاضر شده بشدت تمام بروی
 شکایت مینمودند ۱۲ پس هیرودیس بالشکریان خود او را تحقیر
 نموده و استهزاء کرده لباس فاخر بر او پوشانیده نزد پیلاطس او را باز
 فرستاد ۱۳ و در همان روز پیلاطس و هیرودیس با یکدیگر مصالحه
 کردند زیرا که قبل از آن در میانشان عداوتی بود ۱۴

(امتحان ثانی نزد پیلاطس)

۱۳ پس پیلاطس رؤسای کهنه و سرداران قوم را خوانده ۱۴ بایشان گفت

- ۱۵ این مرد را آوردید که قوم را می شوراند الحال من او را در حضور شما
امتحان کردم و از آنچه بر او ادعا میکنید اثری نیافتم ① و نه هیرودیس
هم زیرا که شمارانزد او فرستادم و اینک هیچ عمل مستوجب قتل از
۱۶ او صادر نشده است ② پس او را تنبیه نموده رها خواهم کرد ③ زیرا که
۱۷ او را لازم بود که هر عیدی کسیرا برای ایشان آزاد کند ④ آنگاه همه
۱۸ فریادکنان گفتند او را هلاک کن و برآبای مارها فرما ⑤ و او شخصی
بود که بسبب شورش و قتلیکه در شهر کرده بود در زندان افکنده
شده بود ⑥ باز پیلاطس ند آکرده خواست که عیسی را رها کند ⑦
۲۰ لیکن ایشان فریاد زده گفتند او را مصلوب کن مصلوب کن ⑧ بار سیم
۲۱ بایشان گفت چرا چه بدی کرده است من در او هیچ علت قتل نیافتم
۲۲ پس او را نادید کرده رها میکنم ⑨ اما ایشان بصدا های بلند مبالغه
نموده خواستند که مصلوب شود و آوازهای ایشان و رؤسای کهنه
۲۴ غالب آمد ⑩ پس پیلاطس فرمود که بر حسب خواهش ایشان
۲۵ بشود ⑪ و آنکس را که بسبب شورش و قتل در زندان حبس بود که
خواستند رها کرد و عیسی را برضی ایشان سپرد ⑫

(ذکر مصلوب کردن مسیح)

- ۲۶ و چون او را میبردند شمعون قیروانی را که از صحرا می آمد مجبور ساخته
۲۷ صلیب را بر او گذاردند تا از عقب عیسی ببرد ① و گروهی بسیار از
۲۸ قوم و از زنان سینه زنان و ماتم کنان در عقب او افتادند ② آنگاه

عیسی بسوی آن زنان روی گردانیده گفت ای دختران اورشلیم برای
 ۲۹ من گریان مباشید بلکه بحجه خود و اولاد خود ماتم کنید زیرا اینک
 ایامی میاید که بگویند خوشا حال عقبان و رحمهای که باریآوردند
 ۳۰ و پستانهایی که شیرندادند و در آنهنکام بکوهها خواهند گفت که
 ۳۱ بر ما بیفتید و به تلّها که ما را پنهان کنید که اگر اینکارها را بچوب تر
 ۳۲ کردند بچوب خشک چه خواهد شد و دو نفر دیگر را که خطاکار
 ۳۳ بودند نیز آوردند تا ایشانرا نیز با او بکشند و چون بموضعی که آنرا
 کاسه سرمیکویند رسیدند او را در آنجا با آن دو خطاکاریکی بر طرف
 ۳۴ راست و دیگری بر چپ او مصلوب کردند عیسی گفت ای پدر
 اینهارا بیا آمرز زیرا که نمیدانند چه می کنند پس جامه های او را تقسیم کردند
 ۳۵ و قرعه افکندند و گروهی بتماشایستاده بودند و بزرگان نیز تمسخر
 کنان با ایشان میکفتند دیگرانرا نجات داد پس اگر او مسیح و برگزیده
 ۳۶ خدا میباشد خود را بر هاند و سپاهیان نیز او را استهزاء میکردند
 ۳۷ و آمده او را سر که میدادند و میکفتند اگر تو پادشاه یهودی خود را
 نجات ده و بر سر او تقصیر نامه نوشتند بخط یونانی و رومی و عبرانی
 ۳۸ که این است پادشاه یهود و یکی از آن دو خطاکار مصلوب بروی
 ۳۹ کفر گفت که اگر تو مسیح هستی خود را و ما را در یاب اما آن دیگری
 ۴۰ جواب داده او را نهیب کرد و گفت مکر تو از خدا نمیترسی چونکه تو
 ۴۱ نیز زیر همین حکمی و اما ما بعدالت چونکه جزای اعمال خود را
 ۴۲ یافته ایم لیکن این شخص هیچکار بیجا نکرده است پس بعیسی گفت

- ۴۳ ایخداوند مرا بیاد آورهنکا میکه بملکوت خود آئی ۵ عیسی بوی گفت
- ۴۴ هرآینه بتومی گویم امروز یا من در فردوس خواهی بود ۵ و تخمیناً از
- ساعت ششم تا ساعت نهم ظلمت تمام روی زمین را فرا گرفت ۵
- ۴۵ و خورشید تاریک گشت و پرده هیکل از میان بشکافت ۵ و عیسی
- ۴۶ با آواز بلند صدا زده گفت ای پدر بدستهای تو روح خود را میسپارم
- این بگفت و جان را تسلیم نمود ۵ اما یوزباشی چون این ماجرا را دید
- ۴۸ خدا را تعجبید کرده گفت در حقیقت این مرد صالح بود ۵ و تمامی گروه
- که برای تماشا جمع شده بودند چون این وقایع را دیدند سینه زنان
- ۴۹ برکشتند ۵ و جمیع آشنایان او از دور ایستادند باز نانی که از جلیل
- او را متابعت کرده بودند تا این امور را مشاهده کنند ۵

(در دفن مسیح)

- ۵۰ و اینک یوسف نامی از اهل شوری که مرد نیکو و صالح بود ۵ که در
- رای و عمل ایشان مشارکت نداشت و از اهل رومه بلدی از بلاد
- ۵۲ یهود بود این هم انتظار ملکوت خدا میداشت ۵ پس نزدیک
- ۵۳ پیلطس آمده جسد عیسی را طلب نمود ۵ چنانچه آنرا پائین آورده
- در کمانی پیچید و در قبری که از سنگ تراشیده بود و هیچکس ابدادر
- ۵۴ آن دفن نشده بود سپرد ۵ و آن روز تهیه بود و سبت نزدیک میشد ۵
- ۵۵ و زنانیکه در عقب او از جلیل آمده بودند از پی او رفتند و قبر را
- ۵۶ دیدند و چه طور جسد او را گذاشته بودند ۵ پس برگشته حنوط
- و عطریات مهیّا ساختند و روز سبت را بحسب حکم آرامی گرفتند

(باب بیست و چهارم ذکر قیامت مسیح)

- ۱ پس در روز اول هفته هنگام سپیده صبح جنوبی را که درست کرده بودند با خود برداشته بسر قبر آمدند و بعضی دیگران همراه ایشان
- ۲ و سنگ را از سر قبر غلطانیده دیدند و چون داخل شدند جسد
- ۳ خداوند عیسی را نیافتند و واقعشده هنگامیکه ایشان از این امر منخیر
- ۴ بودند ناگاه دو مرد در لباس درخشنده نزد ایشان بایستادند و چون ترسان شده سرهای خود را بسوی زمین افکندند بایشان گفتند چرا
- ۵ زنده را از میان مردگان میطلبید و در اینجا نیست بلکه برخاسته است
- ۶ یاد آرید که چگونه بشما گفت وقتیکه در جلیل بود یعنی ضروریست که
- ۷ پسرانسان بدست مردم کناهکار تسلیم شده مصلوب گردد و روز سیم
- ۸ برخیزد پس سخنان او را بخاطر آوردند و از سر قبر برگشته آن یازده
- ۹ و دیگران را از همه این امور مطلع ساختند و مریم مجدلیه و یونا و مریم
- ۱۰ مادر یعقوب و دیگر رفقای ایشان بودند که رسولان را از این چیز
- ۱۱ ها مطلع ساختند لیکن سخنان زنان را هدیای پنداشته باور نکردند
- ۱۲ اما پطرس برخاسته دوان دوان بسوی قبر رفت و خم شده کفرا تنها گذاشته دید و از این ماجرا در عجب شده بخانه خود رفت

(ظهور مسیح بدو شاگرد در راه عمواس)

- ۱۳ و اینک در همان روز دو نفر از ایشان میرفتند بسوی قریه که از اورشلیم بمسافت شصت پرتاب تیر دور بود و عمواس نام داشت

- ۱۴ و بایکدیگر از تمام این وقایع گفتگو میکردند و چون ایشان در مکالمه
 ۱۵ و مباحثه میبودند ناگاه خود عیسی نزدیک شده با ایشان همراه شد و
 ۱۶ ولی چشمان ایشان بسته شد تا او را نشناسند و ایشان گفت چه
 ۱۸ سخنان است که بایکدیگر میزنید و راه را بقدرت میپیمائید و یکی
 که کلیو پاس نام داشت در جواب وی گفت مگر تو در اورشلیم غریب
 و تنها هستی و از آنچه در این ایام در اینجا واقع شد واقف نیستی و
 ۱۹ بایشان گفت چه چیز است گفتندش درباره عیسی ناصری که
 مردی بود نبی و قادر در فعل و قول در حضور خدا و تمام قوم و
 ۲۰ و چگونه رؤسای کهنه و حکام ما او را بقتل سپردند و او را
 ۲۱ مصلوب ساختند و اما ما امیدوار بودیم که همینست آنکه میباید
 اسرائیل را نجات دهد و علاوه بر این همه امروز و روز سیم است از وقوع
 ۲۲ این امور و بعضی از زنان ما را بحیرت انداختند که بامدادان
 ۲۳ نزد قبر رفتند و جسد او را نیافته آمدند و گفتند که فرشتگان را
 ۲۴ در روّ یادیدیم که گفتند او زنده شده است و جمعی از رفقای
 ما بسر قبر رفته آنچنانکه زنان گفته بودند یافتند لیکن او را ندیدند و
 ۲۵ او بایشان گفت ای بیفهمان و سست دلان از ایمان آوردن بآنچه انبیاء
 ۲۶ گفته اند و آیا نمیبایست که مسیح این زحمات را ببندد تا به جلال خود
 ۲۷ برسد و پس از موسی و سایر انبیاء شروع کرده اخبار خود را در تمام کتب
 ۲۸ برای ایشان شرح فرمود و چون رسیدند بآن دهی که عازم آن بودند
 ۲۹ قصد نمود که دورتر رود و ایشان الحاح کرده گفتند که با ما باش

چونکه شب نزدیک است و روز با آخر رسیده پس داخل گشته با ایشان توقف نمود و چون با ایشان نشست نانرا گرفته برکت داد ۳۰ و پاره کرده بایشان داد که ناکاه چشمانشان باز شده و را شناختند ۳۱ و در ساعت از ایشان غایب شد پس بایکدیگر گفتند آیا دل در درون مانمیسوخت و قتیکه در راه با ما تکلم مینمود و کتب را بجهت ما تفسیر میکرد و در آن ساعت برخاسته با اورشلیم مراجعت کردند ۳۳ و آن یازده را یافتند که بارفقای خود جمع شده میکفتند خداوند ۳۴ در حقیقت برخاسته است و بشمعون ظاهر شد آن دو نفر نیز از سرگذشت راه و کیفیت شناختن او هنگام پاره کردن نان خبر دادند ۳۵

(ظهور مسیح برای رسولان و رفقای ایشان)

و ایشان در این گفتگو بودند که ناکاه عیسی خود در میان ایشان ایستاده بایشان گفت سلام بر شما باد اما ایشان لرزان و ترسان شده ۳۶ کمان بردند که روحی میبینند بایشان گفت چرا مضطرب شده اید و بر ایچه درد لهای شما شبها روی میدهد دستها و پایهایم را ملاحظه کنید که من خود هستم و دست بر من گذارده به بینید زیرا که روح گوشت و استخوان ندارد چنانکه مینگرید که در من است این ۴۰ بگفت و دستها و پایهای خود را بدیشان نشان داد و چون ایشان هنوز از خوشی تصدیق نکرده در عجب مانده بودند بایشان گفت چیز خوراکی در اینجا دارید پس قدری از ماهی بریان و از شانه ۴۲

عسل بوی دادند و آنرا گرفته پیش ایشان بخورد و بایشان گفت	۴۳
همین است سخنانی که وقتی باشما بودم گفتم ضروریست که آنچه در	۴۴
توراة موسی و صحف انبیاء و زبور در باره من مکتوب است بانجام	
رسد و در آنوقت ذهن ایشانرا روشن کرد تا کتب را بفهمند	۴۵
و بایشان گفت بر همین منوال مکتوب است و بدینطور سزاوار بود	۴۶
که مسیح زحمت کشد و روز سیم از مردگان برخیزد و از اورشلیم	۴۷
شروع کرده موعظه بتوبه و آمرزش کاهان در همه امتها بنام او کرده	
شود و شما شاهد برین امور هستید و اینک من موعود پدر خود را	۴۸
بر شما میفرستم پس شما در شهر اورشلیم بمانید تا وقتی که بقوت از اعلی	۴۹
آراسته شوید	

(ذکر صعود مسیح)

پس ایشانرا بیرون از شهر تا بیت عنیا برد و دستها بخود را بلند کرده	۵۰
ایشانرا برکت داد و چنین شد که در حین برکت دادن ایشان از	۵۱
ایشان جدا گشته بسوی آسمان بالا برده شد و پس او را پرستش کرده	۵۲
با خوشی عظیم بسوی اورشلیم برگشتند و پیوسته در هیكل مانده	۵۳
خدا را حمد و سپاس میگفتند آمین	

انجیل یوحنا

(باب اول ذکر ازلیت و الهیت کلمه الله)

۱ در ابتداء کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود ۲ همین
 ۳ در ابتداء نزد خدا بود ۴ هر چیزی بواسطت او آفریده شد و بوسیله
 ۴ غیر او چیزی از موجودات وجود نیافت ۵ در او بود حیات و حیات
 ۵ نور انسان بود ۶ و نور در تاریکی میدرخشید و تاریکی آنرا ادراک
 نکرد ۷

(ظهور یحیی و شهادت او بر مسیح)

۶ شخصی از جانب خدا فرستاده شد که اسمش یحیی بود ۷ او برای
 شهادت آمد تا بر نور شهادت دهد تا همه بواسطت او ایمان آورند ۸
 او آن نور نبود بلکه آمد تا بر نور شهادت دهد ۹ نور حقیقی که
 هر انسان را منور میکرد اندر جهان آمدنی بود ۱۰ او در جهان بود
 و جهان بواسطت او آفریده شد و جهان او را شناخت ۱۱ بنزد
 خاصان خود آمد و خاصان او را قبول نکردند ۱۲ و اما بآن کسانی که
 او را قبول کردند قوت داد تا فرزندان خدا گردند یعنی هر که
 با اسم او ایمان آورد ۱۳ که نه از خون و نه از خواهش جسد و نه از خواهش
 مردم بلکه از خدا تولد یافتند ۱۴ و کلمه مجسم گشت و میان ما ساکن

- ۱۵ شد مملو از توفیق و راستی و جلال اورا دیدیم جلالی شایسته پسر
یکانه پدر و یحیی براوشهادت داد و ندانده میگفت اینست آنکه
در باره او گفتم آنکه بعد از من می آید از من مقدم شد زیرا که پیش از
۱۶ من بود و از پری او جمیع مابهره یافتیم و توفیق بر توفیق و زیرا
۱۷ شریعت بواسطت موسی عطا شد اما توفیق و راستی بوسیله عیسی
۱۸ مسیح رسید و خدا را هرگز کسی ندید پسر یکانه که در آغوش پدر
۱۹ است همان اورا ظاهر کرد و این است شهادت یحیی در وقتیکه
یهودیان از اورشلیم کاهنان و لاویان را فرستادند تا از او سؤال کنند
۲۰ که تو کیستی که معترف شد و انکار ننمود بلکه اقرار کرد که من
۲۱ مسیح نیستم آنکه از او سؤال کردند پس چه آیتا و الیاس هستی
۲۲ گفت نیستم آیتا و آن نبی جواب داد که من آنکه بدو گفتند پس
کیستی تا بان کسانی که ما را فرستادند جواب بریم در حق خود چه
۲۳ میگوئی گفت من صدای ندا کننده در بیابانم که راه خدا را راست
۲۴ کنید چنانکه اشعیا نبی گفت و فرستادگان از فریسیان بودند
۲۵ پس از او سؤال کرده گفتند اگر تو مسیح والیاس و آن نبی نیستی پس
۲۶ برای چه تعمید میدهی یحیی در جواب ایشان گفت من بآب تعمید
میدهم لیکن در میان شما کسی ایستاده است که شما اورا نمیشناسید
۲۷ و او آنست که بعد از من میآید که از من مقدم گشت و من لاحق آن نیستم
۲۸ که بند نعلینش را باز کنم و این در بیت عبره که آنطرف اردن است
۲۹ در جائیکه یحیی تعمید میداد واقع گشت و در فردای آن روز یحیی

عیسی را دید که بجانب او میآید پس گفت اینست برّه خدا که گناه
 ۳۰ جهان را بر میدارد ۵ این است او که من درباره او گفتم که میآید بعد
 ۳۱ از من مردیکه از من مقدم گشت زیرا که پیش از من بود ۵ و من او را
 نشناختم لیکن محض تا او با سر آئیل ظاهر گردد من آمده بآب
 ۳۲ تعمید میدادم ۵ پس یحیی شهادت داده گفت روح را دیدم مثل
 ۳۳ کبوتری از آسمان نازل شده بر او قرار گرفت ۵ و من او را نشناختم لیکن
 او که مرا فرستاد تا بآب تعمید دهم همان بمن گفت بر هر کس که بینی
 که روح نازل شده بر او قرار گرفت همانست او که بروح القدس تعمید
 ۳۴ میدهد ۵ و من دیده شهادت میدهم که اینست پسر خدا ۵

(دعوت پنج شاگرد اول مسیح)

۳۵ و در روز بعد نیز یحیی با دو نفر از شاگردان خود ایستاده بود ۵ ناکاه
 ۳۶ عیسی را دید که راه میرو و گفت اینست برّه خدا ۵ و چون آن
 ۳۷ دو شاگرد کلام او را شنیدند از پی عیسی روان شدند ۵ پس عیسی
 روی گردانیده آندو نفر را دید که از عقب میآیند بدیشان گفت ۵
 ۳۹ چه میخواهید بدو گفتند ربی یعنی ای معلم در کجا منزل مینائی ۵
 ۴۰ بدیشان گفت بیآید و به بینید آنکاه آمده دیدند که کجا منزل
 ۴۱ دارد و آن روز را نزد او ماندند و تقریباً ساعت دهم بود ۵ و یکی از آن
 دو که کلام یحیی را شنیده پیروی او نمودند اندریاس برادر شمعون
 ۴۲ بطرس بود ۵ او اول برادر خود شمعون را یافته باو گفت مسیح را که

۴۳ ترجمه آن گرسنه است یافتیم و چون او را نزد عیسی آورد
 عیسی بدو نکرسته گفت تو شمعون پسر یونا هستی و اکنون کیفا
 ۴۴ خوانده خواهی شد که ترجمه آن پطرس است و بامدادان چون
 عیسی خواست بسوی جلیل روانه شود فیلیپس را یافته بدو گفت
 ۴۵ مرا متابعت کن و فیلیپس از اهل بیت صیدا شهر اندریاس و پطرس
 ۴۶ بود و فیلیپس تنائیل را یافته بدو گفت آنکسی را که موسی در تورا
 و انبیاء مذکور داشته اند یافتیم که عیسی پسر یوسف ناصری
 ۴۷ است و تنائیل بدو گفت مکر میشود که از ناصره چیزی خوب پیدا
 ۴۸ شود فیلیپس بدو گفت بیا و ببین و عیسی چون دید که تنائیل
 بسوی او میآید در باره او گفت اینست اسرائیلی حقیقی که در او
 ۴۹ مکاری نیست و تنائیل بدو گفت مرا از کجا میشناسی عیسی در
 جواب وی گفت قبل از آنکه فیلیپس تو را دعوت کند در حینی که
 ۵۰ زیر درخت انجیر بودی تو را دیدم و تنائیل در جواب او گفت ای
 ۵۱ استاد تو پسر خدائی تو پادشاه اسرائیلی و عیسی در جواب او گفت
 آیا از اینکه بتو گفتم که تو را زیر درخت انجیر دیدم ایمان آوردی بعد
 ۵۲ از این چیزهای بزرگتر از این خواهی دید و پس بدو گفت هر آینه
 هر آینه بشما میگویم که از کون آسمان را کشاده و ملائکه خدا را که
 بر پسرانسان صعود و نزول میکنند خواهید دید

(باب دوم ذکر معجزه اول مسیح)

و در روز سیم در قانای جلیل عروسی بود و مادر عیسی در آنجا

بود و عیسی و شاگردانش را نیز بعروسی دعوت کردند و چون
 شراب کفایت نکرد مادر عیسی بدو گفت شراب ندارند و عیسی
 بوی گفت ای زن مرا با توجه کار است ساعت من هنوز نرسیده
 است مادرش بخادمان گفت هر چه بشما گوید بکنید و در
 آنجا شش قدح سنگی بجهت تطهیر یهود نهاده بودند که هر یک
 کنجایش دو پاسبه کیل داشت و عیسی بدیشان گفت قد چهارا
 از آب پر کنید و آنها را البریز کردند پس بدیشان گفت الان بردارید
 و بنزد رئیس مجلس ببرید پس بردند و چون رئیس مجلس آن آبر
 که شراب گردیده بود بچشید و ندانست که از کجا است لیکن خادمانی
 که آبر اکشیده بودند میدانستند رئیس مجلس داماد را مخاطب
 ساخته بدو گفت هر کسی شراب خوب را اول میآورد و چون
 مست شدند بدتر از آن لیکن تو شراب خوب را تا حال نگاه داشته
 و این ابتدای معجزات از عیسی در قانای جلیل صادر گشت و جلال
 خود را ظاهر کرد و شاگردانش با و ایمان آوردند و بعد از آن او
 با مادر و برادران و شاگردان خود بکفرناحوم آمد و در آنجا چند
 روز ماندند

(در رفتن مسیح باورشلم برای عید فصح و پاک ساختن هیكل)

و چون عید فصح یهود نزدیک بود عیسی باورشلم رفت و در
 هیكل فروشندگان گاو و کوسفند و کبوتر و صرافان را نشسته یافت
 پس تازیانه از ریسمان ساخته همه را با گاو و کوسفندان از هیكل

بیرون نمود و نقود صرافان را ریخت و تختهای ایشان را از کون ساخت ۱۶
 و به کبوتر فروشان گفت اینها را از اینجا بیرون برید و خانه پدر مرا ۱۷
 بیت التجارة مسازید ۱ آنگاه شاگردان او را یاد آمد که مکتوبست ۱۸
 غیرت خانه تو مرا خورده است ۱ پس یهودان روی با و آورده ۱۹
 گفتند بما چه علامت مینمائی که اینکارها را اینجا میآوری ۱ عیسی در ۲۰
 جواب ایشان گفت این هیكل را خراب کنید که در سه روز آنرا بر پا ۲۱
 خواهم نمود ۱ آنگاه یهودیان گفتند در عرصه چهل و شش سال ۲۲
 این هیكل را بنا نموده اند آیا تو در سه روز آنرا بر پا میکنی ۱ لیکن ۲۳
 او درباره هیكل جسد خود سخن میگفت ۱ پس وقتی که از مردگان ۲۴
 برخاست شاگردانش را بخاطر آمد که این سخن را بدیشان گفته بود ۲۵
 آنگاه بکتاب و بکلامیکه عیسی گفته بود ایمان آوردند ۱ و هنگامی ۲۶
 که در عید فصح در اورشلیم بود بسیاری چون معجزاتی که از او صادر ۲۷
 می گشت دیدند با اسم او ایمان آوردند ۱ لیکن عیسی خویشان را ۲۸
 بدیشان مؤتمن نساخت زیرا که او همه را میشناخت ۱ و از آنجا که ۲۹
 احتیاج نداشت که کسی درباره انسان شهادت دهد زیرا که خود ۳۰
 آنچه در انسان بود میدانست

(باب سیم در تولد تازه)

و شخصی از فریسیین نيقوديموس نام از رؤسای يهود بود ۱ او ۲
 در شب نزد عیسی آمده بوی گفت ای استاد میدانم معلم هستی که ۳
 از جانب خدا آمده زیرا هیچکس نمیتواند معجزاتی که تو مینمائی بنماید ۴

- ۳ جز اینکه خدا با وی باشد ۵ عیسی در جواب او گفت هر آینه هر آینه
بتو میگویم اگر کسی از نو مولود نشود ملکوت خدا را نمیتواند دید ۵
- ۴ نيقوديموس بدو گفت چگونه ممکنست که انسانی که پیر شد مولود
کردد آیا میشود که بار دیگر داخل شکم مادر گشته مولود شود ۵
- ۵ عیسی در جواب گفت هر آینه هر آینه بتو میگویم اگر کسی از آب و روح
مولود نکردد ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود ۵ آنچه از
جسم مولود شد جسم است و آنچه از روح مولود گشت روح است ۵
- ۶ عجب مدار که بتو گفتم باید شما از نو مولود گردید ۵ باد هر جا که
میخواهد میوزد و صدای آنرا میشنوی لیکن نمیدانی از کجا میآید و کجا
میرود هم چنین است هر که از روح مولود گردد ۵ نيقوديموس در
- ۱۰ جواب وی گفت چگونه ممکنست که چنین شود ۵ عیسی در
جواب وی گفت آیا تو معلم اسرائیل هستی و اینرا نمیدانی ۵ هر آینه
هر آینه بتو میگویم آنچه میدانم میگوئم و آنچه دیده ایم شهادت میدهم
و شهادت ما را قبول نمیکنید ۵ چون شمارا از امور زمینی سخن گفتم
- ۱۲ باور نکردید پس هرگاه با مورس و سایر بزرگان سخن رانم چگونه تصدیق
خواهید نمود ۵ و کسی با آسمان بالا نرفت مگر آنکس که از آسمان پائین
آمد یعنی پسر انسان که در آسمانست ۵ و هم چنانکه موسی مار را در
- ۱۴ بیابان بلند نمود هم چنین پسر انسان نیز باید بلند کرده شود ۵ تا هر که
با و ایمان آرد هلاک نکند بلکه حیات ابدی یابد ۵ زیرا خدا جهان را
این قدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد هلاک

- ۱۷ نکرده بلکه حیات جاودانی یابد ۵ زیرا خدا پسر خود را در جهان
 نفرستاد تا بر جهان داوری کند بلکه تا بواسطت او جهان نجات
 ۱۸ یابد ۵ آنکه با و ایمان آرد بر او حکم نشود اما هر که ایمان نیاورد الآن
 بر او حکم شده است بجهت آنکه با سم پسر یکه‌انه خدا ایمان نیاورده
 ۱۹ است ۵ و حکم این است که نور در جهان آمد و مردم ظلمت را
 ۲۰ بیشتر از نور محبت نمودند از آنجا که اعمال ایشان بد است ۵ زیرا هر که
 عمل بد میکند روشنی را دشمن دارد و پیش روشنی نیاید مبادا
 ۲۱ اعمال او واضح گردد ۵ ولیکن کسیکه براستی عمل میکند پیش
 روشنی می‌آید تا آنکه اعمال او هویدا گردد که در خدا کرده شده
 است ۵

(در سفر بی‌هودیه و شهادت دادن یحیی)

- ۲۲ و بعد از آن عیسی با شاگردان خود بزمین بی‌هودیه آمد و با ایشان
 ۲۳ در آنجا بسر برده تعمید میداد ۵ و یحیی نیز در عینون نزدیک سالیم
 تعمید میداد زیرا که در آنجا آب بسیار بود و مردم می‌آمدند و تعمید
 ۲۴ میکردند ۵ چونکه یحیی هنوز در زندان حبس نشده بود ۵ آنگاه
 ۲۵ در خصوص تطهیر در میان شاگردان یحیی و بی‌هودیان مباحثه شد ۵
 ۱۹ پس بنزد یحیی آمده با و گفتند ای استاد آن شخصیکه با تو در آن طرف
 اردن بود و تو برای او شهادت دادی اکنون او تعمید میدهد و همه
 ۲۷ نزد او می‌آیند ۵ یحیی در جواب گفت هیچکس چیزی نمیتواند یافت
 ۲۸ مگر آنکه از آسمان بدو داده شود ۵ شاخود بر من شاهد هستید که

۲۹ کفتم من . مسیح نیستم بلکه پیش روی او فرستاده شدم . کسی که
عروس دارد داماد است اما دوست داماد که ایستاده آواز او را
میشنود از آواز داماد بسیار خوشنود میکرد پس این خوشی من
۳۰ کامل گردیده است . میباید که او مزید شود و من ناقص کردم .
۳۱ او که از بالا میآید بالاتر از همه است و آنکه از زمین است زمینی است
و از زمین . تکلم میکند اما او که از آسمان میآید بالاتر از همه است .
۳۲ و آنچه را دید و شنید بآن شهادت میدهد و هیچکس شهادت او را
۳۳ قبول نمیکند . و کسی که شهادت او را قبول کرده است ختم کرده است
۳۴ برای که خدا صادق است . زیرا آنکسی را که خدا فرستاد بکلام
۳۵ خدا تکلم مینماید چونکه خدا روح را به میزان عطا نمیکند . پدر
۳۶ پسر را محبت مینماید و همه چیز بدست او سپرده است . آنکه به پسر
ایمان آورده باشد حیات ابدی دارد و آنکه به پسر ایمان نیاورد حیات را
نخواهد دید بلکه غضب خدا بر او میباشد

(باب چهارم مکالمه مسیح با زن سامری و کرویدن اهل سامره)

۱ و چون خداوند دانست که فریسیان مطلع شده اند که عیسی
۲ بیشتر از یحیی شاگرد پیدا کرده تعمید میدهد . با اینکه خود عیسی
۳ تعمید نمیداد بلکه شاگردانش . یهودیه را گذارده باز بجانب جلیل
۴ رفت . و لازم بود که از سامره عبور کند . پس شهری از سامره که
۵ سوخار نام داشت نزدیک بآن موضعی که یعقوب به پسر خود یوسف

- ۶ داده بود رسید و در اینجا چاه یعقوب بود پس عیسی از سفر خسته
 ۷ شده هم چنین بر سر چاه بنشست و قریب بساعت ششم بود و آنکه
 زنی سامری بجهت آب کشیدن آمد عیسی بدو گفت جرعه آب بمن
 ۸ بنوشان زیرا که شاگردانش بجهت خریدن خوراک بشهر رفته
 ۹ بودند زن سامری بدو گفت چگونه تو که یهود هستی از من آب
 میخواهی و حال آنکه زن سامری میباشم زیرا که یهود با سامریان هیچ
 ۱۰ کار و بار ندارند عیسی در جواب او گفت اگر عطای خدا را میدانستی
 و کیست که بتو میکوید آب بمن بده هر آینه توا را خواهش می کردی
 ۱۱ و بتو آب زنده عطا میکرد زن بدو گفت ای آقا دلونداری و چاه
 ۱۲ عمیق است پس از کجا آب زنده داری آیا توا پدر ما یعقوب بزرگتر
 هستی که چاه را بآب داد که خود و پسران و مواشی او از آن مینوشیدند
 ۱۳ عیسی جواب داده بدو گفت هر که از این آب بنوشد باز تشنه گردد
 ۱۴ لیکن کسیکه از آبی که من باو میدهم بنوشد ابد تشنه نشود بلکه آن
 آبی که باو میدهم در او چشمه آبی گردد که تا حیات ابدی میجوشد
 ۱۵ زن بدو گفت ای آقا آن آب را بمن بده تا دیگر تشنه نگردم و با اینجا
 ۱۶ بجهت آب کشیدن نیامم عیسی باو گفت برو شوهر خود را بخوان
 ۱۷ و در اینجا بیا زن در جواب گفت شوهر ندارم عیسی بدو گفت
 ۱۸ نیکو گفتی که شوهر ندارم زیرا که پنج شوهر داشتی و آنکه الان داری
 ۱۹ شوهر تو نیست این سخن را راست گفتی زن بدو گفت ای آقا میبینم
 ۲۰ که تونبی هستی پدران ما در این کوه پرستش میکردند و شما می

۲۱ گوئید که در اورشلیم جائی است که در آن عبادت باید نمود عیسی
 بدو گفت ای زن مرا تصدیق کن که ساعتی میآید که نه در اینکوه و نه
 ۲۲ در اورشلیم پدر را پرستش خواهید کرد شما آنچه را که نهی دانید
 میپرستید ما آنچه را که میدانم عبادت میکنم زیرا که نجات از یهود
 ۲۳ است لیکن ساعتی میآید بلکه الآن است که در آن پرستندگان
 حقیقی پدر را بروح و راستی پرستش کنند زیرا که پدر مثل این
 ۲۴ پرستندگان را طالب است خدا روح است و هر که او را پرستش
 ۲۵ کند میباید بروح و راستی پرستد زن بدو گفت میدانم که مسیح
 یعنی کَرِستُس میآید پس هنکا میکه او آید از هر چیزی با خبر خواهد
 ۲۶ داد عیسی بدو گفت من که با تو سخن میگویم همانم و در همان وقت
 ۲۷ شاگردانش آمده تعجب کردند که با زنی سخن میگوید و لکن احدی
 ۲۸ نکفت که چه میطلبی یا برای چه با او حرف میزنی آنگاه زن سبوی
 ۲۹ خود را گذارده بشهر رفت و مردم را گفت بیا آید و کسی را به بینید که
 ۳۰ هر آنچه کرده بودم بمن باز گفت آیا این مسیح نیست پس از شهر بیرون
 ۳۱ شده نزد او آمدند و در اثناء آن تلامیذ او خواهش نموده گفتند ای
 ۳۲ استاد بخور بدیشان گفت من غذائی دارم که بخورم و شما آنرا
 ۳۳ نمیدانید شاگردان بیکدیگر گفتند مگر کسی برای او خوراک آورده
 ۳۴ باشد عیسی بدیشان گفت خوراک من آنست که خواهش فرستنده
 ۳۵ خود را بعمل آورم و کار او را با انجام رسانم آیا شما نمیگوئید که چهار
 ماه دیگر موسم درواست اینک بشما میگویم چشمان خود را بالا افکند

۳۶ و مزرعه هارا به بینید که الآن بجهة حصاد سفید شده است و دروگر
اجرت میگیرد و ثمری بجهة حیات ابدی جمع میکند تا کارنده
۳۷ و دروکننده هردو با هم خوشنود کردند و زیرا که اینکلام در اینجا
۳۸ راست است که یکی میکارد و دیگری درو میکند و من شمارا فرستادم
تا چیزی را که در آن ریخ نبرده اید درو کنید دیگران محنت کشیدند
۳۹ و شما در محنت ایشان بهره مند شده اید و پس در آن شهر بسیاری از
سامریان بواسطه کلام آن زن که شهادت داد که هر آنچه کرده بودم
۴۰ بمن باز گفت بدو ایمان آوردند و چون سامریان نزد او آمدند از او
۴۱ خواهش کردند که نزد ایشان بماند و دوروز در آنجا بماند و بسیاری
۴۲ دیگر بواسطه کلام او ایمان آوردند و بزنی گفتند که بعد از این
بواسطه کلام تو ایمان نمیآوریم زیرا که خود شنیده و دانسته ایم که او در
حقیقت مسیح و نجات دهنده عالم است

(شفادادن مسیح پسر شخصی از اعیان ملک)

۴۳ اما بعد از دوروز از آنجا بیرون آمده بسوی جلیل روانه شد زیرا که
۴۴ خود عیسی شهادت داد که هیچ نبی را در وطن خود حرمت
۴۵ نیست و پس چون بجلیل آمد جلیلیان او را پذیرفتند زیرا که هر چه
در اورشلیم در عید کرده بود دیدند چونکه ایشان نیز در عید رفته
۴۶ بودند و پس عیسی بقانای جلیل آنجا بیکه آبراشراب ساخت باز
آمد و یکی از سرهنگان ملک بود که پسر او در کفر ناحوم مریض بود

- ۴۷ و چون شنید که عیسی از یهودیه بجلیل آمده است نزد او آمده خواهش
 ۴۸ کرد که فرود بیاید و پسر او را شفادهد زیرا که مشرف بهوت بود ۵ عیسی
 ۴۹ بدو گفت اگر آیات و معجزات نبینید همانا ایمان نیاورید ۵ سرهنک بدو
 ۵۰ گفت ای آقا قبل از آنکه پسر من بمیرد فرود بیا ۵ عیسی بدو گفت برو
 که پسر زنده است آن شخص بکلمه که عیسی بدو گفت ایمان آورده
 روانشد ۵ و در وقتی که او میرفت غلامانش او را استقبال نموده مرده
 ۵۱ دادند و گفتند که پسر زنده است ۵ پس از ایشان پرسید که در چه
 ۵۲ ساعت عافیت یافت گفتند دیر و در ساعت هفتم تب از او زایل
 گشت ۵ آنگاه پدر فهمید که در همان ساعت عیسی گفته بود پسر
 ۵۳ زنده است پس او و تمام اهل خانه او ایمان آوردند ۵ و این نیز معجزه
 ۵۴ دوم بود که از عیسی در وقتی که از یهودیه بجلیل آمد بظهور رسید

(باب پنجم شفا دادن مریضی در کناره حوض بیت حسدا)

- ۱ و بعد از آن عیدی از اعیاد یهود بود که عیسی باورشلیم آمد ۵
 ۲ و در اورشلیم نزد باب الضان حوضی است که آنرا عبری بیت حسدا
 ۳ میگویند که پنج رواق دارد ۵ و در آنجا جمعی کثیر از مریضان و کوران
 ۴ و لنکان و شلآن خوابیده منتظر حرکت آب میبودند ۵ (چونکه
 فرشته گاه گاه در آن حوض نازل میشد و آب را حرکت میداد پس
 کسیکه اول بعد از حرکت آب در آن میرفت از هر مرضی که داشت
 ۵ شفا مییافت ۵) و در آنجا مردی بود که سی و هشت سال بمرض مبتلا

- ۶ بود ۵ چون عیسی او را خوابیده دید و دانست که مرض او طول کشیده بود بد و گفت آیا میخواهی شفا یابی ۵ مریض او را جواب داد که ای آقا کسی ندارم که چون آب بجرکت آید مرا در حوض بیندازد بلکه تا وقتی که میآم دیکری پیش از من فرو رفته است ۵
- ۷ عیسی بد و گفت برخیز و بستر خود را برداشته روان شو ۵ که در حال آن مرد شفا یافت و بستر خود را برداشته روان گردید و آن روز سبت بود ۵ پس یهودان با آن کسی که شفا یافته بود گفتند روز سبت است و بر تورات نیست که بستر خود را برداری ۵ بدیشان جواب داد آن کسی که مرا شفا داد همان بمن گفت بستر خود را بردار و برو ۵
- ۸ پس از او پرسیدند کیست آن که بتو گفت بستر خود را بردار و برو ۵ لیکن آن شفا یافته نمیدانست که بود زیرا که عیسی ناپدید شد چون در آنجا از دهامی بود ۵ و بعد از آن عیسی او را در هیکل یافته بد و گفت اکنون شفا یافته دیگر خطا مکن تا برای تو بدتر نگردد ۵
- ۹ آن مرد رفت و یهودیان را خبر داد که آن که مرا شفا داد عیسی است ۵ و از این سبب یهودان بر عیسی تعدی میکردند و میخواستند او را بکشند زیرا که این کار را در روز سبت کرده بود ۵ عیسی بدیشان جواب داد که پدر من تا کنون کار میکند و من نیز کار میکنم ۵ پس از این سبب یهودان بیشتر قصد قتل او کردند زیرا که نه تنها سبت را شکست بلکه خدا را نیز پدر خود گفته خود را مساوی خدا گردانید ۵
- ۱۰ آنگاه عیسی در جواب ایشان گفت هر آینه هر آینه بشما میگویم که پسر

- از خود هیچ نمیتواند کرد مگر آنچه بیند که پدر بعمل آرد زیرا که آنچه
 ۲۰ او میکند هم چنین بسرنیز میکند ۵ زیرا که پدر پسر را دوست
 میدارد و هر آنچه خود میکند بدو مینماید و اعمال بزرگتر از این بدو
 ۲۱ نشان خواهد داد تا شما تعجب ننمایید ۵ زیرا همچنانکه پدر مردگان را
 برمیخیزاند و زنده میکند هم چنین پسر نیز هر کرامی خواهد زنده
 ۲۲ میکند ۵ زیرا که پدر بر هیچکس داوری نمیکند بلکه تمام داوری را به
 ۲۳ پسر سپرده است ۵ تا آنکه همه پسر را حرمت بدارند هم چنانکه پدر را
 حرمت میدارند و کسی که به پسر حرمت نکند به پدریکه او را فرستاد
 ۲۴ احترام نکرده است ۵ هر آینه هر آینه بشما میگویم هر که کلام مرا بشنود
 و بفرستنده من ایمان آورد حیات ابدی دارد و در داوری نیاید بلکه
 ۲۵ از موت تا بحیات منتقل گشته است ۵ هر آینه هر آینه بشما میگویم که
 ساعتی میآید بلکه اکنون است که مردگان آواز پسر خدا را بشنوند
 ۲۶ و هر که بشنود زنده گردد ۵ زیرا هم چنانکه پدر در خود حیات دارد
 هم چنین پسر را نیز عطا کرده است که در خود حیات داشته باشد ۵
 ۲۷ و بدو اقتدار بخشیده است که داوری هم بکند زیرا که پسر انسان
 ۲۸ است ۵ و از این تعجب مکنید زیرا ساعتی میآید که در آن جمیع
 ۲۹ کسانی که در قبور میباشند آواز او را خواهند شنید ۵ و بیرون خواهند
 آمد هر که اعمال نیکو کرد برای قیامت حیات و هر که عمل بد کرد
 ۳۰ بجهة قیامت داوری ۵ من از خود هیچ نمیتوانم کرد بلکه چنانکه
 شنیده ام داوری میکنم و داوری من عدل است زیرا که اراده خود را

طالب نیستم بلکه اراده پدریکه مرا فرستاده است ۵ اگر من بر خود	۳۱
شهادت دهم شهادت من راست نیست ۵ دیگری هست که بر من	۳۲
شهادت میدهد و میدانم که شهادتی که او بر من میدهد راست است ۵	۳۳
شما نزدیحیی فرستادید و برستی شهادت داد ۵ اما من . شهادت	۳۴
انسان را قبول نمیکنم ولیکن این سخنان را میگویم تا شما نجات یابید ۵	
او چراغ افروخته و درخشنده بود و شما خواستید که ساعتی بنور	۳۵
اوشادی کنید ۵ و اما من شهادت بزرگتر ازیحیی دارم زیرا که آن	۳۶
کارهای که پدر من عطا کرد تا کامل کنم یعنی این کارهای که من میکنم	
بر من شهادت میدهد بآنکه پدر مرا فرستاده است ۵ و خود پدر که	۳۷
مرا فرستاد بمن شهادت داده است که هرگز او را نشنیده اید	
و صورت او را ندیده ۵ و کلام او را در خود مقیم ندارید زیرا کسی که	۳۸
پدر فرستاد شما بدو ایمان نیاوردید ۵ کتب را نفتیشی کنید زیرا شما	۳۹
کمان میبرید که در آنها حیات جاودانی دارید و آنها است که بمن	
شهادت میدهد ۵ و نمیخواهید نزد من آئید نا حیات یابید ۵ مجداز	۴۰
مردم نمیپذیرم ۵ و لکن شما را میشناسم که در نفس خود محبت	۴۱
خدا ندارند ۵ من باسم پدر خود آمده ام و مرا قبول نمیکنید ولی هرگاه	۴۲
دیگری باسم خود آید او را قبول خواهید کرد ۵ شما چگونه میتوانید	۴۳
ایمان آرید و حال آنکه مجد از یکدیگر میطلبید و مجدیرا که از خدای	۴۴
واحد است طالب نیستید ۵ کمان مبرید که من نزد پدر بر شما ادعا	۴۵
خواهم کرد کسی هست که مدعی شما می باشد و آن موسی است که براو	

۴۶ امیدوارید ۵ زیرا اگر موسی را تصدیق میکردید مرا نیز تصدیق
 ۴۷ میکردید چونکه او در باره من نوشته است ۵ اما چون نوشته های
 او را تصدیق ندارید پس چگونه سخنهاى مراقبول خواهید کرد

(باب ششم در معجزه پنج نان و دو ماهی)

۱ و بعد از آن عیسی با نظرف دریای جلیل که دریای طبریّه باشد
 ۲ رفت ۵ و جمعی کثیر او را متابعت کردند زیرا آن معجزاتی را که
 ۳ بمریضان مینمود میدیدند ۵ آنگاه عیسی بکوهی برآمده با شاگردان
 ۴ خود در آنجا بنشست ۵ و فصیح که عید یهود باشد نزدیک بود ۵
 ۵ پس عیسی چشمان خود را بالا انداخته دید که جمعی کثیر بطرف او
 ۶ میآیند بفیلپس گفت از کجایان بخریم تا اینها بخورند ۵ و این از روی
 ۷ امتحان با و گفت زیرا که خود میدانست چه باید کرد ۵ فیلپس او را
 جواب داد که دو سست دینار نان اینهارا کفایت نکند که هریک
 ۸ اندکی بخورند ۵ یکی از شاگردانش که اندریاس برادر شمعون
 ۹ پطرس باشد ویرا گفت ۵ در اینجا پسری است که پنج نان جو و دو ماهی
 ۱۰ کوچک دارد ولیکن از برای اینکروه این چه میشود ۵ عیسی گفت
 مردم را بنشانید و در آن مکان گیاه بسیار بود و آنکروه قریب به پنج هزار مرد
 ۱۱ بودند که نشستند ۵ عیسی نانها را گرفته و شکر نموده بشاگردان سپرد
 و شاگردان به نشستگان دادند و هم چنین از دو ماهی نیز بقدریکه
 ۱۲ خواستند ۵ و چون سیر گشتند به تلامیذ خود گفت خورده های

۱۳ باقی مانده را جمع کنید تا چیزی ضایع نشود ۵ پس جمع کردند و از ریزهای پنج نان جو که از خورندگان زیاده آمده بود دوازده سبد پر کردند ۵ و چون مردمان این معجزه را که از عیسی صادر شد دیدند ۱۴ گفتند که این در واقع همان نبی است که باید در جهان بیاید ۵

(خرامیدن مسیح بر دریا و ساکت نمودن باد و دریا را)

۱۵ و اما عیسی چون دانست که میخواهند بیایند و او را بعنف برده پادشاه سازند باز تنها بکوه برآمد ۵ و چون شام شد شاگردانش بجانب دریا پائین شدند ۵ و بکشتی سوار شده با آن طرف دریا بکفرناحوم روانه شدند و چون تاریک شد عیسی هنوز نزد ایشان نیامده بود ۵ و دریا بواسطه وزیدن باد شدید بتلاطم آمد ۵ و قتی که قریب به بیست و پنج یاسی تیر پرتاب رانده بودند عیسی را دیدند که بر روی دریا خرامان شده نزدیک کشتی میآید پس ترسیدند ۵ بدیشان گفت ۲۰ من هستم مرسید ۵ پس میخواستند او را در کشتی بیاورند که در ساعت کشتی بآن زمین که عازم آن بودند رسید ۵ ۲۱

(درباره نان حیات)

۲۲ با مدادان گروهی که آن طرف دریا ایستاده بودند دیدند که هیچ زورقی نیست غیر از آن که شاگردان او داخل آن شدند و عیسی با شاگردان خود داخل آن زورق نشد بلکه شاگردانش تنها رفتند ۵ ۲۳ لیکن زورقهای دیگر از طبریه آمد نزدیک با آنجائی که نان خورده

- ۲۴ بودند بعد از آنکه خداوند شکر گفته بود. پس چون آن گروه دیدند
 که عیسی و شاگردانش در آنجا نیستند ایشان نیز بکشتیها سوار شده در
 ۲۵ طلب عیسی بکفر ناحوم آمدند. و چون او را در آنطرف دریا
 ۲۶ یافتند بدو گفتند ای استاد کی با اینجا آمدی. عیسی در جواب ایشان
 گفت هر آینه هر آینه بشما میگویم که مرا میلید نه بسبب معجزاتی که
 ۲۷ دیدید بلکه بسبب آن نان که خوردید و سیر شدید. زحمت بکشید
 نه برای خوراک فانی بلکه برای خوراک که تاحیات ابدی باقیست
 که پسرانسان آنرا بشما عطا خواهد کرد زیرا که خدای پدر بر او مهر زده
 ۲۸ است. بدو گفتند چکنم تا اعمال خدا را بجا آورده باشیم. عیسی
 ۲۹ در جواب ایشان گفت عمل خدا این است که با آنکسی که او فرستاد
 ۳۰ ایمان بیاورید. بدو گفتند چه معجزه مینائی تا آنرا دیده بتوانیم
 ۳۱ آوریم چه کار میکنی. پدران مادر بیا بان من را خوردند چنانکه
 ۳۲ مکتوبست که از آسمان بدیشان نان عطا کرد تا بخورند. عیسی
 بدیشان گفت هر آینه هر آینه بشما میگویم که موسی از آسمان نان را
 ۳۳ بشم انداد بلکه پدر من نان حقیقی را از آسمان بشما میدهد. زیرا که
 ۳۴ نان خدا آنست که از آسمان نازل شده بمجهان حیات میبخشد. آنکه
 ۳۵ بدو گفتند ای خداوند این نانرا پیوسته بماده. عیسی بدیشان گفت
 منم نان حیات کسی که نزد من آید هرگز گرسنه نشود و هر که بمن ایمان
 ۳۶ آرد هرگز تشنه نکرده. ولیکن بشما گفتم که مرا دیدید و ایمان
 ۳۷ نیاوردید. هر آنچه پدر بمن عطا کند بمجانب من آید و هر که بمجانب

- ۳۸ من آید اورا بیرون نخواهم نمود ۵ زیرا از آسمان نزول کردم نه تا باراده
- ۳۹ خود عمل کنم بلکه باراده فرستنده خود ۵ و اراده پدری که مرا
- فرستاد این است که از آنچه بمن عطا کرد چیزی تلف نکنم بلکه در
- ۴۰ روز باز پسین آن را بر خیزانم ۵ و اراده فرستنده من اینست که هر که
- پسر را دید و بدو ایمان آورد حیات جاودانی داشته باشد و من در روز
- ۴۱ باز پسین او را بر میخیزانم ۵ پس یهودان درباره او همه می کردند
- ۴۲ زیرا که گفته بود من هستم آن نانی که از آسمان نازل شد ۵ و گفتند آیا
- این عیسی پسر یوسف نیست که ما پدر و مادر او را میشناسیم پس
- ۴۳ چگونه او میگوید که از آسمان نازل شدم ۵ آن گاه عیسی در جواب
- ۴۴ ایشان گفت بایکدیگر همه می کنید ۵ کسی نمیتواند نزد من آید
- مگر آنکه پدری که مرا فرستاد او را جذب کند و من در روز باز پسین
- ۴۵ او را خواهم برخیزانید ۵ در صحف انبیاء مکتوب است که همه
- از خدا تعلیم خواهند یافت پس هر که از پدر شنید و تعلیم یافت نزد
- ۴۶ من میآید ۵ نه اینکه کسی پدر را دیده باشد جز آن کسی که از جانب
- خداست او پدر را دیده است ۵ هر آینه هر آینه بشما میگویم هر که بمن
- ۴۸ ایمان آورد حیات ابدی دارد ۵ من نان حیات ۵ پدران شما در میان
- ۴۹ من را خوردند و مردند ۵ این نانی است که از آسمان نازل شد تا هر که
- ۵۰ از آن بخورد نمیرد ۵ من هستم آن نان زنده که از آسمان نازل شد اگر
- کسی از این نان بخورد تا بابد زنده ماند و نانی که من عطا میکنم جسم
- ۵۱ منست که بجهت حیات جهان میبخشم ۵ پس یهودان بایکدیگر مخصوصه

- کرده می‌گفتند چگونه این شخص می‌تواند جسد خود را بپا دهد تا
 بخوریم ۵۳ عیسی بدیشان گفت هر آینه هر آینه بشما می‌گویم اگر جسد
 پسرانسان را بخورید و خون او را بنوشید در خود حیات ندارید ۵۴
 و هر که جسد مرا خورد و خون مرا بنوشید حیات جاودانی یافته است ۵۵
 و من در روز اخیر او را خواهم برخیزانید ۵۶ زیرا که جسد من خوردنی
 حقیقی و خون من آشامیدنی حقیقی است ۵۷ پس هر که جسد مرا
 می‌خورد و خون مرا بنوشد در من میماند و من در او ۵۸ چنانکه پدر
 زنده مرا فرستاد و من به پدر زنده ام هم چنین کسی که مرا بخورد او
 نیز بمن زنده می‌شود ۵۹ اینست نانی که از آسمان نازل شده هم چنانکه
 پدران شما من را خوردند و مردند بلکه هر که این نان را بخورد تا بابد
 زنده ماند ۶۰ این سخن را وقتی که در کفرناحوم تعلیم میداد در کنیسه
 گفت ۶۱

(لغزش خوردن بعضی از شاگردان مسیح)

- آنکاه بسیاری از شاگردان او چون اینرا شنیدند گفتند اینکلام سخت
 است که می‌تواند بشنود ۶۲ چون عیسی از خود دانست که شاگردانش
 در این امر همه می‌کنند بدیشان گفت آیا این سخن شمارا لغزش
 میدهد ۶۳ پس اگر پسرانسان را بینید که بجای که اوّل بود صعود
 میکند چه ۶۴ روح است که زنده میکند و اما از جسد فایده نیست
 کلامی را که من بشما می‌گویم روح و حیات است ۶۵ ولیکن بعضی از شما
 هستند که ایمان نمی‌آورند زیرا که عیسی از ابتداء میدانست کیانند که

۶۵ ایمان نیاورند و کیست که او را تسلیم خواهد کرد؟ پس گفت از این
 سبب بشما گفتم که کسی نزد من نمیتواند آمد مگر آنکه پدر من آنرا بدو
 ۶۶ عطا کند؟ در همانوقت بسیاری از شاگردان او برگشته دیگر با او
 ۶۷ همراهی نکردند؟ آنگاه عیسی بآن دوازده گفت آيا شما نیز می خواهید
 ۶۸ بروید؟ شمعون پطرس با جواب داد خداوندانزد که برویم
 ۶۹ کلمات حیات ابدی نزد تو است؟ و ما ایمان آورده و شناخته ایم
 ۷۰ که تو مسیح پسر خدای حی هستی؟ عیسی بدیشان جواب داد آيا من
 ۷۱ شما دوازده را بر نکریدم و حال آنکه یکی از شما ابلیسی است؟ و این
 سخن را در باره یهودا پسر شمعون اسخریوطی گفت زیرا که او بود که
 تسلیم کننده وی بشود و یکی از آن دوازده بود

(باب هفتم ذکر مکالمه مسیح با برادران خود)

۱ و بعد از آن عیسی در جلیل میکشت زیرا که نمیخواست در یهودیه راه
 ۲ رود چونکه یهودیان قصد قتل او میداشتند؟ و عید خیمه یهود
 ۳ نزدیک بود؟ پس برادرانش بدو گفتند از اینجا روان شده به یهودیه
 ۴ برو تا شاگردانت نیز آن اعمال را که تو میکنی به بینند؟ زیرا هر که
 میخواهد آشکار شود در پنهانی کار نمیکند پس اگر اینکارهای من
 ۵ خود را بجهان بنما؟ زیرا که برادرانش نیز با و ایمان نیاورده بودند؟
 ۶ آنگاه عیسی بدیشان گفت وقت من هنوز نرسیده اما وقت شما
 ۷ همیشه حاضر است؟ جهان نمیتواند شمار دشمن شود ولیکن مرا

دشمن است زیرا که من بر آن شهادت میدهم که اعمالش بد است ①
 شما برای این عید بروید من حال با این عید نمی‌آیم زیرا که وقت من ۸
 هنوز تمام نشده است ② چون این سخن را بدیشان گفت در جلیل ۹
 توقف نمود ③

(رفتن مسیح بعید خیمه)

لیکن چون برادرانش رفته بودند او نیز بعید آمد نه آشکار بلکه در ۱۰
 خفا ④ اما یهودان در عید او را جستجو نموده میگفتند که او کجا است ⑤
 و در میان مردم درباره او همه‌بسیار بود بعضی می گفتند که مرد ۱۲
 صالحی است و دیگران میگفتند نی بلکه همراه کننده قوم است ⑥
 ولیکن بسبب ترس از یهود هیچ کس درباره او ظاهر احراف نمیزد ۱۳
 و چون نصف عید گذشت عیسی بهیکل آمده تعلیم میداد ⑦ و یهودان ۱۴
 تعجب نموده گفتند این شخص هرگز تعلیم نیافته چگونه کتب را ۱۵
 میداند ⑧ عیسی در جواب ایشان گفت تعلیم من از من نیست بلکه ۱۶
 از فرستنده من ⑨ اگر کسی بخواهد اراده او را بعمل آرد درباره تعلیم ۱۷
 خواهد دانست که از خدا است یا آنکه من از خود سخن میرانم ⑩
 هر که از خود سخن گوید مجد خود را طالب بود و اما هر که طالب ۱۸
 مجد فرستنده خود باشد او صادقست و در او ناراستی نیست ⑪ آیا ۱۹
 موسی تورا را بشما نداد و حال آنکه کسی از شما نیست که بتورا ۲۰
 عمل کند از برای چه میخواهید مرا بقتل رسانید ⑫ آنکه همه در جواب ۲۱
 گفتند دیو داری که اراده دارد تورا بکشد ⑬ عیسی در جواب ایشان ۲۲

۲۲ گفت یک عمل نمودم و همه شما از آن متعجب شدید. موسی ختنه را
 قرار داد برای شما نه آنکه از موسی باشد بلکه از اجداد و در روز سبت
 ۲۳ مردم را ختنه میکنند. پس اگر کسی در روز سبت مختمون شود
 تا شریعت موسی شکسته نشود چرا بر من خشم میآورید از آن سبب
 ۲۴ که در روز سبت شخصی را شفای کامل دادم. بحسب ظاهر داوری
 ۲۵ میکنید بلکه بر استی داوری نمائید. پس بعضی از اهل اورشلم گفتند
 ۲۶ آیا این آن نیست که قصد قتل او دارند. اینک اشکارا حرف
 میزنند و بدو هیچ نیکویند آیا رؤساء یقینا میدانند که او در حقیقت
 ۲۷ مسیح است. لیکن این شخص را میدانم از کجا است اما مسیح چون
 ۲۸ آید احدی نمیشناسد که از کجا است. وعیسی چون در هیکل تعلم
 میدادند اکرده گفت مرا میشناسید و نیز میدانید از کجا میروم
 خود نیامده ام بلکه فرستنده من حق است که شما او را میشناسید.
 ۲۹ اما من او را میشناسم زیرا که از او هستم و او مرا فرستاد. آنکه خواستند
 ۳۰ او را گرفتار کنند ولیکن کسی بر او دست نینداخت بجهت آنکه
 ۳۱ ساعت او هنوز نرسیده بود. آنکه بسیاری از آن گروه بدو ایمان
 آوردند و گفتند آیا چون مسیح آید معجزات بیشتر از اینها که این
 شخص مینماید خواهد نمود.

(فرستادن فریسیان ملازمان برای گرفتن مسیح)

۳۲ چون فریسیان شنیدند که خلق درباره او این همه میگویند
 فریسیان و رؤسای کهنه ملازمان خود را فرستادند تا او را بگیرند.

- ۳۳ آنکاه عیسی گفت اندك زمانی دیگر باشما هستم بعد نزد فرستنده^۶
 ۳۴ خود میروم و مرا طلب خواهید کرد و نخواهید یافت و آنجاییکه
 ۳۵ من هستم شما نمیتوانید آمد و پس یهودان بایکدیگر گفتند او کجا
 میخواید برود که ما او را نمیتوانیم آیا اراده دارد بسوی پراکندگان
 ۳۶ یونانیان رود و یونانیان را تعلم دهد و این چه کلامیست که گفت
 مرا طلب خواهید کرد و نخواهید یافت و جاییکه من هستم شما نمیتوانید
 ۳۷ آمد و در روز آخر که روز بزرگ عید بود عیسی ایستاده ندا کرد
 ۳۸ و گفت هر که تشنه باشد نزد من آید و بنوشد و کسی که بمن ایمان
 آورد چنانکه کتاب میگوید از بطن او نهرهای آب زنده جاری
 ۳۹ خواهد شد اما این گفت درباره روحی که هر که باو ایمان آرد
 میبایست یافت زیرا که روح القدس هنوز عطان شده بود چونکه
 ۴۰ عیسی تا بحال مجد نیافته بود آنکاه بسیاری از آنکروه چون کلام
 ۴۱ او را شنیدند گفتند در حقیقت این شخص همان نبی است و بعضی
 گفتند او مسیح است و بعضی گفتند مگر مسیح از جلیل خواهد آمد
 ۴۲ آیا کتاب نکفته است که از نسل داود و از بیت لحم دهیکه داود در
 ۴۳ آن بود مسیح ظاهر خواهد شد پس درباره او میان مردم اختلاف
 ۴۴ افتاد و بعضی از ایشان خواستند او را بگیرند و لکن هیچکس
 ۴۵ بر او دست نینداخت پس ملازمان نزد رؤسای کهنه و فریسان
 ۴۶ آمدند آنها بدیشان گفتند برای چه او را نیاوردید ملازمان در جواب
 ۴۷ گفتند هرگز کسی مثل این شخص سخن نکفته است آنکاه فریسان

۴۸ در جواب ایشان گفتند آیا شما نیز همراه شده اید؟ مگر کسی از سرداران
 ۴۹ یا از فریسیان با و ایمان آورده است؟ ولیکن این گروه که شریعت را
 ۵۰ نیدانند ملعون میباشند؟ نیکو دیموس آنکه در شب نزد او آمده
 ۵۱ و یکی از ایشان بود بدیشان گفت؟ آیا شریعت ما بر کسی فتوی میدهد
 ۵۲ جز آنکه اول سخن او را بشنوند و کار او را دریافت کند؟ در جواب
 وی گفتند مگر تو نیز جلیلی هستی تفحص کن و ببین که هیچ نبی از
 جلیل مبعوث نشده است پس هر یک بخانه خود رفتند

(باب هشتم) اما عیسی بکوه زیتون رفت؟

(حکایت زنی که در حالت زنا گرفتار شد)

۲ و با مردان باز بهیكل آمد و چون جمیع قوم نزد او آمدند
 ۳ نشسته ایشان را تعلم میداد؟ که ناگاه کاتبان و فریسیان زنی را که
 ۴ در زنا گرفته بودند پیش او آوردند و او را در میان برپا داشته؟ بدو
 ۵ گفتند ای استاد این زن در عین عمل زنا گرفته شده؟ و موسی در
 توراۃ بما حکم کرده است که چنین زنان سنکسار شوند اما توجه
 ۶ میکوی؟ و این از روی امتحان بدو گفتند تا اذّ عالی براو پیدا کنند
 اما عیسی سر بزیرافکده بانگشت خود بر روی زمین مینوشت؟
 ۷ و چون در سؤال کردن الحاح مینمودند راست شده بدیشان
 ۸ گفت هر که از شما گناه ندارد اول براوسنک اندازد؟ و باز سر بزیر
 ۹ افکنده بر زمین مینوشت؟ چون شنیدند از ضمیر خود ملزم شده

- از مشایخ شروع کرده تا با خریک یک بیرون رفتند و عیسی تنها باقی ماند با آن زن که در آئینان ایستاده بود ۹ پس عیسی چون راست شد و غیر از زن کسی را ندید بد و گفت ای زن آمد عیان تو گجاشدند آیا هیچ کس بر تو فتوی نداد ۱۰ گفت هیچ کس ای آقا عیسی گفت ۱۱ من هم بر تو فتوی نمیدهم برو و دیگر گناه مکن ۱۲

(تنبیه بر اینکه مسیح نور جهان است)

- پس باز عیسی بدیشان خطاب کرده گفت منم نور عالم کسی که مرا متابعت کند در ظلمت سالک نشود بلکه نور حیات یابد ۱۳ آنگاه فریسیان بد و گفتند تو بر خود شهادت میدهی پس شهادت تو راست نیست ۱۴ عیسی در جواب ایشان گفت هر چند من بر خود شهادت میدهم شهادت من راستست زیرا که میدانم از کجا آمدم و بجای خواهم رفت ۱۵ شما بحسب جسم حکم میکنید اما من بر احدی حکم نمیکنم ۱۶ و اگر من حکم دهم حکم من راست است از آنرو که تنها نیستم بلکه من و پدری که مرا فرستاد ۱۷ و نیز در شریعت شما مکتوب است که شهادت دو کس حق است ۱۸ من بر خود شهادت میدهم و پدری که مرا فرستاد نیز برای من شهادت میدهد ۱۹ بد و گفتند پدر تو گجاست عیسی جواب داد که نه مرا می شناسید و نه پدر مرا هرگاه مرا میشناختید ۲۰ هر آینه پدر مرا نیز میشناختید ۲۱ و این کلام را عیسی در بیت المال گفت و قتی که در هیکل تعلیم میداد و هیچ کس او را نکر فت بجهت

- ۲۱ آنکه ساعت او هنوز نرسیده بود ۵ باز عیسی بدیشان گفت من
میروم و مرا طلب خواهید کرد و در گناه خود خواهید مرد و جائیکه
۲۲ من میروم شما نمیتوانید آمد ۵ یهودیان گفتند آیا اراده قتل خود دارد
۲۳ که میکوید بجائی خواهیم رفت که شما نمیتوانید آمد ۵ ایشان را گفت
شما از پائین میبایسید اما من از بالا شما را اینجا میبینم لیکن من از این
۲۴ جهان نیستم ۵ از اینجا بشما گفتم که در گناهان خود خواهید مرد
۲۵ زانروا که باور نکنید که من هستم در گناهان خود خواهید مرد ۵ بدو
۲۶ گفتند تو کیستی عیسی بدیشان گفت همانم که از اول بشما گفتم ۵ من
چیزهای بسیار دارم که درباره شما بگویم و حکم کنم لکن آنکه مرا فرستاد
۲۷ حقست و من آنچه از او شنیدم بجهان میگویم ۵ ایشان نفهمیدند که
۲۸ بدیشان درباره پدر تکلم میکند ۵ عیسی بدیشان گفت وقتیکه پسر
انسان را بلند کرد دید آنوقت خواهید دانست که من هستم و از خود
۲۹ کاری نیکنم بلکه با آنچه پدر مرا تعلیم داد تکلم میکنم ۵ و او که
مرا فرستاد با منست و پدر مرا تنها نگذاشته است زیرا که من همیشه
۳۰ کارهای پسندیده او را بجامیآورم ۵ چون این بگفت بسیاری بدو
۳۱ ایمان آوردند ۵ پس عیسی به یهودیانی که بدو ایمان آوردند گفت اگر
۳۲ شما در کلام من بمانید فی الحقیقه شما کرد من میبایسید ۵ و حق را خواهید
۳۳ شناخت و حق شما را آزاد خواهد کرد ۵ بدو جواب دادند که اولاد
ابراهم میباشیم و هرگز هیچکس را غلام نبوده ایم پس چگونه تو میگوئی
۳۴ که آزاد خواهید شد ۵ عیسی در جواب ایشان گفت هر آینه هر آینه

- ۳۵ بشما میگویم هر که گناه میکند غلام گناه است ① و غلام همیشه در
- ۳۶ خانه نماند اما پسر همیشه میماند ② پس اگر پسر شما را آزاد کند در
- ۳۷ حقیقت آزاد خواهید شد ③ میدانم که اولاد ابراهیم هستید لیکن
- ۳۸ میخواهید مرا بکشید از آنرو که کلام من در شما جای ندارد ④ من آنچه
- را نزد پدر خود دیده ام میگویم و شما آنچه را نزد پدر خود دیده اید
- ۳۹ نمیکید ⑤ در جواب او گفتند که پدر ما ابراهیم است عیسی بدیشان
- گفت اگر اولاد ابراهیم میبودید اعمال ابراهیم را بجای آوردید ⑥
- ۴۰ ولیکن الان میخواهید مرا بکشید و من شخصی هستم که با شما برستی که
- ۴۱ از خدا شنیدم تکلم میکنم ابراهیم چنین نکرد ⑦ شما اعمال پدر خود را
- بجای آوردید بدو گفتند که ما از زنا زائیده نشده ایم یک پدر داریم که
- ۴۲ خدا باشد ⑧ عیسی بایشان گفت اگر خدا پدر شما بودی مرادوست
- میداشتید که من از جانب خدا صادر شدم و آمدم زیرا که من از پیش
- ۴۳ خود نیآمده ام بلکه او مرا فرستاد ⑨ برای چه سخن مرا ادراک نمیکید
- ۴۴ از آنجه که استطاعت شنیدن کلام من ندارید ⑩ شما از پدر خود
- ابلیس میباشید و خواهشهای پدر خود را میخواهید بعمل آرید که از
- اول قاتل بود و در راستی قائم نیباشد از آنجه که در او راستی نیست
- هرگاه بدروغ سخن میگوید از ذات خود میگوید زیرا که دروغ گو
- ۴۵ و پدر دروغ گویانست ⑪ و اما من چون راست میگویم مرا باور
- ۴۶ نمیکید ⑫ کیست از شما که مرا بکناه ملزم سازد پس اگر راست گویم
- ۴۷ چرا مرا باور نمیکید ⑬ کسیکه از خدا است کلام خدا را میشوند و از

۴۸ این سبب شما نمیشنوید که از خدا نیستید ۵ پس یهودان در جواب
 او گفتند آیا ما خوب نگفتم که تو سامری هستی و دیو در تو هست ۵
 ۴۹ عیسی جواب داد که من دیو ندارم لکن پدر خود را حرمت دارم و شما
 ۵۰ مرا بحرمت میسازید ۵ من مجد خود را طالب نیستم کسی هست که
 ۵۱ میطلبد و داوری میکند ۵ هر آینه هر آینه شما میگویم اگر کسی کلام
 ۵۲ مرا حفظ کند مرگ را تا بابنده بیند ۵ پس یهودیان بد و گفتند الآن
 دانستیم که در تو دیوی است ابراهیم و انبیاء مردند و تو میگوئی اگر
 ۵۳ کسی کلام مرا حفظ کند مرگ را ابداً نخواهد چشید ۵ آیا تو از پدر
 ما ابراهیم که مرد و انبیاء یک مردند بزرگ تری خود را که میدانی ۵
 ۵۴ عیسی جواب داد اگر خود را مجد دهم مجد من چیزی نباشد پدر من
 آن است که مرا مجد میبخشد آن که شما میگویید خدای ما است ۵
 ۵۵ و او را نمیشناسید اما من او را میشناسم و اگر گویم او را نمیشناسم مثل شما
 ۵۶ دروغ گو میباشم لیکن او را میشناسم و قول او را نگاه میدارم ۵ پدر شما
 ۵۷ ابراهیم شادی کرد بر اینکه روز مرا به بیند و دیده شاد گشت ۵ یهودان
 ۵۸ بد و گفتند هنوز پنجاه سال نداری و ابراهیم را دیده ۵ عیسی بدیشان
 ۵۹ گفت هر آینه هر آینه شما میگویم که پیش از آنکه ابراهیم پیدا شود من
 ۶۰ هستم ۵ آنکه سنگها برداشتند تا او را سنگسار کنند اما عیسی خود را
 مخفی ساخت و از میان گذشته از هیکل بیرون شد و همچنین برفت

(باب نهم ذکر بینا ساختن کور مادر زاد)

و وقتی که میرفت کوری مادر زاد دید ۵ و شاگردانش از او سؤال

- کرده گفتند ای استاد بگاه که کرد این شخص یا والدین او که کور زاید
 شد ۳ عیسی جواب داد که گناه نه این شخص کرد و نه پدر و مادرش
 بلکه تا اعمال خدا در وی ظاهر شود ۴ مادامیکه روز است مرا باید
 بکارهای فرستنده خود مشغول باشم شب میاید که در آن هیچکس
 نمیتواند کاری کند ۵ مادامیکه در جهان هستم نور جهانم ۶ این
 را گفته آب دهان بر زمین انداخته از آب کل ساخت و کل را بچشمان
 کور مالید ۷ بدو گفت در حوض سیلوحا که بمعنی مرسل است برو
 و غسل کن پس رفته غسل کرد و بیناشده بازگشت ۸ پس همسایگان
 و کسانی که او را پیش از آن در حالت کوری دیده بودند گفتند
 آیا این آن نیست که مینشست و کدائی میکرد ۹ بعضی گفتند همانست
 و بعضی گفتند شباهت بدو دارد او گفت من همانم ۱۰ بدو گفتند پس
 چگونه چشمان تو بازگشت ۱۱ او جواب داد شخصیکه او را عیسی
 میگویند کل ساخت و بر چشمان من مالیده بمن گفت بحوض سیلوحا
 برو و غسل کن آنکاه رفتم و غسل کرده بیناکشتم ۱۲ بوی گفتند
 آنشخص کجا است گفت نمیدانم ۱۳ پس او را که پیشتر کور بود نزد
 فریسیان آوردند ۱۴ و آن روزیکه عیسی کل ساخته چشمان او را باز
 کرد روز سبت بود ۱۵ آنکاه فریسیان نیز از او سؤال کردند که چگونه
 بیناشدی بدیشان گفت کل بچشمهای من گذارد پس غسل کرده
 بیناشدم ۱۶ بعضی از فریسیان گفتند آنشخص از جانب خدا نیست
 زیرا که سبت را نگاه نمیدارد دیگران گفتند چگونه شخص گناه کار میتواند

- ۱۷ مثل این معجزات ظاهر سازد و در میان ایشان اختلاف افتاد. باز بدان کور گفتند تو در باره او چه میگوئی که چشمان تو را بینا ساخت
- ۱۸ گفت نبی است. لیکن یهودان سرگذشت او را باور نکردند که کور بوده و بینا شده است تا آنکه پدر و مادر آن بینا شده را طلبیدند.
- ۱۹ و از ایشان سؤال کرده گفتند آیا این است پسر شما که میگوید کور متولد شده پس چگونه الحال بینا گشته است. پدر و مادر او در جواب ایشان گفتند میدانم که این پسر ما است و کور متولد شده.
- ۲۰ لیکن الحال چه طور می بیند نمیدانم و نمیدانم که چشمان او را باز نموده او بالغ است از وی سؤال کنید تا او احوال خود را بیان کند. پدر و مادر او چنین گفتند زیرا که از یهودان هراسان بودند از آنرو که یهودان با خود عهد کرده بودند که هر که اعتراف کند که او مسیح است از کیسه بیرونش کنند. و از اینجهت والدین او گفتند او بالغ است از خودش پرسید. پس آن شخص را که کور بود باز خوانده بد و گفتند خدا را تحجید کن ما میدانم که این شخص کناه کار است.
- ۲۱ او جواب داد اگر کناه کار است نمیدانم یک چیز میدانم که کور بودم و الآن بینا شده ام. باز بد و گفتند با تو چه کرد و چگونه چشمهای تو را باز کرد. ایشان را جواب داد که الآن بشما گفتم نشنیدید و برای چه باز میخواهید بشنوید آیا شما اراده دارید شاگرد او شوید. پس او را دشنام داده گفتند تو شاگرد او هستی ما تلا میزد موسی میباشم.
- ۲۲ ما می دانیم که خدا با موسی تکلم کرد اما این شخص را نمیدانم از کجا است.

- ۳۰ آنرد جواب داده بدیشان گفت این عجب است که شما نمیدانید از
 ۳۱ کجا است و حال آنکه چشمهای مرا باز کرد و میدانم که خدا دعای
 گناهکاران را نمیشنود ولیکن اگر کسی خدا پرست باشد و اراده او را
 ۳۲ بجا آورد او را میشنود و از ابتدای عالم مسموع نکشته که کسی چشمان
 ۳۳ کور مادرزاد را باز کرده باشد و اگر این شخص از خدا نه بودی هیچکار
 ۳۴ نتوانستی کرد و در جواب وی گفتند تو بکلی با گناه متولد شده آیا
 ۳۵ تو ما را تعلم میدهی پس او را بیرون راندند و عیسی چون شنید که
 او را بیرون کرده اند ویراجسته گفت آیا توبه پسر خدا ایمان آورده و
 ۳۶ او در جواب گفت ای آقا کیست تا با و ایمان آورم و عیسی بدو گفت
 ۳۷ تو نیز او را دیده و آنکه با تو تکلم میکند همانست و گفت ای خداوند
 ۳۸ ایمان آوردم پس او را پرستش نمود و آنکه عیسی گفت من در اینجا
 ۳۹ بجهت داوری آمدم تا کوران بینا و بینایان کور شوند و بعضی از
 فریسیان که با او بودند چون این کلام را شنیدند گفتند آیا ما نیز کور
 ۴۰ هستیم و عیسی بدیشان گفت اگر کور مهبودید گناهی نمیداشتید
 ۴۱ ولكن الآن میگوئید بینا هستیم پس گناه شما بمباند

(باب دهم ذکر در حقیقی و شبان نیکو)

- ۱ هر آینه هر آینه بشما میگویم هر که از در به آغل کوسفند داخل نشود
 ۲ بلکه از راه دیگر بالا رود او دزد و راه زن است و اما آنکه از در
 ۳ داخل شود شبان کوسفند ان است و در بان بجهت او میکشاید و

- ۴ کوسفندان آواز او را میشنوند و کوسفندان خود را نام بنام میخواند
و ایشان را بیرون میبرد و وقتیکه کوسفندان خود را بیرون برد پیش
۵ روی ایشان میخرامد و کوسفندان از عقب او میروند زیرا که آواز او را
میشناسند و لیکن غریب را متابعت نمیکنند بلکه از او میگریزند
۶ زیرا که آواز غریبان را نمیشناسند و این مثل را عیسی برای ایشان آورد
۷ اما ایشان درک نکردند که چه چیز بدیشان میگوید و آنگاه عیسی
بدیشان باز گفت هر آینه هر آینه بشما میگویم که منم در کوسفندان
۸ جمیع کسانی که پیش از من آمدند دزد و راه زن هستند و کوسفندان
۹ سخن ایشان را نشنیدند و من در هستم هر که از من داخل کرد نجات
۱۰ یابد و بیرون و درون خرامد و علوفه یابد و دزد نیاید مگر آنکه بدزد
و بکشد و هلاک کند من آمدم تا حیات یابند و آنرا زیادتر حاصل
۱۱ کنند و من شبان نیکو هستم شبان نیکو جان خود را در راه کوسفندان
۱۲ می نهند اما مزدور یک شبان نیست و کوسفندان از آن او نمیشناسند
چون بیند که کرک میاید کوسفندان را گذاشته فرار میکند و کرک
۱۳ کوسفندان را میگیرد و پراکنده میسازد و مزدور میگریزد چونکه
۱۴ مزدور است و فکر کوسفندان نیست و من شبان نیکو هستم و خاصان
۱۵ خود را میشناسم و ایشان مرا میشناسند چنانکه پدر مرا میشناسد
۱۶ و من پدر را میشناسم و جان خود را در راه کوسفندان مینهم و مرا
کوسفندان دیگر هست که از این آغل نیستند باید آنها را نیز بآورم
۱۷ و آواز مرا خواهند شنید و یک کله و یک شبان خواهند شد و از

این سبب پدر مرا دوست میدارد که من جان خود را مینهم تا آنرا باز
 ۱۸ گیرم. کسی آنرا از من نمیگیرد بلکه من خود آنرا مینهم اختیار دارم
 که آنرا بنهم و اختیار دارم آن را باز گیرم این وصیت از پدر خود یافته‌ام
 ۱۹ یاز سبب اینکلام در میان یهودیان اختلاف افتاد. بسیاری از ایشان
 ۲۰ گفتند که دیودارد و دیوانه است برای چه بد و گوش میدهد
 ۲۱ دیگران گفتند که این سخنان دیوانه نیست آیا دیو قدرت دارد که
 چشمهای کور را باز کند.

(گفتگوی مسیح با یهودان در ایام عید تبرک)

۲۲ و در اورشلیم عید تجدد شد و زمستان بود. و عیسی در هیکل در
 ۲۳ رواق سلیمان میخرامید. پس یهودان دور او را گرفته بد و گفتند تا کی
 ۲۴ ما را متردداری اگر تو مسیح هستی آشکارا بجا بگو. عیسی بدیشان
 ۲۵ جواب داد من بشما گفتم و ایمان نیاوردید اعمالی را که باسم پدر خود
 ۲۶ بجا میآورم آنها برای من شهادت میدهد. لیکن شما ایمان نمیآوردید
 ۲۷ زیرا که از کوسفندان من نیستید چنانکه بشما گفتم. کوسفندان من
 ۲۸ اواز مرا میشنوند و من آنها را میشناسم و مرا متابعت میکنند. و من
 بآنها حیات ابدی میدهم و تا بادهلاك نخواهند شد و هیچکس آنها را از
 ۲۹ دست من نخواهد گرفت. پدری که بمن داد از همه بزرگتر است
 ۳۰ و کسی نمیتواند از دست پدر من بگیرد. من و پدر یک هستیم.
 ۳۱ آنکه یهودان سنگها برداشتند تا او را سنگسار کنند. عیسی بدیشان
 ۳۲ جواب داد از جانب پدر خود بسیار کارهای نیک بشان نمودم بسبب

- ۳۳ کدام یک از آنها مرا سنکسار میکنند؟ یهودان در جواب گفتند
بسبب عمل نیک تو را سنکسار نمیکنیم بلکه بسبب کفر که توانسانی
و خود را خدا میخوانی؟ عیسی ایشان را جواب داد آیا در توراۀ شما
۳۴ نوشته نشده است که من گفتم شما آلهه هستید؟ پس اگر آنها را که کلام
الله بدیشان نازل شد آلهه خواند و ممکن نیست که کتاب محو کرده
۳۵ آیا او را که پدر نفدیس کرده بجهان فرستاد میگوئید که کفر میگوئی
از آن سبب که گفتم پسر خدا هستم؟ اگر اعمال پدر خود را بجا نمیآورم
۳۶ بمن ایمان میآورید؟ ولكن چنانچه بجا میآورم هرگاه بمن فی کروید
همانا با اعمال ایمان آورید تا بدانید و یقین کنید که پدر در منست و من
۳۷ در او؟ پس دیگر باره خواستند او را بگیرند اما از دستهای ایشان
ببرونشد؟

(رفتن مسیح از اورشلیم با آنطرف اُردُن)

- ۴۰ و باز رفت بآن طرف اُردُن جائیکه اوّل یحیی تعمید میداد و در آنجا
۴۱ توقف فرمود؟ و بسیاری نزد او آمده گفتند که یحیی هیچ معجزه ننمود و
۴۲ لکن هر چه یحیی درباره او گفت راست است؟ پس بسیاری در آنجا
باو ایمان آوردند

(باب یازدهم ذکر زنده نمودن ایلعاذر مرده)

- ۱ و شخصی ایلعاذر نام بیمار بود از اهل بیت عنیا که ده مریم
۲ و خواهرش مرتا بود؟ و مریم آنستکه خداوند را بعطرت دهن ساخت

و پای های او را بموی خود خشکانید که برادرش ایلعاذر بیمار بود ①
 ۳ پس خواهرانش نزد او فرستاده گفتند ای آقا اینک آن که دوست
 ۴ میداری مریض است ② چون عیسی این شنید گفت این مرض تا
 ۵ بموت نیست بلکه برای مجد خدا تا پسر خدا از آن مجد یابد ③ و عیسی
 ۶ مرتا و خواهرش و ایلعاذر را محبت مینمود ④ پس چون شنید که بیمار
 ۷ است در جائیکه بود دو روز توقف نمود ⑤ و بعد از آن بشاکردان
 ۸ خود گفت باز یهودیه برویم ⑥ شاکردان او را گفتند ای معلم الان
 ۹ یهودان میخواستند تو را سنگسار کنند باز میخواهی بدانجا بروی ⑦
 ۱۰ عیسی جواب داد آیا ساعات روز دوازده نیست اگر کسی در روز راه
 ۱۱ رود لغزش نمیخورد که نور اینجهان را می بیند ⑧ ولیکن اگر کسی
 ۱۲ در شب راه رود هر آینه لغزش خورد زیرا که نور در او نیست ⑨ این
 ۱۳ بگفت و بعد از آن بایشان فرمود ایلعاذر دوست مادر خواب است
 ۱۴ اما میروم تا او را بیدار کنم ⑩ شاکردان او گفتند ای آقا اگر خفته
 ۱۵ است شفا یابد ⑪ اما عیسی درباره موت او سخن گفت و ایشان کان
 ۱۶ بردند که از آرامی خواب می گوید ⑫ آنگاه عیسی علانیة بدیشان
 ۱۷ گفت ایلعاذر مرده است ⑬ و برای شما خوشنود هستم که در آنجا نبودم
 ۱۸ تا ایمان آرید ولیکن نزد او برویم ⑭ پس تو ما که بمعنی توأم باشد
 ۱۹ بهمشا کردان خود گفت ما نیز برویم تا با او بمیریم ⑮ پس چون عیسی
 ۲۰ آمد یافت که چهار روز است در قبر میباشد ⑯ و بیت عنیا نزدیک
 ۲۱ اورشلم بود قریب به پانزده تیر پرتاب ⑰ و بسیاری از یهود نزد مرتا

- ۲۰ و مریم آمده بودند تا بجهت برادرشان ایشانرا تسلی دهند و چون
مرتا شنید که عیسی میآید اورا استقبال کرد لیکن مریم در خانه
نشست و پس مرتا بعیسی گفت ای آقا اگر در این جامی بودی برادر
من نمیرد و لیکن الان نیز میدانم که هر چه از خدا طلب کنی خدا
آن را بتو خواهد داد و عیسی بدو گفت برادرت خواهد برخاست و
مرتای بوی گفت میدانم در قیامت روز باز پسین خواهد برخاست و
عیسی بدو گفت منم قیامت و حیات هر که بمن ایمان آورد اگر مرده
باشد زنده گردد و هر که زنده بود و بمن ایمان آورد تا بابد نمیرد آیا
این را باور میکنی و گفت بلی ای آقا من ایمان آوردم که تویی مسیح
پسر خدا که در جهان آینده است و چون این بگفت رفت و مریم
خواهر خود را در پنهانی خوانده گفت استاد آمده است و تورا
میخواند و او چون این بشنید در سرعت برخاسته نزد او آمد و
وعیسی هنوز وارد شده بود بلکه در جائی بود که مرتا اورا ملاقات
کرد و یهودیانی که در خانه با او بودند و اورا تسلی میدادند چون
دیدند مریم برخاسته بتعجیل بیرون میرود از عقب او آمده گفتند
سر قبر میرود تا در آنجا گریه کند و مریم چون بجایی که عیسی بود
رسید اورا دیده بر قدمهای او افتاد و بدو گفت ای آقا اگر در اینجا
میبودی برادر من نمیرد و عیسی چون اورا گریان دید و یهودانرا
هم که با او آمده بودند گریان یافت در روح خود شدت مکدر شده
مضطرب گشت و گفت اورا کجا گذارده اید با و گفتند ای آقا بیا

۳۵ و بیین ۵ عیسی بگریست ۵ آنکاه یهودیان گفتند بنکرید چه قدر
 ۳۶ اورا دوست میداشت ۵ بعضی از ایشان گفتند آیا این شخص که چشمان
 ۳۸ کور را باز کرد نتوانست امر کند که این مرد نیز نمیرد ۵ پس عیسی باز
 ۳۹ بشدت مکدر شده بقبر آمد و آنغاره بود سنگی بر سرش گذارده ۵ عیسی
 گفت سنکرا بردارید مرتا خواهر میت بدو گفت ای آقا الان متعفن
 شد زیرا که چهار روز گذشته است ۵ عیسی بوی گفت آیا بتونگتم
 ۴۱ اگر ایمان بیاوری جلال خدا را خواهی دید ۵ پس سنکرا از جای که
 میت گذاشته شده بود برداشتند عیسی چشمان خود را بالا انداخته
 ۴۲ گفت ای پدر تو را شکر میکنم که سخن مرا شنیدی ۵ و من میدانستم که
 همیشه سخن مرا میشنوی و لکن بحجه خاطر این گروه که حاضرند گفتم
 تا ایمان بیاورند که تو مرا فرستادی ۵ چون این بگفت بصوتی عظیم
 ۴۴ ندا کرد ای ایلعاذر بیرون بیا ۵ در حال آنمرده دست و پای بکفن
 بسته بیرون آمد و روی او بدستمالی پیچیده بود عیسی بدیشان
 ۴۵ گفت اورا باز کنید و به گذارید برود ۵ آنکاه بسیاری از یهودان که با
 مریم آمده بودند چون آنچه عیسی کرد دیدند بدو ایمان آوردند ۵
 ۴۶ ولیکن بعضی از ایشان رفتند نزد فریسیان و ایشانرا از کارهاییکه
 عیسی کرده بود آگاه ساختند ۵

(شورای رؤسای یهود در قتل مسیح)

۴۷ پس رؤسای کهنه و فریسیان شوری نموده گفتند چه کنیم زیرا که این
 ۴۸ مرد معجزات بسیار مینماید ۵ اگر اورا چنین واگذاریم هرآینه همه باو

۴۹ ایمان آورند و رومیان آمده جا و قوم مارا گیرند و یکی از ایشان قیافا نام
 ۵۰ که رئیس گهنه بود بدیشان گفت شما چیزی نمیدانید و فکر نمیکنید
 که بجهت ما مفید است که یک شخص در راه قوم بمیرد و تمامی طائفه
 ۵۱ هلاک نکرند و این از خود نکفت بلکه چون در آن سال رئیس
 ۵۲ گهنه بود نبوت کرد که میبایست عیسی در راه آن طائفه بمیرد و نه
 در راه آن طائفه تنها بلکه تا فرزندان خدا را که متفرقند در یکی جمع
 ۵۳ کند و از همان روز شوری کردند که او را بکشند پس بعد از آن
 ۵۴ عیسی در میان یهود آشکارا راه نه میرفت بلکه از آنجا روانه شد به
 موضعی نزدیک بیابان بشاری که افرایم نام داشت و با شاکردان خود
 در آنجا توقف نمود

(ذکر عید فصح آخر)

۵۵ و چون فصح یهود نزدیک شد بسیاری از بلوکات قبل از فصح باور شلم
 ۵۶ آمدند تا خود را طاهر سازند و در طلب عیسی میبودند و در
 هیکل ایستاده بایکدیگر میگفتند چه گمان میبرید آیا بعید نماید
 ۵۷ اما رؤسای گهنه و فریسیان حکم کرده بودند که اگر کسی بداند که
 کجا است اعلام نماید تا او را گرفتار سازند

(باب دوازدهم ذکر تدهین نمودن مریم پاهای مسیحرا)

۱ پس شش روز قبل از عید فصح عیسی آمده به بیت عنیا جائیکه
 ۲ ایلعاذر مرده را از مردکان برخیزانیده بود و برای او در آنجا شام مهیا

۳ کردند و مرتا خدمت میکرد و ایلعاذریکی از مجلسیان بود. آنکاه
 مریم رطلی از عطر سنبل خالص کرانها گرفته پاهای عیسی را تدهین
 کرد و پاییهای او را از موهای خود خشکانید چنانکه آخانه از بوی
 ۴ عطر مملو گردید. پس یکی از شاگردان او یعنی بهودا اسخریوطی
 ۵ پسر شمعون که تسلیم کننده وی بود گفت. برایچه این عطر
 ۶ بسیصد دینار فروخته نشد تا بفقر آء داده شود. و این بگفت نه که
 پروای فقر آء میکرد بلکه از آن رو که دزد بود و خریطه در حواله او باز
 ۷ آنچه در آن انداخته میشد بر میداشت. عیسی گفت او را و اگذار
 ۸ که بجهت روز تکفین من اینرا نگاه داشته است. که فقر آء همیشه با
 ۹ شما میباشد و اما من همه وقت با شما نیستم. پس جمعی کثیر از یهود
 چون دانستند که عیسی در آنجا است آمدند نه برای عیسی و بس
 ۱۰ بلکه تا ایلعاذر را نیز که از مردگانش برخیزانیده بود به بینند. آنکاه
 ۱۱ رؤسای کهنه شوری کردند که ایلعاذر را نیز بکشند. زیرا که بسیاری
 از یهود بسبب او رفتند و ایمان آوردند.

(ورود مسیح در اورشلیم سواره بر کره الاغ)

۱۲ با مدادان چون گروه بسیاری که برای عید آمده بودند شنیدند که
 ۱۳ عیسی با اورشلیم میآید. شاخهای نخل را گرفته با استقبال او بیرون
 آمدند و ندا میکردند هوشیعا نا مبارک باد پادشاه اسرائیل که
 ۱۴ میآید باسم خداوند. و عیسی کره الاغی یافته بر آن سوار شد چنانکه

- ۱۵ مکتوب است ⑤ که ای دختر صهیون مترس اینک پادشاه تو سوار
 ۱۶ بر کرهٔ الاغی میاید ⑤ و شاگردانش اولاً این چیزها را نفهمیدند لکن
 چون عیسی مجد یافت بخاطر آوردند که این امور دربارهٔ او مکتوب
 ۱۷ است و هم چنان با او کرده بودند ⑤ و کروهیکه با او بودند شهادت
 دادند که ایلعاذرا از قبر خوانده او را از مردگان برخیزانیده بود ⑤
 ۱۸ و بجههٔ همین نیز آن گروه او را استقبال کردند که شنیده بودند آن
 ۱۹ معجزه را نموده بود ⑤ پس فریسیان بایکدیگر گفتند فی بینید که هیچ
 نفع نمیبزید اینک تمام عالم از پی او رفته اند ⑤

(طلب یونانیان ملاقات مسیح را)

- ۲۰ و از آنکسانیکه در عید بجههٔ عبادت آمدند بعضی یونانی بودند ⑤
 ۲۱ ایشان نزد فیلیپس که از بیت صیدای جلیل بود آمدند و سؤال کرده
 ۲۲ گفتند ای آقا میخواهیم عیسی را ببینیم ⑤ فیلیپس آمد و باند ریاس گفت
 ۲۳ و اندریاس و فیلیپس بعیسی گفتند ⑤ عیسی در جواب ایشان گفت
 ۲۴ ساعتی رسیده است که پسرانسان مجد یابد ⑤ هر آینه هر آینه بشما
 میگویم اگر دانهٔ کدوم که در زمین میافتد نیرد تنها ماند لیکن اگر
 ۲۵ بمیرد ثمر بسیار آورد ⑤ کسیکه جان خود را دوست دارد آنرا هلاک
 کند و هر که در انجمن نفس خود را دشمن دارد تا حیات ابدی آنرا
 ۲۶ نگاه خواهد داشت ⑤ اگر کسی مرا خدمت کند متابعت من بکند
 و جاییکه من میباشم آنجا خادم من نیز خواهد بود و هر که مرا خدمت

۲۷ کرد پدر او را حرمت خواهد داشت ۵ الان جان من مضطرب
 است و چه بگویم ای پدر مرا ازین ساعت رستگار کن لکن بجهت
 ۲۸ همین امر تا این ساعت رسیده ام ۵ ای پدر اسم خود را مجد بده ناگاه
 ۲۹ صدائی از آسمان در رسید که مجد دادم و باز مجد خواهم داد ۵ پس
 گروهی که حاضر بودند اینرا شنیده گفتند رعد حادث شد و دیگران
 ۳۰ گفتند فرشته با او تکلم کرد ۵ عیسی در جواب گفت این صدا از
 ۳۱ برای من نیامد بلکه بجهت شما ۵ الحال داوری این جهان است
 ۳۲ و الان رئیس این جهان بیرون افکنده میشود ۵ و من اگر از زمین
 ۳۳ بلند کرده شوم همه را بسوی خود خواهم کشید ۵ و این بگفت گنایه
 ۳۴ از آن قسم موت که میبایست بمیرد ۵ پس همه با و جواب دادند ما از
 تورا شنیده ایم که مسیح تا بابد باقی میماند پس چگونه تو میگوئی که
 ۳۵ پسر انسان باید بالا کشیده شود کیست این پسر انسان ۵ آنگاه عیسی
 بدیشان گفت اندك زمانی نور باشا است پس ما دامیکه نور باشا
 است راه بروید تا ظلمت شما را فرانگیرد و کسیکه در تاریکی سالک
 ۳۶ است نمیداند یکجا میرود ۵ ما دامیکه نور باشا است به نور ایمان
 آورید تا پسران نور گردید عیسی چون این بگفت رفته خود را از
 ایشان مخفی ساخت ۵

(حکم مسیح بر بی ایمانی یهود)

۳۷ و با اینکه پیش روی ایشان چنین معجزات نموده بود بدو ایمان
 ۳۸ نیاوردند ۵ تا کلامیکه اشعیا نبی گفت با تمام رسدای خداوند کیست

- ۳۹ که خبر ما را باور کرد و باز وی خداوند به که آشکار گردید و از آنچه
 ۴۰ نتوانستند ایمان آورند زیرا که اشعیاء نیز گفت و چشمان ایشان را
 کور کرد و پاهای ایشان را قسی ساخت تا بچشمان خود نه بینند و پدهای
 ۴۱ خود درك نکنند و بر نکردند تا ایشان را شفادهم و اینکلام را اشعیاء
 ۴۲ گفت و قتی که جلال او را دید و در باره او تکلم کرد و لکن با وجود
 این بسیاری از سرداران نیز بدو ایمان آوردند اما بسبب فریسیان
 ۴۳ اقرار نکردند که مبادا از کنیسه اخراج شوند و زیرا که مجد خلق را
 ۴۴ بیشتر از مجد خدا دوست میداشتند و آنکه عیسی ند آکرده گفت
 آنکه بن ایمان آورد نه بن بلکه بآنکه مرا فرستاده است ایمان آورد و
 ۴۵ و کسی که مرادید فرستنده مرادیده است و من نوری در جهان
 ۴۶ آمدم تا هر که بن ایمان آورد در ظلمت نماند و اگر کسی کلام مرا شنید
 و ایمان نیاورد من بر او داوری نمیکنم زیرا که نیامده ام تا جهان را داوری
 ۴۸ کنم بلکه تا جهان را نجات بخشم و مراوراکه مرا حقیر شمارد و کلام مرا
 قبول نکند کسی هست که در حق او داوری کند همان کلامیکه گفتیم
 ۴۹ در روز باز پسین بر او داوری خواهد کرد و زانرو که من از خود نکندم
 لکن پدری که مرا فرستاد بن فرمان داد که چه بگویم و بچه چیز تکلم
 ۵۰ کنم و میدانم که فرمان او حیات جاودانیست پس آنچه من میگویم
 چنانکه پدر بن گفت تکلم میکنم

(باب سیزدهم ذکر شستن مسیح پاهای تلامیذ خود را)

و قبل از عید فصح چون دانست که ساعت او رسیده است که

از اینجهان بجانب پدر برود خاصان خود را که در این جهان محبت
 مینمود ایشان را تا با آخر محبت نمود و چون شام میخوردند و ابلیس
 پیش از آن در دل یهودا پسر شمعون اسخریوطی انداخته بود که او را
 تسلیم کند و عیسی با اینکه میدانست که پدر همه چیزها را بدست
 او داده بود و از نزد خدا آمده است و بجانب خدا میرود و از شام
 برخاست و جامهای خود را بیرون کرد و دستمالی گرفته بکمر بست
 پس آب در لکن ریخته شروع کرد بشستن پاهای شاگردان
 و خشکانیدن آنها بادستمالی که بر کمر داشت و پس چون بشمعون
 پطرس رسید او بوی گفت ای آقا تو پایهای مرا میشوئی و عیسی در
 جواب وی گفت آنچه من میکنم الآن تو نمیدانی لکن بعد خواهی
 فهمید و پطرس باو گفت پایهای مرا هرگز نخواهی شست عیسی او را
 جواب داد اگر تو را نشویم تو را با من نصیبی نیست و شمعون
 پطرس بدو گفت ای آقا نه پایهای مرا و بس بلکه دستها و سر مرا نیز
 عیسی بدو گفت کسی که غسل یافته محتاج نیست مکر بشستن
 پاها بلکه تمام او پاکست و شما پاک هستید لکن نه همه زیرا که تسلیم
 کننده خود را شناخت و از این جهت گفت جمیع شما پاک نیستید
 و چون پایهای ایشان را شست رخت خود را گرفته باز نشسته بدیشان
 گفت آیا فهمیدید آنچه شما کردم و شما مرا استاد و آقا میخوانید و خوب
 میگوئید زیرا که چنین هستم و پس اگر من که آقا و معلم هستم پایهای
 شما را شستم بر شما نیز واجب است که پایهای یکدیگر را بشوئید

۱۵ زیرا بشما مثالی دادم تا چنانکه من باشم کردم شما نیز بکنید ۵ هر آینه
 ۱۶ هر آینه بشما میگویم غلام بزرگتر از آقای خود نیست و نه رسول از
 ۱۷ فرستنده خود ۵ هرگاه اینرا دانستید خوشحال شما اگر آنرا بعمل
 ۱۸ آرید ۵ دربارهٔ جمیع شما میگویم من آنانیرا که برگزیده ام میشناسم
 لیکن تا کتاب تمام شود آنکه با من نان میخورد پاشنه خود را بر من
 ۱۹ بلند کرده است ۵ الان قبل از وقوع بشما میگویم تا زمانی که واقع
 ۲۰ شود باور کنید که من هستم ۵ هر آینه هر آینه بشما میگویم هر که قبول
 کند کسیرا که میفرستم مرا قبول کرده و آنکه مرا پذیرد فرستنده مرا
 پذیرفته باشد ۵

(اخبار مسیح از تسلیم کننده خود)

۲۱ چون عیسی این بگفت در روح مضطرب گشت و شهادت داده
 گفت هر آینه هر آینه بشما میگویم که یکی از شما مرا تسلیم خواهد کرد ۵
 ۲۲ پس شاگردان بیکدیگر نگاه میکردند و حیران میبودند که این در
 ۲۳ باره که میگوید ۵ و یکی از شاگردان او بود که بسینه عیسی تکیه
 ۲۴ مینمود و عیسی او را محبت مینمود ۵ شمعون پطرس بدو اشاره
 ۲۵ کرد که پرسد دربارهٔ که این بگفت ۵ پس او در آغوش عیسی
 ۲۶ افتاده بدو گفت خداوند اکلما مست ۵ عیسی جواب داد آن است
 که من لقمه را فرو برده بدو میدهم پس لقمه را فرو برده به یهودای
 ۲۷ اسخریوطی پسر شمعون داد ۵ بعد از لقمه شیطان در او داخل
 ۲۸ گشت آنگاه عیسی ویرا گفت آنچه میکنی بزودی بکن ۵ اما این

- ۳۹ سخنرا احدی از مجلسیان نهمید که برای چه بدو گفت ۵ زیرا که بعضی
 کمان بردند که چون خریطه نزد یهودا بود عیسی ویرا فرمود تا ما
 ۳۰ محتاج عید را بخرد یا آنکه چیزی بفقراء بدهد ۵ پس اولقمه را گرفته
 ۳۱ در ساعت بیرون رفت و شب بود ۵ چون بیرون رفت عیسی
 ۳۲ گفت الان پسرانسان مجد یافت و خدا در او مجد یافت ۵ و اگر خدا
 در او مجد یافت هر آینه خدا او را در خود مجد خواهد داد و بزودی
 ۳۳ او را تعجید خواهد فرمود ۵ ای فرزند ان دک زمانی دیگر باشما هستم
 و مرا طلب خواهید کرد و هم چنانکه به یهود گفتم جائیکه میروم شما
 ۳۴ نمیتوانید آمد الان نیز بشما میگویم ۵ بشما حکمی تازه میدهم که یکدیگر را
 محبت نمایند چنانکه من شما را محبت نمودم تا شما نیز یکدیگر را محبت
 ۳۵ نمایند ۵ بهمین همه خواهند فهمید که شا کرد من هستم اگر محبت
 ۳۶ یکدیگر را داشته باشید ۵ شمعون پطرس بوی گفت ای آقا کجا
 میروی عیسی جواب داد جائیکه میروم الان فی توانی مرا متابعت
 ۳۷ کنی و لکن در آخر از عقب من خواهی آمد ۵ پطرس بدو گفت ای
 آقا برای چه الان نتوانم تو را متابعت کنم جان خود را در راه تو مینهم ۵
 ۳۸ عیسی باو جواب داد آیا جان خود را در راه من مینهی هر آینه هر آینه
 بتو میگویم خروس بانگ نخواهد زد تا سه مرتبه مرا انکار نکرده باشی

(باب چهاردهم در تسلی رسولان و وعده فارا قلیط)

۱ دل شما مضطرب نشود بخدا ایمان آورید بمن نیز ایمان آورید ۵

- ۲ در خانه پدر من منزل بسیار است و البته شما می‌گفت می‌روم تا برای
 ۳ شما مکانی مهیا کنم و اگر بروم و از برای شما مکانی آماده کنم باز می‌آیم
 و شما برداشته با خود خواهم برد تا جائیکه من می‌باشم شما نیز باشید و
 ۴ و جائیکه من می‌روم می‌دانید و راه را می‌دانید و تو مابد و گفت ای آقا
 ۵
 ۶ نمیدانم کجا می‌روی پس چگونه راه را توانم دانست و عیسی بد و گفت
 من هستم راه و راستی و حیات هیچکس نزد پدر جز بوسیله من نیاید و
 ۷ اگر مرا میشناختید پدر مرا نیز میشناختید و بعد ازین او را میشناسید
 ۸ و او را دیده اید و فیلیپس بوی گفت ای آقا پدر را بمانشان ده که
 ۹ ما را آگاهیست و عیسی بد و گفت ای فیلیپس در این مدت با شما
 بوده ام آیا مرا شناخته کسی که مرادید پدر را دیده است پس چگونه
 ۱۰ تو می‌گوئی پدر را بمانشان ده و آیا باور نمی‌کنی که من در پدرم و پدر
 در منست سخنها یکی که من بشما می‌گویم از خود نمی‌گویم لکن پدری که
 ۱۱ در من ساکن است او این اعمال را می‌کند و مرا تصدیق کنید که در
 ۱۲ پدرم و پدر در من و الا مرا بسبب آن اعمال تصدیق کنید و هر آینه
 هر آینه بشما می‌گویم هر که بمن ایمان آورد کارهای مرا که من می‌کنم او نیز
 خواهد کرد و بزرگ تر از اینها نیز خواهد کرد زیرا که من نزد پدر می‌روم و
 ۱۳ و هر چیز را که با من سؤال کنید بجا خواهم آورد تا پدر در پسر مجد
 ۱۴ یابد و اگر چیزی با من طلب کنید من آنرا بجا خواهم آورد و اگر
 ۱۵
 ۱۶ مرادوست دارید و صایای مرا نگاه دارید و من از پدر سؤال می‌کنم
 ۱۷ و تسلی دهنده دیگر بشما عطا خواهد کرد تا همیشه با شما بماند و یعنی

روح حق که جهان نه میتواند او را قبول کند زیرا که او را نمیبیند و
 نمیشناسد و اما شما او را میشناسید زیرا که با شما میباند و در شما خواهد
 بود ۱۸ شما را یتیم نمیکذارم نزد شما میآیم ۱۹ بعد از اندک زمانی جهان
 دیگر مرا نمیبیند و اما شما مرا می بینید و از اینجهت که من زنده ام شما هم
 خواهید زیست ۲۰ و در آنروز شما خواهید دانست که من در پدر خود
 هستم و شما در من و من در شما ۲۱ هر که وصایای مرا دارد و آنها را حفظ
 کند آن است که مرا محبت مینماید و آنکه مرا محبت مینماید پدر من
 او را محبت خواهد نمود و من او را محبت خواهم نمود و خود را با و ظاهر
 خواهم ساخت ۲۲ بهودانه آن اسخریوطی بوی گفت ای آقا چگونه
 میخواهی خود را بما بنمائی و نه بر جهان ۲۳ عیسی در جواب او گفت
 اگر کسی مرا محبت نماید هر آینه کلام مرا نگاه دارد و پدرم او را محبت
 نماید و بسوی او آمده نزد وی مسکن خواهیم گرفت ۲۴ و آنکه مرا محبت
 نکند کلام مرا حفظ نمیکند و کلامیکه میشنوید از من نیست بلکه از
 پدریست که مرا فرستاد ۲۵ اینسخنانرا بشما گفته ام و قتیکه با شما بودم ۲۶
 لیکن تسلی دهنده یعنی روح القدس که پدر او را با من میفرستد
 او هر چیز را بشما تعلیم خواهد داد و آنچه بشما گفتم بیاد شما خواهد آورد ۲۷
 سلام برای شما میگذارم سلام خود را بشما میدهم نه چنانکه جهان میدهد
 من بشما میدهم دل شما مضطرب و هراسان نباشد ۲۸ شنیده اید که من
 بشما گفتم میروم و نزد شما میآیم اگر مرا محبت مینمودید خوشحال
 میکشتید که گفتم نزد پدر میروم زیرا که پدر بزرگتر از منست ۲۹ و الان

۳۰ قبل از وقوع بشما گفتم تا وقتی که واقع گردد ایمان آورید و بعد از این بسیار باشما نخواهم گفت که رئیس این جهان میآید و در من چیزی ندارد. لیکن تا جهان بدانند که پدر را محبت مینمایم چنان که پدر بمن وصیت کرده است و من میگویم که هر کس از اینجا برویم

(باب پانزدهم مثل تاج حقیقی و ذکر فارا قلیط)

۱ منم تاج حقیقی و پدر من باغبانست و هر شاخه که در من ثمر
 ۲ نیاورد آنرا دور میسازد و هر که میوه آرد آنرا یاک میکند تا بیشتر بار
 ۳ آورد و الحال شما یاک هستید بسبب کلامی که بشما گفته ام و در من
 ۴ بمانید و من در شما همان شاخه از خود نمیتواند بار آورد مگر آنکه
 ۵ در تاج بماند و من چنین شما را اگر در من نمانید و من تاج هستم و شما
 ۶ شاخه ها آنکه در من ماند و من در او ثمر بسیار آورد زیرا که جدا از من
 ۷ هیچ نمیتوانید کرد و اگر کسی در من نماند مثل شاخه بیرون انداخته
 ۸ شود و می خشکد و آنرا جمع کرده در آتش میاندازند و سوخته
 ۹ میشود و اگر در من بمانید و کلام من در شما بماند آنچه خواهید بطلید
 ۱۰ که برای شما خواهد شد و جلال پدر من آشکارا میشود باینکه ثمر
 ۱۱ بسیار بیاورد و شما کرد من بشوید و همچنانکه پدر مرا محبت نمود من
 نیز شما را محبت نمودم در محبت من بمانید و اگر وصایای مرا نگاه
 دارید در محبت من خواهید ماند چنانکه من وصایای پدر خود را نگاه
 داشته ام و در محبت او ثابت هستم و این بشما گفته ام تا خوشی من در

- ۱۲ شما باشد و شادی شما کامل گردد ۵ این است وصیت من که یکدیگر را
 ۱۳ محبت نمایند همچنانکه شما را محبت ورزیدم ۵ کسی محبت بزرگتر از این
 ۱۴ ندارد که جان خود را بجهة دوستان خود بدهد ۵ شما دوست من
 ۱۵ هستید اگر آنچه بشما وصیت میکنم بجا آرید ۵ دیگر شما را بنده نمیخوانم
 که بنده آنچه آقايش میکند نمیداند لکن شما را دوست خوانده ام زیرا که
 ۱۶ هر چه از پدر شنیده ام بشما بیان کردم ۵ شما مرا بر نکزیدید بلکه من
 شما را برگزیدم و شما مرا مقرر کردم تا شما بروید و ثمر شما دائمی باشد تا
 ۱۷ هر چه از پدر باسم من طلب کنید بشما عطا کند ۵ باین چیزها شما را
 ۱۸ وصیت میکنم تا یکدیگر را محبت نمایند ۵ اگر جهان شما را دشمن
 ۱۹ دارد بدانید که پیشتر از شما مرا دشمن داشته است ۵ اگر از جهان
 میبودید جهان خاصا خود را دوست میداشت لکن چونکه از
 جهان نیستید بلکه من شما را برگزیده ام از این سبب جهان با شما دشمنی
 ۲۰ میکند ۵ بخاطر آرید کلام مرا که بشما گفتم غلام بزرگ تراز آقای خود
 نیست اگر مرا زحمت دادند شما را نیز زحمت خواهند داد و اگر کلام
 ۲۱ مرا نگاه داشتند کلام شما را هم نگاه خواهند داشت ۵ لکن بجهة اسم
 من جمیع اینکارها را بشما خواهند کرد زیرا که فرستنده مرا نمیشناسند ۵
 ۲۲ اگر نیامده بودم و بایشان تکلم نکرده گناه نمیداشتند و اما الآن عذری
 ۲۳ برای گناه خود ندارند ۵ هر که مرا دشمن دارد پدر مرا نیز دشمن
 ۲۴ دارد ۵ و اگر در میانشان کارها نکرده بودم که غیر از من کسی هرگز
 نکرد گناه نمیداشتند ولیکن اکنون دیدند و دشمن داشتند مرا و پدر

۲۵ مرا نیز @ بلکه تا تمام شود کلامیکه در شریعت ایشان مکتوب است که
 ۲۶ مرا ای سبب دشمن داشتند @ لیکن چون تسلی دهنده که او را از
 جانب پدر نزد شما میفرستم آید یعنی روح حق که از پدر صادر میگردد
 ۲۷ او بر من شهادت خواهد داد @ و شما نیز شاهد هستید زیرا که از ابتداء
 بامن بوده آید

(باب شانزدهم ذکر فاراقلیط)

۱ این بشما گفتم تا لغزش نخورید @ شمارا از کنایس بیرون خواهند
 ۲ نمود بلکه ساعتی میآید که هر که شمارا بکشد گمان برد که خدمت خدا
 ۳ میکند @ و اینکارها باشما خواهند کرد مجهة آنکه نه پدر را شناخته اند
 ۴ و نه مرا @ لیکن این بشما گفتم تا وقتی که ساعت آید بخاطر آورید که
 ۵ بشما گفتم و این از اول بشما نگفتم زیرا که باشما بودم @ اما الان نزد
 ۶ فرستنده خود میروم و کسی از شما از من نمیپرسد بکجا میروی @ ولیکن
 ۷ چون این بشما گفتم دل شما از حزن پرگشت @ و من بشماراست میگویم
 که رفتن من برای شما مفید است که اگر نروم تسلی دهنده نزد شما نیآید
 ۸ اما اگر بروم او را نزد شما میفرستم @ و چون او آید جهان را بر کناه
 ۹ و عدالت و داوری ملزم خواهد نمود @ اما بر کناه زیرا که بمن ایمان
 ۱۰ نمیآورند @ و اما بر عدالت از آن سبب که نزد پدرم میروم و دیگر مرا
 ۱۱ نخواهید دید @ و برداوری از آنرو که بر رئیس اینجهان حکم شده
 ۱۲ است @ و بسیار چیزهای دیگر نیز دارم بشما بگویم لکن الان طاقت
 ۱۳ تحمل آنها ندارید @ ولیکن چون او یعنی روح حق آید شمارا جمیع

راستی راه نمائی خواهد کرد زیرا که از خود تکلم نمیکند بلکه با آنچه شنیده
 است سخن میگوید و از امور آینده بشما خبر خواهد داد ۱۴ او مرا تمجید
 خواهد نمود زیرا که از آنچه آن من است خواهد گرفت و بشما خبر
 خواهد داد ۱۵ هر چه از آن پدر است از من است از اینجه کفتم که
 از آنچه آن من است میگیرد و بشما خبر میدهد ۱۶ بعد از اندکی
 مرا نخواهید دید زیرا که نزد پدر میروم ۱۷ آنکه بعضی از شاگردانش
 بیکدیگر گفتند چه چیز است اینکه بما میگوید که اندکی مرا نخواهید دید
 و بعد از اندکی باز مرا خواهید دید و زیرا که نزد پدر میروم ۱۸ پس
 گفتند چه چیز است این اندکی که میگوید نمیدانم چه میگوید ۱۹ عیسی
 چون دانست که میخواهند از او سؤال کنند بدیشان گفت آیا در میان
 خود از این سؤال میکنید که کفتم اندکی دیگر مرا نمی بینید پس بعد از
 اندکی باز مرا خواهید دید ۲۰ هر آینه هر آینه بشما میگویم که شما گریه
 و زاری خواهید کرد و جهان شادی شما محزون میشود لکن حزن
 شما بخوشی مبدل خواهد شد ۲۱ زن در حین زاییدن محزون میشود
 زیرا که ساعت او رسیده است ولیکن چون طفل را زاید آن زحمت را
 دیگر یاد نماید و در بسبب خوشی ازین که انسانی در جهان تولد یافت ۲۲
 پس شما هم چنین الآن محزون میباشید ولیکن باز شما را خواهم دید و دل
 شما خوش خواهد گشت و هیچ کس آن خوشی را از شما نخواهد گرفت ۲۳
 و در آن روز چیزی از من سؤال نخواهید کرد هر آینه هر آینه بشما میگویم
 که هر آنچه از پدر باسم من طلب کنید بشما عطا خواهد کرد ۲۴ تا کنون

باسم من چیزی طلب نکردید بطلید تایابید و خوشی شما کامل
 ۲۵ کردد @ اینچیزها را بمنلها شما گفتم لکن ساعتی میاید که دیگر با مثال
 ۲۶ باشما حرف نمیزنم بلکه از پدر شما آشکارا خبر میدهم @ در آن روز باسم
 من طلب خواهید کرد و بشما میگویم که من بجهة شما از پدر سؤال
 ۲۷ میکنم @ زیرا که خود پدر شما را دوست میدارد چونکه شما مرا دوست
 ۲۸ داشتید و امان آوردید که من از نزد خدا بیرون آمدم @ از نزد پدر
 بیرون آمدم و در جهان وارد شدم و باز جهان را کذا رده نزد پدر
 ۲۹ میروم @ شاگردانش بدو گفتند هان کون علانیه فرمایش میکنی
 ۳۰ و هیچ مثلی نمیفرمائی @ الآن دانستیم که همه چیز را میدانی و لازم نیست
 ۳۱ که کسی از تو پرسد بد بجهة باور میکنم که از خدا بیرون آمدی @ عیسی
 ۳۲ بایشان جواب داد آیا الآن باور میکنید @ اینک ساعتی میاید بلکه
 الآن آمده است که متفرق خواهید شد هر یکی بنزد خویشان خود
 ۳۳ و مرا تنها خواهید گذارد لیکن تنها نیستم زیرا که پدر با من است @ بدن
 چیزها بشما تکلم کرده ام تا در من سلام داشته باشید در جهان برای
 شما رحمت خواهد شد و لکن خاطر جمع دارید زیرا که من بر جهان
 غالب شدم

(باب هفدهم دعای مسیح برای رسولان و کلیسای خود)

۱ عیسی چون این بگفت چشمان خود را بطرف آسمان بلند کرده
 گفت ای پدر ساعت رسیده است پسر خود را بمجد بده تا پسرت نیز
 ۲ تو را تعجید کند @ هم چنانکه او را بر هر بشری افتدار داده تا هر چه

۳ بد و داده بآنها حیات ابدی بخشید و حیات ابدی این است که تورا
 ۴ خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند و من
 بر روی زمین تورا تعجید کردم و کاری را که بمن سپردی تا بکنم بکمال
 ۵ رسانیدم و الآن تو ای پدر مرا نزد خود جلال ده بهمان جلالی که
 ۶ قبل از تکوین جهان نزد تو داشتم و اسم تورا بآن مردمانیکه از جهان
 بمن عطا کردی ظاهر ساختم از تو بودند و ایشان را بمن عطا کردی
 ۷ و کلام تورا نگاه داشتند و الآن دانستند آنچه بمن عطا کردی از نزد
 ۸ تو میباشد و زیرا کلامی را که بمن سپردی بدیشان سپردم و ایشان
 قبول کردند و از روی یقین دانستند که از نزد تو بیرون آمدم و ایمان
 ۹ آوردند که تو مرا فرستادی و من بجهت اینها سؤال میکنم و برای جهان
 سؤال نمیکنم بلکه از برای کسانی که بمن عطا نمودی زیرا که از تو
 ۱۰ میباشند و آنچه از من است از تو است و آنچه از تو است از من است
 ۱۱ و در آنها مجد یافته ام و من بعد در جهان نیستم اما اینها در جهان
 هستند و من نزد تو میآیم ای پدر قدّوس اینها را که بمن دادی با اسم
 ۱۲ خود نگاه دار تا یکی باشند چنانکه ما هستیم و ما دامیکه با ایشان در
 جهان بودم من ایشان را با اسم تو نگاه داشتم و هر کس را که بمن دادی حفظ
 نمودم که یکی از ایشان هلاک نشد مگر این الهلاک تا کتاب تمام شود و
 ۱۳ و اما الآن نزد تو میآیم و این در جهان میگویم تا خوشی مرا در خود
 ۱۴ کامل داشته باشند و من کلام تورا بایشان دادم و جهان ایشان را
 دشمن داشت زیرا که از جهان نیستند همچنانکه من نیز از جهان

۱۵	نیستم ۵ خواهش نمیکنم که ایشانرا از جهان ببری بلکه تا ایشانرا از
۱۶	شریر محافظت کنی ۵ از جهان نیستند چنانکه من از جهان نمیباشم ۵
۱۷	ایشان را بر راستی خود تقدیس نما کلام تو راستی است ۵ همچنانکه مرا
۱۸	در جهان فرستادی من نیز ایشانرا در جهان فرستادم ۵ و بجهت ایشان
۱۹	من خود را تقدیس میکنم تا ایشان نیز در راستی تقدیس کرده شوند ۵
۲۰	ونه برای اینها فقط سؤال میکنم بلکه برای آنها نیز که بکلام ایشان بمن
۲۱	ایمان خواهند آورد ۵ تا همه یک گردند چنانکه تو ای پدر در منی
۲۲	و من در تو ایشان نیز در مایک باشند تا جهان ایمان آرد باینکه تو مرا
۲۳	فرستادی ۵ و من مجدیرا که مرا عطا کردی باینها دادم تا یک باشند
۲۴	چنانکه مایک هستم ۵ من در ایشان و تو در من تا در یکی کامل
۲۵	گردند و تا جهان بداند که تو مرا فرستادی و ایشانرا محبت نمودی
۲۶	چنانکه مرا محبت نمودی ۵ ای پدر میخواهم آنانیکه بمن عطا کردی
۲۷	با من باشند در جائیکه من میباشم تا جلال مرا که بمن دادی ملاحظه
۲۸	کنند زیرا که مرا پیش از بنای جهان محبت نمودی ۵ ای پدر عادل
۲۹	جهان تو را شناخت اما من تو را شناختم و اینها میدانند که تو مرا
۳۰	فرستادی ۵ واسم تو را بایشان شناسانیدم و خواهم شناسانید تا آن
۳۱	محبتی که بمن نموده در ایشان باشد و من نیز در ایشان باشم

(باب هجدهم ذکر گرفتاری مسیح)

۱	چون عیسی ابن بکفت باشا گردان خود با آنطرف وادی قدرون
۲	رفت و در آنجا باغی بود که باشا گردان خود بآن درآمد ۵ و یهودا

که تسلیم کننده وی بود آنموضع را میدانست چونکه عیسی در آنجا با
 ۳ شاگردان خود بارها انجمن مینمود. پس یهودا الشکریان و خادمان
 از نزد رؤسای گهنه و فریسیان برداشته با چراغها و مشعلها و اسلحه
 ۴ با آنجا آمد. آنگاه عیسی با اینکه آگاه بود از آنچه میبایست بر او برآید
 بیرون آمده بایشان گفت کرامیطلبید. با و جواب دادند عیسی
 ۵ ناصری عیسی بدیشان گفت من هستم و یهودا تسلیم کننده او نیز با
 ایشان ایستاده بود. پس چون بدیشان گفت من هستم برگشته بر
 ۶ زمین افتادند. او باز از ایشان سؤال کرد که کرامیطلبید گفتند
 ۷ عیسی ناصری. عیسی جواب داد بشما گفتم من هستم پس اگر مرا
 ۸ میخواهید اینهارا بگذارید بروند. تا آن سخنی که گفته بود تمام کرد
 ۹ که از آنانیکه بمن داده یکپراکم نکرده ام. آنگاه شمعون پطرس
 ۱۰ شمشیری که داشت کشیده بغلام رئیس گهنه که ملوک نام داشت
 زده گوش راستش را برید. عیسی به پطرس گفت شمشیر خود را
 ۱۱ غلاف کن آیا جامیرا که پدر بمن عطا کرده است ننوشم. آنگاه سربازان
 ۱۲ و سرتیبان و خادمان یهود عیسی را گرفته او را بستند و اوّل
 ۱۳ او را نزد حنا پدر زن قیافا که در همانسال رئیس گهنه بود آوردند
 ۱۴ و قیافا همان بود که یهودا اشاره کرده بود که بهتر است يك شخص در راه
 ۱۵ قوم هلاک گردد. اما شمعون پطرس و آن شاگرد دیگر از عقب
 عیسی روان شدند و چون آن شاگرد نزد رئیس گهنه معروف بود
 ۱۶ با عیسی داخل خانه رئیس گهنه شد. اما پطرس بیرون در ایستاده

- بود پس آنجا کرد دیگر که آشنای رئیس گهنه بود بیرون آمده با دربان
 گفتگو کرد و پطرس را باندرون آورد. آنگاه آنکیزی که دربان
 بود پطرس گفت آیا تو نیز از تلامیذ این شخص نیستی گفت نیستم
 و غلامان و خدام آتش افروخته ایستاده خود را کرم می کردند
 چونکه هوا سرد بود و پطرس نیز با ایشان خود را کرم میکرد. پس
 رئیس گهنه از عیسی کیفیت شاگردان و تعلیم او را پرسید. عیسی باو
 جواب داد که من بجهان آشکارا سخن گفته ام من هر وقت در کیسه
 و در هیكل جانیكه هود پیوسته جمع میشدند تعلیم میدادم و در خفا
 چیزی نگفته ام. چرا از من سؤال میکنی از کسانیكه شنیده اند پیرس
 كه چه چیز بدیشان گفتم اینك ایشان میدانند آنچه من گفتم. و چون
 این بكفت یکی از خادمان كه در آنجا ایستاده بود طپانچه بر عیسی زده
 گفت آیا بر رئیس گهنه چنین جواب میدهی. عیسی بدو جواب داد
 اگر بد گفتم بدی شهادت ده و اگر خوب برایش چه مرا میزنی. حنا او را
 بسته بنزد قیافا رئیس گهنه فرستاد. و شمعون پطرس ایستاده
 خود را کرم میکرد بعضی بدو گفتند آیا تو نیز از شاگردان او نیستی او
 انكار کرده گفت نیستم. پس یکی از غلامان رئیس گهنه كه منسوب
 بود با آنكس كه پطرس كوشش را برید گفت مكر من تورا با او در باغ
 ندیدم. پطرس باز انكار كرد در حال خروس بانك زد.

(بردن مسیح بنزد پلاطس)

- بعد عیسی را از نزد قیافا بدیوان خانه آوردند و صبح بود و ایشان

- داخل دیوانخانه نشدند مبادا نجس بشوند بلکه تافصح را بخورند ⑤
- ۲۹ پس پیلاطس بنزد ایشان بیرون آمده گفت چه دعوی بر این شخص
- ۳۰ دارید ⑤ بدو جواب دادند اگر او بدکار نبی بود بتو تسلیم نمی کردیم ⑤
- ۳۱ پیلاطس بدیشان گفت شما او را بگیری و موافق شریعت خود بر او
- ۳۲ حکم نمائید یهودان بوی گفتند بر ما جایز نیست که کسیرا بکشیم ⑤ تا
- قول عیسی تمام گردد که گفته بود اشاره بآن قسم مَرَك که باید بمیرد ⑤
- ۳۳ پس پیلاطس باز داخل دیوانخانه شده عیسی را طلبیده باو گفت
- ۳۴ آیا تو پادشاه یهودی ⑤ عیسی باو جواب داد آیا تو این از خود میگوئی
- ۳۵ یا دیگران درباره من بتو گفتند ⑤ پیلاطس جواب داد مگر من یهودم
- ۳۶ اَمَت تو و رؤسای کهنه تو را بمن تسام کردند چه کرده ⑤ عیسی جواب
- داد که پادشاهی من از اینجهان نیست اگر سلطنت من از این جهان
- بودی هر آینه خدام من جنگ میکردند تا بیهود تسلیم نشوم لیکن اکنون
- ۳۷ سلطنت من از اینجهان نیست ⑤ پیلاطس باو گفت مگر تو پدشاهی
- عیسی جواب داد تو میگوئی که من پادشاه هستم از اینجهت من متولد
- شدم و بجهت این در جهان آمدم تا بر استی شهادت دهم و هر که از راستی
- ۳۸ است سخن مرا میشوند ⑤ پیلاطس باو گفت راستی چیست و چون
- این بگفت باز بنزد یهودیان بیرون شده بایشان گفت من در این
- ۳۹ شخص هیچ عیبی نیافتم ⑤ و قانون شما این است که در عید فصیح بجهت
- شما یک نفر آزاد کنم پس آیا میخواهید بجهت شما پادشاه یهود را آزاد کنم ⑤
- ۴۰ باز همه فریادکنان گفتند او را نی بلکه پَرَّابَّار و پَرَّابَّاد زد بود

(باب نوزدهم)

۱ پس پیلطس عیسی را گرفته تازیانه زد و لشکریان تاجی از خار
 ۲ بافته بر سرش گذاردند و جامهٔ ارغوانی بدو پوشانیدند و میکفتند
 ۳ سلام ای پادشاه یهود و تپانچه بدو میزدند و باز پیلطس بیرون آمده
 ۴ بایشان گفت اینک اورانزد شما بیرون آوردم تا بدانید که در او هیچ
 ۵ عیبی نیافتم و آنکاه عیسی با تاجی از خار و لباس ارغوانی بیرون
 ۶ آمد پیلطس بدیشان گفت اینک آن انسان و چون رؤسای کهنه
 و خدام اورا دیدند فریاد کنان گفتند صلیبش کن صلیبش کن
 پیلطس بدیشان گفت شما اورا گرفته مصلوبش سازید که من در او
 ۷ عیبی نیافتم و یهودان بدو جواب دادند که ما شریعتی داریم و موافق
 شریعت ما واجب است که بمیرد زیرا که خود را پسر خدا ساخته
 ۸ است و پس چون پیلطس این سخن را شنید خوف بر او زیاده مستولی
 ۹ گشت و باز داخل دیوانخانه شده بعیسی گفت تو از کجائی عیسی بدو
 ۱۰ هیچ جواب نداد و پیلطس بدو گفت آیا بمن سخن نمیکوئی نمیدانی
 ۱۱ که قادرم تو را صلیب کنم و قادرم آزادت ننمایم و عیسی جواب داد
 هیچ اقتدار بر من نمیداشتی اگر از اعلی بتو داده نمیشد و از اینجهت آنکس
 ۱۲ که مرا بتو تسلیم کرد گناه بزرگ تر دارد و از آنوقت پیلطس خواست
 او را آزاد نماید لیکن یهودان فریاد بر آورده میکفتند که اگر این شخص را
 رها کنی دوست قیصر نیستی هر که خود را پادشاه سازد بر خلاف

۱۳ فیصّر سخن گوید. پس چون پپلاطس این سخنرا شنید عیسی را
بیرون آورده بر مسند حکومت در موضعی که بلاط و عبری جباّتا
۱۴ گفته میشد نشست. و وقت تهیه فصیح و قریب بساعت ششم بود که
۱۵ یهودیان گفت اینک پادشاه شما ایشان فریاد زدند اورا بردار بردار
صلیبش کن پپلاطس بایشان گفت آیا پادشاه شما را صلیب کنم
روّسای کهنه جواب دادند که غیر از قیصر پادشاهی نداریم.

(ذکر صلیب نمودن مسیح)

۱۶ آنکاه اورا بدیشان تسلیم کرد تا مصلوب شود پس عیسی را گرفته
۱۷ بردند. و صلیب خود را برداشته بیرون رفت بموضعی که به حُجْمَه
۱۸ مسی بود و عبری انرا حُجْتَمایک گفتند. اورا در آنجا صلیب نمودند
۱۹ و دو نفر دیگر را از اینطرف و آنطرف و عیسی در میان. و پپلاطس
نقصیر نامه نوشته بر صلیب گذارد و نوشته این بود عیسی ناصری
۲۰ پادشاه یهود. و این نقصیر نامه را بسیاری از یهود خواندند زیرا که
آنمکانیکه عیسی را صلیب کردند نزدیک شهر بود و آنرا بزبان عبری
۲۱ و یونانی و لاتینی نوشته بودند. پس روّسای کهنه یهود به پپلاطس
گفتند منویس پادشاه یهود بلکه که او گفت منم پادشاه یهود.
۲۲ پپلاطس جواب داد آنچه نوشتم نوشتم. پس لشکریان چون عیسی را
صلیب کردند جامه های اورا برداشته چهار قسمت کردند هر سپاهی را
یک سهم و پیراهن اورا نیز اما پیراهن درزنداشت بلکه تماماً از بالا بافته

- ۲۴ شده بود. پس بیکدیگر گفتند اینرا پاره نکنیم بلکه قرعه بر آن بیندازیم تا از آن که شود تا تمام شود کتابی که گفت در میان خود جامه های مرانقسم کردند و بر لباس من قرعه افکندند پس لشکریان چنین کردند. و پای صلیب عیسی مادر او و خواهر مادرش مریم زن کلوپا و مریم مجدلیه ایستاده بودند. چون عیسی مادر خود را با آن شاگردیکه دوست میداشت ایستاده دید بمادر خود گفت ای زن اینک پسر تو. و آن شاگرد گفت اینک مادر تو و هان ساعت آنشا کرد او را بخانه خود برد. و بعد چون عیسی دید که تمام چیزها بانجام رسیده است تا کتاب تمام شود گفت تشنه ام. و در آنجا ظرفی پر از سرکه گذارده بود پس اسفنجی را از سرکه مملو ساخته و بر زوفا گذارده نزدیک دهان او بردند. چون عیسی سرکه را گرفت گفت تمام شد و سر خود را پائین آورده جان بداد. پس یهودیان تا لعشهادر روز سبت بر صلیب نماند چون که روز تهیه بود و آن سبت روز بزرگ بود از پیلاطس درخواست کردند که ساق پاهای ایشان را بشکنند و پائین بیاورند. آنکاه لشکریان آمدند و ساقهای آن اولین و دیگری را که با او صلیب شده بود شکستند. اما چون نزد عیسی آمدند دیدند که پیش از آن مرده بود ساقهای او را نشکستند. لکن یکی از لشکریان پهلوی او نیز زد که در آن ساعت خون و آب بیرون آمد. و آنکسی که دید شهادت داد و شهادت او راست است و او میداند که راست میکوید تا شما نیز ایمان آورید. زیرا که این واقع شد تا کتاب تمام شود

۳۷ که گفت استخوانی از او شکسته نخواهد شد و باز دیگر کتاب میگوید
آن کسیرا که نیزه زدند خواهند نگریست و

(ذکر دفن مسیح)

۳۸ و بعد از این یوسف که از اهل رامة و شاگرد عیسی بود لیکن مخفی از
ترس یهود از پیلاتس خواهش کرد که جسد عیسی را بردارد پیلاتس
۳۹ اذن داد پس آمده لعش عیسی را برداشت و نیکو دیمس نیز که اول
در شب نزد عیسی آمد مرّ مخلوط با عود قریب بصد رطل با خود
آورد و آنکاه لعش عیسی را برداشته در کفن با حنوط برسم تکفین
۴۰ یهود پیچیدند و در موضعی که صلیب شد باغی بود و در باغ قبر تازه
۴۱ که هرگز هیچ کس در آن دفن نشده بود پس بسبب تنیه یهود
۴۲ عیسی را در آنجا گذاردند چونکه آن قبر نزدیک بود

(باب بیستم ذکر قیامت مسیح و ظهور او بر مریم مجدلیه)

۱ بامدادان در اول هفته و قتیکه هنوز تاریک بود مریم مجدلیه بسر
۲ قبر آمد و دید که سنک از قبر برداشته شده است پس دوان دوان
نزد سمعون پطرس و آنشا کرد دیگر که عیسی او را دوست میداشت
آمد بایشان گفت خداوند را از قبر برده اند و نمیدانم او را کجا گذارده
۳ آنکاه پطرس و آنشا کرد دیگر بیرون شده بجانب قبر شتافتند
۴ و هر دو با هم میدویدند اما آن شاگرد دیگر از پطرس پیش افتاده
۵ اول بقبر رسید و خم شده کفرا گذاشته دید لیکن داخل قبر نشد

- ۶ بعد شمعون بطرس نیز از عفت او آمد و داخل قبر کشته کفن را
۷ گذاشته دید و دستمالی را که بر سر او بودند با کفن نهاده بلکه در جای
۸ علیجده پیچیده پس آنشا کرد دیگر که اول سر قبر آمده بود نیز داخل
۹ شده دید و ایمان آورد که هنوز کتاب را نهمیده بودند که باید او از
۱۰ مردگان برخیزد پس آن دوشا کرد بمکان خود باز گشتند اما
۱۱ مریم بیرون قبر کریان ایستاده بود و چون میکریست بسوی قبر خم
۱۲ شده و دوفرشته را که لباس سفید در برداشتند یکی بطرف سر
و دیگری بجانب قدم در جائیکه بدن عیسی گذارده بودند نشسته
۱۳ دید ایشان بدو گفتند ای زن برایچه کریانی بدیشان گفت
۱۴ خداوند مرابرده اند و نیدانم او را کجا گذارده چون این گفت بعقب
ملفت شده عیسی را ایستاده دید لیکن نشناخت که عیسی است
۱۵ عیسی بدو گفت ایزن برایچه کریانی کرامی طلبی چون او کمان کرد که
باغبان است بدو گفت ای آقا اگر تو او را برداشته بمن بگو او را کجا
۱۶ گذارده تامن او را بردارم عیسی بدو گفت امیریم او بر کشته گفت
۱۷ ربونی یعنی ای معلم عیسی بدو گفت مرا لمس مکن که هنوز نزد پدر
خود بالا نرفته ام ولیکن نزد برادران من شتافته بایشان بگو که نزد پدر
۱۸ خود و پدر شما و خدای خود و خدای شما میروم مریم مجدلیه آمده
شاگردان را خبر داد که خداوند را دیده ام و بمن چنین گفت

(ذکر ظهور مسیح برده نفر از رسولان)

- ۱۹ و شما مکاهان همان روز که یکشنبه بود هنگامی که درها بسته بود جائیکه

شاگردان بسبب ترس یهود جمع بودند ناکاه عیسی آمده در میان
 ایستاد و بدیشان گفت سلام بر شما باد ۲۰ و چون این بگفت دستها
 و پهلوی خود را بایشان نشان داد و شاگردان چون خداوند را
 دیدند شاد گشتند ۲۱ باز عیسی بایشان گفت سلام بر شما باد چنانکه
 پدر مرا فرستاد من نیز شما را میفرستم ۲۲ و چون این بگفت دمید و
 بایشان گفت روح القدس را بیاید ۲۳ گناهان آنانیکه آمرزیدید
 برای ایشان آمرزیده شد و آنانیرا که بستید بسته شد ۲۴ اما تو ما یکی از
 آن دوازده که او را توام میگفتند و قتیکه عیسی آمد با ایشان نبود
 پس شاگردان دیگر بدو گفتند خداوند را دیده ایم بدیشان گفت ۲۵
 تا در دودستش جای میخانه بینم و انکشت خود را در جای میخانه
 گذارم و دست خود را بر پهلوی منم هر آینه ایمان نیاورم ۲۶

(ذکر ظهور مسیح بر یازده رسول)

و بعد از هشت روز دیگر باز شاگردان با توما در خانه جمع بودند و در
 ها بسته بودند که ناکاه عیسی آمد و در میان ایستاده گفت سلام بر شما باد ۲۷
 پس بتوما گفت انکشت خود را با اینجا بیاور و دستهای مرا ببین
 و دست خود را بیاور و بر پهلوی من گذار و سست ایمان مباش بلکه
 مؤمن شو ۲۸ تو ما در جواب وی گفت ای خداوند وای خدای من ۲۹
 عیسی گفت ای تو ما بعد از دیدنم ایمان آوردی خوشا حال آنانیکه
 ندیده ایمان آورند ۳۰ و عیسی معجزات بسیار دیگر نزد شاگردان نمود

۳۱ که در این کتاب نوشته نشد ۵ لیکن اینقدر نوشته شد تا ایمان آورید
که عیسی مسیح و پسر خدا است و تا ایمان آورده با اسم او حیات یابید

(باب بیست و یکم ظهور مسیح بر هفت نفر از شاگردان در جلیل)

- ۱ بعد از آن عیسی باز خود را در کنار دریای طبریّه بشاگردان
- ۲ ظاهر ساخت و بر این طور نمودار گشت ۵ شِمعون پطرس و توما
- ۳ معروف به توام و تنائیل که از قانای جلیل بود و دو پسر زبَدیّه
- ۴ و دو نفر دیگر از شاگردان او جمع بودند ۵ شِمعون پطرس بایشان
- گفت میروم تا صید ماهی کنم با و گفتند ما نیز با تو میآئیم پس بیرون
- آمده بکشتی سوار شدند و در آن شب چیزی نگرفتند ۵ و چون صبح
- ۵ شد عیسی بر ساحل ایستاد لیکن شاگردان ندانستند که عیسی
- است ۵ عیسی بدیشان گفت ای بچه ها نزد شما خوراکی هست با و
- ۶ جواب دادند ۵ بدیشان گفت دام را بطرف راست کشتی بیندازید
- که خواهید یافت پس انداختند و از کثرت ماهی نتوانستند آنرا
- ۷ بکشند ۵ پس آن شاگردی که عیسی او را محبت مینمود گفت خداوند
- است چون شِمعون پطرس شنید که خداوند است جامه خود را
- ۸ در بر پیچید چونکه برهنه بود و خود را در دریا انداخت ۵ اما شاگردان
- دیگر در زورق آمدند زیرا که از خشکی دور نبودند مگر قریب
- ۹ بدو پست ذراع و دام ماهی را میکشیدند ۵ پس چون بخشکی آمدند
- ۱۰ آتشی افروخته و ماهی بر آن گذارده و نان دیدند ۵ عیسی بدیشان

- ۱۱ گفت از مای که الان گرفتید بیاورید ۵ شمعون پطرس رفت
و دام را بر زمین کشید پر از صد و پنجاه و سه ماهی بزرگ و با وجودیکه
۱۲ اینقدر بود دام پاره نشد ۵ عیسی بدیشان گفت بیا آید بخورید ولی
احدی از شاگردان جرأت نکرد که از او پرسد تو کیستی زیرا که
۱۳ میدانستند خداوند است ۵ آنکاه عیسی آمد و نان را گرفته بدیشان
۱۴ داد و همچنین از ماهی ۵ و این مرتبه سیم بود که عیسی بعد از برخاستن
از مردگان خود را بشاگردان ظاهر کرد ۵

(استوار ساختن مسیح ایمان شمعون پطرس را)

- ۱۵ و بعد از غذا خوردن عیسی بشمعون پطرس گفت ای شمعون پسر
یونا آیا مرا بیشتر از اینها محبت میکنی بدو گفت بلی خداوند اتو میدانی
۱۶ که تو را دوست میدارم بدو گفت بره های مرا خوراك بده ۵ باز در
ثانی باو گفت ایشمعون پسر یونا آیا مرا محبت مینمائی باو گفت بلی
خداوند اتو میدانی که تو را دوست میدارم بدو گفت کوسفندان مرا
۱۷ شبانی کن ۵ مرتبه سیم بدو گفت ایشمعون پسر یونا مرادوست
میداری پطرس محزون گشت زیرا که مرتبه سیم بدو گفت مرادوست
میداری پس باو گفت خداوند اتو بر هر چیز واقف هستی تو میدانی
که تو را دوست میدارم عیسی بدو گفت کوسفندان مرا خوراك ده ۵
۱۸ هر آینه هر آینه بتو میگویم وقتی که جوان بودی کمر خود را میبستی
و هر جا میخواستی میرفتی و لکن زمانی که پیر شوی همانا دسهای خود را

- دراز کنی و دیگران تو را بسته بجائی که نمیخواهی تو را خواهند برد ۱۹
- و بدین سخن اشاره کرد که بچه قسم مرگ خدا را تمجید خواهد نمود ۲۰
- و چون این بگفت باو فرمود از عقب من بیا ۲۱
- دید آن شاگردیکه عیسی او را محبت مینمود متابعت میکند و همان بود که بر سینه وی وقت عشاء تکیه میکرد و گفت خداوند اکیست آنکه تو را تسلیم میکند ۲۲
- پس چون پطرس او را دید بعیسی گفت ای خداوند او چه شود ۲۳
- عیسی بدو گفت اگر بخوام که او بماند تا باز آیم تو را چه تو از عقب من بیا ۲۴
- پس این سخن در میان برادران شهرت یافت که آن شاگرد نخواهد مرد لیکن عیسی بدو نگفت که نمیرد بلکه اگر بخوام که او بماند تا باز آیم تو را چه ۲۵
- و این امور شهادت داد و این هارا نوشت و میدانم که شهادت او راست است ۲۶
- و دیگر کارهای بسیار عیسی بجا آورد که اگر فردا فردا نوشته شود کمان ندارم که جهان هم کجایش نوشته هارا داشته باشد
- آمین

(باب اول اعمال رسولان مقدمه کتاب)

- ۱ صحیفه اول را انشاء نمودم ای تاؤفلس درباره همه اموری که عیسی
۲ با آنها عمل نمودن و تعلیم دادن آغاز نهاد تا آن روزیکه رسولان
۳ برگزیده خود را بروح القدس وصیت فرموده بالا برده شد که
بدیشان نیز بعد از رحمت کشیدن خود خویشتن رازنده ظاهر کرد
ببراهین بسیار که در عرصه چهل روز بنظر ایشان میآمد و از امور
ملکوت خدا تکلم می نمود

(نصایح آخر مسیح و وعده روح القدس و صعود خداوند)

- ۴ و چون با ایشان جمع شد ایشان را قدغن فرمود که از اورشلیم جدا
۵ مشوید بلکه منتظر آن وعده پدر باشید که از من شنیده اید که
یحیی باب تعمید میداد لیکن شما بعد از اندک ایامی بروح القدس
۶ تعمید خواهید یافت پس آنانی که جمع بودند از او سؤال نموده
گفتند خداوند آیا در اینوقت ملکوت را بر اسرائیل باز برقرار میداری
۷ بدیشان گفت از شما نیست که از من و اوقاتیرا که پدر در اقتدار خود
۸ نگاه داشته است بدانید لیکن نزول روح القدس بر شما نقویت
خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود در اورشلیم و تمامی یهودیه

- ۹ و سامره و تا اقصای زمین ۵ و چون ابن بکفت و قتیکه ایشان همی
نکر بستند او بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان پنهان ساخت ۵
۱۰ و چون بسوی آسمان چشم دوخته میبودند هنگامیکه او میرفت
۱۱ ناگاه دو مرد سفید پوش نزد ایشان ایستاده ۵ گفتند ای مردان جلیلی
چرا ایستاده بسوی آسمان نکرانید همین عیسی که از نزد شما با آسمان
بالا برده شد باز خواهد آمد به همین طوریکه او را بسوی آسمان روان
دیدید ۵ آنگاه با و در شلم مراجعت کردند از کوه مسمی بزیتون که
۱۲ نزدیک با و در شلم بمسافت سفر روزی سبت است ۵ و چون
داخل شدند بیالاهانه برآمدند که در آنجا بطرس و یوحنا و یعقوب
و اندریاس و فیلیپس و توما و برتولما و متی و یعقوب ابن حلفی و شمعون
۱۴ غیور و یهودای برادر یعقوب مقیم بودند ۵ و جمیع اینها با زنان و مریم
مادر عیسی و برادران او بیکدل در عبادت و دعا مواظب می
بودند ۵

- (انتخاب کردن متیاس تارسل شود بجای یهودای اسخریوطی)
۱۵ و در آن ایام بطرس در میان برادران که عدد اسامی ایشان جمله
۱۶ قریب بصد و بیست بود برخاسته گفت ۵ ای برادران میبایست
تمام شود آن نوشته که روح القدس بیس گفت از زبان داود درباره
۱۷ یهودا که راهنمای گیرندگان مسیح شد ۵ که او با ما محسوب شده نصیبی
۱۸ در این خدمت یافت ۵ پس او را اجرت ظلم پارچه زمین حزیده در
میان آن بروی در افتاده شکمش درید و تمامی امعایش ریخته شد ۵

- ۱۹ و بر تمام سکنهٔ اورشلیم معلوم گردید چنانکه آن زمین در لغت ایشان
 ۲۰ بجقل دما یعنی زمین خون نامیده شد ۵ زیرا در کتاب زبور مکتوب
 است که خانهٔ او خراب بشود و هیچ کس در آن مسکن نگیرد و منصب
 ۲۱ نظار تشرادیکری ضبط نماید ۵ الحال میباید از آن مردمانیکه
 مصاحب ما بودند در تمام آن دتیکه عیسی خداوند با ما آمد و رفت
 ۲۲ میکرد ۵ از زمان تعمید یحیی تا روزیکه از نزد ما بالا برده شد یکی از
 ایشان با ما شاهد برخاستن او بشود ۵ آنکه دو نفر یوسف مسمی^۱ به
 ۲۳ بر سبا که به یوستس ملقب بود و متیاس را بر پا داشتند ۵ و دعا کرده
 ۱۴ گفتند تو ای خداوند که عارف قلوب همه هستی بنما کدام یک از
 ایند و را برگزیده ۵ تا قسمت این خدمت و رسالت را بیا بد که یهودا
 ۲۵ از آن باز افتاده بمکان خود پیوست ۵ پس قرعه بنام ایشان افکندند
 ۲۶ و قرعه بنام متیاس بر آمد و او با یازده رسول محسوب گشت

(باب دوم ذکر نزول فارا قلیط که عبارت از روح القدس است)

- ۱ و چون روز پنطیکاست رسید بیک دل یک جا بودند ۵ که ناگاه
 آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و تمام آن خانه را
 ۳ که در آنجا نشسته بودند مملو ساخت ۵ و زبانهای منقسم شده مثل
 زبانهای آتش بدیشان ظاهر گشته بر هر یکی از ایشان قرار گرفت ۵
 ۴ و همه بروح القدس مملو گشته بزبانهای مختلف بنوعیکه روح
 ۵ بدیشان قدرت تلفظ بخشید سخن گفتن گرفتند ۵ و مردم یهود خدا

- ۶ پرست از هر طائفه زیر فلک در اورشلیم منزل میداشتند پس چون
 ۷ این صوت بلند شد گروهی فراهم شده در حیرت افتادند زیرا هر کس
 لغت خود را از ایشان شنید و همه مهیوت و متعجب شده بایکدیگر
 ۸ میگفتند مگر همه اینها که حرف می زنند جلیلی نیستند پس
 ۹ چونستکه هریکی از ما لغت خود را که در آن تولد یافته ایم میشنومیم
 پارتیان و مادیان و علامیان و ساکنان جزیره و یهودیه و گدگیا و پطرس
 ۱۰ و آسیا و فریجیه و پمفلیه و مصر و نواحی لیبیا که متصل به قیروانست
 ۱۱ و غربا از روم یهودان و یهودان جدید و اهل کریت و عرب اینها را
 ۱۲ می شنومیم که بزبانهای ماذکر کبریائی خدا میکنند پس همه در
 ۱۳ حیرت و شک افتاده بایکدیگر گفتند این بجای خواهد انجامید اما
 بعضی استهزاء کنان گفتند که از خمر تازه مست شدند

(موعظه پطرس)

- ۱۴ پس پطرس با آن یازده برخاسته آواز خود را بلند کرده بدیشان
 گفت ای مردان یهود و جمیع سکنه اورشلیم این بدایند و سخنان مرا
 ۱۵ فراگیرید زیرا که اینها مست نیستند چنانکه شما گمان میبردید که
 ۱۶ ساعت سیم از روز است بلکه این همانست که یوئیل نبی گفت
 ۱۷ که خدا میگوید در ایام آخر چنین خواهد بود که از روح خود بر تمام
 بشر افاضه کنم و پسران و دختران شما نبوت کنند و جوانان شما را
 ۱۸ رؤیاها و پیران را خوابها روی نماید بلکه بر غلامان و کنیزان خود در
 ۱۹ آن ایام از روح خود افاضه کنم و ایشان نبوت خواهند نمود و از

- بالادرافلاک عجائب و از پائین در زمین آیات را از خون و آتش
 ۲۰ و ضباب دود بظهور آورم ۵ خورشید بظلمت و ماه بخون مُبدّل
 ۲۱ گردد قبل از وقوع روز عظیم مشهور خداوند ۵ و چنین خواهد بود
 ۲۲ که هر که بنام خداوند دعا کند نجات یابد ۵ ای مردان اسرائیلی
 این سخنان را بشنوید عیسی ناصری مردی که نزد شما از جانب خدا مبرهن
 کشت به قوات و عجایب و آیاتی که خدا در میان شما از اوصاف در کردانید
 ۲۳ چنانکه خود میدانید ۵ این شخص چون حسب رای مختوم و پیش
 دانی خدا تسلیم کرده شد شما بدست کناهکاران بر صلیب کشیده
 ۲۴ مقتول ساختید ۵ که خدا در دهای موت را گسسته او را بر خیزانید
 ۲۵ زیرا محال بود که موت او را در بند نگاه دارد ۵ زیرا که داود درباره
 وی میگوید خداوند را همواره پیش روی خود دیده‌ام که بدست
 راست منست تا جنبش نخورم ۵ از این سبب دلم شاد گردید و زبانم
 ۲۶ بوجد آمد بلکه جسد من نیز در امید ساکن خواهد بود ۵ که نفس مرا
 در عالم الاموات نخواهی گذاشت و اجازت نخواهی داد که قدّوس تو
 ۲۸ فساد را ببندد ۵ طریقه‌های حیات را بمن آموختی و مرا از روی خود بخرمی
 ۲۹ سیر گردانیدی ۵ ای برادران می توانم درباره داود پطریارخ باشما
 بیجا با سخن گویم که او وفات نموده دفن شد و مقبره او تا امروز در میان
 ۳۰ ماست ۵ پس چون نبی بود و دانست که خدا با او قسم خورد که از
 ذریت صلب او بحسب جسد مسیح را برانگیراند تا بر تخت او قرار
 ۳۱ گیرد ۵ درباره قیامت مسیح پیش دیده گفت که نفس او در عالم

- ۳۲ الاموات گذاشته نشود و جسد او فساد رانه بیند. پس همان عیسی را
- ۳۳ خدا برخیزانید و همه ما شاهد بر آن هستیم. پس چون بدست راست خدا بالا برده شد روح القدس موعود را از پدر یافته اینرا که
- ۳۴ شما حال می بینید و میشنوید افاضه کرده است. زیرا که داود باسمان صعود نکرد لیکن خود میکوید خداوند بخداوند من گفت بر همین
- ۳۵ من بنشین. نادشمنانت را پای انداز تو سازم. پس جمیع آل
- ۳۶ اسرائیل یقیناً بدانند که خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردید خداوند و مسیح ساخت. چون شنیدند دل ریش کشته به پطرس
- ۳۷ و سایر رسولان گفتند ای برادران چه کنیم. پطرس بدیشان گفت توبه کنید و هر یک از شما با اسم عیسی مسیح بجهت امزش کناهان تعمید
- ۳۹ گیرید تا عطای روح القدس را یابید. زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه آنانیکه دورند یعنی هر کسی که خداوند خدای
- ۴۰ ما او را دعوت کند. و سخنان بسیار دیگر بدیشان شهادت داد و موعظه نموده گفت که خود را از این فرقه کج رو رستکار سازید. پس
- ۴۱ آنانیکه کلام او را بخوشی پذیرفتند تعمید گرفتند و در همان روز تخمیناً سه هزار نفر بدیشان پیوستند. و در تعلیم رسولان و مشارکت
- ۴۲ ایشان و شکستن نان و عبادت مواظبت مینمودند. و همه خلق بهم کردند و معجزات و علامات بسیار از دست رسولان صادر میکشت.
- ۴۳ و جملگی مؤمنین با هم میزیستند و در همه چیز شریک میبودند.
- ۴۴ و املاک و اموال خود را فروخته آنها را هر کس بقدر احتیاجش

- ۴۶ نفسم میکردند و هر روزه در هیکل بیلک دل انجمن میداشتند و در خانه ها نان را پاره میکردند و خوراک را بخوشی و ساده دلی میخوردند و خدا را حمد میکردند و نزد تمام خلق عزیز میکردیدند و خداوند هر روزه ناچیان را بر کلیسامی افزود

(باب سهر شفا دادن پطرس لنکیر ابر در روزه هیکل)

- ۱ و در ساعت نهم وقت نماز پطرس و یوحنا با هم بهیکل میرفتند و
۲ ناگاه مردی را که لنک مادر زاد بود می بردند که او را هر روزه بر آن در هیکل که جمیل نام دارد می گذاشتند تا از روندگان بهیکل صدقه بخواهد و آن شخص چون پطرس و یوحنا را دید که میخواهند بهیکل
۳ داخل شوند صدقه خواست و اما پطرس با یوحنا بروی نیک
۴ نکرپسته گفت بمانکر پس برایشان نظرا فکنده مترقب بود که از ایشان چیزی بگیرد و آنگاه پطرس گفت مرا طلا و نقره نیست اما
۵ آنچه دارم بتموید هم بنام عیسی مسیح ناصری بر خیز و بخرام و دست راستش را گرفته او را بر خیزانید که در ساعت پاها و ساقهای او قوت
۶ گرفت و بر جسته بایستاد و خرامید و با ایشان خرامان و رقص
۷ کنان و خدا را حمد کویان داخل هیکل شد و جمیع قوم او را
۸ خرامان و خدا را تسبیح خوانان دیدند و چون او را شناختند که همان است که بدر جمیل هیکل بجهت صدقه می نشست بسبب این
۹ امر که بر او واقع شد متعجب و متحیر گردیدند و چون آن لنک
۱۱

شفایافته به پطرس و یوحنا متمسک بود تمامی قوم در روافی که
بسلیمانی مسمی است حیرت زده بشتاب کرد ایشان جمع شدند ۵

(موعظه پطرس)

آنکاه پطرس ملتفت شده بدانجماعت خطاب کرد که ای مردان ۱۲

اسرائیلی چرا از اینکار تعجب دارید و چرا بر ما چشم دوخته اید که گویا

بقوت و تقوای خود این شخص را خرامان ساختیم ۵ خدای ابرهم ۱۳

واسحق و یعقوب خدای اجداد ما بنده خود عیسی را تحید کرد که

شما تسلیم نموده او را در حضور پیلطس انکار کردید هنکا میکه او

حکم برهائیدنش میکرد ۵ اما شما آن قدوس و عادل را منکر شده ۱۴

خواستید که مردی خون ریز شما بخشیده شود ۵ رئیس حیات را

کشتید که خدا او را از مردگان برخیزانید و ما شاهد براوهستیم ۵

و بسبب ایمان به اسم او اسم او این شخص را که می بینید و میشناسید ۱۶

قوت بخشیده است بلی آن ایمانی که بوسیله اوست اینکسراپیش روی

همه شما صحت کامل عطا کرده است ۵ و الحال ای برادران میدانم ۱۷

که شما و هم چنین حکام شما اینرا بسبب ناشناسائی کردید ۵ ولیکن ۱۸

خدا آن اخباریکه بزبان جمیع انبیای خود پیش گفته بود که مسیح

باید زحمت بیند همین طور بانجام رسانید ۵ پس توبه و انابت کنید ۱۹

تا کناهان شما محو گردد و تا اوقات استراحت از حضور خداوند

برسد ۵ و عیسی مسیح را که از اول برای شما اعلام شده بود بفرستد ۲۰

که میباید آسمان او را پذیرد تا زمان معاد کلّ اشیاء که خدا از بدو عالم ۲۱

- ۲۲ بزبان جمیع انبیای مقدّس خود از آن اخبار نمود ۵ زیرا موسی با جلد
گفت که خداوند خدای شمانی مثل من از میان برادران شما برای
شما مبعوث خواهد کرد کلام او را بشنوید در هر چه شما تکلم کند ۵
۲۳ و هر نفسی که آن نبی را نشنود از قوم منقطع گردد ۵ و جمیع انبیاء
۲۴ نیز از صموئیل و آنانیکه بعد از او تکلم کردند از این ایام اخبار نمودند ۵
۲۵ شما هستید اولاد پیغمبران و انبای آن عهدیکه خدا با اخداد ما بست
و قتیکه با برهم گفت از ذریت تو جمیع قبایل زمین برکت خواهند
یافت ۵ برای شما اولاد خدا بنده خود عیسی را بر خیزانیده فرستاد
۲۶ تا شمار برکت دهد به هر کردانیدن هر یکی از شمارا از کاهان خود

(باب چهارم ذکر گرفتاری و حبس کردن پطرس و یوحنا)

- ۱ و چون ایشان با قوم سخن می گفتند کهنه و شهنه هیکل و صدوقیان
۲ بر سر ایشان تاختند ۵ چونکه مضطرب بودند از اینکه ایشان خلق را
تعلیم میدادند و در عیسی بقیامت از مردکان اعلام می نمودند ۵
۳ پس دست بر ایشان انداخته تا فردا محبوس نمودند زیرا که عصر بود ۵
۴ اما بسیاری از مستمعین کلام ایمان آوردند و عدد ایشان قریب به
۵ پنج هزار رسید ۵ با مدادان رؤساء و مشایخ و کاتبان ایشان در اورشلیم
۶ فراهم آمدند ۵ با حنای رئیس کهنه و قیافا و یوحنا و اسکندر و همه
۷ کسانی که از قبیله رئیس کهنه بودند ۵ و هر دو تترادر میان بداشتند و از
ایشان پرسیدند که شما بکدام قوت و بچه نام اینکار را کرده بید ۵

- ۸ آنکاه پطرس از روح القدس مملو شده بدیشان گفت ای رؤسای
 ۹ قوم و مشایخ اسرائیل @ اگر امروز از ما باز پرس میشود در باره احسانی
 که بدین مرد ضعیف شده یعنی بچه سبب او صحت یافته است @
 ۱۰ جمیع شما و تمام قوم اسرائیل را معلوم باد که بنام عیسی مسیح ناصری
 که شما مصلوب داشتید و خدا او را از مردگان برخیزانید بقدرت او
 ۱۱ این کس در حضور شما تندرست ایستاده است @ اینست آنسنکی
 ۱۲ که شما معماران آنرا رد کردید و الحال سرز او پیه شده @ و در هیچ کس
 غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان ب مردم عطا نشده
 ۱۳ که بدان باید ما نجات یابیم @ پس چون جرأت پطرس و یوحنا را
 دیدند و دانستند که مردم بی علم و امی هستند تعجب کردند و ایشان را
 ۱۴ شناختند که از همراهان عیسی بودند @ و چون آن شخص را که شفا
 یافته بود با ایشان ایستاده دیدند در جواب ایشان عاجز ماندند @
 ۱۵ پس حکم کردند که ایشان از مجلس بیرون روند و بایکدیگر مشورت
 ۱۶ کرده گفتند @ که با این دو شخص چه کنیم که بر جمیع سکنه اورشلیم
 واضح شد که معجزه آشکار از ایشان صادر شد و فی توانیم انکار کرد @
 ۱۷ لیکن تا بیشتر در میان قوم شیوع نیابد ایشانرا سخت تهدید کنیم که
 ۱۸ دیگر با هیچ کس این اسم را بر زبان نیاورند @ پس ایشانرا خواسته
 قدغن کردند که هرگز نام عیسی را بر زبان نیاورند و تعلیم ندهند @
 ۱۹ اما پطرس و یوحنا در جواب ایشان گفتند اگر نزد خدا صواب است
 ۲۰ که اطاعت شما را بر اطاعت خدا ترجیح دهیم حکم کنید @ زیرا که ما را

۲۱ امکان آن نیست که آنچه دیده و شنیده ایم باز نگوئیم و چون زیاده
تهدید نموده بودند ایشانرا آزاد ساختند چونکه راهی نیافتند که
ایشانرا معذب سازند بسبب قوم زیراهمه بواسطه آن ماجرا خدا را
تجید می نمودند و زیرا آن شخصی که معجزه شفا در او پدید گشت بیشتر
از چهل ساله بود

(فرح کلیسا بر رهایی دورسول)

۲۳ و چون رهایی یافتند نزد رفقای خود رفتند و ایشانرا از آنچه رؤسای
۲۴ گنه و مشایخ بد ایشان گفته بودند مطلع ساختند و چون این
شنیدند آواز خود را بیک دل بخدا بلند کرده گفتند خداوند اتو
آخذائی که آسمان و زمین و دریا و آنچه در آنها است آفریدی که
۲۵ بزبان بنده خود داد و کفتی چرا امتها هنگامه میکنند و اقوام بیاطل
می اندیشند و سلاطین زمین برخاستند و حکام باهم مشورت
۲۶ کردند برخلاف خداوند و بخلاف مسیح و زیرا که فی الواقع بر
بنده قدوس تو عیسی که او را مسح کردی هیرودیس و پنتیوس
۲۷ پیدلاطس با امتها و اقوام اسرائیل باهم جمع شدند تا آنچه دست
۲۸ و رای تو از قبل مقدر فرموده بود بجا آورند و الان ای خداوند
بتهدیدات اینها نظر کن و غلامان خود را عطا فرما تا بدلیری تمام
۲۹ بکلام تو تکلم کنند و بدراز کردن دست خود بجهت شفا دادن
۳۰ و جاری کردن آیات و معجزات بنام بنده قدوس خود عیسی و چون
۳۱ ایشان دعا کرده بودند مکانیکه در آن جمع بودند بحرکت آمد

۳۲ و همه بروح القدس مملو کشته کلام خدا را بد لیری اعلام نمودند و جمله مؤمنین را یک دل و یک جان بود بحدّیکه هیچکس چیزی از اموال خود را از آن خود نمیدانست بلکه همه چیز را مشترک می داشتند ۵

(ذکر حالات کلیسا و سبوت مسیحیان)

۳۳ و رسولان بقوت عظیم بقیامت عیسی خداوند شهادت میدادند
۳۴ و توفیقی عظیم بر همگی ایشان بود ۵ زیرا هیچ کس از آن گروه محتاج نبود که هر که صاحب زمین یا خانه بود آنها را فروخته قیمت میباعترا آورده ۵ بقدمهای رسولان مینهادند و بهر یک بقدر احتیاجش تقسیم می نمودند ۵ و یوسف که رسولان او را برنابا یعنی ابن الوعظ لقب دادند مردی از سبط لاوی و از طائفه قهری ۵ زمینی که داشت فروخته نقد آنرا آورد و پیش قدمهای رسولان گذارد ۵

(باب پنجم حکایت حنّانیا و سفیره)

۱ اما شخصی حنّانیا نام با اتفاق زوجه اش سفیره ملکی فروخته ۵
۲ قدری از وجه آنرا با اطلاع زن خود پنهان کرد و بعضی از آنرا آورده
۳ نزد قدمهای رسولان نهاد ۵ آنگاه پطرس گفت ای حنّانیا چرا شیطان دل ترا مملو ساخت تا روح القدس را فریب دهی و مقداری از بهای زمین را پنهان داری ۵ آیا چون نزد تو بود از آن تو نبود و چون فروخته شد در اخبار تو نبود چرا این را در دل خود نهادی بانسان

- دروغ نکفتی بلکه بخدا ۵ حنا یا چون ابن سخن را شنید افتاده جانرا ۵
 سپرد و خوفی شدید بر همه مستمعین این امور مستولی گشت ۵
 آنکه جوانان برخاسته او را کفن کردند و بیرون برده دفن نمودند ۶
 و تخمیناً سه ساعت گذشت که زوجه اش از ماجرا مطلع نشده در ۷
 آمد ۵ پطرس بدو گفت مرا بگو که آیا زمین را بهمین قیمت فروختید ۸
 گفت بلی بهمین ۵ پطرس بوی گفت برای چه متفق شدید تا روح ۹
 خداوند را امتحان کنید اینک پایهای آنانیکه شوهر ترا مد فون ساختند
 بر آستانه اند و تو را هم بیرون خواهند برد ۵ در ساعت پیش قدمهای ۱۰
 او افتاده جان بداد و جوانان داخل شده او را مرده یافتند پس بیرون
 برده پهلوی شوهرش دفن کردند ۵ و خوفی شدید تمامی کلیسا و همه ۱۱
 مستمعین این امور را فرو گرفت ۵

(ذکر ترقی ایمان و معجزات و عظمت رسولان)

- و آیات و معجزات عظیمه از دستهای رسولان در میان قوم بظهور ۱۲
 میرسید و همه بیکدل در رواق سلیمان می بودند ۵ اما احدی از ۱۳
 دیگران جرأت نمیکرد که بدیشان ملحق شود لیکن خلق ایشانرا محترم
 میداشتند ۵ و بیشتر ایمان داران بخداوند متجد میشدند انبوهی از ۱۴
 مردان و زنان ۵ بقسمیکه مریضانرا در کوچه های بیرون آوردند ۱۵
 و بر بسترها و تختها خوابانیدند تا وقتی که پطرس آید اقلأ سایه او بر
 بعضی از ایشان بینفتد ۵ و گروهی از بلدان اطراف اورشلیم بیماران و رنج ۱۶
 دیدگان ارواح پلیده را آورده جمع شدند و جمیع آنها شفا یافتند ۵

(ذکر حبس و آزادی و بازگرفتار شدن رسولان)

- ۱۷ اما رئیس کهنه و همگی رفقاییش که از طائفه صدوقیان بودند
- ۱۸ برخاسته بغیرت مملو گشتند و بر رسولان دست انداخته ایشان را
- ۱۹ در زندان عام انداختند و شبانگاه فرشته خداوند درهای زندان را
- ۲۰ باز کرده و ایشان را بیرون آورده گفت و بروید و در هیکل ایستاده تمام
- ۲۱ سخنهای این حیات را بمردم باز گوید و چون این شنیدند وقت فجر
- بلیکل در آمده بتعلیم مردم پرداختند اما رئیس کهنه و مصاحبانش
- آمده اهل شوری و تمام مشایخ بنی اسرائیل را طلب نموده بزندان
- ۲۲ فرستادند تا ایشان را حاضر سازند و پس ملازمان رفته ایشان را در زندان
- ۲۳ نیافتند و برگشته خبر داده و گفتند که زندان را با احتیاط تمام بسته
- یافتیم و پاسبانان بیرون درها ایستاده لیکن چون باز کردیم هیچ کس را
- ۲۴ در آن نیافتیم و چون کاهن و شهنه هیکل و رؤسای کهنه این سخن را
- ۲۵ شنیدند درباره ایشان در حیرت افتادند که این چه خواهد شد و آنکه
- کسی آمده ایشان را آگاهانید که اینک آنکسانیکه محبوس نمودید در
- ۲۶ هیکل ایستاده مردم را تعلیم می دهند و پس شهنه با ملازمانش رفته
- ایشان را آوردند لیکن نه بزور زیرا که از قوم پیم داشتند که مباد ایشان را
- ۲۷ سنکسار کنند و چون ایشان را بجلوس حاضر کرده بر پای بداشتند
- ۲۸ رئیس کهنه از ایشان پرسیده گفت و مکر شارا قدغن بلیغ نفرمودیم
- که بدین اسم تعلیم مدهید همانا اورشلیم را بتعلیم خود پر ساخته و میخواستید

- ۳۹ خون این مرد را بکردن مافرو آرید ۵ پطرس و رسولان در جواب
 ۳۰ گفتند خدا را میباید بیشتر از انسان اطاعت نمود ۵ خدای پدران
 ۳۱ ما برخیزانید آن عیسی را که شما بصلیب کشیده کشتید ۵ اورا خدا
 بردست راست خود بالا برده سرور و نجات دهنده ساخت تا
 ۳۲ اسرائیل را توبه و آمرزش گناهان را بدهد ۵ و ما هستیم شاهدان او بر
 این امور چنانکه روح القدس نیز هست که خدا اورا همه مطیعان
 ۳۳ او عطا فرموده است ۵ چون شنیدند دل ریش کشته مشورت
 ۳۴ کردند که ایشان را بقتل رسانند ۵ اما شخصی فریسی غمالائیل نام
 که مفتی و نزد تمام خلق محترم بود در مجلس برخاسته فرمود تا رسولان
 ۳۵ را ساعتی بیرون برند ۵ پس ایشانرا گفت ای مردان اسرائیلی بر حذر
 ۳۶ باشید از آنچه می خواهید با این اشخاص بکنید ۵ زیرا قبل از این ایام
 تیودانامی برخاسته خود را شخصی می پنداشت و گروهی قریب
 بچهار صد نفر بد و کرویدند او کشته شد و متابعانش نیز پراکنده
 ۳۷ و تلف شدند ۵ و بعد از او یهودای جلیلی در ایام اسم نویسی خروج
 کرد و جمعیرا در عقب خود جذب نمود او نیز هلاک شد و همه تابعان
 ۳۸ او پراکنده شدند ۵ الان بشما میگویم از این مردم دست بردارید
 و ایشانرا واکذارید همانا اگر این رای و عمل از انسان باشد خود هلاک
 ۳۹ گردد ۵ ولی اگر از خدا باشد نمی توانید آنرا بر طرف نمود مبادا معلوم
 ۴۰ شود که با خدا منازعه میکنید ۵ پس بسخن اورضادادند و رسولانرا
 حاضر ساخته تازیانه زدند و قدغن نمودند که دیگر بنام عیسی حرف

۴۱ نزنند پس ایشان را مرخص کردند و ایشان از حضور اهل شوری
شاد خاطر رفتند از آن رو که شایسته آن شمرده شدند که بحجه اسم
۴۲ اورسوائی کشند و هر روزه در هیکل و خانه ها از تعلیم و مرثیه دادن
بدینکه عیسی مسیح است دست نکشیدند

(باب ششم ذکر انتخاب هفت شماس)

۱ و در آن ایام چون شاگردان زیاد شدند هلینستان از عبرانیان
شکایت بردند بدینکه بیوه زنان ایشان در خدمت یومیّه بی بهره
۲ میمانند پس آن دوازده جماعت شاگردان را طلبیده گفتند
شایسته نیست که ما کلام خدا را ترک کرده خدمت مایده ها کنیم
۳ لهذا ای برادران هفت نفر نیک نام و مملو از روح القدس و حکمت را
۴ از میان خود انتخاب کنید تا ایشان را بر این مهم بکاریم اما ما خود را
۵ بعبادت و خدمت کلام می سپاریم پس تمام جماعت بدین سخن
رضادادند و استیفان مردی مملو از ایمان و روح القدس و فیلس
و پروخورس و نیکانور و تیمون و پر میناس و نیکولاؤس جدیدی از
۶ اهل انطاکیه را انتخاب کرده ایشان را در حضور رسولان بر پای
۷ گذاشتند و دعا کرده دست بر ایشان گذاشتند و کلام خدا ترقی
نموده عدد شاگردان در اورشلیم بغایت می افزود و گروهی عظیم از
کهنه مطیع ایمان شدند

(ذکر شهادت استیفان)

۸ اما استیفان مملو از توفیق و قوت شده آیات و معجزات عظیمه در
(۳۲۴)

- ۹ میان مردم از او ظاهر میشد و تنی چند از کنیسه که مشهور است
 بکنیسه لیبرتینیان و قیروانیان و اسکندریان و از اهل قلیقیا و آسیا
 ۱۰ برخاسته با استیقان مباحثه میکردند و با آن حکمت و روحی که
 سخن میگفت یارای مکالمه نداشتند و پس چند نفر را برین داشتند
 ۱۱ که بگویند این شخص را شنیدیم که بموسی و خدا سخن کفر آمیز میگفت
 پس قوم و مشایخ و کاتبان را شورانیده بر سر وی ناختمند و او را گرفتار
 ۱۲ کرده بمجلس حاضر ساختند و شهود کذب بر پای داشته گفتند که
 ۱۳ این شخص از گفتن سخن کفر آمیز بر این مکان مقدس و توراۃ دست
 برنیدارد و زیرا او را شنیدیم که میگفت این عیسی ناصری این
 مکان را تباه سازد و رسوم را که موسی بماسپرد تغییر خواهد داد
 ۱۴ و همه حاضرین مجلس بر او چشم دوخته چهره ویرا مثل صورت
 فرشته دیدند

(باب هفتم)

- ۱ آنکاه رئیس کهنه گفت آیا این امور چنین است و گفت ای
 ۲ برادران و پدران کوش دهید خدای ذوالجلال بر پدر ما ابرهم
 ۳ ظاهر شد و قتیکه در جزیره بود قبل از توقّفش در حاران و بدو
 گفت از وطن خود و خویشان بیرون شده بزمنی که تورا نشان دهم
 ۴ بشتاب و پس از دیار کلدانیین روانه شده در حاران درنگ نمود
 و بعد از وفات پدرش او را کوچ داد بسوی این زمین که شما الآن در
 آن ساکن می باشید و او را درین زمین میراثی حتی بقدر جای پای

- خود نداد لیکن وعده کرد که آنرا بوی و بعد از او بذریتش بملکیت دهد هنگامیکه هنوز اولادی نداشت ۶ و خدا گفت که ذریّت تو در ملک بیکانه غریب خواهند بود و مدت چهار صد سال ایشان را به بندگی کشیده معذب خواهند داشت ۷ و خدا گفت من بر آن طائفه که ایشان را مملوک سازند داوری خواهم نمود و بعد از آن بیرون آمده در بن مکان مرا عبادت خواهند نمود ۸ و عهد ختنه را بوی داد که بنا بر بن چون اسحق را تولید نمود در روز هشتم او را مختون ساخت و اسحق یعقوب را و یعقوب دوازده پطریارخ را ۹ پطریارخان به یوسف حسد برده او را بمصر فروختند اما خدا با وی می بود ۱۰ و او را از تمامی زحمت او رستگار نموده در حضور فرعون شاه مصر توفیق و حکمت عطا فرمود تا او را بر مصر و تمام خاندان خود فرمان فرما قرار داد ۱۱ پس قحطی و ضیق شدید بر همه ولایت مصر و کنعان رخ نمود بحدّیکه اجداد ماقوتی نیافتند ۱۲ اما چون یعقوب شنید که در مصر غله یافت می شود بار اوّل اجداد ما را فرستاد ۱۳ و در کرت دوم یوسف خود را به برادران خود شناسانید و قبیله یوسف بنظر فرعون رسیدند ۱۴ پس یوسف فرستاده پدر خود یعقوب و سایر عیالش را که هفتاد و پنج نفر بودند طلبید ۱۵ پس یعقوب بمصر فرود آمد او و اجداد ما وفات یافتند ۱۶ و ایشان را به شکم برده در مقبره که ابرهم از بنی حمور پدر شکم به مبلغی حزیده بود دفن کردند ۱۷ و چون هنگام وعده که خدا با ابرهم قسم یاد فرموده

- ۱۸ بودند یکشد قوم در مصر نمو کرده کثیر میکشتند ۵ تا وقتیکه
۱۹ پادشاه دیگر که یوسف را نمیشناخت برخاست ۵ او با قوم ماحيله
نموده اجداد ما را ذلیل ساخت تا اولاد خود را بیرون انداختند تا
۲۰ زیست نکنند ۵ در آن وقت موسی تولد یافت و بغایت جمیل بوده
۲۱ مدت سه ماه در خانه پدر خود پرورش یافت ۵ و چون او را بیرون
افکندند دختر فرعون او را برداشته برای خود بفرزندی تربیت
نمود ۵ و موسی در تمامی حکمت اهل مصر تربیت یافته در قول و فعل
۲۲ قوی گشت ۵ چون چهل سال از عمر وی سپری گشت بخاطرش
۲۳ رسید که از برادران خود آل اسرائیل تفقد نماید ۵ و چون یکیرا
مظلوم دید او را حمایت نمود و انتقام آنعاجزا کشیده آن مصری را
۲۵ بکشت ۵ پس کمان برد که برادرانش خواهند فهمید که خدا بدست
۲۶ او ایشان را نجات خواهد داد اما فهم نکردند ۵ و در فردای آن روز
خود را ظاهر کرد بد و نفر از ایشان که منازعه می نمودند و خواست ما
بین ایشان مصالحه دهد پس گفت ای مردان برادران میبایست به
یکدیگر چرا ظلم میکنید ۵ آنکاه آنکه بر همسایه خود تعدی می نمود
۲۷ او را رد کرده گفت که تو را بر ما حاکم و داور ساخت ۵ آیامی خواهی مرا
۲۸ بکشی چنانکه آن مصری را دیروز کشتی ۵ پس موسی از این سخن فرار کرده
۲۹ در ارض مدیان غربت اختیار کرد و در آنجا دو پسر تولید نمود ۵ و چون
چهل سال گذشت در بیابان کوه سینا فرشته خداوند در شعله آتش
از بوته بوی نمودار گشت ۵ موسی مشاهده نموده از آن رو یاد رعب
۳۱

- ۳۲ شد و چون نزدیک می آمد تا نظر کند خطاب از خداوند بوی رسید که منم خدای پدرانت خدای ابراهیم و خدای اسحق و خدای یعقوب آنکاه موسی بلرزه در آمده جسارت نکرد که نظر کند
- ۳۳ خداوند بوی گفت نعلین از پایهایت بیرون کن زیرا موضعی که در آن ایستاده ارض مقدس است همانا مشقت قوم خود را که در مصر اند دیدم و ناله ایشانرا شنیدم و برای رهانیدن ایشان نزول فرمودم
- ۳۴ الحال بیانات را بمصر فرستم همان موسی را که رد کرده گفتند که تورا حاکم و داور ساخت خدا حاکم و نجات دهنده مقرر فرموده بدست فرشته که در بوته بروی ظاهر شد فرستاد او با معجزت و آیاتی که مدت چهل سال در زمین مصر و بحر قلزم و صحرا بطوری آورد ایشانرا بیرون آورد این همان موسی است که به بنی اسرائیل گفت خدا نبی را مثل من از میان برادران شما برای شما مبعوث خواهد کرد سخن او را بشنوید همین است آنکه در جماعت در صحراء با آن فرشته بود که بدو سخن میگفت در کوه سیناء و با پدران ما و کلمات زنده یافت تا بمارساند که پدران ما نخواستند او را مطیع شوند بلکه او را رد کرده دلهای خود را بسوی مصر گردانیدند و بهارون گفتند برای ما خداها بساز که در پیش ما بجا مانند زیر این موسی که ما را از زمین مصر بر آوردنی دانیم او چه شده است پس در آن ایام کوساله ساختند و بدان بت قربانی گذرانیده باعمال دستهای خود شادی کردند از این جهت خدا رو گردانیده ایشانرا و گذاشت تا

جنود آسمان را پرستش نمایند چنانکه در صحف انبیاء نوشته شده است
 که ای آل اسرائیل آیامدت چهل سال در بیابان بن قربانیا و هدا یا
 ۴۳ گذرانیدید و برداشتید خیمه ملوک و کوکب خدای خود
 رفیان را اصنامی که ساختید تا آنها را عبادت کنید پس شمار بدان
 ۴۴ طرف بابل منتقل سازم و خیمه شهادت با پدران مادر صحرابود
 چنانکه امر فرموده بموسی گفت آنرا مطابق نمونه که دیده بساز
 و آنرا اجداد ما یافته همراه یوشع در آورند بملک امتهای که خدا
 ۴۵ آنها را از پیش روی پدران ما بیرون افکند تا ایام داود که او ذر
 حضور خدا مستفیض گشت و درخواست نمود که خود مسکنی
 ۴۶ برای خدای یعقوب پیدا نماید اما سلیمان برای او خانه ساخت
 ولیکن حضرت اعلی در خانه های مصنوع دستها ساکن نمی شود
 ۴۸ چنانکه نبی گفته است که خداوند میگوید آسمان کرسی منست
 ۴۹ و زمین پای انداز من چه خانه برای من بنا میکنید و محل آرامیدن
 من کجا است مگر دست من جمیع این چیزها را نیافرید
 ۵۰ ای کردنکشان که به دل و کوش نامختونید شما پیوسته با روح القدس
 ۵۱ مقاومت میکنید هم چون پدران شما همچنین شما کیست از انبیاء که
 ۵۲ پدرن شما بدو چنان کردند و کشتند آنانیرا که پیش اخبار نمودند از
 آمدن آن عادلی که شما بالفعل تسلیم کنند کان و قاتلان او شدند شما
 ۵۳ که بتوسط فرشتگان شریعترا یافته آنرا حفظ نکردید چون این را
 ۵۴ شنیدند دلریش شده بروی دند آنها ی خود را فشردند اما از روح
 ۵۵

القدس مملو بوده بسوی آسمان نکرست و جلال خدا را دید
 ۵۱ وعیسی را بدست راست خدا ایستاده و گفت: انیک آسمانرا کشاده
 ۵۷ و پسرانسانرا بیمین خدا ایستاده می بینم: آنکاه با و از بلند فریاد بر
 ۵۸ کشیدند و کوشهای خود را گرفته بیک دل برو حمله کردند: و از
 شهر بیرون کشیده سنکسارش کردند و شاهدان جامه های خود را نزد
 ۵۹ پاهای جوانی که شاول نام داشت گذاردند: و چون استیفانرا
 سنکسار میکردند دعا نموده گفت عیسی خداوند اروح مرا پذیر:
 ۶۰ پس زانورده با و از بلندند ادر داد که خداوند این گناه را برینهامکیر
 این بگفت و خوابید

(باب هشتم ذکر چهار سانیدن شاول بکلیسا)

۱ و شاول در قتل او هما هنگ بود و در آنوقت جفای شدید بر
 کلیسای اورشلیم عارض گردید بحدیکه همه جز رسولان بنواحی یهودیه
 ۲ و سامره پراکنده شدند: و مردان صالح استیفانرا دفن کرده برای وی
 ۳ ماتم عظیمی برپا داشتند: اما شاول کلیسارا معذب می ساخت
 و خانه به خانه کشته مردان و زنانرا بر کشیده بزندان می افکند:

(دعوت نمودن فیلیپس اهل سامره را)

۴ پس آنانیکه متفرق شدند پهر جائیکه میرسیدند بکلام مزده میدادند:
 ۵ اما فیلیپس به بلدی از سامره در آمده ایشانرا بمسیح موعظه می نمود:
 ۶ و مردم بیکدل بسنخان فیلیپس کوش دادند چون معجزاتی که از او

- ۹ صادر میکشت میشنیدند و می دیدند ۵ زیرا که ارواح پلید از بسیاری
که داشتند نعره زنان بیرون می شدند و مفلوجان و لنگان بسیار
شفای یافتند ۵ و شادی عظیم در آن شهر روی نمود ۵ اما مردی
شمعون نام قبل از آن در آن قریه بود که جادوگری می نمود و اهل
سامره را می فریفت و خود را شخصی بزرگ می نمود ۵ بجدی که خورد
و بزرگ کوش داده می گفتند اینست قدرت عظیم خدا ۵ و بدو کوش
دادند از آن رو که مدت مدیدی بود از سحرهای او فریفته میشدند ۵
لیکن چون بنزده فیلیس که بملکوت خدا و نام عیسی مسیح می داد ۱۲
گرویدند مردان و زنان تعمید یافتند ۵ و شمعون نیز خود گروید ۱۳
و چون تعمید یافت همواره با فیلیس می بود و از مشاهده قوت
و آیاتی که از او ظاهر می شد در حیرت افتاد ۵ اما رسولان که در ۱۴
اورشلم بودند چون شنیدند که اهل سامره کلام خدا را پذیرفته اند
بطرس و یوحنا را نزد ایشان فرستادند ۵ و ایشان آمده بجهت آنها دعا ۱۵
کردند تا روح القدس را بیابند ۵ زیرا که هنوز بر هیچ کس از آنها نازل
نشد که بنام خداوند عیسی تعمید یافته بودند و بس ۵ پس دستها ۱۶
بریشان گذارده روح القدس را یافتند ۵ اما شمعون چون دید که ۱۸
محض بگذاردن دستهای رسولان روح القدس عطا می شود مبلغی
پیش ایشان آورده ۵ گفت مرا نیز این قدرت دهی که بهر کس دست ۱۹
گذارم روح القدس را بیابد ۵ بطرس بدو گفت زرت با تو هلاک ۲۰
باد چون پنداشتی که عطای خدا برز حاصل می شود ۵ تو را درین ۲۱

۲۲ امر قسمت و بهره نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست
نی باشد پس ازین شرارت خود توبه نما و از خدا درخواست کن تا
۲۳ شاید این فکر دلت آمرزیده شود زیرا که تو را می بینم در مرارت
۲۴ سودا و قید شرارت گرفتاری شمعون در جواب گفت شما برای
من بخداوند استدعا کنید تا چیزی از آنچه فرمودید بر من عارض
۲۵ نشود پس ارشاد نموده و بکلام خداوند تکلم کرده باورشلم باز
کشتند و در بسیاری از بلدان اهل سامره مژده دادند

(مژده دادن فیلیس خواجه حبشی را)

۲۶ اما فرشته خداوند به فیلیس خطاب کرده گفت برخیز و بجانب جنوب
۲۷ براهی که از اورشلیم بسوی غزه می رود که صحرا است روان شو پس
بر خاسته روانه شد که ناگاه شخصی حبشی خواجه از وزرای کُنداکه
ملکه حبش که بر تمام خزانه او مختار بود باورشلم بجهت عبادت آمده
۲۸ بود و در مراجعت بر عرابه خود نشسته صحیفه اشعیای نبی را
۲۹ مطالعه میکند آنکاه روح به فیلیس گفت پیش برو و با آن عرابه
۳۰ همراه باش فیلیس پیش دویده شنید که اشعیای نبی را مطالعه
۳۱ میکند گفت آیامی فهمی آنچه میخوانی گفت چگونه میتوانم مگر
آنکه کسی مرا هدایت کند و از فیلیس خواهش نمود که سوار شده با او
۳۲ بنشیند و فقره از کتاب که می خواند این بود که مثل کوسفندی که
بذبح برند و چون بره خاموس نزد پشم برنده خود همچنین دهان خود را

۳۳ نیک شاید در فروتنی او انصاف از او منقطع شد و نسب او را که
 ۳۴ میتواند تقریر کرد زیرا که حیات او از زمین برداشته میشود پس
 خواجه به فیلیس ملتفت شده گفت از تو سؤال میکنم که نبی این را
 ۳۵ درباره که میکوید در حق خود یادشان کسی دیگر آنگاه فیلیس
 زبان خود را کشود و از آن نوشته اغازیده ویرا مژده بعیسی داد
 ۳۶ و چون در عرض راه بآبی رسیدند خواجه گفت اینک آب از تعمید
 ۳۷ یافتیم چه مانعست فیلیس گفت هرگاه بتمام دل ایمان آوردی
 جایز است در جواب گفت ایمان آوردم که عیسی مسیح پسر خداست
 ۳۸ پس حکم کرد تا عرابه را نگاه دارند و فیلیس با خواجه هردو آب
 ۳۹ فرو دشنند پس او را تعمید داد و چون از آب بالا آمدند روح
 خداوند فیلیس را برداشته خواجه دیگر او را نیافت پس راه خود را
 بخوشی پیش گرفت اما فیلیس در آشد و پیداشد و در همه شهرها
 ۴۰ کشته مژده میداد تا بقصریه رسید

(باب نهم ذکر کرویدن شاول بمسیح)

۱ اما شاول هنوز تهدید و قتل بر شاگردان خداوند همید میدو و نزد
 ۲ رئیس کهنه آمد و از او نامه ها خواست بسوی کنایسی که در دمشق
 بود که اگر کسی را از اهل طریقت خواه مرد و خواه زن بیابد ایشانرا
 ۳ بند بر نهاده باورشلم بیاورد و در اثنای راه چون نزدیک بدمشق
 ۴ رسید ناگاه نوری از آسمان دور او درخشید و بزمین افتاده آوازی

- شنید که بدو گفت ای شاول شاول برای چه بر من جفا میکنی ۵
- گفت خداوند اتو کیستی خداوند گفت من آن عیسی هستم که تو بدو ۶
- جفا میکنی تو را مشکلت بر منج لکد زدن ۷ اولرزان و حیران شده
- گفت خداوند اچه میخواهی من بکنم خداوند ویرا گفت برخاسته ۷
- بشهر برو که آنجا بتو کفته میشود چه باید کرد ۸ اما همسفران او
- خاموش ایستادند چونکه آن صدارا شنیدند لیکن هیچ کسی را ندیدند ۹
- پس شاول از زمین برخاسته چون چشمان خود را کشود هیچکس را ۱۰
- ندید و دستش را گرفته بدمشقش بردند ۱۱ و سه روز نابینا بوده
- چیزی نخورد و نیاشامید ۱۲ و در دمشق شاگردی حنّانیا نام بود که
- خداوند در رؤیا بدو گفت ای حنّانیا عرض کرد لبیک خداوند ۱۱
- خداوند ویرا گفت برخیز و بکوچه که آنرا راست مینامند بشتاب ۱۱
- و در خانه یهودا شاول نام طرسوسی را طلب کن که اینک بدعا ۱۲
- مشغول است ۱۳ و شخصی حنّانیا نام را در خواب دیده است که آمده
- برو دست گذارد تا بینا گردد ۱۴ حنّانیا جواب داد که ای خداوند ۱۳
- این شخص را از بسیاری شنیده ام که بمقدّسین تو در اورشلیم چه مشقّتها ۱۴
- رسانید ۱۵ و در اینجا نیز از رؤسای کهنه اقتدار دارد که هر کس نام ۱۴
- ترا بخواند او را حبس کند ۱۵ خداوند ویرا گفت برو که او ظرف ۱۵
- برکزیده منست تا نام مرا پیش امّتها و سلاطین و بنی اسرائیل ببرد ۱۶
- زیرا که من او را نشان خواهم داد که چه قدر زحمتها برای نام من باید ۱۶
- کشید ۱۷ پس حنّانیا رفته بدان خانه درآمد و دستها بروی گذارده ۱۷

گفت ای برادر شاول خداوند یعنی عیسی که در راهی که میآمدی
 بر تو ظاهر گشت مرا فرستاد تا بینائی یافته بروح القدس مملو گردی
 ۱۸ در ساعت از دیده های او چیزی مثل فلس افتاده بینائی یافت
 ۱۹ و برخاسته تعمید گرفت و طعامی خورده قوت گرفت و روزی
 ۲۰ چند باشاگردان در دمشق توقف نمود و بیدرنک در کنایس به
 ۲۱ عیسی موعظه می نمود که او پسر خدا است و جمیع مستمعین
 حیرت زده گفتند مگر این نیست آن کسی که خوانندگان این اسم را
 در اورشلیم پریشان مینمود و در اینجا محض برای این آمد تا ایشانرا
 ۲۲ بند نهاده نزد رؤسای کهنه برد اما شاول بیشتر تقویت یافته یهودان
 ساکن دمشق را مجاب می نمود و مبرهن میساخت که همین است
 مسیح

(شورای یهود برای قتل شاول و فرار او باورشلم)

۲۳ اما بعد از مرور ایام چند یهودیان شوری نمودند تا او را بقتل رسانند
 ۲۴ ولی شاول از شورای ایشان مطلع شد و شبانه روز بدر وازه ها پاسبانی
 ۲۵ مینمودند تا او را بکشند پس ششی شاگردان او را در زنبیلی گذارده
 ۲۶ از دیوار شهر پائین کردند و چون شاول باورشلم رسید خواست
 بشکردان ملحق شود لیکن همه از او ترسیدند زیرا باور نکردند که از
 ۲۷ شاگردانست اما بر نبادست او را گرفته بنزد رسولان برد و برای
 ایشان حکایت کرد که چگونه خداوند را در راه دیده و بدو تکلم کرده
 ۲۸ و چه طور در دمشق بنام عیسی بیترس موعظه مینمود و در

اورشلم با ایشان آمد و رفت میکرد و بنام خداوند عیسی بدلیری
 موعظه مینمود ۳۹ و با هلینستان گفتگو و مباحثه میکرد اما در صد
 کشتن او برآمدند ۳۰ چون برادران مطلع شدند او را بقصریه بردند
 ۳۱ و از آنجا بطرسوس روانه نمودند ۳۲ آنکاه کلیسا در تمامی یهودیه و جلیل
 و سامره آرامی یافتند و معمور شده بترس خداوند سلوک میکردند
 و بتسلّی روح القدس همی افزودند ۳۳

(در معجزات پطرس)

اما پطرس در همه نواحی کشته نزد مقدّسین ساکن لُده نیز فرود
 آمد ۳۴ و در آنجا شخصی اینیاس نام یافت که مدت هشت سال از مرض
 فالج بر تخت خوابیده بود ۳۵ پطرس ویرا گفت ای اینیاس عیسی مسیح
 ترا شفای دهد بر خیز و بستر خود را بر چین در ساعت برخاست ۳۶
 و جمیع سکنه لُده و سارون او را دیده بسوی خدا انابت کردند ۳۷
 و دریا فا بود تلمیذه طایتانام که معنی آن غزال است او از اعمال
 صالحه و حسناتی که میکرد مملوّ بود ۳۸ از قضا در آن ایام او بیمار شده
 بر در او را غسل داده در بالا خانه گذاردند ۳۹ و چونکه لُده نزدیک
 بیافا بود و شاگردان شنیدند که پطرس در آنجا است دو نفر نزد او
 فرستاده خواهش کردند که در آمدن نزد ما درنگ نکنی ۴۰ آنکاه
 پطرس برخاسته با اتفاق ایشان آمد و چون وارد شهر شد او را بدان
 بالا خانه بردند و همگی بیوه زنان کریمه کنان حاضر بودند و پیراهنها
 و جامه هائیکه غزال وقتیکه با ایشان بود دوخته بود بوی نشان

- ۴۰ میدادند اما پطرس همه را بیرون کرده زانوزدود عا کرده بسوی
لعش توجه کرد و گفت ای طایبتا برخیز که در ساعت چشمان خود را
۴۱ باز کرد و پطرس را دیده بنشست پس دست او را گرفته برخیزانیدش
۴۲ و مقدسین و بیوه زنان را خوانده او را بدیشان زنده سپرد چون
این مقدمه در تمامی یافا شهرت یافت بسیاری بخداوند گرویدند
۴۳ و در یافا نزد باغی شمعون نام روز چند توقف فرمود

(باب دهم ذکر افتتاح باب نجات برای آنها)

- ۱ و در قیصریه مردی کرنیلیوس نام بود یوزباشی فوجی که بایطالیانی
۲ مشهور است و او با تمامی اهل بیتش متقی و خدا ترس بود که صدقه
۳ بسیار بقوم میداد و در عبادت خدا مواظبت مینمود روزی
نزدیک ساعت نهم فرشته خدا را در عالم رؤیا آشکارا دید که نزد او
۴ آمده گفت ای کرنیلیوس آنکاه بروی نیک نکرسته و ترسان کشته
گفت چیست ای خداوند بوی گفت دعاها و صدقات تو بجهت
۵ یاد کاری بنزد خدا برآمد اکنون کسانی به یافا فرست و شمعون
۶ ملقب به پطرس را طلب کن که نزد باغی شمعون نام که خانه اش
بکناره دریا است مهمانست او بتو خواهد گفت که ترا چه باید کرد
۷ و چون فرشته که بوی سخن گفت غایب شد و نفر از نوکران
۸ خود و یک سپاهی متقی از ملازمان خاص خویشان را خوانده تمامی
۹ ما جارا بدیشان باز گفته ایشانرا یافا فرستاد روز دیگر چون طی

- مسافت کرده نزدیک شهر میرسیدند قریب بساعت ششم پطرس
 ۱۰ بیام خانه برآمد تا دعا کند و واقع شد که کرسنه شده خواست
 چیزی بخورد اما چون برای او مهیا میکردند بخودی او را رونود
 ۱۱ پس دید آسمانرا کشاده و ظرفی را چون چادری بزرگ بچهار گوشه
 ۱۲ بسته بسوی زمین آویخته بر او نازل میشود که در آن هر قسمی از
 ۱۳ دواب و وحوش و حشرات زمین و مرغان هوا بود و خطاب بوی
 ۱۴ رسید که ای پطرس برخاسته ذبح کن و بخور پطرس گفت
 ۱۵ حاشا خداوند که هرگز چیزی ناپاک یا حرام نخورده ام باردیگر
 ۱۶ خطاب بوی رسید که آنچه خدا پاک کرد تو حرام بخوان و این سه
 ۱۷ مرتبه واقع شد که در ساعت آن ظرف با آسمان بالا برده شد و چون
 پطرس متخیر بود که این رؤیائی که دید چه باشد ناگاه فرستادگان
 ۱۸ کرنیلیوس خانه شمعون را تنحّص کرده بر درگاه رسیدند و ندا کرده
 میبرسیدند که شمعون معروف به پطرس در اینجا منزل دارد
 ۱۹ و چون پطرس در رؤیاء تفکر میکرد روح ویرا گفت اینک سه مرد
 ۲۰ ترا میطلبند پس برخاسته پائین شو و همراه ایشان برو و هیچ شک
 ۲۱ مبر زیرا که من ایشانرا فرستادم پس پطرس نزد آنانیکه کرنیلیوس
 نزد وی فرستاده بود پائین آمده گفت اینک من آنکس که میطلبید
 ۲۲ سبب آمدن شما چیست گفتند کرنیلیوس یوز باشی مرد صالح
 و خدا ترس و نزد تمامی طائفة یهود نیکنام از فرشته مقدّس الهام یافت
 ۲۳ که ترا بخانه خود بطلبد و سخنان از تو بشنود پس ایشان را بخانه

برده ضیافت نمود و بامدادان پطرس برخاسته همراه ایشان روانه
 شد و چند نفر از برادران یافا همراه او رفتند و روز دیگر وارد قیصریه
 شدند و کرنیلیوس خویشان و اصدقاء خود را خوانده انتظار ایشان
 می‌کشید و چون پطرس رسید کرنیلیوس او را استقبال کرده بر
 پایهایش افتاده پرستش کرد و اما پطرس او را برخیزانیده گفت
 برخیز من نیز خود انسان هستم و با او گفتگو کنان بخانه درآمده
 جمعی کثیر دید و پس بدیشان گفت شما مطلع هستید که مرد یهودی را
 با شخص اجنبی معاشرت کردن یا نزد او آمدن حرامست لیکن
 خدا مرا تعلیم داد که هیچ کس را حرام یا نجس نخوانم و از اینجهه مجبور
 خواهم شمای تأمل آدمم و الحال میپرسم که از برای چه مرا احضار
 نمودید و کرنیلیوس گفت چهار روز گذشته تا اینوقت روزه می‌داشتم
 و در ساعت هم در خانه خود دعا می‌کردم که ناگاه شخصی بالباس
 نورانی پیش من بایستاد و گفت ای کرنیلیوس دعای تو مقرون
 با جابت گردید و صدقات تو در حضور خدا یاد آور شد و پس به
 یافا فرست و شمعون معروف به پطرس را طلب نما که در خانه
 شمعون دباغ بکناره دریام همانست او چون بیاید با تو سخن
 خواهد راند و پس بی تأمل نزد تو فرستادم و تو نیکو کردی که آمدی
 الحال همه در حضور خدا حاضریم تا آنچه خدا بتو فرموده بشنوم و
 پطرس زبان را گشوده گفت بدرستی که یافته‌ام که خدا را نظر
 بظاهر نیست بلکه از هر طائفه هر که از تو ترسد و عمل نیکو کند نزد

- ۳۱ او مقبول گردد و کلامی که نزد بنی اسرائیل فرستاده نمیکامیکه بشارت
 ۳۷ میداد بسلام بواسطت عیسی مسیح که خداوند همه است و آن
 کلام را شما میدانید که آغازش از جلیل بوده در تمام یهودیه منتشر شد
 ۳۸ بعد از آن تعمیدی که یحیی بدان موعظه مینمود یعنی عیسی
 ناصری چگونه خدا را و روح القدس و قدرت مسیح نمود که اوسیر کرده
 اعمال نیکو بجا میآورد و همگی مقهورین ابلیس را سفا میبخشید زیرا که
 ۳۹ خدا با وی می بود و ما شهودیم بر جمیع کارهاییکه او در مرز و بوم
 ۴۰ بهود و در اورشلیم کرد که او را نیز بر صلیب کشیده کشتند همان
 ۴۱ کس را خدا در روز سیم بر خیزانیده ظاهر ساخت لیکن نه بر تمامی
 قوم بلکه بر شهودیکه خدا پیش بر گرفته بود یعنی ما یا اینکه بعد از
 ۴۲ قیامتش از اموات با او خورده و آسمانیده ایم و ما را مأمور فرمود که
 بقوم موعظه و شهادت دهیم بدینکه خدا او را نصب فرمود تا دور
 ۴۳ زندگان و مردگان باشد و جمیع انبیاء بر او شهادت میدهند که هر که
 ۴۴ بوی ایمان آورد با اسم او آمرزش گناهان یابد این سخنان هنوز بر زبان
 پطرس بود که روح القدس بر همه مستمعین کلام نازل شد
 ۴۵ و مؤمنین از اهل ختنه که همراه پطرس آمده بودند در حیرت
 ۴۶ افتادند از آنکه بر امتها نیز عطای روح القدس افاضه شد زیرا که
 ایشان را شنیدند که بزبانها متکلم شده خدا را تجید میکردند
 ۴۷ آنکه پطرس گفت آیا کسی میتواند آبرامع کند از تعمید دادن
 ۴۸ اینانکه روح القدس را چون ما نیز یافته اند پس فرمود تا ایشانرا

باسم خداوند تعزید دهند آنکاه از او خواهش نمودند که روزی
چند توقف فرماید

(باب یازدهم باز پرس کلیسای اورشلیم از پطرس درباره

پذیرفتن امتها)

- ۱ پس رسولان و برادرانی که در یهودیه بودند شنیدند که امتها نیز
- ۲ کلام خدا را پذیرفتند و چون پطرس با اورشلیم آمد اهل ختنه
- ۳ با وی معارضه کرده گفتند که با مردم نامختون برآمد با ایشان غذا
- ۴ خوردی و پطرس از اول مفصلاً بدیشان بیان کرده گفت من
- ۵ در شهر یافا بدعا مشغول بودم که ناگاه در عالم رؤیاء دیدم ظرفی
- ۶ نازل شده مثل چادری بزرگ بچهار گوشه از آسمان آویخته که بر من
- ۷ میرسد چون بر آن نیک نگریسته تأمل کردم دو آب زمین و وحوش
- ۸ و حشرات و مرغان هوادیدم و آوازی را شنیدم که بمن میگوید ای
- ۹ پطرس برخاسته ذبح کن و بخور و گفتم حاشا خداوند که هرگز چیزی
- ۱۰ حرام یا ناپاک بدها نمیرفت و بار دیگر خطاب از آسمان در رسید که
- ۱۱ آنچه خدا پاک نموده تو حرام بخوان این سه کثرت واقع شد که همه
- ۱۲ باز بسوی آسمان بالا برده شد اینک در همان ساعت سه مرد از
- ۱۳ فیصریه نزد من فرستاده شده بجانۀ که در آن بودم رسیدند و روح
- مرا گفت که با ایشان بدون شک برو و این شش برادر نیز همراه من
- آمدند تا بجانۀ آن شخص داخل شدیم و ما را آگاهانید که چه سان

- فرشته را در خانه خود دید که ایستاده بوی گفت کسان بیافا بفرست
۱۴ و شمعون معروف به پطرس را بطلب ۵ که با تو سخنانی را خواهد
۱۵ گفت که بدانها تو و تمامی اهل بیت تو نجات خواهید یافت ۵ و چون
شروع سخن گفتن میکردم روح القدس برایشان نازل شد همچنانکه
۱۶ نخست بر ما ۵ آنگاه بخاطر آوردم سخن خداوند را که گفت یحیی باب
۱۷ تعمید داد لیکن شما بروح القدس تعمید خواهید یافت ۵ پس
چون خدا همان عطا را بدیشان بخشید چنانکه بامحض بایمان آوردن
۱۸ بعیسی مسیح خداوند من که باشم که بتوانم خدا را مانعت نمایم ۵ چون
این بشنیدند ساکت شدند و خدا را تجید کنان گفتند فی الحقیقه خدا
به اتمّهای نیز توبه حیات بخش عطا کرده است ۵

- (دعوت یونانیان در انطاکیه و تعلیم دادن شاول و برنابا ایشانرا)
۱۹ و اما آنانی که متفرّق شدند بسبب اذتّی که در مقدّمه استیفان برپاشد
تا فینقیّا و قبرس و انطاکیه می گشتند و بغیر از یهود هیچ کس را
۲۰ دعوت بکلام نکردند ۵ لیکن بعضی از ایشان که از اهل قبرس و قیروان
بودند چون بانطاکیه رسیدند با یونانیان نیز تکلم کردند و بخداوند
۲۱ عیسی بشارت مینمودند ۵ و دست خداوند با ایشان بود و جمعی
۲۲ کثیر ایمان آورده بسوی خداوند انابت کردند ۵ اما چون خبر ایشان
بسمع کلیسای اورشلیم رسید برنابا را مأمور کردند که بانطاکیه برود ۵
۲۳ و چون رسید و توفیق خدا را دید شاد خاطر شده همه را نصیحت

۲۴ فرمود که بتصمیم قلب با خداوند پایدار بمانند ۵ زیرا که مرد صالح
و مملو از روح القدس و ایمان بود و گروهی بسیار بخداوند گرویدند ۵
۲۵ و برنابا بطرسوس برای طلب شاول رفت و چون او را یافت بانطاکیه
آورد ۵ و ایشان مدت سالی تمام در کلیسا انجمن میداشتند و خلقی
۲۶ بسیار را تعلیم میدادند و شاگردان نخست در انطاکیه بمسیحی
شدند ۵

(اخبار آغا بوس نبی از قحط و فرستادن صدقات برای مقدسین
اورشلم)

۲۷ و در آن ایام انبیائی چند از اورشلم بانطاکیه آمدند ۵ که یکی از
۲۸ ایشان آغا بوس نام برخاسته بروح اخبار نمود که قحطی شدید در تمامی
ربع مسکون خواهد شد و آن در ایام گلودیوس قیصر پدید آمد ۵
۲۹ و شاگردان مصمم آن شدند که هریک بر حسب مقدور خود هدیه
۳۰ برای برادران ساکن یهودیه بفرستند ۵ پس چنین کردند و آنرا
بدست برنابا و شاول نزد کشیشان روانه نمودند

(باب دوازدهم ذکر ستمگری هیرودیس بر مسیحیان و شهادت
یعقوب و حبس پطرس)

۱ و در آن زمان هیرودیس پادشاه دست تطاول بر بعضی از کلیسا
۲ کشید ۵ و یعقوب برادر یوحنا را بشمشیر کشت ۵ و چون دید که
۳ یهود را پسند افتاد بر آن مزید کرده پطرس را نیز گرفتار کرد و ایام

- ۴ فطیر بود ۵ پس او را گرفته در زندان انداخت و بچاردسته رباعی سپاهیان سپرد که او را حراست کنند و اراده می داشت که بعد از فصیح
۵ او را برای قوم بیرون آورد ۶ پس پطرس را در زندان نگاه داشتند
۶ اما کلیسا بجهت او بدرگاه خدا پیوسته دعا می کردند ۷ و در شبی که
هیرودیس قصد بکشتن او را داشت پطرس بدو زنجیر بسته در
میان دو سپاهی خفته بود و کشیکچیان نزد در زندان را حراست
۷ می کردند ۸ ناکاه فرشته خداوند نزد وی حاضر شد و روشنی در
آخانه درخشید پس به پهلوی پطرس زده او را بیدار نمود و گفت
۸ بزودی برخیز که در ساعت زنجیرها از دشتش فرو ریخت ۹ فرشته
ویرا گفت کمر خود را به بند و نعلین بر پا کن پس چنین کرد و بوی
۹ گفت ردای خود را بپوش و از عقب من بیا ۱۰ پس بیرون شده
از عقب او روان گردید و ندانست که آنچه از فرشته روی نمود
۱۰ حقیقی است بلکه گمان برد که خواب می بیند ۱۱ پس از قراولان اول
و دوم گذشته بدرواز آهنی که بسوی شهر می رود رسیدند و آن خود
بخود پیش روی ایشان باز شد و از آن بیرون رفته تا آخر یک کوچه
۱۱ برفتند که در ساعت فرشته از او غایب شد ۱۲ آنگاه پطرس بخود
آمده گفت اکنون به تحقیق دانستم که خداوند فرشته خود را فرستاده
۱۲ مرا از دست هیرودیس و از تمام انتظار قوم بهود رهانید ۱۳ چون اینرا
دریافت بخانه مریم مادر یوحنا ملقب بمرقس آمد و در آنجا بسیاری
۱۳ جمع شده بعبادت مشغول بودند ۱۴ چون او در خانه را کوید کنیزی

- ۱۴ رودا نام آمد تا بفهمد ۵ چون آواز پطرس را شناخت از خوشی در را
باز نکرده بان درون شتافته خبر داد که پطرس بدرگاه ایستاده است ۵
۱۵ ویرا گفتند دیوانه و چون تاءکید کرد که چنین است گفتند که فرشته
او باشد ۵ اما پطرس پیوسته در را میگوید پس در را کشوده اورا
۱۶ دیدند و در حیرت افتادند ۵ اما بدست خود بسوی ایشان اشاره کرد
که خاموش باشند و بیان نمود که چگونه خدا اورا از زندان خلاصی
داد و گفت یعقوب و سائر برادران را ازین امور مطلع سازید پس
۱۸ بیرون شده بجای دیگر رفت ۵ و چون روز شد اضطرابی عظیم
۱۹ در سپاهیان افتاد که پطرس چه شد ۵ و هیرودیس چون اورا طلبیده
نیافت کشیکیان را باز خواست نموده فرمود تا ایشان را بقتل رسانند
و خود از یهودیه بقصریه کوچ کرده در آنجا اقامت نمود ۵

(عقوبت هیرودیس جهت ایدای مسیحین)

- ۲۰ اما هیرودیس با اهل صور و صیدون خشمناک شد پس ایشان بیک
دل نزد او حاضر شدند و بلاستس ناظر خوا بگاه پادشاه را با خود
متحد ساخته طلب مصالحه کردند زیرا که دیار ایشان از ملک
پادشاه معیشت می یافت ۵ و در روزی معین هیرودیس لباس
ملوکانه در بر کرده بر مسند حکومت نشسته ایشانرا خطاب میکرد ۵
۲۲ و خلق ندا میکردند که آواز خدای است نه آواز انسان ۵ که در
۲۳ ساعت فرشته خداوند اورا زد زیرا که خدا را تعجید نمود و کرم اورا

خورد که بمرد ۵ اما کلام خدا نمؤ کرده ترقی یافت ۵ و برنابا و شاول
چون آن خدمت را بانجام رسانیدند از اورشلیم مراجعت کردند
و یوحنا ی ملقب بمرقس را همراه خود بردند

(باب سیزدهم ذکر سفر اول برنابا و پولس رسول بجهة دعوت امّها)

۱ و در کلیسائی که در انطاکیه بود انبیاء و معلّم چند بودند برنابا
و شمعون ملقب به نیجرو لوقیوس قیروانی و مناحم برادر رضاعی
۲ هیرودیس تیترا رخ و شاول ۵ چون ایشان در عبادت خدا و روزه
اشتغال میداشتند روح القدس گفت برنابا و شاول را برای من
۳ جداسازید از هر آن عملی که ایشان را برای آن خوانده ام ۵ آنگاه روزه
۴ گرفته و دعا کرده و دستها بر ایشان گذارده مرخص نمودند ۵ پس
ایشان از جانب روح القدس فرستاده شده به سلوکیه رفتند و از آنجا
۵ از راه دریای بقیرس آمدند ۵ و وارد سلامیس شده در کنایس یهود
۶ بکلام خدا موعظه کردند و یوحنا ملازم ایشان بود ۵ و چون در
تمامی جزیره تابه پافس کشتند در آنجا شخص یهودی را که ساحر و نمئی
۷ کاذب بود یافتند که نام او باریشوع بود ۵ او رفیق سر جیوس پولس
والی بود که مردی فهم بود همان برنابا و شاول را طلب نموده خواست
۸ کلام خدا را بشنود ۵ اما علیمایعی آن ساحر که ترجمه اسمش
همچنین میباشد ایشانرا مخالفت نموده خواست والی را از ایمان بر
۹ کرداند ۵ ولی شاول که پولس باشد مملو از روح القدس شده

- ۱۰ براونیک نکریسته ۱ گفت ای مملو از هر نوع مکر و خباثت ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی باز نمی ایستی از منحرف ساختن طُرُق راست خداوند ۱۱ الحال اینک دست خداوند بر تست و کور شده آفتابرا نامدّتی نخواهی دید که در همان ساعت غشاوت و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده راهنائی طلب میگرد ۱۲ پس والی چون آن ماجرا را دید از تعلیم خداوند متخیر شده ایمان آورد ۱۳ آنکه پولس و رفقاییش از یافس بکشتی سوار شده به پُرجه پمفلیه آمدند اما یوحنا از ایشان مفارقت کرده باورشلم بر کشت ۱۴ و ایشان از پُرجه عبور نموده بانطاکیّه پیسیدیه آمدند و در روز سبت بکنیسه در آمده بنشستند ۱۵ و بعد از تلاوت تورا و صحف انبیاء روّسای کنیسه نزد ایشان فرستاده گفتند ای برادران عزیز اگر کلامی نصیحت آمیز برای قوم دارید بفرماید ۱۶

(موعظه پولس در انطاکیّه پیسیدیه)

- ۱۶ پس پولس بر پا ایستاده بدست خود اشاره کرده گفت ای مردان اسرائیلی و خدا ترسان گوش دهید ۱۷ خدای این قوم اسرائیل پدران ما را برگزیده قوم را ممتاز فرمود در غربت ایشان در زمین مصر و ایشان را بازوی بلند از آنجا بیرون آورد ۱۸ و تا مدتّ چهل سال در بیابان ایشان را پرورش کرد ۱۹ و هفت طائفه را در ارض کنعان هلاک کرده زمین ایشان را بدیشان بقرعه تقسیم نمود ۲۰ و بعد از آن تا قریب چهار صد و پنجاه سال تا زمان صموئیل نبی ایشان را داوران داد ۲۱ و از

- آنوقت پادشاهی خواستند و خدا شاول بن قیس را از سبط
 ۲۲ بن یامین تا چهل سال بدیشان داد. پس او را از میان برداشته داود را
 برایشان سلطنت داد و در حق او شهادت فرمود که داود بن یسار
 ۲۳ مرغوب دل خود یافته ام که بتامی اراده من عمل خواهد کرد. و از
 ذریت او خدا بر حسب وعده برای اسرائیل نجات دهنده را یعنی
 ۲۴ عیسی مبعوث کردانید. چون یحیی پیش از آمدن او تمام قوم
 ۲۵ اسرائیل را بتعمید توبه موعظه نموده بود. پس چون یحیی دوره
 خود را پایان برد گفت مرا که می پندارید من او نیستم لکن اینک بعد
 ۲۶ از من کسی می آید که لایق کشادن نعلین او نیم. ای برادران و ابنای
 آل ابراهیم و هر که از شما خدا ترس باشد مر شمارا کلام این نجات
 ۲۷ فرستاده شد. زیرا سکنه اورشلیم و رؤسای ایشان چونکه نشناختند
 او را و اقوال انبیار که هر سبت خوانده میشود و قتی که بروی
 ۲۸ فتوی دادند با تمام رسانیدند. و هر چند هیچ علت قتل در وی
 نیافتند از پیلطس خواهش کردند که او را بقتل رساند.
 ۲۹ پس چون آنچه درباره وی نوشته شده بود تمام کردند او را از صلیب
 ۳۰ پائین آورده بقبر سپردند. لکن خدا او را از مردگان برخیزانید.
 ۳۱ و او روزهای بسیار ظاهر شد بر آنانیکه همراه او از جلیل باورشلم آمد
 ۳۲ بودند که الحال نزد قوم شهود او میباشند. پس ما بشا بشارت میدهم
 ۳۳ بدان وعده که به پدران ما داده شد. که خدا آنها را بکه فرزندان
 ایشان میباشم وفا کرد و قتی که عیسی را برخیزانید چنانکه در زبور دوم

- ۳۴ مکتوب است که تو پسر من هستی من امروز ترا تولید نمودم و در آنکه او را از مردگان برخیزانید تا دیگر هرگز راجع بفساد نشود چنین
- ۳۵ گفت که بر حتمهای صادق داود برای شما وفا خواهم کرد و بنا برین در موضع دیگر نیز میگوید تو قدّوس خود را نخواهی گذاشت که
- ۳۶ فساد را ببندد زیرا که داود بعد از آنکه بر حسب اراده خدا در خود را خدمت کرده بود بخت و به پدران خود ملحق شده
- ۳۷ فساد را دید لیکن آنکس که خدا برخیزانید فساد را ندید پس
- ۳۸ ای برادران شمار معلوم باد که بوساطت او شما از آمرزش گناه اعلام میشود و بوسیله او هر که ایمان آورد مبرا می شود از هر چیزی که
- ۳۹ بشریعت موسی نتوانستید مبرا شوید پس احتیاط کنید مبادا
- ۴۰ آنچه در صحف انبیاء مکتوب است بر شما واقع شود که ای حقیر شمارندگان ملاحظه کنید و تعجب نایند و هلاک شوید که من عملی را در ایام شما پدید آورم عملی که هر چند کسی شمارا از آن اعلام نماید
- ۴۱ تصدیق نخواهید کرد چون یهودان از کنیسه بیرون میرفتند خواهش نمودند که در سبت آینده هم این سخنان را بدیشان باز گویند
- ۴۲ و چون اهل کنیسه متفرق شدند بسیاری از یهودان وجدیدان خدا پرست از عقب پولس و برنابا افتادند و آن دو نفر بایشان سخن گفته
- ۴۳ نصیحت نمودند که بتوفیق الهی ثابت باشید اما در سبت دیگر
- ۴۴ قریب به تمام شهر فراهم شدند تا کلام خدا را بشنوند ولی چون یهود از دحام خلق را دیدند از حسد مملو گشته کفر کویان با سخنان پولس

- ۴۶ مخالفت کردند و آنکاه پولس و برنابا دلیر شده گفتند واجب بود کلام خدا نخست بشما الفا شود لیکن چون آنرا رد کردید و خود را ناشایسته حیات جاوید شمردید همانا بسوی امتها توجه نمایم زیرا که خداوند بر بن طریق ما را مامور داشت که ترانور امتها ساختیم تا الی اقصای زمین منشائی نجات باشی و چون امتها این بشنیدند شاد خاطر شده کلام خداوند را تعجید نمودند و آنانیکه مستعد حیات جاوید بودند کرویدند و کلام خدا در تمام آن نواحی منتشر گشت و اما یهود چند زن دیندار و متخصص و اکابر شهر را بشورانیدند و ایشانرا بزحمت رسانیدن بر پولس و برنابا تحریض نموده ایشانرا از حدود خود بیرون کردند و ایشان خاک پایهای خود را بر ایشان فشانده به ایقونیّه آمدند و شاگردان مملو از خوشی و روح القدس گردیدند

(باب چهاردهم)

- ۱ اما در ایقونیّه ایشان با هم بکنیسه یهود در آمده بنوعی سخن گفتند که
۲ جمعی کثیر از یهود و یونانیان کرویدند لیکن یهودان بی ایمان دلهای
۳ امتها را اغوا نمودند و با برادران بد اندیش ساختند پس مدت مدیدی توقف نموده بدلیری سخن می گفتند بنام خداوندیکه بکلام
توفیق خود شهادت میداد و آیات و معجزات عطا میکرد تا از دست
۴ ایشان ظاهر شود و مردم شهر دفرقه شدند گروهی همداستان
۵ یهود و جمعی با رسولان بودند و چون امتها و یهود با تفاق رؤسای

۶ خود بر ایشان تا خنند تا ایشان را اهانت نموده سنکسار کنند و آگاهی
 یافته بسوی لستره و در به شهرهای لیکا و نیه و دیاران نواحی فرار کردند و
 ۷ و در آنجا بشارت میدادند و در لستره مردی نشسته بود که پاپه‌ایش
 ۸ بجرکت بود و از شکم مادر لنگ متولد شده هرگز راه نرفته بود و چون
 ۹ سخن پولس را استماع نمود او بروی نیک نگرسته دید که ایمان
 ۱۰ شفایافتن دارد و پس با و از بلند بدو گفت بر پاپه‌ای خود راست
 ۱۱ بایست که در ساعت برجسته خرامان گردید و اما خلق چون این
 عمل پولس را مشاهده کردند صدای خود را بلسان لیکا و نیه بلند کرده
 ۱۲ گفتند خدا این بصورت انسان نزد ما نازل شده اند و پس بر نابارا
 مشتری و پولس را عطار خواندند زیرا که او در سخن گفتن مقدم
 ۱۳ بود و پس کاهن مشتری که پیش شهر ایشان بود کاوان و تاجها با گروه
 ۱۴ هائی از خلق بدر وازه‌ها آورده خواست که قربانی گذرانند و اما
 چون آمد و رسول بر نابا و پولس شنیدند جامه‌های خود را دریده
 ۱۵ در میان مردم افتادند و ندا کرده و گفتند ای مردمان چرا چنین
 میکنید ما نیز انسانیم و صاحبان علمها مانند شما و شما بشارت میدهم که
 ازین اباطیل رجوع کنید بسوی خدای حی که آسمان و زمین و دریا
 ۱۶ و آنچه در آنهاست آفرید و که در طبقات سلف همه امتها را
 ۱۷ واکذاشت که در طرُق خود رفتار کنند و با وجودیکه خود را
 بی شهادت نکذاشت چون احسان مینمود و از آسمان باران بارانیده
 و فصول بار آور بخشیده دلهای ما را از خوراک و شادی مملو میساخت و

- ۱۸ و بد بنسخان خلق را از کذرانیدن قربانی برای ایشان بدشواری
 ۱۹ باز داشتند ۵ اما یهودان از انطاکیه و ایقونیّه آمده مردم را با خود متحد
 ساختند و پولس را سنکسار کرده از شهر بیرون کشیدند و پنداشتند
 ۲۰ که مرده است ۵ اما چون تلا میزد کرد او ایستادند بر خاسته بشهر در
 ۲۱ آمد و بامدادان بابرنا با بسوی در به روانه شد ۵ و در آن شهر بشارت
 داده بسیار پیرا شا کرد ساختند پس به لستره و ایقونیّه و انطاکیّه
 ۲۲ مراجعت کردند ۵ و دل های شاگردان را نفویتی داده پند میدادند که در
 ایمان ثابت بمانند و اینکه با مصائب بسیار میباید داخل ملکوت
 ۲۳ خدا کردیم ۵ و در هر کلیسا بجهت ایشان کشیشان معین نمودند
 و دعا و روزه داشته ایشان را بخداوندی که بدو گرویده بودند سپردند ۵
 ۲۴ و از پیسیدیه گذشته به پمفلیّه آمدند ۵ و در پرجه بکلام موعظه
 ۲۵ نمودند و به اتالیّا فرود آمدند ۵ و از آنجا بکشتی سوار شده بانطاکیّه
 آمدند که از هانجا ایشان را بتوفیق الهی سپرده بودند برای آنکاری که
 ۲۶ بانجام رسانیده بودند ۵ و چون وارد شهر شدند کلیساراجمع کرده
 ایشانرا مطلع ساختند از آنچه خدا با ایشان کرده بود و چگونه باب
 ۲۸ ایمان را برای امتها مفتوح ساخت ۵ پس مدت مدیدی با شاگردان
 بسر بردند

(باب پانزدهم ذکر مباحثه در کلیسای انطاکیّه و شورای اورشلیم در آن)

۱ و تی چند از یهودیه آمده برادران را تعلیم میدادند که اگر بر حسب

- ۲ آئین موسی مختون نشوید ممکن نیست که نجات یابید و چون پولس و برنابا را منازعه و مباحثه بسیار با ایشان واقع شد قرار بر این شد که پولس و برنابا و چند نفر دیگر از ایشان نزد رسولان و کشیشان در اورشلیم برای این مسئله بروند و پس کلیسا ایشانرا مشایعت نموده ۳ ارفینیقیه و سامره عبور کرده ایمان آوردن امتها را بیان کردند و همگی برادران را شادی عظیم دادند و چون وارد اورشلیم شدند کلیسا ۴ و رسولان و کشیشان ایشانرا بپذیرفتند و آنها را از آنچه خدا با ایشان کرده بود خبر دادند و آنگاه بعضی از فرقه فریسیان که ایمان آورده بودند ۵ برخاسته گفتند اینها را باید ختنه نمایند و امر کنند که سنن موسی را نگاه دارند و پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا در این امر مصححتی ۶ بینند و چون مباحثه سخت شد بطرس برخاسته بدیشان گفت ای برادران عزیز شما آگاهید که از ایام اول خدا از میان ما مرا برگزید تا امتها ۷ از زبان من کلام بشارت بشنوند و بگردند و خدای عارف ۸ القلوب بر ایشان شهادت داد بدینکه روح القدس را بدیشان داد چنانکه بمانیز و در میان ما و ایشان هیچ تمیز نداد بلکه محض با ایمان ۹ دلهایشانرا طاهر نمود و پس اکنون چرا خدا را امتحان میکنید که یوغی ۱۰ بر کردن شاگردان مینهد که پدران ما و ما نیز طاقت تحمل آن نداشته ۱۱ ماستم بلکه اعتقاد داریم که محض بتوقیق خداوند عیسی مسیح نجات یابیم همچنانکه ایشان نیز و پس تمام جماعت ساکت شده حکایت ۱۲ پولس و برنابا را اصغا نمودند درباره آیات و معجزاتی که خدا در میان

- ۱۳ امّت‌ها بوساطت ایشان ظاهر ساخته بود. پس چون ایشان ساکت شدند یعقوب رو آورده گفت ای برادران عزیز مرا گوش گیرید.
- ۱۴ شمعون بیان فرموده است که چگونه خدا اوّل امّت‌ها را تقدّم نمود
- ۱۵ تا قومی از ایشان بنام خود بگیرد. و کلام انبیاء در این مطابق است
- ۱۶ چنانکه مکتوب است که بعد از این رجوع نموده خیمه منهدم داد و در باز برپاکم و خرابیهای آنرا مرمت کرده آنرا خواهم آراست.
- ۱۷ تا بقیه مردم طالب خداوند شوند و جمیع امّت‌هاییکه بر آنها نام من نهاده شده است این میگوید خداوند خالق این همه و همه اعمال
- ۱۸ خداوند از ازل بدو معلوم است. پس رای من اینست کسانی را که از امّت‌ها بسوی خدا انابت میکنند زحمت نرسانم. مگر اینکه ایشانرا وصیت کنم که از نجاسات بتهاوزنا و حیوانات خفه و خون پرهیزند.
- ۲۱ زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر را شخصی دارد که بدو موعظه میکنند چنانکه در هر سبت در کنایس او را تلاوت میکنند. آنگاه رسولان و کشیشان با اتفاق تمامی کلیسا بدین رضا دادند که چند نفر از میان خود انتخاب نموده به همراهی پولس و برنابا با نطاکیه بفرستند یعنی یهودای ملقب به برسابا و سیلاس که از پیشوایان برادران بودند. و بدست ایشان نوشتند که رسولان و کشیشان و برادران سلام می‌رسانند به برادران از امّت‌ها که در انطاکیه و سوریه و قیلیقیه می‌باشند. چون شنیده شد که بعضی از میان ما بیرون رفته شمارا بسخنان خود مشوّش ساخته قلوبت‌انرا منقلب مینمایند و میکوبند که

میباید مختون شده شریعترا نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ فرمایش
 نکردیم. لهذا ما بیک دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده
 بنزد شما بفرستیم همراه عزیزان خود برنابا و پولس. اشخاصی که جانهای
 خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کردند. خلاصه یهودا
 و سیلاس را فرستادیم و ایشان شمارا ازین امور بزبان خواهند
 آگاهانید. که روح القدس و ما را اختیار افتاد که باری بر شما نهم
 جز این ضروریات. که از قربانیهای بتها و خون و حیوانات خفه و زنا
 پرهیزند که هرگاه ازین امور خود را محفوظ دارید به نیکویی خواهید
 پرداخت و السلام. پس ایشان مرخص شده بانطاکیه آمدند
 و جماعت را فراهم آورده نامه را رسانیدند. چون مطالعه کردند ازین
 تسلی شاد خاطر گشتند. و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نبی
 بودند برادران را بسنخان بسیار نصیحت و تقویت نمودند. پس چون
 مدتی در آنجا بسر بردند بسلام از برادران رخصت گرفته بسوی
 فرستندگان خود توجه نمودند. لیکن سیلاس را چنان پسند افتاد
 که در آنجا بماند. اما پولس و برنابا در انطاکیه توقف نموده با بسیاری
 دیگر تعلیم و بشارت بکلام خدا میدادند.

(حکایت سفردوم پولس برای دعوت امتها)

و بعد از ایام چند پولس به برنابا گفت بر کردیم و برادران را در هر شهر یک
 در آنها بکلام خداوند اعلام نمودیم تفقد کنیم که چگونه میباشند. اما

برنابا چنان مصلحت دید که یوحنا ی ملقب بمرقس را همراه خود بردارد ۳۸
لیکن پولس را پسند نیفتاد که شخصی را که از پمفلیه از ایشان جدا شد ۳۹
و با ایشان در کار همراهی نکرد با خود ببرد ۴۰ پس نزاع بدین حد رسید
که از یکدیگر مفارقت کرده برنابا مرقس را برداشته بقبرس از راه دریا
رفت ۴۱ اما پولس سیلاس را اختیار کرده و از برادران بتوفیق
خداوند سپرده شده رو بسفر نهاد ۴۲ و از سوریه و قیلیقیه عبور کرده
کلیساها را استوار مینمود

(باب شانزدهم)

۱ و به در به و لستره آمد که اینک شاگردی تیموتاوس نام آنجا بود
۲ پسر زن یهودیه مومنه که پدرش یونانی بود ۳ که برادران در لستره
۴ و ایتونیه براوشهادت میدادند ۵ چون پولس خواست او همراه وی
بیاید او را گرفته مختون ساخت بسبب یهودانیکه در آن نواحی بودند
۶ زیرا که همه پدرش را میشناختند که یونانی بود ۷ و در هر شهری که
۸ میکشند قوانینیکه رسولان و کشیشان در اورشلیم حکم فرموده
۹ بودند بدیشان میسپردند تا حفظ نمایند ۱۰ پس کلیساها در ایمان
۱۱ استوار میشدند و روز بروز در شماره میافزوردند ۱۲ و چون از فریجیه
۱۳ و دیار غلاطیه عبور کردند روح القدس ایشانرا منع نمود از رسانیدن
۱۴ کلام باسیا ۱۵ پس بمیسیا آمده سعی نمودند که به بطینیا بروند لیکن
۱۶ روح ایشانرا اجازت نداد ۱۷ و از میسیا گذشته به ترواس رسیدند ۱۸
۱۹ شبی پولس در خواب دید که شخصی از اهل مکادونیه ایستاده بدو

- ۱۰ التماس نموده گفت بمکادونیّه آمده ما را امداد فرما ۵ چون این
 خواب را دیدی درنگ عازم سفر مکادونیّه شدیم زیرا یقین دانستیم که
 ۱۱ خداوند ما را خوانده است تا بشارت بد ایشان رسانیم ۵ پس از ترّوأس
 بکشتی نشسته براه مستقیم به ساموترآکی رسیدیم و روز دیگر وارد
 ۱۲ نیاپولیس شدیم ۵ و از آنجا به فیلیّی رفتیم که شهر اوّل از سرحدّ مکادونیّه
 ۱۳ و کلّونیّه است و در آن شهر چند روز توقف نمودیم ۵ و در روز سبت
 از شهر بیرون شده و بکناره رودخانه جائیکه نماز میگذارند نشسته
 ۱۴ باز نانیکه در آنجا جمع میشدند سخن رانندیم ۵ و زنی لیدیّه نام ارغوان
 فروشی که از شهر طیاتیرا و خداپرست بود میشنید که خداوند دل
 ۱۵ او را کشود تا سخنان پولس را اصغاع نماید ۵ و چون او و اهل خانه اش
 تعمید یافتند خواهش نموده گفت اگر شما را یقین است که بخداوند
 ۱۶ ایمان آوردیم بخانه من درآمده بمانید و ما را الحاح نمود ۵ اتفاقاً
 وقتی که ما بمحلّ نماز میرفتیم کنیزیکه روح تفلّول داشت و از غیب
 ۱۷ کوئی منافع بسیار برای آقایان خود پیدا نمودی بمان بخرورد ۵ و از عقب
 پولس و ما آمده اند آکرده میگفت که این مردمان خدام خدا ایتعالی
 ۱۸ میباشدند که ما را از طریق نجات اعلام مینمایند ۵ و چون این کار را
 روزهای بسیار میکرد پولس دل تنگ شده برکشت و بروح گفت
 ترا میفرمایم بنام عیسی مسیح ازین دختر بیرون بیا که در ساعت از
 ۱۹ او بیرون شد ۵ اما چون آقایانش دیدند که از کسب خود مایوس
 شدند پولس و سیلاس را گرفته در بازار نزد حکام کشیدند ۵

- ۲۰ وایشانرا نزد والیان حاضر ساخته گفتند این دو شخص شهرمارا
 ۲۱ بشورش آوردند و از یهود هستند و رسومی را اعلام مینمایند که پذیر
 ۲۲ فتن و بجا آوردن آنها بر ما که رومانی هستیم جایز نیست پس خلق
 برایشان هجوم آوردند و والیان جامه های ایشانرا کنده فرمودند ایشانرا
 ۲۳ تازیانه زنند و چون ایشانرا تازیانه بسیار زدند بزندان افکندند
 و داروغه زندان راتاء کید فرمودند که ایشانرا محکم نگاه بدارد
 ۲۴ و چون بدین طور امر یافت ایشانرا بسجن درونی انداخت و پاپایشانرا
 ۲۵ در کنده مضبوط کرد اما قریب به نصف شب پولس و سیلاس
 دعا کرده خدا را تسبیح مینمودند که زندانیان آواز ایشانرا شنیدند
 ۲۶ ناکاه زلزله عظیم حادث گشت بحدّیکه اساس زندان بمجنش درآمد
 ۲۷ و دفعه همه درها باز شد و زنجیرها از همه فرو ریخت اما داروغه
 بیدار شده چون درهای زندان را کشوده دید شمشیر خود را کشیده
 ۲۸ خواست خود را بکشد که کمان برد زندانیان فرار کرده اند اما
 پولس با آواز بلند صد ا زده گفت خود را ضرری مرسان که ما همه در
 ۲۹ اینجا هستیم پس چراغ طلب نموده بان درون جست و لرزان نزد
 ۳۰ پولس و سیلاس افتاد وایشانرا بیرون آورده گفت ای آقایان
 ۳۱ مرا چه باید کرد تا نجات یابم گفتند بخداوند عیسی مسیح ایمان آور
 ۳۲ که تو و اهل خانه ات رستکار خواهید گشت آنگاه کلام خداوند را
 ۳۳ برای او و تمامی اهل بیتش بیان کردند پس ایشانرا برداشته در
 هان ساعت شب زخمایشانرا شست و خود و همه کسانش فی الفور

۳۴ تعمید یافتند و ایشانرا بخانه خود در آورده خوانی پیش ایشان نهاد
 ۳۵ و با تمامی عیال خود بخدا ایمان آورده شاد گردید و اما چون روز شد
 ۳۶ والیان فراشان فرستاده گفتند آن اشخاص را رها نما آنکه داروغه
 پولس را ازین سخنان آگاهانید که والیان فرستادند تا رستکار شوید
 ۳۷ پس الان بیرون آمده بسلام روانه شوید لیکن پولس بدیشان
 گفت ما را که مرد بان رومانی میباشیم آشکارا و بی حجت نازیانه زده
 بزندان انداختند و الان ما را به پنهانی بیرون مینایندنی بلکه خود
 ۳۸ آمده ما را بیرون بیاورند پس فراشان این سخنانرا بوالیان باز گفتند
 ۳۹ و چون شنیدند که رومانی هستند بترسیدند و آمده بدیشان التماس
 ۴۰ نموده بیرون آوردند و خواهش کردند که از شهر بروند آنکه از
 زندان بیرون آمده بخانه لیدیّه شتافتند و با برادران ملاقات نموده
 و ایشانرا نصیحت کرده روانه شدند

(باب هفدهم)

۱ و از امفیولس و آپلونیّه گذشته به تسالونیکه رسیدند که در آنجا
 ۲ کیسهٔ یهود بود پیش پولس بر حسب عادت خود پیش ایشان
 ۳ داخل شده در سه سبت با ایشان از کتاب محاجه میکرد و واضح
 و مبین میساخت که لازم بود مسیح زحمت بیند و از مردکان برخیزد
 ۴ و عیسی که خبر او را بشنیدیم همان مسیح است و بعضی از ایشان قبول
 کردند و با پولس و سیلاس متحد شدند و از یونانیان خدا ترس گروهی
 ۵ عظیم و از زنان شریفات عددی کثیر اما یهودیان بی ایمان حسد برده

- چند نفر از بازار بهار را برداشته خلق را جمع کرده شهر را بشورش آوردند و بخانه یاسون تاخته خواستند ایشان را در میان مردم بکشند ۶ و چون ایشان را یافتند یاسون و چند برادر را نزد حکام شهر کشیدند و ندا میکردند که آنانی که ربع مسکون را شورانیده اند حال بدی بجایز آمدند ۷ و یاسون ایشان را پذیرفته است و همه اینها بر خلاف احکام قیصر عمل میکنند و قائل برین هستند که پادشاهی دیگر هست یعنی عیسی ۸ پس خلق و حکام شهر را از شنیدن این سخنان مضطرب ساختند ۹ و از یاسون و دیگران کفالت گرفته ایشان را رها کردند ۱۰ اما برادران بیدرنک در شب پولس و سیلاس را بسوی بیریه روانه کردند و ایشان بدانجا رسیده بکنیسه یهود درآمدند ۱۱ و اینها از اهل تسالونیکي نجیب تر بودند چونکه در کمال رضامندی کلام را پذیرفتند و هر روز کتب را تفتیش مینمودند که آیا این امور همچنین است ۱۲ پس بسیاری از ایشان کرویدند و از زنان شریفات یونانیه و از مردان جمعی عظیم ۱۳ لیکن چون یهودان تسالونیکي فهمیدند که پولس در بیریه نیز بکلام خدا موعظه میکند در آنجا هم رفته خلق را شورانیدند ۱۴ در ساعت برادران پولس را بسوی دریا روانه کردند ولی سیلاس با تیموتاؤس در آنجا توقف نمودند ۱۵ و راهنمایان پولس او را به اَطینا آوردند و حکم برای سیلاس و تیموتاؤس گرفته که بزودی هر چه تمامتر بنزد او آیند روانه شدند ۱۶ اما هَنکا میکه پولس در اَطینا انتظار ایشان میکشید روح او در اندرونش مضطرب

- ۱۷ کشت چون دید که شهر از تنها مملو است ۵ پس درکنیسه با یهودان
و خداپرستان و در بازار هر روزه با هر که ملاقات میکرد مباحثه
مینمود ۵ اما بعضی از فلاسفهٔ اپیکوریین و رواقیین با او روبرو شده
۱۸ بعضی میگفتند این یاوه کوچه میخواهد بگوید و دیگران گفتند ظاهراً
واعظ بخدایان غریب است زیرا که ایشان را به عیسی و قیامت بشارت
میداد ۵ پس او را گرفته بکوه مرّیخ بردند و گفتند آیا میتوانیم یافت که
۱۹ این تعلیم تازه که تو میکوی چیست ۵ چونکه سخنان غریب بسمع ما
میرسانی پس میخواهیم بدانیم از اینها چه مقصود است ۵ اما جمیع اهل
۲۱ اطینا و غربائی ساکن آنجا جز برای گفت و شنید اشیای تازه فراغت
نمیداشتند ۵ پس پولس در وسط کوه مرّیخ ایستاده گفت ای مردمان
۲۲ اطینا شمار از هرجهٔ بسیار دیندار یافته ام ۵ زیرا چون سیر کرده
۲۳ معابد شمارا نظاره مینمودم مذبحی یافتم که بر آن نام خدای غیر معروف
نوشته بود پس آنچه شما بدون معرفت میپرستید من بشما اعلام
۲۴ می نمایم ۵ خداییکه جهان و آنچه در آنست آفرید چونکه او مالک آسمان
و زمین است در معابد مصنوع بدستها ساکن نمیشد ۵ و نه از
دستهای مردم خدمت می پذیرد که گویا بچیزی نیازمند باشد بلکه
۲۶ خود هم مکان حیات و نفس و جمیع چیزها میبخشد ۵ و هرامت انسانرا
از یک خون ساخت تا بر تمام روی زمین مسکن گیرند و از منۀ
معین و حدود مساکن ایشانرا مقرر فرمود ۵ تا خدا را طلب کنند که
۲۷ شاید او را تنقّص کرده بیا بند با آنکه از هیچ یکی از ما دور نیست ۵

- ۲۸ زیرا که در او زندگی و حرکت و وجود داریم چنانکه بعضی از شعرای
- ۲۹ شمایز گفته اند که از ذریت او میباشیم ۵ پس چون از اولاد خدا
- میباشیم نشاید کمان برد که الوهیت شباهت دارد به طلا یا نقره یا سنگ
- ۳۰ منقوش بصنعت یا مهارت انسان ۵ پس خدا از ازمنه جهالت چشم
- ۳۱ پوشیده الان تمام خلق را در هر جا حکم میفرماید که توبه کنند ۵ زیرا
- روز بیا مفرّ فرمود که در آن ربع مسکون را به انصاف داوری خواهد
- نمود بان مردی که معین فرمود و همه را براهین داد باینکه او را از
- ۳۲ مردگان برخیزانید ۵ چون ذکر قیامت مردگان شنیدند بعضی
- استهزاء نمودند و بعضی گفتند مرتبه دیگر درین باب از تو میشنویم ۵
- ۳۳ و همچنین پولس از میان ایشان بیرون رفت ۵ لیکن چند نفر بدو
- ۳۴ پیوسته ایمان آوردند که از جمله ایشان دیونیسیوس آریوپاگی وزنی
- مسمّاء به دامرس و بعضی دیگران بودند

(باب هیجدهم)

- ۱ و بعد از آن پولس از اطینار و نه شده به قرتس آمد ۵ و مرد یهودی
- ۲ آکیلا نام را یافت که مولدش پنطس بود و از ایطالیا بازن خود پرستگه
- نورسیده چون کلودیوس فرمان داده بود که تمام یهودان روم را اخراج
- ۳ شوند پس نزد ایشان آمد ۵ و چونکه با ایشان هم پیشه بودند نزد ایشان
- ۴ مانده بکار مشغول شد و کسب ایشان خیّامی بود ۵ و هر سبت در
- ۵ کیسه مکالمه کرده یهودان و یونانیان را محاب میساخت ۵ اما چون
- سیلاس و تیموتاؤس از مکداونیه آمدند پولس در روح مجبور شده

- ۶ به یهودان شهادت میداد که عیسی مسیح است و ولی چون ایشان
مخالفت نموده کفر میکردند دامن خود را بر ایسان افشانده گفت
۷ خون شما بر سر شماست من بری هستم من بعد بنزد امّتها میروم و پس
از آنجا نقل کرده بخانه شخصی یوستس نام خدا پرست آمد که خانه او
۸ متصل بکنیسه بود و اما کریسپس رئیس کنیسه با تمام اهل بیتش
بخداوند گرویدند و بسیاری از اهل قرنتس چون شنیدند ایمان
آورده تعمید یافتند و شبی خداوند در رویا به پولس گفت ترسان
۹ مباش بلکه سخن بگو و خاموش مباش و زیرا که من با تو هشتم
۱۰ و هیچکس ترا اذیت نرساند که مراد را بن شهر خلق بسیار است و پس
مدّت یکسال و شش ماه توقّف نموده ایشانرا بکلام خدا تعلیم میداد و
۱۱ اما چون غالیون والی اخائیّه بود یهودان همدستان شده بر سر
پولس تاخته اورا پیس مسند حاکم بردند و گفتند این شخص
۱۲ مردم را اغوا میکند که خدا را بر خلاف شریعت عبادت کنند و
چون پولس خواست حرف زند غالیون گفت ای یهودا اگر ظلمی
۱۳ یا خباثتی ناهنجار بودی هر آینه شرط عقل میبود که متحمّل شما بشوم و
ولی چون مسئله ایست درباره سخنان و نامها و شریعت شما خود بفهمید
۱۴ من در چنین امور نمیخواهم داوری کنم و پس ایشانرا از پیش مسند
براند و همه سوستانیس رئیس کنیسه را گرفته اورا در مقابل مسند
۱۵ والی زدند و غالیونرا ازین امور هیچ پروا نبود و اما پولس چند
روز دیگر مانده برادران را وداع نمود و باتفاق پرسکله و اکیلا به سوریه

از راه دریافت و در کجریه موی خود را چید چونکه نذر کرده بود ۱۹
و چون به افسس رسید آند و نفر را در آنجا رها کرده خود بکنیسه در
آمده با یهودان محاجه نمود ۲۰ و چون ایشان خواهش نمودند که مدتی
با ایشان بماند قبول نکرد ۲۱ بلکه ایشان را وداع کرده گفت که مرا
بهر صورت باید عید آینده را در اورشلیم صرف کنم لیکن انشاالله باز بنزد
شما خواهم برگشت پس از افسس روانه شد ۲۲ و بقصریه فرود آمده
(باورشلیم) رفت و کلیسار اخیوت نموده بانطاکیه آمد ۲۳

(ذکر سفر سم پولس و اقامت سه سال در افسس)
و مدتی در آنجا مانده باز سفر توجّه فرمود و در ملک غلاطیه و فریجیه ۲۴
جایجا میکشت و همه شاگردان را استوار مینمود ۲۵ اما شخصی یهود
آپلس نام از اهل اسکندریه که مردی فصیح و در کتاب توانا بود به
افسس رسید ۲۶ او در طریق خداوند تربیت یافته و در روح غیور
کشته از احوال خداوند بدقت تکلم و تعلیم مینمود هر چند جز از تعمید
یحیی اطلاعی نداشت ۲۷ همان شخص در کنیسه بدلیری سخن آغاز
کرد اما چون پرسکله و اکیلا او را شنیدند نزد خود آوردند و بدقت
تمام طریق خدا را بدو آموختند ۲۸ پس چون او عزیمت سفر اخایه
کرد برادران بشاکردان سفارش نامه نوشتند که او را بپذیرند و چون
بدانجا رسید آنانیرا که بوسیله توفیق مؤمن شده بودند اعانت بسیار
نمود ۲۹ زیرا بقوت تمام بر یهود اقامه حجت میکرد و از کتب مبرهن

میساخت که عیسی مسیح است

(باب نوزدهم)

- ۱ ودر هنگامیکه آپلُس در قرنتس بود پولس در نواحی عالیّه کردش
 ۲ کرده به افسس رسید و در آنجا شاگرد چند یافته ۵ بدیشان گفت
 آیا هنگامیکه ایمان آوردید روح القدس را نیافتید بوی گفتند بلکه
 ۳ نشنیدیم که روح القدس هست ۵ بدیشان گفت پس بچه طریق
 ۴ تعمید یافتید گفتند بتعمید یحیی ۵ پولس گفت یحیی البتّه تعمید
 توبه داد و بقوم می‌گفت بآن کسی که بعد از من می‌آید امین بیاورید یعنی
 ۵ بمسح عیسی ۵ چون این بشنیدند بنام خداوند عیسی تعمید گرفتند ۵
 ۶ و چون پولس دست بر ایشان نهاد روح القدس بر ایشان نازل شد
 ۷ و بلغات متکلم کشته نبوت کردند ۵ و جمله آن مردمان تخمیناً دوازده
 ۸ نفر بودند ۵ پس بکنیسه درآمده تا مدت سه ماه بدلیری سخن میراند
 ۹ و در امور ملکوت خدا مباحثه مینمود و برهان قاطع می‌آورد ۵ اما
 چون بعضی سخت دل کشته ایمان نیاوردند و پیش روی خلق
 طریقترا بد می‌گفتند از ایشان کناره نموده تلامیذ را جدا ساخت و هر
 ۱۰ روزه در مدرسه شخصی طیرانس نام مباحثه مینمود ۵ و بدین طور
 دو سال گذشت بقسمیکه تمامی اهل آسیاچه یهود و چه یونانی کلام
 ۱۱ خداوند عیسی را شنیدند ۵ و خداوند از دست پولس معجزات
 ۱۲ غیر معمول بظهور میرسانید ۵ بطوریکه از بدن او دستانها و فوطه
 ها برده بر مریضان می‌گذاشتند و امراض از ایشان زائل میشد و ارواح

- ۱۳ پلید از ایشان اخراج میشدند و لیکن تنی چند از یهودان سیاح
عزیمه خوان بر آنانیکه ارواح پلید داشتند نام خداوند عیسی را
خواندن گرفتند و میگفتند شما را بدان عیسی که پولس با و مو عظه
۱۴ میکند قسم میدهم و هفت نفر پسران اسکیا و رئیس گنهه یهود اینکار
۱۵ میکردند اما روح خبیث در جواب ایشان گفت عیسی را میشناسم
۱۶ و از پولس آگاهی دارم لیکن شما کیستید و آن مرد که روح پلید داشت
برایشان جست و برایشان زور آورده غلبه یافت بحدیکه از آخانه
۱۷ عریان و مجروح فرار کردند چون این واقعه بر جمیع یهودان
و یونانیان ساکن افسس مشهور گردید خوف بر همه ایشان طاری گشته
۱۸ نام خداوند عیسی را مکرر میداستند و بسیاری از مؤمنین آمدند
۱۹ و به اعمال خود اعتراف کرده آنها را فاش مینمودند و جمعی از
شعبده بازان کتب خویش را آورده در حضور خلق سوزانیدند
۲۰ و چون قیمت آنها را حساب کردند پنجاه هزار درهم بود بدین طور
۲۱ کلام خداوند ترقی کرده قوت می گرفت و بعد از تمام شدن
این مقدمات پولس در روح عزیمت کرد که از مکادونیه و اخائیه گذشته
۲۲ به اورشلیم برود و گفت بعد از شدنم بد آنجا رومار انیر باید دید پس
دو نفر از ملازمان خود یعنی تیموتاؤس و آرسطؤس را بمکادونیه
۲۳ روانه فرمود و خود در آسیا چندی توقف نمود در آن زمان هنگامه
۲۴ عظیم درباره طریقت برپا شد که شخصی دیمتریوس نام زرگر که
تصاویر بتکده اراطامیس را از نقره می ساخت و بمجه صنعتگران نفع

- ۲۵ خطر پیدا مینموده ایشان را و دیگر اینکه در چندین پیشه اشتغال
میداشتند فراهم آورده گفت ای مردمان آگاهید که از این شغل
۲۶ فراخی رزق ما است و دیده و شنیده اید که نه تنها در افسس بلکه
نقریبا در تمام آسیا این پولس خلق بسیار را اغوا نموده منحرف ساخته
است و میگوید که اینهایی که بدستها ساخته میشوند خدایان نیستند
۲۷ پس خطر است که نافع کسب ما از میان رود بلکه که این هیکل
خدای عظیم ارطامیس نیز حقیر شمرده شود و عظمت وی که تمام
۲۸ آسیا و ربع مسکون او را میپرستند بر طرف شود چون این بشنیدند
از خشم مملو گشته فریاد کنان میگفتند که بزرگ است ارطامیس
۲۹ افسسین و تمامی شهر بشورش آمده همه متفقاً بتماشای خانه تاختند
و غایوس و ارسترخس را که از اهل مکادونیّه و همراهان پولس بودند
۳۰ با خود میکشیدند اما چون پولس اراده نمود که بمیان مردم در آید
۳۱ شاگردان او را نکذاشتند و بعضی از رؤسای آسیا که او را دوست
میداشتند نزد او فرستاده خواهش نمودند که خود را بتماشای خانه
۳۲ نسپارد و هر یکی صدائی علیحده میکردند زیرا که جماعت آشفته
بود و اکثر نمیدانستند که برای چه جمع شدند پس اسکندر را از
۳۳ میان خلق کشیدند که یهودان او را پیش انداختند و اسکندر بدست
۳۴ خود اشاره کرده خواست برای خود پیش مردم حجت بیاورد لیکن
چون دانستند که یهودی است همه بیک آواز قریب بدو ساعت
۳۵ ندا میکردند که بزرگست ارطامیس افسسین پس از آن مستوفی

- شهر خلق را ساکت گردانیده گفت ای مردم افسیبن کیست نمیداند
 که شهر افسیان پرستش میکنند ارطامیس خدای عظیم و آن
 ۳۶ ضعی را که از مشتری نازل شد. پس چون ابن امور را نتوان انکار
 کرد شما میباید آرام باشید و هیچ کاری بتعجیل نکنید. زیرا آوردید
 ۳۷ ابن اشخاصی را که نه تاراج کننده هیکل و نه کافر به معبود شما میباشند.
 ۳۸ پس هرگاه دیمیتریوس و همکاران وی ادعائی بر کسی دارند ایام
 قضا مقرر است و داوران معین هستند با همدیگر مرافعه باید کرد.
 ۳۹ و اگر در امری دیگر طالب چیزی باشید در محکمه شرعی فیصل
 ۴۰ خواهد پذیرفت. زیرا در خطریم که در خصوص فتنه امروز از ما باز
 خواست شود چونکه هیچ علتی نیست که بتقریب آن عذری برای
 ۴۱ ابن ازدحام توانم آورد. پس ابن بکفت و جماعت را متفرق ساخت

(باب بیستم ذکر سفر چهارم پولس برای دعوت امتها)

- ۱ و بعد از تمام شدن این هنگامه پولس شاگردان را طلبیده ایشانرا
 ۲ وداع نمود و بسمت مکادونیّه روانه شد. و در آن نواحی سهر کرده
 ۳ اهل آنجا را نصیحت بسیار نمود و به یونانستان آمد. و سه ماه توقف
 نمود و چون عزم سفر سوریه کرد و یهودان در کمین وی بودند اراده
 ۴ نمود که از راه مکادونیّه مراجعت کند. و سوپاترس از اهل بیریه
 و ارسترخس و سگندس از اهل تسالونیک و غایوس از دربه و تیموتاوس
 ۵ و از مردم آسیا نیخیکس و تروفیمس تابه آسیا همراه او رفتند. اینها

- ۶ پیش رفته در ترواس منتظر ما شدند و بعد از ایام فطیر از فیلیس
بکشتی سوار شدیم و بعد از پنج روزه ترواس نزد ایشان رسیده در
۷ آنجا هفت روز ماندیم و در اول هفته چون شاگردان بجهت شکستن
نان جمع شدند و پولس در فردای آن روز عازم سفر بود برای ایشان
۸ موعظه میکرد و سخن او تا نصف شب طول کشید و در بالاخانه
۹ که جمع بودیم در آن چراغی چند بود و ناگاه جوانی که اَفْتِیخُس نام
داشت نزد دریچه نشسته بود که خواب سنگین او را در ربود و چون
پولس کلام را طول میداد خواب بر او مستولی گشته از طبقه سیم
۱۰ بزیرافتاد و او را مرده برداشتند و آنگاه پولس بزی آمده بروی افتاده
او را در آغوش کشیده گفت مضطرب مباشید که جان او در او است
پس بالا رفته نان را شکسته خورد و تا طلوع فجر گفتگوی بسیار کرده
۱۱ همچنین روانه شد و آن جوان را زنده بردند و تسلی عظیم پذیرفتند
۱۲ اما ما بکشتی سوار شده به آسوس پیش رفتیم که از آنجا میبایست پولس
را برداریم که بدینطور قرارداد زیر که خواست تا آنجا پیاده رود
۱۳ پس چون در آسوس او را ملاقات کردیم او را برداشته به متیلنی
۱۴ آمدیم و از آنجا بدریا کوچ کرده روز دیگر بمقابل خیوس رسیدیم
و روز سیم به ساموس وارد شدیم و در ترو جیلیون توقف نموده روز
۱۵ دیگر وارد میلِتِس شدیم و زیرا که پولس عزیمت داشت که از محاذی
اَفْسُس بگذرد مبادا او را در آمیاد زنی پیدا شود چونکه تعجیل میکرد
۱۶ که اگر ممکن شود تا روز پنطیکاست باورشلم برسد پس از میلِتِس

- ۱۸ بآفسس فرستاده کشیشان کلیسا را طلبید و چون بنزدش حاضر شدند ایشان را گفت که بر شما معلومست که از روزاول که وارد
- ۱۹ آسیا شدم چسان هر وقت با شماروزکاری میکردم که باکمال فروتنی و اشکهای بسیار و امتحانهای که از مکاید یهود بر من عارض
- ۲۰ میشد بخدمت خداوند مشغول میبودم و چگونه چیزیرا از آنچه برای شما مفید باشد دریغ نداشتم بلکه آشکارا و خانه بخانه شما را اخبار
- ۲۱ و تعلم مینمودم و به یهودان و یونانیان هم از توبه بسوی خدا و ایمان بخداوند ما عیسی مسیح شهادت میدادم و اینک الان مقید بروح
- ۲۲ باور شلم میروم و از آنچه در آنجا بر من واقع خواهد شد اطلاعی ندارم و جز اینکه روح القدس در هر شهر شهادت میدهد که بندها
- ۲۴ و زحمات برایم مهیا است و لیکن این چیزها را هیچ میشمارم بلکه جان خود را عزیز نمیدارم تا دور خود را بخوشی بانجام رسانم و آنخدمتی را که از خداوند عیسی یافته ام که به بشارت توفیق خدا شهادت دهم و
- ۲۵ و الحال این میدانم که جمیع شما که در میاتنان کشته ام و بملکوت خدا موعظه کرده دیگر روی مرا نخواهید دید و پس امروز از شما کواهی
- ۲۷ میطلبم که من از خون همه بری هستم و زیرا که از اعلام شما بتمامی اراده خدا دریغ نکردم و پس نگاه دارید خویشان را و تمامی آن کله را
- ۲۸ که روح القدس شما را بر آن اسقف مقرر فرمود تا کلیسای خدا را رعایت کنید که آنرا بخون خود خریده است و زیرا من میدانم که
- ۲۹ بعد از رحلت من کرکان درنده بمیان شما در خواهند آمد که بر کله

- ۳۰ ترخم نخواهند نمود و از میان خود شما مردمانی خواهند برخاست
که سخنان کج خواهند گفت تا شاگردان را در عقب خود بکشند و
۳۱ لهذا بیدار باشید و بیاد آورید که مدت سه سال شبانروز نه ایستادم
از تنبیه هریکی از شما با اسکها و الحال ای برادران شمارا میسپارم
۳۲ بخدا و بکلام توفیق او که قادر است شمارا تعمیر کند و در میان جمیع
مقدسین شمارا میراث بخشد و نقره یا طلا یا لباس کسی را طمع
۳۳ نورزیدم بلکه خود میدانید که همین دستها در رفع احتیاج خود
۳۴ و رفقایم خدمت میکردند این همه را بشما نمودم که میباید چنین
۳۵ مشقت کشیده ضعیفاء را دستگیری ننماید و بخاطر دارید سخنان
خداوند عیسی را که او گفت دادن از گرفتن فرخنده تر است این
۳۶ بگفت و زانوزده باهمکی ایشان دعا کرد و همه گریه بسیار کردند
۳۷ و برکردن پولس آویخته او را میبوسیدند و بسیار متالم شدند خصوصاً
۳۸ بجهت آن سخنی که گفت بعد از این روی مرا نخواهید دید پس او را تا
بکشتی مشایعت نمودند

(باب بیست و یکم)

- ۱ و چون از ایشان هجرت نمودیم سفر دریا کردیم و براه راست بکوس
آمدیم و روز دیگر برودس و از رودس به پاترا و از آنجا کشتی یافتیم
۲ که عازم فینیقیه بود پس بر آن سوار شده کوچ کردیم و قبرس را
۳ بنظر آورده از آن بطرف چپ عبور کرده بسوی سوریه رفتیم و در
صور فرود آمدیم زیرا که در آنجا بایست بار کشتی را فرود آورند و

- ۴ پس شاگردی چند یاقته هفت روز در آنجا ماندیم و ایشان با الهام روح
 ۵ به پولس گفتند که باورشلم نرود و چون آنروز هارا بسر بردیم روانه
 کشتیم و همه با زنان و اطفال تا بیرون شهر مارا مشایعت نمودند و بکناره
 ۶ دریا زانوزده دعا کردیم و پس یکدیگر را وداع کرده بکشتی
 ۷ سوار شدیم و ایشان بخانه های خود برگشتند و ما سفر دریا را بانجام
 رسانیده از صوره بتولمالیس رسیدیم و برادران را سلام کرده با ایشان یکرور
 ۸ ماندیم و بامدادان پولس بار فقاییش از آنجا روانه شده به قیصریه
 آمدند و بخانه فیلیپس مبشر که یکی از آن هفت بود در آمده مهمان
 ۹ اوشدیم و او را چهار دختر با کره بود که نبوت میکردند و چون
 ۱۱ روز چند در آنجا ماندیم نبی اغابوس نام از یهودیه رسید و نزد ما
 آمده کمر بند پولس را گرفته و دستها و پاهای خود را بسته گفت روح
 القدس میگوید که هود در اورشلیم صاحب این کمر بند را بهمین
 ۱۲ طور بسته او را بدستهای امتها خواهند سپرد و چون این بشنیدیم ما
 ۱۳ و اهل آنجا التماس نمودیم که باورشلم نرود و پولس جواب داد چه
 میکنید که کریان شده دلم را میشکنید زیرا من مستعدم که نه فقط قید
 ۱۴ شوم بلکه تا در اورشلیم هم بمیرم بخاطر نام خداوند عیسی و چون او
 ۱۵ نشنید خاموش گشتد گفتیم آنچه اراده خداوند است بشود و بعد
 ۱۶ از آن ایام تدارک سفر دیکه متوجه اورشلیم شدیم و وقتی چند از شاگردان
 قیصریه همراه آمده مارا نزد شخصی مناسب نام که از اهل قبرس
 و شاگرد قدیمی بود آوردند تا نزد او منزل نماییم و

(ذکر گرفتاری پولس در اورشلیم و حبس در قیصریه)

- ۱۷ و چون وارد اورشلیم گشتم برادران ما را بخوشنودی پذیرفتند ۱۷
- ۱۸ در روز دیگر پولس ما را برداشته نزد یعقوب رفت و همه کشیشان
- ۱۹ حاضر شدند ۱۸ پس ایشان را سلام کرده آنچه خدا بواسطت خدمت
- ۲۰ او در میان امتها بعمل آورده بود مفصلاً باز گفت ۱۹ ایشان چون
- این بشنیدند خدا را تعجید نموده بوی گفتند ای برادر آگاه هستی که
- ۲۱ چند هزارها از یهود گرویده و جمیعاً در شریعت غیورند ۲۰ و در
- باره توشنیدند که همه یهودانرا که در میان امتها میباشند تعلیم میدی
- که از موسی انحراف نمایند و میگوئی نباید اولاد خود را مختون ساختن
- ۲۲ و بسنن رفتار نمودن ۲۱ پس چه باید کرد البته جماعت جمع خواهند
- ۲۳ شد زیرا خواهند شنید که تو آمدی ۲۲ پس آنچه بتو گوئیم بعمل
- ۲۴ آور چهار مرد نزد ما هستند که بر خود نذر کرده اند ۲۳ اینها را برداشته
- خود را با ایشان تطهیر نما و خرج ایشانرا بده که سر خود را بتراشند تا همه
- بدانند که آنچه در باره توشنیدند اصلی ندارد بلکه خود در محافظت
- شریعت سلوک مینمائی ۲۴ لیکن در باره آنانیکه از امتها گرویده اند ما
- فرستادیم و حکم کردیم که چنین نکنند مگر آنکه از قربانیهای
- ۲۵ بت و خون و بهایم خفه شده و زنا پر هیز نمایند ۲۴ پس پولس آن
- اشخاص را برداشته روز دیگر طهارت کرده با ایشان بهیکل درآمد
- و از تکمیل ایام طهارت اطلاع داد تا هدیه برای هریک از ایشان

- ۲۷ بگذرانند و چون هفت روز نزدیک بانجام رسید یهودی چند از
 آسیا^۱ او را در هیکل دیده تمام قوم را بشورش آوردند و دست
 ۲۸ بر او انداخته فریاد بر آوردند که ای مردان اسرائیلی امداد کنید
 این است آنکس که برخلاف امت و شریعت و این مکان در هر جا
 همه را تعلم می دهد بلکه یونانی چند را نیز بهیكل در آورده این مکان
 ۲۹ مقدس را ملوث نمود زیرا قبل از آن تروفیمس افسی را باوی در
 شهر دیده بودند و مظنه داشتند که پولس او را بهیكل آورده بود
 ۳۰ پس تمامی شهر بجرکت آمد و خلق ازدحام کرده پولس را گرفتند و از
 ۳۱ هیكل بیرون کشیدند و فی الفور در هارا بستند و چون قصد قتل
 او میکردند خبر بمین باشی سپاه رسید که تمام اورشلیم بشورش آمده
 ۳۲ است اویدرنک سپاه و یوز باشی هارا برداشته بر سرایشان تاخت
 پس ایشان بجرّد دیدن مین باشی و سپاهیان از زدن پولس دست
 ۳۳ برداشتند چون مین باشی رسید او را گرفته فرمان داد تا او را به
 ۳۴ دوزنجیر به بندند و پرسید که این کیست و چه کرده است اما
 بعضی از آنکروه بسخی و بعضی دیگر صدا میکردند و چون او
 بسبب شورش حقیقت امر را نتوانست فهمید فرمود تا او را بقلعه
 ۳۵ بیاورند و چون به پله رسید اتفاق افتاد که لشکریان بسبب ازدحام
 ۳۶ مردم او را بر گرفتند زیرا گروهی کثیر از خلق از عقب او افتاده
 ۳۷ صدا میزدند که او را هلاک کن چون نزدیک شد که او را بقلعه در
 آورند پولس بمین باشی گفت آیا اجازت است که بتو عرض کنم گفت

- ۳۸ آيازيان يوناني ميداني ۵ مكرتوان مصري نيسي كه چندي پيش
 ۳۹ ازين فتنه برانگيخته چهار هزار مرد قتال را به يابان بردي ۵ پولس
 گفت من مرد يهودي هستم از طرسوس قيليقه شهي كه بي نام و نشان
 نيست و خواهش آن دارم كه مرا اذن فرمائي تا با مردم سخني گويم ۵
 ۴۰ چون اذن يافت بر پله ايستاده بدست خود بمردم اشاره كرد و چون
 آرامي كامل بيداشد ايشان را بزبان عبري مخاطب ساخته گفت

(باب بيست و دويم)

- ۱ اي برادران عزيز و پدران حجتى را كه پيش شما ميآورم بشنويد ۵
 ۲ چون شنيدند كه بلغت عبري با ايشان تكلم ميكند بيشتر خاموش
 ۳ شدند پس گفت ۵ من مرد يهودي هستم متولد طرسوس قيليقه
 تربيت يافته در اين شهر در خدمت غمالايل و در دقايق شريعت
 اجداد متعلم شده بجهت خدا غيور ميبودم چنانكه همكي شما امروز
 ۴ ميباشيد ۵ و اين طريقت را تا بقتل مزاحم ميبودم بنوعيكه مردان
 ۵ و زنان را بنده نهاده بزنندگان ميانداختم ۵ چنانكه رئيس گهنه و تمام اهل
 شوري بمن شهادت ميدهند كه از ايشان نامه ها براي برادران گرفته
 عازم دمشق شدم تا آناني را نيز كه در آنجا باشند قيد كرده باورشليم
 آورم تا سزا يابند ۵ و در اثناي راه چون نزديك بدمشق رسيدم
 ۶ قريب بظهر ناگاه نوري عظيم از آسمان كرد من ساطع گشت ۵ پس
 ۷ بر زمين افتاده هائى را شنيدم كه بمن ميگويد اي شاول شاول از

- ۸ بهره‌چہ بر من جفا می‌کنی ۵ من جواب دادم خداوند! تو کیستی مرا
- ۹ گفت من هستم آن عیسی ناصری که تو بروی جفا می‌کنی ۵ و همراهان
- ۱۰ من نور را دیده ترسان گشتند ولی آواز آنکس را که با من سخن گفت
- نشنیدند ۵ گفتم خداوند! چکم خداوند مرا گفت برخاسته بدمشق
- برو که در آنجا ترا مطلع خواهند ساخت از آنچه برایت مقرر است که
- ۱۱ بکنی ۵ پس چون از سطوت آن نور نابینا گشتم رفقایم دست مرا
- ۱۲ گرفته بدمشق رسانیدند ۵ آنکاه شخصی متقی بحسب شریعت
- ۱۳ حنائیانام که نزد همه یہودان ساکن آنجا نیکنام بود ۵ بنزد من آمده
- و ایستاده بمن گفت ای برادر شاول بینا شو که من در همان ساعت
- ۱۴ بروی نگیرم ۵ گفت خدای پدر! ما ترا بر گرد تا از ادهٔ او را
- ۱۵ بدانی و آن عادل را مشاهده کرده از زبانس کلامی استماع کنی ۵ زیرا از
- ۱۶ آنچه دیده و شنیده نزد جمیع مردم شاهد برا و خواهی شد ۵ و حال
- چرا تا خیر مینائی برخیز و تعمید بگیر و نام خداوند را خوانده خود را
- ۱۷ از گناهات غسل ده ۵ و چون باورشلم برگشته در هیکل دعا
- ۱۸ می‌کردم بخود شدم ۵ پس او را دیدم که بمن می‌گوید بشتاب و از
- اورشلیم بزودی روانه شو زیرا که شهادت ترا در حق من نخواهند
- ۱۹ پذیرفت ۵ من عرض کردم خداوند! ایشان میدانند که من در
- ۲۰ هر کیسه مؤمنین ترا حبس کرده تازیانه می‌زدم ۵ و هنگامیکه خون
- شہید تو استیفان را میریختند من نیز ایستاده رضایان دادم و جامه‌های
- ۲۱ قاتلان او را نگاه میداشتم ۵ بمن گفت روانه شو زیرا که من ترا بسوی

- ۲۲ امتهای بعید میفرستم ۵ پس تا این سخن بدو کوش گرفتند آنکاه آواز
خود را بلند کرده گفتند چنین شخص را از روی زمین بردار که زنده
ماندن او جایز نیست ۵ و چون غوغا نموده و جامه های خود را افشاند
۲۳ خاک به او امیر میخندند ۵ مین باشی فرمان داد تا او را بقلعه در آوردند
۲۴ و فرمود که او را بتازیانه امتحان کنند تا بفهمد که بچه سبب اینقدر بر او
فریاد میکنند ۵ و وقتی که او را بر پسمانهای بستند پولس به یوز باشی ۲۵
که حاضر بود گفت آیا بر شما جایز است که مرد رومانی را بی حجت هم
تازیانه زنید ۵ چون یوز باشی این بشنید نزد مین باشی رفته او را خبر
۲۶ داده گفت چه میخواهی بکنی زیرا این شخص رومانی است ۵ پس مین
۲۷ باشی آمده بوی گفت مرا بگو که تو رومانی هستی گفت بلی ۵ مین
باشی جواب داد من این حقوق را بمبلغی خطیر تحصیل کردم پولس
گفت اما من در آن مولود شدم ۵ در ساعت آنانی که قصد تفتیش
۲۹ او داشتند دست از او برداشتند و مین باشی ترسان گشت چون در
یافت که رومانی است از آن سبب که او را بسته بود ۵ با مدادان چون
۳۰ خواست درست بفهمد که بهود بچه علّت مدّعی او میباشد او را از
زندان بیرون آورده فرمود تا رؤسای گنّه و تمامی اهل شوری حاضر
شوند و پولس را پائین آورده در میان ایشان برپا داشت

(باب بیست و سیم)

- ۱ پس پولس با اهل شوری نیک نگریسته گفت ای برادران من تا
۲ امروز با کمال ضمیر صالح در خدمت خدا سلوک نموده ام ۵ آنکاه

- ۳ خنایار رئیس گهنه حاضرانرا فرمود تا بد هانش زنند و پولس بدو گفت خدا ترا خواهد زد ای دیوار سفید شده تونشسته تا مرا
- ۴ بر حسب شریعت داوری کنی و بضد شریعت حکم بزدنم میکنی و حاضرین گفتند آیا رئیس گهنه خدا را دشنام میدهی و پولس گفت
- ۵ ای برادران ندانستم که رئیس گهنه است زیرا که مکتوب است حاکم قوم خود را بد مکوی و چون پولس دریافت که یک قسمی از صدوقیان و دیگر از فریسیانند در مجلس نداد رد داد که ای برادران
- ۶ من فریسی پسر فریسی هستم و برای امید و قیامت مردکان از من باز پرس میشود و چون این بگفت در میان فریسیان و صدوقیان
- ۷ منازعه برپا شد و جماعت دو فرقه شدند و زیرا که صدوقیان منکر قیامت و ملکه و ارواح هستند لیکن فریسیان قائل بهرد و پس
- ۸ غوغای عظیم برپا شد و کاتبان از فرقه فریسیین برخاسته محاصره کنان میکردند که در این شخص هیچ بدی نیافته ایم و اگر روحی
- ۹ یا فرشته با او سخن گفته باشد با خدا محاربه نباید نمود و چون منازعه زیاد تر میشد مین باشی ترسید که مبادا پولس را بدرند پس فرمود تا سپاهیان پائین آمده او را از میانشان برداشته بقلعه در آورند و
- ۱۱ و در شب همان روز خداوند نزد او آمده گفت ای پولس خاطر جمع باش زیرا چنانکه در اورشلیم در حق من شهادت دادی هم چنین باید
- ۱۲ در روم نیز شهادت دهی و چون روز شد یهودان بایکدیگر عهد بسته برخویشتن قسم خوردند که نخورند و ننوشند تا پولس را نکشند و

- ۱۳ و آنانی که این محافه کردند زیاد از چهل نفر بودند و اینها نزد رؤسای
 ۱۴ که نه و مشایخ رفته گفتند بر خویشان قسم شدید خوردیم که چیزی
 ۱۵ پنجم تا پولس را نکشیم و پس شما الآن با اهل شوری مین باشی را
 اعلام کنید که او را نزد شما بیاورد که گویا اراده دارید در احوال او
 نیکوتر تحقیق نماید و ما مهیا هستیم که قبل از رسیدنش او را بقتل
 ۱۶ رسانیم و اما خواهرزاده پولس از کمین ایشان اطلاع یافته رفت
 و بقلعه درآمد پولس را آگاهانید و پولس یکی از یوزباشیها را طلبیده
 ۱۷ گفت این جوان را نزد مین باشی ببر زیرا خبری دارد که با و بگوید
 پس او را برداشته بحضور مین باشی رسانیده گفت پولس محبوس مرا
 ۱۸ طلبیده خواهش کرد که این جوان را بخدمت تو بیاورم زیرا چیزی دارد
 ۱۹ که بتو عرض کند و پس مین باشی دستش را گرفته بخلوت برد
 و پرسید چه چیز است که میخواهی بمن خبر دهی و عرض کرد یهود
 ۲۰ متفق شدند که از تو خواهش کنند تا پولس را فردا بمجلس شوری
 در آوری که گویا اراده دارند در حق او زیاد ترا استخبار نمایند و پس
 ۲۱ خواهش ایشان را اجابت فرما زیرا که بیشتر از چهل نفر از ایشان در
 کمین وی اند و بسوگند متعهد شده که نخورند و نیاسامند تا او را
 ۲۲ نکشند و الآن مستعد و منتظر وعده تو میباشند و مین باشی آنجوان را
 مرخص فرموده قدغن نمود که بهیچکس مگو که مرا از این راز مطلع
 ۲۳ ساختی و پس دو نفر از یوزباشیان را طلبیده فرمود که دو پست سپاهی
 و هفتاد سوار و دو پست نیزه دارد در ساعت سه از شب مهیا سازید

تا بقصریه بروند و مرکبی حاضر کنید تا پولس را سوار کرده اورا	۲۴
بسلامتی بنزد فیلکس والی برسانند و نامه بدین مضمون نوشت	۲۵
گلودیوس لیسپاس بوالی کرامی فیلکس سلام میرساند و یهود این	۲۶
شخص را گرفته قصد قتل اوداستند پس با سپاه رفته اورا از ایشان	۲۷
گرفتم چون دریافت کرده بودم که رومانی است و چون خواستم	۲۸
بفهم که بچه سبب بروی شکایت میکنند اورا بمجلس ایشان در	۲۹
آوردم پس یافتیم که در مسائل شریعت خود از او شکایت میدارند	۳۰
ولی هیچ شکوه مستوجب قتل یا بند نمیدارند و چون خبر یافتیم که	۳۱
یهود قصد کمین سازی برای اودارند بیدرنک اورانزد توفر ستادم	۳۲
و مدعیان اورا نیز فرمودم تا در حضور تو بر او ادعا نمایند والسلام	۳۳
پس سپاهیان چنانکه ما مورد شدند پولس را در شب برداشته به	۳۴
انتبیا ترپس رسانیدند و بامدادان سوارانرا گذاشته که با او بروند	۳۵
خود بقلعه بازگشتند چون ایشان وارد قیصریه شدند نامه را به	۳۶
والی سپردند و پولس رانزد او حاضر ساختند پس والی نامه را	۳۷
ملاحظه فرموده پرسید که از کدام ولایت است چون دانست که از	۳۸
قلیقیه است گفت چون مدعیان تو حاضر شوند سخن ترا خواهم	۳۹
شنید و فرمود نا اورا در سرای هیرودیس نگاه دارند	۴۰

(باب بیست و چهارم)

و بعد از پنج روز حنا نایای رئیس کهنه بامشاخ و خطیبی ترتلس نام	۱
رسیدند و شکایت از پولس نزد والی آوردند و چون اورا احضار	۲

فرمود ترئس آغاز ادعا نموده گفت ای فیلیکس کرامی چون از وجود
تو در آسایش کامل هستم و احسانات عظیمه از تدابیر تو بدینقوم
رسیده است ۵ در هر جا و در هر وقت این را در کمال شکر گذاری می
پذیریم ۶ ولیکن تا ترا زیاده مصدع نشوم مستدعیم که از راه نوازش
مختصراً عرض ما را بشنوی ۷ زیرا این شخص را مفسد و فتنه انگیز
یافته ایم در میان همه یهودان ساکن ربع مسکون و از پیشوایان
بدعت نصاری ۸ و چون او خواست هیکل را ملوث سازد او را
گرفته اراده داشتیم که بقانون شریعت خود بر او دوری نمائیم ۹
ولی لیسایس مین باشی آمده او را بزور بسیاری از دستهای ما بیرون
آورد ۱۰ و فرمود تا مدعیانش نزد تو حاضر شوند و از او بعد از امتحان
می توانی دانست حقیقت همه این اموری که ما بر او ادعا می کنیم ۱۱
و یهودان نیز با او متفق شده گفتند که چنین است ۱۲ چون والی به
پولس اشاره نمود که سخن بگوید جواب داد از آن رو که می دانم سالهای
بسیار است که تو حاکم این قوم می باشی بخوشنودی وافر حجت درباره
خود می آورم ۱۳ زیرا تو می توانی دانست که زیاده از دوازده روز
نیست که من برای عبادت به اورشلیم رفتم ۱۴ و مرا نیافتند که در هیکل
با کسی مباحثه کنم و نه در کنایس یا شهر که خلق را بشورش آورم ۱۵
و هم نمی توانند اثبات کنند آنچه الآن بر من ادعا می کنند ۱۶ لیکن این را
نزد تو اقرار می کنم که بطریقیکه بدعت می گویند خدای پدران را
عبادت می کنم و آنچه در تورا و انبیاء مکتوب است معتقدم ۱۷ و بخدا

- امید وارم چنانکه ایشان نیز قبول دارند که قیامت مردکان از صالحین
 ۱۶ و طالحین نیز خواهد شد و خود را در این امر ریاضت می‌دهم
 ناپیوسته ضمیر خود را بسوی خدا و مردم بی لغزش نگاه دارم
 ۱۷ و بعد از سالهای بسیار آمدم تا صدقات و هدایا برای قوم خود بیاورم
 ۱۸ و در این امور چند نفر از یهود آسیا مرا در هیکل مطهر یافتند بدون
 ۱۹ هنگامه یا شورش و ایشان می‌بایست نیز در اینجا نزد تو حاضر شوند
 ۲۰ تا اگر حرفی بر من دارند ادعا کنند یا اینان خود بگویند اگر کنایه‌ای از
 ۲۱ من یافتند و تئیکه در حضور اهل شوری ایستاده بودم مگر آن
 یک سخن که در میان ایشان ایستاده بدان ندا کردم که درباره قیامت
 ۲۲ مردکان از من امروز پیش شما باز پرس میشود آنکاه فیلکس چون
 از طریقت نیکوتر آگاهی داشت امر ایشان را تا خیر انداخته گفت
 ۲۳ چون لیسایس مین باشی آید حقیقت امر شمارا دریافت کنم پس
 یوزبای را فرمان داد تا پولس را نگاه دارد و او را آزادی دهد و احدی
 ۲۴ از خویشان را از خدمت و ملاقات او منع نکند و بعد از روزی
 چند فیلکس با اتفاق زوجه خود دروسلا که زن یهودی بود آمده
 ۲۵ پولس را طلبیده سخن او را درباره ایمان مسیح شنید و چون او درباره
 عدالت و برهیزکاری و دینونت آینده خطاب می‌کرد فیلکس
 ترسان گشته جواب داد که الحال برو چون فرصت کم تر باز خواهم
 ۲۶ خواند و نیز امید می‌داشت که پولس او را نقدی بدهد تا او را
 آزاد سازد و از این جهت مکرراً او را خواسته با او ملاقات میکرد

۲۷ اما بعد از انقضای دو سال پورکیوس فستوس خَلَف ولایت فیلکس شد و فیلکس چون خواست یهود را خوشنود کند پولس را در زندان گذاشت

(باب بیست و پنجم)

ذکر حاضر شدن پولس بمحکمه فستوس و پناه بردن او بمحکمه قیصر
 پس چون فستوس بولایت خود رسید بعد از سه روز از قیصریه
 ۱ باورشلم رفت و رئیس کهنه و اکابر یهود او را بر پولس ادّعاء کردند
 ۲ وید و التماس نموده و متنی بروی خواستند تا او را باورشلم بفرستد و در
 ۳ کمین بودند که او را در راه بقتل رسانند اما فستوس جواب داد
 ۴ که پولس را باید در قیصریه نگاه داشت زیرا خود اراده داشت بزودی
 ۵ آنجا برود و گفت پس کسانی از شما که می توانند همراه بیایند تا اگر
 ۶ چیزی در این شخص یافت شود بر او ادّعا نمایند و چون بیشتر از ده
 ۷ روز در میان ایشان توقّف فرمود بقیصریه آمد و بامدادان بر مسند
 حکومت برآمده فرمود تا پولس را حاضر سازند چون حاضر شد
 یهودیانی که از اورشلیم آمده بودند بکرد او ایستاده شکایت های بسیار
 ۸ و کران بر پولس آوردند ولی اثبات نتوانستند کرد و جواب داد که
 ۹ نه بشریعت یهود و نه بلیکل و نه بقیصر هیچ کناه کردم اما چون
 فستوس خواست یهود را خوشنود سازد در جواب پولس گفت آیا
 ۱۰ می خواهی باورشلم آئی تا در آنجا درین امور بر تو حکم کنم پولس گفت
 در محکمه قیصر ایستاده ام که در آنجا میباید محاکمه من بشود به

۱۱ یهود هیچ ظلمی نکردم چنانکه تو بهتر میدانی ۱ پس هرگاه ظلمی
یا عملی مستوجب قتل کرده باشم از مردن دریغ ندارم لیکن اگر هیچیک
ازین شکایتها نیست که اینها بر من می آورند اصلی ندارد کسی نمی تواند مرا
۱۲ بایشان سپارد بقیصر رفع دعوی میکنم ۱ آنگاه فستوس بعد از مکالمه
با اهل شوری جواب داد آیا بقیصر رفع دعوی کردی بحضور قیصر
خواهی رفت ۱

(حجت آوردن پولس در حضور اغریپاس پادشاه)

۱۳ و بعد از مرور ایام چند اغریپاس پادشاه و برنیکی برای تحیت فستوس
۱۴ بقیصریه آمدند ۱ و چون روزی بسیار در آنجا توقف نمودند فستوس
برای پادشاه مقدمه پولس را بیان کرده گفت مردیست که فیلکس
۱۵ او را دربند گذاشت ۱ که درباره او وقتیکه من باورشلم آمدم
روئسای کهنه دمشاخ یهود مرا خبر دادند و خواهش نمودند که
۱۶ براوداوری شود ۱ در جواب ایشان گفتم که رومانیان را رسم نیست
احد را بسپارند قبل از آنکه مدعی علیه مدعیان خود را روبرو شود
۱۷ و او را فرصت دهند که ادعای ایشان را جواب گوید ۱ پس چون ایشان
در اینجا جمع شدند بی درنگ در روز دوم بر مسند نشسته فرمودم
۱۸ تا آن شخص را حاضر کردند ۱ و مدعیانش بر پا ایستاده از آنچه من
۱۹ گمان می کردم هیچ ادعاء بروی نیاوردند ۱ بلکه مسئله چند را و ایراد
کردند درباره مذهب خود و در حق عیسی نامیکه مرده است
۲۰ و پولس میگوید که او حیات دارد ۱ و چون من درینگونه مسائل

شک داشت از او پرسیدم که آیامی خواهی باورشلیم بروی تا در آنجا
 ۲۱ اینمه قدمه فیصل پذیرد و ولی چون پولس رفع دعوی کرد که برای
 محاکمه او غسطس محفوظ ماند فرمان دادم که او را نگاه بدارند تا ویرا
 ۲۲ بحضور قیصر روانه نمایم و اغریپاس به فستوس گفت من نیز میخواهم
 ۲۳ این شخص را بشنوم گفت فردا او را خواهی شنید و پس بامدادان
 چون اغریپاس و برنیک با حشمتی عظیم آمدند و بدار الاستماع با
 مین باشیان و بزرگان شهر داخل شدند بفرمان فستوس پولس
 ۲۴ را حاضر ساختند و آنگاه فستوس گفت ای اغریپاس پادشاه وای
 همه مردمانی که نزد ما حضور دارند این شخص را می بینید که درباره
 او تمامی جماعت یهود چه در اورشلیم و چه در اینجا فریاد کنان از من
 ۲۵ خواهش نمودند که دیگر نباید زیست کند و لیکن چون من دریافتم
 که او هیچ عملی مستوجب قتل نکرد و خود با و غسطس رفع
 ۲۶ دعوی کرد عزم کردم که او را بفرستم و چون چیزی درست ندارم که
 درباره او بخداوند کار مرقوم دارم از این جهت او را نزد شما و علی
 الخصوص در حضور توای اغریپاس پادشاه آوردم تا بعد از تفحص
 ۲۷ چیزی شاید یافته بنکارم و زیرا مرا خلاف عمل میناید که اسیری را
 بفرستم و شکایتی که براوست معروض ندارم

(باب بیست و ششم)

۱ اغریپاس به پولس گفت مرخصی که کیفیت خود را بازگویی پس
 ۲ پولس دست خود را دراز کرده حجت خود را بیان کرد و که ای

اغریپاس پادشاه سعادت خود را درین میدانم که امروز در حضور
 توحجت بیاورم در باب همه شکایت‌هایی که یهود از من می‌دارند ۳
 خصوصاً چون تو در همه رسوم و مسائل یهود عالم هستی پس از
 تو مستدعی آنم که تحمل فرموده عرض مرا بشنوی ۴ رفتار مرا از
 جوانی چونکه از ابتداء در میان قوم خود در اورشلیم بسر میبردم تمامی
 یهود می‌دانند ۵ و مرا از اول میشناسند هرگاه بخواهند شهادت دهند
 که به قانون پارسا ترین فرقه دین خود فریسی می‌بودم ۶ و الحال
 بسبب امید آن وعده که خدا با جداد ما داد بر من ادعا میکنند ۷
 و حال آنکه دوازده سبط ما شبانروز بجد و جهد عبادت می‌کنند
 محض به امید تحصیل همین وعده که بجهت همین امیدای اغریپاس
 پادشاه یهود بر من ادعا میکنند ۸ شما چرا آنرا محال می‌پندارید که
 خدا مردکانرا برخیزاند ۹ من هم در خاطر خود می‌پنداشتم که بنام
 عیسی ناصری مخالفت بسیار کردن واجب است ۱۰ چنانکه در
 اورشلیم هم کردم و از رؤسای کهنه رخصت یافته بسیاری از مقدسین را
 در زندان حبس می‌کردم و چون ایشان را میکشتم در فتوی شریک
 می‌بودم ۱۱ و در همه کنایس بارها ایشانرا زحمت رسانیده مجبور
 می‌ساختم که کفر گویند و بر ایشان شدت دیوانه کشته تا بلاد بعیده
 تعاقب می‌کردم ۱۲ درین میان هنگامیکه با اقتدار و اجازت از رؤسای
 کهنه بدمشق میرفتم ۱۳ در راه ای پادشاه در وقت ظهر نوریر از آسمان
 دیدم درخشنده تراز تابش خورشید که در دور من و رفقایم ساطع

- ۱۴ کردید و چون همه بر زمین افتادیم هاتنی راستنیدم که مرا بزبان
عبرانی مخاطب ساخته گفت ای شاول شاول چرا بر من جفا میکنی
۱۵ ترا بر میخمالکد زدن دشوار است و من گفتم خداوند اتو کیستی
۱۶ گفت من عیسی هستم که تو بر من جفا میکنی و لیکن برخاسته
بر پایاست زیرا که بر تو ظاهر شدم تا ترا مقرر گردانم خادمی و شاهدی
۱۷ بر آنچه دیده و بر آنچه بتو در آن ظاهر خواهم شد و ترارهای خواهم
۱۸ داد از قوم و از امتهایی که ترا بنزد آنها خواهم فرستاد و تا چشمان ایشانرا
باز کنی تا از ظلمت بسوی نور و از اقتدار شیطان بجانب خدا بر
گردانند تا اینکه آمرزش کنه‌ها و میراثی در میان مقدّسین بوساطت
ایمان من بیابند و آنوقت ای اغریپاس پادشاه روّیای آسمانی رانا
۱۹ فرمانی نورزیدم و بلکه نخست اهل دمشق و اورشلیم را و در تمام
۲۰ مرز و بوم یهودیه و امّت‌ها را نیز اعلام می نمودم که توبه کند و بسوی خدا
انابت نمایند و اعمال لایقه توبه بجا آورند و بسبب همین امور یهود
۲۱ مراد رهیکل گرفته قصد قتل من کردند و اما از خدا اعانت یافته
۲۲ تا امروز باقی ماندم و خورد و بزرگ را اعلام مینمایم و حرفی نمی گویم
جز آنچه انبیاء و موسی گفتند که می بایست واقع شود و که مسیح
۲۳ می بایست زحمت بیند و نوب قیامت مردگان کشته قوم و امّت‌ها را
۲۴ بنور اعلام نماید و چون او بدین سخنان حجه خود را آورد فستوس
باواز بلند گفت ای پولس دیوانه کثرت تعلّم ترا دیوانه کرده است و
گفت ای فستوس کرامی دیوانه‌نم بلکه سخنان صدق و هوشیار را
۲۵

- ۲۶ میکوم ۵ زیرا پادشاهی که در حضور او بدلیری سخن میکوم از این امور مطلعست زیرا مرا یقینست که هیچیک از این مقدمات بر او مخفی نیست که این امور در خلوت واقع نشد ۵ ای اغریپاس پادشاه آیا ۲۷ بانبیاء ایمان آورده می دانم که ایمان داری ۵ اغریپاس به پولس گفت ۲۸ به قلیل ترغیبی میخوئی که من مسیحی بگردم ۵ پولس گفت از خدا خواهش دارم یا بقلیل یا بکثیر نه تنها تو بلکه جمیع این اشخاصی که ۲۹ امروز سخن مرا می شنوند مثل من کردند جز این زنجیرها ۵ چون این ۳۰ بگفت پادشاه و والی و برنیکی و سایر مجلسیان برخاسته ۵ رفتند ۳۱ و بایکدیگر تکلم کرده گفتند این شخص هیچ عملی مستوجب قتل ۳۲ یا حبس نکرده است ۵ و اغریپاس به فستوس گفت اگر این مرد بقصر رفع دعوی خود نمیگرد اورا آزاد کردن ممکن بودی

(باب بیست و هفتم ذکر سفر پولس در دریا و غرق شدن کشتی)

- ۱ چون مقرر شد که به ایتالیا برویم پولس و چند زندانی دیگر را سپردند به یوزباشی از سپاه او غُسْطُس که یولیوس نام داشت ۵ ۲ و یکشتی اَدِرامِیْتِیْنِی که عازم بنادر آسیا بود نشسته کوچ کردیم ۳ و از سترخُس از اهل مکادونیّه از تسالونیکی همراه ما بود ۵ روز دیگر بصیدون فرود آمدیم و یولیوس با پولس ملاطفت نموده اورا اجازت ۴ داد که نزد دوستان خود رفته از ایشان نوازش یابد ۵ و از آنجا روانه ۵ شده زیر سایه قبرس گذشتیم زیرا که باد مخالف بود ۵ و از دریای کنار

- ۶ فلیقیه و پیه هلیه گذشته به میرای لیکه رسیدیم ۵ در آنجا یوز باشی
کشتی اسکندریه را یافت که بایطالیامی رفت و ما را بر آن سوار کرد ۵
۷ و چند روز با هستکی رفته بقنیدس بمشقت رسیدیم و چون باد مخالف
۸ ما میبود در زیر کزیت نزدیک سلمونی راندم ۵ و بدشواری از آنجا
گذشته بموضعیکه به بنادر حسنه مسمی و قریب بشهر لسیاه است
۹ رسیدیم ۵ و چون زمان منقضی شد و در اینوقت سفر دریا خطرناک
بود زیرا که ایام روزه گذشته بود ۵ پولس ایشانرا نصیحت کرده گفت
ایردمان می بینم که درین سفر ضرر و خسران بسیار پیدا خواهد شد نه
۱۱ فقط بار و کشتی را بلکه جانهای ما را نیز ۵ ولی یوز باشی ناخدا و صاحب
کشتی را بیشتر از قول پولس اعتناء نمود ۵ و چون بندر نیکو نبود که
۱۲ زمستانرا در آن بسر برند اکثر چنان مصلحت دانستند که از آنجا نقل
کنند تا اگر ممکن شود خود را به فینیکس رسانیده زمستانرا در آنجا
سر برند که آن بندر یست از کزیت مواجه مغرب جنوبی و مغرب
۱۳ شمالی ۵ و چون باد جنوبی وزیدن گرفت کمان بردند که بمقصد خویش
۱۴ رسیدند پس لنگر برداشتیم و از کناره کزیت گذشتیم ۵ لیکن چندی
نگذشت که بادی شدید که آنرا افراقیلون می نامند از بالای آن
زدن گرفت ۵ در ساعت کشتی ربوده شده روبه سوی باد نتوانست
۱۵ نهاد پس آنرا از دست داده بی اختیار رانده شدیم ۵ پس در زیر
جزیره که گلودی نام داشت دوران دوران رفتیم و بدشواری زورق را
۱۰ در قبض خود آوردیم ۵ و آنرا برداشته و معونات را استعمال نموده

- کمر کشتی را بستند و چون ترسیدند که بریکرار سرتس فرو روند
 ۱۸ حبال کشتی را فرو کشیدند و هم چنان رانده شدند و چون طوفان
 بر ما غلبه مینمود روز دیگر بعضی اسباب بیرون می انداختند
 ۱۹ و روز سیم بدستهای خود آلات کشتیرا بدریا انداختیم و چون روز
 ۲۰ های بسیار آفتاب و ستارگان را ندیدند و طوفانی شدید بر ما می افتاد
 ۲۱ دیگر هیچ امید نجات برای ما نماند و بعد از کرسنگی بسیار پولس
 در میان ایشان ایستاده گفت ای مردمان نخست بایستی سخن مرا پذیرفته
 ۲۲ از گریختن نقل نکرده باشید تا این ضرر و خسران را نه بینید و اکنون
 نیز شمار اضمحلت میکنم که خاطر جمع باشید که هیچ ضرری بجان
 ۲۳ یکی از شما نخواهد رسید مگر بکشتی زیرا که دوش فرشته آن
 ۲۴ خدائیکه از آن او هستم و خدمت او میکنم بمن ظاهر شده و گفت ای
 پولس ترسان مباش زیرا که باید تو در حضور قیصر حاضر شو
 ۲۵ و اینک خدا همه سفران ترا بتو بخشیده است پس ای مردمان
 خوشحال باشید زیرا بخدا اعتماد دارم که بهمان طور که بمن گفت واقع
 ۲۶ خواهد شد لیکن باید در جزیره بیفتیم و چون شب چهاردهم
 ۲۷ شد و هنوز در دریای ادریا پیرسو رانده می شدیم در نصف شب
 ۲۸ ملاحان کمان بردند که خشکی نزدیکست پس پیمایش کرده بیست
 قامت یافتند و قدری پیشتر رفته باز پیمایش کردند پانزده قامت
 ۲۹ یافتند و چون ترسیدند که بصرها بیفتیم از پشت کشتی چهار
 ۳۰ لنگر انداخته تمنا میکردند که روز شود اما چون ملاحان قصد

داشتند که از کشتی فرار کنند و زورق را بدریا انداختند به بهانه که
 ۳۱ لنکرها از پیش کشتی بکشند و پولس یوزباشی و سپاهیان را گفت
 ۳۲ اگر اینها در کشتی نمانند نجات شما ممکن نباشد و آنکاه سپاهیان
 ۳۳ ریسمانهای زورق را بریده گذاشتند که بیفتد و چون روز نزدیک شد
 پولس از همه خواهش نمود که چیزی بخورند پس گفت امروز روز
 چهاردهم است که انتظار کشیده و چیزی نخورده گرسنه ماندید و
 ۳۴ پس استدعای من اینست که غذا بخورید که عافیت برای شما
 خواهد بود زیرا که موئی از سر هیچ یک از شما ساقط نخواهد شد و
 ۳۵ این بگفت و در حضور همه نان گرفته خدا را شکر گفت و پاره کرده
 ۳۶ خوردن گرفت و پس همه قوی دل گشته نیز غذا خوردند و جمله
 ۳۷ نفسها در کشتی دو بست و هفتاد و شش بودیم و چون از طعام سیر
 ۳۸ شدند کدم بدریا ریخته کشتی را سبک کردند و اما چون روز روشن
 شد زمین را شناختند لیکن خلیجی دیدند که شاطیء داشت پس رای
 ۴۰ زدند که اگر ممکن شود کشتیرا بر آن رانند و بند لنکرها را بریده
 آنها را در دریا گذاشتند و بندهای سگانه را باز کرده و بادبان برای باد
 ۴۱ کشاده راه ساحل پیش گرفتند و اما در مجمع بحر بن افتاده کشتی را
 به پایاب رانده مقدم آن فرو شده بجزکت ماند ولی مؤخرش از لطمه
 ۴۲ امواج درهم شکست و آنکاه سپاهیان قصد قتل زندانیان کردند که
 ۴۳ مبادا کسی شنا کرده بگریزد و لیکن یوزباشی چون خواست پولس را
 برهاند ایشانرا ازین اراده بازداشت و فرمود تا هر که شنوری داند

- ۴۴ نخست خویشتن را بدریا انداخته بساحل رساند و بعضی برشته ها
و بعضی برپاره های کشتی و هم چنین همه به سلامتی بخشی رسیدند
(باب بیست و هشتم ذکر اقامت پولس سه ماه در ملیطه)
۱ و چون رستکار شدند یافتند که جزیره ملیطه نام دارد و آن
۲ مردمان بربری با ما کمال ملاطفت نمودند زیرا که بسبب باران که می
بارید و سرما آتش افروخته همه ما را پذیرفتند و چون پولس
۳ مقداری هیزم فراهم کرده بر آتش می نهاد بسبب حرارت آفتی بیرون
آمده بردستش چسپید و چون بر بریان آن جانور را از دستش
۴ آویخته دیدند بایکدیگر می گفتند بلا شک این شخص خونی است
۵ که با اینکه از دریا رست عدل نمی گذارد که زیست کند اما آن
۶ جانور را در آتش افکنده هیچ آسیب نیافت و پس منتظر بودند
که او اماس کند یا بغتة افتاده بمیرد ولی چون انتظار بسیار کشیدند
و دیدند که هیچ ضرری بدو نرسید بر کشته گفتند که خدا ایست و
۷ و در آن نواحی املاک رئیس جزیره که پوبلیوس نام داشت بود که
۸ او ما را بخانه خود طلبیده سه روز بمهربانی مهمانی نمود و قضا پدر
پوبلیوس را رنج تب و اسهال عارض شده خفته بود پس پولس نزد وی
۹ آمده و دعا کرده و دست بر او گذاشته او را شفاداد و چون این
امر واقع شد سایر مریضانی که در جزیره بودند آمده شفا یافتند و
۱۰ و ما را اکرام بسیار نمودند و چون روانه می شدیم آنچه لازم بود برای
ما مهیا ساختند و

(سفر پولس از ملیطه پروما و محبوس بودن او مدت دو سال)

- ۱۱ و بعد از سه ماه بکشتی اسکندریه که علامت جوزا داشت وزمستانرا
 ۱۲ در جزیره بسر برده بود سوار شدیم و بسر اکوس فرود آمده سه روز
 ۱۳ توقف نمودیم و از آنجا دور زده بر یغیون رسیدیم و بعد از یکروز باد
 ۱۴ جنوبی وزیده روز دوم وارد پوطیولی شدیم و در آنجا برادران
 یافته حسب خواهش ایشان هفت روز ماندیم و همچنین بروما
 ۱۵ آمدیم و برادران آنجا چون از احوال ما مطلع شدند باستقبال ما
 بیرون آمدند تا فورن ایوس و ثلاثه حوانیت و پولس چون ایشان را
 ۱۶ دید خدا را شکر نموده قوی دل گشت و چون بروما رسیدیم یوز باشی
 زندانیان را بسردار افواج خاصه سپرد اما پولس را اجازت دادند که
 ۱۷ بایک سپاهی که محافظت او میکرد در منزل خود بماند و بعد از سه
 روز پولس بزرگان یهود را طلبید و چون جمع شدند به ایشان گفت ای
 برادران عزیز با وجودیکه من هیچ عملی خلاف قوم و رسوم اجداد
 نکرده بودم همانا مراد را اورشلیم بسته بدستهای رومانیان سپردند
 ۱۸ ایشان بعد از تفحص چون در من هیچ علت قتل نیافتند اراده کردند که
 ۱۹ مرا رها کنند ولی چون بهود مخالفت نمودند ناچار شده بقیصر
 ۲۰ رفع دعوی کردم نه تا آنکه از امت خود شکایت کم اکنون بدین
 جهة خواستم شمارا ملاقات کم و سخن گویم زیرا که بجهت امید اسرائیل
 ۲۱ بدین زنجیر بسته شدم و برادری گفتند ما هیچ نوشته در حق تو از

یهودیه نیافتیم و نه کسی از برادران که از آنجا آمدند خبری یا سخن
 ۲۲ بدی دربارهٔ تو گفته است ۵ لیکن مصلحت دانستیم از تو مقصود ترا
 بشنوم زیرا که ما را معلومست که در هر جا این فرقه را بد میگویند ۵
 ۲۳ پس چون روزی برای وی معین کردند بسیاری نزد او بمنزلش آمدند
 که برای ایشان به ملکوت خدا شهادت داده شرح مینمود و از تورات
 ۲۴ موسی و انبیاء از صبح تا شام دربارهٔ عیسی اقامهٔ حجت می کرد ۵ پس
 ۲۵ بعضی بسخنان او میگریختند و بعضی بی ایمان ماندند ۵ و چون
 بایکدیگر متفق نشدند از او جدا شدند بعد از آنکه پولس این یک
 سخن گفته بود که روح القدس بواسطت اشعیای نبی با جداد ما
 ۲۶ نیکو خطاب کرده ۵ گفته است که نزد این قوم رفته بدیشان
 بگو بکوش خواهید شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده خواهید
 ۲۷ نگریست و نخواهید دید ۵ زیرا دل این قوم غلیظ شده و بکوشهای
 سنگین می شنوند و چشمان خود را بر هم زده اند مبادا بدیده هابینند
 و بکوشها شنوند و بدل درک کنند و انابت کنند تا ایشان را شفا بخشم ۵
 ۲۸ پس بر شما معلوم باد که نجات خدا نزد امتها فرستاده می شود و ایشان
 ۲۹ خواهند شنید ۵ چون این بگفت یهودان رفتند و بایکدیگر مباحثه
 ۳۰ بسیار میکردند ۵ اما پولس دو سال تمام در خانهٔ اجاره خود ساکن
 ۳۱ بود و هر که بنزد وی می آمد می پذیرفت ۵ و بملکوت خدا موعظه
 می نمود و با کمال دلیری در امور عیسی مسیح خداوند تعلیم می داد
 بدون ممانعت

رساله پولس رسول برومانیان

(باب اول ذکر رتبه رسولان و عزیمت پولس بروما و عدالتی که از

ایمان بانجیل حاصل میشود)

- ۱ پولس غلام عیسی مسیح و رسول خوانده شده و جدا نموده شده
- ۲ برای انجیل خدا که سابقاً وعده آنرا داده بود بواسطت انبیای
- ۳ خود در کتب مقدسه در باره پسر خود که بحسب جسم از نسل
- ۴ داود متولد شد و بحسب روح قداست پسر خدا معرف گشت
- ۵ بقوت از قیامت مردگان یعنی خداوند ما عیسی مسیح که با و توفیق
- ۶ و رسالت را یافتیم برای اطاعت ایمان در جمیع امتهای بخاطر اسم او که
- ۷ میان ایشان شمانیز دعوت شده عیسی مسیح هستید همه که در روما
- ۸ حبیب خدا و خوانده شده و مقدسید توفیق و سلام از جانب پدر
- ۹ ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد اول شکر میکنم خدای خود را
- ۱۰ بواسطت عیسی مسیح در باره همگی شما که ایمان شما در تمام عالم شهرت
- ۱۱ یافته است زیرا خداییکه او را بروح خود در انجیل پسرش خدمت
- ۱۰ میکنم مرا شاهد است که چگونه پیوسته شما را یاد میکنم و دایماً در
- دعاهای خود است دعا میکنم که شاید الآن به اراده خدا مرا میسر شود
- ۱۱ که نزد شما بیایم از بسکه آرزو مند ملاقات شما هستم تا نعمتی روحانی

- ۱۲ بشما برسانم که شما استوار گردید. یعنی تاباهم تسلی یابیم در میان شما
- ۱۳ از ایمان یکدیگر ایمان من و ایمان شما. لکن ای برادران نمیخواهم که شمای خبر باشید از اینکه مکرراً اراده آمدن نزد شما کردم و تا بحال ممتنع شدم تا ثمری حاصل کنم در میان شما نیز چنانکه در سائر امتها.
- ۱۴ که یونانیان و بربریان و حکما و جهلاراهم مدیونم. پس همچنین
- ۱۵ بقدر طاقت خود مستعدم که شمارا نیز که در روم ا هستید بشارت دهم. زیرا که از انجیل مسیح عارندارم چونکه قوت خداست برای نجات هر کس که ایمان آورد اول بهود و پس یونانی که در آن عدالت خدا مکشوف میشود از ایمان نا ایمان چنانکه مکتوبست که عادل با ایمان زیست خواهد نمود.

(در اینکه امتها بر حسب نور الهی که دارند رفتار ننموده مستحق

غضب هستند)

- ۱۸ زیرا که خشم خدا از آسمان ظاهر میشود بر هر یهیبی و ناراستی مردمان
- ۱۹ که حق را در ناراستی باز میدارند. زیرا که آنچه از اوصاف خدا معروف میشود در ایشان ظاهر است که خدا آنرا بر ایشان ظاهر کرد. زیرا که اشیای نادیده او یعنی قدرت سرمدی و الوهیتش از هنگام خلق عالم چونکه ادراک آنها بوسیله مصنوعات شدیده می شود تا ایشان را عذری نباشد. زیرا هر چند خدا را شناختند ولی
- ۲۱ او را چون خدای تجید و شکر نکردند بلکه در خیالات خود باطل

- ۲۲ کردیده دل بی فهم ایشان تاریک گشت و ادّعی حکمت میکردند
- ۲۳ احمق گردیدند و جلال خدای غیرفانی را بشبیه صورت
- ۲۴ انسان فانی و طیور و بهایم و حشرات تبدیل نمودند و لهذا خدا نیز
- ایشان را در شهوات دل خودشان به ناپاکی تسلیم فرمود تا در میان
- ۲۵ خود بدنهای خود را خوار سازند و که ایشان حقّ خدا را بدروغ
- مبدّل کردند و عبادت و خدمت نمودند مخلوق را بیش از خالق که
- ۲۶ تا ابد الابد مبارکست آمین و از این سبب خدا ایشان را بهوسهای
- خبثت تسلیم نمود بنوعیکه زنان نشان نیز عمل طبیعی را بآنچه
- ۲۷ خلاف طبیعت است تبدیل نمودند و همچنین مردان هم استعمال
- طبیعی زنان را ترک کرده از شهوات خود بایکدیگر سوختند مرد با مرد
- مرتکب اعمال زشت شده عقوبت سزاوارتقصیر خود را در خود
- ۲۸ یافتند و چونکه نخواستند خدا را در دانش خود نگاه دارند خدا
- ایشان را بذهن مردود و اکذاشت تا کارهای ناشایسته بجا آورند و
- ۲۹ مملو از هر نوع ناراستی و زنا و شرارت و طمع و خباثت پُر از حسد
- ۳۰ و قتل و جدال و مکروب و خوبی و غمّازان و غیبت کنندگان
- و دشمنان خدا و مغروران و متکبران و لافزنان و مبدعان شرّ و
- ۳۱ نامطیعان والدین و بی فهم و بی وفا و بی الفت و کج خلق و بی رحم و
- ۳۲ زیرا هر چند انصاف خدا را میدانند که کنندگان چنین کار
- ها مستوجب هلاکت هستند نه فقط آنها را میکشد بلکه با کنندگان
- بیزیکدل میشوند

(باب دوم در اینکه یهود نیز مستحق عذاب هستند)

- ۱ لهذا ای آدمی که حکم میکنی هر که باشی عذری نداری زیرا که بآنچه
- ۲ بر دیگری حکم میکنی فتوی بر خود میدهی زیرا تو که حکم میکنی همان
- ۳ کارها را بعمل میآوری و میدانم که حکم خدا بر کنندگان چنین
- ۴ اعمال برحق است پس ای آدمی که بر کنندگان چنین اعمال حکم
- ۵ میکنی و خود مرتکب هانی آیا کمان میبری که از حکم خدا خواهی
- ۶ رست یا آنکه دولت مهربانی و صبر و حلم و امانا چیز می شمار یی
- ۷ و نیدانی که مهربانی خدا ترا بتوبه هدایت میکند و بسبب سختی
- ۸ و دل ناتوبه کار خود غضب را ذخیره میکنی برای خود در روز
- ۹ غضب و ظهور دینونت عادلۀ خدا که بهر کس بر حسب اعمالش
- ۱۰ جزا خواهد داد اما بانانی که با صبر در اعمال نیکو طالب مجد
- ۱۱ و اکرام و بقایند حیات جاودانیرا و اما به اهل فتنه که اطاعت راستی
- ۱۲ نمیکند بلکه مطیع ناراستی میباشند خشم و غضب و عذاب و ضیق
- ۱۳ بر هر نفس بشری که مرتکب بدی میشود اول بر یهود و پس بر یونانی
- ۱۴ لکن مجد و اکرام و سلام بر هر نیکو کار نخست بر یهود و بر یونانی نیز
- ۱۵ زیرا نزد خدا طرفداری نیست زیرا هر که بدون شریعت گناه کند
- ۱۶ بی شریعت نیز هلاک گردد و هر که با شریعت معصیت ورزد شریعت
- ۱۷ بروی حکم فرماید از آنجهه که مستمعین شریعت در حضور خدا
- ۱۸ عادل نیستند بلکه عاملین شریعت عادل شمرده خواهند شد

- ۱۴ زیرا هرگاه امتها آنیکه شریعت ندارند فرایض شریعت را به طبیعت
 بجا آرند اینها هر چند شریعت ندارند برای خود شریعت هستند ①
- ۱۵ چونکه ایشان عمل شریعت را مکتوب بر دلهای خود ظاهر میکنند
 در حالتیکه ضمائر ایشان گواهی میدهد و افکار ایشان بایکدیگر
 یاشکایت میکنند یا حجت میآورند ② در روزی که خدا رازهای
 مردم را داوری خواهد نمود بواسطت عیسی مسیح بر حسب بشارت
 من ③ پس اگر تو مسمی بیهودی و بر شریعت متوکل و بخدا مفتخر
 میباشی ④ و ارادهٔ او را میدانی و از شریعت تربیت یافته چیزهای
 افضل را میگزینی ⑤ و یقین داری که خود هادی کوران و نور
 ظلمتیان ⑥ و مؤدب جاهلان و معلم اطفال هستی و در شریعت
 صورت معرفت و حق را داری ⑦ پس ای کسیکه دیگران را تعلیم
 میدهی خود را بی آموزشی و وعظ میکنی که دزدی نباید کرد آیا خود
 دزدی نمیکنی ⑧ و از زنا کردن نهی میکنی آیا خود زانی نیستی و از
 اصنام نفرت داری آیا خود بیت الله را غارت نمیکنی ⑨ و بشریعت
 فخر میکنی آیا بتجا و زاز شریعت خدا را اهانت نمی کنی ⑩ زیرا که بسبب
 شما در میان امتها اسم خدا را کفر میگویند چنانکه مکتوبست ⑪ زیرا که
 ختنه سودمند است هرگاه بشریعت عمل نمائی اما اگر از شریعت
 تجا و زنائی ختنهٔ تو نا مختونی گشته است ⑫ پس اگر نا مختونی فرایض
 شریعت را نگاه دارد آیا نا مختونی او ختنه شمرده نمیشود ⑬ و نا مختونی
 طبیعی هرگاه شریعت را بجا آرد حکم خواهد کرد بر تو که با وجود

کتب و ختنه از شریعت تجاوز میکنند ⑤ زیرا آنکه در ظاهر است
یهودی نیست و آنچه در ظاهر در جسم است ختنه‌نی ⑥ بلکه یهود
آنست که در باطن باشد و ختنه آنکه قلبی باشد در روح نه در حرف
که مدح آن نه از انسان بلکه از خداست

(باب سیم در اینکه فرق نیست میان اهل کتاب و بت پرستان)

پس فضل یهود چیست و یا از ختنه چه فائده ① بسیار از هرجهت
اول آنکه بدیشان کلام خدا امانت شده است ② پس اگر بعضی
امین نبودند آیا عدم امانت ایشان امانت خدا را باطل میسازد ③
حاشا بلکه خدا صادق باشد و هر انسانی کاذب چنانکه مکتوبست تا
اینکه در سخنان خود مصدق شوی و در داوری خود غالب آئی ④
لکن اگر ناراستی ما عدل خدا را ثابت میکند چه گوئیم آیا خدا ظالم
است چون غضب مینماید بطور انسان سخن میگویم ⑤ حاشا در
این صورت خدا چه گونه عالم را داوری خواهد کرد ⑥ زیرا اگر بدروغ
من راستی خدا برای مجدا و افزون شود پس چرا بر من هم چون
کناهکار حکم شود ⑦ و چرا نگوئیم چنانکه بعضی بر ما افترا میزنند
و گمان میبرند که ما چنین میگوئیم بدی بکنیم تا نیکویی حاصل شود که
قصاص ایشان به انصاف است ⑧ پس چه گوئیم آیا از دیگران
بتر هستیم نه هیچ وجه زیرا پیش از این ثابت کردیم که یهود و یونانیان
نیز هر دو بکناه گرفتارند ⑨ چنانکه مکتوبست که کسی عادل

- ۱۱ نیست یکی هم نی ۵ کسی فهم نیست کسی طالب خدا نیست ۵ همه
 ۱۲ کم راه و جمیعاً باطل گردیده اند نیکوکاری نیست یکی هم نی ۵ کلوی
 ۱۳ ایشان کور کشاده و بزبانهای خود فریب میدهند زهر مارها در
 ۱۴ زیر لب ایشانست ۵ و دهان ایشان مملو از لعنت و تلخی است ۵
 ۱۵ پایهای ایشان برای خون ریختن شتابانست ۵ هلاکت و پریشانی
 ۱۶ در طرق ایشانست ۵ و طریق سلام را نشناخته اند ۵ خدا ترسی در
 ۱۷ چشمانشان نیست ۵ الان آگاهیم که آنچه شریعت میکوید باهل
 ۱۸ شریعت خطاب میکند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر قصاص
 ۱۹ خدا آیند ۵ از آنجا که باعمال شریعت هیچ بشری در حضور او عادل
 ۲۰ شمرده نخواهد شد چونکه از شریعت معرفت گناه است ۵

(ذکر اینکه نجات کافهٔ انام محض بایمان بقریبانی مسیح است)

- ۲۱ لکن الحال بدون شریعت عدالت خدا ظاهر شده است چنانکه
 ۲۲ تورا و انبیاء بر آن شهادت میدهند ۵ یعنی عدالت خدا که بوسیلهٔ
 ۲۳ ایمان بعیسی مسیح است بهر کس و بهر کسی از مؤمنین زیرا که هیچ
 ۲۴ تفاوتی نیست ۵ زیرا همه گناه کرده اند و از تجید خدا قاصر میباشند ۵
 ۲۵ و محض بتوفیق او مجبانا عادل شمرده میشوند بواسطت آن فدائی
 ۲۶ که در عیسی مسیح است ۵ که خدا او را ظاهر کرد تا کفار باشد
 ۲۷ بواسطهٔ ایمان بخون او برای اظهار عدالت خود بسبب درگذشتن
 ۲۸ از سر خطایای سابق در تحمل خدا ۵ برای اظهار عدالت خود در

- زمان حاضر تا او عادل شود و عادل شمارد هر کسیرا که به عیسی ایمان آورد ۲۷
- پس جای افتخار کجا است برداشته شده است بکدام شریعت ۲۸
- آیا بشریعت اعمال نی بلکه بشریعت ایمان ۲۸
- زیرا یقین میدانم که انسان بدون اعمال شریعت محض با ایمان عادل شمرده میشود ۲۹
- آیا او خدای یهود است فقط مکر خدای امتهام نیست البته خدای ۲۹
- امتهانیز هست ۳۰
- زیرا واحد است خدای که اهل ختنه را از ایمان و نا ۳۰
- مختونان را با ایمان عادل خواهد شمرد ۳۱
- پس آیا شریعت را با ایمان باطل میسازیم حاشا بلکه شریعت را استوار میداریم

(باب چهارم در اثبات این معنی از قصه ابراهیم و از زبور داود)

- ۱ پس چه کوئیم که پدر ما ابراهیم بحسب جسم چه یافت ۲
- ۲ ابراهیم با اعمال عادل شمرده شد جای افتخار دارد اما نه در نزد خدا ۳
- ۳ زیرا کتاب چه میگوید ابراهیم بخدا ایمان آورد و آن برای عدالت محسوب ۴
- ۴ شد ۵
- ۵ اما کسیکه عمل نکند بلکه ایمان آورد به او که بی دینانرا ۶
- ۶ عادل می شمارد ایمان او عدالت محسوب میشود ۷
- ۷ چنانکه داود نیز مذکور میکند خوشحالی آنکس را که خدا برای او عدالت محسوب ۸
- ۸ میدارد بدون اعمال ۹
- ۹ خوشحال کسانی که خطای ایشان آمرزیده شد و گناهانشان مستور گردید ۱۰
- ۱۰ خوشحال کسی که خداوند گناه را بوی محسوب نفرماید ۱۱
- ۱۱ پس آیا این خوشحالی براهل ختنه است یا

- برای نامختونان نیز زیرا میگوئیم ایمان ابراهیم بعدالت محسوب گشت ⑤
 ۱۰ پس در چه حالت محسوب شد و قتیکه او در ختنه بود یاد در نامختونی
 ۱۱ در ختنه نی بلکه در نامختونی ⑤ و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد
 بر آن عدالت ایمانیکه در نامختونی داشت تا او همه نامختونان را که
 ایمان آوردند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود ⑤
 ۱۲ و پدر اهل ختنه نیز آنانی را که نه فقط مختونند بلکه سالک هم
 ۱۳ میباشند بر آثار ایمانی که پدر ما ابراهیم در نامختونی داشت ⑤ زیرا
 بابراهیم و ذریت او وعده که وارث جهان خواهد بود از جهة شریعت
 ۱۴ داده نشد بلکه از عدالت ایمان ⑤ که اگر اهل شریعت وارث باشند
 ۱۵ ایمان عاقل شد و وعده باطل ⑤ زیرا که شریعت باعث غضب
 ۱۶ است زیرا جائیکه شریعت نیست ضلال هم نیست ⑤ و از اینجه از
 ایمان شد تا محض بتوفیق باشد تا وعده برای همکی ذریت استوار
 شود نه مختص به ذریت شرعی بلکه بذریت ایمانی ابراهیم نیز که پدر
 ۱۷ جمیع ما است ⑤ چنانکه مکتوب است که ترا پدر امتهای بسیار
 ساخته ام در حضور آخذائیکه باو ایمان آورد که زنده میکند مردگان را
 و ناموجودات را بوجود میخواند ⑤ که او در ناامیدی بامید ایمان
 آورد تا پدر امتهای بسیار شود بر حسب آنچه گفته شد که ذریت
 ۱۹ تو چنین خواهد بود ⑤ و چون سست ایمان نبود نظر نکرد به بدن
 خود که در آن وقت مرده بود چونکه قریب بصد ساله بود و نه بمرگ
 ۲۰ رحم ساره ⑤ و نه در وعده خدا از بی ایمانی شک نمود بلکه قوی الایمان

- ۲۱ کشته خدا را تجید نمود و یقین کامل داشت که بوفای وعدهٔ خود
 ۲۲ قادر است و از این جهت برای او عدالت محسوب شد و لکن
 ۲۳ اینکه برای وی محسوب شده نه برای او فقط نوشته شد و بلکه برای
 ۲۴ ما نیز که بما محسوب خواهد شد چون ایمان آوریم به او که خداوند ما
 عیسی را از مردگان برخیزانید که برای گناهان ما تسلیم شد و بجهت
 ۲۵ عادل ساختن ما برخیزانیده شد

(باب پنجم ذکر فوائد عدالت ایمانی)

- ۱ پس چونکه با ایمان عادل شمرده شدیم نزد خدا سلام یافته ایم
 ۲ بوساطت خداوند ما عیسی مسیح که بوساطت او دخول نیز یافته
 ایم بوسیلهٔ ایمان در آن نعمتی که در آن پایداریم و با امید مجد خدا افتخار
 ۳ مینمائیم و نه این تنها بلکه در مصیبت‌ها هم افتخار میکنیم چونکه میدانیم
 ۴ که مصیبت صبر را پیدا میکند و صبر امتحان را و امتحان امید را و
 ۵ و امید باعث شرمساری نمیشود زیرا که محبت خدا در دل‌های ما بروج
 ۶ القدس که بما عطا شد افزایه شده است زیرا هنگامیکه ما هنوز
 ضعیف بودیم در زمان معین مسیح برای بی دینان وفات یافت و
 ۷ زیرا بعید است که برای شخصی عادل کسی بمیرد هر چند در راه مرد نیکو
 ۸ ممکنست کسی جرأت کند که بمیرد لکن خدا محبت خود را در ما
 ثابت میکند از اینکه هنگامیکه ما هنوز گناهکار بودیم مسیح در راه ما
 ۹ بمرد پس چه قدر پشتر الان که بخون او عادل شمرده شدیم

- ۱۰ بوسیلهٔ او از غضب نجات خواهیم یافت ۵ زیرا اگر در حالتیکه دشمن بودیم بواسطت مرک پسرش با خدا صلح داده شدیم پس چه قدر بیشتر بعد از صلح یافتن بحیات او نجات خواهیم یافت ۵ و نه همین فقط بلکه در خدام افتخار میکنیم بوسیلهٔ خداوند ما عیسی مسیح که با و الآن صلح یافته ایم ۵

(در اینکه به آدم گناه آمد و بوسیلهٔ مسیح حیات جاودانی)

- ۱۲ لهذا همچنانکه بیک آدم گناه وارد جهان کردید و بگناه موت و به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت از آنجا که همه مرتکب گناه شدند ۵ زیرا که تا هنگام شریعت گناه در جهان میبود لکن گناه محسوب نمیشود در جائیکه شریعت نیست ۵ بلکه از آدم تا موسی موت تسلط داشت بر آنانیکه نیز گناه نکرده بودند بر مثال ضلال آدم که از آن آینده نمونه است ۵ لکن چنین نیست که نعمت بمقدار خطا باشد ۱۵ زیرا اگر بخطای یک شخص بسیاری مردند چه قدر بیشتر توفیق الهی و آن عطائی که بتوفیق یک آدم یعنی عیسی مسیح است بر بسیاری افزون کردید ۵ و نه آنکه آن عطا بمقدار گناهی باشد که از یک گناه کار صادر شد زیرا از آن یک نفر دینونت آمد برای قصاص لکن از خطایای بسیار نعمت شد عدالت بخش ۵ زیرا اگر بخطای یک شخص و بواسطهٔ آن یکی موت تسلط یافت چه قدر بیشتر آنانیکه افزونی توفیق و عطای عدالت یافتند در حیات سلطنت خواهند

۱۸ کرد بوسیلهٔ یک شخص یعنی عیسی مسیح و پس همچنانکه بیک خطا
 حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص همچنین بیک عمل صالح
 ۱۹ حکم شد بر جمیع مردمان برای عدالتِ حیات بخش و زیرا همین
 قسمی که از معصیت یک شخص بسیاری گناهکار شدند همچنین نیز
 ۲۰ با طاعت یک شخص بسیاری عادل خواهند گردید و اما شریعت در
 میان آمد تا خطا زیاده شود لکن جائیکه گناه زیاده کشت نعمت بی
 ۲۱ نهایت افزون گردید و تا آنکه چنانکه گناه در موت حکمرانی کرد
 همچنین توفیق نیز سلطنت نماید بعدالت برای حیات جاودانی
 بوساطت خداوند ما عیسی مسیح

(باب ششم ذکر افنائی آلات معصیت بموت مسیح و احيائی اسباب

عدالت بقیامت وی)

۱ پس چه گوئیم آیا در گناه بمانیم تا توفیق افزون گردد و حاشا
 ۲ مایانیکه گناه را مردم چگونه دیگر در آن زیست کنیم و یا نمیدانید که
 ۳ جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم در موت او تعمید یافتیم و
 ۴ پس بوسیلهٔ تعمید در موت با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمیکه
 مسیح بجلال پدر از مردکان برخاست ما نیز در تازکی حیات سلوک
 ۵ نمائیم زیرا اگر بر مثال موت او متحد کشتیم هر آینه در قیامت وی
 ۶ نیز چنین خواهیم شد و که این را میدانیم که انسانیت کهنه ما با او
 مصلوب شد تا جسد گناه معدوم گشته دیگر گناه را بندگی نکنیم و

۷ زیرا هر که مرد از گناه مبرا شده است ۵ پس هرگاه با مسیح مردیم یقین
 ۸ میدانیم که با او زیست هم خواهیم کرد ۵ زیرا میدانیم که چون مسیح از
 ۹ مردگان برخاست دیگر نمی میرد و از این بعد موت بر او تسلطی
 ۱۰ ندارد ۵ زیرا وفاتی که یافت یکمرتبه فقط گناه را مرد اما حیاتی که
 ۱۱ دارد مرخدا را زیست می نماید ۵ همچنین شما نیز خود را بگناه مرده
 ۱۲ انکارید اما خدا را در مسیح عیسی زنده ۵ پس گناه در جسم فانی شما
 ۱۳ حکمرانی نکند تا هوسهای آنرا اطاعت ننمایید ۵ و اعضای خود را
 مسپارید تا آلات ناراستی مرکانه را شوند بلکه نفوس خود را از مردگان
 زنده شده بخدا تسلیم کنید و اعضای خود را تا آلات عدالت مرخدا را
 باشند ۵ زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد زیرا تحت شریعت نیستید
 ۱۴ بلکه تحت توفیق ۵ پس چه گوئیم آیا گناه بکنیم از آن رو که تحت
 ۱۵ شریعت نیستیم بلکه تحت توفیق ۵ حاشا آیا نمیدانید که هر کسی که
 ۱۶ خویشان را غلامان اطاعتش می سپارید غلامان آن کس هستید
 که اطاعتش میکنید خواه گناه را برای مرگ خواه اطاعت را برای
 ۱۷ عدالت ۵ اما شکر خدا را که هر چند غلامان گناه میبودید لیکن الآن
 از دل مطیع آن صورت تعلم گردیده اید که بشما سپرده شده است ۵
 ۱۸ و از گناه آزاد شده غلامان عدالت گشته اید ۵ بطور انسان سخن
 ۱۹ میگویم بسبب ضعف جسم شما زیرا همچنانکه اعضای خود را به بندگی
 نجاست و گناه برای گناه سپردید ۵ همچنین الآن نیز اعضای خود را
 به بندگی عدالت برای قداست بسپارید ۵ زیرا هنکامیکه غلامان

۲۱ گناه بودید از عدالت آزاد بودید ۵ پس آن وقت چه ثمر داشتید از
 آن کارهایی که الان از آنها شرمندید اید که انجام آنها موت است ۵
 ۲۲ اما الحال چونکه از گناه آزاد شده و غلامان خدا گشته اید ثمر خود را
 ۲۳ برای قداست میآورید که عاقبت آن حیات جاودانی است ۵ زیرا که
 مزد گناه موت است اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ما
 عیسی مسیح

(باب هفتم ذکر خاصیت شریعت و منازعه نفس با روح و نصرت
 یافتن روح از مسیح)

۱ ای برادران آیینی دانید زیرا که با عارفین شریعت سخن میگویم
 که مادامیکه انسان زنده است شریعت بروی حکمرانی دارد ۵
 ۲ زیرا زن منکوحه بر حسب شریعت بشوهر زنده بسته است اما هرگاه
 ۳ شوهرش بمیرد از شریعت شوهرش آزاد شود ۵ پس مادامیکه
 شوهرش حیات دارد اگر بمرد دیگر پیوندد زانیه خوانده میشود
 لکن هرگاه شوهرش بمیرد از آن شریعت آزاد است که اگر شوهری دیگر
 ۴ بکند زانیه نباشد ۵ بنا برین ای برادران من شما نیز بوساطت جسد
 مسیح شریعت را مرده شدید تا خود را بدیگری پیوندید یعنی با او که
 ۵ از مردگان برخاست تا بجهت خدا ثمر آوریم ۵ زیرا وقتی که در جسم
 بودیم هوسهای گناهانیکه از شریعت بود در اعضای ما عمل میکرد
 ۶ تا بجهت موت ثمر آوریم ۵ اما الحال چون مردیم مر آن چیز را که در آن

- مقید بودیم از شریعت آزاد شدیم بحدّیکه در تازکی روح عبودیت
 ۷ میکنم نه در کهنکی حرف ۵ پس چه گوئیم آیا شریعت کناه است حاشا
 بلکه کناه را جز شریعت نشناختم زیرا که شهوت نمیدانستم اگر شریعت
 ۸ نمیکفت که طمع مورز ۵ لکن کناه از حکم فرصت جسته هر قسم
 هوس را در من پدید آورد زیرا بدون شریعت کناه مرده است ۵
 ۹ و من از قبل بدون شریعت زنده میبودم لکن چون حکم آمد کناه
 زنده گشت و من مردم ۵ و آن حکمیکه برای حیات بود همان
 ۱۰ مرا باعث موت گردید ۵ زیرا کناه از حکم فرصت یافته مرا فریب
 ۱۱ داد و بان مرا کشت ۵ خلاصه شریعت مقدّس است و حکم مقدّس
 ۱۲ و عادل و نیکو ۵ پس آیا نیکویی مرا موت گردید حاشا بلکه کناه تا
 کناه بودنش ظاهر شود بوسیله نیکویی مرا منشاء مرگ شد تا آنکه کناه
 ۱۴ بسبب حکم بغایت خبیث شود ۵ زیرا میدانم که شریعت روحانی
 ۱۵ است لکن من جسمانم در تحت کناه فروخته شده ۵ که آنچه میکنم
 نمیدانم زیرا آنچه میخواهم نمیکم بلکه کاری را که از آن نفرت دارم
 ۱۶ بجامیآورم ۵ پس هرگاه کاری را که نمیخواهم بجامیآورم شریعت را
 ۱۷ تصدیق میکنم که نیکو است ۵ و الحال من دیگر فاعل آن نیستم بلکه
 ۱۸ آن کناهی که در من ساکن است ۵ زیرا میدانم که در من یعنی در
 جسمم هیچ نیکویی ساکن نیست زیرا که اراده در من حاضر است اما
 ۱۹ صورت نیکو کردن نی ۵ زیرا آن نیکویی که میخواهم نمیکم بلکه بدی را
 ۲۰ که نمیخواهم میکنم ۵ پس چون آنچه را که نمیخواهم میکنم من دیگر فاعل

- ۲۱ آن هم بلکه گناهی که در من ساکنست ۵ لهذا این شریعت را می یابم
 ۲۲ که وقتی که میخواهم نیکویی کنم بدی نزد من حاضر است ۵ زیرا بر حسب
 ۲۳ انسانیت باطنی بشریعت خدا خوشنودم ۵ لکن شریعتی دیگر در
 اعضای خود می بینم که با شریعت ذهن من منازعه میکند و مرا اسیر
 ۲۴ میسازد آن شریعت گناهی که در اعضای من است ۵ وای بر من که
 ۲۵ مرد بد بختم کیست که مرا از جسم این موت رهایی بخشد ۵ خدا را شکر
 میکنم بواسطت خداوند ما عیسی مسیح خلاصه اینکه من بد ذهن
 خود شریعت خدا را بندگی میکنم و اما بجسم خود شریعت کاه را

(باب هشتم ذکر نشاء روحانی و عطا یای روح القدس)

- ۱ پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند که نه
 ۲ بحسب جسد بلکه بطریق روح سلوک میکنند ۵ زیرا که شریعت
 روح حیات در مسیح عیسی مرا از شریعت کاه و موت آزاد گردانید ۵
 ۳ زیرا آنچه از شریعت محال بود چونکه بسبب جسم ضعیف بود خدا
 پسر خود را در شبیهٔ جسم کناه و برای کناه فرستاده بر کناه در جسم
 ۴ فتوی داد ۵ تا عدالت شریعت کامل گردد در ما یانیکه نه بحسب
 ۵ جسم بلکه بر حسب روح سلوک میکنم ۵ زیرا آنانی که جسمانی امور
 ۶ جسمانی را میاندیشند و اما آنانی که روحانی امور روحانی را ۵ از
 آنجه که اندیشهٔ جسم موتست لکن اندیشهٔ روح حیات و سلام
 ۷ است ۵ زانرو که اندیشهٔ جسم دشمنی خدا است چونکه شریعت

۸ خدا را اطاعت نمی‌کند که استطاعت آن هم ندارد و کسانی که
 ۹ جسمانی هستند نمیتوانند رضای خدا را حاصل کنند لکن شما در
 ۱۰ جسم نیستید بلکه در روح بشر طیکه روح خدا در شما ساکن باشد
 ۱۱ و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی از آن اونیست و اگر مسیح در
 شما است جسم بسبب گناه مرده است و اما روح بواسطت عدالت
 ۱۲ حیات است و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما
 ساکن باشد او که مسیح را از مردگان برخیزانید بد نهایی فانی شما را
 ۱۳ نیز زنده خواهد ساخت بروح خود که در شما ساکن است بنا برین
 ۱۴ ای برادران مدیون جسم نیستیم تا بروش جسم زیست باشیم زیرا
 ۱۵ اگر بطور جسم زیست کنید هر آینه خواهید مرد لکن اگر افعال
 ۱۶ جسمانی را بوسیله روح بکشید همانا خواهید زیست که همه
 ۱۷ کسانی که متابعت روح خدا میکنند ایشان پسران خدایند از آن رو که
 ۱۸ روح غلامی را نیافتید تا باز ترسان شوید بلکه روح پسر خواندگی را
 ۱۹ یافته اید که بآن ندا میکنیم ابا یعنی ای پدر همان روح برار و اح ما
 ۲۰ شهادت میدهد که فرزندان خدا هستیم و هرگاه فرزندانیم و ارثان
 هم هستیم یعنی ورثه خدا و هم ارث با مسیح اگر شریک مصیبت‌های او
 ۲۱ هستیم تا در جلال وی نیز شریک باشیم زیرا یقین میدانم که دردهای
 ۲۲ زمان حاضر نسبت بآن جلال که در ما ظاهر خواهد شد هیچ
 ۲۳ است زیرا که انتظار خلق منتظر ظهور پسران خدا می‌باشد زیرا
 ۲۴ خلق مطیع بطالت شدند بار اده خود بلکه بخاطر او که آنرا مطیع

- ۲۱ کردانید در امید ۵ زیرا که خود مخلوق نیز از قید فساد خلاصی خواهد
- ۲۲ یافت نادر آزادی جلال فرزندان خدا شریک شود ۵ زیرا امید انیم
- ۲۳ که تمام خلق در آه کشیدن و درد زه میباشند با هم تا الآن ۵ و نه آنها
- فقط بلکه ما نیز که نوبر روح را یافته ایم در خود آه میکشم در انتظار
- ۲۴ پسر خواند کی یعنی خلاص جسم خود ۵ زیرا که با امید نجات یافتیم
- لکن چون امید مشهود شد دیگر امید نیست زیرا آنچه کسی بیند چرا
- ۲۵ دیگر در امید آن باشد ۵ اما اگر امید آنچه را داریم که فی بینم با صبر
- ۲۶ انتظار آن میکشم ۵ و علاوه بر این روح نیز ضعف ما را مدد میکند
- زیرا که آنچه دعا کنیم بطوریکه میباید نمیدانیم لکن خود روح برای
- ۲۷ ما شفاعت میکند بناها نیکه نمیشود بیان کرد ۵ و او که تخصّص کننده
- دلهاست مقصد روح را میداند زیرا که او برای مقدّسین بر حسب
- ۲۸ اراده خدا شفاعت میکند ۵ و میدانیم که مرآتانی را که خدا را دوست
- میدارند همه چیزها با هم در کارند برای خیر که بحسب اراده او خوانده
- ۲۹ شده اند ۵ زیرا آنانی را که از قبل شناخت ایشانرا نیز پیش معین
- فرمود تا بصورت پسرش متشکل شوند تا او نخست زاده از برادران
- ۳۰ بسیار باشد ۵ و آنانی را که از قبل معین فرمود ایشانرا هم دعوت نمود
- و آنانی را که دعوت نمود ایشانرا نیز عادل کردانید و آنانی را که عادل
- ۳۱ کردانید ایشانرا نیز مجد داد ۵ پس با بن چکوئم هرگاه خدا با ما است
- ۳۲ کیست بضد ما ۵ او که پسر خود را دریغ نداشت بلکه او را در راه
- ۳۳ جمیع ما تسلیم نمود چگونه با وی همه چیز را بمانخواهد بخشید ۵ کیست

که بر برکزیدگان خدامدعی شود آیا خدا که عادل کننده ایشانست ①
 کیست که بر ایشان فتوی دهد آیا مسیح که مرد بلکه نیز برخاست ۳۴
 آنکه بدست راست خدام هست و ما را نیز شفاعت میکند ② کیست ۳۵
 که ما را از محبت مسیح جدا سازد آیا مصیبت یا تنگی یا جفا یا قحط
 یا عریانی یا خطر یا شمشیر ③ چنانکه مکتوبست که بخاطر تو تمام روز ۳۶
 کشته و مثل کوسفندان ذبحی شمرده میشویم ④ بلکه در همه این امور ۳۷
 از حدّ زیاده نصرت یافتیم بوسیله او که ما را محبت نمود ⑤ زیرا یقین ۳۸
 میدانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه رؤساء و نه قوآت و نه
 حالیات و نه مستقبلیات ⑥ و نه بلندی و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر ۳۹
 قدرت خواهد داشت که ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح
 عیسی است جدا سازد

(باب نهم در بیان تقدیر الهی در بنی اسرائیل)

در مسیح راست میگویم و دروغنی و قلم در روح القدس مرا شاهد ۱
 است ① که مرا غمی عظیم و در دل وجع دائمیست ② زیرا راضی ۲
 هم میبودم که خود از مسیح محروم شوم در راه برادرانم که بحسب جسم
 خویشان منند ③ که ایشان اسرائیلی اند و پسر خواندگی و جلال و عهد ۴
 ها و امانت شریعت و عبادت و وعده ها مختصّ ایشان است ④ که ۵
 اجداد از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم که هست فوق از
 همه خدای مبارک تا ابد الابد آمین ⑤ و لکن چنین نیست که کلام ۶
 خدا ساقط شده باشد زیرا همه که از اسرائیل اند اسرائیلی نیستند ⑥

- ۷ ونه ذریت ابراهیم تماماً فرزندانند بلکه ذریت تو در اسحق خوانده
- ۸ خواهند شد. یعنی فرزندان جسم فرزندان خدا نیستند بلکه
- ۹ فرزندان وعده از ذریت محسوب میشوند. زیرا کلام وعده این
- است که موافق چنین وقت خواهم آمد و ساره را پسری خواهد بود.
- ۱۰ ونه این فقط بلکه رفقه نیز چون از یک شخص یعنی از جدّما اسحق
- ۱۱ حامل شد. زیرا هنکا میکده هنوز تولّد نیافته بودند و عملی نیک یابد
- نکرده تا اراده خدا بر حسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از
- ۱۲ دعوت کننده. بدو گفته شد که مہتر کتر را بندگی خواهد نمود.
- ۱۳ چنانکه مکتوبست یعقوب را دوست داشتم اما عیصو را دشمن.
- ۱۴ پس چه کوئم آیانزد خدایی انصافی است حاشا. زیرا بموسی
- ۱۵ میکوید رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کم و رأفت خواهم نمود بر هر که
- ۱۶ رأفت نمایم. لاجرم نه از خواهش کننده ونه از شتابنده است بلکه از
- ۱۷ خدای رحم کننده. زیرا کتاب بفرعون میکوید برای همین برابر
- انکیتم تا قدرت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان منادی
- ۱۸ یابد. بنا برین هر کرا میخواهد رحم میکند و هر کرا میخواهد سنکدل
- ۱۹ میسازد. پس مرا میکوی دیگر چرا ملامت میکند زیرا کیست که
- ۲۰ با اراده او مقاومت نموده است. نی بلکه تو کیستی ای انسان که با خدا
- معارضه میکنی آیا مصنوع بصانع میکوید که چرا مرا چنین ساختی.
- ۲۱ یا کوزه کرا اختیار بر کل ندارد که از یک مثنی ظرفی عزیز و دیگری
- ۲۲ ذلیل بسازد. و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد

و قدرت خود را بشناساند ظروف غضب آماده شده برای هلاکت را
 ۲۳ بحال بسیار محتمل گردید و تا غنای جلال خود را بشناساند بر ظروف
 ۲۴ رحمتی که ایشان را از قبل برای مجد مستعد نمود که ایشان را نیز دعوت
 ۲۵ فرمود یعنی مانه از یهود فقط بلکه از امتها نیز چنانکه در هوشع هم
 میگوید آنانی را که قوم من نبودند قوم خود خواهم خواند و او را که
 ۲۶ دوست نداشتیم محبوبه خود و جائیکه ایشان گفته شد که شما قوم
 ۲۷ من نیستید در آنجا پسران خدای حی خوانده خواهند شد و اشعیا
 نیز در حق اسرائیل ندا میکند که هر چند عدد بنی اسرائیل مانند رنک
 ۲۸ دریا باشد لکن بقیت نجات خواهند یافت زیرا که حساب را در
 عدالت تمام و منقطع میسازد که خداوند کلام خود را بر زمین تمام
 ۲۹ و منقضی خواهد کرد و چنانکه اشعیا پیش اخبار نمود که اگر رب
 الحنود برای مانسلی نکذارده بودی هر آینه مثل سدوم میشدیم و مانند
 ۳۰ غموره میکشتیم پس چه گوئیم امتهای که در پی عدالت نرفتند
 ۳۱ عدالت را حاصل نمودند عدالتی که از ایمانست لکن اسرائیل که
 ۳۲ در پی شریعت عدالت میرفت بشریعت نرسید از چه سبب از
 اینجه که نه از راه ایمان بلکه از راه اعمال شریعت زیرا که بسنک لغزش
 ۳۳ لغزش خوردند چنانکه مکتوب است که اینک در صهیون سنک
 صدمه و صخره لغزش مینهم و هر که بر او این آورد خجل نخواهد گردید

(باب دهم در جهالت یهود)

ای برادران خوشی قلم واستدعایم نزد خدا بجهت اسرائیل در

- ۲ نجات ایشانست ۵ زیرا بجهت ایشان شهادت میدهم که غیرتی خدا
 ۳ دارند لکن نه از روی معرفت ۵ زیرا که چون عدالت خدا را
 نشناخته میخواستند عدالت خود را ثابت کنند مطیع عدالت خدا
 ۴ نکشتند ۵ زیرا که مسیح است انجام شریعت بجهت عدالت مرهر کس را
 ۵ که ایمان آورد ۵ زیرا موسی عدالت شریعت را بیان میکند که هر که
 ۶ باینها عمل کند در اینها خواهد زیست ۵ لکن عدالت ایمان بدینطور
 سخن میگوید که در خاطر خود مگو کیست که بآسمان صعود کند یعنی
 ۷ تامسیح را فرود آورد ۵ یا کیست که بعالم الاموات نزول کند یعنی تامسیح را
 ۸ از مردگان بر آورد ۵ لکن چه میگوید اینکه کلام نزد تو در دهانت
 ۹ و در قلب تو است یعنی این کلام ایمان که بآن وعظ میکنم ۵ که اگر
 بزبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری
 ۱۰ باینکه خدا او را از مردگان برخیزانید نجات خواهی یافت ۵ زیرا که
 بدل ایمان آورده میشود برای عدالت و بزبان اعتراف میشود بجهت
 ۱۱ نجات ۵ زیرا کتاب میگوید هر که با و ایمان آورد نجات نکرده ۵ زیرا که
 ۱۲ در یهود و یونانی تفاوتی نیست که همان خداوند همه دولت مند است
 ۱۳ نزد همه که نام او را میخوانند ۵ زیرا هر که نام خداوند را بخواند نجات
 ۱۴ یابد ۵ پس چگونه بخواند نام کسی را که با و ایمان نیاورده اند و چگونه
 ایمان آورند بکسی که خبر او را نشنیده اند و چگونه بشنوند بدون
 ۱۵ واعظ ۵ و چگونه وعظ کنند جز اینکه فرستاده شوند چنانکه
 مکتوب است که چه زیبا است پاهای مژده دهندگان سلام

- و مبشرین خیرات ۱۶ لکن همه بشارت را اصفان کردند که اشعیاء
 میگوید خداوند اکیست که اخبار ما را باور کرد ۱۷ لهذا ایمان از شنیدن
 است و شنیدن از کلام خدا ۱۸ لکن میگویم آیا نشنیدند البته صوت
 ایشان در تمام جهان منتشر گردید و کلام ایشان نا اقصای ربع مسکون
 رسید ۱۹ و میگویم آیا اسرائیل ندانسته است اول موسی میگوید من
 شمار بغیرت میآورم بآنکه امتی نیست و بر قوم بی فهم شمارا خشمکین
 خواهم ساخت ۲۰ و اشعیاء نیز جرأت کرده میگوید آنانی که طالب
 من نبودند مرا یافتند و بکسانیکه خواهان من نبودند ظاهر
 گردیدم ۲۱ اما در حق اسرائیل میگوید تمام روز دستهای خود را دراز
 کردم بسوی قومی نامطیع و مخالف

(باب یازدهم)

- در ردّ یهود و دعوت امتها و رحمت خدا بر کافه انام در آخرت
 پس میگویم آیا خدا قوم خود را رد کرد حاسا زیرا که من نیز اسرائیلی
 ۱ از اولاد ابراهیم از سبط بن یامین هستم ۲ خدا قوم خود را که از قبل
 شناخته بود رد نفرمود آیا نمیدانید که کتاب در الیاس چه میگوید
 چگونه بر اسرائیل از خدا استغاثه میکند ۳ که خداوند انبیای ترا
 کشته و مذابح ترا پر کرده اند و من به تنهایی مانده ام و در قصد جان
 ۴ من نیز میباشند ۵ لکن وحی بدو چه میگوید اینکه هفت هزار مرد
 بجهت خود نکاهداشتم که بنزد بعل زانو نزده اند ۶ پس همچنین در زمان

- ۶ حاضر نیز بقیتهٔ مانده است بحسب اختیار توفیق ۵ و اگر بتوفیق
است دیگر از اعمال نیست و گرنه توفیق دیگر توفیق نیست اما اگر از
اعمال است دیگر از توفیق نیست و الا عمل دیگر عمل نیست ۵
- ۷ پس مقصود چیست اینکه آنچه اسرائیل میطلبد آن را نیافت لکن
۸ بر کردگان یافتند و باقیان سخت دل گردیدند ۵ چنانکه مکتوب
است که خدا بدیشان روح خواب آلود داد چنانکه نه بیند
۹ و کوشهائی که نشنود تا امروز ۵ و داود میگوید که مائدهٔ ایشان برای
۱۰ ایشان تلهٔ و دامی و سنگی مصادم و عقوبت باد ۵ چشمان ایشان تار
۱۱ شود تا نه بینند و پشت ایشان را دایما خم کردان ۵ پس میگویم آیا لغزش
خوردند تا بیفتند حاشا بلکه از لغزش ایشان نجات به امتها رسید تا
۱۲ در ایشان غیرت پدید آورد ۵ پس چون لغزش ایشان دولتمندی
جهان گردید و نقصان ایشان دولتمندی آنها بچند مرتبه زیاده تر پری
۱۳ ایشان ۵ زیرا بشما ای امتها سخن میگویم پس از این روی که رسول
۱۴ امتها میباشم خدمت خود را تجید مینام ۵ تا شاید انبای جنس خود را
۱۵ بغیرت آورم و بعضی از ایشان را برهانم ۵ که اگر رد ایشان مصالحت
عالم شد باز یافتن ایشان چه خواهد شد جز حیات از مردگان ۵
۱۶ و چون نوبر مقدس است همچنان خمیره و هرگاه ریشه مقدس است
۱۷ همچنان شاخها ۵ و چون بعضی از شاخها بریده شدند و تو که زیتون
صحرائی بودی در آنها پیوند کشتی و در ریشه و چربی زیتون شریک
۱۸ شدی ۵ بر شاخها افتخار مکن و اگر افتخار کنی تو حامل ریشه نیستی

- ۱۹ بلکه ریشه حامل تو است ۵ پس می‌کونی که شاخها بریده شدند تا
 ۲۰ من پیوند شوم ۵ آفرین بجهت بی ایمانی بریده شدند و تو مخلص به ایمان
 ۲۱ باید ارهستی مغرور مباش بلکه بترس ۵ که اگر خدا بر شاخهای طبیعی
 ۲۲ شفقت نفرمود با حذر باش مبادا بر تو نیز شفقت نکند ۵ پس مهربانی
 و سختی خدا را ملاحظه نما اما سختی بر آنانی که افتادند اما مهربانی بر تو
 ۲۳ بشرطیکه در مهربانی ثابت باشی و الا تو نیز منتقطع خواهی شد ۵ و اگر
 ایشان نیز در بی ایمانی نماند باز پیوند خواهند شد که خدا قادر است
 ۲۴ که ایشان را ثابا به پیوند د ۵ زیرا اگر تو از زیتون طبیعی بری بریده شده
 بر خلاف طبع بزیتون نیکو پیوند گشتی بچند مرتبه زیاد تر آنانی که
 ۲۵ طبیعی اند در زیتن خویش پیوند خواهند شد ۵ زیرا که ای برادران
 نمیخواهم شما از این سرببی خبر باشید که مبادا خود را دانا انکارید که
 سخت دلی بر بعضی از اسرائیل طاری گشت تا ما دامیکه پری امتداد
 ۲۶ نیایند ۵ و همچنین همگی اسرائیل نجات خواهند یافت چنانکه
 مکتوب است که از صهیون نجات دهنده ظاهر گردد و بی دینی را از
 ۲۷ یعقوب خواهد برداشت ۵ و این است عهد من با ایشان در زمانی
 ۲۸ که کناها نشان را بردارم ۵ نظراً باخیل بجهت شما دشمنان اند لکن نظراً
 ۲۹ باختیار بخاطر اجداد محبوبند ۵ زیرا که در نعمتها و دعوت خدا باز
 ۳۰ کشتن نیست ۵ زیرا همچنانکه شما در سابق مطیع خدا نبودید و الآن
 ۳۱ بسبب نافرمانی ایشان رحمت یافتید ۵ همچنین ایشان نیز الآن
 نافرمان شدند تا بجهت رحمتی که بر شما است ایشان نیز رحم یابند ۵

۳۲ زیرا خدا همه را در معصیت محبوس کرده است تا بر همه رحم
 ۳۳ فرماید ۵ زهی عمق دولت‌مندی و حکمت و علم خدا چه قدر بعید
 از انحصار است احکام او و فوق از استکشاف طریقهای وی ۵
 ۳۴ زیرا کیست که رای خداوند را شناخت یا که مشیر او گردید ۵ یا که
 ۳۵ سبقت جسته چیزی بدو داد تا با او باز داده شود ۵ زیرا که از او به
 ۳۶ او و تا او همه چیز است او را تا ابد الابد جلال است آمین

(باب دوازدهم ذکر اخلاق روحانی)

۱ لهذا ای برادران شمارا بر حتمهای خدا استدعا میکنم که بدنهای
 خود را قربانی زنده مقدس پسندیده خدا بگذرانید که عبادت
 ۲ معقول شماست ۵ و همشکل این جهان مشوید بلکه بتازکی ذهن
 خود صورت خود را تغییر دهید تا شما دریافت کنید که اراده نیکوی
 ۳ پسندیده کامل خدا چیست ۵ زیرا بان توفیقی که بن عطاشده است
 هر یکی از شمارا میگویم که رای بلند تر از آن رای که شاید مکنید بلکه
 چنان رای کنید که رای رزین داشته باشید باندازه آن بهره ایمان که
 ۴ خدا بر کس قسمت فرمود ۵ زیرا همچنانکه در یک بدن اعضای
 ۵ بسیار داریم و هر عضوی رایک کار نیست ۵ همچنین ما که کثیر
 ۶ هستیم در مسیح یک جسدیم اما مفرداً اعضای یکدیگر ۵ پس چون
 نعمتهای مختلف داریم بحسب توفیقی که بماداده شد خواه نبوت
 ۷ بر حسب موافقت ایمان ۵ یا خدمت در خدمت گذاری یا معلم در
 ۸ تعلیم ۵ یا واعظ در موعظه یا بخشنده بسخاوت یا پیشوا باجتهاد یا رحم

- ۹ کننده بسرور @ محبت بی ریا باشد از بدی نفرت کنید و به نیکویی
 ۱۰ ملتصق شوید @ به محبت برادرانه یکدیگر را دوست دارید و هر يك
 ۱۱ دیگر را بیشتر از خود اكرام نمائید @ در اجتهاد کاهلی نورزید و در
 ۱۲ روح سرگرم شده خداوند را خدمت نمائید @ در امید مسرور و در
 ۱۳ مصیبت صابر و در دعا مواظب @ مشارکت در احتیاجات
 ۱۴ مقدسین کنید و در غریب نوازی ساعی کنید @ برکت طلبید بر آنانی
 ۱۵ که بشما زحمت رسانند برکت بطلبید و لعن مکنید @ خوشی کنید
 ۱۶ با خوشحالان و ماتم نمائید با ماتمیان @ بایکدیگر هم رای باشید رای
 بلند مکنید بلکه با ذلیلان مدارا نمائید و خود را دانا شمارید @
 ۱۷ هیچکس را بعوض بدی بدی مکنید پیش جمیع مردم تدارك کارهای
 ۱۸ نیکو بینید @ اگر ممکنست بقدر قوه خود با جمیع خلق بصلح
 ۱۹ بکوشید @ ای محبوبان انتقام خود را مکشید بلکه خشم را مهلت دهید
 زیرا که مکتوب است خداوند میگوید که انتقام از آن منست من
 جزا خواهم داد @ پس اگر دشمن تو کرسنه باشد او را سیرکن و اگر تشنه
 است سیرایش نمازیرا اگر چنین کنی اخگرهای آتش بر سرش خواهی
 ۲۱ انباشت @ مغلوب بدی مشو بلکه بدیرا به نیکویی مغلوب ساز

(باب سیزدهم)

در فرمانبرداری حاکمان و ادا کردن حقوق جمیع مردمان)

هر شخص مطیع صاحبان اقتدار برتر بشود زیرا که اقتداری جز از ا

- ۲ خدا نیست و آنها آنیکه هست از جانب خدا مرتب شده اند و حتی هر که اقتدار را مقاومت نماید مقاومت ترتیب خدا نموده باشد و هر که
- ۳ مقاومت کند حکم بر خود آورد و زیرا از حکام عمل نیکو را خوفی نیست بلکه عمل بد را پس اگر میخواهی که از صاحب اقتدار ترسان
- ۴ نشوی نیکویی کن که از او تحسین خواهی یافت و زیرا خادم خداست برای تو بنیکویی لکن هر گاه بدی کنی بترس که شمشیر را عبث بر
- ۵ نمیدارد زیرا که خادم خداست و بقرانتقام از بدکاران میکشد و لهذا لازمست که منقاد او شوی نه بسبب قهاریت فقط بلکه بسبب
- ۶ ضمیر خود نیز و زیرا که با هر سبب باج نیز میدهد چونکه خدام
- ۷ خدا و مواظب در همین امر هستند و پس حق هر کس را با واد اکنید به باج خواه باج و بصاحب جزیه جزیه و بمستحق ترس ترس بصاحب
- ۸ عزت تعظیم و مدیون احدی بچیزی مشوید مگر بمحبت نمودن بایکدیگر زیرا کسیکه دیگر را محبت نماید شریعت را بجا آورده باشد و
- ۹ که اینکه زنا مکن قتل مکن دزدی مکن شهادت دروغ مده طمع موز و هر حکمی دیگر که هست همه شامل است در این کلام که
- ۱۰ همسایه خود را چون خود محبت نما و محبت با همسایه خود بدی نمیکند پس محبت تکمیل شریعت است و خصوصا چون وقت را
- ۱۱ میدانید که الحال ساعت رسیده است که ما را باید از خواب بیدار شویم زیرا که الآن نجات ما نزدیکتر است از آن وقتی که ایمان آوردیم و شب
- ۱۲ منقضی شد و روز نزدیک آمد پس اعمال تاریکی را بیرون کرده اسلحه

۱۳ نور را بپوشیم و بشایستگی سالک باشیم چنانکه در روزنه در بزه ها و
۱۴ و سکرها و مضاجع و فجور و نزاع و حسد و بلکه عیسی مسیح خداوند را
پوشید و برای شهوات جسمانی تدارک نه بینید

۱ (باب چهاردهم در سلوکی که با ضعیف الایمانان باید)
مردی ضعیف الایمان را بپذیرید لکن نه برای فیصل مباحثات و
۲ یکی ایمان دارد باینکه همه چیز را باید خورد اما آنکه ضعیف است
۳ بقول میخورد و پس خورنده ناخورنده را تحقیر نباید نمود و ناخورنده
۴ بر خورنده حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته است و تو کیستی که بر
نوک کسی دیگر حکم میکنی نزد آقای خود ثابت یا ساقط میشود
۵ لیکن استوار خواهد شد که خدا قادر است که او را ثابت نماید و یکی
یک روز را از دیگری افضل میداند و دیگری هر روز را برابر می شمارد
۶ هر کس در فهم خود متیقن بشود و آنکه روز را عزیز میداند بخاطر
خداوند عزیزش میدارد و آنکه روز را عزیز نی دارد هم برای
خداوند نی دارد و هر که میخورد برای خداوند میخورد زیرا که خدا را
شکر میکند و آنکه نمیخورد برای خداوند نمیخورد و خدا را شاکر میشود
۷ زیرا احدی از ما بخود زیست نمیکند و هیچکس بخود نمیبرد و که اگر
۸ زیست کنیم برای خداوند زنده ایم و اگر بمیریم برای خداوند می میریم
۹ پس خواه زنده باشیم یا بمیریم از آن خداوندیم و زیرا برای همین مسیح
۱۰ مرد و زنده گشت تا بر زندگان و مردگان سلطنت کند و لکن تو چرا
بر برادر خود حکم میکنی یا تونیز چرا برادر خود را حقیر می شماری که

- ۱۱ همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد. زیرا مکتوبست خداوند
میگوید بجات من هرزانوی نزد من خم خواهد شد و هرزبانی بخدا
۱۲ اقرار خواهد نمود. پس هریکی از ما حساب بخدا خواهد داد.
۱۳ بنابراین بریکدیگر حکم نکنیم بلکه حکم کنید باینکه کسی سنگی مصادم
۱۴ یا لغزشی در راه برادر خود ننهد. میدانم و در عیسی خداوند متیقن
شدم براینکه هیچ چیز در ذات خود نجس نیست جز برای آنکسیکه
۱۵ آنرا نجس پندارد مرا و رانجس است. زیرا هرگاه برادرت بخوراك
آزده شود دیگر بحسب رفتار نمیکنی محض بخوراك خود هلاك
۱۶ مساز کسی را که مسیح در راه او برسد. پس مگذارید که نیکویی شمارا
۱۷ بدگویند. زیرا ملکوت خدا اکل و شرب نیست بلکه عدالت و سلام
۱۸ و خوشی در روح القدس. که هر که در این امور خدمت مسیح کند
۱۹ پسندیده خدا و مقبول مردم است. پس آن اموری که منشاء سلام
۲۰ و تعمیر یکدیگر است تابع بشویم. محض بخوراك کار خدا را خراب
مساز البته همه چیز پاکست بلکه بدی مختص آنشخص است که برای
۲۱ لغزش بخورد. گوشت نخوردن و شراب ننوشیدن و کاری نکردن
۲۲ که باعث ایداء یا لغزش یا ضعف برادرت باشد حسن است. آیا
تو ایمان داری پس برای خودت در حضور خدا بدار زیرا خوشحال
۲۳ آنکس که بر خود حکم نکند در آنچه نیکو شمرده است. لکن آنکه
شک دارد اگر بخورد ملزم شود که بایمان نمیخورد و هر چه از ایمان نیست
کناه است

(باب پانزدهم)

۱ و ما که توانا هستیم میباید ضعفهای ناتوانان را تحمل شویم
 ۲ و خوشی خود را بنجوئیم ۵ هر یکی از ما همسایه خود را خوش بسازد در
 ۳ آنچه برای تعمیر نیکو است ۵ زیرا مسیح نیز خوشی خود را نمیجست
 بلکه چنانکه مکتوب است ملامتهای ملامت کنندگان تو بر من طاری
 ۴ کردید ۵ زیرا آنچه از قبل مکتوب شد محض برای تعلم مانوشته شد
 ۵ تا بصبر و تسلی کتاب امیدوار باشیم ۵ الآن خدای صبر و تسلی شمارا
 توفیق عطا کند تا موافق مسیح عیسی بایکدیگر یکرای باشید ۵
 ۶ تا متفقاً بیک زبان خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح را تحمید نمائید ۵ پس
 ۷ یکدیگر را بپذیرید چنانکه مسیح نیز ما را پذیرفت برای تحمید خدا ۵
 ۸ زیرا میکویم عیسی مسیح خادم ختنه گردید بجهت راستی خدا تا وعده
 ۹ های اجداد را ثابت گرداند ۵ و تا امتها خدا را تحمید نمایند بسبب
 رحمت او چنانکه مکتوب است که از این جهت ترا در میان امتها اقرار
 ۱۰ خواهم کرد و بنام تو تسبیح خواهم نمود ۵ و نیز میکوید ای امتها با قوم
 ۱۱ او مسرور شوید ۵ و ایضا ای جمیع امتها خداوند را حمد گوید و ای
 ۱۲ تمامی ام و او را مدح نمائید ۵ و اشعیاء نیز میکوید که ریشه یسی^۱ خواهد
 بود و آنکه برای حکمرانی امتها مبعوث شود امید امتها بروی خواهد
 ۱۳ شد ۵ الآن خدای امید شمارا بکمال فرح و سلام در ایمان مملو سازد تا
 بقوت روح القدس در امید افزوده گردید ۵

(خاتمه رساله)

- ۱۴ لکن ای برادران من خود نیز درباره شما یقین میدانم که خود از
نیکوئی مملو و پُر از کمال معرفت و قادر بر نصیحت نمودن یکدیگر
هستید. اما بیشتر جسارت و رزیده رساله مختصری بشما نوشتم تا
شمارایاد آوری نمایم بسبب آن توفیقی که خدا بمن بخشیده است.
۱۵ تا خادم عیسی مسیح شوم برای امتها و کهنوت انجیل خدا را بجا
آورم تا هدیه امتها مقبول افتد مقدس شده بروح القدس. پس
۱۶ افتخار بمسیح عیسی در کارهای خدا دارم. زیرا اجرات نمیکم که سخنی
بگویم در آن اموری که مسیح بواسطه من بعمل نیآورد برای اطاعت
۱۷ امتها در قول و فعل. بقوت آیات و معجزات بقوت روح خدا بجدی که
۲۰ از اورشلیم دور زده تا به الیرکون بشارت مسیح را تکمیل نمودم. اما
حریص بودم که بشارت چنان بدهم نه در جائیکه اسم مسیح شهرت
۲۱ یافته بود. مبادا بر بنیاد غیر عمارت نمایم. بلکه چنانکه مکشوب است
آنانیکه خبر او را نیافتند خواهند دید و کسانی که نشنیدند خواهند
۲۲ فهمید. بنابراین بارها از آمدن نزد شما ممنوع شدم. لکن چون
۲۳ الان مراد را بن مالک دیگر جایی نیست و سالهای بسیار است که
مشتاق آمدن نزد شما بوده‌ام. هرگاه به اسپانیا سفر کنم نزد شما خواهم
۲۴ آمد زیرا امیدوار هستم که شمارا در عبور ملاقات کنم و شما مرا بآنسوی
مشایعت نمایند بعد از آنکه از ملاقات شما اندک مستفیض شوم.

۲۵ لکن الآن عازم اورشلیم هستم تا مقدسین را خدمت کنم ۵ زیرا که اهل
 ۲۶ مکادونیّه و اخائیّه مصلحت دیدند که زکاتی برای مفلسین مقدسین
 ۲۷ اورشلیم بفرستند ۵ بدین رضادادند و بد رستیکه مدیون ایشان
 هستند زیرا که چون امتها از روحانیات ایشان بهره مند گردیدند لازم
 ۲۸ شد که در جسمانیات خدمت ایشان را بکنند ۵ پس چون این را انجام
 ۲۹ دهم و این ثمر را نزد ایشان ختم کنم از راه شبابه اسپانیا خواهم آمد ۵ و میدانم
 ۳۰ وقتیکه بنزد شما آمیم در کمال برکت انجیل مسیح خواهم آمد ۵ لکن ای
 برادران از شما التماس دارم که بخاطر خداوند ما عیسی مسیح و محبت
 ۳۱ روح برای من در حضور خدا در دعاها جِدّ و جهد کنید ۵ تا از نا
 فرمانان یهودیه رستکار شوم و خدمت من در اورشلیم مقبول مقدسین
 افتد ۵ تا بر حسب اراده خدا با خوشی نزد شما برسم و با شما استراحت
 کنم و خدای سلام با همه شما باد آمین

(باب شانزدهم)

۱ و خواهر ما فیبی را که خادمه کلیسای کنخریا است بشما میسپارم ۵
 ۲ تا او را بپذیرید در خداوند بطور شایسته مقدسین و در هر چیزیکه
 شما محتاج باشد او را اعانت کنید زیرا که او بسیار پیرا و خود مرانیز
 ۳ معاونت مینمود ۵ سلام برسانید به پریسکلا و اکیلا همکاران من
 ۴ در مسیح عیسی ۵ که در راه جان من کردنهای خود را هاند و نه من به
 ۵ تنهایی ممنون ایشان هستم بلکه تمام کلیساهای امتها ۵ و کلیساراکه در
 خانه ایشانست و حبیب من اپینطس را که برای مسیح نوبر آسیاست

- ۶ سلام رسانيد و مریم را که برای ما مشقت بسیار کشيد سلام گوئيد و
- ۷ و اندرونیکوس و یونياس خويشان مرا که با من اسير مي بودند سلام
- نمائيد که مشهور در میان رسولان هستند و قبل از من در مسيح شدند و
- ۸ و امپلیاس را که در خداوند حبيب من است سلام رسانيد و
- ۹ و اوربانوس که با ما در کار مسيح رفیقست و استاخيوس حبيب مرا سلام
- ۱۰ نمائيد و اپلیس آزموده شده در مسيح را سلام برسانيد و اهل خانه
- ۱۱ ارستبولس را سلام برسانيد و خويش من هيروديون را سلام دهيد
- و آنيرا از اهل خانه نرکسوس که در خداوند هستند سلام رسانيد و
- ۱۲ طریفینیا و طریفوس را که در خداوند زحمت کشيده اند سلام گوئيد
- و برسیس محبوبه را که در خداوند مشقت بسیار کشيد سلام دهيد و
- ۱۳ و روفس برکزيده در خداوند و مادر او و مرا سلام بگوئيد و
- ۱۴ اسنکرپطس را و فلیپکون و هرماس و پطروباس و هرمیس و برادر
- ۱۵ ائیکه با ایشانند سلام نمائيد و فیلولکس را و جولیه و نیرياس
- و خواهرش و اولپاس و همه مقدسانیکه با ایشانند سلام برسانيد و
- ۱۶ و یکدیگر را بپوسه مقدسه سلام نمائيد و جمیع کلیساهای مسيح شما را
- ۱۷ سلام مي فرستند لکن ای برادران از شما استد عامیکنم ملاحظه
- کنيد آن کسانی را که منشاء تفاریق و لغزشهای مخالف آن تعلیمی که
- ۱۸ شما یافته اید میباشند و از ایشان اجتناب نمائيد و زیرا که چنین
- اشخاص خدمت نمیکنند خداوند ما عیسی مسيح را بلکه شکم خود را
- ۱۹ و بالفاظ نیکو و سخنان شیرین دلهای ساده دلانرا مي فریبند و زیرا که

- اطاعت شما در جمیع مردم شهرت یافته است پس در باره شما
 مسرور شدم اما آرزوی این دارم که در نیکویی دانا و در بدی ساده دل
 باشید ۲۰ و خدای سلام بزودی شیطان را زیر پایهای شما خواهد سائید
 و توفیق خداوند ما عیسی مسیح با شما باد آمین ۲۱ تیموتاؤس همکار
 من و لوقا و یاسون و سوسیپاترُس که خویشان منند شما را سلام
 میفرستند ۲۲ من طریئوس کاتب رساله شما را در خداوند سلام
 میگویم ۲۳ قایوس که مرا و تمام کلیسارا میزبان است شما را سلام میفرستد
 و ارسطُس ناظم شهر و کوآرطُس برادر شما سلام میفرستند ۲۴ توفیق
 خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باد آمین ۲۵ الان به او که قادر است
 که شما را استوار سازد بر حسب بشارت من و مو عظه عیسی مسیح
 مطابق کشف آن سری که از ازمنه ازلیه مکتوم بود ۲۶ لکن در حال
 مکشوف شد و بوسیله کتب انبیاء بر حسب فرموده خدای
 سرمدی بجمیع امتها آشکارا گردید بجهت اطاعت ایمان ۲۷ خدای
 حکم و حید را بتوسط عیسی مسیح تا ابد الاباد مجد باد آمین

رسالهٔ اول بقرنتیان

(باب اول عنوان رساله)

- ۱ پولس بارادهٔ خدا رسول خوانده شده عیسی مسیح و سوستانیس
۲ برادره بکلیسای خدا که در قرنتس است از مقدسین در مسیح عیسی
که برای قداست خوانده شده اند با همه کسانی که در هر جا بنام
۳ خداوند ما عیسی مسیح میخوانند خداوند ما و ایشان توفیق و سلام
۴ از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد پیوسته خدای
خود را تسکرمیکم دربارهٔ شما برای آن توفیق خدا که در مسیح عیسی
۵ بشما عطا شد زیرا شما از هر چیز در روی مستغنی شده اید در هر کلام
۶ و در هر معرفت چنانکه شهادت مسیح در شما استوار گردید
۷ بجدی که در هیچ عطائی ناقص نیستید و منتظر ظهور خداوند ما عیسی
۸ مسیح میباشید که او نیز شما را تا آخر استوار خواهد فرمود بی ملامت
۹ در روز خداوند ما عیسی مسیح امین است خدا آنیکه شما را بشارت
پسر خود عیسی مسیح خداوند ما دعوت فرمود

(در ذم نفاریق قرنتیان)

- ۱۰ لکن ای برادران از شما استدعا دارم خداوند ما عیسی مسیح که
همه یک سخن گویند و جدا آنها در میان شما راه نیابد بلکه در یک فکر

۱۱ ویک رای کامل شوید ۵ زیرا که ای برادران من از اهل خانهٔ خلوی
 ۱۲ از احوال شما خبر بمن رسید که نزاعها در میان شما پیدا شد ۵ غرض
 اینکه هریکی از شما میگوید که من از پولس هستم و من از اپلوس و من
 ۱۳ از کیفا و من از مسیح ۵ آیا مسیح منقسم شد یا پولس در راه شما مصلوب
 ۱۴ کردید یا بنام پولس تعمید یافتید ۵ خدا را شکر میکنم که احدی
 ۱۵ از شما را تعمید نداد مگر جز کرِ سپس و قایوس ۵ مبادا کسی گوید که
 ۱۶ بنام خود تعمید دادم ۵ و خاندان استیفانرا نیز تعمید دادم
 ۱۷ و دیگر یاد دارم کسی را تعمید داده باشم ۵ زیرا که مسیح مرا فرستاد
 نه تا تعمید دهم بلکه تا بشارت رسانم نه بحکمت کلام مبادا صلیب
 ۱۸ مسیح باطل شود ۵ زیرا که ذکر صلیب برای هالکان حماقت است
 ۱۹ لکن نزد ما نجات یافتگان قوت خداست ۵ زیرا که مکتوبست
 ۲۰ حکمت حکما را باطل سازم و فهم فهیمانرا نابود گردانم ۵ کجا است
 حکیم کجا کاتب کجا مباحث این دنیا مگر خدا حکمت جهانرا جهالت
 ۲۱ نکرده است ۵ زیرا که چون بحسب حکمت خدا جهان از
 حکمت خود بمعرفت خدا نرسید خدا بدین رضاداد که بوسیلهٔ
 ۲۲ جهالت موعظه مؤمنین را نجات بخشد ۵ چونکه یهود آیتی میخواهند
 ۲۳ و یونانیان طالب حکمت هستند ۵ لکن ما بمسیح مصلوب وعظ
 ۲۴ میکنیم که یهود را لغزش و امتها را جهالت است ۵ لکن دعوت شده
 ۲۵ کانرا خواه یهود و خواه یونانی مسیح قوت خدا و حکمت خدا ۵ زیرا که
 جهالت خدا از انسان حکم تراست و ناتوانی خدا از مردم توانا تر ۵

۲۶	زیرای برادران دعوت خود را ملاحظه نمایند که بسیاری بحسب
۲۷	جسم حکیم نیستند و بسیاری توانانی و بسیاری شریفانی و بلکه خدا
	جهال جهان را برگزید تا حکما را شرمند سازد و خدا ناتوانان عالم را
۲۸	برگزید تا توانایان را پشیمان سازد و خواران دنیا و حقیران را خدا
۲۹	اختیار فرمود بلکه نیستیها را تا موجودات را باطل گرداند و تاهیج
۳۰	بشری در حضور او افتخار نکند و لکن از او شما هستید در عیسی مسیح
	که از جانب خدا برای شما حکمت شده است و عدالت و قداس است
۳۱	و فدا و تا چنانکه مکتوبست هر که افتخار کند در خداوند افتخار نماید

(باب دوم ذکر اظهار حکمت خدا در انجیل)

۱	و من ای برادران چون بنزد شما آمدم با فضیلت کلام یا حکمت
۲	نیامدم چون شما را بشهادت خدا اعلام مینمودم و زیرا عزیمت
	نکردم که چیزی در میان شما دانسته باشم جز عیسی مسیح و او را
۳	مصلوب و من در ضعف و ترس و لرزش بسیار نزد شما شدم و
۴	و کلام و وعظ من بسختی دل آویز حکمت انسانی نبود بلکه ببرهان
۵	روح و قوت و تا ایمان شما در حکمت انسان نباشد بلکه در قوت
۶	خدا و لکن حکمتی بیان میکنم نزد کاملین اما حکمتی که از این عالم
۷	نیست و نه از رؤسای این عالم که ذائل میکردند و بلکه حکمت
	خدا را در سرّی بیان میکنم یعنی آن حکمت مکنون را که خدا پیش
۸	از دهرها برای مجد ما مقدر فرمود و که احدی از رؤسای این دهر

آنرا ندانست که اگر میدانستند خداوند جلال را مصلوب نمیگردند ۵
 بلکه چنانکه مکتوبست چیزهایی را که چشمی ندید و گوشی نشنید ۹
 و بخاطر انسانی خطور نکرد یعنی آنچه خدا برای محبت خود مهیا
 فرموده است ۵ اما خدا بروح خود بر ما کشف نموده است زیرا که ۱۰
 روح همه چیز را حتی عمقهای خدا نیز تفحص میکند ۵ زیرا کیست ۱۱
 از مردمان که امور انسان را بداند جز روح انسان که در وی میباشد
 همچنین نیز امور خدا را هیچکس ندانسته است جز روح خدا ۵
 لیکن ما روح جهان را نیافته ایم بلکه آن روح که از خداست نا آنچه ۱۲
 خدا با ما عطا فرموده است بدانیم ۵ که آنها را نیز بیان میکنیم نه در ۱۳
 سخنان آموخته شده از حکمت انسان بلکه با آنچه روح القدس میآموزد
 و روحيات را با روحين تاويل مينائيم ۵ اما انسان نفسانی امور روح ۱۴
 خدا را نمیپذیرد که نزد او جهالت است و آنها را نمیتواند فهمید زیرا که
 حکم آنها از روح میشود ۵ لکن شخصی روحانی در همه چیز حکم ۱۵
 میکند و کسی را در او حکم نیست ۵ زیرا کیست که رأی خداوند را ۱۶
 دانسته باشد تا او را تعلیم دهد لکن ما رأی مسیح را داریم

(باب سیم)

۱ و من ای برادران نتوانستم بشما سخن گویم چون روحانیین بلکه
 ۲ چون جسمانیین و چون اطفال در مسیح ۵ و شما را بشیر خوراک دادم
 نه بگوشت که هنوز استطاعت آن نداشتید بلکه الحال نیز ندارید ۵
 ۳ زیرا که تا بحال جسمانی هستید چون در میان شما حسد و نزاع و جداییها

- ۴ است آیا جسمانی نیستید و بطریق انسان سلوک نمی نمائید؟ زیرا چون
یکی گوید من از اپلُس و دیگری من از پولس هستم آیا انسان نیستید؟
۵ پس کیست پولس و کیست اپلُس جز خادمانی که بواسطه ایشان
۶ ایمان آوردید و باندازه که خداوند بهر کس داد؟ من کاشتم و اپلُس
۷ آبیاری کرد لکن خدا نمو میبخشید؟ لهذا نه غرس کننده چیز است
۸ و نه آب دهنده بلکه خدای رویاننده؟ و کارنده و سیراب کننده یک
هستند لکن هر یک اجرت خود را بحسب مشقت خود خواهند
۹ یافت؟ زیرا مر خدا را همکاران هستیم و زراعت خدا و عمارت خدا
۱۰ هستید؟ بحسب توفیق خدا که بمن عطا شد چون معمار دانا بنیاد
نهادم و دیگری بر آن عمارت میسازد لکن هر کس با خبر باشد که
۱۱ چگونه عمارت میکند؟ زیرا بنیادی دیگر هیچکس نمیتواند نهاد جز
۱۲ آنکه نهاده شد یعنی عیسی مسیح؟ لکن اگر کسی بر آن بنیاد عمارتی
۱۳ از طلا یا نقره یا جواهر یا چوب یا گیاه یا کاه بنا کند؟ کار هر کس آشکارا
خواهد شد زیرا که آنروز آنرا ظاهر خواهد نمود که باتش بظهور خواهد
رسید و خود آتش عمل هر کس را خواهد آزه و د که چگونه است؟
۱۴ اگر کاری که کسی بر آن گذارده باشد بماند اجر خواهد یافت؟ و اگر
۱۵ عمل کسی سوخته شود زیان بد و وارد آید هر چند خود نجات یابد
۱۶ اما چنانکه از میان آتش؟ آیا نمیدانید که هیکل خدا هستید و روح
۱۷ خدا در شما ساکنست؟ اگر کسی هیکل خدا را خراب کند خدا او را
۱۸ هلاک سازد که هیکل خدا مقدس است و شما آن هستید؟ زنهار

کسی خود را فریب ندهد اگر کسی از شما خود را در اینجهان حکم
 ۱۹ پندارد جاهل بشود تا حکم کردد ۵ زیرا حکمت اینجهان نزد خدا
 جهالت است چنانکه مکتوب است حکما را بمر خودشان گرفتار
 ۲۰ میسازد ۵ و ایضاً خداوند افکار حکما را میداند که باطل است ۵
 ۲۱ پس هیچکس در انسان افتخار نکند زیرا همه چیز از آن شما است ۵
 خواه پولس خواه اپلُس خواه کیفا خواه دنیا خواه زند کی خواه موت
 ۲۲ خواه حالیات خواه مستقبلات همه از آن شما است ۵ و شما از مسیح
 و مسیح از خدا

(باب چهارم)

۱ هر کس ما را چون خدام مسیح و وکلاء اسرار خدا بشمارد ۵ و دیگر
 ۲ در وکلاء باز پرس این است که هریکی امین باشد ۵ اما بجهت من کمتر
 ۳ چیزیست که از شما یا از یوم بشر حکم کرده شوم بلکه بر خود نیز حکم
 ۴ نمیکم ۵ زیرا که در خود عیسی فی بینم لکن از این مبرا نمیشوم بلکه حکم
 ۵ کننده من خداوند است ۵ لهذا پیش از وقت بچیزی حکم نکنید
 تا خداوند نیاید که خفایای ظلمت را روشن خواهد کرد و نیتهای دها
 را بظهور خواهد آورد آنکاه هر کس را مدح از خدا خواهد شد ۵
 ۶ اما ای برادران این را بخودم و اپلُس مجاز آنست دادم بخاطر شما تا
 در باره ما آموخته شوید که از آنچه مکتوب است تجاوز نکنید و تا
 ۷ افتخار نکنید هریکی از شما هیچکدام در شخصی بر شخصی دیگر ۵ زیرا
 کیست که ترا برتری داد و چه چیز داری که نیافتی پس چون یافتی

- ۸ چرا افتخار میکنی که گویا نیافتی ۵ الحال سیر شده و مستغنی گشته آید
و بدون ما سلطنت میکنید و کاش که سلطنت میکردید تا ما نیز با
۹ شما سلطنت میکردیم ۵ زیرا آسمان میبرم که خدا ما رسولان را کمترین
نموده که گویا فتوای موت بر ما داده شده است که جهان و فرشتگان
۱۰ و مردم را تماشاگاه شده ایم ۵ ما بخاطر مسیح جاهل هستیم لکن شما در
۱۱ مسیح دانائید ما ضعیف لکن شما توانا شما عزیزا ما ذلیل ۵ تا همین
۱۲ ساعت کرسنه و تشنه و عریان و کوبیده و آواره هستیم ۵ و بدستهای
خود کارکنان مشقت میکشیم و دشنام شنیده برکت میطلبیم و مظلوم
۱۳ گردیده صبر میکنیم ۵ چون افترا بر ما میزنند نصیحت میکنیم و مثل
۱۴ قاذورات دنیا و فضلات همه چیز شده ایم تا بحال ۵ و این نمینویسم تا
شمارا شرمنده سازم بلکه چون فرزندان محبوب خود تنبیه میکنم ۵
۱۵ زیرا هر چند هزاران استاد در مسیح داشته باشید لکن پدران بسیار
۱۶ ندارید که من شمارا در مسیح عیسی باخیل تولید نمودم ۵ پس از شما
۱۷ التماس میکنم که بمن اقتدا نمائید ۵ برای همین تیموتاؤس را نزد شما
فرستادم که اوست فرزند محبوب من و امین در خداوند تاراههای مرا
۱۸ در مسیح بیاد شما بیاورد چنانکه در هر جا و در هر کلیسا تعالیم میدهم ۵ اما
۱۹ بعضی تکبر میکنند بکمان آنکه من نزد شما نیامم ۵ لکن بزودی نزد شما
خواهم آمد اگر خداوند بخواهد و خواهم دانست نه سخن متکبران را بلکه
۲۰ قوت ایشانرا ۵ زیرا ملکوت خدا بزبان نیست بلکه در قوت است ۵
۲۱ چه خواهش دارید آیا با چوبی نزد شما بیایم یا به محبت و روح حلم

(باب پنجم در توبیخ شخصی که با خویشی خود رناکرده بود)

- ۱ فی الحقیقه شنیده میشود که در میان شما زنا پیدا شده است و چنان
- زنائی که در میان امتهام نام برده نمیشود که شخصی زن پدر خود را بگیرد
- و شما افتخار میکنید و ماتم نمیدارید چنانکه باید تا آن کسیکه این عمل
- را کرد از میان شما بیرون شود زیرا که من هر چند در جسم غایب اما
- در روح حاضر و الآن چون حاضر حکم کردم در حق کسیکه این
- چنین کرده است بنام خداوند ما عیسی مسیح هنگامیکه شما با اتفاق
- روح من با قوت خداوند ما عیسی مسیح جمع شوید که چنین
- شخص را شیطان بسپارد بجهت هلاکت جسم تا روح در روز خداوند
- عیسی نجات یابد افتخار شما نیکو نیست آیا آگاه نیستید که اندک
- خمیرمایه تمام خمیر را مخمر میسازد پس خود را از خمیرمایه کهنه
- پاک سازید تا فطیر تازه باشید چنانکه بی خمیرمایه هستید زیرا که
- فصیح ما مسیح در راه ما ذبح شده است پس عید را نگه داریم نه
- بخمیرمایه کهنه و نه بخمیرمایه بدی و شرارت بلکه بفطیر ساده دلی
- و راستی در آن رساله بشما نوشتم که با زانیان معاشرت نکنید لکن
- نه مطلقاً با زانیان اینجهان یا طمعکاران و یا ستمکاران یا بت پرستان
- که در این صورت میباید از دنیا بیرون شوید لکن الآن بشما مینویسم
- که اگر کسی مسمی به برادر زانی یا طماع یا بت پرست یا فحاش
- یا میکسار یا ستمگر باشد با چنین شخص معاشرت مکنید بلکه غذاهم

۱۲ مخورید ۵ زیرا مرا چه کار است که بر آنانی که خارج اند داوری کنم
۱۳ آیاتما براهل داخل حکم نمیکند ۵ لکن آنانی را که خارج اند خدا
داوری میکند پس آن شریر را از میان خود برانید

(باب ششم در قدغن مرافعه بردن نزد حکام بت پرست)
۱ آیا کسی از شما چون برد دیگری مدعی باشد جرئت دارد که مرافعه
۲ برد پیش بی دینان نه نزد مقدّسین ۵ یا نمیدانید که مقدّسان دنیا را
داوری خواهند کرد و اگر دنیا از شما حکم یابد آیا قابل مقدّمات کمتر
۳ نیستید ۵ آیا نمیدانید که فرشتگان را داوری خواهیم کرد تا چه رسد به
۴ امور روزگار ۵ پس چون در مقدّمات روز کار مرافعه دارید آیا نا
۵ کسان کلیسای را می نشانید ۵ بجهت انفعال شما میگویم آیا در میان شما
۶ یکنفر دانا نیست که بتواند در میان برادران خود حکم کند ۵ بلکه
۷ برادر با برادر بحاکمه میرود و آن هم نزد بی ایمانان ۵ بلکه الآن شما را
بالکلیه قصور پرست که بر یکدیگر ادعا میکنند چرا بیشتر متحمل ظلم
۸ نمیشوید چرا بضرر خود بیشتر رضایت دهید ۵ بلکه شما ظلم میکنید
۹ و مغبون میسازید و این نیز ببرادران خود ۵ آیا نمیدانید که ظالمان
وارث ملکوت خدا نمیشوند فریب مخورید زیرا فاسقان و بت پرستان
۱۰ و زانیان و مُحَنَّثان و لواط ۵ و دزدان و طمعکاران و میکساران
۱۱ و فحاشان و ستمگران و وارث ملکوت خدا نخواهند شد ۵ و بعضی
از شما چنین میبودید لکن غسل یافته و مقدّس گردیده و عادل
شمرده شدید بنام عیسی خداوند و بروح خدای ما ۵

(در نهی از زنا)

- ۱۲ همه چیز برای من جائز است لکن هر چیز مفید نیست همه چیز برای
 ۱۳ من رواست لکن نمیگذارم که چیزی بر من تسلط یابد ۵ خوراک
 برای شکم است و شکم برای خوراک لکن خدا این و آنرا فانی خواهد
 ساخت اما جسم برای زنا نیست بلکه برای خداوند است و خداوند
 ۱۴ برای جسم ۵ و خدا خداوند را بر خیزانید و ما را نیز بقوت خود خواهد
 ۱۵ بر خیزانید ۵ آیا نمیدانید که اجسام شما اعضای مسیح است پس آیا
 ۱۶ اعضای مسیح را برداشته اعضای فاحشه گردانم حاشا ۵ آیا نمیدانید
 که هر که با فاحشه پیوندد با وی یکتن باشد زیرا میگوید هر دو یکتن
 ۱۷ خواهند بود ۵ لکن کسیکه با خدا پیوندد دیگر روح است ۵ از زنا
 ۱۸ بگریزد هر گاهی که آدمی میکند بیرون از بدنست لکن زانی بر بدن
 ۱۹ خود گناه میورزد ۵ یا نمیدانید که بدن شما هیکل روح القدس است
 ۲۰ که در شماست که از خدا یافته اید و از آن خود نیستید ۵ زیرا که
 قیمتی خریده شدید پس خدا را تمجید نمائید بحکم خود و بروح خود
 که هر دو از آن خداست

(باب هفتم جواب بعضی مسائل اول درباره نکاح)

- ۱ اما درباره آنچه بمن نوشته بودید مرد را نیکو آنست که زنا را لمس
 ۲ نکند ۵ لکن بسبب زنا هر مرد زوجه خود را بدارد و هر زن شوهر
 ۳ خود را بدارد ۵ و شوهر حق زن را ادا نماید و همچنین زن حق

- ۴ شوهرا را زن مختار نیست بر بدن خود بلکه شوهرش و همچنین
- ۵ مرد نیز اختیار بدن خود ندارد بلکه زنش از یکدیگر جدائی مکرینید
- مکرمدتى برضای طرفین تا برای روزه و عبادت فارغ باشید و باز
- با هم پیوندید مبادا شیطان شمارا در تجربه اندازد بسبب ناپرهیزی
- ۹ شما لکن این میگویم بطریق اجازه نه بطریق حکم اما میخواهم که
- ۷ همه مردم مثل خودم باشند لکن هر کس نعمتی خاص از خدا دارد
- ۸ یکی چنین و دیگری چنان لکن بمجربین و بیوه زنان میگویم که
- ۹ ایشانرا نیکو است که مثل من بمانند لکن اگر پرهیز ندارند نکاح
- ۱۰ بکنند که نکاح از آتش هوس بهتر است اما من کو حائرا حکم میکنم
- ۱۱ و نه من بلکه خداوند که زن از شوهر خود جدا نشود و اگر جدا شود
- مجرب بماند یا با شوهر خود صلح کند و مرد نیز زن خود را جدا نسازد
- ۱۲ و دیگری انرا من میگویم نه خداوند که اگر کسی از برادران زنی بی ایمان
- ۱۳ داشته باشد و او را رضی باشد که با وی بماند او را جدا نسازد و زنی
- که شوهر بی ایمان داشته باشد و بمزاجت وی رضادهد از شوهر
- ۱۴ خود جدا نشود زیرا که شوهر بی ایمان از زن خود مقدس میشود
- وزن بی ایمان از برادر مقدس میکرد و اگر نه اولادش مانا پاک میبودند
- ۱۵ لکن الحال مقدسند اما اگر بی ایمان جدائی نماید بکذارش که برادر
- یا خواهر در اینصورت مقید نیست و خدا ما را بسلام دعوت فرموده
- ۱۶ است زیرا که توجه دانی ای زن که شوهر را نجات خواهی داد
- ۱۷ یا چه دانی ای مرد که زن خود را رستگار خواهی ساخت مگر اینکه

بهر طور که خداوند بهر کس قسمت فرمود و بهمان حالت که خدا
هر کس را دعوت نمود بدین طور رفتار بکند و همچنین در همه
۱۰ کلیساها امر میکنم که اگر کسی در مختونی دعوت شود نا مختون نشود
۱۱ و اگر کسی در نا مختونی دعوت یافت مختون نشود و ختنه چیزیه
۲۰ نیست و نا مختونی هیچ بلکه حفظ امرهای خدا و هر کس در
۲۱ هر حالتیکه دعوت شده باشد در همان بماند و اگر در غلامی خوانده
شده ترا باکی نباشد بلکه اگر آزاد هم میتوانی شد آنرا اولاً ترا استعمال
۲۲ کن و زیرا غلامیکه در خداوند دعوت شده باشد آزاد خداوند
است و همچنین شخصی آزاد که دعوت یافت غلام مسیح است و
۲۳ بقیمتی خریده شدید غلامان انسان نشوید و ای برادران هر کس
۲۴ در هر حالتیکه دعوت شده باشد در آن نزد خدا بماند و اما درباره
۲۵ باکره ها حکمی از خداوند ندارم لکن چون از خداوند رحمت یافتیم
۲۶ که امین باشیم رای میدهم و پس گمان میکنم که بجهت تنگی این زمان
۲۷ انسانرا نیکو آنست که همچنان بماند و آیا با زن بسته شدی جدائی
۲۸ مجوی و اگر از زن جدا شدی دیگر زن نخواه و لکن هرگاه نکاح کردی
کناه نورزیدی و هرگاه باکره منکوحه کردی مرتکب کناه نشد ولی
چنین در جسم زحمت خواهند کشید لیکن من بر شما شفقت دارم و
۲۹ اما ای برادران این میگویم وقت تنگ است باقی تا آنایکه زن
۳۰ دارند مثل بی زن باشند و کریانان چون نا کریانان و خوشحالان
۳۱ مثل نا خوشحالان و خریداران چون غیر مالکان باشند و استعمال

کنندگان این جهان مثل مسرفان نباشند که صورت اینجهان در
 ۳۲ گذراست و اما خواهش این دارم که شمای اندیشه باشید شخص
 مجرد در امور خداوند میاندیشد که چگونه رضامندی خداوند
 ۳۳ بجوید و صاحب زن در امور دنیا فکر میکند که چگونه زن خود را
 ۳۴ خوش بسازد و در میان زن منکوحه و باکره نیز تفاوتی است که باکره
 در امور خداوند میاندیشد تا که هم در تن و هم در روح مقدس باشد
 ۳۵ اما منکوحه در فکر دنیا است تا شوهر خود را خوش سازد و اما
 این را محض برای نفع شما میگویم نه آنکه دایم بر شما بنهم بلکه نظر
 ۳۶ بشایستگی و ملازمت خداوند بی تشویش و لکن هرگاه کسی کمان برد
 که با باکره خود ناشایستگی میکند اگر مجد بلوغ رسید و ناچار است
 از چنین شدن آنچه خواهد بکند گناهی نیست بگذار که نکاح کنند و
 ۳۷ اما کسیکه در دل خود پایدار است و احتیاج ندارد بلکه در اراده
 خود مختار است و در دل خود عازم است که باکره خود را نگاه دارد
 ۳۸ نیکو میکند و پس هم کسیکه بنکاح دهد نیکو میکند و کسیکه بنکاح
 ۳۹ ندهد نیکوتر مینماید و زن مادامیکه شوهرش زنده است بسته است
 اما هرگاه شوهرش مرد آزاد گردید تا هر که بخواهد منکوحه شود لیکن
 ۴۰ در خداوند فقط و لکن بحسب رأی من خوشحال تر است اگر
 چنین بماند و من نیز کمان میبرم که روح خدا دارم

(باب هشتم دوم در خوردن قربانیهای اصنام)

اما درباره قربانیهای بتها میدانم که همه معرفت داریم معرفت
 (۴۴۲)

باعث تکبر است لکن محبت معمور میسازد ۲ اگر کسی گمان برد که
 عارف چیزی باشد تا حال عارف هیچ نیست بطوریکه معرفت
 باید داشت ۳ اما اگر کسی خدا را محبت ورزد نزد او معروف می‌باشد ۴
 پس درباره خوردن قربانیهای بتها میدانم که بت در جهان چیزی
 نیست و اینکه خدائی دیگر جز یکی نیست ۵ زیرا هر چند مسمی
 بخدایان هستند چه در آسمان و چه در زمین چنانکه خدایان بسیار
 و خداوندان بسیار میباشند ۶ لکن ما را یک خداست یعنی پدر که
 همه چیز از اوست و ما را او هستیم و یک خداوند یعنی عیسی مسیح که
 همه چیز از اوست و ما از او هستیم ۷ ولی همه را این معرفت نیست
 زیرا بعضی تا بحال با اعتقاد هستن بت آنرا چون قربانی بت میخورند
 و ضمیر ایشان چون ضعیفست نجس میشود ۸ اما خوراک ما را
 مقبول خدا نمیسازد که نه بخوردن بهتریم و نه به ناخوردن بدتر ۹ لکن
 احتیاط کنید مبادا اختیار شما باعث لغزش ضعیفاء گردد ۱۰ زیرا اگر
 کسی ترا که صاحب معرفت هستی بیند که در بتکده نشسته آیا ضمیر
 آنکس که ضعیفست بخوردن هدایای اصنام تقویت نیابد ۱۱ و از
 معرفت تو آن برادر ضعیف که مسیح برای او مرد هلاک گردد ۱۲
 همچنین چون به برادران گناه ورزید و ضمائر ضعیفشان را صدمه
 رسانید همانا بمسیح خطا نمودید ۱۳ بنا برین اگر خوراک باعث
 لغزش برادر من باشد تا بابد گوشت نمیخورم تا برادر خود را
 لغزش ندم

(باب هفتم در اثبات رسالت پولس)

- ۱ آیا رسول نیستیم آیا آزاد نیستیم آیا عیسی مسیح خداوند خود را
- ۲ ندیدم آیا شما عمل من در خداوند نیستید ۵ هرگاه دیگران را رسول
- نباشم البته شما را هستم زیرا که مهر رسالت من در خداوند شما هستید ۵
- ۳ حجة من بجهة آنانی که مرا امتحان میکنند این است ۵ که آیا اختیار
- ۴ خوردن و آشامیدن نداریم ۵ آیا اختیار نداریم که خواهر دینی را بزنی
- کفر رفته همراه خود سازیم مثل سایر رسولان و برادران خداوند
- ۶ و کیفا ۵ یا من و برنابا به تنهایی مختار نیستیم که کار نکنیم ۵ کیست که
- ۷ هرگز از کیسهٔ خود جنک کند یا کیست که تا کستانی غرس نموده از
- میوه اش نخورد یا کیست که کلهٔ بچراند و از شیر میشها ننوشد ۵ آیا
- ۸ این را بطور انسان میگویم یا شریعت نیز این نمیگوید ۵ زیرا که در
- ۹ توراۃ موسی مکتوب است که کاورا دهان مبندها میکند خرم را
- خورد میکند آیا خدا در فکر کاوان میباشد ۵ یا محض بخاطر ما میگوید
- ۱۰ بلی برای ما مکتوب است تا شخم کنند با مید شخم نایند و خورد کنند ۵
- ۱۱ خرم در امید یافتن قسمت خود باشد ۵ چون ما روحانیات را
- برای شما کاشتیم آیا امر بزرگ است که ما جسمانیات شما را درو کنیم ۵
- ۱۲ اگر دیگران در این اختیار بر شما شریکند آیا نه ما بیشتر لیکن از این
- اختیار استعمال نکردیم بلکه هر چیز را محمل میشویم مبادا انجیل مسیح را
- ۱۳ تعویق اندازیم ۵ آیا نمیدانید که هر که در امور مقدس مشغول باشد

- از هیکل میخورد و هر که خدمت مذبح کند از مذبح نصیبی میدارد ۱۳
- و همچنین خداوند فرمود که هر که بانجیل اعلام نماید از انجیل معشیت ۱۴
- یابد ۱۵ لیکن من هیچیک از اینهارا استعمال نکردم و این باین
- قصد ننوشتم تا با من چنین شود که مرا مردن بهتر است از آنکه کسی
- افتخار مرا باطل کرداند ۱۶ زیرا هرگاه بشارت دهم مرا افتخار نیست که
- مرا ضرورت افتاده است که وای بر من اگر بشارت ندهم ۱۷ زیرا هرگاه
- این را طوعاً کنم اجرت دارم لکن اگر کرهاً باشد و کالتی بمن سپرده
- شد ۱۸ در این صورت مرا چه اجرتست تا آنکه چون بشارت میدهم
- انجیل مسیح را بی خرج سازم و از اختیار خود در انجیل مستفید نشوم ۱۹
- زیرا با اینکه از همه کس آزاد هستم خود را غلام همه گردانیدم تا
- بسیار بر اسود برم ۲۰ و یهود را چون بهود گشتم تا یهود را سود برم
- و اهل شریعت را مثل اهل شریعت تا اهل شریعت را سود برم ۲۱
- و بی شریعتان را چون بی شریعتان هر چند نزد خدای شریعت نیستم بلکه
- شریعت مسیح در من است تا بی شریعتان را سود برم ۲۲ ضعفا را ضعیف
- شدم تا ضعفا را سود برم همه کس را همه چیز گردیدم تا بهر نوعی بعضی را
- برهانم ۲۳ اما همه کار را بجهت انجیل میکنم تا در آن شریک کردم ۲۴
- آیا نمیدانید آنانی که در میدان میدوند همه میدوند لکن یکفرانعام را
- میر باید باینطور شتابد و بد تا بکمال بپایید ۲۵ و هر که ورزش کند در
- هر چیز ریاضت میکشد اما ایشان تا تاج فانی را بیابند لکن ما تاج
- غیر فانی را ۲۶ پس من چنین میدوم نه چون کسی که شک دارد ۲۷

۲۷ و مشت میزنم نه آنکه هوا را بزنم ۵ بلکه تن خود را زیون میسازم و آنرا در عبودیت میذارم مبادا چون دیگران را وعظ نمودم خود محروم شوم

(باب دهم)

در عبرت گرفتن ارقصه بنی اسرائیل در مصاحبت بت پرستان

- ۱ زیرا ای برادران نمیخواهم شباهی خبر باشید از اینکه پدران ما همه زیر
- ۲ ابر بودند و همه از دریا عبور نمودند ۵ و همه بموسی تعمید یافتند در
- ۳ ابر و در دریا ۵ و همه همان خوراک روحانی را خوردند ۵ همه همان
- ۴ شراب روحانی را نوشیدند چونکه میآسا میدند از صخره روحانی که
- ۵ از عقب ایشان میآمد و آن صخره مسیح بود ۵ لیکن از اکثر ایشان خدا
- ۶ راضی نبود زیرا که در بیابان هلاک شدند ۵ و این امور نمونه ها برای
- ۷ ما شد تا ما مشتمی بدی نباشیم چنانکه ایشان بودند ۵ و نه بت پرست
- شوید مثل بعضی از ایشان چنانکه مکتوب است قوم به اکل و شرب
- ۸ نشستند و برای لعب بر پاشدند ۵ و نه زنا کنیم چنانکه بعضی از ایشان
- ۹ کردند و در یکروز بیست و سه هزار نفر هلاک گشتند ۵ و نه مسیح را
- تجربه کنیم چنانکه بعضی از ایشان کردند و از ما را هلاک کردیدند ۵
- ۱۰ و نه همه کید چنانکه بعضی از ایشان کردند و مهلک ایشان را نابود
- ۱۱ کرد ۵ این همه مثالا بدیشان واقع شد و نوشته شد برای نصیحت
- ۱۲ ما که اواخر عالم بارسید ۵ پس آنکه کمان برد که قائمست با خبر
- ۱۳ باشد که نیفتد ۵ هیچ تجربه جز آنکه مناسب بشر باشد شما را فرو

نکر فت اما خدا امین است که نمیکند از شما فوق طاقت خود آزموده
 شوید بلکه با تجربه مفری نیز میسازد تا یاری تحمل آن داشته باشید
 ۱۴ لهذا ای عزیزان من از بت پرستی بگریزید ۵ با خرد مندان سخن
 ۱۵ میگویم خود حکم کنید بر آنچه میگویم ۵ پیاله برکت که آنرا تبارک
 میخوانیم آیا شراکت در خون مسیح نیست و نانی که پاره میکنیم آیا
 ۱۶ شراکت در بدن مسیحی ۵ زیرا ما که بسیاریم یک نان و یک تن
 ۱۷ میباشیم که همه از یک نان قسمت می یابیم ۵ اسرائیل جسمانی را
 ۱۸ ملاحظه کنید آیا خورندگان ذباج شریک مذبح نیستند ۵ پس چه
 ۱۹ گویم آیا بت چیزی میباشد یا که قربانی بت چیز است ۵ نی با که
 آنکه امتها قربانی میکنند برای دیوها میکذرا نند نه برای خدا و نمیخواهم
 ۲۰ شما شریک دیوها باشید ۵ محالست که از پیاله خداوند وهم از پیاله
 ۲۱ دیوها بنوشید و از مانده خداوند وهم از مانده دیوها نمیتوانید قسمت
 ۲۲ برد ۵ آیا خداوند را بغیرت میآوریم یا از او توانا تر میباشیم ۵ همه چیز
 ۲۳ جائز است لیکن همه مفید نیست همه رواست لیکن همه معمور
 ۲۴ نمیسازد ۵ هر کس طالب نفع خود نباشد بلکه سود دیگری را ۵ هر
 ۲۵ آنچه را در قصاصاتنه میفروشند بخورید و هیچ پیرسید بخاطر ضمیر
 ۲۶ خود ۵ زیرا که جهان و پری آن از آن خداوند است ۵ هرگاه کسی
 ۲۷ از بی ایمانان از شما وعده خواهد و میخواهد بر وید آنچه نزد شما گذارند
 ۲۸ بخورید و هیچ پیرسید بجهت ضمیر ۵ اما اگر کسی شما گوید این قربانی
 بت است بخورید بخاطر آنکس که خبر داد بجهت ضمیر زیرا که جهان

۲۹ و پری آن از آن خداوند است ۵ اما ضمیر می‌گویم نه از خودت بلکه
 ۳۰ از آن دیگر پس چرا ضمیر دیگری بر آزادی من حکم کند ۵ و اگر من
 بشکر بخورم چرا بر من افترا می‌زنند بسبب آنکه برای آن شکر می‌کنم ۵
 ۳۱ پس خواه بخورید خواه بنوشید خواه هر چه کنید همه را برای مجد خدا
 ۳۲ بکنید ۵ و یهود و یونانیان و کلیسای خدا را لغزش دهید ۵ چنانکه
 ۳۳ من نیز در هر کاری همه را خوش می‌سازم و نفع خود را طالب نیستم
 بلکه نفع جمیع تانجات یابند

(باب یازدهم در بعضی آداب و قواعد کلیسا)

۱ پس افتد این نماید چنانکه من نیز بمسبح ۵ اما ای برادران شمارا
 ۲ تحسین مینمایم از اینجه که در هر چیز مرایا میدارید و سنتها را بطوریکه
 ۳ بشما سپردم حفظ مینمایید ۵ اما میخواهم شما بدانید که سر هر مرد مسبح
 ۴ است و سر زن مرد و سر مسبح خدا ۵ هر مردیکه سر پوشیده عبادت
 ۵ یانبت میکند سر خود را رسوا مینماید ۵ اما هر زنی که سر برهنه دعا
 یانبت کند سر خود را رسوا می‌سازد که این چنانست که تراشیده
 ۶ شود ۵ زیرا اگر زن نپوشد موی را نیز برد و اگر زن را موی چیدن یا
 ۷ تراشیدن قبیح است باید بپوشد ۵ زیرا که مرد را نباید سر خود را
 بپوشد چونکه او صورت و مجد خداست اما زن مجد مرد است ۵
 ۸ که مرد از زن نیست بلکه زن از مرد است ۵ و نیز مرد بجهت زن
 ۹ آفریده نشد بلکه زن برای مرد ۵ از اینجهت زن میباید پوششی بر سر
 ۱۰

- ۱۱ داشته باشد بسبب فرشتگان ۱ لیکن زن از مرد جدا نیست و مرد هم
 ۱۲ جدا از زن نیست در خداوند ۱ زیرا چنانکه زن از مرد است همچنین
 ۱۳ مرد نیز بوسیله زن لیکن همه چیز از خدا ۱ در دل خود انصاف
 ۱۴ دهید آیا شایسته است که زن ناپوشیده دعای خدا بکند ۱ آیا
 طبیعت خود شمارانی آموزد که اگر مرد موی دراز دارد عیب
 ۱۵ اوست ۱ و اگر زن موی دراز دارد اورا زینت است که موی بجهت
 ۱۶ پرده بدو داده شد ۱ و اگر کسی ستیزه‌گر باشد ما و کلیساهای خدا را
 چنین عادت نیست ۱

(در عشاء ربّانی)

- ۱۷ لیکن این وصیت را از روی تحسین بشما نیسپارم زیرا که شما نه از برای
 ۱۸ نیکوی بلکه برای بدی جمع میشوید ۱ زیرا که اولاً هنکامیکه شما در
 کلیسا فراهم می‌آید می‌شنوم که در میان شما تفاریق روی میدهد
 ۱۹ و قدری از آن باور میکنم ۱ از آنجهت که لازم است در میان شما بدعتها
 ۲۰ باشد تا که مقبولان از شما ظاهر گردند ۱ پس چون شما در یکجا جمع
 ۲۱ شوید برای عشاء ربّانی نیست ۱ زیرا هر کس عشاء خود را مقدم
 ۲۲ میدارد در خوردن و یکی کرسنه و دیگری مست میشود ۱ مگر خانه‌ها
 برای خوردن و آساییدن ندارید یا کلیسای خدا را تحقیر مینمائید
 و آنانی را که ندارند شرم‌نده می‌سازید چه بگویم بشما آیا در این امر شما را
 ۲۳ تحسین نمایم تحسین نمی‌نمایم ۱ زیرا من از خداوند یافتم آنچه بشما نیز سپردم
 ۲۴ که عیسی خداوند در شبی که اورا تسلیم کردند نا ترا گرفت ۱ و شکر

- نموده پاره کرد و گفت بگیری و بخورید این است بدن من که برای شما
 ۲۵ پاره میشود این را بیاد کاری من بجا آرید و همچنین پیاله را نیز بعد
 از شام و گفت این پیاله عهد جدید است در خون من هرگاه این را
 ۲۶ بنوشید بیاد آوری من بکنید و زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را
 ۲۷ بنوشید موت خداوند را ظاهر مینماید تا هنگامیکه باز آید پس هر که
 بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد مجرم بدن و خون
 ۲۸ خداوند خواهد بود اما هر شخص خود را امتحان بکند و بدین طرز از
 ۲۹ آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد و زیرا هر که بطور ناشایسته بخورد
 و بنوشد بر خود فتوای میخورد و مینوشد که بدن خداوند را ادراک
 ۳۰ نمیکند از این سبب بسیاری از شما ضعیف و مریض اند و بسادر
 ۳۱ خوابند اما اگر بر خود حکم می کردیم حکم برمانیشتد لکن هنگامیکه
 ۳۲ بر ما حکم میشود از خداوند تأدیب میشویم مبادا با اهل دنیا بر ما حکم
 ۳۳ شود لهذا ای برادران من چون بجهت خوردن فراهم آید
 ۳۴ منتظر یکدیگر باشید و اگر کسی کرسنه باشد در خانه بخورد مبادا
 بجهت عقوبت فراهم آید و چون بیایم ما بقی را منتظم خواهیم نمود

(باب دوازدهم ذکر عطایای روح القدس)

- ۱ اما درباره عطایای روحانی ای برادران نمیخواهم شما بیخبر باشید
 ۲ میدانید که امتها بودند متفاد بتهای کتک هر جا که برده میشدید
 ۳ پس شما را خبر میدهم که هر که متکلم بروح خدا باشد لعنت بر

عیسی نمی‌گوید و احدی جز بروح القدس عیسی را خداوند نمی‌تواند
 ۴ گفت و نعمت‌ها انواع هست ولی روح همان و خدمات انواع
 ۵ هست و خداوند همان اعمال درونی انواع هست لکن همان خدا
 ۶ همه را در همه عمل میکند ولی هر کس را ظهور روح بجهة منفعت
 ۷ عطا میشود زیرا یکی را بوساطت روح کلام حکمت داده میشود
 ۸ و دیگری را کلمه معرفت بحسب همان روح و یکی را ایمان بهمان روح
 ۹ و دیگری را عطایای شفاهمان روح و یکی را قوت معجزات و دیگری را
 ۱۰ نبوت و یکی را تمیز ارواح و دیگر را اقسام زبانها و دیگری را ترجمه
 ۱۱ زبانها لکن در جمیع اینها همان یک روح فاعل است که هر کس را افراداً
 ۱۲ بحسب مشیت خود تقسیم میکند زیرا چنانکه بدن یکست و اعضای
 متعدّد دارد و تمام اعضای بدن اگر چه بسیار است یکتن میباشد
 ۱۳ همچنین است مسیح نیز زیرا که جمیع ما بوسیلهٔ یک روح در یک بدن
 تعمید یافتیم خواه یهود خواه یونانیان خواه غلامان خواه آزادان و همه
 ۱۴ از یک روح نوشانیده شدیم زیرا بدن نیز یک عضو نیست بلکه
 ۱۵ بسیار اگر پا کوید که چون دست نیستم از بدن نمی‌باشم آیا بدن
 ۱۶ سبب از بدن نیست و اگر گوش کوید که چون چشم نم از بدن نیستم
 ۱۷ آیا بدن سبب از بدن نیست اگر تمام بدن چشم بودی کجا می‌بود
 ۱۸ شنیدن و اگر همه شنیدن بودی کجا می‌بود بوییدن لکن الحال خدا
 ۱۹ هر یک از اعضا را در بدن نهاد بر حسب ارادهٔ خود و اگر همه یک
 ۲۰ عضو بودی بدن کجا می‌بود اما الآن اعضا بسیار است لیکن بدن

- ۲۱ يك و چشم دست را نمیتواند گفت که محتاج تو نیستم یا سر یا هارا نیز
- ۲۲ که احتیاج بشما ندارم بلکه علاوه بر این آن اعضای بدن که
- ۲۳ ضعیف تر مینمایند لازم تر میباشند و آنها را که پست تر اجزای جسد
- ۲۴ می پنداریم عزیز تر میداریم و اجزای قبیح ما جمال افضل دارد لکن
- اعضای جمیلۀ ما را احتیاجی نیست بلکه خدا بدتر مرتب ساخت
- ۲۵ بقسمی که ناقص را بیشتر حرمت داد تا که جدائی در بدن نیفتد
- ۲۶ بلکه اعضا به برابری در فکر یکدیگر باشند و اگر يك عضو دردمند
- کرد دسائر اعضا با آن هم درد باشند و اگر عضوی عزّت یابد باقی
- ۲۷ اعضا با او بخوشی آیند اما شما بدن مسیح هستید و اعضا انفراداً
- ۲۸ و خدا فرار داد بعضی را در کلیسا اول رسولان دوم انبیاء سیم معلّمین
- ۲۹ بعد قوّات پس عطایای شفا و اعانات و تدابیر و اقسام زبانها آیاهمه
- ۳۰ رسولان هستند یا همه انبیاء یا همه معلّمین یا همه قوّات یا جمله
- عطایای شفا دارند یا همه بزبانها متکلم هستند یا همه ترجمه میکنند
- ۳۱ لکن در طلب نعمتهای افضل بکوشید و طریق افضلتر نیز بشما نشان
- میدهم

(باب سیزدهم در محبّت)

- ۱ اگر بزبانهای مردم و ملائکه سخن گویم و محبّت نداشته باشم مثل نخاس
- ۲ صدا دهنده و سنخ فغان کننده شدم و اگر نبوّت داشته باشم
- و جمیع اسرار و همه علم را بدانم و ایمان کامل داشته باشم بحدّیکه
- ۳ کوهها را نقل کنم و محبّت نداشته باشم هیچ هستم و اگر جمیع اموال
- (۴۵۲)

خود را صدقه دهم و بدن خود را بسپارم تا سوخته شوم و صاحب
 ۴ محبت نباشم هیچ سود نمی‌برم ۵ محبت حلیم و مهر بانست محبت حسد
 ۵ نمی‌برد محبت کبر و غرور ندارد ۶ اطوار ناشایسته ندارد و نفع خود را
 ۶ طالب نمی‌شود خشم نمی‌گیرد و سوء ظن ندارد ۷ از ناراستی خوشوقت
 ۷ نمی‌گردد ولی باراستی شادی میکند ۸ در همه چیز صبر میکند و همه را
 باور می‌نماید در همه حال امیدوار می‌باشد و هر چیز را متحمل
 ۸ می‌باشد ۹ محبت هرگز سافط نمی‌شود و اما اگر نبوتها است نیست
 میشود و اگر زبانه‌ها است انتهای پذیرد و اگر عالم است زائل خواهد
 ۹ گردید ۱۰ زیرا جزئی علمی داریم و جزئی نبوتی مینابیم ۱۱ لکن هنگامیکه
 کامل آید همانا جزئی نیست می‌گردد ۱۲ زمانی که طفل بودم چون
 طفل حرف می‌زدم و چون طفل خیال می‌کردم و مانند طفل فکر
 ۱۲ مینمودم اما چون مرد شدم کارهای طفلانه را ترک کردم ۱۳ زیرا که
 الحال در آنه بطور معما می‌بینم لکن آنوقت روبرو و الآن جزئی
 معرفتی دارم لکن آن وقت خواهم شناخت چنانکه نیز شناخته
 شدم ۱۴ و الحال باقیست ایمان و امید و محبت این سه چیز اما اعظم
 از آنها محبت است

(باب چهاردهم در فضیلت عطای نبوت بر عطای زبانه‌ها)

۱ در پی محبت باشید و عطایای روحانی را بغیرت بطلبید
 ۲ خصوصاً اینکه نبوت کنید ۳ زیرا کسیکه بزبانی سخن می‌گوید نه بر دم
 بلکه بخدا می‌گوید که هیچکس نمی‌فهمد هر چند در روح با سرار تکلم

- ۳ نماید. اما آنکه نبوت میکند مردم را برای تعمیر و نصیحت و تسلی
- ۴ می‌گوید. هر که بزبانی می‌گوید خود را تعمیر میکند اما آنکه نبوت
- ۵ می‌نماید کلیسا را تعمیر میکند. و خواهش دارم که همه شما بزبانها تکلم
- کند لکن بیشتر اینکه نبوت نماید از آنجه که کسیکه نبوت کند افضل
- است از کسیکه بزبانها حرف زند مگر آنکه ترجمه کند تا کلیسا معمور
- ۶ شود. اما الحال ای برادران اگر نزد شما آیم و بزبانها سخن را نام شمارا
- چه سود می‌بخشم مگر آنکه شمارا بکشف یا بمعرفت یا به نبوت یا به تعلیم
- ۷ گویم. و همچنین چیزهای بیجان که صدا میدهند چون نی یا بربط اگر
- ۸ در صداها فرق نکنند چگونه آوازی یا بربط مفهوم می‌گردد. زیرا
- اگر کرنا صدای نامعلوم دهد که خود را مهیای جنگ می‌سازد.
- ۹ همچنین شما نیز اگر بزبان خود سخن مفهوم نگوئید چگونه معلوم میشود
- ۱۰ آنچه بیکه گفته شد زیرا که بهوا سخن خواهید گفت. زیرا که انواع
- ۱۱ لغت‌های دنیا هر قدر زیاده شد ولی یکی بیمعنی نیست. پس هرگاه
- قوت زبان را ندانم نزد متکلم بربری می‌باشم و آنکه سخن گوید نزد من
- ۱۲ بربری می‌باشد. همچنین شما نیز چونکه غیور عطایای روحانی
- ۱۳ هستید بطلبید اینکه برای تعمیر کلیسا افزوده شوید. بنا برین کسیکه
- ۱۴ بزبانی سخن می‌گوید دعا بکند تا ترجمه نماید. زیرا اگر بزبانی دعا کنم
- ۱۵ روح من دعا میکند لکن عقل من بر خوردار نمیشود. پس مقصود
- چيست بروح دعا خواهم کرد و بعقل نیز دعا خواهم نمود بروح سرود
- ۱۶ خواهم خواند و بعقل نیز خواهم خواند. زیرا اگر بروح شکر می‌گذاری

- چگونه آنکسیکه بمنزلات امی است آمین گوید بشکر گذاری تو و حال
 آنکه نفیهمد چه میگوئی ① زیرا تو البته خوب شکر میگذاری لکن ۱۷
 آندیکر تعمیر نیابد ② خدا را شکر میکنم که زیاد تر از همه شما بزبانها
 حرف میزنم ③ لکن در کلیسا بیشتر می پسندم که پنج کلمه بعقل ۱۸
 خود گویم نادیکرانرا نیز تعلم دهم از آنکه هزاران کلمه بزبان بگویم ④
 ای برادران در فهم اطفال مباشید بلکه در بد خوبی اطفال و در فهم ۲۰
 رشید باشید ⑤ در توراۃ مکتوبست که خداوند میگوید بزبانهای
 بیگانه و لبهای غیر باینقوم سخن خواهم گفت و با این همه کلام مرا اصفا
 خواهند کرد ⑥ پس زبانها نشانی است نه برای مؤمنین بلکه برای بی
 ایمانان اما نبوت برای بی ایمانان نیست بلکه برای مؤمنین است ⑦
 پس اگر تمام کلیسا در جائی فراهم آیند و همه بزبانها حرف زنند و امیان ۲۳
 یابی ایمانان داخل شوند آیا نمیگویند که دیوانه اید ⑧ ولی اگر همه ۲۴
 نبوت کنند و کسی از بی ایمانان یا امیان در آید از همه تو بیخ می یابد و از
 همه ملزم میگردد ⑨ و خنایای قلب او ظاهر میشود و همچنین بروی ۲۵
 در افتاده خدا را عبادت خواهد کرد و ندانند خواهد داد که فی الحقیقه
 خدا در میان شماست ⑩ پس ای برادران مقصود این است که ۲۶
 وقتی که فراهم آید هر یکی از شما سرودی دارد تعلیمی دارد زبانی دارد
 کشفی دارد ترجمه دارد باید همه بجهت تعمیر بشود ⑪ اگر کسی بزبانی ۲۷
 سخن گوید و دود و یا نهایت سه سه باشند بترتیب و کسی ترجمه کند ⑫
 اما اگر مترجمی نباشد در کلیسا خاموش باشد و با خود و با خدا سخن ۲۸

کوید و از انبیاء دو یا سه سخن بگویند و دیگران تمیز دهند و اگر چیزی بدیگری از اهل مجلس مکشوف شود آن اول ساکت شود و زیرا که همه میتوانید یکیک نبوت کنید تا همه تعلیم یابند و همه نصیحت پذیرند و ارواح انبیاء مطیع انبیاء میباشد و زیرا که او خدای تشویش نیست بلکه خدای سلام چنانکه در همه کلیسا های مقدسین و زنان شهادت کلیسا ها خاموش باشند که ایشانرا حرف زدن جائز نیست بلکه اطاعت نمودن چنانکه توراۃ نیز میگوید اما اگر میخواهند چیزی بیاموزند در خانه از شوهران خود پرسند چون زنان در کلیسا حرف زدن بیع است و آیا کلام خدا از شما صادر شد یا به شما بتنهائی رسید و اگر کسی خود را نبی یا روحانی پندارد اقرار بکند باینکه آنچه بشما مینوسم و صایای خداوند است اما اگر کسی جاهل است جاهل باشد پس ای برادران جد و جهد کنید تا نبوت نماید و از تکلم بزبانها قدغن کنید و همه چیز بشایستگی و انتظام باشد	۳۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰
--	--

(باب پانزدهم در انبات قیامت از مردگان)

الآن ای برادران شمارا اعلام مینمایم از انجیلی که بشما بشارت کردم که آنرا پذیرفتید و در آن قائم میشاید و بوسیلهٔ آن هم نجات مییابید بشرطیکه محکم نگاهدارید آن کلام را که بشما بشارت کردم و الا عبث ایمان آوردید زیرا که اول بشما سپردم آنچه نیز یافتم که مسیح بنص کتب در راه کناهان ما برده و اینکه مدفون شد و در	۱ ۲ ۳ ۴
--	------------------

۵ روز سب بر حسب کتب برخاست ۵ و اینکه بکیفا ظاهر شد و بعد
 ۶ از آن بآن دوازده ۵ و پس از آن بزاده از پانصد برادر یکبار ظاهر
 ۷ شد که بیشتر ایشان تا امروز باقی هستند اما بعضی خفته اند ۵ از آن
 ۸ پس یعقوب ظاهر شد و بعد بجمع رسولان ۵ و آخر همه بر من
 ۹ چون بر سقّی ظاهر شد ۵ زیرا من کهترین رسولان هستم که لایق
 ۱۰ نهم بر رسول مسمی شوم از این رو که کلیسای خدا را مزاحم میبودم ۵
 ۱۱ لیکن بتوفیق الهی آنچه هستم هستم و توفیق او که بر من بود باطل
 ۱۲ نکشت بلکه بیش از همه ایشان مشقت کشیدم اما نه من بلکه توفیق
 ۱۳ خدا که بامنست ۵ پس خواه من و خواه ایشان بدین طریق وعظ
 ۱۴ میکنم و باین طور ایمان آوردید ۵ لیکن اگر بمسیح وعظ میشود که
 ۱۵ از مردگان برخاست چونست که بعضی از شما میگویند که قیامت
 ۱۶ مردگان نیست ۵ اما اگر مردگان قیامت نیست مسیح نیز برخاسته
 ۱۷ است ۵ و اگر مسیح برخاست باطلست و عظام او باطل است نیز ایمان
 ۱۸ شما و گویا شهود کذب نیز برای خدا شدیم که بخدا شهادت دادیم که
 ۱۹ مسیح را برخیزانید و حال آنکه او را برخیزانید در صورتی که مردگان را
 ۲۰ قیامت نیست ۵ زیرا هرگاه مردگان برخیزند مسیح نیز برخاسته است ۵
 ۲۱ اما هرگاه مسیح برخاسته است هر آینه ایمان شما باطل می باشد و شما تا
 ۲۲ کنون در کاهان خود هستید ۵ بلکه آنانی هم که در مسیح خفته اند هلاک
 ۲۳ شدند ۵ اگر فقط در اینجهان در مسیح امید داریم از جمیع مردم بد نجات
 ۲۴ ترمیباشیم ۵ لیکن بالفعل مسیح از مردگان برخاسته و نو بر خستگان

- ۲۱ شده است ۵ زیرا چنانکه بانسانی موت آمد بانسانی نیز قیامت اموات
- ۲۲ شد ۵ چنانکه در آدم همه میمیرند در مسیح نیز همه زنده خواهند
- ۲۳ گشت ۵ لیکن هر کس بر تبت خود که مسیح نوبر است و بعد آنانیکه
- ۲۴ در وقت آمدن او از آن مسیح میباشند ۵ آنگاه انتها است و قتیکه
- ملکوت را بخند او پدر سپارد و در آن زمان تمام ریاست و کل اقتدار
- ۲۵ و قوت را نابود کردند ۵ زیرا میباید او سلطنت نماید مادامیکه همه
- ۲۶ دشمنان را زیر پایهای خود نهد ۵ دشمن آخر که نابود میشود موت
- ۲۷ است ۵ زیرا همه چیز را زیر پایهای وی انداخته است اما چون میگوید
- که همه چیز را زیر انداخته است واضح است که او که همه را زیر او
- ۲۸ انداخت مستثنی است ۵ اما زمانیکه همه مطیع وی شده باشند آنگاه
- خود پسر هم مطیع خواهد شد و او را که تمام اسباب را مطیع وی گردانید
- ۲۹ تا آنکه خدا کل در کل باشد ۵ والا آنانیکه برای مردگان تعمید
- میابند چه کنند هرگاه مردگان مطلقا بر نمیخیزند پس چرا برای ایشان
- ۳۰ تعمید میگیرند ۵ و مانیز چرا هر ساعت خود را در خطر میاندازیم ۵
- ۳۱ بآن افتخاری درباره شما که مراد خداوند ما مسیح عیسی هست قسم
- ۳۲ که هر روزه مرا مردنی است ۵ چون بطور انسان در افسس با
- وحوش جنگ کردم مرا چه سود است اگر مردگان بر نمیخیزند بخوریم
- ۳۳ و یا شامیم چون فردا میمیریم ۵ فریفته مشوید معاشرات بد اخلاق
- ۳۴ حسنه را فاسد میسازد ۵ بصدقت بیدار شده گناه مکنید زیرا بعضی
- ۳۵ معرفت خدا ندارند برای انفعال شما میگویم ۵ اما اگر کسی گوید مرده

- ۳۶ کان چکونه برمیخیزند و بچه نوع جسد می‌آیند و ای احمق آنچه تو
 ۳۷ می‌کاری زنده نمی‌کردد جز آنکه اول بمیرد و آنچه می‌کاری نه آن
 جسمی را که خواهد شد می‌افشانی بلکه دانه مجرّد خواه از کدم و یا از
 ۳۸ دانه‌های دیگر و لیکن خدا بر حسب اراده خود آنرا جسمی می‌دهد
 ۳۹ و بهریکی از تخمها جسم خود را و هر گوشت از یک نوع گوشت نیست
 بلکه گوشت انسان دیگر است و گوشت پهاّم دیگر و گوشت مرغان
 ۴۰ دیگر و گوشت ماهیان دیگر و اجسام سماوی هست و اجسام ارضی
 ۴۱ نیز لیکن شان سماویات دیگر و شان ارضیات دیگر است و جلال
 آفتاب دیگر و جلال ماه دیگر و جلال ستارگان دیگر زیرا که ستاره
 ۴۲ از ستاره در جلال فرق دارد و همین نهج است نیز قیامت مردگان
 ۴۳ در فساد کاشته میشود و در بی‌فسادی برمیخیزد و در ذات کاشته
 می‌گردد و در جلال برمیخیزد و در ضعف کاشته میشود و در قوت
 ۴۴ برمیخیزد و جسم نفسانی کاشته میشود جسم روحانی برمیخیزد اگر جسم
 ۴۵ نفسانی هست هر آینه روحانی نیز هست و همچنین نیز مکتوب
 است که انسان اول یعنی آدم نفس زنده گشت اما آدم آخر روح
 ۴۶ حیات بخش شد و لیکن روحانی مقدّم نبود بلکه نفسانی و بعد از
 ۴۷ آن روحانی و انسان اول از زمین است خاکی انسان دوم خداوند
 ۴۸ است از آسمان و چنانکه خاک است خاکیان نیز چنان هستند
 ۴۹ و چنانکه سماویست سماویان هم چنان می‌باشند و آنچه‌انکه صورت
 ۵۰ خاکی را گرفتیم صورت سماوی را نیز خواهیم گرفت و لیکن ای برادران

ابن می‌گویم که گوشت و خون نتواند وارث ملکوت خدا شود و فاسد
 ۵۱ وارث بی فسادی نیز نشود ۵ همانا بشما سرّی باز می‌گویم که همه نخواهیم
 ۵۲ خسپید لیکن همه متغیر خواهیم شد ۵ در لحظه در طرفه العینی بمجرد
 نواختن صور اخیر زیر اکبر نا صغیر خواهد داد و مردگان بی فساد
 ۵۳ خواهند برخاست و ما متغیر خواهیم شد ۵ زیرا که میباید ابن فاسد
 ۵۴ بی فساد پیرا پوشد و ابن فانی بی‌قا آراسته گردد ۵ اما چون ابن فاسد
 بی فساد پیرا پوشید و ابن فانی بی‌قا آراسته شد آنکاه اینکلا می‌که مکتوب
 ۵۵ است. بانجام خواهد رسید که مرگ در ظفر مستغرق شده است ۵ ای
 ۵۶ موت نیش تو کجا است و ای کور ظفر تو کجا ۵ نیش موت کناهست
 ۵۷ و قوت کناه شریعت ۵ لیکن شکر خدا راست که ما را بواسطه خداوند
 ۵۸ ما عیسی مسیح ظفر میدهد ۵ بنابراین ای برادران حبیب من پایدار
 و بی تشویش شده پیوسته در عمل خداوند بیفزائید چون میدانید
 که زحمت شما در خداوند باطل نیست

(باب شانزدهم در بعضی نصایح و خاتمه رساله)

۱ اما در باره جمع صدقات برای مقدّسین چنانکه به کلیساهای
 ۲ غلاطیه فرمودم شما نیز همچنین کنید ۵ در روز اول هفته هریکی از
 شما بحسب نعمتی که یافته باشد نزد خود ذخیره کرده و اگذار تا در
 ۳ وقت آمدن من زحمت جمع کردن نشود ۵ و چون برسم آنانی را که
 بکمارید با مکتوبها خواهم فرستاد تا احسان شما را به اورشلیم ببرند ۵

۴ و اگر مصلحت باشد که من نیز بروم همراه من خواهند آمد و چون
 ۵ از مکادونیّه عبور کنم بنزد شما خواهم آمد زیرا که از مکادونیّه عبور
 ۶ میکنم و احتمال دارد که نزد شما بمانم بلکه زمستان را بسر برم تا هر جائیکه
 ۷ بروم شما مرا مشایعت کنید زیرا که الآن اراده ندارم در بین راه شمارا
 ملاقات کنم چونکه امیدوارم مدتی با شما توقف نمایم اگر خداوند
 ۸ اجازت دهد لیکن تا بنطیکاست در افسس میمانم زیرا که
 ۹ دروازهٔ بزرگ و کار ساز برای من باز شد و معاندین بسیارند لیکن اگر
 ۱۰ تیموتاؤس آید آگاه باشید که نزد شما بی ترس باشد زیرا که در کار
 ۱۱ خداوند مشغول است چنانکه من نیز هستم لهذا هیچکس اورا حقیر
 ۱۲ نشمارد بلکه اورا بسلام مشایعت کنید تا نزد من آید که اورا با برادران
 انتظارسار میکشم اما در بارهٔ ایلُس برادر از او بسیار درخواست نمودم
 ۱۳ که با برادران بنزد شما بیاید لیکن هرگز رضانداد که الحال بیاید ولی
 چون فرصت یابد خواهد آمد بیدار شده در ایمان استوار باشید
 ۱۴ و مردان باشید و زور آور شوید جمیع کارهای شما با محبت باشد
 ۱۵ و ای برادران بشما التماس دارم زیرا که خانوادهٔ استیفانرا خود میشناسید
 که نو بر اخائیّه هستند و خویشان را بخدمت مقدّسین سپرده
 ۱۶ اند تا شما نیز چنین اشخاص را اطاعت کنید و هر کس را که در کار و
 ۱۷ زحمت ایشان شریک باشد و از آمدن استیفان و فرتونائس
 و اخائی کُوس مرأشادی رخ نمود زیرا که آنچه از جانب شما ناتمام بود
 ۱۸ ایشان تمام کردند که روح من و شما را تازه کردند پس چنین

- ۱۹ اشخاص را بپذیرید ۵ کلیساهای آسیا بشما سلام میرسانند و آکیلا
و پرسکلا با کلیسایی که در خانهٔ ایشانند بشما سلام بسیار در خداوند
۲۰ میرسانند ۵ همه برادران شما را سلام میرسانند و یکدیگر را ببوسه
۲۱ مقدّسه سلام رسانید ۵ من پولس از دست خود سلام میرسانم ۵
۲۲ اگر کسی عیسی مسیح خداوند را دوست ندارد ملعون باد الربّ آتی ۵
۲۳ توفیق عیسی مسیح خداوند باشما باد ۵ محبت من با همه شما در مسیح
۲۴ عیسی باد آمین

رساله دوم بقرنتیان

(باب اول عنوان رساله و تحیت بمقدّسین)

۱ بولس باراده خدا رسول عیسی مسیح و تیموتاؤس برادر بکلیسای
خدا که در قرنتس میباشد با همه مقدّسینی که در تمام اخابیه هستند
۲ توفیق و سلام از پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بشما باد

(در تنگی و تسلی)

۳ مبارک است خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای
۴ جمیع تسلیات است که ما را در هر تنگی ما تسلی میدهد تا ما بتوانیم
دیگران را در هر مصیبتی که باشد تسلی نمایم بآن تسلی که خود از خدا یافته
ایم زیرا باندازه که آلام مسیح در ما زیاده شود بهمین قسم تسلی مانیز
۵ بوسیله مسیح میافزاید اما خواه زحمت کشیم این است برای تسلی
۶ و نجات شما که میسر میشود از صبر داشتن در همین المهای که ما هم می
بینیم و خواه تسلی پذیریم این هم بجهت تسلی و نجات شما است و امید ما
۷ برای شما استوار میشود چونکه میدانیم که چنانکه شما شریک آلام
۸ هستید همچنین شریک تسلی نیز خواهید بود زیرا ای برادران
نمیخواهم شما بی خبر باشید از تنگی که در آسیا با عارض گردید که
بی نهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم بحدّیکه از جان هم دست شستیم

- ۹ بلکه در خود فتوای موت داشتیم تا که بر خود توکل نکنیم بلکه بر
 ۱۰ خدائیکه مردگان را برمیخیزاند که ما را از چنین مرگی رها کنید و میرهاند
 ۱۱ و با و امیدواریم که بعد از این هم خواهد رها کنید و شما نیز بد عا در حق
 ما اعانت میکنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری بما
 ۱۲ افاضه شد شکر گذاری هم بجهت ما از بسیاری بجا آورده شود زیرا که
 افتخار ما این است یعنی شهادت ضمیر ما که بساده دلی و نیت خالص
 بسوی خدانه بحکمت جسمانی بلکه بتوفیق الهی در جهان رفتار
 ۱۳ نمودیم و خصوصاً نسبت بشما زیرا چیزی بشما ننویسم مگر آنچه
 میخوانید و بان اعتراف میکنید و امیدوارم که تا با خرا اعتراف هم خواهید
 ۱۴ کرد چنانکه در جزوی بما اعتراف کردید که محل افتخار شما هستیم
 ۱۵ چنانکه شما نیز ما را میباشید در روز عیسی خداوند و بدین اعتماد
 ۱۶ قبل از این خواستم بنزد شما آیم تا نعمتی دیگر بیاید و از راه شما
 بمکادونیّه بروم و در مراجعت از مکادونیّه باز شمار ملاقات کنم و شما
 ۱۷ مرا بسوی یهودیه مشایعت کنید پس چون این را خواستم آیا سهل
 انکاری کردم یا عزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه بنزد من
 ۱۸ بلی بلی و نی نی باشد بخدای امین قسم که سخن ما با شما بلی و نی نیست
 ۱۹ زیرا که پسر خدا عیسی مسیح که ما یعنی من و سلوانس و تیموتاؤس در
 میان شما بد و موعظه کردیم بلی و نی نشد بلکه در او بلی شده است
 ۲۰ زیرا چندان که وعده های خدا است همه در او بلی و در او آمین
 ۲۱ است تا خدا از ما تمجید یابد اما او که ما را با شما در مسیح استوار

۲۲ میگرداند و ما را مسخ نمود خداست ۵ که ما را مختوم نیز کرد و بیعانهٔ
 ۲۳ روح را در دلهای ما عطا کرده است ۵ لیکن من خدا را بر جان خود
 ۲۴ شاهد میخوانم که محض برای شفقت بر شما تا بحال بقرتس نیامدم ۵ نه
 آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشم بلکه شادی شما را مدد کار هستیم
 زیرا که بایمان قائم هستید

(باب دوم در سبب تأخیر پولس و جان زدن تسلی آمدن زانی)

مذکور در رسالهٔ اول)

۱ اما در دل خود عزیمت داشتم که دیگر با حزن بنزد شما نیایم ۵ زیرا
 ۲ اگر من شما را محزون سازم کیست که مرا شادی دهد جز او که از من
 ۳ محزون گشت ۵ و همین نوشتم که مبادا وقتی که بیایم محزون شوم از آنانیکه
 بایستی سبب خوشی من بشوند چونکه بر همه شما اعتماد میدارم که
 ۴ شادی من شادی جمیع شما است ۵ زیرا که از حزن و دلتنگی شدید
 و با اشکهای بسیار شما نوشتم نه تا غم بخورید بلکه تا بفهمید چه محبت
 بی نهایتی با شما دارم ۵ و اگر کسی باعث غم شد مرا محزون نساخت
 ۶ مگر در جزوی تا بر همگی شما بار ننهاده باشم ۵ کافیت آنکس را این
 ۷ سرزنش که از اکثر شما بدور رسیده است ۵ پس بر عکس شما باید او را
 عفو نموده تسلی دهید که مبادا افزونی غم چنین شخص را فرو برد ۵
 ۸ بنا برین شما التماس میدارم که با او محبت را برقرار دارید ۵ زیرا که
 برای همین نیز نوشتم تا دلیل شما را بدانم که در همه امور مطیع

- ۱۰ میباشید. اما هرگز چیزی عفو ننماید من نیز میکنم زیرا که آنچه من
عفو میکنم هرگاه چیز را عفو کرده باشم بخاطر شما بحضور مسیح کردم.
۱۱ تا شیطان بر ما برتری نیابد که از مکائد او بختبر نیستیم. اما چون به
۱۲ ترواس بجهت بشارت مسیح آمدم و دروازه برای من در خداوند باز
شد در روح خود آرامی نداشتم از آنرو که برادر خود تیطس را نیافتم.
۱۳ بلکه ایشان را وداع نموده بمکادونیّه آمدم. لیکن شکر خدا راست که
۱۴ ما را در مسیح دامنآ در موکب ظفر خود میبرد و عطر معرفت خود را در
هر جا بوساطت ما ظاهر میکند. زیرا که خدا را عطر خوشبوی مسیح
۱۵ میباشد در نجات یافتگان و در ها لکان. اما اینها را عطر موت الی موت
و آنها را عطر حیات الی حیات و این امور را کیست که کافی باشد.
۱۶ زیرا مثل بسیاری کلام خدا را مغشوش نمیسازیم بلکه از ساده دلی و از
جانب خدا در حضور خدا در مسیح سخن میگوئیم

(باب سیم ذکر رتبه رسولان و سایر خدام مسیح)

- ۱ آیا باز بسفارش خود شروع بکنیم یا مثل بعضی احتیاج بسفارش
۲ نامحبات بشما یا از شما داشته باشیم. شما رساله ما هستید مرقوم در
۳ دلهای ما معروف و خوانده شده از جمیع آدمیان. چونکه ظاهر شد
که رساله مسیح میباشد خدمت کرده شده از ما و نوشته شده نه
بمرکب بلکه بروح خدای حی نه بر الواح سنگ بلکه بر الواح لحمی دل.
۴ اما چنین اعتماد بوسیله مسیح بخدا داریم. نه آنکه کافی باشیم که چیز را
۵ بخود تفکر کنیم که گویا از ذات ما باشد بلکه کفایت ما از خداست.

۶ که ما را هم کفایت داد که خدام عهد جدید شویم نه در حرف بلکه در
 ۷ روح زیرا که حرف میکشد لیکن روح زنده میکند اما اگر خدمت
 موت در حرف و تراشیده شده بر سنکها با مجد بودی مجدیکه بنی
 اسرائیل نمیتوانستند صورت موسی را نظاره کنند بسبب جلال
 ۸ چهره او که فانی بود چگونه خدمت روح بیشتر با جلال نخواهد
 بود که هرگاه خدمت قصاص با جلال باشد چند مرتبه زیادتیر
 ۹ خدمت عدالت در جلال خواهد افزود زیرا که آن تجید کرده
 ۱۰ شده نیز بدین نسبت تجیدی نیافت بسبب این جلال فائق زیرا
 ۱۱ اگر آن فانی با جلال بودی هر آینه این بافی از طریق اولی در جلال
 ۱۲ خواهد بود پس چون چنین امید داریم با کمال دلیری سخن
 ۱۳ میگوئیم و نه مانند موسی که تقابلی بر چهره خود کشید تا بنی اسرائیل
 ۱۴ نهایت آن صورت فانی را نظاره نکنند بلکه فهم ایشان غلیظ شد که
 تا امروز همان نقاب در تلاوت عهد عتیق باقیست و برداشته نشده
 ۱۵ است زیرا که در مسیح زائل میکردند بلکه تا امروز وقتی که موسی را
 ۱۶ مطالعه میکنند نقاب بر قلب ایشان قرار میگیرد لیکن هرگاه
 ۱۷ بسوی خداوند رجوع کند نقاب برداشته شود اما خداوند روح
 ۱۸ است و جای که روح خداوند است آنجا آزادی است لیکن جمیع
 ما چون با چهره بی نقاب جلال خداوند را در آئنه می نکریم از جلال
 الی جلال بهمان صورت متغیر میسویم چون بتوفیق خداوند که
 روح است

(باب چهارم)

- ۱ بنا برین چون این خدمت داریم چنانکه رحمت یافته ایم خسته خاطر
- ۲ نیشویم ۰ بلکه خفایای رسوائی را ترك کرده بمکر رفتار نمیکنیم و کلام
- ۳ خدا را مغشوش نمیسازیم بلکه با ظاهر راستی خود را بضمیر هر کس در
- ۴ حضور خدا مقبول میسازیم ۰ لیکن اگر بشارت ما مخفی است بر
- ۵ هالکان مخفی است ۰ که در ایشان خدای انجمن فهمهای بی ایمان شانرا
- ۶ کور گردانید که مباد اتجلی بشارت جلال مسیح که صورت خداست
- ۷ ایشانرا روشن سازد ۰ زیرا انجوشتن موعظه نمیکنیم بلکه بمسیح عیسی
- ۸ خداوند اما انجوشتن که غلام شما هستیم بخاطر عیسی ۰ زیرا خدا ای که
- ۹ گفت تا نور از ظلمت درخشید ما نیست که درد لهای مادر خشید
- ۱۰ تا نور معرفت جلال خدا در چهره مسیح از ما بدرخشد ۰ لیکن این
- ۱۱ خزینه را در ظروف خاکی داریم تا فضیلت قوت از خدا باشد نه از ما ۰
- ۱۲ در هر چیز زحمت کشیده ولی شکسته خاطر نیستیم متخیر ولی مأیوس نی ۰
- ۱۳ تعافب کرده شده لیکن نه متروک افکنده شده ولی هلاک شده نی ۰
- ۱۴ پیوسته قتل عیسی خداوند را در جسد خود حمل میکنیم تا حیات
- ۱۵ عیسی هم در بدن ما ظاهر شود ۰ زیرا ما که زنده ایم دما بخاطر عیسی
- ۱۶ بموت تسلیم میشویم تا حیات عیسی نیز در جسد فانی ما پدید آید ۰
- ۱۷ پس موت در ما کار میکند ولی حیات در شما ۰ اما چون همان روح
- ۱۸ ایمانرا داریم بحسب آنچه مکتوب است ایمان آوردیم پس سخن گفتن ما نیز

- ۱۴ چون ایمان داریم از این رو سخن میگوئیم ۵ چون میدانیم که او که عیسی
خداوند را بر خیزانید ما را نیز با عیسی خواهد برخیزانید و با شما حاضر
۱۵ خواهد ساخت ۵ زیرا که همه چیز برای شماست تا آن توفیقی که
بوسیلهٔ بسیاری افزود منشاء و فورشگر کذاری برای تجید خدا
۱۶ بشود ۵ از اینجه خسته خاطر نمیشویم بلکه هر چند انسانیت ظاهری
۱۷ مافانی شود لیکن باطن روز بروز تازه میکردد ۵ زیرا که این
زحمتِ محض خفیف ما بار جاودانی جلال را برای ما زیاده و زیاده
۱۸ پیدا میکند ۵ در حالیکه ما نظر نمیکنیم بچیزهای پدید بلکه بچیزهای
ناپدید زیرا که آنچه پدید است زمانی است و ناپدید جاودانی

(باب پنجم در ذکر قیامت بدن و مصالحه با خدا)

- ۱ زیرا میدانیم که هرگاه این خانهٔ زمینی خیمهٔ ما ریخته شود عمارتی از
خدا داریم خانهٔ ناساخته شده بدستها و جاودانی در آسمان ۵ که در
۲ این هم آه میکشیم چونکه بسیار مشتاق هستیم که خانهٔ خود را که از
۳ آسمانست بالای این پوشیم ۵ اگر فی الواقع پوشیده و نه عریان یافت
۴ شویم ۵ از آنرو که ما هم که در این خیمه هستیم گرانبار شده آه میکشیم
از آنجه که نمیخواهیم این را بیرون کنیم بلکه آنرا بالای این پوشیم تا فانی
۵ در حیات غرق شود ۵ اما او که ما را برای این درست ساخت خدا
۶ است که بیعانهٔ روح را بماند دهد ۵ پس دائماً خاطر جمع هستیم
و میدانیم که ما دامیکه در بدن متوطنیم از خدا غریب میباشیم ۵

- ۷ زیرا که بایمان رفتار میکنیم نه بدیدار • پس خاطر جمع هستیم و این را
۸ بیشتر می پسندیم که از بدن غربت کنیم و بنزد خدا متوطن شویم •
- ۹ لهذا سعی هم میکنیم که خواه متوطن و خواه غریب پسندیده او باشیم •
- ۱۰ زیرا لازمست که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا بهر کس
مکافات اعمال بدنیّه خود برسد بحسب آنچه کرد چه نیک و چه بد •
- ۱۱ پس چون ترس خدا را دانسته ایم مرد مرعوب میکنیم اما بخدا ظاهر
۱۲ شده ایم و امید وارم بزمان شاهم ظاهر خواهیم شد • زیرا که باریک
برای خود بشما سفارش نمیکنیم بلکه سبب افتخار در باره خود بشما
میدهم تا شمارا جوابی باشد به آنانیکه در ظاهر نه در دل افتخار میکنند •
- ۱۳ زیرا اگر بخود هستیم مر خدا راست و اگر هشیاریم مر شمارا • زیرا محبت
۱۴ مسیح ما را مجذوب میسازد چونکه این دریافتیم که یک نفر در راه
۱۵ همه مرد پس همه مردند • و در راه همه مرد تا آنانیکه زنده اند از این
بعد برای خویشان زیست نکنند بلکه برای او که در راه ایشان مرد
۱۶ و برخواست • بنا برین ما بعد از این هیچکس را بحسب جسم نمیشناسیم
بلکه هرگاه مسیح را بحسب جسم شناخته بودیم الآن دیگر او را
۱۷ نمیشناسیم • پس اگر کسی در مسیح باشد خلقتی تازه است چیرهای
۱۸ کهنه درگذشت اینک همه چیز تازه شده است • و همه چیز از خدا
که ما را بواسطه عیسی مسیح با خود مصالحه داد و خدمت مصالحه را
۱۹ بما سپرده است • یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان را با خود مصالحه
داد و خطایای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحه را

۲۰ با سپردن پس بنام مسیح ایلمچیان هستیم که گویا خدا بزبان ما وعظ
 ۲۱ میکند بنام مسیح استدعا میکنیم که با خدا مصالحه کنید زیرا او را که
 گناه نشناخت در راه ما جای گناه نهاد تا ما در وی عدالت خدا شویم
 (باب ششم ذکر دیگر از خدمت رسولان)

۱ پس چون همکاران او هستیم التماس مینمایم که توفیق خدا را بی
 ۲ فائده نیافته باشید زیرا ما میوید در وقت مقبول ترا مستجاب
 فرمودم و در روز نجات ترا اعانت کردم اینک الحال زمان مقبول
 ۳ است اینک الآن روز نجاتست در هیچ چیز هرگز لغزش نیدهم
 ۴ که مبادا خدمت ملامت کرده شود بلکه در هر امری خود را
 نابت میکنیم که خدام خدا هستیم در صبر بسیار در زحمت در حاجات
 ۵ در تنگیها در تازیانه ها در زندانها در فتنه ها در محنتها در بیخوابیها
 ۶ در کرسنکیها در طهارت در معرفت در حلم در مهربانی در روح
 ۷ القدس در محبت بی ریا در کلام حق در قوت الهی با اسلحه عدالت
 ۸ بر طرف راست و چپ بعزت و ذلت و بدنامی و نیکنامی چون
 ۹ مضلین و اینک صدیقانیم چون مجهول و اینک معروف چون
 در حالت موت و اینک زنده هستیم چون سیاست کرده شده اما
 ۱۰ مقتول نی چون محزون ولی دائماً شادمان چون فقرا و اینک
 بسیاری را دولت مند میسازیم چون بیچیز اما مالک همه چیز

(در اجتناب از بی ایمانی و نجاست)

۱۱ ای قرن تیان دهان ما بسوی شما گشاده و دل ما وسیع گشته است
 (۴۷۱)

- ۱۲ در ماتنک نیستید لیکن در احشای خود تنک گشته اید ۵ مثل
۱۳
۱۴ فرزندان شما سخن میگویم و شما نیز بجزای این کشاده شوید ۵ زیر یوغی
نا موافق بایی ایمانان مشوید زیر اعدالت را با گناه چه رفاقت و نور را با
۱۵ ظلمت چه شراکت است ۵ و مسیح را با بلیعال چه مناسبت
۱۶ و مؤمن را با کافر چه نصیب است ۵ و هیکل خدا را با بتها چه
موافقت زیرا شما هیکل خدای حی میباشید چنانکه خدا گفت که در
ایشان ساکن و روان میشوم و خدای ایشان خواهم بود و ایشان
۱۷ مرا قومی خواهند بود ۵ پس خداوند میگوید از میان ایشان بیرون
آئید و جدا شوید و چیز ناپاک را لمس نکنید تا من شما را مقبول بدارم ۵
۱۸ و شما را پدر خواهم بود و شما مرا پسران و دختران خواهید بود خداوند
قادر مطلق میگوید

(باب هفتم)

- ۱ پس ای عزیزان چون این وعده ها داریم خویشتن را از هر نجاست
جسم و روح طاهر بسازیم و قد است را در خدا ترسی بکمال رسانیم ۵

(در خوشنودی پولس از قبول نصیحت او در رساله اول)

- ۲ ما را بپذیرید بر هیچکس ظلم نکردیم و احدی را فاسد نساختیم و مال
۳ هیچکس را ناحق نخوردیم ۵ این از روی الزام نمیگویم زیرا که پیش
۴ گفتم که در دل ما هستید تا در موت و حیات با هم باشیم ۵ مرا بر شما
اعتماد کلی و در باره شما افتخار کامل است از تسلی سیر گشته ام و در هر

- زحمتی که بر ما میاید شادی و افرینیم ۵ زیرا چون بمکادونیّه هم رسیدیم جسم ما آرامی نیافت بلکه در هر چیز زحمت کشیدیم در ظاهر نزاعها و در باطن ترسها بود ۶ لیکن خداییکه تسلی دهنده افتاده کانست ما را بآمدن تیطس تسلی بخشید ۷ و نه از آمدن او تنها بلکه بآن تسلی نیز که در شما یافته بود چون ما را مطلع ساخت از شوق شما و نوحه کروی شما و غیرتی که در باره من داشتید بنوعیکه بیشتر شادمان کردیدم ۸ زیرا که هر چند شما را بآن رساله محزون ساختم پشیمان نیستم اگر چه پشیمان هم بودم زیرا یافتیم که آن رساله شما را اگر هم بساعتی مغموم ساخت ۹ الحال شادمانم نه از آنکه غم خوردید بلکه از اینکه غم شما بتوبه انجامید زیرا که غم شما برای خدا بود تا بهیچ وجه زیانی از ما بشمارسد ۱۰ زیرا که غم برای خدا منشاء توبه است برای نجات که از آن پشیمانی نیست اما غم دنیوی بموت میانجامد ۱۱ زیرا اینک همین که شما برای خدا غم خوردید چه گونه کوشش بل احتیاج بل خشم بل ترس بل اشتیاق بل غیرت بل انتقام را در شما پدید آورد در هر چیز خود را ثابت کردید که در این امر مبرّاهستید ۱۲ باری هرگاه بشما نوشتیم نه بجهت آن ظالم یا مظلوم بلکه تا غیرت ما درباره شما در حضور خدا ظاهر شود ۱۳ و از اینجهت تسلی یافتیم لیکن در تسلی خود شادی ما از خوشی تیطس بی نهایت زیاده کردید چونکه روح او از جمیع شما آرامی یافته بود ۱۴ که اگر درباره شما بد و افتخار کردم خجل نشدم بلکه چنانکه همه سخنان بشما برآستی گفتیم همچنین افتخار

- ۱۵ ما با تیطس راست شد و خاطر او بسوی شما زیاد تر مائل گردید
چونکه بیاد میآورد اطاعت جمیع شما را که چگونه بترس و لرز او را
۱۶ پذیرفتید و شادمانم که در هر چیز بر شما اعتماد میدارم

(باب هشتم درباره صدقات)

- ۱ لیکن ای برادران شمار مطلع میسازیم از توفیق خدا که بکلیساهای
۲ مکادونیّه عطا شده است که در امتحان شدید زحمت فراوانی
خوشی ایشان و فقر عمیق ایشان ثمره وافر از دولت سخاوت ایشان
۳ برآورد زیرا که شاهد هستم که بحسب طاقت بلکه فوق از طاقت
۴ خویش بر صامندی تمام التماس بسیار نموده این نعمت و شراکت
۵ در خدمت مقدّسین را از ما طلبیدند و نه چنانکه امید داشتیم بلکه
۶ اول خویشان را بخداوند و بنا بر حسب اراده خدا دادند و از این
سبب از تیطس استدعا نمودیم که همچنانکه آغاز این نعمت را در میان
۷ شما کرد آنرا بانجام هم برساند بلکه چنانکه در هر چیز افزونی دارید
در ایمان و کلال و معرفت و کمال اجتهاد و محبتی که با ما میدارید در
۸ این نعمت نیز بیفزایید این را بطریق حکم نمیگویم بلکه بسبب اجتهاد
۹ دیگران و تا اخلاص محبت شما را بیازمایم زیرا که آحسان خداوند
ما عیسی مسیح را میدانید که هر چند دولتمند بود در راه شما فقیر شد
۱۰ تا شما از فقر او دولتمند شوید و در این رای میدهم زیرا که این شما را
شایسته است که در سال گذشته نه در عمل فقط بلکه در نیت نیز

از خود اوّل شروع کردید ۵ اما الحال این عمل را بانجام رسانید تا
 چنانکه در نیت رغبت پیشتر اظهار کردید انجام کار نیز بر حسب آنچه
 ۱۱ دارید بشود ۵ که هرگاه رغبت اوّل ظاهر باشد مقبول می افتد
 ۱۲ بحسب آنچه کسی دارد نه بحسب آنچه ندارد ۵ و نه اینکه دیگران را
 راحت و شمار از حمت باشد بلکه بطریق مساواة تا در حال زیادتى
 ۱۳ شما برای كمى ایشان بكار آید ۵ و تا زیادتى ایشان بجهت كمى شما باشد
 ۱۴ و مساواة بشود ۵ چنانکه مکتوب است آنکه بسیار جمع کرد زیادتى
 ۱۵ نداشت و آنکه اندكى جمع کرد كمى نداشت ۵ اما شکر خدا راست
 ۱۶ که این اجتهاد را برای شما در دل تیطس نهاد ۵ که او خواهش ما را
 اجابت نمود بلکه بیشتر با اجتهاد بوده با رغبت تمام بسوى شمار وانه شد ۵
 ۱۷ و بانفاق وى آن برادر پیرا فرستادیم که مدح او در انجیل در تمام کلیساها
 ۱۸ است ۵ و نه همین فقط بلکه کلیساها نیز او را اختیار کردند تا هم سفر
 ۱۹ ما بشود در این نعمت که ما خدمت آنرا میکنیم برای تجید خداوند
 ۲۰ و خوشى شما ۵ و از این اجتناب میکنیم که مبادا کسى ما را ملامت کند
 ۲۱ در بارهٔ این برکت که خادمان آن هستیم ۵ زیرا که نه در حضور
 خداوند فقط بلکه در نظر مردم نیز چیزهای نیکو را تدارك مى بینیم ۵
 ۲۲ و با ایشان برادر خود را نیز فرستادیم که مکرراً در امور بسیار او را
 با اجتهاد یافتیم و الحال بسبب اعتماد کلی که بر شما میدارد بیشتر با
 ۲۳ اجتهاد است ۵ هرگاه در بارهٔ تیطس به پرسند او در خدمت شما
 رفیق و همکار منست و اگر در بارهٔ برادران ما ایشان رُسُل کلیساها

۲۴ و مجد مسیح میباشند پس دلیل محبت خود و افتخار ما را در باره شما
در حضور کلیساها بایشان ثابت نمائید

(باب هفتم)

- ۱ زیرا که در خصوص این خدمت مقدسین فضولی میباشد که بشما
- ۲ بنویسم زیرا رغبت شما را میدانم که درباره آن بجهت شما باهل مکادونیّه
- افتخار میکنم که از سال گذشته اهل اخائیّه مستعد شدند و غیرت شما
- ۳ اکثر ایشان را تحریص نموده است اما برادران را فرستادم که مبادا
- افتخار ما درباره شما در این خصوص باطل شود تا چنانکه گفته ام
- ۴ مستعد شوید مبادا اگر اهل مکادونیّه با من آیند و شما را نامستعد
- یابند نمیگویم شما بلکه ما از این اعتمادی که بآن افتخار کردیم نخل شویم
- ۵ پس لازم دانستم که برادران را نصیحت کنم تا قبل از ماندن شما آیند و برکت
- موعود شما را مهیا سازند تا حاضر باشد از راه برکت نه از راه طمع
- ۶ اما خلاصه این است هر که با بخیلی کارد با بخیلی هم درو کند و و هر که
- ۷ با برکت کارد با برکت نیز درو کند اما هر کس بطوریکه در دل خود
- عزم نموده است نه بجزن و اضطراب زیرا خدا بخشنده فرحناک را
- ۸ دوست میدارد ولی خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید
- تا همیشه در هر امری کفایت کامل داشته برای هر عمل نیکو افزوده
- ۹ شوید چنانکه مکتوبست که تشارکرد و بفقراء داد و عدالتش تا بابد
- ۱۰ باقی می ماند اما او که برای برزگر بذر و برای خورنده نان را رزق
- میدهد بجهت شما بذر را رزق خواهد داد و خواهد افزود و ثمرات

- ۱۱ عدالت شمار مزید خواهد کرد. تا آنکه در هر چیز غنی شده کمال
 ۱۲ سخاوت را بنمایند که آن منشاء شکر خدا بوسیله ما باشد. زیرا که
 بجا آوردن این خدمت نه فقط حاجات مقدسین را رفع میکند بلکه
 ۱۳ سپاس خدا را نیز بسیار می افزاید. و از برهان این خدمت خدا را
 تجید میکنند بسبب اطاعت شما در اعتراف شما بانجیل مسیح و سخائی
 ۱۴ بخشش شما برای ایشان و همگان. و بسبب دعای آنانیکه اشتیاق
 شما دارند بجهت افزونی توفیق الهی که شما افزایه شده است.
 ۱۵ شکر خدا راست برای عطای مالا یوصف او

- (باب دهم مذکور کردن پولس اقتدار و اندازه عهد رسالت خویش)
 ۱ امان خود پولس که در حضور میان شما ذلیل هستم لیکن در
 غیبت با شما جسارت میکنم از شما بجزم و رافت مسیح استد عا دارم.
 ۲ و التماس میکنم که چون حاضر شدم جسارت نکم بدان اعتمادی که
 گمان میبرم که جرأت خواهم کرد با آنانیکه می پندارند که ما بطریق
 ۳ جسم رفتار میکنیم. زیرا هر چند در جسم رفتار میکنم ولی بقانون
 ۴ جسمی جنک نمیکنم. که اسلحه جنک ما جسمانی نیست بلکه بخدا
 ۵ قادر است برای انهدام قلعه ها. که خیالات و هر بلندیرا که خود را
 بخلاف معرفت خدا میافرازد بزیبر میفکنم و هر فکر را با طاعت مسیح
 ۶ اسیر میسازیم. و مستعد هستیم که از هر معصیت انتقام جویم و قتیکه
 ۷ اطاعت شما کامل شود. آیا بصورت ظاهری نظر میکنید اگر کسی
 بر خود اعتماد دارد که از آن مسیح است این را نیز از خود بداند که

- ۸ چنانکه او از آن مسیح است مانیز همچنان از آن مسیح هستیم ۵ زیرا
هر چند زیاده هم افتخار میکنم از اقتدار خود که خداوند برای تعمیر نه
۹ برای تخریب شما داده است نخل نخواهم شد ۵ که مبادا معلوم شود
۱۰ که شما بر سائل میترسانم ۵ اگر کسی کوید رسائل او کران و زور او را
۱۱ است لیکن حضور جسمی او ضعیف و سخنش حقیر ۵ چنین شخص
بداند که چنانکه در کلام بر سائل در غیبت هستیم همچنین نیز در فعل
۱۲ در حضور خواهیم بود ۵ زیرا اجرات نداریم که خود را در زمره کسانی که
خویشتن را مدح میکنند بشماریم یا خود را با ایشان مقابله نمائیم بلکه
ایشان چون خود را با خود می پیمایند و خود را بخود مقابله مینمایند
۱۳ دانایستند ۵ اما ما زیاده از اندازه افتخار نمیکیم بلکه بحسب اندازه آن
قانونی که خدا برای ما پیمود و آن اندازه است که بشمانیز میرسد ۵
۱۴ زیرا از حد خود تجاوز نمیکیم که گویا بشما رسیده ایم چونکه در انجیل
۱۵ مسیح بشما هم رسیدیم ۵ و از اندازه خود گذشته در محنتهای دیگران
افتخار نمی نمائیم ولی امید داریم که چون ایمان شما افزون شود در میان
۱۶ شما بحسب قانون خود بغایت افزوده خواهیم شد ۵ تا اینکه در اماکن
بعید تر از شما هم بشارت دهیم و در امور مهیا شده بقانون کس دیگر
افتخار نکنیم ۵ اما هر که افتخار مینماید بخداوند افتخار بنماید ۵ زیرا نه آنکه
۱۷ خود را مدح کند مقبول افتد بلکه کسی را که خداوند مدح نماید
۱۸

(باب یازدهم عذر آوردن پولس به سبب افتخار خود)

کاش که مراد را ندک جهالتی متحمل شوید و متحمل من هم میباشید ۵

۲ زیرا که من بر شما غیور هستم بغیرت الهی که شمارا بیک شوهر نامزد
 ۳ ساختم تا با کره عقیقه بمسیح سپارم ۵ لیکن میترسم که چنانکه آن مار
 بمکر خود حوّا را فریفت همچنین خاطر شما هم از سادگی که در مسیح
 ۴ است فاسد گردد ۵ زیرا هرگاه کسی که بیاید و عطا کند به عیسی دیگر
 غیر از آنکه ما بدو موعظه کردیم یا روحی دیگر را جز آنکه یافته
 بودید می پذیرید یا انجیلی دیگر را سوای آنچه قبول کرده بودید نیکو
 ۵ میکنید که محتمل میشود ۵ که مرا یقین است که از بزرگترین
 ۶ رسولان هرگز کمتر نیستم ۵ اما هر چند در کلام نیز امی باشم لیکن در
 ۷ معرفت نبی بلکه در هر امری نزد جمیع بشما آشکارا کردیم ۵ آیا کناه
 کردم که خود را ذلیل ساختم تا شما سراسر از شوید در اینکه با انجیل
 ۸ خدا شما را مجّاناً بشارت دادم ۵ کلیساهای دیگر را غارت نموده اجرت
 گرفتم تا شما را خدمت نمایم و چون بنزد شما حاضر بوده محتاج شدم بر
 ۹ هیچکس بار نهدام ۵ زیرا برادرانی که از مکادونیّه آمدند رفع حاجت
 من نمودند و در هر چیز از بار نهادن بر شما خود را نگاهداشته و خواهم
 ۱۰ داشت ۵ براستی مسیح که در من است قسم که این افتخار در نواحی
 ۱۱ اخائیّه از من گرفته نخواهد شد ۵ از چه سبب آیا از اینکه شمارا دوست
 ۱۲ نمیدارم خدا میداند ۵ لیکن آنچه میکنم خواهم کرد تا از جویندگان
 فرصت فرصت را منقطع سازم تا در آنچه افتخار میکنند مثل ما نیز
 ۱۳ یافت شوند ۵ زیرا که چنانند رسولان کذب عمّاّه مکار که بر رسولان
 ۱۴ مسیح صورت خود را تغییر میدهند ۵ و عجب نیست چونکه خود

- شیطان هم صورت خود را بفرشته نور تغییر می‌دهد ۱۵ پس امر بزرگ نیست که خدام وی بخدام عدالت صورت خود را تغییر می‌دهند که عاقبت ایشان بر حسب اعمالشان خواهد بود ۱۶ باز می‌گویم کسی مرا بی فهم نداند و الا مرا چون بی فهمی پذیرد تا من نیز اندکی افتخار کنم ۱۷ آنچه می‌گویم از جانب خداوند نمی‌گویم بلکه از راه بی فهمی در این اعتمادیکه افتخار ما است ۱۸ چونکه بسیاری از طریق جسمانی افتخار میکنند من هم افتخار مینمایم ۱۹ زیرا چونکه خود فهمم هستید بی فهمانرا بخوشی متحمل می‌باشید ۲۰ که متحمل میشوید هرگاه کسی شمارا مملوک سازد یا کسی شمارا فرو خرد یا کسی شمارا گرفتار کند یا کسی خود را بلند سازد یا کسی شمارا بر رخسار طپانچه زند ۲۱ از روی استحقاق فرض میکنم که ما ضعیفیم اما در هر چیزی که کسی جرأت دارد از راه بی فهمی می‌گویم من نیز جرأت دارم ۲۲ آیا عبرانی هستند من نیز هستم اسرائیلی هستند من نیز هستم از آل ابراهیم هستند من نیز می‌باشم ۲۳ آیا خدام مسیح هستند چون دیوانه حرف می‌زنم من بیشتر هستم در محنتها افزون تر در تازیانه‌ها زیاد تر در زندانها بیشتر در مرکها مکرراً ۲۴ از یهود پنج مرتبه از چهل یک کم تازیانه خوردم ۲۵ سه مرتبه مرا چوب زدند یکدفعه سنکسار شدم سه کُرت شکسته گشتی شدم شبانه روزی در دریا بسر بردم ۲۶ در سفرها بارها در خطرهای نهرها در خطرهای دزدان در خطرهای قوم خود و در خطرهای اژدها در خطرهای شهر در خطرهای صحرا در خطرهای دریا در خطرهای میان

برادران کذبہ ۵ در محنت و مشقت در بختنوا بیها بارها در کرسنگی
 ۲۷ و تشنگی در روزها بارها در سرما و عریانی ۵ بدون آنچه علاوه بر
 ۲۸ اینها است آن باریکه هر روز بر من است یعنی اندیشه برای همه
 کلیساها ۵ کیست ضعیف که من ضعیف نم که لغزش میخورد که من
 ۲۹ نمی سوزم ۵ اگر افتخار میباید کرد از آنچه بضعت من تعلق دارد افتخار
 ۳۰ میکنم ۵ خدا و پدر عیسی مسیح خداوند که تا بابد مبارک است میداند
 ۳۱ که در وعده نیکویم ۵ در دمشق والی حارث پادشاه شهر دشتیان را
 ۳۲ برای گرفتن من حراست مینمود ۵ و مراد زنبیلی از دریچه ازبارة
 ۳۳ قلعه پائین کردند و از دستهای وی رستم

(باب دوازدهم ذکر کردن پولس مکاشفات و رؤیاهای خود را)

۱ افتخار نمودن البته شایستهٔ من نیست پس بر رؤیاهای مکاشفات
 خداوند میآیم ۵ شخصی در مسیح میشناسم چهارده سال قبل از این
 ۲ خواه در جسم نمیدانم و خواه بیرون از جسم نمیدانم خدا میداند چنین
 شخص تا آسمان سیم ربوده شد ۵ و چنین شخص را میشناسم خواه در
 ۳ جسم و خواه جدا از جسم نمیدانم خدا میداند ۵ که بفردوس ربوده
 شد و ستانی شنید که نتوان گفت زیرا انسان را جائز نیست بآنها تکلم
 ۴ کردن ۵ از چنین شخص افتخار خواهم کرد لیکن از خود جز از ضعفهای
 ۵ خویش افتخار نمیکم ۵ که اگر بخوام افتخار هم بکنم بی فهم نمیباشم زیرا که
 ۶ راست میکویم لیکن اجتناب میکنم مبادا کسی در حق من کمانی برد

- ۷ فوق از آنچه در من بیند یا از من شنود و تا آنکه از زیادتى مکاشفات
از حد سرافرازی نمایم خاری در جسم من داده شد قاصدى از جانب
۸ شیطان تا مرا الطمه زند مبادا از حد زیاده سرافرازی نمایم که درباره
۹ آن سه دفعه از خداوند استدعا نمودم تا از من برود مرا گفت توفیق
من ترا کافی است زیرا که قوت من در ضعف کامل میکرد پس
بشادى بسیار از ضعفهای خود بیشتر افتخار خواهم نمود تا قوت مسیح
۱۰ بر من سایه افکند بنابراین از ضعفها و دشنامها و احتیاجات و زحمات
و تنگیها بخاطر مسیح شاد مانم زیرا که چون نتوانم آنگاه توانا هستم
۱۱ در افتخار کردن بی فهم شدم شما مرا مجبور ساختید زیرا میبایست
شما مرا مدح کنید از آنرو که من از بزرگترین رسولان بهیچ وجه کمتر
۱۲ نیستم هر چند بهیچ نمم بدرستی که علامات رسول در میان شما از
۱۳ کمال صبر و آیات و معجزات و قوت پدید گشت که کدام چیز است
که در آن از سایر کلیساها قاصر بودید مگر اینکه من بر شما بار نهاده‌ام
۱۴ این بی انصافی را از من بخشید اینک مرتبه سیم مهیا هستم که نزد
شما بیایم و بر شما بار نخواهم نهاد از آنرو که نه مال شما را بلکه خود شما را
طالم زیرا که نیاید فرزندان برای والدین ذخیره کنند بلکه والدین
۱۵ برای فرزندان اما من بکمال خوشی برای جانهای شما صرف میکنم
و صرف کرده خواهم شد اگر چه هر چند شما را محبت بیشتر نمایم کمتر
۱۶ محبت بینم اما باشد من بر شما بار نهاده‌ام بلکه چون حيله و ر بودم شما را
۱۷ بکمر بچنگ آوردم آیا یکی از آنانی که نزد شما فرستادم نفع از شما

- ۱۸ گرفتم ۵ به تیطس التماس نمودم و با وی برادر خود را فرستادم آیا
 ۱۹ تیطس از شما نفع برد مگر یک روح و یک روش رفتار نمودیم ۵ آیا
 باز گمان میکنید که نزد شما حجت میآوریم بحضور خدا در مسیح سخن
 ۲۰ میگوئیم لیکن این همه ای عزیزان برای تعمیر شما است ۵ زیرا میترسم
 که چون آیم شما را نا چنانکه میخواهم بیایم و شما مرا نا چنانکه میخواهید
 بیایید که مباد انزاعها و حسدها و خشمها و طرفداری و پنهان و غیبت
 ۲۱ و غرور و فتنه ها باشد ۵ و چون باز آیم خدای من مرا نزد شما ذلیل
 سازد و ماتم کنم برای بسیاری از آنانیکه پیشتر گناه کردند و از نا پاکی
 وزنا و فجوریکه کرده بودند توبه نمودند

(باب سیزدهم خاتمه رساله)

- ۱ این مرتبه سهم نزد شما میآیم بخواهی دوسه شاهد هر مقدمه ثابت
 ۲ خواهد شد ۵ پیش گفتم و میگویم که کویا دفعه دوم حاضر میباشم
 و الآن که غایب هستم مینویسم آنانی را که قبل از این گناه کردند و همه
 ۳ دیگران را که اگر باز آیم مسامحه نخواهم نمود ۵ چونکه طالب دلیل
 این هستید که مسیح در من متکلم است که او مر شما را ضعیف نیست
 ۴ بلکه در شما قادر است ۵ زیرا هرگاه از ضعف مصلوب کشت لیکن
 از قوت خدا زیست میکند که مانیز در وی ضعیف هستیم لیکن با
 ۵ او از قوت خدا که بسوی شما است زیست خواهیم کرد ۵ خود را
 امتحان کنید که در ایمان هستید یا نه خود را باز یافت کنید آیا خود را

- ۶ نیشناسید که عیسی مسیح در شما است اگر مطرود نیستید و اما
 ۷ امیدوارم که خواهید دانست که ما مطرود نیستیم و از خدا مسئلت
 میکنم که شما هیچ بدی نکنید نه تا ظاهر شود که ما مقبول هستیم بلکه
 ۸ تا شما نیکویی کرده باشید هر چند ما گویا مطرود باشیم و زیرا که نمیتوانیم
 ۹ بخلاف راستی عمل نمائیم بلکه برای راستی و شادمانی و وقتی که ما
 ۱۰ ناتوانیم و شما توانائید و برای این دعا میکنم که شما کامل شوید و از
 اینجهت این را در غیبت مینویسم تا هنگامیکه حاضر شوم سختی نکنم
 بحسب آن اقتداری که خداوند بجهت تعمیر نه برای تخریب بمن داده
 ۱۱ است و خلاصه ای برادران شاد باشید کامل شوید تسلی پذیرید
 یک رای و باسلام بوده باشید و خدای محبت و سلام باشا خواهد
 ۱۲ بود و یکدیگر را بوسهٔ مقدّسه تحیت نمائید و جمیع مقدّسان بشما
 ۱۴ سلام میرسانند و توفیق عیسی مسیح خداوند و محبت خدا و شرکت
 روح القدس با جمیع شما باد آمین

رساله پولس رسول به غلاطیان

(باب اول عنوان رساله و تحیت مقدسین)

۱ پولس رسول نه از جانب انسان و نه بوسیله انسان بلکه به عیسی
۲ مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید و همه برادرانی
۳ که با من میباشند بکلیساهای غلاطیه و توفیق و سلام بشما باد از
۴ جانب خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح که خود را برای کنه‌ها
ما سپرد تا ما را از این عالم حاضر شریر بحسب اراده خدا و پدر ما
۵ خلاصی بخشد که او را تا ابد آلا باد جلال است آمین
(سبب تحریر رساله بعثت بر کشتن غلاطیان از سادگی و آزادی)

(انجیل مسیح)

۶ تعجب میکنم که بدن زودی از آنکس که شمارا بتوفیق مسیح دعوت
۷ فرمود بر میکردید بسوی انجیلی دیگر که دیگر نیست لکن بعضی
هستند که شمارا مضطرب میسازند و میخواهند انجیل مسیح را تبدیل
۸ نمایند بلکه هرگاه ما هم یا فرشته از آسمان انجیلی غیر از آنکه بدو
۹ بشارت دادیم بشمارساند ملعون باد چنانکه پیش گفتیم الان هم
۱۰ باز میگویم اگر کسی انجیلی غیر از آنکه پذیرفتید بیاورد ملعون باد آیا
الحال مردم را در رای خود میآورم یا خدا را یا رضامندی مردم را می‌طلم

- ۱۱ اگر تا بحال خوشنودی مردم مرا میخواستم غلام مسیح نیبودم @ اما ای
برادران شمارا اعلام میدهم از انجیلی که من بدان بشارت دادم که
۱۲ بطریق انسان نیست @ زیرا که من آنرا از انسان نیافتم و نیا موختم مگر
۱۳ بکشف عیسی مسیح @ زیرا که سرگذشت سابق مرادردین یهود شنیده
اید که بر کلیسای خدای نهایت جفا مینمودم و آنرا ویران میساختم @
۱۴ و در دین یهود از اکثر همسالان قوم خود سبقت میجستم و در نهالید
۱۵ اجداد خود بغایت غیور میبودم @ اما چون خدا که مرا از شکم مادرم
۱۶ اختیار نمود و بتوفیق خود مرا خواند رضابدین داد @ که پسر خود را
در من آشکارا سازد تا آنکه در میان امتها بدو بشارت دهم در آنوقت
۱۷ با جسم و خون مشورت نکردم @ و باورشلم هم نزد آنانی که قبل از من
رسولان بودند نرفتم بلکه بعرب شدم و بازید مشق مراجعت کردم @
۱۸ پس بعد از سه سال برای ملاقات پطرس باورشلم رفتم و پانزده روز
۱۹ با وی بسر بردم @ اما از سایر رسولان جز یعقوب برادر خداوند را
۲۰ ندیدم @ آنچه بشما مینویسم اینک در حضور خدا دروغ نیکویم @ بعد
۲۱ از آن بنواحی سوریه و قلیقیه آمدم @ و بکلیساهای یهودیه که در
۲۲ مسیح میباشند صورته غیر معروف بودم @ جز اینکه شنیده بودند که
آن کسی که پیشتر بر ما جفا مینمود احوال بشارت میدهد بهمان طریق که
۲۴ قبل ازین ویران میساخت @ و خدا را در من تجید نمودند

(باب دوم ذکر سفر دیگر پولس باورشلم و ممتاز شدن او بر تبه رسول)

۱ پس بعد از چهارده سال با برنابا باز باورشلم رفتم و تیطس را همراه

- ۲ بردم و ولی بالهام رفتم و ایشانرا خبر دادم از انجیلی که در میان امتها بدان موعظه میکنم اما در خلوت با آنانیکه مشهورند مبادا عیب بدوم یاد ویده باشم و لیکن مصاحب من تیطس نیز که یونانی بود مجبور نشد که مختون شود و این بسبب برادران کذب مکاره بود که بجمله داخل شدند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم تجسس کنند و تا ما را به بندگی در آورند که ایشان را یکساعت هم با طاعت در این امر تابع نشدیم تا راستی انجیل در شما ثابت ماند اما از آنانیکه معتبراند هر چه بودند مرا نفاوتی نیست خدا بر صورت انسان نگاه نمیکند زیرا آنانیکه معتبراند بمن هیچ نفع نرسانیدند بلکه بخلاف آن چون دیدند که بشارت نامختونان بمن سپرده شد چنانکه بشارت مختونان به پطرس و زیرا او که برای رسالت مختونان در پطرس عمل کرد در من هم برای امتها عمل کرد پس چون یعقوب و کیفا و یوحنا که معتبر به ارکان هستند آن توفیقیرا که بمن عطا شده بود دانستند دست رفاقت بمن و برنابا دادند تا ما بسوی امتها برویم چنانکه ایشان بسوی مختونان جز آنکه فقراء را یاد بداریم و خود نیز غیور بهمین کار بودم

(ذکر تو بیخ نمودن پولس پطرس را در انطاکیه)

- ۱۱ اما چون پطرس به انطاکیه آمد او را روبرو مخالفت نمود زیرا که مستوجب ملامت بود چونکه قبل از آمدن بعضی از جانب یعقوب با امتها غذا میخورد ولی چون آمدند از آنانیکه اهل ختنه

- ۱۳ بودند بپیم کرده باز ایستاد و خویشان را جدا ساخت و سایر یهود هم
- ۱۴ با وی نفاق کردند بحدّیکه برنا با نیز در نفاق ایشان گرفتار شد و ولی
- چون دیدم که براستی آنجیل با ستقامت رفتار نمیکند پیش روی همه
- پطرس را گفتم اگر نو که یهود هستی بطریق امنها و نه بطریق یهود زیست
- میکنی چونست که امتها را مجبور میسازی که بطریق یهود رفتار کنند و
- ۱۵ ما که طبعاً یهود هستیم و نه کناهکاران از امتها اما چونکه یافتیم که
- ۱۶ هیچکس از اعمال شریعت عادل شمرده نمیشود بلکه بایمان بعیسی
- مسیح ما هم بمسیح عیسی گرویدیم تا آنکه از ایمان بمسیح و نه از اعمال شریعت
- عادل شمرده شویم زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده
- ۱۷ نخواهد شد اما اگر چون عدالت در مسیح را میطلبیم خود هم کناهکار
- ۱۸ یافت شویم آیا مسیح خادم کناه است حاشا زیرا اگر بنا کنم آنچه
- ۱۹ خراب ساختم هر آینه ثابت میکنم که خود متعدّی هستم زانرو که من
- ۲۰ بواسطه شریعت مر شریعت را مردم تا مر خدا را زیست کنم با مسیح
- مصلوب شده ام و دیگر من زیست نمیکم بلکه مسیح در من زیست
- میکند و زندگانی که الحال در جسم میکنم بایمان بر پسر خدا میکنم که
- ۲۱ مرا محبت نمود و خود را در راه من سپرد و توفیق خدا را باطل نمیسازم
- زیرا اگر عدالت بشریعت بودی هر آینه مسیح عبث مرد

(باب سیم در اثبات اینکه عدالت از ایمان است نه از اعمال شریعت)

ای غلاطیان بی فهم که شمارا افسون کرد تا راستی را اطاعت نکنید

که پیش چشمان شما عیسی مسیح مبین کردید که گویا در میان شما
 مصلوب شد. فقط این میخواهم از شما بفرمهم که روح را از اعمال شریعت
 یافته اید یا از خبر ایمان. آیا این قدر بی فهم هستید که بروح شروع
 کرده الان بجسم کامل میشوید. آیا این قدر زحمات عبث کشیدید
 اگر فی الحقیقه عبث باشد. پس آنکس که روح را بشما عطا میکند
 و معجزات در میان شما بظهور میآورد آیا از اعمال شریعت یا از خبر
 ایمان میکند. چنانکه ابرهم بخدا ایمان آورد و برای او عدالت
 محسوب شد. پس آگاهید که اهل ایمان فرزندان ابرهم هستند.
 و کتاب چون پیش دید که خدا امتها را از ایمان عادل میشمارد با برهم
 مرده داد که جمیع امتها از تو برکت خواهند یافت. بنابراین اهل
 ایمان با ابرهم مؤمن برکت می یابند. زیرا جمیع آنانیکه از اعمال
 شریعت هستند تحت لعنت میباشند زیرا مکتوبات ملعونست
 هر که ثابت نماند در تمام نوشتههای کتاب شریعت تا آنها را بجا آورد. اما
 واضح است که هیچکس در حضور خدا از شریعت عادل شمرده
 نمیشود زیرا که عادل با ایمان زیست میکند. اما شریعت از ایمان نیست
 بلکه آنکه بآنها عمل میکند در آنها زیست مینماید. مسیح ما را از لعنت
 شریعت فدا کرد چونکه در راه ما تحت لعنت شد چنانکه مکتوب
 است که ملعونست هر که بردار آویخته شود. تا برکت ابرهم در مسیح
 عیسی بر امتها آید و تا وعده روح را بوسیله ایمان حاصل کنیم. ای
 برادران بطریق انسان سخن میگویم زیرا که عهدی را که از انسان نیز

- ۱۶ استوار می شود هیچکس باطل نمی سازد و نمی افزاید اما وعده ها با برهم
و به نسل او گفته شد و نمی گوید به نسلها که گویا از بسیار باشد بلکه
۱۷ از یکی و به نسل تو که مسیح است و مقصود اینست عهدی را که از خدا
بمسیح بسته شده بود شریعتی که چهار صد و سی سال بعد از آن نازل
۱۸ شد باطل نمی سازد بنهی که وعده نیست شود زیرا اگر میراث از
شریعت بودی دیگر از وعده نبود لیکن خدا آنرا با برهم از وعده
۱۹ عنایت فرمود پس شریعت چیست بسبب نقصیها بر آن افزوده
شد تا هنگام آمدن آن نسلی که وعده بدو داده شد و بوسیله فرشتگان
۲۰ بدست متوسطی مرتب گردید اما متوسط از یک نیست و خدایک
۲۱ است پس آیا شریعت بخلاف وعده های خداست حاشا زیرا اگر
شریعتی داده میشد که تواند حیات بخشد هر آینه عدالت از شریعت
۲۲ حاصل میشد بلکه کتاب همه را در گناه مسدود ساخت تا وعده
۲۳ که از ایمان بعیسی مسیح است مؤمنین را عطا شود اما قبل از آمدن
ایمان در تحت شریعت محروس بودیم و برای آن ایمانی که میبایست
۲۴ مکشوف شود بسته شده بودیم پس شریعت لای ما شد تا بمسیح
۲۵ برساند تا از ایمان عادل شمرده شویم لیکن چون ایمان آمد دیگر
۲۶ زیر دست لای نیستیم زیرا که همه بوسیله ایمان بمسیح عیسی
۲۷ پسران خدا میباشید که همه شما که در مسیح تعمید یافتید مسیح
۲۸ را در بر گرفتید نه یهودیست و نه یونانی نه غلام و نه ازاد نه
مرد است و نه زن زیرا که همه شما در مسیح عیسی یک میباشید

۲۹ اما اگر شما از آن مسیح باشید هر آینه نسل ابراهیم و بر حسب وعده
وارثان هستید

(باب چهارم ذکر عبودیت شریعتی و آزادی انجیلی)

۱ ولی میگویم مادامیکه وارث صغیر است از غلام هیچ فرق ندارد
۲ هر چند مالک همه باشد بلکه زیر دست ناظرین و وکلاء میباشد
۳ تا روزیکه پدرش تعیین کرده باشد همچنین ما نیز چون صغیر
۴ میبودیم در تحت اصول جهان مملوک بودیم لیکن چون زمان
بکمال رسید خدا پسر خود را فرستاد که از زن زائید شد وزیر شریعت
۵ متولد تا آنانیر که تحت شریعت باشند فدا کند تا آنکه پسر خواندگی
۶ را بیابیم اما چونکه پسران هستید خدا روح پسر خود را در دلها پی
۷ شما فرستاد که ندای میکند یا ابا یعنی ای پدر لہذا دیکر غلام نیستی
۸ بلکه پسر و چون پسر وارث خدا نیز بوسیلهٔ مسیح لیکن در آن
زمان چون خدا را نمیشناختید آنانیر که طبعهٔ خدایان نبودند
۹ بندگی میکردید اما الحال که خدا را میشناسید بلکه خدا شمارا
میشناسد چگونه باز بر میکردید بسوی آن اصول ضعیف و فقیر که
۱۰ دیکر میخواهید از سر نو آنها را بندگی کنید روزها و ماهها و فصل
۱۱ ها و سالها را نگاه میدارید دربارهٔ شما ترس دارم که مبادا برای شما
۱۲ عذاباً زحمت کشیده باشم ای برادران از شما استدعا دارم که چون
۱۳ من بشوید چنانکه من هم چون شما هستم بمن هیچ ظلم نکردید اما
۱۴ آگاهید که بسبب ضعف بدنی اول بشما بشارت دادم و آن تجربهٔ

- مرا که در جسم من بود حقیر نشمردید و مکروه نداشتید بلکه مرا چون
 فرشته خدا و مثل مسیح عیسی پذیرفتید ۱۵ پس کجا است آن مبارک
 بادی شامزیرا شما شاهد م که اگر ممکن بودی چشمان خود را بیرون
 آورده بمن میدادید ۱۶ پس چون بشماراست میگویم آیادشمن شما
 شدم ۱۷ شما را بغیرت میجویند لیکن نه به خیر بلکه میخواهند شما را
 محروم کنند تا ایشان را بغیرت جویند ۱۸ لیکن غیرت در خیریت
 خیر است در هر زمان نه تنها چون من باشما حاضر هستم ۱۹ ای
 فرزندان من که برای شما باز در دزه دارم تا مسیح در شما متصور شود ۲۰
 باری میخواستم الحال بنزد شما بیایم و سخن خود را تغییر دهم زیرا که در
 باره شما متخیر شدم ۲۱ شما که میخواهید تحت شریعت باشید مرا
 بگوئید آیا شریعت را نیشنوید ۲۲ زیرا که مکتوبست ابراهیم را دو پسر
 بود یکی از کنیز و دیگری از آزاد ۲۳ بلکه پسر کنیز بحسب جسم و پسر
 آزاد بر حسب وعده تولد یافت ۲۴ و این امور بطور تمثیل شرح
 میشود که این دو زن دو عهد میباشند یکی از کوه سینا برای بندگی
 میزاید که آن ها جراست ۲۵ زیرا که ها جر کوه سینا است در عرب
 و مطابق است با اورشلیمی که موجود است زیرا که با فرزندان او در
 بندگی میباشد ۲۶ لیکن اورشلیم علیا آزاد است که مادر جمیع ما
 میباشد ۲۷ زیرا مکتوب است ای عاقر که نر آیدی شاد باش صدا کن
 و فریاد بر آوری تو که در دزه ندیدی زیرا که فرزندان زن بی کس از
 اولاد شوهر دار بیشترند ۲۸ لیکن ما ای بردران چون اسحق فرزندان

۲۹ وعده میباشم ۵ بلکه چنانکه آنوقت آنکه بر حسب جسم تولد یافت
 بروی که بر حسب روح بود جنما میکرد همچین. الان نیز است ۵
 ۳۰ لیکن کتاب چه میگوید کنیز و پسر او را بیرون کن که پسر کنیز با
 ۳۱ پسر آزاد میراث نخواهد یافت ۵ خلاصه ای برادران فرزندان کنیز
 نیستیم بلکه از زن آزادیم

(باب پنجم)

تنبيه بر ترك کردن طريق جسمانی و سلوك نمودن بطريق روحانی)
 پس بان آزادی که مسیح ما را بان آزاد کرد استوار باشید و باز در یوغ
 ۱ بندگی گرفتار مشوید ۵ اینک من پولس بشما میگویم که اگر مختون
 ۲ شوید مسیح برای شما هیچ نفع ندارد ۵ بلی باز بهر کس که مختون شود
 ۳ شهادت میدهم که مدیون است تا تمامی شریعت را بجا آورد ۵ همه
 ۴ شما که از شریعت عادل میشوید از مسیح باطل و از توفیق ساقط
 ۵ گشته اید ۵ زیرا که ما بواسطهٔ روح از ایمان مترقب امید عدالت
 ۶ هستیم ۵ که در مسیح عیسی نه ختنه فائده دارد و نه نامختونی بلکه ایمانی
 ۷ که بمحبت عمل میکند ۵ خوب میدویدید پس که شمارا از اطاعت
 ۸ راستی منحرف ساخت ۵ این نصیحت از او که شمارا دعوت کرد
 ۹ نیست ۵ خمیر مایهٔ اندک تمام خمیر را مخمر میسازد ۵ من در خداوند
 ۱۰ بر شما اعتماد دارم که هیچ رایء دیگر نخواهید داشت لیکن آنکه شمارا
 ۱۱ مضطرب سازد هر که باشد قصاص خود را خواهد یافت ۵ اما ای
 برادران اگر من تا بحال بختنه موعظه میکردم چرا جفا میدیدم که در

- ۱۲ این صورت لغزش صلیب برداشته میشود ۵ کاش آنانیکه شمارا
- ۱۳ مضطرب میسازند خویشتن را بریدندی ۵ زیرا که شما ای برادران به
- آزادی دعوت شدید اما زهار آزادی خود را فرصت جسم مکر دانید
- ۱۴ بلکه بمحبت یک دیگر را خدمت کنید ۵ زیرا که تمامی شریعت
- در یک لفظ کامل میشود در اینکه همسایه خود را چون خویشتن
- ۱۵ محبت نما ۵ اما اگر همدیگر را بکزد و بخورد با حذر باشید که مبادا
- ۱۶ از یکدیگر هلاک شوید ۵ اما میگویم بروح رفتار کنید پس به شهوات
- ۱۷ جسم نخواهید پرداخت ۵ زیرا که خواهش جسم بخلاف روح است
- و خواهش روح بخلاف جسم و این دو بایکدیگر منازعه میکنند
- ۱۸ بطوریکه آنچه میخواهید نمیکند ۵ اما اگر از روح هدایت شدید تحت
- ۱۹ شریعت نیستید ۵ و اعمال جسم اشکار است یعنی زنا و فسق و ناپاکی
- ۲۰ و فجور ۵ و بت پرستی و جاد و کسری و دشمنی و نزاع و کینه و خشم
- ۲۱ و طرفداری و شقاق و بدعتها ۵ و حسد و قتل و مستی و رندی و امثال
- اینها که شمارا خبر میدهم چنانکه قبل از این دادم که کنند کان چنین
- ۲۲ کارها وارث ملکوت خدا نمیشوند ۵ لیکن ثمرهٔ روح محبت و خوشی
- و سلام و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است ۵
- ۲۳ که هیچ شریعت مانع چنین کارها نیست ۵ و آنانیکه از آن مسیح
- ۲۴ میباشند جسم را با هوسها و شهواتش مصلوب ساخته اند ۵ اگر بروح
- ۲۵ زیست کنیم بروح هم رفتار بکنیم ۵ لاف زن مشویم تا یکدیگر را بخشم
- ۲۶ آوریم و بر یکدیگر حسد بریم

(باب ششم در فضیلت حلم و تواضع و سخاوت و غیره)

- ۱ اما ای برادران اگر کسی بخطائی گرفتار شود شما که روحانی هستید
- چنین شخص را بروح تواضع اصلاح کنید و خود را ملاحظه کن که
- ۲ مبادا تونیز در تجربه افتی ۵ بارهای یکدیگر را متحمل شوید و بدین
- ۳ نوع شریعت مسیح را بجا آرید ۵ زیرا اگر کسی خود را شخصی کمان برد
- ۴ حال آنکه چیزی نباشد خود را میفریبد ۵ اما هر کس عمل خود را
- امتحان بکند آنگاه فخر در خود به تنهایی خواهد داشت نه بر دیگری ۵
- ۵ زیرا هر کس حامل بار خود خواهد شد ۵ اما هر که در کلام تعلیم یافته
- ۶ باشد معلم خود را در همه چیزهای خوب مشارک بسازد ۵ فریب
- مخورید خدا را استهزاء نمیتوان کرد زیرا که آنچه آدمی بکاردها ندارد و
- ۷ خواهد کرد ۵ زیرا هر که برای جسم خود کاردار از جسم فساد را در و کند
- ۸ و هر که بروح کاردار روح حیات جاوانی خواهد دروید ۵ لیکن از
- نیکوکاری خسته نشویم زیرا که در موسم آن درو خواهیم کرد بشرطیکه
- ۹ ملول نشویم ۵ خلاصه بقدریکه فرصت داریم با جمیع مردم احسان
- ۱۰ بنمائیم علی الخصوص با اهل بیت ایمان ۵

(خاتمهٔ رساله)

- ۱۱ ملاحظه کنید چه حروف بزرگ بدست خود بشما نوشتم ۵ آنانیکه
- ۱۲ میخواهند صورتی نیکو در جسم نمایان سازند ایشان شمارا مجبور
- میسازند که مختون شوید محض نااینکه برای صلیب مسیح جفانه بینند ۵

۱۳	زیرا ایشان نیز که مختون اند خود شریعت را نگاه نمیدارند بلکه میخواهند
۱۴	شما مختون شوید تا در جسم شما افتخار کنند ۵ لیکن حاشا از من که
	افتخار کنم جز از صلیب خداوند ما عیسی مسیح که بوسیلهٔ او دنیا
۱۵	مرا مصلوب شد و من مردنیارا ۶ زیرا که در مسیح عیسی نه ختنه
۱۶	چیز نیست و نه نامختونی بلکه خلقتی تازه ۷ و آنانی که بدین قانون رفتار
۱۷	میکند سلام و رحمت بر ایشان باد و بر اسرائیل خدا ۸ بعد از این
	هیچکس مرا زحمت نرساند زیرا که من در بدن خود نشانهای خداوند
۱۸	عیسی را دارم ۹ ای برادران توفیق خداوند ما عیسی مسیح با روح
	شما باد آمین

رسالهٔ پولس رسول بافسسیان

(باب اوّل عنوان رساله)

پولس بارادهٔ خدا رسول عیسی مسیح بمقدّسینی که در افسس
میباشند و مؤمنین در مسیح عیسی ۱ توفیق و سلام از جانب پدر ما
خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد ۲

(مبارک خواندن خدا بجهت برکات و عطایای روحانی)

مبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که ما را مبارک ساخت
بهر برکت روحانی در ساویات در مسیح ۳ چنانکه ما را پیش از بنیاد
عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت مقدّس و بی عیب باشیم ۴
که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم بوساطت عیسی
مسیح بر حسب خوشنودی ارادهٔ خود ۵ برای ستایش مجد توفیق خود
که ما را بآن مستفیض کردانید در آن حبیب ۶ که در وی بسبب
خون او فدا یافته ایم یعنی آمرزش خطایا باندازهٔ دولت توفیق او ۷
که آنرا بآبی دریغ عطا فرمود در هر حکمت و فطانت ۸ چونکه سرّ
ارادهٔ خود را بمانسانید بروفق خوشی خود که در خود عزم نموده
بود ۹ برای انتظام کمال از منته تا همه چیز خواه آنچه در آسمان و خواه
آنچه بر زمین است در مسیح در یک سری جمع شود یعنی در او ۱۱

- ۱۲ ما نیز در روی میراث او شدیم چنانکه پیش معین کشتیم بر حسب قصد او که همه چیزها را موافق رای^۱ اراده^۲ خود میکند^۳ تا از ما که اوّل
- ۱۳ امیدوار بمسیح شدیم جلال او ستوده شود^۴ و شما نیز در او میبانشید از وقنیه که کلام حق^۵ یعنی بشارت نجات خود را شنیدید و چون بوی^۶
- ۱۴ ایمان آوردید مخنوم کشتید بروح القدس موعود^۷ که یعیانه میراث ما است برای فدای^۸ آن ملک خاص^۹ او تا جلال او ستوده شود

(دعای پولس برای مقدّسین)

- ۱۵ بنا برین من نیز چون خبر ایمان شما در عیسی خداوند و محبت شما را
- ۱۶ با همه مقدّسین شنیدم^۱ باز نمایستم از شکر نمودن برای شما و از یاد آوردن شما در دعا های خود^۲ تا آنکه خدای خداوند ما عیسی
- ۱۷ مسیح که پدر ذوالجلال است روح حکمت و کشف را در معرفت خود بشما عطا فرماید^۳ تا که چشمان دل شما روشن گشته بدانید که
- ۱۸ امید دعوت او چیست و کدام است دولت مجد میراث او در مقدّسین^۴ و چه مقدار است عظمت بی نهایت قدرت او نسبت
- ۱۹ ببا مؤمنین بر وفق شدت کار سازی قوت او^۵ که در مسیح کار ساز فرمود هنگامیکه او را از مردگان برخیزانید و بدست راست خود در
- ۲۰ سماویات نشانید^۶ بالاتر از هر ریاست و اقتدار و قوت و سلطنت و هر نامی که خوانده میشود نه در این عالم فقط بلکه در عالم آینده
- ۲۱ نیز^۷ و همه چیزها را زیر پای او نهاد و او را بر همه چیز سر فرمود برای کلیسائی^۸ که بدن اوست یعنی پری^۹ او که کل را در کل پر میسازد

(باب دوم در اینکه همه مردم بالطبع در گناه مرده اند و محض بتوفیق
خدا حیات یابند)

۱. و شمارا که در خطایا و گناهان مرده بودید زنده گردانید که در
آنهار رفتار میکردید بر حسب دوره انجمنان بر وفق رئیس سلطنت
هوا یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت کار سازی میکند
۳. که در میان ایشان همه مانیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی
میکردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود را بعمل می آوردیم و طبعاً
فرزندان غضب بودیم همچنانکه دیگران لیکن خدا که در رحانیت
۴. غنی است از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود ما را نیز که در
خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید زیرا که محض بتوفیق نجات
یافته اید و با او برخیزانید و در سماویات در مسیح عیسی نشانید
۶. تا در عالمهای آینده دولت بی نهایت توفیق خود را ظاهر سازد بلطف
بر ما در مسیح عیسی زیرا که محض بتوفیق نجات یافته اید بوسیله
۸. ایمان و این از شما نیست بخشش خدا است و نه از اعمال تا هیچکس
افتخار نکند زیرا که صنعت او هستیم آفریده شده در مسیح عیسی
۱۰. برای کارهای نیکو که خدا قبل مهیا نمود تا در آنها سلوک نمائیم

(در اتحاد یهود و امتها در مسیح)

۱۱. لهذا بیاد آورید اینکه شما قبل بحسب جسم از امتهای بودید که نامخنون
خوانده میشوند با آنچه ختنه نامیده میشود در جسم ساخته شده

- ۱۲ بدست ⑤ و اینکه در آن هنگام از مسیح جدا و از وطنیت آل اسرائیل
اجنبی و از عهد های وعده بیکانه ولی امید و بی خدا در دنیا بودید ⑤
- ۱۳ لیکن الحال در مسیح عیسی شما که پیشتر دور بودید بخون مسیح
نزدیک شده اید ⑤ زیرا که او سلام ما است که هر دور ایک گردانید
- ۱۴ و دنیواری را که در میان حائل بود منهدم ساخت ⑤ و عداوت یعنی
شریعت احکام را که مشتمل بر فرائض بود بجسم خود نابود ساخت
تا که مصالحه کرده از هر دو یک انسان جدید را در خود بیافریند ⑤
- ۱۶ و تا هر دور در یک جسد با خدا مصالحه دهد بوساطت صلیب
خود که بر آن عداوت را کشت ⑤ و آمده بشارت مصالحه را رسانید
۱۸ شما که دور بودید و مصالحه با تانیکه نزدیک بودند ⑤ زیرا که بوسیله
او هر دور یک روح دخول نزدیک ریافته ایم ⑤ پس از این بعد غریب
و اجنبی نیستید بلکه هموطن مقدسین هستید و از اهل خانه خدا ⑤
- ۲۰ و بر بنیاد رسولان و انبیاء بنا شده اید که خود عیسی مسیح سنگ زاویه
است ⑤ که در وی تمامی عمارت با هم مرتب شده پیکل مقدس در
۲۲ خداوند نمومیکند ⑤ و در وی شما نیز با هم بنا کرده میشوید تا در روح
مسکن خدا شوید

(باب سیم)

- در سر رحمت خدا به امتها و عهده رسالت پولس بسوی ایشان
- ۱ از این سبب من که پولس هشتم واسیر مسیح عیسی برای شما ای
۲ امتها ⑤ اگر شنیده باشید تدبیر توفیق الهی را که بجهه شما بمن عطا شده
(۵۰۰)

بود ۳ که این سرّاز راه کشف بر من اعلام شد چنانکه مختصری پیش
 نوشتم ۴ و از مطالعه آن میتوانید بفهمید ادراک من در سرّ مسیح ۵
 که آن در قرنهای گذشته به بنی ادم آشکارانیده بود بطوریکه الحال
 بر رسولان مقدّس و انبیاء او بروح مکشوف گشته است ۶ که امّت‌ها
 در میراث و در تن و در شرکت و عده او در مسیح بهره مند هستند
 بواسطت انجیل ۷ که خادم آن شدم بحسب عطای توفیق خدا که
 بروفق کار سازی قوّت او بمن عنایت شده است ۸ یعنی بمن که کمتر
 از کمترین همه مقدّسین ابن توفیق عطا شد که در میان امّت‌ها بدولت
 بی قیاس مسیح بشارت دهم ۹ و همه را روشن سازم باینکه چیست
 نسق آن سرّی که از بنای عالم‌ها مستور بود در خدا که همه چیز را
 بوسیله عیسی مسیح آفرید ۱۰ تا آنکه الحال برابر اب ریاست و اقتدار در
 سماویات حکمت کونا کون خدا بوسیله کلیسا معلوم شود ۱۱ بر حسب
 تقدیر ازلی که در خداوند ما مسیح عیسی فرمود ۱۲ که در وی جسارت
 و دخول با اعتماد داریم بسبب ایمان وی ۱۳ لهذا استدعا دارم که از
 زحمات من بجهت شما خسته خاطر مشوید که آن فخر شما است ۱۴

(دعاء)

از این سبب زانو میزنم نزد آن پدر ۱۴ که از او هر عشیره پدرانه در
 آسمان و بر زمین مسمی میشود ۱۵ که بحسب دولت جلال خود بشما
 عطا کند اینکه در انسانیت باطنی خود از روح او بقوّت زور
 آور شوید ۱۶ تا مسیح بواسطت ایمان در دل‌های شما ساکن شود ۱۷ و در
 (۵۰۱)

۱۹ محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده استطاعت یابید که با تمامی مقدسین
ادراک کنید که عرض و طول و عمق و علو چیست و عارف
شوید بمحبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر شوید تا تمام پری خدا
۲۰ الحال مرا و را که قادر است که بکند بی نهایت زیاد تر از هر آنچه بخواهم
۲۱ یا فکر کنم بحسب اتقوتی که در ما کار سازی میکند و مرا و را در کلیسا
در مسیح عیسی تا جمیع قرن ها تا ابد الابد مجد باد آمین

(باب چهارم در سیرت و سلوک مسیحیان)

۱ لهذا من که در خداوند اسیر می باشم از شما استدعا دارم که بشایستگی
۲ آن دعوتی که بآن خوانده شده اید رفتار بکنید و با کمال فروتنی
۳ و تواضع و حلم و تحمل یکدیگر بمحبت و سعی کنید که یکانگیز روح را
۴ در رشتهٔ سلام نگاه دارید و یک جسد هست و یک روح چنانکه
۵ نیز دعوت شده اید در یک امید دعوت خویش و یک خداوند
۶ یک ایمان یک تعمد و یک خدا و پدر همه که فوق همه و در میان
۷ همه و در همه شما است و لیکن هر یکی از ما را توفیق عطا شد بحسب
۸ اندازه بخشش مسیح و بنابراین میگوید (تعالی) و چون او به اعلیٰ علیین
۹ صعود نمود اسیر را با سیری برد و بخششها ب مردم داد و اما قوله صعود
۱۰ نمود چیست جز اینکه اول نزول هم کرد با سفل زمین و آنکه نزول
نمود همان است که صعود نیز کرد بالاتر از جمیع افلاک تا کل را پر
۱۱ کند و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیاء و بعضی مبشرین

- ۱۲ و بعضی شبانان و معلّمان را ۱ برای تکمیل مقدّسین برای کار خدمت
- ۱۳ برای تعمیر جسد مسیح ۲ تا زمانیکه همه بیکانگی ایمان و معرفت تامّ
- ۱۴ پسر خدا و بانسان کامل با اندازه قامت پری مسیح برسیم ۳ تا دیگر نباشیم
- اطفال از امواج متلطم و بهر سوراخ شده از باد هر تعلیم از حیلۀ مردمانی
- ۱۵ که بمکراندر بوده تدبیر ضلالت میکنند ۴ بلکه در محبت پیروی
- راستی نموده در هر چیز ترقی نمائیم بدو که سراسر است یعنی مسیح ۵ که
- ۱۶ از او تمام جسد با هم مرتّب و پیوند کشته بوساطت مایه گذار
- هر مفصلی و بر حسب عمل و به اندازه هر عضوی علیحده بدن را نمو
- میدهد برای تعمیر خویشتن در محبت ۶ پس این میکویم و در
- خداوند شهادت میدهم که شما دیگر رفتار منمائید چنانکه سایر امتها
- ۱۸ رفتار مینمایند در بطالت ذهن خود ۷ که در عقل خود تاریک
- هستند و از حیات الهی محروم بسبب جهالتی که از سخت دلی خود در
- ۱۹ ایشان است ۸ که بی حسّ شده خود را بنجور تسلیم کرده اند تا هر
- قسم ناپاکی را بجرص بعمل آورند ۹ لیکن شما مسیح را باینطور
- ۲۰ نیاموختید ۱۰ هرگاه او را شنیدید و در او تعلیم یافتید بنهیجه که حق در
- ۲۱ عیسی است ۱۱ تا آنکه شما از جهت رفتار گذشته خود انسانیت
- عتیق را که از شهوات فریبده فاسد میکردد از خود بیرون کنید ۱۲
- ۲۳ و بروح ذهن خود متجدّد شوید ۱۳ و انسانیت جدید را که بر صورت
- ۲۴ خدا در عدالت و قداس حقیقی آفریده شده است بپوشید ۱۴
- ۲۵ لهذا دروغ را ترک کرده هر کس با هم سایه خود را است بگوید زیرا که

- ۲۶ اعصای یکدیگریم ۵ خشم گیرید و گناه مورزید خورشید بر غیظ شما
 ۲۷ غروب نکند ۵ ابلیس را مجال ندهید ۵ دزد دیگر دزدی نکند بلکه
 ۲۸ بدستهای خود کار نیکو کرده زحمت بکشد تا بتواند نیاز مندی را
 ۲۹ چیزی دهد ۵ هیچ سخن بد از دهان شما بیرون نیاید بلکه آنچه بحسب
 حاجت و برای تعمیر نیکو باشد تا مستمعین را فیضی رساند ۵
 ۳۰ و محزون مسازید روح القدس خدا را که با و مختون شده اید برای
 ۳۱ روز رستگاری ۵ و هر قسم تلخی و غیظ و خشم و بدکوی و کفر و هر نوع
 ۳۲ خیانت را از خود دور کنید ۵ و بایک دیگر مهربان باشید و رحیم
 و همدیگر را عفو نمائید چنانکه خداهم در مسیح شمارا آمرزیده است

(باب پنجم)

- ۱ پس خدا را اقتدا کنید مانند فرزندان عزیز ۵ و در محبت رفتار
 ۲ کنید چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود و خویشان را در راه ما بخدا
 ۳ هدیه و قربانی گذرانید برای عطر خوشبوی ۵ اما زنا و هر ناپاکی
 و طمع در میان شما هرگز مذکور هم نشود چنانکه مقدسین را میشاید ۵
 ۴ و نه قباح و بیهوده کوی و چرب زبانی که اینها شایسته نیست بلکه
 ۵ شکر گذاری ۵ زیرا اینرا می دانید که هر زانی یا ناپاک یا طماع که
 ۶ بت پرست باشد میراثی در ملکوت مسیح و خدا ندارد ۵ احدی شمارا
 بسخنان باطل فریب ندهد زیرا که بسبب اینها غضب خدا بر ابنای
 ۷ معصیت نازل می شود ۵ پس با ایشان شریک مباشید ۵ زیرا که
 ۸ بیشتر ظلمت بودید لیکن الحال در خداوند نور میباشید پس چون

- فرزندان نور رفتار کنید ۹ زیرا که میوه نور در کمال نیکویی و عدالت
و صداقت است ۱۰ و تحقیق نمائید که پسندیده خداوند چیست ۱۱
و در اعمال بی ثمر ظلمت شریک مباشید بلکه آنها را متنبه سازید ۱۲
از آن رو که کارهایی که ایشان در خفا میکنند حتی ذکر آنها هم قبیح
است ۱۳ لیکن هر چیزی که متنبه شود از نور ظاهر می گردد زیرا که هر چه
ظاهر میشود نور است ۱۴ بنابراین میگوید (تعالی) ای تو که خفته بیدار
شده از مردگان برخیز تا مسیح در تو درخشد ۱۵ پس با خبر باشید که
بدقت رفتار نمائید نه چون جهال بلکه چون حکماء ۱۶ و وقت زادر
یابید زیرا روز کار نامساعد است ۱۷ ازینجهه بی فهم مباشید بلکه فهم
کنید که اراده خداوند چیست ۱۸ و مست شراب مشوید که در آن
فجور است بلکه از روح پر شوید ۱۹ و بایکدیگر بمزامیر و تسبیحات
و سرودهای روحانی تکلم کنید و در دل های خود بخداوند با آواز
بخوانید و سرود نمائید ۲۰ و پیوسته بجهه هر چیز خدا و پدر را بنام
خداوند ما عیسی مسیح شکر گذارید ۲۱ همدیگر را در خدا ترسی
اطاعت کنید ۲۲

- (نصایح بزنان و شوهران و فرزندان و والدین و غلامان و آقایان)
۲۲ ای زنان شوهران خود را اطاعت کنید چنانکه خداوند را ۲۳ زیرا که
شوهر سرزن است چنانکه مسیح نیز سر کلیسا و اونجات دهنده
بدنست ۲۴ لیکن همچنانکه کلیسا مطیع مسیح است هم چنین زنان نیز
شوهران خود را در هر امری باشند ۲۵ ای شوهران زنان خود را محبت

نمائید چنانکه مسیح هم کلیسارا محبت نمود و خویشان را در راه آن تسلیم کرد ۲۶ تا آنرا بغسل آب بوسیله کلام طاهر ساخته تقدیس نماید ۲۷ و تا کلیسای مجید را بنزد خود حاضر سازد که لگه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد بلکه تامقدس و بی عیب باشد ۲۸ همین طور باید مردان زنان خویش را مثل بدن خود محبت کنند زیرا هر که زوجه خود را محبت نماید خویشان را محبت می نماید ۲۹ زیرا هیچ کس هرگز جسم خود را دشمن نداشته است بلکه آنرا تربیت و نوازش میکند چنانکه خداوند کلیسارا ۳۰ زانرو که اعضای بدن وی میباشد از جسم و از استخوانهای او ۳۱ ازینجا است که مرد پدر و مادر خود را رها کرده بازوجه خویش خواهد پیوست و آن دویکتن خواهند بود ۳۲ این سری عظیم است لیکن من درباره مسیح و کلیسا سخن میگویم ۳۳ خلاصه هر یکی از شما نیز زن خود را مثل نفس خود محبت بنماید و زن شوهر خود را باید احترام نماید

(باب ششم)

۱ ای فرزندان والدین خود را در خداوند اطاعت نمائید زیرا که ۲ این انصافست پدر و مادر خود را احترام نمائید این حکم اول باو عهده ۳ است ۴ تا ترا عافیت باشد و عمر دراز بر زمین کنی ۵ و ای پدران فرزندان خود را بخشم میآورید بلکه ایشانرا به تأدیب و نصیحت خداوند ۵ تربیت نمائید ۶ ای غلامان آقایان بشری خود را چون مسیح با ترس و لرز با سادگی اطاعت کنید ۶ نه بخدمت حاضران مثل طالبان

۷ رضا مندئ انسان بلکه چون غلامان مسیح که اراده خدا را از دل
بعمل میآورند و به نیت خالص خداوند را بندگی میکنند نه
۸ انسانرا و میداند هر کس که عمل نیکو کند مکافات آنرا از خداوند
۹ خواهد یافت خواه غلام و خواه آزاد و ای آقایان با ایشان بهمین
نسق رفتار نمایند و از تهدید کردن احترام کنید چونکه میدانید که
خود شما را هم آقای هست در آسمان و او را نظربضا هر نیست

(در آراسته شدن به اسلحه خدا)

۱۰ خلاصه ای برادران من در خداوند و در شدت قوت او زور
آور شوید و تمام اسلحه خدا را بپوشید تا بتوانید با مکرهای ابلیس
۱۱ مقاومت کنید زیرا که ما را کشتی گرفتن با خون و جسم نیست بلکه
۱۲ بار و ساء و سلاطین و جهانداران ظلمت حاضر و باقوات روحانی
شر و رساویات و لهذا اسلحه نام خدا را بردارید تا یارای مقاومت در
۱۳ روز شریرداشته باشید و همه کار را بجا آورده استوار بمانید پس
۱۴ کمر خود را بر راستی بسته و جوشن عدالت را در بر کرده بایستید
۱۵ و نعلین استعداد انجیل سلام را در پا کرده و بر بالای همه سپر ایمانرا
۱۶ کشیده که بآن بتوانید تمام تیرهای آتشین شریر را خاموش کنید
۱۷ و خود نجات و شمشیر روح را که کلام خداست بردارید و به تمام
۱۸ دعاها و صلوات پیوسته در روح عبادت کنید و در این برای همه
۱۹ مقدسین بکمال مواظبت و دعایدار باشید و برای من تا کلام بن

عطا شود تا آنکه بکشد کئی زبان با جلادت سرانجیل را اعلام نمایم ۲۰
 که برای آن در زنجیر الچی کری میکنم تا در آن بدلیری سخن گویم
 بطوریکه میباید گفت ۲۱

(خاتمه رساله)

اما تا شام از کیفیت کارهای من مطلع شوید تیخیکس که برادر عزیز ۲۱
 و خادم امین خداوند است شمارا از هر چیز خواهد آگاهانید ۲۲
 او را بجهت همین بنزد شما فرستادم تا از احوال ما آگاه باشید و دل‌های
 شمارا تسلی بخشد ۲۳ برادران را سلام و محبت با ایمان از جانب خدای
 پدر و عیسی مسیح خداوند باد ۲۴ با همه کسانی که مسیح عیسی خداوند
 مارا با خلوص محبت میکنند توفیق باد آمین

رسالهٔ پولس رسول بفیلیپیان

(باب اول عنوان رساله)

- ۱ پولس و تیموتاؤس غلامان عیسی مسیح همه مقدسین در مسیح
۲ عیسی که در فیلیپی میباشند با استقنان و شما سان و توفیق و سلام
از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد و
(شکر گذاری و دعای در حق ایشان)
- ۳ در تمامی یاد کاری شما خدای خود را شکر می‌کنم و پیوسته در
۴ هر دعای خود برای جمیع شما و بخوشی دعا می‌کنم و بسبب شرکت شما
۵ در خدمت انجیل از روز اول تا بحال و چونکه با بن اعتماد دارم که
۶ او که عمل نیکو در شما شروع کرد آنرا تا روز عیسی مسیح بکمال خواهد
۷ رسانید و چنانکه مراسم را و راست که در باره همه شما همین فکر کنم
زیرا که شما را در دل خود می‌دارم که در زنجیرهای من و در حجت
۸ و اثبات انجیل همه شما با من شریک در این نعمت هستید و زیرا خدا مرا
شاهد است که چه قدر در احشای عیسی مسیح مشتاق همه شما هستم و
۹ و برای این دعای کنم تا محبت شما در معرفت و کمال فهم بسیار افزون
۱۰ تر شود و تا چیزهای افضل را بگزینید و در روز مسیح بی غش و بی
۱۱ لغزش باشید و مملو شوید از میوه عدالت که بوسیله عیسی مسیح
برای تجید و حمد خداست و

(ذکر احوال پولس در زندان روما)

- ۱۲ اما ای برادران میخواهم شما بدانید که آنچه بر من واقع گشت نزدیکتر به
- ۱۳ ترقی بشارت انجامید @ بجایکه زنجیرهای من آشکارا شد در مسیح در
- ۱۴ تمام قصر و همه دیگران @ و اکثر از برادران در خداوند از زنجیرهای
- من اعتماد بهم رسانیده بیشتر جرأت میکنند که کلام خدا را بی ترس
- ۱۵ بگویند @ اما بعضی از حسد و نزاع موعظه بمسیح میکنند ولی بعضی هم
- ۱۶ از خوشنودی @ اما آنان از طرفداری نه از اخلاص بمسیح اعلام میکنند
- ۱۷ و گمان میبرند که بزنجیرهای من زحمت می افزایند @ ولی اینان از راه
- ۱۸ محبت چونکه میدانند که من بجهت حایة انجیل معین شدم @ پس چه
- جز اینکه بهر صورت خواه به پناه و خواه برآستی بمسیح موعظه میشود
- ۱۹ و از این شادمانم و شادی هم خواهم کرد @ زیرا میدانم که این به نجات
- من خواهد انجامید بوسیله دعای شما و تأیید روح عیسی مسیح @
- ۲۰ بر حسب انتظار و امید من که در هیچ چیز نجات نخواهم کشید بلکه در
- کمال جلالت چنانکه همیشه الان نیز مسیح در بدن من مجد خواهد
- ۲۱ یافت خواه در حیات خواه در موت @ زیرا که مرا زیستن مسیح است
- ۲۲ و مردن نفع @ ولیکن اگر زیستن در جسم همان ثمر کار من است پس
- ۲۳ نمیدانم کدام را اختیار کنم @ زیرا میان این دو سخت گرفتار هستم چونکه
- خواهش دارم که رحلت کنم و با مسیح باشم که این بسیار بهتر است @
- ۲۴ لیکن در جسم ماندن برای شما لازم تر است @ و چون این اعتماد
- ۲۵

دارم میدانم که خواهم ماند و نزد همه شما توقف خواهم نمود بجهة
 ۲۶ ترقی و خوشی ایمان شما تا افتخار شما در مسیح عیسی در من افزوده
 ۲۷ شود بوسیله آمدن من بار دیگر نزد شما باری بطور شایسته انجیل
 مسیح سلوک نمایند تا خواه آیم و شما را بینم و خواه غایب باشم احوال
 شما را بشنوم که بیک روح برقرارید و بیک نفس برای ایمان انجیل
 ۲۸ جدّو جهد میکنید و در هیچ امری از دشمنان ترسان نیستید که
 همین برای ایشان دلیل هلاکت است اما شما را نجات و این از
 ۲۹ خداست زیرا که شما عطا شد بخاطر مسیح نه فقط ایمان آوردن باو
 ۳۰ بلکه زحمت کشیدن هم برای او و شما را همان جهاد است که در من
 دیدید و الآن هم میشنوید که در من است

(باب دوم در افتد کردن بمسیح در تواضع و فروتنی)

۱ بنا برین اگر نصیحتی هست در مسیح یا تسلی محبت یا شرکت در روح
 ۲ یا شفقت و رحمت هست پس خوشی مرا کامل گردانید تا یکرای
 ۳ و متحد در محبت و یک دل شده یک فکر داشته باشید و در هیچ
 امر طرفداری و لافزنی مکنید بلکه با فروتنی دیگری را از خود بهتر
 ۴ بدانید و هریکی از شما ملاحظه کارهای خود را نکند بلکه هر کدام
 ۵ امورد دیگری را پس همین خاطر در شما بشود که در مسیح عیسی نیز
 ۶ بود که چون در صورت خدا بود با خدا برابر بودن را غنیمت
 ۷ نشمرده لیکن خود را خالی کرده صورت غلام را پذیرفت و در شبیه

- ۸ انسان شد و چون در هیئت انسان یافت شد خویشتن را فروتن
 ۹ ساخت و تابوت بلکه تابوت صلیب مطیع گردید و از اینجه خدا
 نیز او را بغایت سرافراز نمود و نامی را که فوق جمیع نامها است بدو
 ۱۰ بخشید و تا بنام عیسی هر زانوئی از آنچه در آسمان و بر زمین و زیر زمین
 ۱۱ است خم شود و هر زبانی اقرار کند که عیسی مسیح خداوند است
 ۱۲ برای تجید خدای پدر و پس ای عزیزان من چنانکه همیشه نه در
 حضور من فقط بلکه بسیار زیاد تر الآن و قتی که غایم فرمان بردار
 ۱۳ میبودید نجات خود را بر سر و لرز بعمل آورید و زیرا خداست که
 در شما بر حسب رضامندی خود هم اراده و هم فعل را بعمل میآورد و
 ۱۴ و هر کار را بدون همه و مباحنه بکنید و تابی عیب و ساده دل
 ۱۵ و فرزندان خدایی ملامت باشید در میان قومی کج رو و کردن کش
 ۱۶ که در آن میان چون چراغ در جهان میدرخشید و کلام حیات را
 بر افرازید بجهت افتخار من در روز مسیح تا آنکه عبثاندویده و عبثاً
 ۱۷ زحمت نکشیده باشم بلکه هر گاه بر قربانی و خدمت ایمان شمار یخنه
 ۱۸ شوم شادمان هستم و با همه شما شادی میکنم و همچنین شما نیز شاد
 مان هسید و با من شادی میکنید

(در ارسال تیموتاؤس و آپفروتس)

- ۱۹ و در عیسی خداوند امید وارم که تیموتاؤس را بزودی نزد شما به
 ۲۰ فرستم تا من نیز از احوال شما مطلع شده تازه روح کردم و زیرا کسی

۲۱ دیگر را هم دل ندارم که به اخلاص درباره شما اندیشد. زانرو که
 ۲۲ دیگران نفع خود را میطلبند نه امور عیسی مسیح را. اما برهان اورا
 ۲۳ میدانید که چون فرزند با پدر خدمت انجیل با من کرده است. پس
 امید وارم که چون دیدم کار من چه طور میشود اورا بیدرنک بفرستم.
 ۲۴ اما در خداوند اعتماد دارم که خود هم بزودی بیایم. ولی لازم دانستم
 ۲۵ که آپفرو دتس را بسوی شمار وانه نمایم که مرا برادر و هم کار و هم جنک
 میباشد اما شمارا رسول و خادم حاجت من. زیرا که مشتاق همه
 شما بود و غمگین شد از اینکه شنیده بودید که بیمار بود. و فی الواقع
 بیمار مشرف بر موت بود لیکن خدا بروی ترحم فرمود و نه برا و فقط
 بلکه بر من نیز تا مرا غمی بر غم نباشد. پس بسی بیشتر اورا روانه
 نمودم تا از دیدنش باز شاد شوید و حزن من کمتر شود. پس اورا در
 ۳۰ خداوند با کمال خوشی پذیرید و چنین کسانرا محترم بدارید. زیرا
 در کار مسیح مشرف بر موت شد و جان خود را بخاطر انداخت تا نقص
 خدمت شمارا برای من بکمال رساند

(باب سیم در اجتناب از معلمین کذب و اجتهاد در طلب کمال مسیح)

۱ خلاصه ای برادران من در خداوند خوش باشید همان مطالب را
 ۲ بشما نوشتن بر من سنگین نیست و ایمنی شما است. از سکها با حذر
 ۳ باشید از بدکاران احتراز نایید از مقطوعان پرهیزید. زیرا که مختونان
 ما هستند که خدا را در روح عبادت میکنیم و بمسیح عیسی افتخار میکنیم

- ۴ و بر جسم اعتماد نداریم ۵ هر چند مرا در جسم نیز اعتماد است اگر کسی
 ۵ دیگر کمان برد که در جسم اعتماد دارد من بیشتر ۶ روز هشتم مختون
 شده و از قبیله اسرائیل از سبط بن یامین عبرانی از عبرانیان از جهت
 ۶ شریعت فریسی ۷ از جهت غیرت جفا کننده بکلیسا از جهت عدالت
 ۷ شریعتی بی عیب ۸ اما آنچه مرا سود میبود آنرا بخاطر مسیح زیان
 ۸ دانستم ۹ بلکه تا بحال همه چیز را نسبت بفضیلت معرفت خداوند
 خود مسیح عیسی زیان میدانم که بخاطر او همه چیز را زیان کرده فضله
 ۹ شمرده ام تا مسیح را دریابم ۱۰ و در وی یافت شوم نه با عدالت خود
 که از شریعت است بلکه با آن که بوسیله ایمان مسیح میشود یعنی
 ۱۰ عدالتی که از خدا بر ایمان است ۱۱ و تا بشناسم او را و قوت قیامت وی
 ۱۱ و شرکت در آلام وی چون باموت او مشابه کردم ۱۲ مگر بهر وجه
 ۱۲ بقیامت از مزدگان برسم ۱۳ نه اینکه تا بحال بچنگ آورده یا تا بحال
 کامل شده باشم ولی در پی آن میکوشم بلکه شاید آنرا بدست آورم
 ۱۳ که برای آن مسیح مرا بدست آورد ۱۴ ای برادران کن نمیرم که من
 بدست آورده ام لیکن یک چیز میکنم که آنچه عقب است فراموش
 ۱۴ کرده و بسوی آنچه در پیش است خویشتن را کشیده ۱۵ در پی مقصد
 ۱۵ میکوشم بجهت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است ۱۶ پس
 جمیع ما که کامل هستیم چنین فکر کنیم و اگر فی الجمله فکر دیگر
 ۱۶ داریم خدا این راه بر شما کشف خواهد فرمود ۱۷ اما بهر مقامی که
 ۱۷ رسیده ایم بهمان قانون رفتار باید کرد و همان فکر باید داشت ۱۸ ای

برادران با هم بمن اقتدا نمایند و ملاحظه کنید آنرا که بحسب نمونه که
 ۱۸ در ما دارید رفتار میکنند. زیرا که بسیاری رفتار مینمایند که ذکر
 ایشان بارها برای شما کردم و حال نیز با کریه میکنم که دشمنان صلیب
 ۱۹ مسیح میباشند. که انجام ایشان هلاکت است و خدای ایشان شکم
 و افتخار ایشان در ننگ ایشان و چیزهای دنیوی را اندیشه میکنند.
 ۲۰ اما وطن مادر آسمانست که از آنجا نیز نجات دهنده را یعنی عیسی مسیح
 ۲۱ خداوند انتظار میکشیم. که جسد ذلیل ما را تبدیل خواهد نمود تا
 بصورت جسد مجید او مصور شود بر حسب کار سازی قوت خود که
 همه چیز را مطیع خود بگرداند

(باب چهارم)

بنابراین ای برادران عزیز و مورد استیاق من و شادی و تاج من
 به همین طور در خداوند استوار باشید ای عزیزان

(نصایح چند و خاتمه رساله)

۱ از افودیه استدعا دارم و به سستیخی التماس دارم که در خداوند یکرای
 ۲ باشند. و از تونیزای یا رخالص خواهش میکنم که ایشانرا امداد کن
 ۳ زیرا که در جهاد انجیل با من شریک میبودند با اگلیمنتس نیز و سائر
 ۴ همکاران من که نام ایشان در دفتر حیات است. در خداوند دائما
 ۵ شاد باشید و باز میگویم شاد باشید. اعتدال شما بر جمیع مردم
 ۶ معروف بشود خداوند نزدیک است. برای هیچ چیز اندیشه نکنید

- بلکه در هر امری بصلوة و دعا با تسکیر کذاری مسؤلات خود را بخدا
 ۷ عرض کنید و سلام خدا که فوق از تمامی عقل است دلها و ذهنهای
 ۸ شمارا در مسیح عیسی نگاه خواهد داشت و خلاصه ای برادران هر چه
 راست باشد و هر چه حسن و هر چه عادل و هر چه پاک و هر چه جمیل
 و هر چه نیک نام است و هر فضیلت و هر مدحی که هست در اینها تفکر
 ۹ کنید و آنچه در من آموخته و پذیرفته و شنیده و دیده اید آنها را
 ۱۰ بعمل آرید و خدای سلام باشما خواهد بود و در خداوند بسیار شاد
 گردیدم که الان آخر اندیشه شما برای من شکوفه آورد و در این
 ۱۱ تفکر میکردید لیکن فرصت نیافتید و نه آنکه از احتیاج سخن میگویم
 ۱۲ زیرا که آموخته ام که در هر حالتی که باشم قناعت کم و نیازمندی را
 میدانم و دولت مندی را هم یافته ام در هر صورت و در همه چیز سیری
 ۱۳ و کرسنکی و دولت مندی و افلاس را یاد گرفته ام و قوت هر چیز را دارم
 ۱۴ در مسیح که مرا تقویت می بخشد لیکن نیکوئی کردید که در تنگی
 ۱۵ بامن شریک شدید اما ای فیلیپیان شام آگاهید که در شروع انجیل
 چون از مکادونیّه روانه شدم هیچ کلیسا در امر دادن و گرفتن بامن
 ۱۶ شراکت نکرد جز شما و بس و که در تسالونیکی هم یکد و دفعه برای
 ۱۷ احتیاج من فرستادید و نه آنکه سوغات میخواهم بلکه طالب ثمری
 ۱۸ میباشم که بحساب شما بیفزاید ولی همه چیز بلکه بیشتر از کفایت
 دارم مملو گشته ام چونکه هدایای شما را از آپفرو دتس یافته ام که
 ۱۹ عطر خوشبو و قربانی مقبول و پسندیده خدا است اما خدای من

۲۰ بر حسب دولت خود در جلال همه احتیاج شما را رفع خواهد نمود در
 ۲۱ مسیح عیسی و خدا و پدر ما را تا ابد الابد مجد باد آمین و هر
 مقدس در مسیح عیسی را سلام برسانید و برادرانیکه با من میباشند
 ۲۲ بشما سلام میفرستند و جمیع مقدسین بشما سلام میرسانند علی
 ۲۳ الخصوص آنانیکه از اهل خانهٔ قیصر هستند و توفیق خداوند ما
 عیسی مسیح با جمیع شما باد آمین

رساله پولس رسول به کولسیان

(باب اول در شکر گذاری خدا بسبب ایمان و امید و محبت ایشان)

- ۱ پولس باراده خدا رسول مسیح عیسی و تیموتاؤس برادر بمقدسین
۲ در کولسی و برادران امین در مسیح توفیق و سلام از جانب پدر ما خدا
۳ و عیسی مسیح خداوند بر شما باد خدا و پدر خداوند خود عیسی مسیح را
۴ پیوسته برای شما در دعای خود شکر میکنیم چونکه ذکر ایمان شما در
۵ مسیح عیسی و محبتی که با جمیع مقدسین مینماید شنیدیم بسبب
امیدی که بجهت شما در آسمان گذاشته شده است که خبر آن را در کلام
۶ راستی انجیل سابقاً شنیدید که بشما وارد شد چنانکه در تمامی عالم
نیز و میوه میآورد و غنم میکند بهمین طوریکه در میان شما هم از روزی
۷ که آنرا شنیدید و توفیق خدا را در راستی ادراک کردید چنانکه
از افراس تعلم یافتید که با ما غلام عزیز و خادم امین مسیح برای شما
۸ است و او ما را نیز خبر داد از محبت شما در روح و از آنچه مانیز
از روزی که این شنیدیم بازنی ایستیم از دعا کردن برای شما و مسئلت
نمودن تا از کمال معرفت اراده او در هر حکمت و فهم روحانی
۱۰ مملو شوید تا شما بطریق شایسته خداوند به کمال رضامندی
او رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و بمعرفت کامل خدا غنم کنید

- ۱۱ و به اندازه قدرت جلال او بقوت تمام زور آور شوید تا صبر کامل
 ۱۲ و طول اناة را با شادمانی بهمرسانید و پدر را شکر گذارید که ما را
 ۱۳ لایق بهره میراث مقدسین در نور گردانید که ما را از اقتدار ظلمت
 ۱۴ رها نیده بملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت که در وی فدای
 ۱۵ خود را یعنی آمرزش گناهان خود یافته ایم که او صورت خدای
 ۱۶ نادیده است نخست زاده تمامی آفریدگان زیرا که در او جمیع
 موجودات آفریده شد خواه آنچه در آسمان یا بر زمین باشد از اشیاء
 دیده و نادیده و خواه از تختها و سلطنتها و ریاسات و قوآت همه بوسیله
 او و برای او آفریده شد و او هست قبل از همه و در وی همه
 ۱۸ موجودات قیام دارد و او بدن را یعنی کلیسا را سراسر است زیرا که
 او ابتداست و نخست زاده از مردگان تا در همه چیز او مقدم شود
 ۱۹ زیرا خدا رضایت داد که تمامی پری خود در او ساکن شود و اینکه
 ۲۰ بواسطت او همه موجودات را با خود مصالحه دهد چونکه بخون
 صلیب وی سلام را پدید آورد بلی بوسیله او همه را خواه آنچه بر زمین
 و خواه آنچه در آسمانست و شمارا که سابقا در فهم خود از اعمال شر
 ۲۱ خود اجنبی و دشمن بودید با فعل مصالحه داده است در بدن
 ۲۲ بشری خود بوسیله موت تا شمارا در حضور خود مقدس و بی عیب
 ۲۳ و بی ملامت حاضر سازد بشرطیکه ثابت بمانید در ایمان بنیاد نهاده
 و قایم و جنبش نخورید از امید انجیل که در آن تعلم یافتید و تمامی
 خلقت زیر آسمان بدان موعظه شد و من پولس خادم آن شده ام

۲۴ الان از زحمتهای خود در راه شماسادی میکنم و نقصهای زجات
 مسیح را در بدن خود بکمال میرسانم برای بدن او که کلیسا است ۵
 ۲۵ که من خادم آن گشته ام بر حسب تدبیر الهی که بمن برای شماسپرد
 ۲۶ شد تا کلام خدا را بکمال رسانم ۵ یعنی آن سری که از دهور و قرون
 ۲۷ مخفی داشته شده بود لیکن الحال بمقدسین او مکشوف گردید ۵ که
 بایشان خدا اراده نمود تا معرفت کیفیت دولت مجد این سر را در میان
 ۲۸ امتها عطا فرماید که آن مسیح در شما امید جلال است ۵ و ما او را اعلام
 مینابیم در حالتیکه هر شخص را تنبیه می کنیم و هر کس را بهر حکمت
 ۲۹ تعلم میدهم تا هر کس را کامل در مسیح عیسی حاضر سازیم ۵ و برای
 این با جتهاد محنت هم میکشم بحسب کار سازی او که در من بقوت
 عمل میکند

(باب دوم نصیحت در اجتناب از فلسفه و تعالید باطله)

۱ زیرا میخواهم شما آگاه باشید که مرا چه نوع اجتهاد است برای شما
 ۲ و اهل لاؤدیکه و آنانیکه صورت مراد در جسم ندیده اند ۵ نادلهای
 ایشان تسلی یابد با هم پیوند شده در محبت و بکمال دولت تیقن ادراک
 ۳ تا به معرفت کامل سر خدا یعنی مسیح ۵ که در روی تمامی خزائن حکمت
 ۴ و علم مخفی است ۵ اما این میکویم تا هیچکس شما را بسنخنان دلاویز
 ۵ اغوان کند ۵ زیرا که هر چند در جسم غایم لیکن در روح با شما بوده
 ۶ شادی میکنم و نظم و استقامت ایمان را در مسیح نظاره میکنم ۵ پس
 ۷ چنانکه عیسی مسیح و خداوند را پذیرفتید در روی رفتار نمائید ۵ که

در اوریشه کرده و تعمیر میشوید و بایمان راسخ میکردید بطوریکه
 ۸ تعلم یافته اید و در آن باشکر گذاری ترقی میکنید و با خبر باشید که
 کسی شماران را بد بفسفه و مکر باطل بر حسب تقلید مردم و برفوق
 ۹ فرائض مبادی عالم نه بر حسب مسیح و که در وی از جهة جسم تمامی
 ۱۰ پُرئی الوهیت ساکنست و تکمیل شده اید در او که سر تمامی ریاست
 ۱۱ و اقتدار است و در وی مختون شده اید بختنه ناساخته بدست
 ۱۲ یعنی بیرون کردن بدن جسمانی بوسیله اختنار مسیح و باوی در
 تعمید مدفون شدید که در آنهم بر خیزانیده شدید بایمان بر قدرت
 ۱۳ خدا که او را از مردگان بر خیزانید و شمارا که در خطایا و ناخوتنی
 جسم خود مرده بودید با اوزنده گردانید چونکه همه خطایای شمارا
 ۱۴ آمرزید و آن دستخطی را که ضدا و مشتمل بر فرائض و بخلاف ما
 بود محو ساخت و آنرا بصلیب خود میخ زده از میان برداشت و از
 ۱۵ خویشان ریاسات و قوأت را بیرون کرده آنها را علانیة آسکارا نمود
 ۱۶ چون در آن بر آنها ظفر یافت و پس کسی شمارا در خصوص اکل
 ۱۷ و شرب و درباره عید و هلال و سبت ملزم نسازد و زیرا که اینها سایه
 ۱۸ اشیاء آینده است لیکن بدن از مسیح است و کسی انعام شماران را بد
 به اراده خود در فروتنی و عبادت ملئکه چون مداخلت میکند
 در اموریکه ندیده است و از ذهن جسمانی خود بیجا مغرور شده
 ۱۹ است و بسر متمسک نشده که از آن تمامی بدن بمفاصل و رگها تغذیه
 ۲۰ یافته و مرتب شده نمومیکند به نموی که از خداست و چونکه با مسیح

از فرائض مبادیء عالم مردید چگونه است که کویا در عالم زنده
 ۲۱ بوده زیر دست فرائض میشود ۱ لمس مکن و محش بلکه دست
 ۲۲ مگذار ۲ که همه اینها محض به استعمال فاسد میشود بر حسب نفاذ
 ۲۳ و تعالم مردم ۲ که چنین چیزها هر چند صورت حکمت دارد در
 نوافل و فروتنی و آزار بدن ولی فائده ندارد جز برای سیر ساختن جسم

(باب سیم نصیحت در فناء نفس جسمانی و پوشیدن انسانیت تازه)

۱ پس چون با مسیح برخاستید چیزهای علوی را بطلبید در آنجا که
 ۲ مسیح است بدست راست خدا نشسته ۲ در آنچه بالا است فکر کنید
 ۳ نه در آنچه بر زمین است ۲ زیرا که وفات کردید و زندگی شما با مسیح
 ۴ در خدا مخفی است ۲ چون مسیح که حیات ما است ظاهر شود
 ۵ آنگاه شما هم با وی در جلال ظاهر خواهید شد ۲ پس اعضای خود را
 ۶ که بر زمین هستند مقتول سازید زنا و ناپاکی و هوی و شهوت قبیح
 ۶ و طمع که بت پرستی است ۲ که بسبب اینها غضب خدا بر ابنای
 ۷ معصیت وارد میآید ۲ که شما نیز سابق در اینها رفتار میکردید
 ۸ هنگامیکه در آنها زیست مینمودید ۲ لیکن الحال شما همه را ترک
 کنید یعنی خشم و غیظ و بد خوئی و بد کوی و فحش را از زبان خود ۲
 ۹ به یک دیگر دروغ مگویید چونکه انسانیت کهنه را با اعمالش از خود
 بیرون کرده اید ۲ و تازه را پوشیده اید که بصورت خالق خویش
 ۱۰ تا بمعرفت کامل متجدد میشود ۲ که در آن نه یونانیست نه یهود نه

ختنه نه نامختونی نه بربری نه سکیتی نه غلام ونه آزاد بلکه همه ودر
 ۱۲ همه مسیح است @ پس مانند برگزیدگان خدا مقدس و محبوب
 احشای رحمت و مهربانی و تواضع و حلم و طول انات را بپوشید @
 ۱۳ و محمل یکدیگر شده همدیگر را عفو کنید هرگاه کسی بر دیگری
 ادعائی داشته باشد چنانکه مسیح شمارا آمرزید شما نیز چنین کنید @
 ۱۴ و براین همه محبت را که کمر بند کمال است @ و سلام خدا در دلهای
 ۱۵ شما مسلط باشد که بآنها در یک بدن دعوت شده اید و شاکر باشید @
 ۱۶ کلام مسیح در شما زیاده و زیاده ساکن بشود بکمال حکمت و یکدیگر را
 تعلم و نصیحت کنید بزمیر و تسبیحات و سرودهای روحانی و در
 ۱۷ دلهای خود بشکر گذاری خدا را بسرایید @ و آنچه کید در قول و فعل
 همه را بنام عیسی خداوند بکنید و خدای پدر را بوسیله او شکر کنید @

(نصیحت بزنان و شوهران و فرزندان و پدران و غلامان و آقایان)

۱۸ ای زنان شوهران خود را اطاعت نمائید چنانکه در خداوند میشاید @
 ۱۹ ای شوهران زوجه های خود را محبت نمائید و با ایشان تلخی مکنید @
 ۲۰ ای فرزندان والدین خود را در همه چیز اطاعت کنید که این
 ۲۱ پسندیده است در خداوند @ ای پدران فرزندان خود را خشمگین
 ۲۲ مسازید تا شکسته دل نشوند @ ای غلامان آقایان جسمانی خود را
 در هر چیز اطاعت کنید نه بخدمت حاضران مثل جویندگان
 ۲۳ رضامندی مردم بلکه به اخلاص قلب و از خداوند بترسید @ و آنچه

۲۴ کید از دل کنید بخاطر خداوند نه بخاطر انسان ۵ چونکه میدانید که از
 خداوند مکافات میراث را خواهید یافت که مسیح خداوند را بندگی
 ۲۵ میکنید ۵ زیرا هر که ظلم کند آن ظلمی که کرد خواهد یافت و ظاهر بینی
 نیست

(باب چهارم)

۱ ای آقایان باغلامان خود عدل و انصاف را بجا آرید چونکه میدانید
 شمارانیز آقای هست در آسمان ۵

(در دعا و غیره)

۲ درد عامواظب باشید و در آن باشکری گذاری بیدار باشید ۵ و در باره
 ۳ ما نیز دعا کنید که خدا در کلام را بروی ما بکشد تا سر مسیح را که
 ۴ بجهت آن در قید هم افتاده ام باز گویم ۵ و آنرا مبین سازم بطوریکه میباید
 ۵ تکلم کنم ۵ زمان را دریافته پیش اهل خارج بحکمت رفتار کنید ۵
 ۶ گفتگوی شما همیشه با توفیق باشد و اصلاح شده بنمک تابدا کنید
 هر کس را چگونه جواب باید داد ۵

(خاتمه رساله)

۷ تیغیکس برادر عزیز و خادم امین و هم خدمت من در خداوند از همه
 ۸ احوال من شمارا خواهد آگاهانید ۵ که او را به من جهت نزد شما فرستادم
 ۹ تا از حالات شما آگاه شود و دل های شما را تسلی دهد ۵ باتفاق انیسیمس
 برادر امین و حبیب که از خود شما است شمارا از همه گذارش اینجا
 ۱۰ آگاه خواهند ساخت ۵ آرسترخس هم زندان من شمارا سلام میرساند

- و مرقس عموزاده برنابا که درباره او حکم یافته اید هرگاه نزد شما آید
 ۱۱ اورا بپذیرید و یسوع ملقب به یسطس که از اهل ختنه اند و ایشان
 تنها برای ملکوت خدام خدمت شده باعث تسلی من گردیدند و
 ۱۲ آفراس شما سلام میرساند که یکی از شما و غلام مسیح و پیوسته برای
 شما درد عاهای خود جد و جهد میکند تا در تمامی اراده خدا تام
 ۱۳ و کامل شوید که برای او کواهی میدهم که درباره شما و اهل لاودکیه
 ۱۴ و اهل هیراپولس بسیار محنت میکشد و لوقای طیب حبيب
 ۱۵ و دیماس بشما سلام میرسانند و برادران در لاودکیه و نیمفاس
 ۱۶ و کلیسای در خانه او را سلام رسانید و چون این رساله را برای شما
 خواندند به فرمائید که در کلیسای لاودکیان هم آنرا بخوانند و رساله
 ۱۷ از لاودکیه راهم شما بخوانید و به اریخس گوید با خبر باش تا آن
 ۱۸ خدمتی را که در خداوند یافته بکمال رسانی و تحیت من پولس
 بدست خود زنجیرهای مرا بخاطر دارید توفیق باشما باد آمین

رسالهٔ اول پولس رسول به تسالونیکیان

(باب اول در اظهار شکر گذاری خدا بسبب رسوخ ایشان در ایمان)

۱ پولس و سلوانس و تیموتاؤس بکلیسای تسالونیکیان در خدای
۲ پدر و عیسی مسیح خداوند توفیق و سلام از جانب پدر ما خدا و عیسی
۳ مسیح خداوند با شما باد. پیوسته در بارهٔ جمیع شما خدا را شکر میکنم
۴ و دائماً در دعاهاى خود شمارا ذکر مینمایم. چون یاد میکنم عمل
ایمان شما و محنت محبت و صبر امید شمارا در خداوند ما عیسی مسیح
۵ در حضور خدا و پدر خود. زیرا که ای برادران و عزیزان خدا از
۶ برگزیده شدن شما مطلع هستیم. زیرا که انجیل ما بر شما محض به
تکلم وارد نشد بلکه بقدرت و روح القدس و تیقن کامل چنانکه
۷ میدانید که در میان شما بخاطر شما چه مردمان شدیم و شما با ما
و بخداوند افتد نمودید در حالتیکه کلام را در زحمت شدید با خوشی
۸ روح القدس پذیرفتید. بجدی که شما جمیع مؤمنین مکادونیّه
۹ و اخائیّه را نمونه شدید. بنوعیکه از شما کلام خداوند نه فقط در
مکادونیّه و اخائیّه نواخته شد بلکه در هر جا ایمان شما بخدا شیوع یافت
بقسمیکه احتیاج نیست که ما چیزی بگوئیم. زیرا خود ایشان در
بارهٔ ما خبر میدهند که چه قسم وارد بشما شدیم و بچه نوع از آنها بسوی

۱۰ خدا انا بت کردید تا خدای حقیقی را بندگی نمائید و تاپسراورا
از آسمان انتظار بکشید که او را از مردکان برخیزانید یعنی عیسی که
مارا از غضب آینده میرهاند

(باب دوم ذکر کیفیت دعوت پولس ایشانرا)

۱ زیرا که ای برادران خود میدانید که ورود ما در میان شما می‌فرمود
۲ بلکه هر چند قبل از آن در فیلیپی زحمت و بی احترامی کشیده بودیم
چنانکه اطلاع دارید لیکن در خدای خود دلوری کردیم تا انجیل
۳ خدا را با جهاد شدید بشما اعلام نمائیم زیرا که نصیحت ما از ضلالت
۴ و خباثت و ریانیست بلکه چنانکه مقبول خدا گشتیم که وکلای
انجیل بشویم همچنین سخن می‌گوئیم نه طالب رضامندی مردم بلکه
رضامندی خدائی که دل‌های ما را می‌آزماید زیرا هرگز سخن تملق
۵ آمیز نگفتیم چنانکه میدانید و نه بهانه طمع کردیم خدا شاهد است
۶ و نه بزرگی از خلق جستیم نه از شما و نه از دیگران هر چند میتوانستیم
۷ چون رسولان مسیح سنگین باشیم بلکه در میان شما بملایمت بسر
۸ می‌بردیم مثل دایه که اطفال خود را می‌پرورد بدین طرز شائق شما
شده راضی بودیم که نه همان انجیل خدا را بشما دهیم بلکه جانهای
خود را نیز از بسکه عزیز ما شدید زانو که ای برادران محنت و درد
مارا یاد میدارید که شبانروز در کار مشغول شده با انجیل خدا شما را
موعظه می‌کردیم که مباد ابر کسی از شما بار نهم شما شاهد هستید و خدا
۱۰ نیز که بچه نوع با قداست و عدالت و بی عیب بشما که مؤمن هستید

- ۱۱ نمودار شدیم ۵ چنانکه میدانید که هریکی از شما را چون پدرم فرزندان
 ۱۲ خود را نصیحت و تسلی مینمودیم ۵ و وصیت میکردیم که رفتار بکنید
 بطور شایسته خدا که شما را بملکوت و جلال خود دعوت مینماید ۵
 ۱۳ و از اینجهه مانیز دائماً خدا را شکر میکنم که چون کلام خدا را که از ما
 شنیده بودید یافتید آنرا پذیرفتید نه کلام بشری بلکه چنانکه فی
 ۱۴ الحقیقه هست کلام خدا که در شما مؤمنین کاسازی میکند ۵ زیرا که
 ای برادران شما افتد انمودید بکلیساهای خدا که در یهودیه در مسیح
 عیسی میباشند که شما از قوم خود همان زحمات کشیدید که ایشان
 ۱۵ نیز دیدند از یهود ۵ که عیسی خداوند و انبیای خود را کشتند و بر
 ۱۶ ما جفا کردند و ناپسند خدا و جمیع مردم را مخالفند ۵ و ما را منع میکنند
 که به امتهای سخن بگوئیم تا نجات یابند و همیشه گناهان خود را لبریز
 ۱۷ میکنند اما منتهای غضب ایشان را فرو گرفته است ۵ لیکن ما ای
 برادران چون در ظاهر نه در دل بقدر ساعتی از شما مهجور شدیم
 ۱۸ باشتیاق بسیار زیاد تر کوشیدیم تا روی شما را به بینم ۵ و بدینجهه ما علی
 الخصوص من پولس یکد و دفعه خواستیم نزد شما بیائیم لیکن شیطان
 ۱۹ ما را نکذاشت ۵ زیرا که چیست امید و سرور و تاج فخر ما مگر شما
 ۲۰ نیستید در حضور خداوند ما عیسی مسیح هنگام ظهور او ۵ زیرا که
 شما مجد و خوشی ما هستید

(باب سیم در سبب ارسال تیموتاؤس به تسالونیکي)

پس چون دیگر شک بیایی نداشتیم رضا بدین دادیم که ما را در

۲ آئینا تنها بگذارند و تیموتاؤس را که برادر ما و هم خدمت خدا
 در انجیل مسیح است فرستادیم تا شمارا استوار سازد و در خصوص
 ۳ ایمانتان شمارا نصیحت کند و تا هیچکس ازین مصائب متزلزل
 ۴ نشود زیرا خود میدانید که برای همین مقرر شدیم و زیرا هنگامیکه
 نزد شما بودیم شمارا آگاهانیدیم که میباید زحمت بکشیم چنانکه واقع
 ۵ شد و میدانید و لہذا من نیز چون دیگر شکیبائی نکردم فرستادم تا
 ایمان شمارا تحقیق کنم مبادا که آن تجربه کننده شمارا تجربه کرده باشد
 ۶ و محنت مایی نمر گردد اما الحال چون تیموتاؤس از نزد شما برآید
 و مرده ایمان و محبت شمارا بمارسانید و اینکه شما پیوسته مارا نیکو یاد
 میکنید و مشتاق ملاقات ما میباشید چنانکه ما نیز سابق شما هستیم
 ۷ لہذا ای برادران با وجود همه ضیق و مصیبت خود از شما بسبب
 ۸ ایمانتان تسلی یافتیم که الان زیست میکنیم اگر شما در خداوند
 ۹ استوار هستید زیرا که چه شکر گذاری بخدا توانیم نمود بسبب این
 ۱۰ همه خوشی که بحضور خدا در خصوص شما داریم که شبانه روز
 بی شمار دعا میکنیم تا شمارا رو برو ملاقات کنیم و نقص ایمان شمارا بکمال
 ۱۱ رسانیم اما خود خدا یعنی پدر ما و خداوند ما عیسی مسیح راه مارا
 ۱۲ بسوی شما رسانست کناد و خداوند شمارا در محبت بایکدیگر و با همه
 ۱۳ وسعت و افزونی عطا کناد چنانکه ما شمارا محبت مینائیم و تادلهای
 شمارا استوار سازدی عیب در قد است بحضور خدا و پدر ما در هنگام
 ظهور خداوند ما عیسی مسیح با جمیع مقدسین خود

(باب چهارم نصیحت در زهد و نفوی و قداست و محبت)

۱ خلاصه ای برادران از شما در عیسی خداوند استدعا و التماس
 میکنم که چنانکه از ما یافته اید که بجه نوع باید رفتار کنید و رضامندی
 ۲ خدا را به طلبید بهمان طور زیاد تر ترقی نمائید زیرا میدانید چه وصایا
 ۳ از جانب عیسی خداوند بشما دادیم زیرا که این است خواهش
 ۴ خدا یعنی قداست شما تا از زنا پرهیزید تا هر کسی از شما بداند چگونه
 ۵ باید ظرف خویشتن را در قداست و عزت دریابد و نه در هوس
 ۶ شهوت مثل امتهائیکه خدا را نیشناسند و تا کسی در این امر دست
 تطاول یا طمع بر برادر خود نکشد زیرا خداوند از تمام چنین کارها
 انتقام کشنده است چنانکه سابقاً نیز بشما گفته ایم و وصیت نموده
 ۷ زیرا که خدا ما را دعوت ننموده به ناپاکی بلکه به قداست لہذا هر که
 ۸ تحقیر شمارد انسان را حقیر نمیشازد بلکه خدا را که روح القدس خود را
 ۹ بشما عطا کرده است اما در خصوص محبت برادرانه لازم نیست
 که بشما بنویسم زیرا که خود شما از خدا آموخته شدید که یکدیگر را
 ۱۰ محبت نمائید و چنین هم میکنید با همه برادرانی که در تمام مکادونیہ
 میباشند لیکن ای برادران از شما التماس داریم که زیاد تر ترقی کنید
 ۱۱ و حریص باشید در اینکه آرام شوید و بکارهای خود مشغول شده
 ۱۲ بدستهای خویش کسب نمائید چنانکه شما را وصیت نمودیم تا نزد
 آنانی که خارج اند به طور شایسته رفتار کنید و هیچ چیز محتاج نباشید

(ذکر باز آمدن مسیح و قیامت از مردکان)

- ۱۳ اما ای برادران نمیخواهم شما از حالت خفتگان پیخبر باشید که مبادا چون
 ۱۴ دیگران که امید ندارند محزون شوید ۵ زیرا اگر باور کنیم که عیسی
 مرد و برخاست بهمین طور نیز خدا آنانی را که در عیسی خفته اند
 ۱۵ باوی خواهد آورد ۵ که این شما از کلام خدا میگوئیم که ماکه زنده
 و تا آمدن خداوند باقی باشیم بر خفتگان سبقت نخواهیم جست ۵
 ۱۶ زیرا خود خداوند بصد او با و از رئیس ملتکه و بصور خدا از آسمان
 ۱۷ نازل خواهد شد و مردکان در مسیح اول خواهند برخاست ۵ آنکه
 ماکه زنده و باقی باشیم با اتفاق ایشان در ابرها ر بوده خواهیم شد تا
 ۱۸ خداوند را در هوا استقبال کنیم و همچنین همیشه با خداوند خواهیم
 بود ۵ پس بدین سخنان همدیگر را تسلی دهید

(باب پنجم)

- ۱ اما ای برادران در خصوص اوقات و از مننه احتیاج ندارید که شما
 ۲ بنویسم ۵ که خود بخفایق آگاهید که روز خداوند چون دزد در شب
 ۳ میاید ۵ زیرا هنگامیکه میگویند سلام و امانست آنکه بیک نگاه
 هلاکت ایشان را فرو گیرد چون در دزد زن حامل را و هرگز رستگار
 ۴ نخواهند شد ۵ لیکن شما ای برادران در ظلمت نیستید تا آن روز
 ۵ چون دزد بر شما آید ۵ زیرا جدیع شما پسران نور و پسران روز هستید
 ۶ از شب و ظلمت نیستیم ۵ بنابراین چون دیگران بخواب نرویم بلکه

- ۷ بیدار و هشیار باشیم ۵ زیرا که صاحبان خواب در شب میخوابند
 ۸ و مستان در شب مست میشوند ۵ لیکن ما که از روز هستیم هشیار
 ۹ بوده جوشن ایمان و محبت و خود امید نجات را ببوشیم ۵ زیرا خدا ما را
 تعیین نکرد برای غضب بلکه بجهت تحصیل نجات بوسیلهٔ خداوند
 ۱۰ ما عیسی مسیح ۵ که در راه ما مرد تا خواه بیدار و خواه خفته همراه
 ۱۱ وی زیست کنیم ۵ پس همدیگر را تسلی دهید و یکدیگر را معمر
 نمائید چنانکه هم میکنید ۵

(نصایح چند و دعا برای تکمیل ایشان تا روز خداوند)

- ۱۲ اما ای برادران بشما التماس داریم که بشناسید آنانی را که در میان شما
 زحمت میکشند و پیشوایان شما در خداوند بوده شمارا نصیحت
 ۱۳ میکنند ۵ و ایشانرا در نهایت محبت بسبب عملشان محترم دارید
 ۱۴ و بایکدیگر صلح کنید ۵ لیکن ای برادران از شما استدعا داریم سر
 کشانرا تنبیه نمائید و کوتاه دلانرا تسلی دهید و ضعفا را امداد کنید و با
 ۱۵ جمیع مردم تحمل کنید ۵ زنهاری کسی با دیگری بسزای بدی بدی
 نکند بلکه دائماً با یکدیگر و با جمیع مردم در پی نیکی بکوشید ۵
 ۱۶ پیوسته شادمان باشید ۵ همیشه دعا کنید ۵ در هر امری شاکر
 ۱۸ باشید که این است ارادهٔ خدا در حق شما در مسیح عیسی ۵ روح را
 ۱۹ اطفاا مکنید ۵ نبوتها را حقیر شمارید ۵ همه چیز را تحقیق کرده
 ۲۲ با آنچه حسن است متمسک باشید ۵ از هر صورت بدی احتراز

- ۲۳ نمائید ۵ اما خود خدای سلام شمارا بالکلیه مقدس گرداناد و روح
و نفس و بدن شما تماماً بی عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند
۲۴ ما عیسی مسیح ۵ امین است دعوت کننده شما که این هم خواهد کرد ۵

(خاتمهٔ رساله)

- ۲۵ ای برادران برای ما دعا کنید ۵ جمیع برادران را ببوسه مقدسانه
۲۶ تحیت نمائید ۵ شمارا بخداوند قسم میدهم که این رساله بمجمیع برادران
۲۸ مقدس خوانده شود ۵ توفیق خداوند ما عیسی مسیح باشما باد
آمین

رساله دوم پولس رسول به تسالونیکیان

(باب اول عنوان رساله و ذکر یوم دین)

- ۱ پولس وسلوانس وتیموتاؤس بکلیسای تسالونیکیان در خدای
۲ پدر ما و عیسی مسیح خداوند ۵ توفیق و سلام از جانب پدر ما خدا
۳ و عیسی مسیح خداوند بر شما باد ۵ ای برادران میباید همیشه بجهت
۴ شما خدا را شکر کنیم چنانکه سزاوار است از آنجا که ایمان شما بغایت
۵ نمومیکند و محبت هریکی از شما جمیعاً باهم دیگر میافزاید ۵ بحدیکه
خود ما در خصوص شما در کلیساهای خدا افتخار میکنیم بسبب صبر
۶ و ایمانتان در همه مصائب شما و عذابهای که متحمل آنها میشوید ۵ که
دلیل است بر قضای عادل خدا تا شما مستحق ملکوت خدا بشوید
۷ که برای آن هم زحمت میکشید ۵ زیرا که این انصافست نزد خدا که
عذاب کند کان شمارا عذاب دهد ۵ و شمارا که عذاب میکشید
۸ با ما راحت بخشد در هنگامیکه عیسی خداوند از آسمان باملائکه
قدرت خود ظهور خواهد نمود ۵ در آتش ملتهب و انتقام خواهد
کشید از آنانیکه خدا را نیشناسند و انجیل خداوند ما عیسی مسیح را
۹ اطاعت نمیکند ۵ که ایشان بقصاص هلاکت ابدی خواهند رسید
۱۰ از حضور خداوند و جلال قدرت او ۵ هنگامیکه آید تا در مقدسین

خود مجد یابد و در همه مومنین مورد تعجب شود در آن روز زیرا که
 ۱۱ شما شهادت ما را تصدیق کردید و برای این هم پیوسته بجهت شما دعا
 میکنم که خدای ما شما را مستحق این دعوت شمارد و تمام مسرت
 ۱۲ نیکویی و عمل ایمان را با قوت کامل گرداند و تا نام خداوند ما عیسی
 مسیح در شما تجید یابد و شما نیز در وی بحسب توفیق خدای ما
 و عیسی مسیح خداوند

(باب دوم ذکر علامات یوم ظهور مسیح)

۱ اما ای برادران از شما استدعا میکنم در خصوص آمدن خداوند
 ۲ ما عیسی مسیح و اجتماع ما بنزد او که شما از هوش خود بزدی
 متزلزل نشوید و مضطرب نگردید نه از روح و نه از کلام و نه از رساله
 ۳ که گویا از ما باشد بدین مضمون که روز مسیح رسیده است و زهار
 کسی بهیچوجه شمارا نفرید زیرا که آنروز نخواهد آمد تا نخستین آن
 ارتداد واقع نشود و آن مرد شریر یعنی فرزند هلاکت ظاهر نکردد
 ۴ که مخالفت میکند و خود را بلند تر میسازد از هر چه بخدایا معبود
 مسمی شود بحدی که خود چون خدا در هیكل خدا نشسته خود را
 ۵ مینماید که خدا است و آیا یاد نمیکنید که هنگامیکه هنوز نزد شما میبودم
 ۶ این بشما گفتم و الآن میدانید آنچه مانعست تا او در زمان خود
 ۷ ظاهر شود زیرا که آنسری دینی الآن کساز می کند فقط تا
 ۸ و قتی که آنکس که تا بحال مانع است از میان برداشته شود و آنگاه

آن بی دین ظاهر خواهد شد که عیسی خداوند اورا بنفس دهان
خود هلاک خواهد کرد و تجلّی ظهور خویش اورا نابود خواهد
ساخت ۹ که ظهور او بعمل شیطان است با هر نوع قوّت و آیات
و عجائب دروغ ۱۰ و بهر قسم فریب ناراستی برای هالکین از آنجا که
محبت راستی را نپذیرفتند تا نجات یابند ۱۱ و بدین جهة خدا بایشان
عمل کمراهی میفرستد تا دروغ را باور کنند ۱۲ و تا فتوایی شود بر همه
کسانیکه راستی را باور نکردند بلکه به ناراستی شاد میباشند ۱۳ اما ای
برادران و عزیزان در خداوند میباید ما همیشه برای شما خدا را
شکر نمائیم که از ابتداء خدا شمارا برگزید برای نجات بتقدیس روح
و ایمان بر راستی ۱۴ و برای آن شمارا دعوت کرد بوسیله بشارت ما برای
تحصیل مجد خداوند ما عیسی مسیح ۱۵ پس ای برادران استوار باشید
و آن روایات را که یا بکلام و یا بر سألۀ ما آموخته اید نگاهدارید ۱۶
و خود خداوند ما عیسی مسیح و خدا و پدر ما که ما را محبت نمود
و تسلی ابدی و امید نیکو را بتوفیق خود بماند ۱۷ و دلهای شمارا
تسلی عطا کند و شمارا در هر فعل و قول نیکو استوار گرداناد

(باب سیم در نصیحت و دعا)

۱ خلاصه ای برادران در حق ما دعا کنید تا کلام خداوند نافذ شود
۲ و تجید یابد چنانکه در میان شما نیز ۳ و تا از مردم بد محضر شریر برهیم
۴ زیرا که همه را ایمان نیست ۵ اما امین است آن خداوندی که شمارا استوار
و از شریر محفوظ خواهد ساخت ۶ اما بر شما در خداوند اعتماد داریم

۵ که آنچه شما امر کنیم بعمل می آورید و نیز خواهید آورد و خداوند
 ۶ دلهای شما را بجهت خدا و صبر مسیح هدایت کند و ولی ای برادران
 شما را بنام خداوند خود عیسی مسیح حکم میدهم که از هر برادری که بی
 نظم رفتار میکند و نه بر حسب آن قانونیکه از ما یافته است اجتناب
 ۷ نمایند و زیرا خود آگاه هستید که بچه قسم بما اقتداء میباید نمود چونکه
 ۸ در میان شما بی نظم رفتار نکردیم و نان هیچکس را مفت نخوردیم بلکه
 بمحنت و مشقت شبانروز بکار مشغول میبودیم تا بر احدی از شما بار
 ۹ نهم و نه آنکه اختیار نداریم بلکه تا خود را نمونه برای شما سازیم تا بما
 ۱۰ اقتداء نمایند و زیرا هنکا میکه نزد شما میبودیم این شما فو مودیم که
 ۱۱ اگر کسی خواهد کار نکند خوراک هم نخورد و زیرا که شنیدیم
 که بعضی در میان شما بی نظم رفتار میکنند که کاری نمیکند بلکه
 ۱۲ فضول هستند و اما چنین اشخاص را در عیسی مسیح خداوند ما حکم
 ۱۳ و نصیحت میکنیم که بآرامی کار کرده نان خود را بخورند و ای برادران
 ۱۴ شما از نیکوکاری خسته خاطر مشوید و ولی اگر کسی سخن ما را در این
 رساله اطاعت نکند بر او نشانه گذارید و با وی معاشرت نکنید تا
 ۱۵ شرمند شود و او را دشمن شمارید بلکه چون برادر او را تنبیه کنید
 ۱۶ اما خود خداوند سلام شما را پیوسته در هر صورت سلام عطا کند
 ۱۷ و خداوند با همگی شما باد و تحیت بدست من پولس که علامت در
 ۱۸ هر رساله است بدینطور مینویسم و توفیق خداوند ما عیسی مسیح
 با جمیع شما باد آمین

رساله اول پولس رسول به تیموتاؤس

(باب اول در ریاست کلیسا)

- ۱ پولس رسول عیسی مسیح بحکم نجات دهنده ما خدا و مسیح عیسی
- ۲ خداوند که امید ما است و بفرزند حقیقی خود در ایمان تیموتاؤس
- ۳ توفیق و رحم و سلام از جانب خدای پدر و خداوند ما مسیح عیسی
- ۴ بر تو باد و چنانکه هنگامیکه عازم مکادونیّه بودم بشما التماس نمودم
- ۵ که در آفسس بمانی تا بعضی را امر کنی که تعلیمی دیگر ندهند و افسانه
- ۶ ها و نسب نامه های نامتناهی را اصغار نمایند که اینها مباحثات رانه آن
- ۷ تعمیر الهی را که در ایمانست پدید میآورد و اما غایت حکم محبت
- ۸ است از دل پاک و ضمیر صالح و ایمان بی ریا که ازین امور بعضی
- ۹ مخرف گشته به یهوده کوئی توجه نموده اند و میخواهند معلّمان
- ۱۰ شریعت بشوند و حال آنکه نمیفهمند آنچه میکنند و نه آنچه بپایند
- ۱۱ اظهار مینمایند لیکن میدانیم که شریعت نیکو است اگر کسی آنرا
- ۱۲ بر حسب شریعت بکار برد و این بداند که شریعت بجهت عادل
- ۱۳ موضوع نمی شود بلکه برای سرکشان و طاغیان و بی دینان و گناه کاران
- ۱۴ و ناپاکان و حرامکاران و قاتلان پدر و قاتلان مادر و قاتلان مردم
- ۱۵ و زانیان و لواطان و مردم دزدان و دروغ گوین و قسم دروغ خوران

- و برای هر عمل دیگری که برخلاف تعلیم صحیح باشد ۱۱
 انجیل جلال خدای مبارک که بمن سپرده شده است ۱۲ و شکر میکنم
 خداوند خود مسیح عیسی را که مرا تقویت داد چونکه امین شمرده
 باین خدمتم ممتاز فرمود ۱۳ که سابقاً کفر کو و مضرّ و سقط کو بودم لیکن
 رحم یافتم از آن رو که از جهالت در پی ایمانی کردم ۱۴ اما توفیق خداوند
 مایی نهایت افزود با ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است ۱۵ این سخن
 امین است و لایق قبول تامّ که مسیح عیسی بدنیا آمد تا کنه کار انرا
 نجات بخشد که من بزرگترین آنها هستم ۱۶ بلکه از نیجهٔ بر من رحم
 شد تا اول در من مسیح عیسی کمال طول انات را ظاهر سازد تا آنانی را که
 محجهٔ حیات جاودانی بوی ایمان خواهند آورد نمونه باشم ۱۷ باری
 پادشاه سرمدی و باقی و نادیده را خدای حکم و حید را اکرام و مجد
 تا ابد الابد باد آمین ۱۸ ای فرزند تیموتاؤس این وصیت را بتو میسپارم
 بر حسب نبوتی که سابقاً بر تو شد تا در آنها جنگ نیکو جنگ کنی ۱۹
 و ایمان و ضمیر صالح را نگاه داری که بعضی اینرا از خود دور انداخته
 مرا ایمان را شکسته گشتی شدند ۲۰ که از آنجمله هیمیناؤس و اسکندر
 میباشند که ایشانرا شیطان سپردم تا تادیب شده دیگر کفر نکیند

(باب دوم در عبادت)

- پس از همه چیز اول سفارش میکنم که صلوات و دعاها و مناجات ۱
 و شکرها را برای جمیع مردم بجا آورند ۲ بحجهٔ پادشاهان و جمیع
 صاحبان منصب تا آرامی و استراحت و با کمال دهن داری و وقار عمر

- ۳ خود را بسر بریم ۵ زیرا که این نیکو و پسندیده است در حضور نجات
- ۴ دهندهٔ ما خدا ۵ که میخواهد جمیع مردم نجات یابند و بمعرفت راستی
- ۵ کرایند ۵ زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی
- ۶ است انسانی که مسیح عیسی باشد ۵ که خود را در راه همه فدا داد
- ۷ شهادتی در زمان معین ۵ و برای این من واعظ و رسول و معلم امتها
- ۸ در ایمان و راستی مقرر شدم در مسیح راست میگویم و دروغ نمیگویم ۵ پس
- آرزوی این دارم که مردان دستهای مقدّس را بدون غیظ و جدال
- ۹ برافراخته در هر جا دعا کنند ۵ و هم چنین زنان خویشان را بپارایند
- بلباس مزین بچیا و پرهیزنه بزنها و طلا و مروارید و رخت کران بها ۵
- بلکه چنانکه زنانی را میشاید که دعوی دین داری میکنند باعمال
- ۱۱ صالحه ۵ زن با سکوت بکمال اطاعت تعلیم گیرد ۵ وزن را اجازت
- ۱۲ نگیرد که تعلیم دهد یا بر شوهر مسلط شود بلکه در سکوت بماند ۵
- ۱۳ زیرا که آدم اوّل ساخته شد و بعد حوا ۵ و آدم فریب نخورد بلکه زن
- ۱۴ فریب خورده در تقصیر گرفتار شد ۵ اما بزرآیدن رستکار خواهد شد
- ۱۵ اگر در ایمان و محبت و قداس و تقوی ثابت بمانند

(باب سیم ذکر اوصاف و اخلاقی که کشیشان را میزید)

- ۱ این سخن امین است که اگر کسی منصب اسقفی را بخواهد کار نیکو
- ۲ میطلبد ۵ پس اسقف باید بی ملامت و صاحب یک زن و هوشیار
- ۳ و عاقل و صاحب نظام و مهمان نواز و راغب بتعلیم باشد ۵ نه می
- کسار یا طباخچه زن یا طماع سود قبیح بلکه حلم نا جنگ جو و نه
- (۵۴۰)

۴ زرپرست ۵ مدبر اهل خانهٔ خود به نیکوئی و فرزندان خویش را
 ۵ در کمال و قارمطیع گرداند ۶ زیرا هرگاه کسی نداند که اهل بیت خود را
 ۶ تدبیر کند چگونه کلیسای خدا را نگاهبانی مینماید ۷ و نه جدیدالایمان
 ۷ که مبادا غرور کرده بحکم ابلیس بیفتد ۸ اما لازمست که نزد آنانیکه
 ۸ خارج اند هم نیک نام باشد که مبادا در رسوائی و دام ابلیس گرفتار
 شود ۹

(در بارهٔ شماسان)

۸ و همچنین شماسان با وقار باشند نه دوزبان و نه راغب بشراب زیاده
 ۹ و نه طماع سود قبیح ۱۰ دارند کان سرایمان در ضمیر پاک ۱۱ اما باید
 ۱۰ اول ایشان آزموده شوند و چون بی عیب یافت شدند کار شماسی
 ۱۱ بکنند ۱۲ و همین طور زنان نیز باید با وقار باشند و نه غیبت گو بلکه
 ۱۲ هوشیار و در هر امری امین ۱۳ و شماسان صاحب یکزن باشند
 ۱۳ و فرزندان و اهل خانهٔ خویش را نیکو تدبیر نمایند ۱۴ زیرا آنانیکه کار
 ۱۴ شماسی را نیکو کرده باشند درجهٔ خوب برای خویشان تحصیل می
 ۱۵ کنند و جلالتی کامل در ایمانیکه بمسیح عیسی است ۱۶ این بتو مینویسم
 ۱۵ به امید آنکه بزودی نزد تو آیم ۱۷ لیکن اگر تأخیر اندازم تا بدانی که
 چگونه باید در خانهٔ خدا رفتار کنی که کلیسای خدای حی و ستون
 ۱۶ و بنیاد راستی است ۱۷ و بالا جماع سر دینداری عظیم است که خدا
 در جسم ظاهر شد و عدل او در روح پدید و فرشتگان مشهود گردید
 و به اتمها موعظه کرده شد و در دنیا ایمان آورده و بمجلال بالا برده

(باب چهارم ذکر بدعت دجال در آخر الزمان)

۱ ولیکن روح صریحاً میگوید که در آخر الزمان بعضی از ایمان
 ۲ برگشته به ارواح مضلّ و تعالیم شیاطین اصغا خواهند نمود و بر یاکاری
 ۳ دروغ گویان که ضمایر خود را داغ کرده اند و که از مزاجت منع می
 ۴ کنند و حکم مینمایند به احتراز از خوراکیهائی که خدا آفرید برای مؤمنین
 و عارفین حق تا آنها را بشکر گذاری بخورند و زیرا که هر مخلوق خدا
 ۵ نیکو است و هیچ چیز را ردّ نه باید کرد اگر بشکر گذاری پذیرند و
 ۶ زیرا که از کلام خدا و دعوات تقدیس میشود و اگر این امور را به برادران
 بسیاری خادم نیکوی مسیح عیسی خواهی بود تربیت یافته در کلام
 ۷ ایمان و تعلم خوب که پیروئی آنها کرده و لیکن از افسانه های حرام
 ۸ عجوزها احتراز نما و در دین داری ریاضت بکش و که ریاضت بدنی
 اندك فائده دارد لیکن دینداری برای هر چیز مفید است که وعده
 ۹ زندگی حال و آینده را دارد و این سخن امین است و لایق قبول نام و
 ۱۰ زیرا که برای این زحمت و بی احترامی میکشیم زیرا امید داریم بخدای
 ۱۱ زنده که جمیع مردمان علی الخصوص مؤمنین را نجات دهنده
 ۱۲ است و این امور را حکم و تعلم فرما و هیچکس جوانیت را حقیر
 ۱۳ نشمارد بلکه مؤمنین را در کلام و سیرت و محبت و ایمان و عصمت نمونه
 ۱۴ باش و تا ما دامیکه نه آیم خود را بقرأت و نصیحت و تعلم بسیار و زهد
 از آن کرامتی که در تو است که بوسیله نبوت با نهادن دستهای کشیشان

۱۵ بتوداده شد بی اعتنائی منها در این امور تأمل نما و در اینها را سخ باش
 ۱۶ تا ترقی تو بر همه ظاهر شود و خویشان را و تعلیم را احتیاط کن و در
 این امور قائم باش که هرگاه چنین کنی خویشان را و مستمعین
 خویش را نیز نجات خواهی داد

(باب پنجم و صایای چند در نظم و نسق کلیسا)

۱ مرد پیر را تو بیخ منما بلکه چون پدر او را نصیحت کن و جوانان را چون
 ۲ برادران و زنان پیر را چون مادران و زنان جوان را مثل خواهران
 ۳ با کمال عفت و بیوه زنان را اگر فی الحقیقه بیوه باشند محترم دار اما اگر
 ۴ بیوه زنی فرزندان یا نوادها دارد آموخته بشوند که خانه خود را
 با دینداری نگاه دارند و حقوق اجداد خود را ادا کنند که این در
 ۵ حضور خدا نیکو و پسندیده است اما زنیکه فی الحقیقه بیوه و بی
 کس است بخدا امید و اراست و در صلوات و دعاها شبانروز مشغول
 ۶ میباشد لیکن زن عیّاش در حال حیات مرده است و باهن
 ۷ معانی امر فرماتابی ملامت باشند ولی اگر کسی برای خویشان
 ۸ و علی الخصوص اهل خانه خود تدبیر نکند منکر ایمان و پست ترازی
 ۹ ایمانست بیوه زنیکه کمتر از شصت ساله نباشد و یک شوهر کرده
 ۱۰ باشد باید نام او ثبت گردد که در اعمال صالح نیک نام باشد اگر
 فرزندان را پرورده و غرباء را مهمانی نموده و پایهای مقدّسین را شسته
 و زحمت کشانرا اعانتی نموده و هر کار نیکو را پیروی کرده باشد

- ۱۱ اما بیوهای جوانتر از این را قبول مکن زیرا که چون از مسیح سرکش
 ۱۲ شوند خواهش نکاح دارند ۵ و ملزم میشوند از اینکه ایمان نخست را
 ۱۳ بر طرف کرده اند ۵ و علاوه بر این خانه بخانه گردش کرده آموخته
 میشوند که بیکار باشند و نه فقط بی کار بلکه بیهوده کو و فضول هم که
 ۱۴ حرفهای ناشایسته میزنند ۵ پس رایی من این است که زنان جوان
 نکاح شوند و اولاد بزنند و کدبانو شوند و خصم را مجال مذمت
 ۱۵ ندهند ۵ زیرا که بعضی برکشتند بعقب شیطان ۵ اگر مؤمنی یا مؤمنه
 ۱۶ بیوها دارد ایشانرا پیر و رد و بار بر کلیسا ننهد تا آنانیرا که فی الحقیقه بیوه
 ۱۷ باشند پرورش نماید ۵ کشیشانی که نیکو پیشوائی کرده اند مستحق
 مرحمت مضاعف میباشد علی الخصوص آنانی که در کلام و تعلیم
 ۱۸ محنت میکشند ۵ زیرا کتاب میکوید کا و را و قتی که خرمن را خورد
 ۱۹ میکند دهن میند و مزدور مستحق اجرت خود است ۵ ادعای بریکی
 ۲۰ از کشیشان جز بزبان دو یاسه شاهد مپذیر ۵ آنانی که گناه کنند پیش
 ۲۱ همه توبیخ فرما تا دیگران بترسند ۵ در حضور خدا و مسیح عیسی
 و فرشتگان برگزیده ترا قسم میدهم که این امور را بدون غرض
 ۲۲ نگاهداری و هیچ کاری از روی طرف داری مکن ۵ و دستها بزودی
 بر هیچکس مگذار و در کنایان دیگران شریک مشو بلکه خود را
 ۲۳ ظاهر نگاهدار ۵ دیگر آشامنده آب فقط مباش بلکه بجهت شکمت
 ۲۴ وضعهای بسیار خود شرابی کم میل فرما ۵ کنایان بعضی آشکار است
 و بیش روی ایشان بدآوری میفرماد اما بعضی را تعاقب میکند ۵

و همچنین اعمال نیک و واضح است و آنها یکی که دیگر کون باشد نتوان
مخفی داشت ۵

(باب ششم نعمه نصاب و فوائد دیگر)

- ۱ آنانی که غلامان زیر بوغ میباشند آقایان خویش را لایق کمال احترام
- ۲ بدانند که مبادا نام و تعلیم خدا بد گفته شود ۵ اما کسانی که آقایان
- مؤمن دارند ایشانرا تحقیر نمایند از آنجا که برادرانند بلکه بیشتر خدمت
- کنند از آنرو که آنانی که در این احسان مشارک اند مؤمن و محبوبند
- ۳ و باین معانی تعلیم و نصیحت فرما ۵ و اگر کسی بطور دیگر تعلیم دهد
- و کلام صحیح خداوند ما عیسی مسیح و آن تعلیمی را که بطریق دینداری
- ۴ است قبول ننماید ۵ از غرور مست شده هیچ نمیداند بلکه در مباحثات
- و مجادلات دیوانه گشته است که از آنها پدید میآید حسد و نزاع و کفر
- ۵ و ظنون شر ۵ و منازعات مردم فاسد العقل و مرتد از حق که می
- ۶ پندارند دین داری سود است از چنین اشخاص اعراض نما ۵ لیکن
- ۷ دینداری با قناعت سود عظیمی است ۵ زیرا که در این دنیا هیچ
- ۸ نیاوردیم و واضح اسب که از آن هیچ نمیتوانیم برد ۵ پس اگر خوراک
- ۹ و پوشاک داریم بآنها قانع خواهیم بود ۵ اما آنانی که میخواهند دولتمند
- شوند گرفتار میشوند در تجربه و دام و انواع شهوات بی فهم و مضر که
- ۱۰ مردم را به تباهی و هلاکت غرق میسازند ۵ زیرا که طمع ریشه همه
- بدیها است که بعضی چون در پی آن میکوشیدند از ایمان کمراه
- ۱۱ گشته خود را باقسام دردها سفتند ۵ ولی نوای مرد خدا از اینها

- بکریز و عدالت و دینداری و ایمان و محبت و صبر و تواضع را پیروی
 نما ۱۲ و جنگ نیکوی ایمان بجنگ و جنگ زن بدان حیات جاودانی
 که برای آن دعوت شدی و اعتراف نیکو کردی در حضور کواهان
 بسیار ۱۳ ترا وصیت میکنم بحضور آخذ آنیکه همه رازندگی میبخشد
 و مسیح عیسی که در پیش پنطیوس پیلاطس اعتراف نیکو نمود ۱۴ که
 تو وصیت را بی داغ و ملالت حفظ کن تا بظهور خداوند ما عیسی
 مسیح ۱۵ که آنرا آن مبارک و قادر و حید ملک الملوك و رب الارباب
 در زمان معین بظهور خواهد آورد ۱۶ که تنها لاموت و ساکن در
 نور است که نزدیک آن نتوان شد و احدی از انسان او را ندیده
 و نمیتواند دید او را تا ابد الابد اکرام و قدرت باد آمین ۱۷ دولت
 مندان ابن جهان را امر فرما که بلند پروازی نکنند و بدولت ناپایدار
 امید ندارند بلکه بخدای زنده که همه چیز را دولت مندانه برای تمتع
 بما عطا می کند ۱۸ که نیکو کار بوده در اعمال صالحه دولت مند شوند
 و اسخیا و کشاده دست باشند ۱۹ و برای خود اساس نیکو بجهه عالم
 آینده نهند تا حیات جاودانی را بدست آرند ۲۰ ای تیموتاؤس تو آن
 امانت را محفوظ دار و از بیهوده گوییهای حرام و از مباحثات معرفت
 دروغ اعراض نما ۲۱ که بعضی چون ادعای آن کردند از ایمان منحرف
 گشتند توفیق با تو باد آمین

رسالهٔ دوم پولس رسول به تیموتاؤس

(باب اوّل تحت نصیحت آمیز)

- ۱ پولس بارادهٔ خدا رسول مسیح عیسی بر حسب وعدهٔ حیاتی که
- ۲ در مسیح عیسی است ۵ فرزند حبیب خود تیموتاؤس را توفیق و رحم
- ۳ و سلام از جانب خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح باد ۵ شکر
- میکنم آن خدا ئیرا که از اجداد خود بضمیر خالص بندگی اورا میکنم که
- ۴ دائماً در دعا های خود ترا شبانروز یاد میکنم ۵ و مشتاق ملاقات
- تو هستم چونکه اشک های ترا بخاطر میدارم تا از خوشی سیرشوم ۵
- ۵ زیرا که یاد میدارم ایمان بی ریای ترا که نخست در جده ات لوئیس
- و مادرت افنیکی ساکن بود و مرا یقین است که در تونیز هست ۵
- ۶ لهذا بیاد تو میآورم که آن عطای خدا را که بوسیلهٔ گذاشتن دستهای
- ۷ من بر تو هست بر افروزی ۵ زیرا که خدا روح جُبن بماند اد بلکه روح
- ۸ قوّت و محبّت و تأدیب ۵ پس از شهادت خداوند ما عارمدارونه
- از من که اسیرا و میباشم بلکه در زحمات انجیل شریک باش بر حسب
- ۹ قدرت خدا ۵ که ما را نجات داد و بد عوت مقدّس خواند نه بحسب
- اعمال ما بلکه بروفق تقدیر خود و آن توفیقی که قبل از قدیم الایام در
- ۱۰ مسیح عیسی ب ما عطا شد ۵ اما الحال آشکارا کردید بظهور نجات

دهنده ما عیسی مسیح که موت را نیست ساخت و حیات و بقاء را روشن
 ۱۱ کردانید بوسیله انجیل ۵ که برای آن من واعظ و رسول و معلم امتم
 ۱۲ مقرر شدم ۵ و از اینجهت این زحمات را میکشم بلکه عار ندارم چون
 میدانم که به که کرویدم و مرا یقین است که اوقات را است که امانت مرا نا
 ۱۳ بآن روز حفظ کند ۵ نمونه بگیر از سخنان صحیح که از من شنیدی در
 ۱۴ ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است ۵ آن امانت نیکو را بوسیله روح
 ۱۵ القدس که در ما ساکن است حفظ کن ۵ از این آگاه هستی که همه
 اهل آسیا از من رخ تافته اند که از انجمله فیجلیس و هر موجینس
 ۱۶ میباشند ۵ خداوند اهل خانه انیسفورس را ترحم کناد که او بارها دل
 ۱۷ مرا تازه کرد و از زنجیر من عار نداشت ۵ بلکه چون برو ما رسید مرا
 ۱۸ بکوشش بسیار تخص کرده پیدا نمود ۵ خداوند بدو عطا کناد که در
 آن روز در حضور خداوند رحمت یابد و خدمتهائی که در آفسس
 کرد تو بهتر میدانی

(باب دوم در پند و نصیحت)

۱ پس تو ای فرزند من بتوفیقی که در مسیح عیسی است زور آور باش ۵
 ۲ و آنچه به اسنادشود متعدده از من شنیدی بمردمان امین بسپار که قابل
 ۳ تعلم دیگران هم باشند ۵ چون سپاهی نیکوی مسیح عیسی در تحمل
 ۴ زحمات شریک باش ۵ هیچ سپاهی خود را در امور روزگار گرفتار
 ۵ نی سازد تا رضامندی سپاه سالار جوید ۵ و اگر کسی نیز پهلوانی کند
 ۶ تاج را بدو نمیدهند اگر بقانون پهلوانی نکرده باشد ۵ برزگری که محنت

- ۷ کشد باید اول نصیبی از حاصل ببرد. آنچه میگویم ادراک کن زیرا
 ۸ خداوند ترا در همه چیز فهم خواهد بخشید. عیسی مسیح را بخاطر
 دار که از نسل داود بوده از مردگان برخاست بر حسب بشارت
 ۹ من. که در آن چون بدکاری تا به بندها زحمت میکشم لیکن کلام
 ۱۰ خدا بسته نمیشود. و ازینجهت همه زحمات را بخاطر برگزیدن کان محمّل
 میشوم تا ایشان نیز نجات یابند که در مسیح عیسی است با مجد جاودانی
 ۱۱ تحصیل کنند. این سخن امین است زیرا اگر باوی مردیم با اوزیست
 ۱۲ هم خواهیم کرد. و اگر تحمّل کنیم با او سلطنت هم خواهیم کرد و هرگاه
 ۱۳ او را انکار کنیم او نیز ما را انکار کند. اگر بی ایمان شویم او امین مینماید
 ۱۴ زیرا که خود را انکار نمیتواند نمود. این امور را یاد ده و در حضور
 خداوند قدغن فرما که مجادله نکنند که هیچ سودنی بخشد بلکه باعث
 ۱۵ هلاکت مستمعین میباشد. و سعی کن که خود را مقبول خدا سازی
 ۱۶ عاملی که خجل نشود و کلام خدا را بر راستی تقسم میکند. و از پناه
 کویهای حرام اعراض نما زیرا که تا به فزونی بی دینی ترقی خواهد کرد
 و کلام ایشان چون آکله ایشانرا میخورد و از آنجمله هیمیناوس
 ۱۷ و فلیطس میباشد. که ایشان از حق منحرف گشته میگویند که قیامت
 ۱۸ الآن شده است و بعضی را از ایمان منحرف میسازند. ولیکن بنیاد
 ثابت خدا قائم است و این مهر را دارد که خداوند کسان خود را
 ۱۹ میشناسد و هر که نام مسیح را خواند از ناراستی کناره جوید. اما در
 ۲۰ خانه بزرگ نه فقط ظروف طلا و نقره می باشد بلکه چوبی و کلی نیز

- ۲۱ اما آنها برای عزّت و اینها برای ذلّت ۵ پس اگر کسی خویشان را از اینها طاهر سازد ظرف عزّت خواهد بود مقدّس و نافع برای مالکّ خود و مستعدّ برای هر عمل نیکو ۶ اما از شهوات جوانی بگریز و با آنانیکه از قلب خالص نام خداوند را میخواهند عدالت و ایمان و محبّت و سلام را پیروی نما ۷ لیکن از مسائل بیهوده و بی تأدیب اعراض نما چون میدانیکه نزاعها پدید میآورد ۸ اما بنده خدا نباید نزاع کند بلکه با همه کس ملایم و راغب بتعلیم و صابر در مشقّت باشد ۹ و با حلم مخالفین را تأدیب نماید که شاید خدا ایشان را توبه بخشد ۱۰ تاراستی را بشناسند ۱۱ تا از دام ابلیس دیگر پرهوش آیند که بحسب اراده اوصید او شده بودند

(باب سیم در ذمّ نفاق)

- ۱ اما این بدان که در آخر الزّمان اوقات سخت پدید خواهد آمد ۲ زیرا که مردم خواهند بود خود پرست و طماع و لاف زن و متکبرّ و کافر و نامطیع والدین و ناسپاس و ناپاک ۳ و بی الفت و بی وفا و غیبت کو و ناپرهیز و بی مروت و متنفر از نیکوئی ۴ و خائن و تند مزاج و مغرور که عیّاشی را بیشتر از خدا دوست میدارند ۵ با صورت دینداری لیکن منکر قوّت آن از ایشان اعراض نما ۶ زیرا که از این گروهند آنانیکه بحیله داخل خانه ها گشته زنان نادان را اسیر میکنند که بارگناهان میکشند و بانواع شهوات ربوده میشوند ۷ و دائماً تعلیم میکینند لکن هرگز بمعرفت راستی نمیتوانند رسید ۸ و همچنانکه پنیس

و یمبریس باموسی مقاومت کردند اینها نیز با راستی مقاومت می کنند
 ۱ که مردم فاسد العقل و مردود از ایمانند ۵ لیکن بیشتر ترقی خواهند
 کرد زیرا که حماقت ایشان بر جمیع مردم واضح خواهد شد چنانکه
 حماقت آنها نیز شد ۵

(در حسن سیرت تیموتاؤس)

- ۱۰ لیکن تو تعلم و سیرت و قصد و ایمان و حلم و محبت و صبر مرا پیروی
- ۱۱ نمودی ۵ و زحمات و آلام مرا مثل آنها نیکی در انطاکیه و ایقونیّه و لستیره
- بر من واقع شد چگونه زحمات کشیدم و خداوند مرا از همه رهائی
- ۱۲ داد ۵ و همه کسانی که میخواهند در مسیح عیسی بدینداری زیست
- ۱۳ کنند زحمت خواهند کشید ۵ لیکن مردمان شریر و اغوا کنندگان
- ۱۴ در بدی ترقی خواهند کرد که ضالّ و مضلّ میباشند ۵ اما تو در آنچه
- آموختی و ایمان آوردی قائم باش چونکه میدانی از که تعلم یافتی ۵
- ۱۵ و اینکه از طفولیت کتب مقدسه را دانسته که میتواند ترا حکمت
- ۱۶ برای نجات بخشد بوسیله ایمانیکه بر مسیح عیسی است ۵ تمامی کتب
- از الهام خدا است و بجهت تعلم و توبیخ و هدایت و تأدیب در عدالت
- ۱۷ مفید است ۵ تا مرد خدا کامل و بجهت هر عمل نیکو آراسته باشد

(باب چهارم وصیت پولس و اشاره بر حلت خود)

- ۱ تو را در حضور خدا و مسیح عیسی که بر زندگان و مردگان داوری
- ۲ خواهد کرد قسم میدهم بظهور و ملکوت او ۵ که بکلام موعظه کنی

- ۳ و در فرصت و غیر فرصت مواظب باش و توبخ و تادیب و نصیحت
نما با کمال طول انات و تعلیم ۵ زیرا که ایامی می آید که تعلیم صحیح را
متحمل نخواهند شد بلکه بر حسب شهوات خود خارش کوشه داشته
۴ معلّمین را بر خود فراهم خواهند آورد ۵ و کوشهای خود را از راستی
۵ بر گردانیده بسوی افسانه ها خواهند کرائید ۵ لیکن تو در همه چیز
هشیار بوده متحمل زحمت باش و عمل مبشر را بجا آور و خدمت
۶ خود را بکمال رسان ۵ زیرا که من الآن ریخته میشوم و وقت رحلت
۷ من رسیده است ۵ جهاد نیکو را کرده و دوره خود را بکمال رسانیده
۸ ایمان را محفوظ داشته ام ۵ بعد از این تاجی عدالت بر ام می پاشده است
که خداوند او را عادل در آن روز بمن خواهد داد و نه بمن فقط
۹ بلکه همه کسانی که ظهور او را دوست میدارند ۵ سعی کن که بزودی
۱۰ نزد من آئی ۵ زیرا که دیماس برای محبت جهان حاضر مرا ترك کرده
به تسالونیکی رفته است و کریسکس به غلاطیه و تیتوس به
۱۱ دلماطیه ۵ لوقاتنها با من است مرقس را برداشته با خود بیاور که مرا
۱۲ بمجهت خدمت مفید است ۵ اما تیخیکس را به افسس فرستادم ۵
۱۳ ردائی را که در ترواس نزد کرپس گذاشتم وقت آمدنت بیاور و کتب را
۱۴ نیز و خصوصاً آن رقوق را ۵ اسکندر مسکر با من بسیار بدیها کرد
۱۵ خدا او را بحسب افعالش جزا خواهد داد ۵ و تو هم از او با حذر باش
۱۶ زیرا که با سخنان مابشدد مقاومت نمود ۵ در حجت آوری نخست
من هیچکس با من حاضر نشد بلکه همه مرا ترك کردند مبادا این بر

۱۷ ایشان محسوب شود. لیکن خداوند با من ایستاده بمن تقویت داد
 تا موعظه بوسیله من بکمال رسانیده شود و تمامی امتها بشنوند و از
 ۱۸ دهان شیر رستم. و خداوند مرا از هر کار بد خواهد رهانید و تا بملکوت
 ۱۹ آسمانی خود نجات خواهد داد او را تا ابد الابد مجد باد آمین. فرسکا
 ۲۰ و اکیلا و اهل خانه انیسیفورس را سلام رسان. آرستس در قُرنتس
 ۲۱ ماند اما تروفیمس را در میلیتس بیمار و اکذاردم سعی کن که قبل
 از زمستان بیائی. اقبولس و پودیس و لینس و کلادیه و همه برادران
 ۲۲ ترا سلام میرسانند. عیسی مسیح خداوند با روح تو باد و توفیق بر
 شما باد آمین

رساله پولس رسول به تیطس

(باب اول در نظم و نسق کلیساء)

- ۱ پولس غلام خدا و رسول عیسی مسیح بر حسب ایمان بر کردگان
- ۲ خدا و بر حسب معرفت آن راستی که در دینداری است و بامید
- ۳ حیات جاودانی که خدایک دروغ نمیتواند گفت از زمانهای ازلی وعده
- ۴ آنرا داده اما در زمان معین کلام خود را ظاهر کرد بموعظه که
- ۵ بر حسب حکم نجات دهنده ما خدا بمن سپرده شد و تیطس را که
- ۶ فرزند حقیقی من بر حسب ایمان عام است توفیق و رحم و سلام از
- ۷ جانب خدای پدر و نجات دهنده ما عیسی مسیح خداوند باد و
- ۸ بدینجهت ترا در گریخت و گذاشتم تا بقایا را اصلاح نمائی و چنانکه من
- ۹ بتوانم نمودم کشیشان در هر شهر مقرر کنی اگر کسی بی ملامت
- ۱۰ و شوهر یک زن باشد که فرزندان مؤمن دارد بری از تهمت فجور
- و تردد زیرا که اسقف میباید چون وکیل خدای ملامت باشد
- و خود رای یا تند مزاج یا می کسار یا طبانچه زن یا طماع سود قبیع
- نباشد بلکه مهمان نواز و خیر جو و عاقل و عادل و مقدس
- و پرهیزگار و متمسک بکلام امین بر حسب تعلیمی که یافته تا بتواند
- بتعلیم صحیح نصیحت کند و مخالفان را توبیخ نماید زیرا که یاوه گویان

و فریبندگان بسیار و متمرّد میباشند علی الخصوص آنانیکه از اهل
 ۱۱ ختنه هستند که دهان ایشانرا باید بست زیرا که خانه هارا بالتّمام
 ۱۲ واژگون میسازند و برای سود قبیح تعالیم ناشایسته میدهند که یکی از
 ایشان که نبیّ خاصّ ایشان است گفته است که اهل کریت همیشه
 ۱۳ دروغ کو و وحوش شیر و شکم پرست بیکاره میباشند که این شهادت
 صدق است از نیجه ایشانرا بسختی تو بیخ فرما تا در ایمان صحیح باشند
 ۱۴ و اصغان نکنند بافسانه های یهود و احکام مردمانیکه از راستی انحراف
 ۱۵ می جویند که هر چیز برای پاکان پاک است لیکن آلودگان و بی ایمانان را
 ۱۶ هیچ چیز پاک نیست بلکه فهم و ضمیر ایشان نیز ملوث است که مدّعی
 معرفت خدا میباشند اما بافعال خود او را انکار میکنند چونکه مکروه
 و متمرّد هستند و بجهت هر عمل نیکو مردود

(باب دوم)

۱ اما تو سخنان شایسته تعلیم صحیح را بگو که مردان پیر هشیار و باوقار
 ۲ و عاقل و در ایمان و محبت و صبر صحیح باشند که همچنین زنان پیر
 ۳ با سیرت مقدّسه و نه غیت کو و نه اسیر شراب زیاده بلکه معلّمات
 ۴ تعلیم نیکو باشند که تازنان جوان را ادب بیاموزند که شوهر دوست
 ۵ و فرزند دوست باشند که و عاقل و عفیفه و خانه نشین و صالحه
 ۶ و مطیع شوهران خود که مبادا کلام خدا متهم شود و بهمین نسق
 ۷ جوانان را نصیحت فرما تا عاقل باشند و خود را در همه چیز نمونه
 ۸ اعمال نیکو ساز و در تعلیم خود سفا و وقار و اخلاص را بکار بر و کلام

۹. صحیح بی عیب را نادشمن چونکه فرصت بد گفتن در حقّ مانیا بد
نخل شود ۵ غلامان را نصیحت نما که آقایان خود را اطاعت کنند و در
۱۰. هر امر رضامندی ۵ ایشان را طالب باشند و نقیض کونباشند ۵ و دزدی
نکنند بلکه کمال دیانت را ظاهر سازند تا تعلم نجات دهند ۵ ما خدا را در
۱۱. هر چیز زینت دهند ۵ زیرا که توفیق نجات بخش خدا بر جمیع مردم
۱۲. آشکارا گشته ۵ ما را تا دیب میکند که بی دینی و شهوات دنیوی را ترک
۱۳. کرده با عقل و عدالت و دینداری در اینجهان زیست کنیم ۵ چون
آن امید مبارك و تجلّی جلال خدای عظیم و نجات دهنده ۵ ما عیسی
۱۴. مسیح را انتظار میکشیم ۵ که خود را در راه ما فدا ساخت تا ما را از
هر ناراستی برهاند و امت خاصّ غیور در اعمال نیکو را برای خود پاک
۱۵. سازد ۵ بدین معانی سخن بگو و نصیحت فرما و در کمال اقتدار توبیح
نما و هیچ کس ترا حقیر نشمارد

(باب سیم)

۱. بیاد ایشان آور که حکام و سلاطین را اطاعت و فرمانبرداری نمایند
۲. و برای هر کار نیکو مستعد باشند ۵ و هیچ کس را بد نکویند و صلح
۳. جو و حلم بوده با جمیع مردم کمال تواضع را بجا آورند ۵ زیرا که ما نیز
سابقاً بی فهم و متمرّد و که راه واسیر انواع شهوات و لذات بوده در خبث
و حسد بسر میبردیم که لایق نفرت بودیم و بر یکدیگر بغض میداشتیم ۵
۴. لیکن چون مهربانی و لطف نجات دهنده ۵ ما خدا ظاهر شد ۵ نه بسبب
۵. اعمالی که ما بعدالت کرده بودیم بلکه محض به رحمت خود ما را نجات

- ۶ داد بغسل تولد تازه و تجدید روح القدس ۵ که اورا بما و افرا افاضه
۷ نمود بتوسط نجات دهنده ما عیسی مسیح ۵ تا بتوفیق او عادل شمرده
۸ شده و رتبه کردیم بحسب امید حیات جاودانی ۵ این سخن امین است
و در این امور میخواهم توقدغن بلیغ فرمائی تا آنانی که بخدا آکر ویدند
بکوشند که در اعمال نیکو مواظبت نمایند زیرا که این امور برای انسان
نیکو و مفید است ۵ و از مباحثات نامعقول و نسب نامه ها و نزاعها و
۹ جنگهای شرعی اعراض نما زیرا که بی ثمر و باطلست ۵ و از کسی که از
۱۰ اهل بدعت است بعد از یک دو نصیحت اجتناب نما ۵ چون
میدانی که چنین کس مرتد و بنفسه ملزم شده در گناه رفتار میکند ۵
۱۱ و قتی که آرتمیاس یا نیخکس را نزد تو فرستم سعی کن که در نیکو پولیس
نزد من آئی زیرا که عنریت دارم زمستان را در آنجا بسر برم ۵ زیناس
خطیب و آپلس را در سفر ایشان بسی امداد کن تا محتاج هیچ چیز
۱۲ نباشند ۵ و کسان ما نیز تعلیم بگیرند که در کارهای نیکو مشغول باشند
۱۳ برای رفع احتیاجات ضروری تا بی ثمر نباشند ۵ جمیع رفقای من
۱۴ ترا سلام میرسانند و آنانی را که از روی ایمان ما را دوست میدارند
سلام رسان توفیق با همگی شما باد آمین

رساله پولس رسول به فلیمون

(باب اول در سفارش برای انیسیمُس غلام)

- ۱ پولس اسیر مسیح عیسی و تیموتاؤس برادر به فلیمون حبیب
۲ و همکار ما ۵ و به اَپَفِیَّهٔ محبوبه و ارخِطُس هم سپاه ما و بکلیسائی که در
۳ خانهٔ ات میباشد ۵ توفیق و سلام از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح
۴ خداوند با شما باد ۵ پیوسته خدای خود را شکر میکنم و ترادرد عاھای
۵ خود یاد میآورم ۵ چونکہ شنیدم ذکر محبّت و ایمان تو کہ بعیسی
۶ خداوند و همه مقدّسین داری ۵ تا شراکت ایمان کار ساز شود در
۷ معرفت کامل هر نیکوئی که در ما است برای مسیح عیسی ۵ زیرا کہ
۸ مرا خوشی کامل و تسلی رخ نمود از محبّت تو از آنرو کہ دلہای مقدّسین
۹ از توای برادر استراحت می پذیرند ۵ بدینجۂ هر چند در مسیح کمال
۱۰ جسارت دارم کہ بآنچه مناسب است ترا حکم دهم ۵ لیکن برای
۱۱ محبّت سزاوارتر آنست کہ التماس نمایم هر چند مردی چون پولس پیر
۱۲ و الان اسیر مسیح عیسی نیز میباشم ۵ پس ترا التماس میکنم دربارهٔ
فرزند خود انیسیمُس کہ در زنجیرهای خود او را تولید نمودم ۵ کہ
سابقاً او برای تویی فائده بود لیکن الحال ترا و مرا هم فائده مند میباشد
کہ او را نزد تو پس میفرستم ۵ پس تو او را بپذیر کہ جان من است ۵

۱۳ و من میخواستم که اورا نزد خود نگاهدارم تا بعوض تو مراد زنجیرهای
 ۱۴ انجیل خدمت کند. اما مصلحت دانستم که هیچ کاری بدون رأی
 ۱۵ تو نکنم تا احسان تو از راه اضطراب نباشد بلکه از روی اختیار. زیرا که
 ۱۶ شاید بدینجهت ساعتی از تو جدا شد تا اورا تا بابد دریایی. بعد از این
 نه چون غلام بلکه فوق از غلام یعنی برادر عزیز خصوصاً بمن اما
 ۱۷ چند مرتبه زیاد تر بتو هم در جسم و هم در خداوند. پس هرگاه مرا رفیق
 ۱۸ میدانی اورا چون من قبول فرما. اما اگر ضرری بتو رسانید یا طلبی
 ۱۹ از او داشته باشی آنرا بر من محسوب دار. من که پولس هستم بدست
 خود مینویسم خود ادا خواهم کرد تا بتو نکویم که بجان خود نیز مدیون من
 هستی. بل ای برادر تا من از تو در خداوند برخوردار شوم پس جان
 ۲۰ مراد مسیح تازه کی بده. چون بر اطاعت تو اعتماد دارم بتو مینویسم
 ۲۱ از آنچه که میدانم بیشتر از آنچه میکویم هم خواهی کرد. و مع هذا منزلی
 نیز برای من حاضر کن که امید وارم از دعا های شما بشما بخشیده شوم.
 ۲۲ افراس که در مسیح عیسی هم زندان من است و مرقس و ارسترخس
 ۲۳ و دیماس و لوقا همکاران من سلام میرسانند. توفیق خداوند ما
 ۲۴ و عیسی مسیح با روح شما باد آمین

رساله بعبرانیان

(باب اول در ذکر فضیلت مسیح بر انبیاء و ملائکه)

- ۱ خدا که در زمان سلف باقسام متعدّد و طریقهای مختلف بوساطت
۲ انبیاء پیدران ما تکلم نمود. در آخر ایام هذا بما تکلم شد بوساطت
پسر خود که اورا وارث جمیع موجودات قرارداد و بوسیله او عالم ارا
۳ آفرید که فروغ جلاش و خانم جوهرش بوده و به کلمه قدرت خود
حامل همه موجودات بوده چون بنفسه کناره کنه‌ها را با تمام
۴ رسانید بدست راست کبریادر اعلی علیین بنیشت. و از ملائکه افضل
۵ کردید بمقدار آنکه اسمی بزرگتر از ایشان بمیراث یافته بود زیرا
بکدام یک از فرشتگان هرگز گفت که تو پسر من هستی من امروز ترا
تولید نمودم و ایضاً من اورا پدر خواهم بود و او پسر من خواهد بود
۶ و هنگامیکه نخست زاده را باز بجهان می‌آورد می‌گوید و جمیع ملائکه
۷ خدا اورا پرستش کنند و در حق فرشتگان می‌گوید که ملائکه خود را
۸ بادها می‌گرداند و خادمان خود را شعله آتش. اما در حق پسر این خدا
تخت نوتا ابد الابد است و عصای ملکوت تو عصای صداقت
۹ است. عدالت را دوست و شرار ترا دشمن میداری بنا برین خدا
خدای تو ترا به روغن شادمانی بیشتر از رفقاییت مسیح کرده است.

۱۰. و تو ایچند اوند در ابتداء زمین را بنا کردی و افلاک مصنوع دستہای
 ۱۱. تست ۵ آنها فانی لکن تو با فی ہستی و جمیع آنها چون جامہ
 ۱۲. مندرس خواهند شد ۵ و مثل رد آنها را خواہی پیچید و تغیر خواهند
 ۱۳. یافت لکن تو همان ہستی و سالہای تو تمام نخواہد شد ۵ و یکدام یک
 از فرشتگان ہرگز گفت بنشین بدست راست من نادشمنان ترا پای
 ۱۴. انداز تو سازم ۵ آیا ہمکی ایشان ارواح خادمہ نیستند کہ برای خدمت
 گذاری آنانیکہ وارثان نجات خواہند شد فرستادہ میشوند

(باب دوم بروجوب اطاعت کلام او)

۱. لهذا لازمست کہ بدقت بلیغ تر آنچه را شنیدیم گوش دہم مبادا
 ۲. کہ از سر آن گذر کنیم ۵ زیرا ہر گاہ کلامیکہ بوساطت فرشتگان کتہ
 شد بر قرار کردید بقسمیکہ ہر تجاوز و تغافل را مکافات سزاوار میرسید ۵
 ۳. پس ما چگونه رستگار کردیم اگر از چنین نجاتی عظم غافل باشیم کہ
 در ابتداء تکلم بآن از خداوند بود و بعد کسانیکہ شنیدند بر ما ثابت
 ۴. گردانیدند ۵ در حالتیکہ خدا نیز بآن شہادت میداد بآیات و معجزات
 و انواع قوآت و عطایای روح القدس بر حسب ارادہ خود ۵

(در اطاعت جمیع کائنات مرمسیع را و ذکر تجسم و موت او)

۵. زیرا ملائکہ را بر عالم آیندہ کہ ذکر آن میکنم تسلط نداد ۵ لکن
 کسی در موضعی شہادت دادہ گفت چیست انسان کہ او را بخاطر
 ۷. میآوری یا ابن انسان کہ از او نفد مینائی ۵ او را از فرشتگان اندکی

- پست تر قرار دادی و تاج جلال و اکرام بر سر او نهادی و او را بر اعمال
 ۸ دستهای خود کماشتی ۵ جمیع موجودات را در زیر اقدام او نهادی پس
 چون جمیع انبیاء را محکوم او کردند هیچ چیز را نکذاشت که مطیع
 او نباشد لکن الآن هنوز نمی بینم که همه چیز محکوم وی شده باشد ۵
 ۹ اما او را که اندکی از فرشتگان کمتر شد می بینم یعنی عیسی که بزحمت
 موت تاج جلال و اکرام بر سر وی نهاده شد تا به توفیق الهی برای همه
 ۱۰ ذائقه موت را بچشد ۵ زیرا شایسته بود مرا و او را که بخاطر وی همه موجودات
 و از وی همه می باشند هنگامیکه فرزندان بسیار را وارد جلال
 ۱۱ کردند که رئیس نجات ایشان را به الما کامل کردند ۵ زانو که چون
 مقدس کننده و مقدّسان همه از یک میباشند از این جهت عار ندارد
 ۱۲ که ایشان را برادر بخواند ۵ چنانکه میگوید اسم تو را به برادران خود
 ۱۳ اعلام میکنم در میان کلیسا ترا تسبیح خواهم خواند ۵ و ایضاً من بروی
 تو کُل خواهم نمود و نیز اینک من و فرزندانیکه خدا بمن عطا
 ۱۴ فرمود ۵ پس چون فرزندان شراکت در جسم و خون دارند و نیز
 همچنان در این هردو شریک شد تا بوساطت موت صاحب اختیار
 ۱۵ موت را یعنی ابلیس تباه سازد ۵ و آنانی را که از ترس موت تمام عمر
 ۱۶ خود را گرفتار عبودیت بودند آزاد کردند ۵ که در حقیقت فرشتگان را
 ۱۷ دستگیری نمینماید بلکه ذریت ابراهیم را دستگیری مینماید ۵ از این
 جهت میبایست در هر امری مشابه برادران خود شود تا در امور
 ۱۸ خدا رئیس گنّه کریم و امین شده کفار کاهان قوم را بکند ۵ زیرا که

چون خود غدا بکشیده تجربه دید استطاعت دارد که تجربه شده
کانرا اعانت فرماید

(باب سیم در فضیلت مسیح بر موسی)

- ۱ بنا برین ای برادران مقدس که در دعوت سماوی شریک هستید
- ۲ در رسول و رئیس کهنه اعتقاد مایعنی عیسی تأمل کنید که نزد او
- ۳ که ویرا معین فرمود امین است چنانکه موسی نیز در تمام خانه او
- ۴ بود زیرا که این شخص لایق اکرامی بیشتر از موسی شمرده شد بآن
- ۵ اندازه که سازنده خانه را حرمت بیشتر از خانه است زیرا هر خانه
- ۶ بدست کسی بنا میشود لکن بانی همه خداست و موسی چون خادمی
- ۷ در تمام خانه او امین بود تا شهادت دهد بر آن اموریکه بعد از اومی
- ۸ بایست مذکور شود و اما مسیح چون پسر بر خانه او و خانه او ما هستیم
- ۹ بشرطی که تا بابتها با اعتماد و فخر امید خود متمسک باشیم پس
- ۱۰ چنانکه روح القدس میگوید امروز اگر کلام او را بشنوید دل
- ۱۱ خود را سخت مسازید چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او در روز
- ۱۲ امتحان در بیابان جائی که پدران شما را امتحان و آزمایش کردند
- ۱۳ و اعمال را تا مدت چهل سال مینگریستند از این جهت بآن گروه
- خشم گرفته گفت ایشان پیوسته در دلهای خود کمراه هستند و راههای
- ۱۱ مرا شناختند تا در خشم خود قسم خوردم که بآرامی من داخل
- ۱۲ نخواهند شد ای برادران با حذر باشید مبادا در یکی از شما دل شریب
- ۱۳ و بی ایمان باشد که از خدای حی مرتد شوید بلکه هر روز همدیگر را

- نصیحت کنید مادامیکه امروز خوانده میشود مبادا احدی از شما بفریب
 ۱۴ گناه سخت دل کرده از آن رو که در مسیح شریک گشته ایم بشرطیکه
 ۱۵ با اعتماد خود از ابتداء تا بانتهاء سخت متمسک شویم چونکه گفته
 میشود امروز اگر کلام او را بشنوید دل خود را سخت مسازید چنانکه
 ۱۶ در وقت جنبش دادن خشم او پس که بودند که شنیدند و خشم او را
 جنبش دادند آیا تمام آن گروه نبودند که بواسطه موسی از مصر بیرون
 آمدند و بیکه تا مدت چهل سال خشم کین میبود آینه بان عاصیانیکه
 ۱۸ لعشهایشان در صحرا ریخته شد و در حق که قسم خورد که بآرامی وی
 ۱۹ داخل نخواهند شد مگر آنانرا که اطاعت نکردند پس دانستم که
 بسبب بی ایمانی نتوانستند داخل شوند

(باب چهارم در آرامی خدا)

- ۱ پس بترسم مبادا با وجودیکه وعده دخول در آرامی وی باقی میباشد
 ۲ ظاهر شود که احدی از شما قاصر شده باشد زیرا که بمانیز بمثال ایشان
 بشارت داده شد لکن کلام استماع بدیشان نفع نبخشید از این رو که با
 ۳ مستمعین بایمان متحد نبودند زیرا ما که ایمان آوردیم داخل آرامی
 میگردیم چنانکه گفته است در خشم خود قسم حوزدم که بآرامی من
 داخل خواهند شد و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم با تمام رسیده
 ۴ بود و در مقامی در باره روز هفتم گفت که در روز هفتم خدا از جمیع
 ۵ اعمال خود آرامی فرمود و باز در این مقام که بآرامی من داخل

- ۶ خواهند شد. پس چون باقی است که بعضی داخل آن بشوند
 ۷ و آنانی که پیش بشارت یافتند بسبب عصیان داخل نشدند. باز
 روزی معین می فرماید چون که بزبان داود بعد از مدت مدیدی
 امروز گفت چنانکه مذکور بالا است که امروز اگر کلام او را بشنوید
 ۸ دل خود را سخت مسازید. زیرا اگر یوشع ایشانرا آرامی داده بود
 ۹ بعد از آن روز دیگر را ذکر نمی کرد. پس برای قوم خدا آرامی باقی
 ۱۰ هست. زیرا هر که داخل آرامی اوشد اونیز از اعمال خود بیارمید
 ۱۱ چنانکه خدا از اعمال خویش. پس جد و جهد بکنیم تا بان آرامی
 ۱۲ داخل شویم مبادا کسی بهمان عصیان عبرت آمیز یفتد. زیرا کلام
 خدا زنده و کاساز و تیز تر از هر شمشیر دودم و فرورونده تا جدا کند
 نفس و روح و مفصل و مغز را و ممیز افکار و نیت های قلب است.
 ۱۳ و هیچ خلقت از نظر او مخفی نیست بلکه همه اشیاء برهنه و منکشف
 است در چشمان او که کار ما با وی است.

(در بیان کهنوت مسیح بر رتبه ملک صِدَق)

- ۱۴ پس چون رئیس کهنه عظیمی داریم که از آسمانها در گذشته است
 ۱۵ یعنی عیسی پسر خدا اعتماد خود را محکم بداریم. زیرا رئیس کهنه نداریم
 که نتواند در درضه عفوهای ما باشد بلکه از موده شده در هر چیز بمثال
 ۱۶ ما بدون گناه. پس با جرأت نزدیک بتخت توفیق بیائیم تا رحمت
 بیایم و توفیق را حاصل کنیم که در وقت ضرورت اعانت کند

(باب پنجم)

- ۱ زیرا که هر رئیس گنه از میان آدمیان گرفته شده برای آدمیان مقرر
 - ۲ میشود در امور الهی تاهدا یا و قربانیا برای کناهان بگذراند که
 - ۳ با جاهلان و کمرهاان میتواند همدرد شود چونکه اونیز در احاطه
 - ۴ ضعف گرفتار است و بسبب این ضعف او را لازمست چنانکه
 - ۵ برای قوم همچین برای خویشتن نیز قربانی برای کناهان بگذراند
 - ۶ و کسی این مرتبه را برای خود نیکیرد مگر وقتی که خدا او را دعوت
 - ۷ کند چنانکه هارون را و هم چنین مسیح نیز خود را سرافراز ساخت
 - ۸ که رئیس گنه بشود بلکه او که بوی گفت تو پسر من هستی من امروز
 - ۹ ترا تولید نمودم چنانکه در مقام دیگر نیز میگوید تو تا باید کاهن
 - ۱۰ هستی بر رتبه ملک یدق و او در ایام بشریت خود چون که با فریاد
 - شدید و اشکها تضرع و دعای بسیار نمود نزد او که برهاندنش از مرگ
 - ۸ قادر بود و بسبب نقوای خود مستجاب کردید و هر چند پسر بود
 - ۹ بصیبتمائیکه کشید اطاعت را آموخت و کامل شده جمیع مطیعان
 - ۱۰ خود را سبب نجات جاودانی گشت و خدا او را بر رئیس گنه
- مخاطب ساخت بر رتبه ملک یدق

(در وجوب ترقی در علم الهی و خطراهای آن)

- ۱۱ که درباره او ما را سخنان بسیار است و شرح و تبیان آن مشکل
- ۱۲ چونکه گوشهای شما سنگین شده است زیرا که هر چند با این طول

زمان شمارا میباید معلمان باشید باز محتاجید که کسی اصول و مبادی الهامات خدا را بشمایا موزد و محتاج شیر شدیدن غذای قوی ۵
 زیر هر که شیر خواره باشد در کلام عدالت نا آزموده است چونکه ۱۳
 طفل است ۵ اما غذای قوی از آن بالغان است که حواس خود را ۱۴
 بموجب عادت ریاضت میدهند تا تمیز نیک و بد بکنند

(باب ششم)

بنابرین از کلام ابتدای مسیح در گذشته بسوی کمال سبقت مجویم ۱
 و بار دیگر بنیاد توبه از اعمال مرده و ایمان بخدا ۵ و تعلم طهارات و نهادن ۲
 دستها و قیامت مردگان و دینونت ابدی را نهیم ۵ و اینرا بجا خواهیم ۳
 آورد هرگاه خدا اجازت دهد ۵ زیرا آنانی که یکبار منور گشتند و لذت ۴
 عطای ساوی را چشیدند و شریک روح القدس گردیدند ۵
 و لذت کلام نیکوی خدا و قوآت عالم آینده را چشیدند ۵ اگر بیفتند ۵
 محال است که ایشانرا باز توبه آرند در حالیکه پسر خدا را بنفسهای ۶
 خود باز مصلوب میکنند و او را بجرمت میسازند ۵ زیرا زمینی که ۷
 بارانی را که بارها بر آن می افتد میخورد و نباتات نیکو برای فلاحان ۸
 خود میرویند از خدا برکت مییابد ۵ لکن اگر خار و خشک میرویند ۸
 متروک و قرین بلعنت و در آخر سوخته میشود ۵ اما ای عزیزان ۹
 هر چند بدین طور سخن میگوئیم و لکن در حق شما چیزهای بهتر ۹
 و قرین نجات را یقین میداریم ۵ زیرا خدایی انصاف نیست که عمل ۱۰
 و محنت محبت شمارا فراموش کند که باسم او ظاهر گردید از خدمت
 (۵۹۷)

- ۱۱ مقدسین که در آن مشغول بوده و هستید ۵ لکن آرزوی این داریم
 که هر یک از شما همین اجتهاد را تا بانتهاء ظاهر نمایند برای یقین کامل
 ۱۲ امید ۵ و کاهل مشوید بلکه اقتداء کنید آنانیرا که بایمان و صبر و ارثان
 ۱۳ وعده ها میباشند ۵ زیرا وقتیکه خدا با ابراهیم وعده داد چون
 سو کند بعظم تر از خود نتوانست خورد بخود قسم خورده گفت ۵
 ۱۴ یقین که من ترا برکت عظم خواهم داد و ترابی نهایت کنیز خواهم
 ۱۵ فرمود ۵ و هم چنین بعد از صبر کردن آن وعده رایافت ۵ زیرا مردم
 ۱۶ بهره بزرگ تر باشد سو کند میخورند و نهایت هر مخصوصه ایشان قسمی
 ۱۷ است تا اثبات شود ۵ از این رو چون خدا خواست که عدم تغییر
 اراده خود را بوارثان وعده بقاء کید بشمار ظاهر سازد قسم را در میان
 ۱۸ آورد ۵ تا بدوام ربی تغییر که در هر دو ممکن نیست که خدا در وع
 کوید تسلی قوی حاصل شود برای ما که پناه بردیم تا بان امید ی که
 ۱۹ در پیش ما گذارده شد تمسک جویم ۵ و آنرا داریم مثل لنگری برای
 ۲۰ جان خود ثابت و پایدار و در درون حجاب داخل شده ۵ جائیکه
 آن پیشرو برای ما داخل شد یعنی عیسی که بر رتبه ملک صدق
 رئیس گهنة گردید تا ابد الابد

(باب هفتم در ذکر کموت ملک صدق)

- ۱ زیرا این ملک صدق پادشاه سالم و کاهن خدای تعالی هنگامیکه
 ابراهیم از سکشت دادن ملوک مراجعت میکرد او را استقبال کرده

- ۲ بد و برکت داد و ابراهیم نیز از همه چیزها عشری بد و داد که او اول ترجمه شده پادشاه عدالت است و بعد ملک سالیم نیز یعنی پادشاه سلام بی پدر و بی مادر و بی نسب نامه و بدون ابتدای ایام و انتهای حیات بلکه بمثال پسر خدا شده کاهن دائمی میماند و پس ملاحظه کنید که این شخص چه قدر بزرگ بود که ابراهیم پاتر یا رخ نیز از بهترین غنایم عشر بد و داد و اما از اولاد لاوی کسانی که کهنوت را مییابند و وصیت دارند که از قوم بحسب شریعت عشر بگیرند یعنی از برادران خود با آنکه ایشان نیز از صلب ابراهیم پدید آمدند و لکن آنکس که نسبتی بدیشان نداشت عشر از ابراهیم گرفته و صاحب مواعید را برکت داده است و بدون هر شبهه کوچک از بزرگ برکت داده میشود و در اینجا مردمان مردنی عشر میگیرند اما در آنجا کسی که زنده بودن وی مشهود است حتی آنکه میگویم که بواسطت ابراهیم از همان لاوی که عشر میگیرد عشر گرفته شد و زیرا که هنوز در صلب جد خود بود هنگامیکه ملک یسیدق او را استقبال کرد و

(در ذکر فضیلت کهنوت مسیح بر کهنوت بنی لاوی)

- ۱۱ و دیگر اگر از کهنوت لاوی کمال حاصل میشد زیرا قوم شریعت را بر آن یافتند باز چه احتیاج میبود که کاهنی دیگر بر رتبه ملک یسیدق مبعوث شود و مذکور شود که بر رتبه هارون نیست و زیرا هرگاه کهنوت تغییر می پذیرد البته شریعت نیز تبدیل مییابد و زیرا او که

- این سخنان در حق وی گفته میشود از سبط دیگر ظاهر شده است
 ۱۴ که احدی از آن خدمت قربانگاه نکرد زیرا که واضع است که
 خداوند ما از سبط یهود اطلوع فرمود که موسی در حق آن سبط
 ۱۵ از جهة کهنوت هیچ نکفت و بیشتر مبین است از اینکه بمثال
 ۱۶ مَلْکِ صِدِّق کاهنی بطور دیگر باید ظهور فرماید که بشریعت
 ۱۷ و احکام جسمی مبعوث نشود بلکه بقوة حیات غیر فانی زیرا شهادت
 ۱۸ داده شد که تو تا بابد کاهن هستی بر رتبه مَلْکِ صِدِّق زیرا که حاصل
 ۱۹ میشود هم منسوخی حکم سابق بعلت ضعف و عدم فائده آن از
 آنجه که شریعت هیچ چیز را کامل نمیکرد اندوهم بر آوردن امید
 ۲۰ احسن که بآن تفرت بخدا میجوئیم و بقدر آنکه این بدون قسم
 ۲۱ نیباشد زیرا ایشان بی قسم بکهنوت ممتاز میشوند ولیکن این با قسم
 از او که بوی میکوبد خداوند قسم خورد و تغییر اراده نخواهد داد که
 ۲۲ تو کاهن ابدی هستی بر رتبه مَلْکِ صِدِّق همین قدر احسن است
 ۲۳ آن عهدی که عیسی ضامن آن کردید و ایشان کاهنان متعدّد
 ۲۴ میشوند از جهة آنکه مرک از باقی بودن ایشان مانع است لکن
 ۲۵ وی چون تا بابد باقی است کهنوتی لایزال دارد از اینجه نیز قادر
 است که آنان را که بوسیله وی نزد خدا آیند تا بانهائ نجات بخشد
 ۲۶ چونکه دائماً زنده است تا شفاعت ایشان را به کند زیرا که ما را نیز
 چنین رئیس گهنه شایسته است قدوس و معصوم و بی عیب و از
 ۲۷ کناهکاران جدا و از آسمانها بلند تر گردیده که محتاج نباشد بمثال

آن رؤساء کهنه که هر روزه قربانی بکذرائند اول برای کناهان خود
و بعد برای خطایای قوم که اینرا یک بار فقط بجا آورد هنگامیکه
خود را قربانی گذرانید^۵ زانرو که شریعت مردمان اصحاب ضعف را^{۲۸}
بر عهده کهنوت مقرر میسازد لکن کلام قسم که بعد از شریعت است
پس را تا ابد الابد مکمل

(باب هشتم)

پس مقصود اولی از این کلام این است که برای ما چنین رئیس^۱
کهنه هست که در آسمانها بیمن تخت کبریا بنشت^۵ که خادم مقام^۲
افدس و آنخیمه حقیقی است که خداوند آنرا برپا نمود نه انسان^۵
زیرا که هر رئیس کهنه مقرر است تا هدایا و قربانیها بکذرائند و از بجهت^۳
واجب است که او را نیز چیزی باشد که بکذرائند^۵ پس اگر بر زمین^۴
میبود کاهن نبودی چون کسانی هستند که بقانون شریعت هدایا را
میگذرانند^۵ و ایشان شبیه وظل امور سماوی را خدمت میکنند^۵
چنانکه موسی ملهم شد هنگامیکه عازم بود که خیمه را بسازد زیرا بدو
میکوید (تعالی) آگاه باش که همه چیزها را بآن نمونه که در کوه بتونشان
داده شد بسازی^۵ لکن الآن خدمت افضل را یافته است بمقداری که^۶
متوسط عهد نیکوتر است که بر آن وعده های نیکوتر مرتب است^۵

(در ذکر نسخ و مگول بودن عهد جدید مر عهد عتیق را)

زیرا اگر آن اول بی عیب میبود جای برای دیگری مطلوب نمیشد^۷

- ۸ چنانکه ایشانرا ملامت کرده میگوید خداوند میفرماید اینک ایامی
 ۹ میآید که با آل اسرائیل و آل یهودا عهدی جدید استوار نمایم ۵ نه چون
 آن عهدی که با پدران ایشان بستم در روزیکه من ایشانرا دستکری
 نمودم تا از ارض مصر بر آورم زیرا که ایشان در عهد من مستقر نماندند
 ۱۰ پس خداوند میفرماید من ایشانرا واکذاردم ۵ و خداوند میفرماید
 این است آن عهدی که بعد از آن ایام با آل اسرائیل استوار خواهم
 داشت که احکام خود را در خاطر ایشان خواهم نهاد و بر قلوبشان
 مرقوم خواهم داشت و مرا ایشانرا خدا خواهم بود و ایشان مرا قومی
 ۱۱ خواهند بود ۵ و دیگر کسی همسایه و برادر خود را در تعلیم نخواهد
 گفت خداوند را بشباس زیرا که همه از خورد و بزرگ مرا خواهند
 ۱۲ شناخت ۵ زیرا که بر تقصیرات ایشان ترحم خواهم فرمود و خطایا
 ۱۳ و گناهانشان را دیگر بیاد نخواهم آورد ۵ پس چون جدید گفت اول را
 عتیق ساخت و آنچه کهنه و پیر شده است مشرف بر زوال است

(باب نهم)

- در اینکه قربانی مسیح برخلاف قربانیهای شریعت کفاره گناهان است
 ۱ خلاصه آن اول را نیز فرائض خدمت و قدس دنیوی بود ۵ زیرا
 ۲ خیمه اول را نصب کردند که در آن بود چراغدان و میز و نان تقدّمه
 ۳ و آنرا بقدس مسمی کردند ۵ و در پشت پرده دوم بود آن خیمه که
 ۴ بقدس الاقداس مسمی است ۵ که در آن بود مجمره زرین و تابوت

شهادت که همه اطرافش بطلا آراسته بود و در آن بود حقّه طلا که
 پراز من بود و عصای هارون که شکوفه آورده بود و دلولوح عهد
 و برزبر آن گرو بیان جلالی که بر تخت رحمت سایه افکن بودند
 و الآن جای تفصیل آنها نیست
 پس چون این چیزها بدین طور
 آراسته شد کهنه بجهت ادای لوازم خدمت پیوسته بخیمه اول در
 میآیند
 لکن بخیمه دوم در هر سال یکمرتبه رئیس کهنه تنها داخل میشود
 و آنها نه بدون خونی که برای خود و برای جهالات قوم میکذرانند
 که باین همه روح القدس اشاره مینماید بر اینکه مادامیکه خیمه نخستین
 بر پاست راه مقام اقدس ظاهر نمیشود
 و این مثلی است برای زمان
 حاضر که بحسب آن هدایا و قربانیها را میکذرانند که قوت ندارند که
 عبادت کننده را از جهت ضمیر کامل گردانند
 چون که قائم بود
 فقط بر خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه که فرائض جسدی
 است مقرر شده تا زمان اصلاح
 لیکن مسیح چون ظاهر شد تا رئیس
 کهنه نعمتهای آینده باشد بخیمه برزگمر و کاملتر و ناساخته شده بدست
 یعنی که از این خلقت نیست
 و نه بخون بزها و کوساها بلکه بخون
 خود یکمرتبه فقط بمقام اقدس داخل شد و فدای ابدی را میآورد
 زیرا هرگاه خون بزها و گاوان و خاکستر کوساله چون بر آلودگان
 پاشیده میشود مقدّس میسازد تا بطهارت جسمی
 پس آیا چند مرتبه
 زیاده خون مسیح که بروح ازلی خویشتن را بی عیب بخدا گذرانید
 ضمیر ما را از اعمال مرده طاهر خواهد ساخت تا خدای زنده را خدمت

- ۱۵ نمائیم و از بجهت اومتوسط عهد جدید است تا چون موت برای
کفاره تقصیرات عهد اول بوقوع آمد خوانده شد کان وعده میرث
۱۶ ابدی را بیابند و زیرادر هر جائیکه وصیتی است لابد است که موت
۱۷ وصیت کننده را تصور کنند و زیرا که وصیت بعد از موت ثابت
میشود زیرا مادامیکه وصیت کننده زنده است استحکامی ندارد و
۱۸ و از این روان اول نیز بدون خون مستقر نشود زیرا که چون موسی
۱۹ تمام احکام را بحسب شریعت بسمع قوم رسانید خون کوساله ها و بزهارا
۲۰ با آب و پشم قرمز و زوفا گرفته آنرا بر خود کتاب و تمام قوم پاشید و گفت
۲۱ این است خون آن وصیتی که خدا با شما قرار داد و همچنین خیمه
۲۲ و جمیع آلات خدمت را نیز بخون بپالود و بحسب شریعت تقریباً
همه چیزها بخون ظاهر میشود و بدون ریختن خون آمرزش
۲۳ نیست پس لازم بود که مثلای اشیای سماوی باینها ظاهر شود لکن
۲۴ خود سماویات بقرانیها افضل از اینها زیرا مسیح بقدر ساخته
شده بدست داخل نشد که مثال مکان حقیقی است بلکه بخود
۲۵ آسمان تا آنکه الآن در حضور خدا ظاهر شود بجهت ما و نه آنچنان
که جان خود را بارها قربانی کند مانند آن رئیس گنه که هر سال با خون
۲۶ دیگری بمکان اقدس داخل میشود زیرا درین صورت میبایست
که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد لکن الآن یکمرتبه در
۲۷ اواخر عالم ظاهر شد تا بقرانی خود کناه را محو سازد و چنانکه مردم
۲۸ را یکبار مردن و بعد از آن جزایافتن مقرر است و همچنین مسیح نیز

چون یکبار قربانی شد تا کناهان بسیار برارفع نماید بار دیگر بدون کناه
برای کسانی که منتظر او میباشند ظاهر خواهد شد بجهت نجات

(باب دهم)

- ۱ زیرا که چون شریعت راسایه نعمتهای آینده است نه نفس صورت
- آن چیزها آن هرگز نمیتواند هر سال بهمان قربانیها که پیوسته میکردانند
- ۲ نفرب جویند کانا را کامل گردانند و الا آیا کذرا نیدن آنها موقوف
- نمیشد چونکه عبادت کنندگان بعد از آنکه یکبار پاك شدند
- ۳ دیگر حس کناهان در ضمیر نمیداشتند و لکن در اینها هر سال یادگاری
- ۴ کناهان میشود و زیرا محال است که خون کاوها و بزها رافع کناهان
- ۵ بکند و لهذا هنگامیکه داخل جهان میشود میکوید قربانی و هدیه را
- ۶ نخواستی لکن جسدی برای من آراستی و قربانیهای سوختنی
- ۷ و قربانیهای کناه رغبت نداشتی و آنکه گفتم اینک می آیم در طومار
- ۸ کتاب در حق من مکتوب است تا اراده ترا ای خدا بجا آورم و چون
- پیش میکوید هدایا و قربانیها و قربانیهای سوختنی و قربانیهای کناه را
- نخواستی و بانها رغبت نداشتی که آنها را بحسب شریعت می گذرانند و
- ۹ بعد گفت که اینک می آیم تا اراده ترا ای خدا بجا آورم پس اولرا
- ۱۰ منسوخ میکند تا دوم را استوار سازد و با بن اراده مقدس شده ایم
- ۱۱ و قربانی جسد عیسی مسیح یکمرتبه فقط و هرگاه هر روز بخدمت
- مشغول بوده می ایستد و همان قربانیها را مکرراً میکذرانند که هرگز رفع
- ۱۲ کناهان نمیتواند کرد و لکن او چون یک قربانی برای کناهان گذرانید

- ۱۳ تا ابد الابد دست راست خدا بنشست و از آن بعد منتظر است
- ۱۴ تا دشمنانش پای انداز او شوند و زانو که بیک قربانی مقدسان را تا
- ۱۵ بابد کامل گردانیده است و روح القدس نیز برای مشاهدات
- ۱۶ میدهد زیرا که بعد از آن که گفته بود و این است آن عهدی که بعد از
- آن ایام با ایشان خواهم بست خداوند میکوید احکام خود را در دلهای
- ۱۷ ایشان خواهم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهم داشت و کناهان
- ۱۸ و خطایای ایشان را دیگر یاد خواهم آورد و اما جانی که آمرزش اینها
- هست دیگر قربانی کناهان نیست

(در وجوب سعی و اجتهاد دائم در طلب نجات)

- ۱۹ پس ای برادران چون که بخون عیسی جرأت داریم تا بفهم اقدس
- ۲۰ داخل شویم و از طریق تازه وزنده که آنرا بحجه ما از میان برده یعنی
- ۲۱ جسم خود مهیا نموده است و و کاهنی بزرگ را بر خانه خدا داریم و پس
- ۲۲ بدل راست در یقین ایمان دلهای خود را از ضمیر بد پاشیده و بدنهای
- ۲۳ خود را بآب پاک غسل داده نزدیک بیائیم و اعتراف امید را محکم
- ۲۴ نگاه داریم زیرا که وعده دهنده امین است و ملاحظه یکدیگر را
- ۲۵ بنمائیم تا بحب و اعمال نیکو تر غیب نمائیم و از با هم آمدن در جماعت
- غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است بلکه یکدیگر را نصیحت
- ۲۶ کنیم و زیاد تر باندازه که می بینید که آن روز نزدیک میشود زیرا که
- بعد از پذیرفتن معرفت راستی اگر عمداً کنا کار شویم دیگر قربانی

۲۷ کناهان باقی نیست ۵ بلکه پذیرفتن عقوبتی هولناک و غیرتی آتشی
 ۲۸ که مخالفان را فرو خواهد برد ۵ هر که شریعت موسی را خوار نمود
 ۲۹ بدون رحم بدو یاسه شاهد مقتول میگردد ۵ پس بچه مفدار مستحق
 عقوبت شدید ترکمان می کنید آنکس شمرده خواهد شد که پسر
 خدا را پایمال کرد و خون عهدی را که بآن مقدس گردانیده شد ناپاک
 ۳۰ شمرد و روح نعمت را بی حرمت کرد ۵ چرا که میشناسیم او را که
 گفته است خداوند میگوید انتقام از آن من است من مکافات خواهم
 ۳۱ داد و ایضا خداوند قوم خود را داوری خواهد نمود ۵ افتادن
 ۳۲ بدستهای خدای زنده چیزی هولناک است ۵ ولیکن بیاد آورید
 ایام سلف را که بعد از آنکه منور گردیدید متحمل مجاهدۀ عظم از دردها
 ۳۳ شدید ۵ چه از اینکه از دشمنان و زحمات تماشائی مردم گردیدید و چه
 از آنکه شریک با کسانی بودید که در چنین چیزها بسر میبردند ۵
 ۳۴ زیرا که هم با اسیران همدرد بودید و تاراج اموال خود را نیز بخوشی
 پذیرفتید چون دانستید که خود شمارا در آسمان مال افضلتر و باقی
 ۳۵ است ۵ پس ترك می کنید دلیری خود را که مقرون بمجازات عظیم
 ۳۶ میباشد ۵ زیرا که شمارا صبر لازمست تا ارادۀ خدا را بجا آورده
 ۳۷ وعده را بیاید ۵ زیرا که بعد از آنکه زمانی آن آینده خواهد آمد
 ۳۸ و تأخیر نخواهد نمود ۵ لکن عادل با ایمان زیست خواهد نمود و اگر
 ۳۹ کسی مرتد شود نفس من با وی خوش نخواهد شد ۵ لکن ما از ارتداد
 نیستیم تا هلاک شویم بلکه از ایمان تا جان خود را دریابیم

(باب یازدهم در تعریف ایمان و مناقب متقدمین سلف)

- ۱ پس ایمان است اعتماد بر چیزهای که امید آنها داریم ایقان بامور
- ۲ نادیده ۰ زیرا که باین قدماء شهادت داده شدند ۰ بایمان فهمیده
- ۳ ایم که عالمها بکلمه خدا مرتب شد حتی آنکه چیزهای دیده شده از
- ۴ امور غیر ظاهر پدید آمد ۰ بایمان هابیل قربانی ۰ را افضل از قاین
- بجدا گذرانید و بسبب آن شهادت داده شد که عادل است بآنکه
- خدا بهدایای او شهادت میدهد و بسبب همان بعد از مردن هنوز
- ۵ کوینده است ۰ بایمان خنوخ منتقل گشت تا موت را نبیند و نایاب
- شد چرا که خدا او را منتقل ساخت زیرا که قبل از انتقال وی شهادت
- ۶ داده شد که رضامندی ۰ خدا را حاصل کرد ۰ لکن بدون ایمان
- تحصیل رضامندی ۰ او محال است زیرا هر که تقرب بخدا جوید لازمست
- که ایمان آورد بر اینکه او هست و جویندگان خود را جزا میدهد ۰
- ۷ بایمان نوح چون الهام یافت از امور تابان وقت نادیده خدا ترس
- شده گشتی بجهة نجات اهل خانه خود بساخت و بان دنیا را ملزم
- ۸ ساخته وارث آن عدالتی که از ایمان است کردید ۰ بایمان ابراهیم
- چون دعوت یافت اطاعت نمود و بیرون رفت بسمت آن مکانی
- که میبایست بمیراث یابد پس بیرون آمد حال آنکه نمیدانست
- ۹ بکجا میرود ۰ و بایمان در ارض وعده مثل زمین بیکانه غربت پذیرفت
- و در خیمه ها با اسحق و یعقوب که در میراث همین وعده شریک

- بودند مسکن نمود ۱۰ زانرو که مترقب شهری با بنیاد بود که صانع
و معمور کننده آن خداست ۱۱ بایمان خود ساره نیز قدرت قبول
نسل یافت و بعد از انقضای وقت زائید چونکه وعده دهنده را
امین دانست ۱۲ و از این سبب از یکنفر و آنهم مرده زائیده شدند
چون ستارهای آسمان کثیر و مانند ریکهای کنار دریای شمار ۱۳ در
ایمان همه ایشان فوت شدند حال آنکه وعده هارا نیافته بودند
بلکه آنها را از دور دیده تحیت گفتند و اقرار کردند که بر روی زمین
بیگانه و غریب بودند ۱۴ زیرا که سانی که همچنین میگویند ظاهر میسازند
که در جستجوی وطنی هستند ۱۵ و اگر جایی را که از آن بیرون آمدند
بخطا طر میآوردند هر آینه فرصت رجوع میداشتند ۱۶ لکن الحال
مشتاق وطنی افضل یعنی سماوی هستند و از این رو خدا از ایشان
عاز ندارد که خدای ایشان خوانده شود چرا که برای ایشان شهری
مهیاساخت ۱۷ بایمان ابراهیم چون امتحان شد اسحق را گذرانید و آنکه
وعده هارا پذیرفته بود پسر یگانه خود را قربانی میکرد ۱۸ که با و گفته
شده بود که نسل تو با اسحق خوانده خواهد شد ۱۹ چونکه یقین داشت
که خدا قادر بر برانگیزانیدن از اموات است و هم چنین او را در مثالی
از اموات نیز باز یافت ۲۰ بایمان اسحق نیز یعقوب و عیسورادر امور
آینده برکت داد ۲۱ بایمان یعقوب در وقت مردن هریکی از پسران
یوسف را برکت داد و بر سر عصای خود سجده کرد ۲۲ بایمان یوسف
در حین وفات خود از خروج بنی اسرائیل اخبار نمود و در باره

- ۲۳ استخوانهای خود وصیت نمود^۵ بایمان موسی چون متولد شد والدینش او را طفلی جمیل یافته سه ماه پنهان کردند و از حکم پادشاه بیم
- ۲۴ نداشتند^۵ بایمان چون موسی بزرگ شد با نمود از اینکه پسر دختر
- ۲۵ فرعون خوانده شود^۵ و دلیل بودن با قوم خدا را پسندیده تر داشت
- ۲۶ از آنکه مدتی قلیل لذت گناه را ببرد^۵ و عار مسیح را دولتی بزرگتر
- از خزائن مصر پنداشت زیرا که بسوی مجازات نظر میداشت^۵
- ۲۷ بایمان مصر را ترک کرده از غضب پادشاه نترسید زیرا که چون آن
- ۲۸ نادیده را بدید استوار ماند^۵ بایمان عید فصیح و پاشیدن خون را بعمل
- آورد تا هلاک کننده نخسب زادگان برایشان دست نکذارد^۵
- ۲۹ بایمان از بحر قلزم بخشی عبور نمودند و اهل مصر قصد آن کرده غرق
- ۳۰ شدند^۵ بایمان حصار اریحا چون هفت روز آنرا طواف کرده بودند
- ۳۱ بزیرافتاد^۵ بایمان را حاب فاحشه با عاصیان هلاک نشد زیرا که
- ۳۲ جاسوسان را بسلام پذیرفته بود^۵ و دیگر چه گویم که وقت مرا کفاف
- نمیدهد که از جدعون و باراق و شمشون و یفتاح و داود و شموئیل
- ۳۳ و انبیا اخبار بنمایم^۵ که از ایمان تسخیر ممالک کردند و باعمال صالحه
- ۳۴ پرداختند و وعده ها را پذیرفتند و دهان شیران را بستند^۵ شدت آتش
- را خاموش کردند و از دمه های شمشیر رستگار شدند و از ضعف توانائی
- یافتند و در جنگ شجاع شدند و لشکری های غریب را منهدم ساختند^۵
- ۳۵ زنان مردگان خود را بقیامتی باز یافتند لکن دیگران معذب شدند
- ۳۶ و خلاصی قبول نکردند تا بقیامت افضل برسند^۵ و دیگران از

استهزاهای تازه‌ها بلکه از بندها و زندان آزموده شدند و سنکسار ۳۷
 شدند و پاره پاره شدند تجربه کرده شدند و بشمشیر مقتول گشتند
 در پوستهای کوسفندان و بزها محتاج و مظلوم و ذلیل آواره شدند و
 آنانی که جهان لایق ایشان نبود در صحراها و کوهها و مغاره‌ها و شکافهای ۳۸
 زمین پراکنده گشتند و پس جمیع ایشان با اینکه از ایمان شهادت ۳۹
 داده شدند و عده را نیافتند و زیرا خدا برای ما چیزی افضل مهیا ۴۰
 کرده است تا آنکه بدون ما کامل نشوند

(باب دوازدهم در صبر و ایمان و تقوی و ضرورت قصد مقام اعلی)

بنابر این چونکه مانیز چنین ابر شاهدان را کرد اگر خود داریم هر ۱
 بار کران و کناهی را که ما را بسهولت می یچد دور بکنیم و بصبر بان
 مسابقتیکه برای ما مقرر شده است بدویم و بسوی پیشوا و مکمل ۲
 ایمان یعنی عیسی نکران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع
 بود بی حرمتی را نا چیز شمرده متحمل صلیب گردید و در یمین تخت
 خدا نشسته است و پس تفکر کنید در او که متحمل چنین مخالفتی ۳
 بود که از گناه کاران با و پدید آمد مبادا در نفوس خود ضعف کرده
 خسته شوید و هنوز در جهاد خود با گناه تا بجد خون مقاومت نکرده ۴
 اید و نصیحت را فراموش کردید که شما چون با پسران مکالمه میکند ۵
 که ای پسر من تا دیب خداوند را حقیر شمار و وقتیکه از او سرزنش
 یابی خسته خاطر مشو و زبیرا که خداوند دوست میدارد تو بیخ ۶
 میفرماید و هر فرزند مقبول خود را بتازیانه میزند و اگر متحمل ۷

- تأدیب شوید خدا با شما مثل با پسران رفتار مینماید زیرا کدام پسر
 ۸ است که پدرش او را تأدیب نکند؟ لکن اگر بی تأدیب میباشید که
 ۹ همه از آن بهره یافته اند حرام زاد کانید نه پسران و دیگر پدران
 اجساد خود را وقتی داشتیم که ما را تأدیب می نمودند و ایشان را احترام
 می نمودیم آیا از طریق اولی پدر را روح خود را اطاعت نکنیم تا زنده
 ۱۰ شویم؟ زیرا که ایشان اندك زمانی موافق خیال خود ما را تأدیب
 ۱۱ کردند لکن او بجهة افاده تا شریک قد است او کردیم؟ لکن هر
 تأدیب در حال نه از خوشیها بلکه از از دردها مینماید اما در آخر میوه
 آرامی عدالت را برای آنانی که از آن ریاضت یافته اند باری آورد؟
 ۱۲ لهذا دستهای افتاده و زانوهای سُست شده را استوار نماید؟ و برای
 ۱۳ پایهای خود راههای راست بسازید تا کسیکه لنک باشد از طریق
 ۱۴ منحرف نشود بلکه شفا یابد؟ و در پی سلام با همه و قد است
 ۱۵ بکوشید که بغیر از آن هیچ کس خداوند را نخواهد دید؟ و مترصد
 باشید مبادا کسی از نعمت خدا محروم شود و ریشه مرارت نموده
 ۱۶ اضطراب بار آورد و جمعی از آن آلوده کردند؟ مبادا شخصی زانی
 یابی مبالغات پیدا شود مانند عیسو که برای طعامی نخست زاد کی
 ۱۷ خود را فروخت؟ زیرا میدانید که بعد از آن نیز وقتی که خواست
 وارث برکت شود مردود گردید زیرا که جای توبه پیدا ننمود با آنکه
 ۱۸ با اشکها در جستجوی آن بکوشید؟ زیرا که نقرّب نجسته اید بکوهی
 ملموس و باتش افروخته و نه به تاریکی و ظلمت و باد شدید؟

۱۹ و با و از کرنا و صدای کلامیکه شنوندگان التماس کردند که آن کلام
 ۲۰ دیگر بدیشان گفته نشود. زیرا که متحمل آن قدغن نتوانستند شد
 ۲۱ که اگر حیوانی نیز کوه را لمس کند سنکسار یا به نیزه زده شود. و آن
 رویت بجدی ترسناک بود که موسی گفت بغایت ترسان و لرزانم.
 ۲۲ بلکه نفرب جسته اید بمجبل صهیون و شهر خدای حی یعنی اورشلیم
 ۲۳ ساوی و هزاران هزار فرشتگان. و محفل و کلیسای نخست زادگانی
 که در آسمان مکتوبند و به خدای داور جمیع و بار و اح عادلان مکمل.
 ۲۴ و به عیسی متوسط عهد جدید و بخون پاشیده شده که متکلم است
 ۲۵ بمعنی افضل از خون هایل. زهار ازین متکلم اعراض نکید که اگر
 ایشان رستکار نشدند که از او که بر زمین تکلم فرمود انحراف ورزیدند
 از طریق اولی مانجات نخواهم یافت اگر از او که از آسمان تکلم میکند
 ۲۶ انحراف جوئیم. که آواز او در آن وقت زمین را متزلزل ساخت لکن
 الآن وعده فرموده است که یک مرتبه دیگر نه فقط زمین را بلکه
 ۲۷ آسمان را نیز متزلزل خواهم ساخت. و این قول او یک مرتبه دیگر اشاره
 است از تبدیل چیزهای متزلزل مثل مصنوعات تا غیر متزلزلات
 ۲۸ باقی ماند. پس چون ملکوت غیر متزلزل را می یابیم شکر بجای آوریم
 ۲۹ تا بخشوع و تقوی خدا را عبادت پسندیده نمائیم. زیرا خدای ما
 آتش فرو برنده است

(باب سیزدهم نصیحت در صفات و اخلاق مسیحی)

۱ محبت برادرانه برقرار باشد. و از غریب نوازی غافل مشوید
۲

- ۳ از آن رو که بآن بعضی نادانسته فرشتگان را ضیافت کردند و اسیران را
 بخاطر آرید چون همزندان ایشان هستید و ذلیلان را چون شما نیز در
 ۴ جسم هستید و نکاح بهر وجه محترم است و بسترش غیر نجس لکن
 ۵ فاسقان و زانیان را خدا دآوری خواهد فرمود و سیرت شما ز پرست
 نه باشد و بآنچه دارید قناعت کنید زیرا که او گفته است ترا هرگز
 ۶ رها نکنم و تراترک ننمایم و بنابرین ما باد لیری تمام میگوئیم خداوند مدد
 ۷ کننده من است و ترسان نخواهم بود انسان بمن چه میکند و مرشدان
 خود را که کلام خدا را بشما بیان کردند بخاطر دارید و انجام سیرت
 ۸ ایشان را ملاحظه کرده بایمان ایشان اقتدا نمائید و عیسی مسیح دبروز
 ۹ و امروز و تا ابد الابد همان است و از تعلیمهای مختلف و غریب از
 جابرده مشوید زیرا بهتر آنست که دل شما بتوفیق استوار شود و نه به
 ۱۰ خوراکم آنیکه کسانی که بآنها سلوک نمودند فائده نیافتند و مذبحی را داریم
 ۱۱ که خدمت گذاران آن خیمه اجارت ندارند که از آن بخورند و زیرا که
 جسد های آن حیواناتیکه رئیس کهنه خون آنها را به قدس الاقداس
 ۱۲ برای گناه میبرد بیرون از لشکرگاه سوخته میشود و بنابر این عیسی
 نیز تا فومرا بخون خود نهد پس نماید بیرون دروازه غدا بکشید و
 ۱۳ لهذا عار او را بر گرفته بیرون از لشکرگاه بسوی او برویم و زانو که در
 ۱۴ اینجا شهری باقی نداریم بلکه آینده را طالب هستیم و پس بوسیله او
 پیوسته قربانی تسبیح را بخدا بگذاریم یعنی ثمره لپائی را که با اسم او معترف
 ۱۵ باشند و لکن از نیکو کاری و خیرات غافل مشوید زیرا خدا بهمین

- ۱۷ قربانیها راضی است ۵ مرشدان خود را اطاعت و انقیاد نمایند زیرا که ایشان پاسبانی جانهای شما میکنند چونکه حساب خواهند داد تا آن را بخوشی نه به ناله بجای آورند که این شمارا مفید نیست ۵ برای مادعا کنید
- ۱۸ زیرا که ما رایفین است که نیت خالص داریم و میخواهیم در هر امر رفتار نیکو نمائیم ۵ و بیشتر التماس دارم که چنین کنید تا زود تر بنزد شما باز آورده شوم ۵ پس خدای سلام که شبان اعظم کوسفندان را یعنی خداوند
- ۱۹ ما عیسی بخون عهد ابدی از مردگان برخیزانید ۵ شمارا در هر عمل نیکو کامل گرداناد تا اراده او را بجای آورید و آنچه منظور نظر او باشد در شما بعمل آورد بوساطت عیسی مسیح که او را تا ابد الابد مجد باد
- ۲۰ آمین ۵ لکن ای برادران از شما التماس دارم که این کلام نصیحت آمیز را
- ۲۱ متحمل شوید زیرا مختصری نیز بشما نوشته ام ۵ بدانید که برادرما تیموتاؤس رهای یافته است و اگر زود آید با اتفاق او شمارا ملاقات
- ۲۲ خواهیم نمود ۵ همه مرشدان خود و جمیع مقدسین را سلام برسانید
- ۲۳ و اصحاب ایطالیا بشما سلام میرسانند ۵ همگی شمارا توفیق باد آمین

رساله یعقوب

(باب اول نصیحت در صبر نمودن در تجربه ها)

- ۱ یعقوب بنده خدا و عیسی مسیح خداوند بد و ازده سبط که پراکنده
۲ هستند سلام میرساند ای برادران من وقتیکه در تجربه های کوناگون
۳ مبتلا شوید کمال خوشی بدانید چونکه میدانید که امتحان ایمان شما
۴ صبر را پیدا میکند لکن صبر را عمل نام خود باشد تا کامل و تام شوید
۵ و در هیچ چیز ناقص ننمایید و اگر از شما کسی محتاج بحکمت باشد
سؤال بکنند از خدائی که هر کس را عطا میکند بسخاوت و ملامت
۶ ننمایند که با و داده خواهد شد لکن بایمان سؤال بکنند و هرگز شک
ندارد زیرا هر که شک دارد مانند موج دریاست که از باد رانده
۷ و متلاطم میشود زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی
۸ خواهد یافت مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایداری است لکن
۹ برادر مسکین به بلندی خود افتخار بنماید و دولت مند از مسکنت
۱۰ خود زیر مثل کل علف در گذراست از آنرو که آفتاب با گرمی
طلوع کرده علف را خشکانند و گلش بزیر افتاده حسن صورتش
زایل شد بهمین طور شخص دولت مند نیز در راههای خود پثر مرده
۱۲ خواهد شد خوشا حال کسیکه متحمل تجربه شود زیرا که چون

آزموده شد آن تاج حیاتی را خواهد یافت که خداوند بمحبان خود
 وعده فرموده است ۱۳ هیچ کس چون در تجربه افتد نکوید خدا مرا
 تجربه میکند زیرا خدا هرگز از بد بها تجربه نمیشود و او هیچ کس را تجربه
 نمیکند ۱۴ لکن هر کس در تجربه می افتد و قتی که شهوت وی اورا
 مجذوب و فریفته میسازد ۱۵ پس شهوت آبتن شده گناه را میزاید
 و گناه بانجام رسیده موثر میزاید ۱۶ ای برادران عزیز من کمره
 مشوید ۱۷ هر احسان نیکو و هر عطای کامل از اعلی است و نازل
 میشود از پدرانوار که نزد او هیچ تغییر و ظل گردش نیست ۱۸ اراده
 فرمود آنگاه ما را بکلمه حق تولید نمود تا ما چون نوبه مخلوقات او
 باشیم ۱۹ بنا برین ای برادران عزیز من هر کسی در شنیدن تند و در
 گفتن کند و در خشم سست باشد ۲۰ زیرا خشم انسان عدالت خدا را
 بکار نمیبرد ۲۱ پس هر نجاستی و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی به
 پذیرید کلام کاشته شده را که قادر است که جانهای شمار انجات
 بخشد ۲۲ لکن کنندگان کلام را باشید نه فقط شنوندگان که خود را
 فریب میدهند ۲۳ زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند شخص را
 ماند که صورت طبعی خود را در آینه مینگرد ۲۴ زیرا خود را نظاره
 کرده میرود و فی الفور فراموش میکند که چه طور شخصی بود ۲۵ لکن
 کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخته ثابت میماند او چون
 شنونده فراموش ساز نمیماند بلکه عمده عمل پس او در عمل خود
 مبارک خواهد بود ۲۶ اگر کسی از شما گمان برد که دیندار است و عنان

زبان خود را نکشد بلکه قلب خود را فریب دهد دین داری او باطل است ۲۷ دین داری صاف و بی عیب در نزد خدا و پدر این است که یتیمان و بیوه زنان را در مصیبت ایشان نفقه کنند و خود را از آلائش دنیا دور دارند

- (باب دوم در اجتناب از ملاحظه حالات ظاهری مردم)
- ۱ ای برادران من ایمان خداوند ما عیسی مسیح رب الجلال را بظاهر
 - ۲ بینی مدارید ۳ زیرا اگر بکیسه شمشخصی با انگشترهای زرین و لباس
 - ۳ نفیس داخل شود و فقیری نیز با پوشاک ناپاک در آید ۴ و بصاحب
 - لباس فاخر متوجه شده گوید اینجا نیکو بنشین و بفلس گوید تو در
 - ۴ آنجا بایست یا زیر پای انداز من بنشین ۵ آیا در میان خود نفرقه
 - ۵ ها نکردید و قاضیان خیالات فاسد نشدید ۶ ای برادران عزیز گوش
 - دهید آیا خدا بر نکزیده است مفلسین اینجهان را تا دولت مند در
 - ایمان و ورثه آن ملکوتی که بحبآن خود وعده فرموده است بشوند ۷
 - ۱ لکن شما مفلسان را حقیر شمرده اید آیا دولت مند ان بر شماستم نمیکند
 - ۲ و شمارا در محکمه نمیکشند ۳ آیا ایشان کفر نمیکویند بآن نام نیکو که بر
 - ۴ شما نهاده شده است ۵ پس اگر آن شریعت ملوکانه را بر حسب کتاب
 - ۶ بجا آورید یعنی همسایه خود را مثل نفس خود محبت ناهر آینه نیکو
 - ۷ میکنید ۸ لکن اگر ظاهر پرستی کنید گناه میکنید و شریعت شمارا
 - ۹ بخطا کاری ملزم میسازد ۱۰ زیرا هر که تمام شریعت را نگاه دارد و در یک
 - ۱۱ جزو قصور و رزد ملزم همه میباشد ۱۲ زیرا او که گفت زنا مکن نیز

گفت قتل مکن پس هر چند زنان کنی اگر قتل کردی متعدی شریعت
 شدی ۱۲ هم چنین تکلم کنید و عمل ننماید مانند کسانی که بشریعت
 آزادی داوری خواهند یافت ۱۳ زیرا حکم بی رحم بر کسی که رحم
 نکرده است خواهد شد و رحم بر حکم مفخر میشود ۱۴

(در اینکه ایمان بی عمل مرده است)

ای برادران من چه سود دارد کسی را که بگوید ایمان دارم و قتیکه
 عمل ندارد آیا ایمان میتواند اورا نجات بخشد ۱۵ پس اگر برادری یا
 خواهری برهنه یا محتاج خوراک روزینه باشد ۱۶ و کسی از شما بدیشان
 گوید بسلام بروید و کرم و سیر شوید لیکن ما محتاج بد نرابتدیشان
 ندهد چه نفع دارد ۱۷ هم چنین ایمان نیز اگر اعمال ندارد خود مرده
 است ۱۸ بلکه کسی خواهد گفت تو ایمان داری و من اعمال دارم ایمان
 خود را بدون اعمال بمن بنما و من ایمان خود را از اعمال خود بتو خواهم
 نمود ۱۹ تو ایمان داری که خدا واحد است نیکو میکند شیاطین نیز
 ایمان دارند و میلرزند ۲۰ ولیکن ایمر باطل آیا میخواهی دانست که
 ایمان بدون اعمال مرده است ۲۱ آیا پدر ما ابراهیم به اعمال عادل شمرده
 نشد و قتیکه پسر خود اسحق را بقربانگاه گذرانید ۲۲ میبینی که ایمان با
 اعمال او عمل کرد و ایمان از اعمال کامل گردید ۲۳ و آن نوشته تمام
 گشت که میکوید ابراهیم بخدا ایمان آورد و برای او بعدالت منسوب
 گردید و بخلیل الله مسمی شد ۲۴ پس می بینید که انسان از اعمال
 عادل شمرده میشود نه از ایمان تنها ۲۵ و هم چنین آیا را حاب فاحشه
 (۵۸۹)

نیز از اعمال عادل شمرده نشد و قتی که قاصدانرا پذیرفته براهی
دیگر روانه نمود و زانرو هم چنانکه بدن بدون روح مرده است همچنین
ایمان بدون اعمال نیز مرده است

۲۹

(باب سیم در اجتناب از فضولی در سخن گفتن)

۱ ای برادران من بسیار معلم نشوید چونکه میدانید که بر ما حکم
۲ شد بدتر خواهد شد و زیراهمکی ما بسیار خطا مینمایم و اگر کسی در
تکلم خطا نکند او مرد کامل است و میتواند عنان جسد خود را
۳ بکشد و اینک لکام را بر دهان اسبان میزنم تا مطیع ما شوند و تمام بدن
۴ آنها را بر میگردانم و اینک کشتیها نیز چه قدر بزرگند و از باد های
شدید رانده میشوند لکن با سگان کوچک هر طرفی که اراده نا خدا
۵ باشد بر گردانیده شوند و همچنین زبان نیز عضوی کوچک است
و سخنان کبر آمیز میگوید اینک آتش کمی چه چنانکه عظیمی میسوزد
۶ و زبان آتشی است و عالم گناه همچنان زبان در میان اعضای ما موضوع
است که تمام بدن را میآلاید و دایره کائنات را میسوزاند و از آتش جهنم
۷ سوخته میشود و زیرا که هر طبیعتی از وحوش و طیور و حشرات
۸ و حیوانات مجری از طبیعت انسان را میسوزد لکن زبان را کسی از
مردمان نمیتواند رام کند شرارتی سرکش و مملو از زهر قاتل است
۹ خدا و پدر را بان تسبیح میخوانیم و بهمان مردمی را که بشبه خدا آفریده
۱۰ شده اند لعن میگوئیم و از یک دهان برکت و لعنت بیرون می آید

- ۱۱ ای برادران شایسته نیست که این چنین شود. آیا چشمه از یک
 ۱۲ سرآب شیرین و شور جاری میسازد. یا میشود ای برادران من که
 درخت انجیر زیتون را یا تاک انجیر را بار آورد و آب شور نمیتواند آب
 شیرین را موجود سازد.

(در بیان حکمت حقیقی)

- ۱۳ کیست در میان شما حکیم و عالم پس اعمال خود را از سیرت نیکو به
 ۱۴ تواضع حکمت ظاهر بسازد. لکن اگر در قلوب خود حسد تلخ و کینه
 ۱۵ دارید افتخار مکنید و بر حق دروغ مگویید. این حکمت از اعلی
 ۱۶ نازل نمیشود بلکه دنیوی و نفسانی و شیطانی است. زیرا هر جائیکه
 ۱۷ حسد و کینه است در آنجا فتنه و هرام زشت موجود است. لکن آن
 حکمت که از اعلی است اول طاهر است و بعد صلح آمیز و حلیم
 و غیر متعصب و مملو از رحمت و میوه های صالحه و بی ریب و ریا.
 ۱۸ و میوه عدالت در سلام بدست صلح کنندگان کاشته میشود

(باب چهارم در ذم جدال و بدکوی)

- ۱ از کجادر میان شما جنکها و از کجائزاعها پدید می آیند آیانه از حواس
 ۲ شما که در اعضای شما در نزاع هستند. طمع میورزید و ندارید
 و مرتکب قتل و حسد میشوید و نمیتوانید بچنک آرید و جنک
 ۳ و جدال میکنید و ندارید از اینجهه که سؤال نمیکند. و سؤال میکنید
 و نی یابید از نیرو که به نیت بد سؤال میکنید تا در لذات خود صرف

۴ نمائید ۵ ای زانیان وزانیات آیانید انید که دوستی دنیا دشمنی
 خداست پس هر که میخواهد دوست دنیا باشد دشمن خدا گردد ۵
 ۵ آیا کمان دارید که کتاب بیطالت تکلم میکند یا روحیکه در ماساکن
 ۶ است خواهش بحسد دارد ۵ نی بلکه توفیق عظیم تر عطا میکند
 بنابرین می گوید خدا متکبرانرا مخالفت میکند اما فروتنانرا توفیق
 ۷ مینمیشد ۵ پس خدا را اطاعت نمائید و با ابلیس مقاومت کنید تا از
 ۸ شما بگریزد و بخدا تقرب جوئید تا بشما نزدیکی نماید ۵ دستهای خود را
 طاهر سازید ای گناه کاران و قلوب خود را پاک کنید ای دودلان ۵
 ۹ غصه بخورید و ناله و گریه نمائید و خنده شما بمانم و خوشی بغم مبدل
 ۱۰ شود ۵ در حضور خدا فروتنی کنید تا شما را سرافراز فرماید ۵ ای
 ۱۱ برادران یک دیگر را ناسزا مگوئید زیرا هر که برادر خود را ناسزا گوید
 و بر او حکم کند شریعت را ناسزا گفته و بر شریعت حکم کرده باشد لکن
 ۱۲ اگر بر شریعت حکم کنی عامل شریعت نیستی بلکه داور هستی ۵ یکی
 هست صاحب شریعت که قادر است بر رها نیدن و هلاک کردن
 پس تو کیستی که بر دیگری حکم میکنی ۵

(در بطلان فخر انسان)

۱۳ هان ای کسانی که میکوبید امروز و فردا بفلان شهر خواهیم رفت و در
 آنجا یک سال بسر خواهیم برد و تجارت کرده نفع بدست خواهیم آورد ۵
 ۱۴ و حال آنکه نمیدانید که فردا چه میشود از آنرو که حیات شما چیست
 مگر بخاری نیست که اندکی ظاهر است و بعد ناپدید میشود ۵

- ۱۵ بعوض آنکه باید گفت که اگر خدا بخواهد زنده میمانم و چنین و چنان
 ۱۶ میکنم ۵ اما الحال بعجب خود افتخار میکنید و هر چنین افتخاری
 ۱۷ بد است ۵ پس هر که نیکوئی کردن بداند و بعمل نیآورد او را آگاه است

(باب پنجم در بطلالت دولت این جهان)

- ۱ هان ای دولت مندان و او یلا کنان بکیرید بسبب مصیتهای که
 ۲ بر شما وارد میشود ۵ دولت شما فاسد و رخت شما پاره شده
 ۳ است ۵ طلا و نقره شمار از ننگ خورده است و زنگ آنها بر شما شهادت
 خواهد داد و مثل آتش گوشت شما را خواهد خورد و خزانه اندوخته
 ۴ اید برای ایام باز پسین ۵ اینک مزد عملهای که کشتهای شما را
 درویدند و شما آنها را دانکرید فریاد بر میآورد و ناله های دروگران
 ۵ بکوشهای رب الجنود رسیده است ۵ بر روی زمین بعیش و عشرت
 ۶ مشغول بوده قلوب خود را برای یوم قتل پروردید ۵ بر مرد عادل
 فتوی دادید و او را بقتل رسانیدید و با شما مقاومت نمیکند ۵

(در صبر و انتظار ربا ز آمدن مسیح)

- ۷ پس ای برادران صبر کنید تا هنگام آمدن خداوند اینک دهقان
 انتظار میکشد برای محصول کران بهای زمین و برایش صبر میکند
 ۸ تا باران اولین و آخرین را بیابد ۵ شما نیز صبر نمایید و قلوب خود را
 ۹ قوی سازید زیرا که آمدن خداوند نزدیک است ۵ ای برادران از
 یکدیگر شکایت مکنید مبادا بر شما حکم شود اینک داور بر در

- ۱۰ ایستاده است ۵ ای برادران نمونه زحمت کشیدن و صبر را بگیرد
 ۱۱ از انبیائیکه بنام خداوند تکلم نمودند ۵ اینک صابر پیرا خوشحال
 میگوئیم و صبر ایوب را شنیدید و انجام کار خداوند را دانسته اید که
 خداوند بغایت مهربان و کریم است ۵

(خاتمه رساله)

- ۱۲ لکن مقدم بر همه ای برادران من قسم شنوریدنه باسمان ونه بزمین
 ونه بهیچ سوکند دیگر بلکه بلی شمایی باشد و نی شمایی مبادا در معرض
 ۱۳ تحکم بیفتید ۵ اگر کسی از شما مبتلای بلائی باشد دعا بنماید و اگر کسی
 ۱۴ خوش حال باشد سرود بخواند ۵ و هرگاه کسی از شما بیمار باشد
 کشیشان کلیسا را طلب کند تا برایش دعا نمایند و او را بنام خداوند
 ۱۵ بروغن تدهین کنند ۵ و دعای ایمان مریض را شفا خواهد بخشید
 و خداوند او را خواهد بر خیرانید و اگر کناهان کرده باشد از او آمرزیده
 ۱۶ خواهد شد ۵ نزدیک دیگر بتقصیرات خود اعتراف کنید و برای
 یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید زیرا دعای کار ساز مرد عادل قوت
 ۱۷ بسیار دارد ۵ الیاس مردی بود صاحب حواس چون ما و استدعا
 ۱۸ نمود که باران نبارد و تا مدت سه سال و شش ماه نبارید ۵ و باز دعا
 ۱۹ نموده آسمان بارید و زمین ثمر خود را رویانید ۵ ای برادران اگر کسی
 ۲۰ از شما از راستی منحرف شود و شخصی او را باز گرداند ۵ بداند هر که کناه
 کاری را از ضلالت راه او برگرداند جانیر از موت رهانیده است و کناهان

بسیار را پوشانیده

رساله اول پطرس

(باب اول ذکر ابتهاج مقدسین بنجات خود)

- ۱ پطرس رسول عیسی مسیح بغربانی که پراکنده اند در پنتس
۲ و غلاطیه و قیدیه و آسیا و بطانیا ۵ برگزیدگان بر حسب علم سابق
۳ خدای پدر بتقدیس روح برای اطاعت و پاشیدن خون عیسی
۴ مسیح توفیق و سلام بر شما افزون باد ۵ مبارک باد خدا و پدر خداوند
۵ ما عیسی مسیح که بحسب وفور رحمتش ما را بواسطت برخاستن
۶ عیسی مسیح از مردگان باز تولید نمود برای امید زنده ۵ بجهت میراث
۷ باقی و بی عیب و ناثر مرده و نگاه داشته شده در آسمان برای شما ۵ که
۸ بقوت خدا محروس هستید به ایمان برای نجاتی که مهیا شده است تا در
۹ ایام آخر ظاهر شود ۵ و در آن وجد مینماید هر چند در حال اندکی
۱۰ از راه ضرورت در تجربه های کونا کون محزون هستید ۵ تا آزمایش
ایمان شما که از طلای فانی آزموده شده در آتش بسیار کران به اثر است
به تسبیح و جلال و اکرام یافت شود در حین ظهور عیسی مسیح ۵ که
اورا نادیده دوست میدارید و با اینکه الآن اورا مشاهده نمیکند لکن
ایمان آورده وجد مینماید بخرمی لایوصف و مجید ۵ و انجام ایمان خود را
یعنی نجات جان مییابید ۵ نجاتی که انبیاییکه خبر دادند از آن توفیقی

- ۱۱ که بر شما است در تَخْصُّ و تَفْتِيش آن می‌کوشیدند ۵ حالانکه تَفْتِيش
میکردند که کدام وجه زمان است این که روح مسیح در ایشان از آن
خبر میداد چون از زحمات مسیح و مجدّهائیکه در پس آنها میباشد
۱۲ پیش خبر میدادند ۵ و بدیشان مکشوف شد این که نه بخود بلکه
بما خدمت میکردند در آن اموری که شما اکنون از آنها خبر یافته اید از
کسانیکه بمذروح القدس فرستاده شده از آسمان بشارت داده اند
و فرشتگان نیز مشتاق هستند که ادراک این امور بنمایند ۵
- (در بیان سیرتیکه شاستهٔ تولّد تازه میباشد)
- ۱۳ لهذا کمردلّهای خود را به بندید و هوشیار شده امید کامل آن توفیقی را
۱۴ که در حین ظهور عیسی مسیح بشما عطا خواهد شد بدارید ۵ و چون
ابنای اطاعت هستید مشابه مشوید بدان شهواتیکه که در ایّام
۱۵ جهالت می‌داشتید ۵ بلکه چنانکه دعوت کنندهٔ شما قدّوس
۱۶ است شما در هر سیرت نیز مقدّس باشید ۵ زیرا که مکتوبست مقدّس
۱۷ باشید چنانکه من قدّوسم ۵ و چون او را پدر میخوانید که بدون
ظاهر بینی بر حسب اعمال هر کس داوری مینماید پس هنگام غربت
۱۸ خود را بترس صرف نمائید ۵ زیرا میدانید که نجات یافتید از سیرت
باطلی که از آباء و اجداد خود یاد گرفتید نه به اشیائی فانی چون نقره
۱۹ و طلا ۵ بلکه بخون کرانیهای آن برّهٔ بی عیب و بی داغ یعنی مسیح ۵
۲۰ که پیش از بنیاد عالم معین شد لکن در آخر الزّمان ظهور یافت برای
۲۱ شما ۵ که بوساطت او ایمان آوردید به آن خدائیکه او را از مردگان

- ۲۲ برخیزانید و او را تجید نمود تا ایمان و امید شما بر خدا باشد ① چون نفوس خود را با طاعت حق بوسیله روح برای محبت برادرانه بی ریا ظاهر ساختید پس از قلب پاک یکدیگر محبت فراوان بنمایید ②
- ۲۳ از آن رو که تولد تازه یافتید نه از تخم فانی بلکه از غیر فانی یعنی کلام زنده خدا که تا ابد الابد باقی است ③ زیرا که هر بشری مانند گیاه است و تمام مجد او چون گل گیاه پژمرده شد و گلش ریخت ④ لکن کلمه خدا تا ابد الابد باقی است و اینست آن کلامی که شما بشارت داده شده است

(باب دوم در بیان هیکل و کهنوت روحانی)

- ۱ لهذا هر نوع کینه و هر مکر و ریا و حسد و هر قسم بد کوی را ترک کرده ① چون اطفال نوزاده مشتاق شیر عقلی و بی غش باشید تا از آن نمو کرده نجات یابید ② اگر فی الواقع چشیده اید که خداوند مهربان است ③ و با و تقرب میجوئید یعنی بآن سنک زنده رفته از مردم لکن نزد خدا بر گزیده و کرامی ④ شما نیز سنکهای زنده بنا کرده میشوید بعمارت روحانی و کهنوت مقدس تا قربانیهای روحانی و مقبول خدا را بواسطه عیسی مسیح بگذرانید ⑤ بنا برین در کتاب مکتوب است که اینک منم در صهیون سنکی سرزویه برگزیده و کرامی و هر که بوی ایمان آورد خجل نخواهد شد ⑥ پس شما را که ایمان دارید اکرام است لکن عاصیانرا آن سنکی که معماران رد کردند همان سرزویه گردید ⑦ و سنک لغزش دهنده و صخره مصادم زیرا که اطاعت کلام نکرده لغزش میخورند

۹ که برای همین معین شدند ۵ لکن شما خاندان برگزیده و کم‌نوت
ملوکانه و امت مقدّس و قوم خاصّ شده اید تا فضائل او را که شمارا
۱۰ از ظلمت بنور عجیب خود دعوت نمود اعلام نمایند ۵ که سابقاً
قومی نبودید و الآن قوم خدا هستید آن وقت از رحمت محروم اما
الحال رحمت کرده شدید ۵

(ترغیب با خلاص نیت و صبر در مصائب)

۱۱ ای محبوبان استعدا دارم که چون غریبان و بیگانگان از شهوات
۱۲ جسمی که بانفس در نزاع هستند اجتناب نمایند ۵ و سیرت خود را
در میان امت‌های نیکو دارید تا در همان امری که شمارا مثل بدکاران بد
میکویند از کارهای نیکوی شما که میبینند در روز نقّذ خدا را تحجید
۱۳ نمایند ۵ لهذا هر منصب بشری را بخاطر خداوند اطاعت کنید چه
۱۴ پادشاه را که فوق همه است ۵ و چه حکام را که رسولان وی هستند
۱۵ بجهت انتقام بدکاران و تحسین نیکوکاران ۵ زیرا که همین است ارادهٔ
خدا که به نیکوکاری خود جهالت مردمان بی فهم را ساکت نماید ۵
۱۶ چون آزادگان لکن آزادی خود را پوشش شرارت مسازید بلکه چون
۱۷ بندگان خدا ۵ همه کس را احترام نماید برادران را محبت نماید از
۱۸ خدا بترسید سلطان را تعظیم نماید ۵ ای نوکران مطیع آقایان خود
باشید بکمال انقیاد و نه فقط صالحان و مهربانان بلکه کج خلفان را نیز ۵
۱۹ زیرا این ثواب است که کسی بجهت ضمیری که چشم بر خدا دارد درد
۲۰ هارا منحلّ شود در وقتیکه ناحقّ زحمت میکشد ۵ زیرا چه سپاس

درد هنگامیکه گناه کار بوده تازیانه خورید و متحمل آن شوید لکن
 ۲۱ اگر بانی کوکاری ستم بینید و صبر کنید این نزد خدا ثواب دارد که زیرا که
 برای همین دعوت شدید چونکه مسیح نیز در راه ما عذاب کشید
 ۲۲ و شمار نمونه گذاشت تا در اثر قدمهای وی رفتار نمایند که هیچ گناه
 ۲۳ نکرد و مکر در زبانش یافت نشد که چون او را دشنام دادند باز دشنام
 پس نداد و چون عذاب کشید تهدید ننمود بلکه خویشان را به
 ۲۴ داور عادل تسلیم نمود که خود گناهان ما را در بدن خویش بردار
 متحمل شد تا مرگناه را مرده شده عدالت راز است نه آنم که بضرب
 ۲۵ خوردن او شفا یافته اید از آنرو که مانند کوسفندان گم شده بودید
 لکن الحال بسوی شبان و اسقف جانهای خود برگشته اید

(باب سیم نصیحت بزنان و شوهران)

۱ هم چنین ای زنان شوهران خود را اطاعت نمایند تا اگر بعضی نیز
 ۲ مطیع کلام نشوند سیرت زنان ایشان را بدون کلام دریابد که چونکه
 ۳ سیرت طاهر و خدا ترس شمارا ببینند و شمارا زینت ظاهری نباشد
 ۴ از بافتن موهای سرو متحلی شدن بطلا و پوشیدن لباس بلکه از
 انسانیت باطنی قلبی در زینت غیر فاسد روح حلم و آرام که نزد خدا
 ۵ کران بهاست زیرا بدینگونه زنان مقدسه در سابق نیز که متوکل
 بخدا بودند خویشان را زینت مینمودند و شوهران خود را اطاعت
 ۶ میکردند مانند ساره که ابراهیم را مطیع میبود و او را آقا میخواند و شما
 دختران اوشدید اگر نیکوئی کنید و از هیچ صدمه ترسان نشوید

- ۷ و همچنین ای شوهران بظانیت زیست کنید بازنان چون باظروف
ضعیفتر و ایشانرا محترم دارید چون باشما وارث نعمت حیات نیز
۸ هستند تا دعاها ی شما باز داشته نشود. خلاصه همه شما یکرا به
۹ و هم در دو برادر دوست و مشفق و فروتن باشید. و بدی بعوض
بدی و دشنام بدل دشنام دهید بلکه بالعکس برکت بطلید زیرا که
۱۰ میدانید برای این خوانده شدید تا وارثان برکت شوید. زیرا هر که
میخواهد حیات را دوست دارد و ایام نیکوپند زبان خود را از بدی
۱۱ و لپهای خود را از فریب گرفتن باز دارد. از بدی اعراض نماید
۱۲ و نیکویی را بجا آورد و آرامی را طالب شده در پی آن بکوشد. از آنرو
که چشمان خداوند بر عادلان است و کوشهای او بسوی دعا به
ایشان لکن روی خداوند بر ضد بدکاران است.

(در صبر و تحمل زحمت)

- ۱۳ و اگر برای نیکویی غیور هستید کیست که بشما ضرری برساند. بلکه
۱۴ هرگاه برای عدالت زحمت کشیدید خوش حال شما پس از خوف
ایشان ترسان و مضطرب مشوید. بلکه خداوند مسیح را در قلوب
۱۵ خود تقدیس نماید و پیوسته مستعد باشید تا هر که سبب امیدی که
۱۶ دارید از شما بپرسد او را با حلم و خوف جواب دهید. و ضمیر خود را
نیکو بدارید تا آنانی که برسیرت نیکوی شما در مسیح طعن میزنند از
۱۷ همان سببیکه شما را بد میگویند خجالت کشند. زیرا اگر اراده خدا
چنین است عذاب کشیدن در حالت نیک کرداری بهتر است از

۱۸ آن در حالت بد کرداری ۵ زیرا که مسیح نیز در راه گناهان یعنی عادی
 در راه عاصیان یکبار زحمت کشید تا ما را نزد خدا بیاورد در حالیکه
 ۱۹ در جسم مرد لکن در روح زنده گشت ۵ و بآن روح نیز رفت و موعظه
 ۲۰ نمود به ارواحی که در حبس بودند ۵ که سابقاً عاصی بودند هنگامیکه
 حلم خدا انتظار میکشید در ایام نوح در وقت بنائی کشتی که در آن
 ۲۱ جماعتی قلیل یعنی هشت نفر بآب نجات یافتند ۵ که تعمیم بمثال
 آن اکنون ما را نجات میبخشد نه دور کردن کثافت جسمی بلکه سؤال
 ۲۲ ضمیر صالح بسوی خدا بواسطهٔ برخاستن عیسی مسیح ۵ که با آسمان
 صعود نموده بدست راست خدا است و فرشتگان و حکام و قوآت
 مطیع او شده اند

(باب چهارم در تقدس از لذات دنیوی)

۱ لهذا چون مسیح در جسم برای ما زحمت کشید شما نیز بهمان نیت
 مسلح شوید زیرا آنکه در جسم زحمت کشید از گناه بری شده است ۵
 ۲ تا آنکه بعد از آن باقی عمر را در جسم نه بحسب شهوات انسانی بلکه
 ۳ موافق ارادهٔ خدا بسر برد ۵ زیرا که عمر گذشته ما را کافی است برای
 عمل نمودن بخواهش امتهای وقتیکه در فجور و شهوات و میکساری
 ۴ ورنده و خرابات و بت پرستیهای حرام رفتار مینمودیم ۵ و در این
 متعجب هستند که شما همراه ایشان بسوی همین خلاب عیاشی نمی
 ۵ شتابید و شمارا بد میکوبند ۵ و ایشان البته حساب خواهند داد بدو
 ۶ که مستعد است که زندگان و مردگان را داوری نماید ۵ زیرا که از اینجهه

نیز بمردگان بشارت داده شد تا برایشان حکم شود موافق مردم بحسب
 ۷ جسم و زیست کنند موافق خدا بحسب روح ۱۰ لکن انتهای همه
 ۸ چیز نزدیک است پس هوشیار شده بد عایدار باشید ۱۰ و فوق همه
 با یکدیگر بشدت محبت نمایند که محبت کثرت کناهانرا میپوشد ۱۰
 ۹ و یکدیگر ابدون همه ضیافت کنید ۱۰ هر یک بحسب نعمتی که
 ۱۰ یافته است بیکدیگر صرف خدمت نماید مثل و کلاء امین نعمت
 ۱۱ گوناگون خدا ۱۰ اگر کسی تکلم کند مانند اقوال خدا بگوید و اگر کسی
 خدمت کند بر حسب نعمتی که خدا بدو داده باشد بکند تا در همه
 چیزها خدا بواسطهٔ عیسی مسیح تجلید یابد که او را مجد و قوت تا ابد
 الابد باد آمین ۱۰

(در صبر و تحمّل بلاها)

۱۲ ای حبیبان تعجب مکناید از این بلای آتشین که بمجهت امتحان شما بر شما
 ۱۳ میآید که گویا امری غریب بر شما واقع شده است ۱۰ بلکه بقدریکه شریک
 زحمات مسیح هستید خوشنود شوید تا در هنگام ظهور جلال وی
 ۱۴ شادی و وجد نمائید ۱۰ اگر بخاطر نام مسیح رسوائی میکشید خوشحال
 شما زیرا که روح مجد و روح خدا بر شما ساکن گردید اما ایشان او را کفر
 ۱۵ میکویند و شما او را تجلید مینمائید ۱۰ پس زنا هر چه یکی از شما چون قاتل
 ۱۶ یا دزد یا شیر یا فصول عذاب نکشد ۱۰ لکن اگر چون مسیحی
 عذاب بکشد پس شرمنده نشود بلکه باین اسم خدا را تجلید نماید ۱۰
 ۱۷ زیرا که وقتست که داوری از خانهٔ خدا شروع شود و اگر آغاز آن از

ماست پس انجام کسانی که انجیل خدا را نپذیرفتند چه خواهد شد ①
 ۱۰ و اگر عادل بدشواری نجات یابد بیدین و گناه کار کجا یافت خواهد
 ۱۹ شد ② پس کسانی نیز که بر حسب ارادهٔ خدا زحمت کشند جانهای
 خود را به نیکوکاری بد و بسپارند چون بخالق امین

(باب پنجم نصیحت به پیران)

۱ پیران را در میان شما نصیحت میکنم من که نیز پیر هستم و شاهد
 ۲ بر زحمات مسیح و شریک در جلالی که مکشوف خوا مد شد ③ کلهٔ
 خدا را که در میان شما است بچرانید و نظارت آنرا بکنید نه بزور بلکه
 ۳ برضا مندی و نه بجهت سود قبیح بلکه بر غبت ④ و نه چنانکه بر مپرا
 ۴ خدا خداوندی بکنید بلکه بجهت کلهٔ نونه باشید ⑤ تا در وقتیکه
 رئیس شبانان ظاهر شود تاج ناپزمردهٔ جلال را بیابید ⑥

(در فروتنی و تواضع)

۵ هم چنین ای جوانان مطیع پیران باشید بلکه همه بایکدیگر فروتنی را
 بر خود به بندید زیرا خدا متکبران را مقاومت میکند و فروتنان را توفیق
 ۶ میبخشد ⑦ پس زیر دست قدرت خدا فروتنی نمائید تا شما را در وقت
 ۷ معین سرفراز نماید ⑧ و تمام اندیشهٔ خود را بوی گذارید که او برای
 شما می اندیشد ⑨

(در ذکر مقاومت با ابلیس و نصرت یافتن از خدا)

۸ هوشیار و بیدار باشید زیرا که دشمن شما ابلیس مانند شیر غران

- ۹ کردش میکند و هر کس را می‌طلبد تا او را بدرد ۵ پس بایمان استوار شده
 ۱۰ او را مقاومت کنید چون آگاه هستید که عین همین زحمات بر برادران
 شما که در دنیا هستند می‌آید ۵ و خدای کل نعمت که ما را بجلال
 ابدی خود در عیسی مسیح دعوت نمود شمارا بعد از کشیدن زحمتی
 ۱۱ قلیل کامل و استوار و توانا و پایدار گرداناد ۵ او را تا ابد الآباد مجد
 و قوت باد آمین ۵

(خاتمهٔ رساله)

- ۱۲ بتوسط سلوانس که او را برادر امین شما گمان دارم مختصری نوشته‌ام
 و ناصح و شاهد هستم بر اینکه همین است نعمت حقیقی خدا که بر آن
 ۱۳ قائم هستید ۵ جماعت برگزیدهٔ شما که در بابِل است و پسر من
 ۱۴ مرقس سلام می‌رسانند ۵ یکدیگر را ببوسهٔ محبت سلام نمایند و همهٔ
 شمارا که در مسیح عیسی هستید سلام باد آمین

رساله دوم پطرس رسول

(باب اول وجوب ترقی در اخلاق روحانی)

- ۱ شمعون پطرس غلام و رسول عیسی مسیح با آنانی که ایمان کرانها را
مثل ما یافته اند بعد الت خدا و نجات دهنده ما عیسی مسیح
۲ توفیق و سلام در معرفت خدا و خداوند ما عیسی بر شما افزون باد
۳ چنانکه قدرت الهیه او همه لوازم حیات و تقوی بما عنایت فرموده
۴ است بمعرفت او که ما را بمجد و فضیلت خود دعوت نمود که
بوساطت آنها وعده های بی نهایت عظیم و کرانها بماداده شد تا شما
باینها شریک طبیعت الهی گردید و از فسادی که از شهوت در جهان
۵ است خلاصی یابید و بهمین جهت کمال سعی نموده در ایمان خود
۶ فضیلت پیدا نمائید و در فضیلت معرفت و در معرفت عفت و در
عفت صبر و در صبر تقوی و در تقوی الفت برادرانه و در الفت
۷ برادرانه محبت را و زیرا هرگاه اینها در شما یافت شود و بیفزاید شمارا
۸ نمیکذارد که در معرفت خداوند ما عیسی مسیح کاهل یابی ثمر بوده
۹ باشید زیرا هرگاه اینها ندارد کور و کوتابین و تطهیر کناها گذشته
۱۰ خود را فراموش کرده است لهذا ای برادران بیشتر جد و جهد کنید
تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمائید زیرا اگر چنین کنید

۱۱ هرگز لغزش نخواهید خورد و هم چنین دخول در ملکوت ابدی
 خدایوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح بشما بوسعت داده خواهد شد و
 وصیت پطرس در ایقان اسباب ایمان .

۱۲ لهذا از یاد دادن شما پیوسته از این امور غفلت نخواهم ورزید هر چند
 ۱۳ میدانید و در آن راستی که نزد شما است استوار هستید و لکن اینرا
 صواب میدانم ما دامیکه در این خیمه هشتم شمارا بیاد آوری تحریک
 ۱۴ نمایم چونکه میدانم که وقت بیرون کردن خیمه من نزدیک
 ۱۵ است چنانکه خداوند ما عیسی مسیح نیز مرا آگاهانید و برای این
 نیز کوشش میکنم تا شما در هر وقت بعد از رحلت من بتوانید این
 ۱۶ امور را یاد آورید زیرا که افسانه های جعلی را متابعت نکردیم چون
 از قدرت و ظهور خداوند ما عیسی مسیح شمارا اعلام دادیم بلکه
 ۱۷ کبریائی او را مشاهده نموده بودیم زیرا از خدای پدر اکرام و مجد یافت
 هنگامیکه خطابى از جلال کبریائی باورسید که اینست پسر حبیب
 ۱۸ من که از وی خوشنودم و این خطاب را ما زمانیکه باوی در کوه مقدس
 ۱۹ بودیم شنیدیم که از آسمان تنزیل شد و کلام انبیاء را نیز محکم تر داریم
 که نیکو میکنید اگر آنرا ملاحظه کنید مثل چراغی درخشنده در مکان
 تاریک تا روز بشکافد و ستاره صبح در دل های شما طلوع کند و
 ۲۰ و اینرا نخست بدانید که هیچ نبوتی کتاب از تفسیر خاص نیست و
 ۲۱ زیرا که نبوت باراده انسان هرگز نازل نشد بلکه مردمان مقدس خدا

بروح القدس مغضوب شده تکلم نمودند

(باب دوم در اجتناب از معلمان کذبه)

- ۱ لکن در میان قوم انبیای کذبه نیز بودند چنانکه در میان شاهم
معلمان کذبه خواهند بود که بد عثمای مهلک را در خواهند آورد و آن
سیدی را که ایشان را خرید انکار خواهند نمود و هلاکت سریع را
بر خود خواهند کشید و بسیاری فجور ایشانرا متابعت خواهند نمود
- ۲ که بسبب ایشان طریق حق مورد ملامت خواهد شد و از راه طمع
بسختان جعلی شمارا خرید و فروش خواهند کرد که دینونت ایشان از
مدتی تاخیر نمیکند و هلاکت ایشان خوابیده نیست و زیرا هرگاه خدا
- ۳ بفرشتگانی که گناه کردند شفقت ننمود بلکه ایشانرا بجهنم انداخته
بزنجیرهای ظلمت سپرد تا آنکه تا بروز جزا محروس باشند و بر عالم
قدیم شفقت نفرمود بلکه نوح و اعظ عدالت را با هفت نفر دیگر
- ۴ محفوظ داشته طوفان را بر عالم بی دینان آورد و شهرهای سدوم
و غموره را خاکستر نموده حکم بواژ کون شدن آنها فرمود و آنها را برای
بی دینان آینده عبرتی ساخت و لوط عادل را که از رفتار فاجرانه
- ۵ بیدینان رنجیده بود رهانید و زیرا که آن مرد عادل در میانشان
ساکن بوده از آنچه میدید و می شنید دل صالح خود را بکارهای قبیح
ایشان هر روز رنجیده می داشت و پس خداوند عالم است که عادلان را
- ۶ از تجربه رهائی دهد و ظالمانرا تا بروز جزا در عذاب نگاه دارد و خصوصاً
- ۷ آنانیکه در شهوات نجاست متابعت جسم میکنند و منصب خداوند را

- حقیر میدانند اینها جسور و متکبرند و از ملامت جاه و شوکت
 ۱۱ نیلرزند و حال آنکه فرشتگانی که در قدرت و قوت افضل هستند
 ۱۲ پیش خداوند از ایشان حکم افترا نمگیرند و لکن اینها چون حیوانات
 غیر ناطق که برای صید و هلاکت طبعاً متولد شده اند ملامت میکنند
 ۱۳ بر آنچه نمیدانند و در فساد خود هلاک خواهند شد و مزد ناراستی
 خود را خواهند یافت که عیش و عشرت یک روزه را سرور خود
 میدانند لگه ها و عیبها هستند که در ضیافتها شریک شما شده در مکاید
 ۱۴ خود عیاشی میکنند و چشمهای پر از زنا دارند که از گناه باز نمی ایستند
 و کسان نا پایدار را بدام میکشند ابنای لعنت که قلب خود را بطمع
 ۱۵ داده اند و راه مستقیم را ترک کرده همراه شدند و متابعت کردند
 ۱۶ طریق بلعام بن بصور را که مزد ناراستی را دوست داشت و از تقصیر
 خود توبیخ یافت که حمار کت بزبان انسان متنتق شده دیوانگی نبی را
 ۱۷ توبیخ نمود اینها چشمه های بی آب و مه های رانده شده بباد شدید
 ۱۸ هستند که برای ایشان ظلمت تاریکی جاودانی مقرر است و زیرا که
 سخنان تکبر آمیز و باطل میکونید و در دام شهوات به فجور جسمی میکشند
 ۱۹ آنانی را که از اهل ضلالت تازه رستکار شده اند و ایشان را به آزادی
 وعده میدهند حال آنکه خود غلامان فساد هستند زیرا هر چیزی که
 ۲۰ بر کسی غلبه یافته باشد او نیز غلام آنست و زیرا هر که بمعرفت
 خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح از آلائش جهان رستند و بعد
 از آن باردیگر گرفتار و مغلوب آنها گشتند او آخر ایشان از اوایل بدتر

- ۲۱ میشود زیرا که برای ایشان بهتر بود که راه عدالت را ندانسته باشند
آزینکه بعد از تعلیم یافتن باریکتر بر کردند از آن وصیت مقدس که
۲۲ بدیشان سپرده شده لکن معنی مثل حقیقی برایشان راست آمد که سک
به قی خود رجوع کرده است و خنزیر شسته شده بغلطیدن در کل

(باب سیم در باز آمدن عیسی مسیح خداوند)

- ۱ این رساله دوم را ای حبیبان الان بشما مینویسم که باین هردو دل
۲ پاک شمارا بطریق یاد کاری برمی انکیزانم تا بخاطر آرید که امیکه
انبیای مقدس پیش گفته اند و وصیت خداوند و نجات دهنده را که
۳ بر سولان شهادت داده شد و نخست این بدانید که در ایام آخر مستهزین
۴ ظاهر خواهند شد که بروفق شهوات خود رفتار نموده خواهند گفت
کجاست وعده باز آمدن اوزیرا از زمانی که پدران بخواب رفتند هر چیز
۵ بهمان طوریکه از ابتدای آفرینش بود باقی است زیرا که ایشان عمداً
از این غافل هستند که بکلام خدا افلاک از قدیم بود و زمین از آب
و آب قائم گردید و باین هردو عالمی که آنوقت بود در آب غرق شده
۶ هلاک گشت لکن افلاک و زمین موجود بکلام او مخزون و محفوظ
۷ است برای آتش روز جزا و هلاکت مردم بیدین لکن ای حبیبان
این یک چیز از شما مخفی نماند که یک روز نزد خدا چون هزار سال
است و هزار سال چون یک روز خداوند در وعده خود تأخیر
۸ نمی نماید چنانکه بعضی تأخیر میپندارند بلکه بر ما طول انات مبادید

- ۱۰ چون نمیخواهد که کسی هلاک گردد بلکه همه بتوبه گرایند و لکن روز خداوند چون دزد خواهد آمد که در آن افلاک بصدای عظیم زایل خواهند شد و عناصر سوخته شده از هم خواهند پاشید و زمین و مصنوعات که در آنست سوخته خواهد شد و پس چون جمیع اینها متفرق خواهند شد شما چه طور مردمان باید باشید در هر سیرت مقدس و نفوی و مترقب و مستعجل ظهور یوم خدا باشید که در آن افلاک سوخته شده از هم متفرق خواهد شد و عناصر از حرارت کداخته خواهد گردید و ولی بحسب وعده او منتظر افلاک جدید و زمین جدید هستیم که در آنها عدالت ساکن خواهد بود و لهذا ای حبیبان چون انتظار این امور میکشید جدو جهد نمائید تا نزد اوی داغ و بی عیب در سلام یافت شوید و طول انات خداوند ما را سبب نجات بدانید چنانکه برادر حبیب ما پولس نیز بنا بر حکمتی که بوی داده شد بشما نوشت و هم چنین در سائر رساله های خود این چهره های این مینماید که در آنها بعضی چیزها است که فهمیدن آنها مشکل باشد و عوام و مردم نباید از آنها را مثل سائر کتب تحریف میکنند تا بهلاکت خود برسند و پس شما ای حبیبان چون از پیش تعلیم یافته اید با حذر باشید که مبادا بضلالت بی دینان منحرف شده از پایداری خود بیفتید و بلکه در توفیق و معرفت خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح ترقی کنید که او را از کنون تا ابد آلا باد مجد باد آمین

رسالهٔ اول یوحناى رسول

(باب اول در وجود ازلی مسیح)

- آنچه از ابتداء بود و آنچه شنیده ایم و بچشم خود دیده آنچه مشاهده
کردیم و دستهای ما لمس کرد در بارهٔ کلمهٔ حیات که حیات ظاهر
شد و او را دیده ایم و شهادت میدهم و بشما خبر میدهم از حیات
سرمدی که نزد پدر بود و بر ما ظاهر شد که از آنچه دیده ایم و شنیده
شمارا اعلام مینمایم تا شما هم با ما شراکت بدارید و اما شراکت ما با
پدر و با پسرش عیسی مسیح است و این بشما مینویسم تا خوشی شما
کامل گردد

(در سلوك در نور الهی و محبت)

- و این است پیغامی که از او شنیده ایم و بشما اعلام می نمایم که خدا نور
است و هیچ ظلمت در روی هرگز نیست اگر گوئیم که با وی شراکت
داریم در حالی که در ظلمت سکوک مینمایم دروغ میگوئیم و بر راستی
عمل نمیکشیم لکن اگر در نور رفتار می نمایم چنانکه او در نور است
بایکدیگر شراکت میداریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه
پاک میسازد اگر گوئیم که گناه نداریم خود را کمراه میکنیم و راستی
درمان نیست اگر بگناهان خود اعتراف کنیم او امین و عادل است

۱۰. تا کاهان ما را بیا مرزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد ۵ اگر گوئیم که
کناه نکرده ایم اورا تکذیب مینمائیم و کلام او در مان نیست

(باب دوم)

۱. ای فرزندان من این بشما مینویسم تا کناه نکید و اگر کسی کناهی
۲. کند شفیعى داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح عادل ۵ و او است کفاره
۳. بجهت کاهان ما و نه کاهان ما فقط بلکه بجهت تمام جهان ۵ و از این
۴. میدانیم که معرفت اورا داریم که احکام اورا نگاه داریم ۵ کسیکه گوید
اورا میشناسم و احکام اورا نگاه ندارد دروغ گواست و در روی راستی
۵. نیست ۵ لکن کسیکه کلام اورا نگاه دارد فی الواقع محبت خدا در وی
۶. کامل شده است و از این میدانیم که در وی هستیم ۵ هر که گوید که
در وی ثابت هستم بهمین طریقی که او رفتار مینمود او نیز باید رفتار
۷. کرد ۵ ای حبیبان وصیتی جدید بشما مینویسم بلکه وصیتی عتیق که
انرا از ابتداء داشتید و وصیت عتیق آنکلام است که از ابتداء
۸. شنیدید ۵ و نیز وصیتی جدید بشما مینویسم که آن در وی و در شما
حق است زیرا که ظلمت در زوال است و نور حقیقی اکنون می
۹. درخشد ۵ کسیکه ادعا نماید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد
۱۰. تا حال در ظلمت است ۵ و کسیکه برادر خود را محبت نماید در
۱۱. نور ثابت است و لغزشی در وی نیست ۵ اما کسیکه از برادر خود
نفرت دارد در ظلمت است و در تاریکی راه میرود و نمیداند کجا میرود
۱۲. زیرا که ظلمت چشمانش را کور کرده است ۵ ای فرزندان بشما مینویسم

- ۱۳ زیرا که کناهان شما بخاطر اسم او آمرزیده شد^{۱۳} ای پدران شما مینویسم
از اینرو که اورا که از ابتداء است شناخته اید ای جوانان شما مینویسم
از آنجا که بر شریر ظفر یافته اید ای کودکان شما نوشتم زیرا که پدر را
شناخته اید^{۱۴} ای پدران شما نوشتم زانرو که اورا که از ابتداء است
شناخته اید ای جوانان شما نوشتم از آنجه که توانا هستید و کلام خدا
در شما ساکن است و بر شریر غلبه یافته اید^{۱۵} دنیا را و آنچه در
دنیاست دوست مدارید که اگر کسی دنیا را دوست دارد محبت پدر
در وی نیست^{۱۶} زیرا که آنچه در دنیاست از شهوت جسم و خواهش
چشم و غرور معیشت از پدر نیست بلکه از جهان است^{۱۷} و دنیا
و شهوات آن در گذراست لکن کسیکه بارادهٔ خدا عمل میکند تا به
ابد باقی ماند^{۱۸}

(در آمدن ساعت و ظهور دجال)

- ۱۸ ای کودکان این ساعت آخر است و چنانکه شنیده اید که دجال
میآید الحال هم دجالان بسیار ظاهر شدند و از این میدانم که ساعت
آخر است^{۱۹} از ما بیرون شدند لکن از ما نبودند زیرا اگر از ما میبودند
با ما میماندند لکن بیرون رفتند تا ظاهر شود که همه از ما نیستند^{۲۰}
و اما شما از آن قدوس مسح یافته اید و هر چیز را میدانید^{۲۱} نوشتم
شما از اینجه که حق را ندانسته اید بلکه از اینرو که آنرا دانسته اید
و اینکه هیچ دروغ از حق نیست^{۲۲} دروغ گو کیست جز آنکه مسیح
بودن عیسی را انکار کند آن دجال است که پدر و پسر را انکار

۲۳ می‌نماید که کسی که پسر را انکار کند پدر را هم ندارد و کسی که اعتراف به
 ۲۴ پسر نماید پدر را نیز دارد. لهذا آنچه از ابتداء شنیدید در شما ثابت بماند
 زیرا اگر آنچه از اول شنیدید در شما ثابت بماند شما نیز در پسر و پدر
 ۲۵ ثابت خواهید ماند. و اینست آن وعده که او بماداده است یعنی
 ۲۶ حیات جاودانی. و این بشما نوشتم دربارهٔ آنانی که شمارا همراه میکنند
 ۲۷ و اما در شما آن مسخه که از او یافته‌اید ثابت است و حاجت ندارید که
 کسی شمارا تعلیم دهد بلکه چنانکه خود آن مسخه شمارا از جمیع امور
 اعلام مینماید و حق است و دروغ نیست پس بدینگونه که شمارا تعلیم
 ۲۸ داد در او ثابت بمانید. و الآن ای فرزندان در او ثابت بمانید تا چون
 ظاهر شود اعتماد داشته باشیم و در هنگام ظهورش از وی خجل نشویم
 ۲۹ اگر فهمیده‌اید که او عادلست پس میدانید که هر که عدالت را بجا
 آورد از وی تولد یافته است

(باب سیم در تمیز میان فرزندان خدا و فرزندان ابلیس)

۱ ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر با ما نموده است تا فرزندان خدا
 ۲ خوانده شویم از بجهت دنیا ما را نمی‌شناسد زیرا که او را شناختن ای
 حبیبان الآن فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشد آنچه خواهیم بود
 لکن میدانیم که چون او ظاهر شود مانند او خواهیم بود زیرا که او را
 ۳ چنانکه هست خواهیم دید. و هر کس که این امید را بروی دارد
 ۴ خود را پاک می‌سازد چنانکه او پاکست. و هر که گناه میکند تجاوز از
 ۵ شریعت میکند زیرا گناه تجاوز از شریعت است. و می‌دانید که او

- ظاهر شد تا گناهان ما را بر دارد و در وی هیچ گناه نیست ۶ هر که در وی
نابت است گناه نمی‌کند و هر که گناه می‌کند او را ندیده و نشناخته
است ۷ ای فرزندان کسی شما را همراه نکند کسی که عدالت را بجای می
آورد عادلست چنانکه او عادلست ۸ و کسی که گناه می‌کند از ابلیس
است زیرا که ابلیس از ابتداء گناه کار بوده است و از بجهت پسر خدا
ظاهر شد تا اعمال ابلیس را باطل سازد ۹ هر که از خدا مولود شده
است گناه نمی‌کند زیرا تخم او در وی می‌ماند و او نمی‌تواند گناه کار بوده باشد
زیرا که از خدا تولد یافته است ۱۰ فرزندان خدا و فرزندان ابلیس
از این ظاهر می‌گردند که هر که عدالت را بجای می‌آورد از خدا نیست
و هم چنین هر که برادر خود را محبت نمی‌نماید ۱۱ زیرا که همین است
آن پیغمبی که از اول شنیدید که یکدیگر را محبت نمایند ۱۲ نه مثل قاتل
که از شریر بود و برادر خود را کشت و از چه سبب او را کشت از این
سبب که اعمال خودش قبیح بود و اعمال برادرش حسن ۱۳ ای
برادران من تعجب نکنید اگر دنیا از شما نفرت گیرد ۱۴ ما میدانیم که
از موت گذشته داخل حیات گشته ایم از اینکه برادران را محبت مینماییم
هر که برادر خود را محبت نمی‌نماید در موت ساکن است ۱۵ هر که از
برادر خود نفرت نماید قاتل است و میدانید که هیچ قاتل حیات
جاودانی در خود ثابت ندارد ۱۶ از این امر محبت را شناخته ایم که او
جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران
بسپاریم ۱۷ لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را محتاج

دیده رحمت خود را از او دریغ کند چگونه محبت خدا در او ساکن
 ۱۸ است ؟ ای فرزندان محبت را بجا آریم نه در کلام و زبان بلکه در
 ۱۹ عمل و راستی ؟ و ازین خواهیم شناخت که از حق هستیم و دل‌های
 ۲۰ خود را در حضور او مطمئن خواهیم ساخت ؟ زیرا هرگاه دل ما مارا
 ملزم سازد ازینجاست که خدا از دل ما بزرگتر است و هر چیز را
 ۲۱ میداند ؟ ای حبیبان هرگاه دل ما مارا ملزم سازد در حضور خدا
 ۲۲ اعتماد داریم ؟ و هر چه سؤال کنیم از او میبایم از آنجهت که احکام او را نگاه
 ۲۳ میداریم و آنچه پسندیده اوست عمل مینماییم ؟ و این است وصیت
 او که با من پسر او عیسی مسیح ایمان آوریم و یکدیگر را محبت نمایم چنانکه
 ۲۴ با من فرموده و هر که وصایای او را نگاه دارد در او ساکن است
 و او در وی و ازین میشناسیم که در ما ساکن است از آن روح که بماداده
 است

(باب چهارم در تمیز میان انبیای کذب و انبیای حق)

۱ ای حبیبان هر روح را قبول مکنید بلکه ارواح را بیازمائید که از
 خدا هستند یا نه زیرا که انبیای کذب بسیار بجهان بیرون رفته اند ؟
 ۲ باین میشناسیم روح خدا را هر روحی که بعیسی مسیح مجسم شده اقرار
 ۳ نماید از خداست ؟ و هر روحی که عیسی مسیح مجسم شده را انکار کند
 از خدا نیست و اینست روح دجال که شنیده اید که او می آید و الآن
 ۴ هم در جهان است ؟ ای فرزندان شما از خدا هستید و بر ایشان غلبه
 یافته اید زیرا او که در شماست بزرگتر است از آنکه در جهان است ؟

ایشان از دنیا هستند از اینجه سخنان دنیوی میگویند و دنیا ایشانرا
 ۵ میشوند. ما از خدا هستیم و هر که خدا را میشناسد سخن ما را میشنود
 ۶ و آنکه از خدا نیست بما گوش نمیگیرد روح حق و روح ضلالت را از
 ۷ این تمیز میدهم. ای حبیبان یکدیگر را محبت بنمائیم زیرا که محبت
 از خداست و هر که محبت مینماید از خدا مولود شده است و خدا را
 ۸ میشناسد. و کسی که محبت نمینماید خدا را نمیشناسد زیرا که خدا
 ۹ محبت است. و محبت خدا بما ظاهر شده است باینکه خدا پسر یگانه
 ۱۰ خود را بجهان فرستاده است تا بوی زیست بنمائیم. و محبت در
 همین است نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم بلکه اینکه او ما را محبت
 ۱۱ نمود و پسر خود را فرستاد تا کفاره شود برای گناهان ما. ای حبیبان
 اگر خدا با ما چنین محبت نمود ما را نیز میباید یکدیگر را محبت بنمائیم.
 ۱۲ کسی هرگز خدا را ندید اگر یکدیگر را محبت بنمائیم خدا در ما ساکن
 ۱۳ است و محبت او در ما کامل شده است. از این میشناسیم که در وی
 ۱۴ ساکنیم و او در ما که از روح خود بماداده است. و ما دیدیم و شهادت
 ۱۵ میدهم که پدر پسر را فرستاد تا نجات دهنده جهان بشود. هر که اقرار
 میکند که عیسی پسر خداست خدا در وی ساکنست و او در خدا
 ۱۶ و مادانسته و باور کرده ایم آن محبتی را که خدا با ما نموده است خدا
 محبت است و هر که در محبت ساکن است در خدا ساکنست
 ۱۷ و خدا در وی. محبت در همین با ما کامل شده است تا در روز
 جزا ما را دلاوری باشد زیرا چنانکه او هست ما نیز در اینجهان

۱۸ همچنین هستیم ۵ در محبت خوف نیست بلکه محبت کامل خوف را
بیرون میاندازد زیرا که خوف عذاب دارد و کسی که خائف است
۱۹ در محبت کامل نشده است ۵ ما او را محبت مینائیم زیرا که او اوّل ما را
۲۰ محبت نمود ۵ اگر کسی گوید که خدا را محبت مینایم و از برادر خود
نفرت کند دروغ کو است زیرا کسی که برادر برادر دیده است محبت
نه نماید چه گونه ممکن است خدا را که ندیده است محبت نماید ۵
۲۱ و این وصیت از وی یافته ایم که هر که خدا را محبت میناید برادر خود را
نیز محبت بنماید

(باب پنجم)

۱ هر که ایمان دارد در عیسی که او مسیح است از خدا مولود شده است
۲ و هر که والد را دوست میدارد مولودش را نیز دوست میدارد ۵ ازین
میدانیم که فرزندان خدا را محبت مینائیم چون خدا را محبت مینائیم
۳ و صایای او را بجای آوریم ۵ زیرا همین است محبت خدا که وصایای
۴ او را نگاه داریم و صایای او گران نیست ۵ زیرا آنچه از خدا مولود شده
است بر دنیا غلبه می یابد و ظفریکه دنیا را مغلوب ساخت ایمان ما
است ۵

(در اثبات شهادت بر مسیح و حیات جاودانی در وی)

۵ کیست آنکه بر دنیا غلبه یابد جز آنکه ایمان دارد که عیسی پسر
۶ خداست ۵ همین است او که بآب و خون آمد یعنی عیسی مسیح نه بآب
فقط بلکه بآب و خون و روح است آنکه شهادت میدهد زیرا که

- روح حق است ۵ زیرا سہ هستند کہ شہادت میدہند ۶ یعنی روح
 ۸ و آب و خون و این سہ یک هستند ۵ اگر شہادت انسان را قبول کنیم
 ۹ شہادت خدا بزرگتر است زیرا این است شہادت خدا کہ در بارہ
 ۱۰ پسر خود دادہ است ۵ آنکہ بہ پسر خدا ایمان آورد در خود شہادت
 دارد و آنکہ خدا را تصدیق نکند اورا تکذیب نمودہ است زیرا کہ
 شہادت را کہ خدا در بارہ پسر خود دادہ است تصدیق نکرده است ۵
 ۱۱ و آن شہادت ہمین است کہ خدا حیات جاودانی بپادادہ است
 ۱۲ و این حیات در پسر اوست ۵ آنکہ پسر دارد حیات دارد و آنکہ پسر
 ۱۳ خدا را ندارد حیات را نیافتہ است ۵ این نوشتہ بشما کہ باسم پسر خدا
 ایمان آورده اید تا بدانید کہ حیات جاودانی دارید و تا باسم پسر خدا
 ۱۴ ایمان بیاورید ۵ و اینست دلآوری کہ نزد وی داریم کہ ہرچہ بر حسب
 ۱۵ ارادہ او سؤال نمائیم ما را میشود ۵ و اگر دانیم کہ ہرچہ سؤال کنیم ما را
 ۱۶ میشود دانیم کہ آنچہ از او درخواست کنیم میبایم ۵ اگر کسی برادر
 خود را ببیند کہ گناہی غیر منتہی بموت کند دعا بکند و اورا حیات
 ۱۷ خواہد بخشید بہر کہ گناہی منتہی بموت نکرده باشد گناہی منتہی بموت
 هست بجمہ آن نمیکویم کہ دعا باید کرد ۵ ہر ناراستی گناہ است ولی
 ۱۸ گناہی هست کہ منتہی بموت نیست ۵ و میدانیم کہ ہر کہ از خدا مولود
 شدہ است در گناہ رفتار نمیکند بلکہ کسیکہ از خدا تولد یافت خود را
 ۱۹ محفوظ میدارد و شریر اورا لمس نمیکند ۵ و میدانیم کہ از خدا ہستیم
 ۲۰ و تمام دنیا در شریر خواہیدہ است ۵ اما آگاہ ہستیم کہ پسر خدا آمد

است و بما بصیرت داده است تا حق را بشناسیم و در حق یعنی در پسر
او عیسی مسیح هستیم او ست خدای حق و حیات جاودانی @ ای
فرزندان خود را از بیهانکاه دارید آمین @

۲۱

رساله دوم یوحناى رسول

۱ من که پیرم بخواتون برگزیده و فرزنداناش که ایشان را در راستی
دوست میدارم و نه من فقط بلکه همه کسانی که عارف بحق هستند @
۲ بخاطر آن راستی که در ما ساکن است و با ما تا بابد خواهد بود @
۳ توفیق و رحمت و سلام از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند
۴ و پسر پدر در راستی و محبت باشما خواهد بود @ بسیار مسرور شدم
چونکه بعضی از فرزندان ترا یافته‌ام که در حق سالک هستند چنانکه
۵ از پدر وصیت گرفتیم @ و الآن ایخوانون از تو التماس دارم نه آنکه
حکمی جدید بتو بنویسم بلکه همانرا که از ابتداء داشتیم که یکدیگر را
۶ محبت بنمائیم @ و اینست محبت که موافق وصایای او سلوک بنائیم
۷ و حکم همانست که از اول شنیدید تا در آن سالک باشید @ زیرا که راه
کنندگان بسیار بدنیابرون شدند که عیسی مسیح ظاهر شده در
۸ جسم را اقرار نمیکنند آنست که همراه کننده و دجال @ خود را نگاه بدارید
۹ مبادا آنچه عمل کردیم برباد دهیم بلکه تا اجرت کامل بیابیم @ هر که

- ادّعاى پیشوای کند و در تعلیم مسیح ثابت نیست خدا را نیافته است
 ۱۰ اما آنکه در تعلیم مسیح ثابت ماند او هم پدر و پسر را دارد و اگر کسی
 بنزد شما آید و این تعلیم ندهد او را بخانه خود پذیرید و او را سلام
 ۱۱ مگویید و زیرا هر که او را سلام گوید در کارهای قبضش شریک گردد و
 ۱۲ چیزهای بسیار دارم که بشما بنویسم لکن نخواستم که بکاغذ و مرکب
 بنویسم بلکه امیدوارم که بنزد شما بیایم و زبانی گفتگو نمایم تا خوشی ما
 ۱۳ کامل شود و فرزندان خواهر بر کزیده توبتو سلام میرسانند آمین

رساله سوم یوحناى رسول

- ۱ من که پیرم به غایس حبیب که او را در راستی دوست میدارم ای
 ۲ حبیب دعا میکنم که در هر وجه در خیر و عافیت بوده باشی چنانکه
 ۳ جان تو در عافیت است و زیرا که بسیار شاد شدم چون برادران
 آمدند و بر راستی تو شهادت دادند چنانکه تو در راستی سالک
 ۴ هستی و مرا پیش از این شادی نیست که بشنوم که فرزندانم در راستی
 ۵ سلوک مینایند ای حبیب آنچه میکنی به برادران و خصوصاً بغریان
 ۶ به امانت میکنی که در حضور کلیسا بر محبت تو شهادت دادند
 و هرگاه ایشان را بطوریکه نزد خدا شایسته است بدرقه کنی نیکویی
 ۷ مینمایی زیرا که بجهت اسم او بیرون رفتند و از آنها چیزی نمیگیرند و

- ۸ پس بر ما واجب است که چندین اشخاص را به پذیریم تا در خدمت
- ۹ راستی با ایشان شریک باشیم ۵ بکلیسا چیزی نوشتیم لکن دیوتریفس
- ۱۰ که سرداری بر ایشان دوست میدارد ما را قبول نمیکند ۵ لهذا اگر آیم
- کارهایی که او میکند به یاد خواهم آورد زیرا بسختی ناشایسته بر ما یاوه
- کویی میکند و این قانع نشده برادر را خودنی پذیرد بلکه کسانی را نیز
- ۱۱ که میخواهند مانع ایشان میشود و ایشان را از کلیسا اخراج میکند ۵ ای
- حبیب به بدی اقتدا نمائید بلکه به نیکویی زیرا نیکو کردار از خداست
- ۱۲ و بد کردار خدا را ندیده است ۵ همه مردم و حق نیز بعینه بردیم تر یوس
- شهادت میدهند و ما هم شهادت میدهم و آگاهید که شهادت ما حق
- ۱۳ است ۵ مرا چیزهای بسیار بود که بتو بنویسم لکن نمیخواهم بر گب و قلم
- ۱۴ بتو بنویسم ۵ لکن امیدوارم که بزودی ترا خواهم دید و زبانی گفتگو
- ۱۵ کنیم ۵ سلام بر تو باد دوستان بتو سلام میرسانند و سلام مرا به
- دوستان نام بنام برسان

رسالهٔ یهودا در ذم بدعتها

- ۱ یهودا غلام عیسی مسیح و برادر یعقوب بخوانده شد کانی که حبیب
- ۲ اند در خدای پدر و برای عیسی مسیح محفوظ رحمت و سلام و محبت
- ۳ بر شما افزون باد ای حبیبان چون سعی کامل کردم که درباره نجات
- عام بشما بنویسم ناچار شدم که بشما بنکارم و نصیحت دهم تا شما
- ۴ جد و جهد کنید برای آن ایمانیکه یکبار به مقدسین سپرده شد زیرا که
- بعضی اشخاص در خفا درآمدند که از قدیم برای این قصاص مقرر
- شده بودند مردمان بی دین که نعمت خدای ما را بنجور خود تبدیل
- ۵ نموده عیسی مسیح استاد وحید و خداوند ما را انکار مینمایند پس
- میخواهم شمارا یاد دهم هر چند یک دفعه همه را دریافته اید که بعد از آن
- که خداوند قوما را از زمین مصر رهایی بخشیده بود بار دیگر بی ایمانانرا
- ۶ هلاک فرمود و فرشتگانیرا که اصل مقام خود را حفظ نکردند
- بلکه مسکن حقیقی خود را ترک نمودند در زنجیرهای ابدی در تحت
- ۷ ظلمت بجهت قصاص یوم عظیم نگاه داشت و همچنان سدوم
- و عموره و سایر بلدان نواحی آنها چونکه مثل ایشان زنا کار شدند و
- در پی بشر غیر طبعی افتادند در عقوبت آتش ابدی گرفتار شده
- ۸ بجهت عبرت مقرر شدند لیکن با وجود این همه این خواب بیننده

- ۹ کان نیز جسد خود را نجس میسازند و حکام را حقیر می‌شمارند و بر بزرگان تهمت می‌زنند ۵ اما میکائیل رئیس ملائکه چون درباره جسد موسی با ابلیس منازعه می‌کرد جرأت ننمود که حکم افترا بر او ببرد
- ۱۰ بلکه گفت خدا ترا تو بیخ فرماید ۵ لکن این اشخاص بر آنچه نمیدانند افترا می‌زنند و در آن که مثل حیوان غیر ناطق بالطبع فهمیده اند خود را فاسد میسازند ۵ وای بر ایشان که بطریق قاین رفته اند و در کمراهی بلام بجهت اجرت مستغرق شده اند و در مشاجرت قورح هلاک گشتند ۵ اینها در ضیافت‌های محبتانه شما صخره ها هستند که بی خوف بایکدیگر عیاشی کرده نفوس خود را میپورزند و ابرهای بی آب از بادها رانده شده و درختان بی بار در خریف دوباره مرده و از ریشه کنده شده ۵ و امواج جوشیده دریا که رسوائی خود را مثل کف بر میآورند و کواکب آواره هستند که برای ایشان تاریکی ظلمت جاودانی مقرر است ۵ لکن خنوخ که هفتم از آدم بود درباره همین اشخاص خبر داده گفت اینک خداوند با هزاران هزار از مقدسین خود آمد ۵ تا بر همه داوری نماید و جمیع بی دینان را ملزم سازد بر همه کارهای بی دینی که ایشان کردند و بر تمام سخنان زشت که عاصیان بی دین بخلاف او گفتند ۵ اینانند که مندان و همه کنان که بر حسب شهوات خود سلوک مینمایند بزبان خود سخنان تکبرآمیز میگویند و صورتهای مردم را بجهت سود میپسندند ۵ اما شما ای حبیبان بخاطر آورید آن سخنانیکه رسولان خداوند ما عیسی مسیح

- پیش گفته اند ۱۸ چون بشما خبر دادند که در آخر الزمان مستهزین
خواهند آمد که بر حسب شهوات بی دینی خود رفتار خواهند کرد ۱۹
اینها هستند کسانی که خود را جدا میکنند و نفسانی که روح ندارند ۲۰
اما شما ای حبیبان خود را با یمان اقدس خود تعمیر کنید و در روح
القدس عبادت کنید ۲۱ و خویشان را در محبت خدا محفوظ داشته
منتظر رحمت خداوند ما عیسی مسیح برای حیات جاودانی باشید ۲۲
و بعضی را که مجادله میکنند ملزم سازید ۲۳ و بعضی را از آتش بیرون
کشیده برهانید و بر بعضی با خوف رحمت کنید و از لباس جسم آلود
نفرت کنید ۲۴ الان او را که قادر است که شمار از لغزش محفوظ دارد
و در حضور کبریای خود شمارایی عیب بفرحی عظیم قایم فرماید ۲۵
یعنی خدای حکم واحد و نجات دهنده ما را مجد و عظمت و قدرت
و اختیار الان و تا بابد الابد باد آمین

مکاشفه یوحنا ی رسول

(باب اول رؤیای یوحنا و شروع رساله ها پفت کلیسا)

- ۱ مکاشفه عیسی مسیح که خدا با و داد تا امور را که میباید زود واقع شود بر بندگان خود ظاهر سازد و بوسیله فرشته خود فرستاده آنرا
- ۲ ظاهر نمود بر بنده خود یوحنا که کواهی داد بکلام خدا و بشهادت عیسی مسیح در اموریکه دیده بود و خوشا حال کسیکه میخواند و آنانیکه
- ۳ میشنوند کلام این نبوت را و آنچه در این مکتوب است نگاه میدارند چونکه وقت نزدیک است و یوحنا پفت کلیساییکه در آسیا هستند
- ۴ توفیق و سلام بر شما باد از او که هست و بود و می آید و از هفت روح که پیش تخت وی هستند و از عیسی مسیح شاهد امین و نخست زاده
- ۵ از مردگان و رئیس سلاطین جهان مرا و را که ما را محبت مینماید و ما را از گناهان ما بخون خود شست و ما را نزد خدا و پدر خود ملوک و کهنه
- ۶ بساخت او را مجد و قدرت تا ابد آلا باد باد آمین و اینک با ابرهامی آید و هر چشمی او را خواهد دید و آنانیکه او را نیزه زدند و تمام امتهای
- ۷ جهان برای وی خواهند نالید بلی آمین و من هشتم الف و یا اول و آخر میکوید آن خداوند خدا که هست و بود و می آید قادر علی
- ۸ الاطلاق و من یوحنا که برادر شما و شریک در مصیبت و ملکوت

و صبر در عیسی مسیح هستم بجهت کلام خدا و شهادت عیسی مسیح در
 ۱۰ جزیرهٔ مسمی به پطمس شدم و در روز خداوند در روح شدم و از
 ۱۱ عقب خود آوازی بلند چون صدای صور شنیدم که میگفت من
 الف و یا و اول و آخر هستم آنچه می بینی در کتابی بنویس و آنرا بهفت
 کلیسائی که در آسیا هستند یعنی بافسس و اسمیرنا و پرغامس و طیاتیرا
 ۱۲ و ساردس و فیلا دل فیلا و لادکیا بفرست پس رو بر گردانیدم تا آن
 آوازی را که با من تکلم مینمود بنکرم و چون رو گردانیدم هفت چراغدان
 ۱۳ طلا دیدم و در میان هفت چراغدان شبیهٔ ابن انسان را که آراسته
 ۱۴ بردای بلند بود و بر پستانهای وی کمر بند طلا بسته بود و سر و موی
 اوسه نید چون پشم مثل برف سفید بود و چشمان او مثل شعلهٔ آتش و
 ۱۵ و پایهایش مانند برج صیقلی که در کوره تابیده شود و آواز او چون
 ۱۶ صدای آبهای بسیار و در دست راست خود هفت ستاره داشت
 و از دهانش شمشیری دودمه تیز بیرون می آمد و چهره اش چون
 ۱۷ آفتاب بود که در قوتش می تابد و چون او را دیدم مثل مرده پیش
 پالمایش افتادم و دست راست خود را بر من نهاده گفت ترسان مباش
 ۱۸ من هستم اول و آخر و زنده و مرده شدم و اینک تا ابد الابد زنده
 ۱۹ هستم و کلیدهای موت و عالم اموات نزد من است پس بنویس
 ۲۰ آنچه دیدی و آنچه هست و آنچه بعد از این خواهد شد و سر هفت ستاره
 که در دست راست من دیدی و هفت چراغدان طلا هفت ستاره
 فرشتگان هفت کلیسا هستند و هفت چراغدان هفت کلیسا میباشند

(باب دوم رساله بکلیسای افسس)

- ۱ بفرشته کلیسای در افسس بنویس که این میگوید او که هفت ستاره را بدست راست خود دارد و در میان هفت چراغدان
- ۲ طلا میخرامد ۵ میدانم اعمال تو و مشقت و صبر ترا و اینکه متحمل اشرا ر نمیتوانی شد و آزمودی آنانی را که خود را رسولان میخوانند و نیستند
- ۳ و ایشان را دروغگو یافتی ۵ و صبر داری و بخاطر اسم من تحمل کردی و خسته نکشتی ۵ لکن سخنی با تو دارم که محبت نخستین خود را ترك
- ۵ کرده ۵ پس بخاطر آنکه از کجا افتاده و توبه کن و اعمال نخست را بعمل آور و الا بزودی نزد تومی آیم و چراغدانان را از مکانش نقل میکنم
- ۶ اگر توبه نکنی ۵ لکن این داری که اعمال تقولا و یانرا دشمن داری چنانکه من نیز از آنها نفرت دارم ۵ آنکه کوش دارد بشنود که روح
- ۷ بکلیسا ها چه میگوید هر که غالب آید با این خواهم بخشید که از درخت حیاتیکه در وسط فردوس خداست بخورد ۵

(رساله بکلیسای اسمیرنا)

- ۸ و بفرشته کلیسای در اسمیرنا بنویس که این میگوید آن اول و آخر که مرده شد و زنده گشت ۵ اعمال و ضیق و مفلسی تو را میدانم لکن
- ۹ دولت مند هستی و کفر آنانیرا که خود را یهود میگویند و نیستند بلکه از کیسه شیطانند ۵ آزان زحمتی که خواهی کشید مترس اینک ابلیس
- ۱۰ بعضی از شمار در زندان خواهد انداخت تا تجربه کرده شوید و مدت ده

روز رحمت خواهید کشید لکن تا برك امین شوتا تاج حیات را بتو
 ۱۱ دهم ۵ آنکه کوش دارد بشنود که روح بکلیسا ها چه میکوید هر که
 غالب آید از موت ثانى ضرر نخواهد یافت ۵

(رساله بکلیسای پَرغامُس)

و بفرشته کلیسای پَرغامُس بنویس این میکوید او که شمشیر
 ۱۲ دودمه تیز را دارد ۵ اعمال و مسکن ترا میدانم که تخت شیطان در
 ۱۳ آنجاست و اسم مرا محکم داری و ایمان مرا انکار ننمودی نه هم در ایامی
 که انطیپاس شهید امین من در میان شما در جای که شیطان ساکن
 ۱۴ است کشته شد ۵ لکن سخنان چند با تو دارم که در آنجا اشخاص را
 داری که متمسکند به تعلیم بلعام که بالاق را آموخت که در راه بنی
 اسرائیل سنگی مصادم بیندازد تا قربانیهای بتها را بخورند و زنا کنند ۵
 ۱۵ و هم چنین کسانی را داری که تعلیم تقولا و یا نرا پندیرفته اند که از آن
 ۱۶ نفرت دارم ۵ پس توبه کن و الا بزودی نزد تومی آیم و شمشیر زبانه
 ۱۷ با ایشان جنگ خواهم کرد ۵ آنکه کوش دارد بشنود که روح بکلیسا
 ها چه میکوید و آنکه غالب آید از من مکنون بوی خواهم داد و سنگی
 سفید با و خواهم بخشید که بآن سنگ اسمی جدید مرقوم است که
 احدی آنرا نیفهمد جز آنکه یافته باشد ۵

(رساله بکلیسای طیاتیرا)

و بفرشته کلیسای در طیاتیرا بنویس این میکوید پسر خدا که چشمان
 ۱۸

- ۱۹ او چون شعله آتش و پایهای او چون برنج صیقلی است ۵ اعمال
و محبت و خدمت و صبر ترا میدانم و اینکه اعمال آخر تو بیس ترا ز اول
است ۵ لکن این با تو دارم که آن زن مسماة به ایزابل را راه میدهی که
۲۰ خود را نبیه میکوید و بند کان مرا تعلم داده اغوا میکند که مرتکب
زنا و خوردن قربانیهای بتها بشوند ۵ و با و مهلت دادم تا توبه کند
۲۱ اما نمینخواهد از زناى خود توبه کند ۵ اینک او را بر بستری می اندازم
و آنانی را که با او زنا می کنند بمصیبتی شدید مبتلا می گردانم اگر از اعمال
خود توبه نکنند ۵ و اولادش را بقتل خواهم رسانید آنکه همه کلیساها
۲۲ خواهند شناخت که من امتحان کننده جگرها و قلوب و هر یکی از شمارا
بر حسب اعمالش خواهم داد ۵ لکن باقی شمارا که در طیاتیرا هستید
و این تعلم را نپذیرفته اید و اعماق شیطان را چنانکه میکویند نفهمیده
۲۳ اید باری دیگر بر شما نمیکذارم ۵ جز آنکه با آنچه دارید تا هنگام آمدن
من تمسک جوئید ۵ و هر که غالب آید و اعمال مرا تا انجام نگاه دارد
۲۴ او را بر امتها اقتدار خواهم بخشید ۵ تا ایشان را بعضای آهنین رعایت
کند و چون کوزه های کوزه گر خورد خواهند شد چنانکه من نیز از
۲۵ پدر خود یافتم ۵ و با و ستاره صبح را خواهم بخشید ۵ آنکه کوش دارد
۲۶ بشنود که روح بکلیساها چه میکوید

(باب سیم رساله بکلیسای ساردس)

- ۱ و بفرشته کلیسای در ساردس بنویس این مکوید او که هفت روح
خدا و هفت ستاره را در اعمال ترا میدانم که نام حیات داری ولی
(۹۳۰)

- مردۀ هستی ۵ بیدار شو و مابقی را که نزدیک بفنا است استوار نما زیرا که ۲
اعمال ترا در حضور خدا کامل نیافتم ۵ پس بیاد آور چگونه یافته ۳
و شنیده و حفظ کن و توبه نما که هرگاه بیدار نباشی مانند دزد بر تو
خواهم آمد و از ساعت آمدن من بر تو مطلع نخواهی شد ۵ لکن در ۴
ساردس اسمهای چند داری که لباس خود را نجس نساخته اند
و بارخت سفید با من خواهند خرامید زیرا که مستحق هستند ۵ هر که ۵
غالب آید بجایه سفید آراسته خواهد شد و اسم او را از دفتر حیات
محو نسازم بلکه بنام وی در حضور پدرم و فرشتگان او اقرار خواهم
نمود ۵ آنکه کوش دارد بشنود که روح بکلیساها چه میگوید ۶

(رساله بکلیسای فیلا دلفیا)

- و فرشته کلیسای در فیلا دلفیا بنویس که این میگوید آن قدّوس ۷
و حق که کلید داود را دارد که میکشاید و هیچ کس نخواهد بست و می
بندد و هیچ کس نخواهد کشود ۵ اعمال ترا میدانم اینک دری کشاده ۸
پیش روی تو گذارده ام که کسی آنرا نتوانست بست زیرا اندک قدرتی
داری و کلام مرا حفظ کرده اسم مرا انکانه نمودی ۵ اینک میدهم آنانرا ۹
از کنیسه شیطان که خود را یهود مینامند و نیستند بلکه کاذبند اینک
ایشانرا مجبور خواهم نمود که بیایند و بیس پایهای تو سجد کنند و بدانند
که من ترا محبت نموده ام ۵ چونکه کلام صبر مرا حفظ نمودی من نیز ۱۰
ترا محفوظ خواهم داشت از ساعت امتحان که بر تمام ربع مسکون خواهد

- ۱۱ آمد تا تمام سکنه ارض را بيازماید ۵ بزودى مى آيم پس آنچه دارى
- ۱۲ حفظ کن مبادا کسى تاج ترا بکيرد ۵ هر که غالب آيد او را در هيکل
- خداى خود ستونى خواهم ساخت و ديگر هرگز بيرون نخواهد رفت
- واسم خدايم را و نام شهر خداى خود يعنى اورشليم جديد که از آسمان
- از جانب خداى من نازل ميشود واسم جديد خود را بروى خواهم
- نوشت ۵ آنکه گوش دارد بشنود که روح بکليسا ها چه ميگويد ۵ ۱۳

(رساله بکليساى لادکيا)

- ۱۴ و بفرشته کليساى در لادکيا بنويس که اين ميگويد آمين و شاهد
- ۱۵ صديق و امين که مبدئ خلقت خداست ۵ اعمال ترا ميدانم که نه
- ۱۶ سردونه کرم هستى کاش که سرد بودى يا کرم ۵ لہذا چون فاترهستى
- ۱۷ يعنى نه سردونه کرم ترا از دهان خود قى ميکنم ۵ زيرا ميگوئى دولتمند
- و غنى هستم و بپچ چيز محتاج نيستم و نيدانى ۵ توهستى مستمند
- ۱۸ و مسکين و فقير و کور و عريان ۵ نصيحت ميکنم ترا که زرمصفى به
- آتش را از من بجزى نادر دولتمند شوى و رخت سفيد را تا پوشانيد شوى
- و ننک عريانيت ظاهر نشود و سرمه را تا بچشان خود کشيده بينائى
- ۱۹ يابى ۵ هر کرامن دوست ميدارم تو بچ و ناديب مينام پس غيور شو و
- ۲۰ توبه نما ۵ اينک بر درايستاده ميگويم اگر کسى آواز مرا بشنود و در را
- باز کند بنزد او در خواهم آمد و باوى شام خواهم خورد و او نيز با من ۵
- ۲۱ آنکه غالب آيد اين بوى خواهم داد که بر تخت من با من نشيند

۲۲ چنانکه من غلبه یافتم و باید برم بر تخت اونشستم و هر که گوش دارد بشنود که روح بکلیسا ها چه میگوید

(باب چهارم در ذکر رؤیای تجلی الهی)

۱ بعد ازین دیدم که ناکاه دروازه در آسمان باز شده است و آن آوازی نخست که چون کرنای بام من متکلم شنیده بودم باز می گوید باینجا صعود نمائ تا بتوبنمایم اموریرا که بعد از این باید واقع شود و فی الفور
۲ در روح شدم و دیدم که تختی در آسمان قائم است و بر آن تخت نشیننده و آن نشیننده در صورت شبیه است بسنگ یشم و عقیق
۳ و قوس قزحی در گرد تخت که بمنظر شباهت بزمرّد دارد و کردا کرد تخت بیست و چهار تخت است و بر آن تختها بیست و چهار پیر که جامه
۴ سفید در بردارند نشسته دیدم و بر سر ایشان تاجهای زرین و از تخت بر قها و صداها و رعد ها بر می آید و هفت چراغ آتشین پیش تخت
۵ افر و خته که هفت روح خدا میباشند و در پیش تخت دریائی از شیشه مانند بلور و در میان تخت و کردا کرد تخت چهار حیوان که از
۶ پیش و پس بچشان مملو هستند و حیوان اول مانند شیر است و حیوان دوم مانند گوساله و حیوان سیم مانند انسان و حیوان چهارم
مانند عقاب پرنده و آن چهار حیوان که هریکی از آنهاشش بال دارند
۸ کردا کرد و درون بچشان مملو هستند و شبانه روز با زنی ایستند از گفتن قدّوس قدّوس قدّوس خداوند خدای قادر علی الاطلاق

۱ که بود و هست و می آید و چون آن حیوانات مجد و تکریم و سپاس را
 ۱۰ بآن تخت نشینی که تا ابد الابد زنده است میخوانند و آنگاه آن بیست
 و چهار پیر می افتند در حضور آن تخت نشین و عبادت میکنند
 او را که تا ابد الابد زنده است و تاجهای خود را پیش تخت انداخته
 ۱۱ میگویند ای خداوند مستحق که مجد و اکرام و قوت را بیایی زیرا که
 تو همه موجودات را آفریدی و محض به اراده تو بودند و آفریده شدند

(باب پنجم ذکر کتاب مختوم هفت مهر)

۱ و دیدم بردست راست تخت نشین کتابی مکتوب از درون
 ۲ و برون و مختوم هفت مهر و فرشته قوی را مشاهده نمودم که با آواز بلند
 ندا میکند که کیست مستحق اینکه کتاب را بکشد و مهرهایش را بردارد
 ۳ و هیچ کس در آسمان و در زمین و در زیر زمین نتوانست آن کتاب را باز
 ۴ کند یا در آن بنکرد و من بشدت میگریستم که هیچ کس که شایسته
 کشودن کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد یافت نشد
 ۵ و یکی از آن پیران بمن میگوید کریان مباش اینک آن شیریکه از سبط
 یهودا و ریشه داود است غالب آمده است تا کتاب و هفت مهرش را
 ۶ بکشد و دیدم در میان تخت و چهار حیوان و در وسط پیران
 بره ایستاده چون ذبح شده و داشت هفت شاخ و هفت چشم که
 ۷ هفت روح خداوند که بکل زمین فرستاده میشوند پس آمده
 ۸ کتاب را از دست راست تخت نشین بگرفت و چون کتاب را گرفت
 آن چهار حیوان و بیست و چهار پیر بحضور بره افتادند و هر یکی

از ایشان بربطى و کاسه هاى زرین مملو از بخور داشتند که دعاهاى
 مقدّسین است ① و سرودى جدید میسرایند و میگویند مُسْتَحَقَّ
 گرفتن کتاب و کشودن مهرهایش هستی زیرا که ذبح شدی و ما را برای
 خدا بخون خود از هر قبیله و زبان و قوم و امت خریدی ② و ما را برای
 خدای مملوک و گننه ساختی و بر زمین سلطنت خواهیم کرد ③ و دیدم
 و شنیدم صدای فرشتگان بسیار را که در آکورد تخت و حیوانات و پیران
 که عدد ایشان کرورها کرور و هزاران هزار بود ④ که با آواز بلند
 میگویند مستحقّ است برّه ذبح شده که قوّت و دولت و حکمت
 و قدرت و اکرام و مجد و برکت را بیابد ⑤ و هر مخلوقی که در آسمان و بر
 زمین و زیر زمین و بر دریاست و آنچه در آنها میباشد شنیدم که
 میگویند تخت نشین و برّه را برکت و تکریم و مجد و قوّت تا ابد الابد
 باد ⑥ و چهار حیوان گفتند آمین و آن پیران بروی در افتادند و سجده
 نمودند

(باب ششم ذکر کشودن هفت مهر)

و دیدم هنگامیکه برّه یکی از آن مفت مهر را باز کرد و شنیدم یکی از
 آن چهار حیوان بصداى چون رعد میگوید بیا و به بین ① و دیدم
 که ناکاه اسبی سفید که سوار شراکمانى بود و تاجى بدو داده شد
 و بیرون آمد غالب و تا غلبه نماید ②

(مهر دوم)

و چون مهر دوم را کشود حیوان دوّم را شنیدم که میگوید بیا و بین ③

۴ واسبى ديگر سرخ فام بيرون آمد و سوار شرافت داده شده بود
 ۵ كه سلام را از زمين بردارد و تا يك ديگر را بکشند و بوى شمشيرى
 بر زك دادند ۵ و چون مهر سيم را كشود حيوان سيم را شنيدم كه
 ميكويد بيا و بين و ديدم اينك اسبى سياه كه سوارش ترازوى بدست
 ۶ خود دارد ۵ و از ميان چهار حيوان آواز يرا شنيدم كه ميكويد يكبار
 يك كنم يك دينار و سه چهار يك جويك دينار و پروغن
 و شراب ضرر مرسان ۵

(مهر چهارم)

۷ و چون مهر چهارم را كشود حيوان چهارم را شنيدم كه ميكويد
 ۸ بيا و به بين ۵ و ديدم كه اينك اسبى سبز فام و كسى بر آن سوار شده كه اسم
 او موت است و عالم اموات از عقب او مى آيد و بان دو اختيار بر يك
 ربع زمين داده شد تا ب شمشير و قحط و وبا و درندگان زمين بکشند ۵

(مهر پنجم)

۹ و چون مهر پنجم را باز كرد در زير مذبح ديدم نفوس آناني را كه براى
 ۱۰ كلام خدا و شهادتى كه داشتند كشته شده بودند ۵ كه با و از بلند
 فرياد زده ميكفتند اى خداوند قدّوس و حق تا بكي انصاف نمينايى
 ۱۱ و انتقام خون ما را از سگنه ارض نيكشى ۵ و بدیشان جامه سفيد داده
 شده بود و بايشان گفته شد كه اندكى ديگر آرامى نمايند تا عدد دم
 قطاران و برادرانشان كه مثل ايشان كشته خواهند شد تمام شود ۵

(مهرششم)

- ۱۲ و چون مهرششم را کشود دیدم که زلزله عظیم واقع شد و آفتاب چون
 ۱۳ پلاس پشمی سیاه گردید و تمام ماه چون خون کشت و ستاره های
 آسمان بر زمین فرو ریختند مانند درخت انجیری که از باد شدید بحرکت
 ۱۴ آمده میوه های نار پس خود را می افشاند و آسمان چون طوماری
 پیچیده شده بشکافت و هر کوه و جزیره از مکان خود منتقل گشت و
 ۱۵ و پادشاهان زمین و بزرگان و دولتمندان و سپه سالاران و جباران
 و هر غلام و آزاد خود را در مغارها و صخره های کوه ها پنهان کردند و
 ۱۶ و بکوه ها و صخره ها میگویند که بر ما یافتید و ما را مخفی سازید از روی
 آن تخت نشین و از غضب بره و زیر آروز عظیم خشم آور سیده است
 ۱۷ و کیست که طاقت ایستادن دارد

(باب هفتم در ذکر مختوم ساختن بر کردگان)

- ۱ و بعد از آن دیدم چهار فرشته بر چهار گوشه زمین ایستاده چهار
 باد زمین را باز میدارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ درخت نوزد و
 ۲ و فرشته دیگر را دیدم که از مطلع آفتاب بالا میآید و مهر خدای حی را
 دارد و بان چهار فرشته که معمور بودند تا بر زمین و دریا زیان رسانند
 ۳ باواز بلند ندا کرده گفت هیچ ضرری بر زمین و دریا و درختان مرسانید
 ۴ تا بندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مهر نزنیم و عدد مختومان
 را شنیدم که از جمیع اسباط بنی اسرائیل صد و چهل و چهار هزار مهر

- ۵ شدند @ از سبط یهود دوازده هزار مختوم و از سبط راوین دوازده
- ۶ هزار مختوم @ و از سبط اشیر دوازده هزار مختوم و از سبط نفتالیم دوازده
- ۷ هزار مختوم و از سبط منسه دوازده هزار مختوم @ و از سبط شمعون
- دوازده هزار مختوم و از سبط لاوی دوازده هزار مختوم و از سبط
- ۸ یساکارد دوازده هزار مختوم @ از سبط زبولون دوازده هزار مختوم و از
- سبط یوسف دوازده هزار مختوم و از سبط بن یامین دوازده هزار
- ۹ مختوم شدند @ و بعد ازین دیدم که اینک گروهی عظیم که هیچ کس
- ایشان را نتواند شمرد از هرامت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و در
- حضور بره بجامه های سفید آراسته و شاخه های نخل بدست گرفته
- ۱۰ ایستاده اند @ و با آواز بلند ندا کنان میگویند نجات مرخدای مارا
- ۱۱ نشیننده بر تخت و بره راست @ و جمیع ملائکه در گردن تخت و پیران
- و چهار حیوان می ایستادند و در پیش تخت بروی در افتاده سجده
- ۱۲ کردند @ و گفتند آمین برکت و مجد و حکمت و سپاس و اکرام
- ۱۳ و قدرت و قوت خدای مارا باد تا ابد الابد آمین @ و یکی از پیران
- ۱۴ متوجه شده بمن گفت این سفید پوشان کیانند و از کجا آمدند @ من
- اورا گفتم خداوند اتو میدانی مرا گفت ایشان کسانی میباشند که از
- عذاب شدید بیرون آمدند و لباس خود را بخون بره شست و شو کرده
- ۱۵ سفید نمودند @ ازین جهة پیش روی تخت خداوند و شبانه روز در
- هیكل او بخدمت او مشغول و آن تخت نشین خیمه خود را برایشان
- ۱۶ بر پا خواهد داشت @ و دیگر هرگز کرسنه و تشنه نخواهند شد و آفتاب

۱۷ و هیچ کرم را ایشان نخواهد افتاد ۵ زیرا برّه که در میان تخت است ایشان را رعایت کرده بچشمه های آب حیات راهنمایى خواهد نمود و خدا هر اشکیر از چشمانشان پاک خواهد کرد

(باب هشتم مهر هفتم)

۱ و چون مهر هفتم را کشود خاموشى قریب به نیم ساعت شد ۵ و دیدم
۲ هفت فرشته را که در حضور خدا ایستاده اند که بایشان هفت کرّنا
۳ داده شد ۵ و فرشته دیگر آمده نزد منج بایستاد با مجمرى طلاى
و بخور بسیار بدو داده شد تا آنرا بدعاهاى جمیع مقدّسین بر منج طلا
۴ که پیش تخت است بیفزاید ۵ و دود بخور از دست فرشته بادعاهاى
۵ مقدّسین در حضور خدا بالا رفت ۵ پس فرشته مجمر را گرفته از
آتش قربانگاه آنرا بر کرد و بسوى زمین انداخت و صداها و رعد ها و
برقها و زلزله حادث گردید ۵

(ذکر صداهاى هفت کرّنا)

۶ و هفت فرشته که هفت کرّنا داشتند خود را مستعدّ بنواختن نمودند ۵
۷ و چون اوّلی بنواخت تکرّک و آتش ممزوج بخون حادث گشته بسوى
زمین ریخته شد و ثلث درختان سوخته و هر گیاهى سبز سوخته شد ۵

(کرّناى دوّم)

۸ و فرشته دوّم بنواخت که ناکاه مثال کوهى بزرک با آتش افروخته شده ۵

۹ بدريا افکنده شد وثلث دريا خون کردید و ثلث مخلوقات دريايکۀ ذی حیات هستند بمرند وثلث کشتيها تباه کردید و

(گرناى سيم)

۱۰ و چون فرشته سيم نواخت ناکاه ستاره عظيم چون چراغی افروخته
۱۱ شده از آسمان فرود آمده برثلث نهرها و چشمه های آب افتاد و اسم
آن ستاره را افسنتين ميخوانند وثلث آبها به افسنتين مبدل کشت
و بسياری از مردم مردند از آبهائی که تلخ شده بود و

(گرناى چهارم)

۱۲ و فرشته چهارم بنواخت و به ثلث آفتاب و ثلث ماه و ثلث ستاره
۱۳ ها صدمه رسيد تا ثلث آنها تاريک کردند و ثلث روز هيچنين بي
نور شود و دیدم و شنیدم فرشته را که در وسط آسمان ميپرد و باواز
بلند ميگويد وای وای وای بر سکنه ارض بسبب باقى صداهاى
گرناى آن سه فرشته که مى بايد بنوازند

(باب نهم گرناى پنجم)

۱ و چون فرشته پنجم نواخت ستاره از آسمان بر زمین افتاده دیدم
۲ و کلید چاه هاويه بدو داده شد و چاه هاويه را کشاد و دودی چون
دود کلخنى عظيم از چاه بالا آمد و آفتاب و هوا از دود چاه تاريک کشت و
۳ و از میان دود ملخها به زمین برآمدند و با آنها قوتی چون قوت عقربهای
۴ زمین داده شد و آنها مامور شدند که ضرر رسانند نه بکياه زمین

- ونه بهیچ سبزی ونه بدرختی بلکه بآن مردمانیکه مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند ۵ و بآنها قدغن شد که ایشانرا نکشند بلکه تادمّت پنج ماه معدّب بدارند و اذیت آنها مثل اذیت عقرب بود و قتی که کسیرانش زنده ۶ و در آن ایام مردم طلب موت خواهند کرد و آنرا نخواهند یافت و تمنّای موت خواهند داشت اما مَرَك از ایشان خواهد گریخت ۷ و صورت ملخها چون اسپهای آراسته برای جنگ میبود و بر سر ایشان مثل تاجهای شبیه طلا و چهرهای ایشان شبیه صورت انسان بود ۸ و موی داشتند چون موی زنان و دند آنهاشان مانند دندانهای شیران بود ۹ و جوشنها داشتند چون جوشنهای آهنین و صدای بالهای ایشان مثل صدای عرابه های اسپهای بسیار که بمجنگ همی تازند ۱۰ و دُمها چون عقربها بانیشه دارند و در دُم آنها قدرت است که تادمّت پنج ماه مرد مرا اذیت نمایند ۱۱ و بر خود پادشاهی دارند که ملاك الهاویه است که در عبرانی به اَبَدُون مسمی است و دریویانی او را اپولیون خوانند ۱۲ یک وای گذشته است اینک دو وای دیگر بعد ازین میآید

(گرّ نای ششم)

- ۱۳ و فرشته ششم بنواخت که ناکاه آوازی از میان چهار شاخ مذبح طلائی که در حضور خداست شنیدم ۱۴ که بآن فرشته ششم که صاحب گرّ نابود میگوید آن چهار فرشته را که بر نهر عظیم فرات بسته اند خلاص کن ۱۵ پس آن چهار فرشته که برای ساعت و روز و ماه

و سالِ معین مهیّا شده اند تا اینکه ثلث مردم را بقتل رسانند خلاصی
 یافتند ۱۶ و عدد جنود سواران دویست هزار هزار بود که عدد ایشانرا
 شنیدم ۱۷ و باین طور اسبان و سواران ایشانرا در رو یادیدم که
 جوشنهای آتشین و آسمان جونى و کبریتی دارند و سرهای اسبان چون
 سر شیران است و از دهان شان آتش و دود و کبریت بیرون می آید ۱۸
 ازین سه بلا یعنی آتش و دود و کبریت که از دهان شان بر می آید ثلث
 مردم هلاک شدند ۱۹ زیرا که قدرت آنها در دهان و دم ایشان است
 زیرا که دُمهای آنها چون مارهاست که سرها دارند و بانها اذیت
 میکنند ۲۰ و سایر مردم که با بن بلا یا کشته نکشتند توبه نکردند از
 اعمال دستهای خود تا آنکه ترک کنند عبادت دیوها و بتها و
 طلا و نقره و برنج و سنک و چوب که طاقت دیدن و شنیدن
 و خرامیدن ندارند ۲۱ و از قتلها و جاد و کریها و زنا و دزدیهای خود
 توبه نکردند

(باب دهم در ذکر رویای کتاب کوچک)

۱ و دیدم فرشته تنومند دیگر را که از آسمان نازل میشود که ابری در
 بردارد و قوس قزحی بر سرش و چهره اش چون آفتاب و پاپهانش
 ۲ چون ستونهای آتش ۳ و در دست خود کتابچه کشوده دارد و پای
 راست خود بر دریا و پای چپش را بر زمین نهاده ۴ و با و از بلند چون
 غرش شیر نعره زد و چون صد اکردهفت رعد بصداهای خود
 ۴ متکلم شدند ۵ و چون هفت رعد تکلم کردند مستعد نوشتن شدم

آنکاه آوازی از آسمان شنیدم که میکويد آنچه هفت رعد گفتند مهر کن
 و آنها را منويس و آن فرشته را که بر دریا و زمین ایستاده دیدم
 دست راست خود را بسوی آسمان بلند کرده و قسم خورد به او که
 تا ابد الابد زنده است که آسمان و آنچه در آن است و زمین و دریا
 و آنچه در آن است آفرید که بعد ازین درنگی نخواهد بود بلکه در ایام
 صدای فرشته هفتم چون گرنار بنواز د سر خدا با تمام خواهد رسید
 چنانکه بندکان خود را یعنی انبیاء را بشارت داد و آن آوازی که از
 آسمان شنیده بودم باز با من تکلم نموده گفت برو و کتابچه کشاده را
 از دست فرشته که بر دریا و زمین ایستاده است بگیر پس بنزد
 فرشته رفته بوی گفتم کتابچه را بمن بده مرا گفت بگیر و بخور که اندرون ترا
 تلخ خواهد نمود لکن در دهانت چون عسل شیرین خواهد بود
 پس کتابچه را از دست فرشته گرفته خوردم که در دهانم چون عسل
 شیرین بود ولی چون خورده بودم درونم تلخ گردید و مرا گفت که
 می باید تو اقوام و امتهای و سلاطین بسیار را نبوت کنی

(باب یازدهم ذکر پیمایش هیکل خدا)

وئی چون عصا بمن داده شد و فرشته بایستاد و بمن گفت برخیز
 و هیکل خدا و مذبح و عبادت کنندگان آنرا پیمایش نما و صحن
 بیرون هیکل را و اکذار و آنرا پیمیا که با امتهای داده شد و شهر مقدس را
 چهل و دو ماه پایمال خواهند نمود و به دو شاهد خود خواهم داد که

- پلاس در بر کرده مدت هزار و دوست و شصت روز نبوت نمایند ۵
- اینانند دو درخت زیتون و دو چراغدان که در حضور خداوند ارض ۴
- ایستاده اند ۵ و اگر کسی بخواهد بدیشان ضرر رساند آتش از دهانشان
- بدر شده دشمنان ایشان را فرو میگیرد که هر که قصد اذیت ایشان
- دارد بدین گونه باید کشته شود ۵ اینها قدرت به بستن آسمان دارند ۶
- تا در ایام نبوت ایشان باران نبارد و تسلط بر آبها دارند که آنها را بخون
- تبدیل نمایند و جهان را هرگاه بخواهند با انواع بلا مبتلا سازند ۵ و چون ۷
- شهادت خود را با تمام رسانند آن وحش که ازهاویه برمی آید با ایشان
- جنگ کرده غلبه می یابد و ایشان را میکشد ۵ و لعش های ایشان ۸
- میانند در شارع عام شهر عظیم که بمعنی روحانی بسدوم و مصر مسمی
- است جائیکه خداوند ایشان نیز مصلوب گشت ۵ و گروهی از اقوام ۹
- و قبائل و زبانها و امتهالعیسای ایشان را سه روز و نیم نظاره میکنند
- و اجازت نمیدهند که لعشهای ایشان را بقر سپارند ۵ و سکنهٔ ارض بر ۱۰
- ایشان خوشی و شادی میکنند و نزد یکدیگر هدايا خواهند فرستاد
- از آنرو که این دونبی ساکنین جهان را مُعَذِّب ساختند ۵ و بعد از سه ۱۱
- روز و نیم روح حیات از خدا بدیشان درآمد که بر پاهای خود
- ایستادند و بینندگان ایشان را خوفی عظیم فرو گرفت ۵ و آوازی بلند ۱۲
- از آسمان شنیدند که بدیشان میگوید باینجا صعود نماید پس در
- ابر با آسمان بالا شدند و دشمنانشان ایشان را میدیدند ۵ و در همان ۱۳
- ساعت زلزلهٔ عظیم حادث گشت که ده یک از شهر مُنهدم کردید

و هفت هزار نفر از زلزله هلاک شدند و باقى ترسان کشته خدايے
 آسمان را تحمید کردند و وای دویم درگذشت اینک وای سیم بزودی
 می آید

(ذکر کرناى هفتم)

و فرشته هفتم بنواخت که ناکاه صداهاى بلند در آسمان می گفتند
 سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح اوشد و تا ابد الابد حکم رانی
 خواهد کرد و آن بیست و چهار پیر که در حضور خدا بر تختهاى خود
 نشسته اند بروى در افتاده خدا را سجده کردند و گفتند ترا شکر
 میکنیم خداوند خدای قادر على الاطلاق که هستی و بودی زیرا که
 قدرت عظیم خود را بدست گرفته بسلطنت پرداختی و امنها
 خشمناک شدند و غضب تو ظاهر گردید و وقت مردگان رسید تا بر
 ایشان داوری شود و تا بندگان خود یعنی انبیا و مقدسین و خاندانین
 نامت را چه کوچک و چه بزرگ اجرت دهی و مفسدین ارض را فاسد
 گردانی و هیکل خدا در آسمان مفتوح گشت و تابوت عهد نامه او
 در هیکل او ظاهر شد و برقها و صداها و رعد ها و زلزله و تکرک
 عظیم حادث شد

(باب دوازدهم در ذکر روایى زن و ازدها)

و علامتى عظیم دو آسمان ظاهر شد زنى خورشید را در برگرفته و ماه
 زیر پایش و بر سرش تاجی از دوازده ستاره و حامل بوده از در درزه
 و عذاب زادن فریاد بر می آورد و علامتى دیگر در آسمان پدید

- آمد که اینک اژدهای بزرگ سرخ فام که او را هفت سر و ده شاخ
 بود و بر سرهایش هفت افسر و دُمش ثلث کواکب آسمان را کشیده ۴
 آنها را بر زمین ریخت و اژدها پیش آن زن که میزاید می ایستد تا چون
 بزاید فرزند او را به بلعد و پس زاید فرزند نرینه را که همه امتهای
 زمین را بعصای آهنین حکمرانی خواهد کرد و فرزندش بنزد خدا
 و تخت او رفته شد و وزن به بیابان فرار کرد که در آنجا مکانی برای ۵
 وی از خدا مهیا شده است تا او را مدت هزار و دویست و شصت روز
 به پرورند و در آسمان جنگ شد میکائیل و فرشتگانش با اژدها
 جنگ کردند و اژدها و فرشتگانش جنگ کردند و ولی غلبه ۸
 نیافتند بلکه جای ایشان دیگر در آسمان یافت نشد و انداخته شد ۹
 اژدهای بزرگ یعنی آن مار قدیمی که به ابلیس و شیطان مُسمی است
 که تمام ربع مسکون را میفریبد بر زمین انداخته شد و فرشتگانش
 با وی انداخته شدند و آوازی بلند در آسمان شنیدم که میگوید ۱۰
 اکنون نجات و قدرت و سلطنت خدای ما و اقتدار مسیح او ظاهر
 شد زیرا که آن مدعی برادران ما که شبانه روز در حضور خدای ما
 برایشان دعوی میکند بزیر افکنده شد و ایشان بوساطت خون ۱۱
 برّه و کلام شهادت خود براو غالب آمدند و جان خود را دوست
 نداشتند حتی بمرک ازین جهة شاد باشید ای آسمانها و ساکنین آنها ۱۲
 و وای بر زمین و دریا زیرا که ابلیس بنزد شما فرو شده است باخشم
 عظیم چون میداند که زمانی قلیل دارد و چون اژدها دید که ۱۳

بر زمین افکنده شد بر آن زن که فرزند نرینه را آورده بود جفا کرد ۵
 و دو بال عقابی بزرگ بزن داده شد تا پرواز کند بیابان بمقام خود ۱۴
 جائیکه او را از نظر آن مار زمانى و دو زمان و نصف زمان پرورش
 میکنند ۵ و مار از دهان خود در عقب زن آبی چون رودی ریخت ۱۵
 تا سایل او را فرو گیرد ۵ و زمین زن را حمایت کرد و زمین دهان خود را ۱۶
 کشاده آنرود را که اثرها از دهان خود ریخت فرو برد ۵ و از دهان بزن ۱۷
 غضب نموده رفت تا بابا قیّ ذریّت او که احکام خدا را حفظ می کنند
 و شهادت عیسی را نگاه می دارند جنگ کند

(باب سیزدهم در ذکر رویای وحش)

و بر ریک دریا ایستاده بودم و دیدم وحشی از دریا بالامی آید که ده ۱
 شاخ و هفت سردارد و بر شاخ هایش ده افسر و بر سر هایش نامهای کفر
 است ۵ و آن وحش را که دیدم مانند پلنگ بود و پایهایش چون پای ۲
 خرس و دهانش چون دهان شیر و از دهان قدرت خویش و تخت خود
 و اختیار عظیمی بوی داد ۵ و یکی از سرهایش را دیدم که کویا زخمی ۳
 مهلک دارد و از آن زخم مهلک شفایافت و تمامی اهل جهان در پی این
 وحش در حیرت افتادند ۵ و پیرستیدند آن ازدهار که اقتدار و وحش ۴
 داده بود و وحش را سجده کرده گفتند که کیست مثل وحش و کیست که
 نایب میتواند جنگ کند ۵ و بوی دهانی داده شد که بکبر و کفر تکلم ۵
 میکند و قدرتی باو عطا شد که مدتّ چهل و دو ماه عمل کند ۵

۶ پس دهان خود را بکفرهای برخدا کشود تا بر اسم او و خیمه او و سکنه
 ۷ آسمان کفر کوید و بوی داده شد که با مقدسین جنگ کند
 و بر ایشان غلبه یابد و تسلط بر هر قبیله و قوم و زبان و امت بدو
 ۸ عطا شد و جمیع سکنه ارض جز آنانی که اسامی ایشان در دفتر
 حیات بره ذبح شده از بنای عالم مکتوب میباشد او را خواهند
 ۹ پرستید و اگر کسی گوش دارد بشنود و اگر کسی اسیر نماید به اسیری
 ۱۰ رود و اگر کسی بشمشیر قتل کند میباید او بشمشیر کشته گردد در
 اینجاست صبر و ایمان مقدسین و

(ذکر وحش دوم)

۱۱ و دیدم وحش دیگری را که از زمین بالامی آید و دو شاخ چون بره
 ۱۲ داشت و مانند اژدها تکلم مینمود و بتما مرا اختیار وحش نخست
 در حضور وی عمل میکند و زمین و سکنه آنرا مجبور میسازد که وحش
 ۱۳ نخست را که از زخم مهلک شفایافت پرستند و معجزات عظیمه
 بعمل می آورد تا آتش را نیز از آسمان در حضور مردم فرود آورد و
 ۱۴ و سکنه ارض را که همراه میکند بآن معجزاتی که بوی داده شد که آنها را در
 حضور وحش بنماید و بسا کین زمین میکوید که صورتی را از آن
 ۱۵ وحش که بعد از خوردن زخم شمشیر زیست نمود بسازند و بوی
 داده شد که آن صورت وحش را روح بخشد تا که صورت وحش تکلم
 کند و چنان کند که هر که شکل وحش را پرستش نکند کشته گردد و
 ۱۶ و همه را از کبیر و صغیر و غنی و فقیر و غلام و آزاد مجبور میسازد که بر

دست راست یا بر پیشانی خود نشانی گذارند و اینکه هیچ کس خرید و فروش نتواند کرد جز کسی که نشان یا اسم یا عدد اسم وحش را داشته باشد در اینجا حکمت است پس هر که فهم دارد عدد وحش را بشمارد زیرا که عدد انسان است و عددش ششصد و شصت و شش است

(باب چهاردهم در رویای برّه)

و دیدم که اینک برّه بر کوه صهیون ایستاده است و با وی صد و چهل و چهار هزار نفریکه اسم او واسم پدر او را بر پیشانی خود مرقوم دارند و صدائی از آسمان شنیدم چون صدای آبهای بسیار و چون صدای رعد عظیم و آن آوازی که شنیدم مانند صدای بربط نوازان بود که بر بطهای خود را بنوازند و در حضور تخت و چهار حیوان و پیران سرودی جدید میسریند و هیچ کس استطاعت نداشت که آن سرود را بیاموزد جز آن صد و چهل و چهار هزار نفریکه از زمین خریده شده بودند اینانند آنانی که با زنان آلوده نشدند زیرا که ذوی بکارت هستند و آنانند که برّه را متابعت میکنند هر کجا میرود و از میان مردم خریده شده اند تا نوبر باشند برای خدا و برّه و در دهان ایشان دروغی یافت نشد زیرا که بی عیب هستند

(رویای ملک بشارت ده)

و فرشته دیگر را دیدم که در وسط آسمان پرواز میکند و انجیل جاودانی را دارد تا سکنه ارض را از هرامت و قبیله و زبان و قوم بشارت

۷ دهد و با آواز بلند میگوید از خدا بترسید و او را تحجید نمائید زیرا که زمان داورى آورسيده است پس خالق آسمان و زمين و دريا و چشمه هاى آبرپرستش کنيد ۵

(مژده انهدم بابل)

۸ و فرشته ديكر از عقب او آمده گفت منهدم شد منهدم شد بابل عظيم
۹ كه از خمر غضب زنای خود جميع امتهارانوشانيد ۵ و فرشته سيم از
عقب اين دو آمده بصداى بلند میگوید اگر كسى وحش و صورت
۱۰ او را پرستش كند و نشان او را بر پيشانى يادست خود پذيرد ۵ و نيز از
خمر غضب خدا كه در پياله خشم وى بيغش آميخته شده است خواهد
نوشيد و در نزد فرشتگان مقدس و در حضور بره باتش و كبريت
۱۱ مغدب خواهد شد ۵ و دود عذاب ايشان تا ابد الاباد متصاعد
مى شود پس آنانيكه وحش و صورت او را پرستش ميكنند و هر كه نشان
۱۲ اسم او را پذيرد شبانه روز آرامى ندارند ۵ در اينجاست صبر مقدسين
۱۳ كه احكام خدا و ايمان عيسى را حفظ مى نمايند ۵ و آوازي را از آسمان
شنيدم كه میگوید بنويس كه از كون خوشحالند مردگانيكه در خداوند
ميميرند و روح میگوید نعم تا آنكه از زحمات خود آرامى يابند و اعمال
ايشان از عقب ايشان ميرسد ۵

(روپای حصاد آخرت)

۱۴ و ديدم كه اينك ابرى سفيد پديد آمد و برابر نشيننده چون پسرانسان
۱۵ تاجى از طلا دارد و در دستش داسى تيز است ۵ و فرشته ديكر از

هیکل بیرون آمده باواز بلند آن ابر نشین راندا میکند که داس خود را
پیش بیاورد و در وکن زیر اهنکام حصار رسیده و حاصل زمین خشک
شده است ۱۶ و ابر نشین داس خود را بر زمین آورد و زمین در ویده
شد ۱۷ و فرشته دیگر از هیکل که در آسمان است بدر آمد و او نیز داسی
تیز داشت ۱۸ و فرشته دیگر که بر آتش مسلط است از مذبح بیرون شده
بصدای بلند ندا در داده صاحب داس تیز را گفت داس تیز خود را
پیش آور و خوشه های تانک ارض را بچین زیرا انکورهایش رسیده
است ۱۹ پس فرشته داس خود را بر زمین آورد و تانک زمین را چیده
آنرا در چرخشت عظیم غضب خدا ریخت ۲۰ و چرخشت خارج
شهر پای مال شد و خون از چرخشت تاب دهن اسبان بمسافت هزار
و شش صد تیر پر تاب جاری شد

(باب پانزدهم در ذکر هفت پیاله غضب الهی)

۱ و دیدم علامتی دیگر در آسمان عظیم و عجیب یعنی هفت فرشته که
هفت بلای آخرین دارند زیرا که بآنها غضب الهی بانجام میرسد ۲
و دیدم مثال دریائی از شیشه مخلوط با آتش و کسانیرا که بروحش
و صورت او و عدد اسم او نصرت می یابند بر دریای شیشه ایستاده
۳ و بر بطنهای خدا را بدست گرفته ۴ سرود موسی بنده خدا و سرود
برّه را میخوانند و میگویند عظیم و عجیب است اعمال تو خداوند خدای
قادر علی الاطلاق عدل و صدق است راه های تو ای سلطان

- ۴ امتها ۵ کیست که از تو نترسد خداوند او کیست که اسمت را تجید
نماید زیرا که تنها قدوسی و جمیع امتها آمده در حضورت پرستش
۵ خواهند کرد زیرا که احکام تو ظاهر گردید ۶ و بعد از این دیدم که
۶ هیكل خیمه شهادت در آسمان کشوده شد ۷ و هفت فرشته که هفت
بلاد استند کتانی پاک و روشن در بر کرده و میان ایشان بسته بکمر بند
۷ زرین بیرون آمدند ۸ و یکی از آنچهار حیوان بآن هفت فرشته
هفت پیاله زرین داد مملو از غضب خدائی که تا ابد الابد زنده
۸ است ۹ و هیكل از کبریای خدا و قدرت او پر دود گردید ۱۰ و هیچ
کس نمیتوانست بهیكل در آید تا هفت بلای آن هفت فرشته
با انجام نرسد ۱۱

(باب شانزدهم)

- ۱ و آوازی بلند شنیدم که از میان هیكل بآن هفت فرشته خطاب
میکند که بروید هفت پیاله غضب الهی را بر زمین بریزید ۲

(پیاله اول)

- ۲ و اولی رفته پیاله خود را بر زمین ریخت و دملهای سخت شدید بر اصحاب
نشان وحش و پرستندگان صورت او بیرون آمد ۳

(پیاله دوم)

- ۳ و دومین پیاله خود را بر دریا ریخت که آن بخون مثل خون مرده مبدل
گشت و هر نفس زنده از چیزهایی که در دریا بود بمرد ۴

(پیالۀ سیم)

- ۴ و سیمین پیالۀ خود را در نهرا و چشمه های آب ریخت و خون شد
 ۵ و فرشته آبهارا شنیدم که میگوید عادلی ای تو که هستی و بودی ای
 ۶ قدّوس که چنین حکم کردی زیرا که خون مقدّسین و انبیار را ریختند
 ۷ و بدیشان خون نوشانیدی زیرا که مستحقّند و خطابی از مذبح
 شنیدم که میگفت نعم خداوند خدا یا قادر علی الاطلاق حقّ و عدل
 است داوریهای تو

(پیالۀ چهارم)

- ۸ و چهارمین پیالۀ خود را بر آفتاب ریخت و آن داده شد که مردم را با آتش
 ۹ بسوزاند و مردم بجزارت شدید بسوختند و کفر گفتند با اسم آن خدا
 که بر این بلا یا مختار است و توبه نکردند تا او را تجید نمایند

(پیالۀ پنجم)

- ۱۰ و پنجمین پیالۀ خود را بر تخت و حش ریخت و مملکت او تاریک
 ۱۱ گشت و زبانهای خود را از درد میگزیدند و بخدای آسمان بسبب
 دردها و زخمهای خود کفر می گفتند و از اعمال خود توبه نمی کردند

(پیالۀ ششم)

- ۱۲ و ششمین پیالۀ خود را بر هر عظیم فرات ریخت و آتش خشکید تاراه
 ۱۳ ملوکی که از مشرق آفتاب می آیند میپاشد و دیدم که از دهان ازدها
 و از دهان وحش و از دهان نبی کاذب سه روح خبیث چون وزغها

۱۴ زیرا که آنها را روح دیوها هستند که معجزات ظاہر میسازند که بر سلاطین
تمام ربع مسکون خروج میکنند تا ایشانرا برای جنگ آنروز عظیم
۱۵ خدای قادر علی الاطلاق فراهم آورند. اینک چون دزد می آیم
خوشا حال کسی که بیدار شده رخت خود را نگاه دارد مبادا عریان
۱۶ راه رود و سوات او را به بینند. و ایشانرا بموضعی که در عبرانی حار
مجدون میخوانند فراهم آوردند.

(پایله هفتم)

۱۷ و هفتمین پایله خود را بر هوا ریخت و آوازی بلند از میان هیکل آسمان
۱۸ از تخت بدرآمده گفت که تمام شد. و برقها و صداها و رعد ها حادث
گردید و زلزله عظیم شد آنچنانکه از حین آفرینش انسان بر زمین
۱۹ زلزله باین شدت و عظمت نشده بود. و شهر بزرگ به سه قسم
منقسم گشت و بلدان امته را خراب شد و بابل بزرگ در حضور خدا
۲۰ بیاد آمد تا پایله خمر غضب آلود خشم خود را بدو دهد. و هر جزیره
۲۱ کریمت و کوه ها نا یاب گشت. و تکرک بزرگ که کویا بوزن یک من
بود از آسمان بر مردم بارید و مردم بسبب صدمه تکرک خدا را کفر
گفتند زیرا که صدمه اش بغایت سخت بود

(باب هفدهم در ذکر قضایای بابل)

۱ و یکی از آن هفت فرشته که هفت پایله را راستند آمد و بمن خطاب
کرده گفت بیا تا فضای آن فاحشه بزرگ را که بر آبهای بسیار نشسته

- ۲ است بتو نشان دهم که پادشاهان جهان با او زنا کردند و سگنه
 ۳ ارض از خمرزناى او مست شدند و مراد در روح به پیا بان برد پس
 زنى را دیدم بر وحش قرمز سوار مملو از نامهای کفر که هفت سروده
 ۴ شاج داشت و آن زن به ارغوانی و قرمز آراسته بود و بطلا و جواهر
 و مروارید مزین و پیاله زرین بدست خود داشت مملو از خبائث
 ۵ و نجاسات زناى خود و بر پیشانی اش این اسم مرقوم بود سرو بابل
 ۶ عظیم و مادر فواحش و خبائث دنیا و آن زن را دیدم مست از خون
 مقدسین و از خون شهداء عیسی و از دیدن او بی نهایت تعجب نمودم
 ۷ و فرشته مرا گفت چرا متعجب شدی من سرزن و آن وحش را که
 ۸ هفت سروده شاج دارد که حامل اوست بتو بیان مینماید آن
 وحشی که دیدی بود و نیست و از هاویه خواهد بر آمد و بهلاکت
 خواهد رسید و سگنه ارض جز آنانی که اسماء ایشان از بنای عالم در
 دفتر حیات مرقوم است در حیرت خواهند افتاد از دیدن آن
 ۹ وحشی که بود و نیست و ظاهر خواهد شد این جاست ذهنی که
 حکمت دارد این هفت سر هفت کوه میباشد که زن بر آنها نشسته
 ۱۰ است و هفت سلطانند که پنج ساقط شدند و یکی هست و دیگری
 ۱۱ هنوز نیامد و چون آید میباید اندکی بماند و آن وحشی که بود
 و نیست هشتمین است و از آن هفت است و بهلاکت میرود
 ۱۲ و آن ده شاخ که دیدی ده سلطانند که هنوز سلطنت نیافته اند بلکه
 ۱۳ یک ساعت با وحش چون سلاطین اقتدار می یابند اینها یک

- ۱۴ رای شده قدرت و اختیار خود را بوحش تسلیم میکنند و ایشان
 بابرّه مقاتله خواهند نمود و برّه برایشان غالب خواهد آمد زیرا که
 اورب الارباب و سلطان السلاطین است و مصاحبان او خوانده
 ۱۵ شد و برگزیده و امین هستند و مرا میگوید آهائیکه دیدی آنجائیکه
 ۱۶ فاحشه نشسته است اقوام و جماعتها و امتهای و زبانها میباشد و ده
 شاخ که دیدی و وحش اینها فاحشه را دشمن خواهند داشت
 و اورای نو و عریان خواهند نمود و گوشتش را خواهند خورد و او را
 ۱۷ باتش خواهند سوزانید و زیرا خدا در دل ایشان نهاد که اراده او را
 بجا آرند و یک رای شده سلطنت خود را بوحش سپارند تا کلام خدا
 ۱۸ تمام شود و وزنی که دیدی آن شهر عظیم است که بر سلاطین
 ارض تسلط دارد

(باب هجدهم در تخریب بابل)

- ۱ بعد از آن دیدم فرشته دیگر از آسمان نازل شد که صاحب قدرت
 ۲ عظیم بود و زمین بجلال او منور شد و با آواز سخت ندا کرده
 گفت منهدم شد منهدم شد بابل عظیم و مسکن دیوها و محبس هر
 ۳ روح خبیث و محبس هر مرغ ناپاک و مکروه گردیده است زیرا که
 از خمر غضب آلود زناى او همه امتهای نوشیده اند و پادشاهان جهان با
 وی زنا کردند و تجار جهان از کثرت عیاشی او مستغنی گردیدند و
 ۴ و صدائی دیگر از آسمان شنیدم که میگفت ای قوم من از میان او
 بیرون آئید مبادا در کنهانش شریک شده از بلاهایش بهره مند

- شوید ۵ زیرا کناهانش تابفلک رسید و خدا ظلمایش را بباد آورده ۵
است ۶ بدورد کنید آنچه او داده است و بحسب کارهایش بدو ۶
مضاغف برسانید و در پیاله که او آمیخته است اوراد و چندان
بیامیزید ۷ باندازه که خوشتن را تحجید کرد و عیاشی نمود با نادر ۷
غدا ب و مانم بدو دهید زیرا که در دل خود میکوید بمقام ملک
نشسته ام و بیوه نیستم و مانم هرگز نخواهم دید ۸ لهذا بلایای او از
مرک و مانم و قحط در یک روز خواهد آمد و آتش سوخته خواهد
شد زیرا که قدیر است خداوند خدائیکه بر او داوری می کند ۹ آنگاه
ملوک دنیا که با او زنا و عیاشی نمودند چون دود سوختن او را ببینند
گریه و مانم خواهند کرد ۱۰ و از خوف عذابش دور ایستاده خواهند
گفت وای وای ای شهر عظیم ای بابل بلده زور آور که در یک
ساعت عقوبت تو وارد آمد ۱۱ و تجار جهان برای او گریه و مانم
خواهند نمود زیرا که ازین پس بضاعت ایشان را کسی نمیخرد ۱۲ بضاعت
طلا و نقره و جواهر و مروارید و کتان و ارغوانی و ابریشم و قرمز و عود
نماری و هر ظرف عاج و ظروف چوب کران بها و مس و آهن و مرمر ۱۳
و دارچینی و حامام و خوشبویها و مرو و کدر و شراب و روغن و آرد
دقیق و گندم و رمله ها و کله ها و اسبان و عراپها و اجساد و نفوس مردم ۱۴
و حاصل شهوت نفس تو از تو گم شد و هر چیز فربه و روشن از تو نابود
گردید و دیگر آنها را نخواهی یافت ۱۵ و تا جبران این اشیاء که از وی
مستغنی شده اند از ترس عذابش دور ایستاده گریان و مانم کنان ۱۵

۱۶ خواهند گفت وای وای ای شهر عظیم که بکنان وارغوان و قرمز آراسته
 می بودی و بزروجواهر و مروارید مزین زیرا در یک ساعت اینقدر
 ۱۷ دولت عظیم خراب شد و هر ناخدا و کل جماعتی که بر جهاز
 ۱۸ هامیباشند و ملاحان و هر که شغل دریا میکند دور ایستاده چون
 دود سوختن آت را دیدند فریاد کنان گفتند کدام شهر است مثل این
 ۱۹ شهر بزرگ و خاک بر سر خود ریخته کریان و ماتم کنان فریاد بر آورده
 می گفتند وای وای بر آن شهر عظیم که از آن هر که در دریا صاحب
 جهاز بود از نفاس او دولت مند گردید که در یک ساعت ویران گشت
 ۲۰ پس ای آسمان و مقدسین و رسولان و انبیاء شادی کنید که خدا انتقام
 ۲۱ شمارا از او کشیده است و فرشته قوی سنکی چون سنک آسیای
 کلان گرفته بدریا انداخت و گفت چنین بیک صدمه شهر بزرگ
 ۲۲ بابل منهدم خواهد شد و دیگر هر کز یافت نخواهد شد و صوت
 بر بط زنان و مغنیان و بی زنان و کرّانوازان بعد از این در توشنیده
 نخواهد شد و هیچ صنعتگر از هر صنعتی در تودیکر پیدا نخواهد شد
 ۲۳ و باز صدای آسیا در توشنیده نخواهد شد و نور چراغ در تودیکر
 نخواهد تابید و آواز عروس و داماد باز در توشنیده نخواهد گشت زیرا
 ۲۴ که تجار تو اکابر جهان بودند و از سحر تو جمیع امتهاکمراه شدند و در
 آن خون انبیاء و مقدسین و تمامی مقتولان روی زمین یافت شد

(باب نوزدهم در ذکر عروسی بره)

و بعد از آن شنیدم چون آوازی بلند از انبوهی کثیر در آسمان که

۱ میکفتند هَلَلویاه نجات و مجد و اکرام و قدرت خدای ما راست ۵
 ۲ زیرا که احکام او صدق و عدل است که داوری نمود بر فاحشه بزرگ
 که جهان را بزناى خود فاسد کردانید و انتقام خون بندگان خود را از
 ۳ دست او کشید ۵ و بار دیگر گفتند هَلَلویاه و دودش تا ابد الابد
 ۴ متصاعد میشود ۵ و آن بیست و چهار پیر و چهار حیوان بروى در
 افتاده خدای تخت نشین را سجد نمودند و گفتند آمین هَلَلویاه ۵
 ۵ و آوازی از تخت بیرون آمده گفت حمد نماید خدای ما را ای تمامی
 ۶ بندگان او و ترستدگان او چه کبیر و چه صغیر ۵ و شنیدم چون آواز
 جمعی کثیر و چون صدای آبهای فراوان و چون صوت رعدهای
 شدید که میکفتند هَلَلویاه که خداوند خدای ما قادر علی الاطلاق
 ۷ سلطنت میکند ۵ شادی و وجد نمانم و او را تجید کنیم زیرا که عروسی
 ۸ بره رسیده است و عروس او خود را آراسته ۵ و با و داده شد که بکنان
 پاک و روشن خود را بیاراید زیرا که آن کنان عدالت مقدسین است ۵
 ۹ و مرا گفت بنویس که مبارکند مدعوین بزم عروسی بره و نیز مرا گفت
 ۱۰ که این است کلام راست خدا ۵ و نزد پایهایش افتادم تا او را سجد
 کنم بمن گفت زنهار چنین نکنی زیرا که من غلام هستم مثل تو و برادرانت
 که شهادت عیسی دارند خدا را سجد کن زیرا که شهادت عیسی روح
 ۱۱ نبوت است ۵ و دیدم آسمان را کشوده و ناکاه اسبی سفید که سوارش
 ۱۲ امین و صادق نام دارد و بعدل داوری و جنگ مینماید ۵ و چشمانش
 چون شعله آتش و بر سرش افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که

- ۱۳ جز خودش هیچکس آنرا نمیداند و جامه خون آلود در بردارد و نام
 ۱۴ او را کلمه الله میخوانند و لشکرهای که در آسمانند بر اسبهای سفید
 ۱۵ و بکتن سفید و پاک آراسته از عقب اومی آمدند و از دهانش
 شمشیری تیز بیرون می آید تا بآن امتها را بزند و آنها را بعصای
 آهنین حکم رانی خواهد نمود و او چرخشت خمر غضب و خشم خدای
 ۱۶ قادر علی الاطلاق را زیر پای خود میساید و بر لباس و ران او نامی
 مرقوم است یعنی سلطان السلاطین و رب الارباب

(حکایت حرب حارمجدون)

- ۱۷ و دیدم فرشته را در آفتاب ایستاده که با و از بلند تمامی مرغانی را که در
 آسمان پرواز میکنند آکرده میکوید بپائید و بجهت ضیافت عظیم
 ۱۸ خدا فراهم شوید و تا بخورید گوشت پادشاهان و گوشت سپه سالاران
 و گوشت جباران و گوشت اسبها و سواران آنها و گوشت همگان چه
 ۱۹ آزاد و چه غلام چه صغیر و چه کبیر و دیدم وحش و سلاطین
 ارض و عساکر ایشان جمع شده تا با اسب سوار و لشکر او جنگ کنند
 ۲۰ و وحش گرفتار شد و نبی کاذب باوی که پیش او معجزات ظامر میکرد
 تا با آنها صاحبان نشان وحش و پرستندگان صورت او را همراه کند
 این هردو بدریاچه آتش افروخته شده بکبریت زنده انداخته
 ۲۱ شدند و باقیان بشمشیری که از دهان اسب سوار بیرون می آمد
 کشته شدند و تمامی مرغان از گوشت ایشان سیر گردیدند

(باب بیستم در ذکر مغلوب و اسیر شدن شیطان)

- ۱ و دیدم فرشته را که از آسمان نازل میشود و کلید هاویه و زنجیری
۲ بزرگ بدست خود دارد و از دها یعنی مار قدیم را که ابلیس و شیطان
۳ میباشد گرفتار کرده او را تا مدت هزار سال در بند نهاد و بهاویه اش
انداخت و در برابر او بسته مهر کرد تا امتها را دیگر همراه نکند تا آنکه مدت
هزار سال بانجام رسد و بعد از آن میباید اندکی خلاصی یابد

(ذکر قیامت اول)

- ۴ و تختها را دیدم که بر آنها نشستند و بایشان حکومت داده شد و دیدم
نفوس آنان را که بجهت شهادت عیسی و کلام خدا سر بریده شدند و آنان را
که وحش و صورتش را پرستش نکردند و نشان او را بر پیشانی و دست
خود نپذیرفتند که زنده شده با مسیح هزار سال سلطنت کردند
۵ و باقی مردگان زنده نشدند تا هزار سال با تمام رسید اینست قیامت
اول و خوشحال و مقدس است کسی که از قیامت اول قسمتی دارد
۶ بر اینها موت ثانی تسلط نی یابد بلکه کاهنان خدا و مسیح خواهند بود
و هزار سال با او حکمرانی خواهند کرد

(در ذکر خلاصی شیطان و جنگ یا جوج و ماموج)

- ۷ و چون هزار سال بانجام رسد شیطان از محبس خود خلاصی یابد
۸ و بیرون رود تا امتهای را که در چهار زاویه جهانند یعنی یا جوج
و ماموج را همراه کند و ایشان را بجهت جنگ فراهم آورد که عدد ایشان چون

۹ ريك درياست ① و بر عرصه جهان برآمده لشكرگاه مقدسين و شهر
محبوب را محاصره کردند پس آتش از جانب خدا از آسمان فرو ريخته
۱۰ ايشان را بلعيد ① و ابليس كه ايشان را اغوا نمود بدر ياچه آتش و كبريت
انداخته شد جاى كه وحش و نبي كاذب هستند و تا ابد الابد شبانه
روز عذاب خواهند كشيد

(حكايات يوم حشر و قيامت آخره)

۱۱ و ديدم تختى بزرگ سفيد و شخصى را بر آن نشسته كه از روى وى آسمان
۱۲ و زمين كرينخت و براى ايشان جائى يافت نشد ① و مردگان را از خورد و
بزرگ ديدم كه پيش تخت ايستاده اند و دفترها را كشودند پس
دفترى ديگر كشوده شد كه دفتر حيات است و بر مردگان داورى
۱۳ شد بحسب اعمال ايشان از آنچه در دفترها مکتوب است ① و دريا
مردگان را كه در آن بودند باز داد و مرك و عالم اموات مردگان خود را
۱۴ باز دادند و هريكى بحسب اعمالش حكم يافت ① و مرك و عالم اموات
بدر ياچه آتش انداخته شد اينست موت ثانى يعنى در ياچه آتش ①
۱۵ و هر كه در دفتر حيات مکتوب يافت نشد بدر ياچه آتش
افكنده شد

(باب بيست و يكم در ذكر معاد كل و اوروشليم جديد)

۱ و ديدم آسمانى جديد و زمينى جديد چونكه آسمان اول و زمين
۲ اول در گذشت و در ياد ديگر يافت نميشود ① و من يوحنا شهر مقدس
اوروشليم جديد را ديدم كه از جانب خدا از آسمان نازل ميشود مهيا
(۹۹۲)

- ۳ شده چون عروسی برای شوهر خود آراسته و آوازی بلند از آسمان شنیدم که میگفت اینک خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم او خواهند بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود و خدا هر اشکی از چشمان ایشان پاک خواهد کرد و بعد از آن موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رونخواهد نمود زیرا که امور اول درگذشت و آن تخت نشین گفت الحال همه چیز را نومیسازم و گفت بنویس که این کلام امین و راست است و باز مرا گفت تمام شد منم الف و یا و ابتداء و انتهاء من هر تشنه را از چشمه آب حیات مجانا خواهم داد و هر که غالب آید وارث همه چیز گردد و او را خدا خواهم بود و او مرا پسر خواهد بود و لکن حائفین و بی ایمانان و خبیثان و قاتلان و زانیان و جادوگران و بت پرستان و جمیع دروغ گوین نصیب ایشان درد ریاحه افر و خسته شده با تش و کبریت خواهد بود و این است موت ثانی و یکی از آن هفت فرشته که هفت پیاله مملو از هفت بلایای آخرین را دارند آمد و مرا مخاطب ساخته گفت بیا تا عروس منکوحه بره را بتونشان دهم و آنکاه مرادر روح بکوهی بزرگ بلند برد و شهر مقدس او را و شلم را بمن نمود که از آسمان از جانب خدا نازل میشود و که جلال الهی در آن بود و نورش مانند جواهر کرانهها چون یشم بلورین و حصارش بزرگ و بلند بود و دوازده دروازه داشت و بر سر دروازه ها دوازده فرشته و اسمها برایشان مرقوم بود که نامهای دوازده سبط بنی اسرائیل باشد و

- ۱۳ از مشرق سه دروازه و از شمال سه دروازه و از جنوب سه دروازه
 ۱۴ و از مغرب سه دروازه و دیوار شهر را دوازده اساس بود و بر آنها
 ۱۵ دوازده اسم دوازده رسول بره بود و آنکس که با من تکلم میکردنى
 ۱۶ طلا داشت تا شهر و دروازه هايش و دیوار شرابه پيمايد و شهر مربع
 است که طول و عرضش مساوى است و شهر را بآن نى پيموده
 دوازده هزار تير پرناب يافت و طول و عرض و بلنديش برابر است
 ۱۷ و حصار شرابه پيموده صد و چهل و چهار ذراع يافت موافق ذراع
 ۱۸ انسان يعنى فرشته و بنای دیوار آن از يشم بود و شهر از زر خالص
 ۱۹ چون شیشه مصفا و بنیاد دیوارش بهر نوع جواهر گرانها مزین بود
 که بنیاد اول يشم و دوم ياقوت کبود و سيم عقيق سفيد و چهارم زمرد
 ۲۰ و پنجم حزع عقيق و ششم عقيق و هفتم زبرجد و هشتم زمرد سلقى و نهم
 طوپاز و دهم عقيق اخضر و يازدهم آسمانخونى و دوازدهم ياقوت
 ۲۱ و دوازده دروازه دوازده مرواريد بود هر دروازه از يك مرواريد
 ۲۲ و شارع عام شهر از زر خالص چون شیشه شفاف و در آن هيچ
 هيکلى نديدم زيرا خداوند خداى قادر على الاطلاق و بره هيکل
 ۲۳ آن است و شهر احتياج ندارد که آفتاب يا ماه آنرا روشنائى دهد
 ۲۴ زيرا که جلال خدا آنرا منور مى سازد و چراغش بره است و امتها در
 نورش سالک خواهند بود و سلاطين جهان جلال و اکرام خود را
 ۲۵ بآن خواهند در آورد و دروازه هايش در روز بسته نخواهد بود
 ۲۶ زيرا که شب در آنجا نخواهد بود و جلال و عزت امتها را بآن

خواهند رسانید ۵ و چیزی ناپاک یا کسی که مرتکب عمل زشت
یاد روغ شود هرگز داخل آن نخواهد شد مگر آنانی که در دفتر حیات
برّه مکتوب اند

(باب بیست و دوم)

۱ و بمن نشان داد نهری را از آب حیات صاف مانند بلور که از تخت
خدا و برّه جاری میشود ۵ و در وسط شارع عام آن و بر هر دو کناره
نهر درخت حیات را که دو ازده میوه می آورد یعنی هر ماه میوه خود را
میدهد و بر کهای آن درخت برای سفای امتها میباشد ۵ و دیگر
۳ هیچ لعنت نخواهد بود و تخت خدا و برّه در آن خواهد بود و بند کانش
اورا عبادت خواهند نمود ۵ و چهره او را خواهند دید و اسم وی
۴ بر پیشانی ایشان است ۵ و دیگر رشب نخواهد بود و احتیاج به چراغ
و نور آفتاب ندارند زیرا خداوند خدا بر ایشان روشنائی میبخشد و تا
ابد الابد سلطنت میکنند ۵

(نتمه مکاشفه)

۱ و مرا گفت این کلام امین و راست است و خداوند خدای ارواح
انبیاء فرشته خود را فرستاد تا به بندکان خود آنچه زود می باید واقع
شود نشان دهد ۵ و اینک بزودی می آیم خوشحال کسی که کلام
۷ نبوت این کتاب را نگاه دارد ۵ و من یوحنا این امور را شنیدم و دیدم
۸ و چون شنیدم و دیدم افتادم تا سجده کنم پیش پایهای آن فرشته که
۹ این امور را بمن نشان داد ۵ مرا گفت زهار نکنی زیرا که هم خدمت با

- تو هستم و با انبیاء یعنی برادرانت و با حافظین کلام این کتاب خدرا سجده کن ۱۰ و مرا گفت کلام نبوت این کتاب را مهر مکن زیرا که وقت نزدیک است ۱۱ هر که ظالم است باز ظالم باشد و هر که خبیث است باز خبیث بماند و هر که عادل است باز عدالت کند و هر که مقدس است خود را متقدس دارد ۱۲ و اینک بزودی می آیم و اجرت من با من است تا هر کس را بحسب اعمالش ادا نمایم ۱۳ من الف و یاء و ابتداء و انتهاء و اول و آخر هستم ۱۴ خوشا حال آنانی که احکام او را بجا آورند تا بر درخت حیات افتداریا بند و بدر و ازهای شهر در آیند ۱۵ که بیرونند سکان و ساحران و زانیان و قاتلان و بت پرستان و هر که دروغ را دوست دارد و بعمل آورد ۱۶ من عیسی فرشتهٔ خود را فرستادم تا شما را در کلیساها بدین امور شهادت دهد منم ریشه و نسل داود و ستارهٔ درخشندهٔ صبح ۱۷ و روح و عروس میگویند بیا و هر که میشنود بگوید بیا و هر که تشنه باشد بیاید و هر که خواهش دارد از آب حیات بی قیمت بگیرد ۱۸ زیرا هر کس را که کلام نبوت این کتاب را بشنود شهادت میدهم بدینکه اگر کسی بر آنها بیفزاید خدا بلا یای مکتوب درین کتاب را بروی خواهد افزود ۱۹ و هرگاه کسی از کلام این نبوت چیزی کم کند خدا نصیب او را از درخت حیات و از شهر مقدس و از مکتوبات این کتاب منقطع خواهد کرد ۲۰ او که برین امور شاهد است میگوید نعم بزودی می آیم آمین بیا ای خداوند عیسی ۲۱ توفیق خداوند ما عیسی مسیح با همه

شهادت آمین

فهرست غلط‌های طبع که در این کتاب مقدس واقع شد

صفحه	سطر	خطا	صواب	صفحه	سطر	خطا	صواب
۵	۱۸	میکنید	میکند	۷۴	۱۴	آقای	قای
۸	۱۲	بربان	بزبان	۷۶	۱۲	ابلس	ابلیس
۸	۱۲	نی	نبی	۸۴	۱۰	فرستاده	فرستاده
۱۳	۳	میاراند	میاراند	۱۰۷	۱۱	اصعا	اصغا
۱۴	۱۲	نخشید	نخشید	۱۱۱	۱۹	استفسار	استفسار
۱۹	۳	حواب	جواب	۱۲۳	۵	کشته	کشته
۱۹	۳	نم	نم	۱۲۵	۸	داودا	داودا
۳۱	۱۸	هاد	نهاد	۱۴۰	۱۱	جامه‌های	جامه‌های
۳۳	۲۰	شخص	شخص	۱۴۳	۱۱	ونفت	گفت
۳۷	۱۸	مرخص	مرخص	۱۴۳	۱۶	لمارا	لما
۳۸	۱۵	تاجریرا	تاجریرا	۱۴۴	۵	دبکر	دیکر
۵۵	۱۶	شخص	شخصی	۱۴۸	۸	نی	بنی
۵۸	۱۴	ایشن	ایشان	۱۷۶	۱۶	دیکرانرا	دیکرانرا
۹۱	۷	گفتند	گفت	۱۷۷	۱۴	برادرانت	برادرانت
۹۲	۱۴	نزدبک	نزدیک	۱۸۰	۱۶	داحل	داخل
۹۷	۸	نشتن	نشستن	۱۹۴	۲۰	ینطبقه	ینطبقه

صفحه	سطر	خطا	صواب	صفحه	سطر	خطا	صواب
۲۰۲ ۲۰۵	{ ۹ ۳	کوچه‌ها	کوچه‌ها	۳۵۸	۱۰	عظیم	عظیم
۲۰۳	۴	جوجه‌های	جوجه‌های	۳۵۹	۹	مردبان	مردمان
۲۱۱	۲	میخواهد	میخواهند	۳۶۴	۱۱	متفرّق	متفرّق
۲۵۹	۱۲	تفتیشی	تفتیش	۳۷۱	۳	نه ایستادم	بازنه ایستادم
۲۷۴	۱۹	مزدور است	مزدور است	۳۷۲	۱	یاخته	یافته
۲۷۷	۵	مینمرد	مینمود	{ ۱۲ ۳۷۲ ۳۹۴	{ ۱۲ ۹	القدس	القدس
۲۹۳	۸	می‌میروم	میروم	۳۸۹	۱	حضور	حضور
۳۰۷	۳	بی‌آید	بی‌آید	۳۸۷	۹	کرداند	کردند
۳۱۲	۷	آسیا	أسیّا	۳۸۸	۳	پادشاده	پادشاه
۳۱۹	۷	تحدید	تحدید	۳۸۹	۱	فلیقیّه	فلیقیّه
۳۱۷	۱۹	راسید	رسید	۳۹۱	۱	بهانه	بهانه
۳۲۰	۹	بقوت	بقوت	۳۹۵	۳	باخیل	بسیج
۳۴۱	۱۹	آکامانید	آکاهانید	۴۱۵	۱۵	بشریعت	بدان شریعت
۳۴۴ ۳۴۴	{ ۵ ۹	زنجیر	زنجیر	۴۱۸	۲	وکرنه	واکرنه
۳۴۹	۳	یوحناى	یوحناى	۴۱۸	۹	طریفینا	طریفینا
۳۴۹	۱۱	القدس	القدس	۴۳۷	۴	میکنید	میکنید
۳۵۳	۷	پذیرفتند	پذیرفتند	۴۵۱	۱۱	مینوسم	مینوسم
۳۵۴	۱۹	ملقب	ملقب	۴۵۳	۱۵	سه	سه

صفحه صطر	خطا	صواب	صفحه صطر	خطا	صواب
۴۰۴	۴	افضل	۹۰۸	۱۲	نبی
۴۰۴	۱۵	غیور	۹۰۹	۷	کلامیکه
۴۰۷	۱۹	بدبخت	۹۱۹	۹	حضور
۴۰۹	۴	دانه‌ها	۹۱۹	۲۰	آمد
۴۷۰	۳	سعی	۹۲۲	۲	دیوتریفیس
۴۷۴	۱۴	کلام	۹۲۲	۳	لهذاکر
۴۷۴	۱۹	احسان	۹۲۴		رسالهٔ هودا
۴۸۳	۱	فرستادم	۹۲۵		در دم بدعتها
۴۹۰	۱۹	آزاد	۹۵۰	۴	انهدام
۴۹۴	۹	آنچه میخواهید	۹۵۴	۱	ظاهر
		نمیکند	۹۵۵	۱۰ و ۴	شاخ
۵۸۲	۸	ازاز دردها	۹۵۷	۱۷	عرا به‌ها

اے میرے بھائی! میں نے تجھے
 جو کہ میری طرف سے ہے
 وہ سب کچھ تجھے ہی دے دیا
 اور میں نے تجھے ہی
 جو کہ میری طرف سے ہے
 وہ سب کچھ تجھے ہی دے دیا
 اور میں نے تجھے ہی
 جو کہ میری طرف سے ہے
 وہ سب کچھ تجھے ہی دے دیا